ב"ה

סדור ידיד ישראל

نیایش قوم یهود

باهتمام: هاراو یدیدیا آذراحیان عضو شورای ربانیم آمریکا

מאת: הרב ידידיה אזרחיאן חבר הסתדרות הרבנים דאמריקה

RABBI Y. AZRAHIAN MEMBER OF RABBINICAL COUNCIL OF AMERICA

• خداوندی که ایجاد کننده آسمانها و زمین است از صیّون ترا برکت فرماید.

• خداوند آقای ما چقدر مجلل است نام تو در کرهٔ زمین .

• خداوندا محافظت فرما مرا زیرا بتو پناه آورده ام .

• پروردگارا شفقت فرموده، برکت ده تا نور جلالت همواره ما را روشن سازد.

• خداوند، قادری است رحیم و شفیق و دیر خشم و کثیرالاحسان و با حقیقت .

• الهی بمن رو کن و مرا شفقت فرما زیرا تنها و مستمندم .

• خدایا، جانم را نثار تو مینمایم .

• همانگونه که چشمان غلامان بدست آقایانشان و چشمان کنیز بدست بانویش است، چشمان ماهم به کرم خدای آفرینندگان نگران است که ما را شفقت فرماید.

• از جانب خداوند برکت خواهم گرفت، عدالت، موفقیت و عقل سلیم از او خواهم یافت و آبرو را از تو و مخلوقت تمنی دارم .

• خداوندا بر ما شفقت فرما زیرا بتو امیدواریم، نیروی بازوی ما در صبحگاهان باش و نجات دهندهٔ ما در موقع تنگی و اضطرار.

• پنهان مفرما نظر لطف خود را از من در موقع تنگی و عذاب. سمع مبارکت را متمایل بمن فرما و به نجاتم بشتاب.

• چشمانمان را بسوی تو میگردانیم، ایکه در آسمانها جلوس فرموده ای .

• اسم مرا بر سر فرزندان اسرائیل بگذارید تا آنها را برکت عطا نمایم .

• بارالهی بزرگواری، کبریائی، شرافت، ابدیت بتو برازنده است زیرا همه چیز در آسمانها و زمین از آن تو است. ملکوت، افراشتگی و سروری بر همهٔ سران بتو برازنده است.

• خداوندا تو فرمودی کسانی را که بمن باز گردند توبه کنند و یا با من نزدیك بوده و هستند بآنان سلامتی و صلح می بخشم .

נשמת אדם

נפטר לבית עולמו
הצדיק הכשר הזקן
א'דניאל בן ה"מ אליהו כלילי
ביום ראשון בשבת ר"ח
טבת שנת התשנ"ה
בשעה 8-45 בלילה

تقدیمی از طرف خانواده خلیلی
به کنیسای بت‌هداسا

بیادبود شادی روح و روان

مادرمان
هدسا بت سارا
۸ آدار دوم ۵۷۵۲

پدرمان
دانیل بن الیاهو
روش خودش طوت ۵۷۵۵
هفتم حنوکا مطابق چهارم
دسامبر ۱۹۹۴
در ساعت ۸.۴۵ بعدازظهر
برحمت ایزدی پیوستند

בת שרה

ן אליהו

- ۱۳۶۷۵ -

ב"ה

סדור
ידיד
ישראל

نیایش قوم یهود

FIFTH EDITION

چاپ پنجم

با هتمام: ها را و یدیدیا آذراحیان عضوشورای ربانیم آمریکا

מאת: הרב ידידיה אזרחיאן חבר הסתדרות הרבנים דאמריקה

RABBI Y. AZRAHIAN MEMBER OF RABBINICAL COUNCIL OF AMERICA

MORDECHAI ELIAHU

RICHON LEZION CHIEF RABBI OF ISRAEL

מרדכי אליהו

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

ב"ה, ירושלים ו' אלול תשמ"ג

5-309/מ"ג

כתב המלצה

ראה ראיתי את סידור התפילה המתורגם לשפה הפרסית ע"י ה"ה ידידיה אזרחיאן (עזיזולא), וכן הראיתיו למומחים בנושא והתברר שהסידור הוא נעשה בהידור ויש בו צורך חשוב בפרט כיום שיש הרבה היוצאים מחו"ל ואינם יודעים להתפלל בעברית, וכן אינם מבינים את פירוש התפילה, ועיקר התפילה היא לא שיהא אדם מצפצף בקולו אלא חייב להבין מה שמוציא משפתיו, ועל כן יפה עשה העורך והמתרגם ויישר חילו לאורייתא.

והנני מברכו שחפץ ה' בידו יצלח וכל אשר יפנה ישכיל ויצליח.

מרדכי אליהו

ראשון לציון הרב הראשי לישראל.

انجمن خیریه کلیمیان خراسانی

Meshedian Jewish Community

بتاریخ هشتم خردادماه ۱۳۵۲

جناب آقای عزیزاله آذراحیان

محترما   بدینوسیله از زحمات چند ساله وصرف اوقات گرانبهائی که برای ترجمه سیدور
به زبان فارسی نموده‌اید تقدیر وقدر شناسی مینماید.
اینکه موافقت فرمودید این انجمن اقدام به چاپ ونشر آن بنماید صمیمانه تشکر مینماید.
امیدواریم جوانان جامعه ما با مطالعه متن فارسی عبادات بیش از پیش به توحیدوخداپرستی
وایمان کامل موفق گردند.
خداوند بشما اجر نیك وعمر طولانی مرحمت فرمایدو انشاالله موفق شوید کتب مذهبی دیگری
نیز ترجمه وتالیف فرمائید.

با تقدیم احترامات
انجمن خیریه کلیمیان خراسانی
عبدالرحیم اعتصامی

RABBI SHALOM MESSAS
Chief Rabbi and Head of Religious
Courts, Jerusalem

הרב שלום משאש
הרב הראשי וראש אבות בתי הדין
לירושלים

ב"ה
כ"ז כסלו תשנ"א
14.12.90

המלצה

ידוע ומפורסם ספר קיצור שלחן ערוך לגאון רבי שלמה גאנצפריד זצ"ל אשר נתקבל בתפוצות ישראל מלבד לתלמידי חכמים ויושבים על מדין, מביא הספר תועלת מרובה אף לאלו שאין תורתם אומנותם ומלמדם להועיל ולדעת את הדרך אשר ילכו בה.

ודא עקא, אלו שאין שולטים יפה בלשוננו לשון הקודש נבצר מהם להשיג תועלת זו ונפשם בשאלתם לחיות אף הם מהשונים הלכות בכל יום.

ועתה קם איש יקר ונעלה ה"ר ידידיה אזרחיאן (עזיזולא) הי"ו, שזכה וזיכה את הרבים בתרגומיו הנעלים לסידור התפלה וספר תהלים, וברכה משולשת בידו והוא תרגום ספר קיצור שלחן עריך הנ"ל ללשון פרסית וכמעשהו בראשונים כן מעשהו עתה הכל בצורה נאה ומדויקת, וכשם שראו גדולים וישבחו את הקודמים כן ודאי ישבחו את הספר הזה.

אפריון נמסיה שמביא דבר ד' זו הלכה לבית אחינו מעדה קדושה פרס, ומעתה אף הם יהיו מהשונים הלכות בכל יום ומובטחים לחיי עולם הבא, זכות הרבים תעמוד לו להוסיף כהנה וכהנה במפעלים הכבירים להגדיל תורה ולהאדירה.

ע"ה שלום משאש ס"ט
הרב הראשי וראש אבות בתי הדין
לירושלים

(بنام خدا)

بفضل ایزد جبار منان
خداوند قدیر و حی و مبحان
بلطف (آذراحیان) مرد فاضل
ادیب کامل و استاد قابل
مترجم قادری افصح بیانی
مفسر افضلی در هر معانی

زعبری پارسی شد این رساله
بر آمد آرزوی چند ساله
چو میباشد کلامی از خداوند
بدلها پرتوی چون مهر افکند
بود الطاف حق بر بانیانش
شود محفوظ از جور زمانش
برای ثبت تاریخش که در سفت
زطبع خویشتن(طالع)چنین گفت
بسال پنجهزار و هفتصد وچل
شداین مجموعه از هر حیث کامل

عبداله طالع همدانی
شاعرملی یهود ایران
تهران ۱۳۵۸/۱۲/۱۲

مقدمه از مترجم

بنام خداوند بخشنده مهربان

لطف و مرحمت الهی در تابستان سال ۱۳۵٦ شامل حال ایرانیان‌یهودی گردید. در این زمان حضرت هاراو عودیا یوسف رهبر اعظم روحانی یهودیان جهان‌از میهن ما دیدن کرد. دراین اوقات سعادت‌با اینجانب یاری نمود و چندین جلسه با معظم‌له ملاقات نمودم ، ضمن تبادل نظر از محضر مبارکش دربارهٔ ترجمه نیایش روزانه قوم یهود کسب اجازه نمودم .

از آنجائیکه سالیان متمادی بود که ترجمه کامل ادعیه و نماز روزانه به زبان و خط فارسی در دست یهودیان ایرانی وجود نداشت، با احتیاج و احساس این کمبود مهم مخصوصا نزد نسل جوان یهود بنا به پیشنهاد انجمن محترم کلیمیان خراسانی و تشویق ریاست محترم این انجمن جناب عبدالرحیم اعتصامی اینجانب بابرخورداری از کلیه این مواهب مصمم شدم که نماز سه‌گانه و ادعیه روزانه را به زبان فارسی برگردانم .

همانطوریکه علمای اعلام و اساتید محترم اطلاع دارند برگرداندن مطالبی از زبان اصلی به زبان دیگر مخصوصا در این زمینه که جنبه دعا و نماز دارد وپرازنکات ظریف‌می‌باشد بامشکلات زیادی روبرو میشویم زیرا درعین امانت داری که باید به‌اصل مفاد و معنی یکایك لغات صدمه وارد نیاید از طرف دیگر لازم است ملاحظه نکاتی چند نیز بشود تا ترجمه کامل و عاری از نقص گردد .

با ایمان کامل و امانت‌داری در حفظ اصالت مفاهیم مطالب و نکات نامبرده فوق تهیه این کتاب خالی از اشکال نبود لذا از همه اساتید محترم و علمای اعلام استدعا دارد هرگاه به لغات و عباراتی برخورد نمودند که در انتخاب معنی مترادف آنها ظاهرا و در برخورد اول اختلاف سلیقه داشتند قبل از خورده‌گیری و ایراد با دیده تحقیق به منابع اصلی و تفاسیر متعدد موجود آنان به زبان عبری مانند מצודת דוד מצודת ציון

ת הסבואר تألیف جناب گدلیا سیگل مراجعه فرمایند . و چنانچه قانع نشدند اینجانب را از نظریات خودشان مستحضر فرمایند که درتجدید چاپهای بعدی و بەخواست خداوند درکتابهای که بعداً دراین زمینه تهیه خواهد شد مطمح نظر قرار گیرد .

توفیق درك فیض ازکلام الهی‌که دراین کتاب مندرج است بـرای خوانندگان گرامی ازدرگاه حضرت احدیت مسئلت دارم امیدوارم عنایت وتاییدات پروردگار متعال و تشویق وهمکاری افراد خیر ونوع‌دوست که در پی توشه آخرت ونیکنامی هستندمجلدات دیگر دراین زمینه انتشار **گردد** .

اول دیماه ۱۳۵۶ شمسی

عزیزاله آذراحیان (یدیدیااُذراحی)

بنام خداوند بخشنده و مهربان

مقدمه بر چاپ دوم

از مترجم

سپاس بی قیاس بدرگاه خالق بی چون که عبادتش موجب قربت است و بشکراندرش مزید نعمت. خوانندگان گرامی کتاب مقدس نیایش که چاپ دوم آن اکنون در دست شما است توفیقی باور نکردنی بود که از جانب خداوند نصیب حقیر گردید و برای این توفیق عظمی همیشه بدرگاه کبریائیش سپاس میگزارم.

همانطوریکه در مقدمه چاپ اول متذکر شده‌ام ترجمه این کتاب در شرایط خاصی با عنایات الهی و تشویق انجمن محترم کلیمیان خراسانی در تهران با توجه به زحمات مداوم دهساله حقیر به پایان رسید و مقدمه چاپ فراهم شد و انقلاب ایران پیش آمد چاپ و انتشار ناچار متوقف گردید.

پس از مدتی صفحات نیمه تمام صیدورها بصورت کامل خوشبختانه از تهران به نیویورک ارسال نمودم وهمانطوریکه نیت داشتم در اختیار انجمن مزبور قرار گرفت انجمن با حسن نیت در اسرع وقت اقدام به چاپ و انتشار آن نمود و بدینوسیله از ه ازبین رفتن زحمات چندین ساله‌ام جلو-گیری شد. از این موقعیت استفاده نموده از بانیان

و در رأس از جنابان عبدالرحیم اعتصامی وعبدالرحیم زر
سپاسگزارم. همانطوریکه خاطر شما و همه هم‌کیشان عزیز
ایرانی مستحضر است ترجمه بعضی از مطالب چون
אתה הוא, פטום קטורת במה מדליקין
با شرایط اعتقادی مردم ایران منافات دارد و چون در
ابتداء قصد آن بود که در ایران چاپ و منتشر گردد و
ضرورت کامل هم احساس نمی‌شد به خاطر **קידוש השם**
از ترجمه در چاپ اول خودداری شد و این امر موجب آن
شد که عده‌ای از برادران عزیز بر این نقیصه ایراد
گرفتند. اکنون که این محضور مرتفع شده است خوشوقتم
یاطلاع برسانم که در چاپ دوم همه این مطالب ترجمه و
چاپ گردیده است.
مفتخرم به عرض برسانم در روز تاریخی و فراموش نشدنی
دهم شواط ۵۷۴۳ در بروکلین واقع در ایالت نیویورك
توفیق یافتم که به حضور حضرت

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן מליובאוויטש شرفیاب شدم
در این شرفیابی که موهبت عظمی بود یك جلد از همین
کتاب به حضور مبارکشان تقدیم داشتم و از مقام معظم له
استدعا نمودم که برای کلیه یهودیان ایرانی که درسرتاسر
جهان پراکنده شده‌اند دعا کنند. استدعای اینجانب را
پذیرفتند و با نیت پاکشان در حق همه دعا کردند و

ضمناً دوبار از حقیر تقدیر فرمودند و امر کردند که به خواست خداوند کتب مذهبی دیگری در زمینه‌های مختلف ترجمه و در اختیار یهودیان فارسی زبان قرار دهم.
امید است خداوند توفیق دهد که بتوانم دستورات ایشان را اجراء نمایم تا از این راه بتوانم در حق هم میهنان گرامی خدمتی انجام دهم.
سعادت و موفقیت همه را از خداوند متعال مسئلت مینمایم.

با تقدیم احترامات

نیویورک بهمن ماه ۱۳۶۱

مطابق با شواط ۵۷۴۳

عزیزاله آذراحیان (یدیدیا اذراحی)

دیباچه

خواننده گرامی، برای اینکه شما ازسیر تکامل کتاب نیایش که به عبری آن را صیدورمی نامیم اطلاع پیدا کنید و بدانید که چگونه این کتاب امروز بصورت کامل دردسترس شما قرار گرفته است و پیدایش آن ازچه زمانی بوده و درطی چه دورانی مطالب آن تکوین یافته است من بجای شما ده‌ها کتاب و صدها مقاله و چندین فرهنگ مختلف را مطالعه کرده‌ام و خلاصه تحقیقات مستندی که بدست آمده طی این دیباچه به نظر گرامی شمامی‌رسانم. زیرا ما هیچ‌وقت بـه‌عمق فلسفه دعاها و سنتهایمان نمیرسیم مگـر اینکه سرچشمه آنها را پیدا کرده و اتفاقات عدیدهٔ که آنها رابوجود آورده‌اند بشناسیم .

بسیاری از محققین عقیده دارند که بین نماز و دعاهای فردی وجمعی یهود وملت اسرائیل یك رابطه ناگسستنی وجود دارد و تاریخ قوم یهود با تاریخ نیایش آن باهم درآمیخته است .

ابتداء آن بهنگام شناخت کامل قوم یهود خداوند را درکوه سینا شروع میشود و از بدو دریافت تورات بنی‌اسرائیل چه بطور انفرادی و چه بصورت‌جماعت موظف شدند که بوسیله ادعیه و تقدیم قربانی های‌متعدد وسیله تقرب به خداوند را فراهم نمایند.

از زمان حضرت موسی کلیم علیه‌السلام به این طرف قوم یهود در شنبه‌ها و اعیاد برای استماع دستورات و آیات تورات و شنیدن تفاسیر آن جمع میشدند و از زمان حضرت هارون تاکنون ما ازدعا وبرکات خاصه کاهنان عین همان کلامیکه از دهان هارون خارج میشد مستفیض میشویم باز قبل از بنای معبد مقدس‌اول درزمان سموئیل نبی و حضرت داود مقرر شده بود که درهمه شهرها وبلاد، جماعت درروزهای معین شنبه‌ـ دوشنبه‌ـ پنج‌شنبه اجتماع کنند و از دهان مشایخ زمان دستورات تورات وتفاسیر آنرا بشنوند و نیازهای خودرا بصورت دعا به درگاه قادر بی‌چون تقدیم

نمایند و در زمان آبادی معبد مقدس دوم توسط اعضاء مجلس روحانی بزرگ که‌بنام مجمع کبیر مشهور است علاوه بردعاها ونمازی که دردوران معبد اول اجراء میشد و همچنین دعاهای کاهنان و لاویان سرود و اشعار نیز به‌آنها اضافه گردید.

در زمان آبادی معبد مقدس دوم،نماز جماعت در هرجا و در زیر سقف آسمان که‌میسر میشد انجام میگرفت لکن بعداز پراکندگی قوم یهود نماز بصورت مدون درآمد و فقط درکنیساها اجراء و انجام گردید.

لغت نماز و دعا که به عبری تفیلا گفته میشود و از ریشه פלל پلل بمعنی مجادله گرفته شده است چنانکه در زبور داود باب ۱۰۶ آیه ۳۰مندرج است ויעמוד פינחס ויפלל که در تلمود سنهدرین باب ۸۲ این جمله را چنین تفسیر کرده‌اند که «پینهاس العیاذبالله مثل اینکه باخداوند مجادله کرد ودرباره وبائی که درقوم کشتار میکرد از خداوند توضیح خواست» بنابراین התפלל هیتپلل یعنی تقدیم اظهارنامه درباره مطلبی به پیشگاه قاضی عالم درعالیترین دادگاه .

بزرگان برجسته پیشین به هنگام درخواست از خداوند تنها به التماس اکتفا نمیکردند بلکه با خداوند از روی عدل مجادله میکردند که منجر به صدور حکم‌له افراد میگردید و رحمت‌های خداوند را برمیانگیختند بعنوان مثال ما درکتاب پیدایش حضرت ابراهیم را می‌بینیم که درباره افراد سدُم باخداوند به مجادله برمیخیزد میگوید : حاشا که تو چنین کاری کنی افراد عادل را با ظالم یکجا ازبین ببری آیا مگر قاضی کل عالم مردمان را محاکمه نمی‌کند؟ ! می‌بینیم که ابراهیم مانند یک وکیل مدافع باقاضی کل عالم‌بحث می‌کند و همانطور یعقوب بهنگام دعا بدرگاه‌خداوند میگوید: خداوندا مرا ازدست برادرم از دست عیسو خلاص کن تو خودت گفتی که درباره تو نیکوئی خواهم کرد و نسل تورا مانند ریگ دریا که بشماره نمی‌آید افزون خواهم کرد پس‌اگر برادرم مرا بکشد این قول و قرار توچه خواهد شد و نمونه جالب دیگری دعای حضرت موسی است که مانند وکیل مدافع شجاعی‌ازقوم اسرائیل دفاع می‌کند و درسفر خروج باب ۳۲ آیات ۱۱ و ۱۲چنین می‌گوید « موسی خداوند خدای خودرا

خطاب کرده گفت : خداوندا ! چرا خشمت بر قومت افروخته شده است این قومیکه با قدرت عظیم و با ید قوی از مصر بیرون آوردی چرامصریان بگویند ازسوء نیت آنها را ازمصر بیرون آورد تا اینکه آنها را دربیابان بکشد از غضبت عدول فرما و سوگندی که برای ابراهیم و اسحق ویعقوب یادکردی بیادآور ، به آنها قول دادی که نسل شما را مانند ستارگان زیاد خواهم کرد و این سرزمین را به نسل شما خواهم داد که آن را میراث کنند .

در مقابل افراد برجسته و انبیاء مرسل انسانهای عادی نمیتوانند بـا خداوند مجادله‌کنند بلکه درخواست آنها بصورت التماس و تضرع است یعنی بدرگـاه خداوند بخشنده و مهربـان روی آورده و طلب رحمت و بخشایش می‌نمایند. این‌نوع نماز رانام תפילת וידוי یعنی اعتراف واقرار به‌گناه خوانده میشود این اعترافات غالبا درمتن تورات مندرج است. بیشتر قربانی‌ها که تقدیم میشد صاحب قربانی دستهای خودرا روی حیوان میگذاشت ومطالبی اداء میکرد و سپس مبادرت به قربانی مینمود وحال‌که قربانی منسوخ شده است این مطالب جزء دعا ونماز های روزانه گردیده است.

سرود درنماز :

درازمنه های بسیار قدیم شعر و سرود مقام شامخی در میان مردم داشته وجای خودرا در دعا ونماز باز نموده‌اند وحتی درمواقعیکه غالب مردم ازنعمت خواندن محروم‌بودندونمیتوانستند کتاب‌مقدس تورات‌را بخوانند، حضرت موسی ودستیارانش تورات را برای آنان تلاوت میکردند . سرود چون بکمك حس سامعه و زیر وبم های نوای آن زودتر حفظ میشد سرود ودعای دستجمعی رواج زیادی پیدا کرد مانند سرود دریا که در سفرخروج باب ۱۵ مندرج است و یا سرود چاه آب که در سفرا با ب۲۱تورات‌وارد شده است ویا سرود برجسته که حضرت‌موسی آنرا سروده وبه همه قـوم تعلیم داد و درسفر تثنیه باب۳۲ آیه ۱تا٤۳ نوشته شده است درخیمه شهادت نیز هرروز لاویان سرودهای روز را می‌خواندند و باآلات موسیقی متعدد

مینواختند که غالب این سرودها اکنون جزء نمازاعیاد و جشن‌ها شده‌است.
سرود درکتب انبیاء بکرات دیده شده و درادبیات عرفانی وادعیه آنها مقام والائی دارد و در هر موقعی که ملت اسرائیل ازخطرهائی نجات یافته و خداوند آنها را از شر دشمن خلاص داده به شکرانه‌آن موفقیت سرودی سرائیده‌اند که ازجمله آنها سرود معروف دبورا است هنگامیکه بردشمن غلبه نمود این سرود درکتاب قضات باب ۵ از آیه ۱ الی ۳۵ وارد می‌باشد ودیگر ، سرودهای معروف داود که به‌مناسبت هرواقعه‌سروده‌است و جموع آنهارا زبورداود نام داده‌اند ویاغزل غزلهای سلیمان که ازجمله شیواترین غزلهای روی زمین است.

عده زیادی از دانشمندان محقق ومورخ عقیده برآن‌است که دعا ونماز های فعلی قوم یهود جانشین مراسم قربانیهای متعددی بودکه روزانه بهرمناسبتی در بیت‌المقدس تقدیم حضور خداوند میشد .
مدت زیادی عبادت و ستایش خداوند بوسیله عمل قربانی اداء میشد لیکن به مرور زمان انبیاء علیه این عمل اقدام نمودند و با صدای رسا در رساله های خود قربانی‌را منع کردند و مردم را به تقدیم عرایض و گفتار دهان تشویق نمودند و تقرب به خداوند را در شکسته‌دلی و الحاق روح و روان بوسیله دعا و اذکار به خدا دانستند .

اولین نبی در سرزمین مقدس،سموئیل بود که علیه قربانی قیام کرد و باگفتن این جمله که آیا خداوند از قربانی بیشتر راضی میشود تااطاعت از اوامرش؟ خیر بدانید که تسلیم و اطاعت از فرمان درنزد خداوند بیشتر از قربانی مورد اجابت است (شموئل اول ۱۵ تا۲۲) ودرپیروی ازاین نبی انبیاء بعدی نیز مردم را به‌اطاعت وشنیدن اوامر ودعا ونماز تشویق‌نمودند و قربانی را منع میکردند.اشعیاء در باب ۱ آیه ۱۱ میگوید :
اگرقربانی سوختنی و هدایای آنرا برمذبح قراردهی مورد اجابت من نخواهد بود ومیکا درباب ۷ آیه ۷ میگوید آیا خداوند را با هزاران گاو پرواری‌میتوان‌راضی کردوازهمه قویترارمیای‌نبی درباب ۷ از آیه۲الی۱۱ حمله سرسختانه علیه قربانی‌آغاز می‌کند.یوسفوس مورخ شهیر که درزمان استقرار معبد مقدس دوم زندگی میکرد می‌نویسد که بجای قربانی‌ها مقرر

شد که مردم بدرگاه خداوند نیایش کنند و از او طلب رحمت و بخشایش بنمایند برای صلح و سلامت اقوام و ملل دنیا دعا کنند واز خداوندبخواهند که توانائی به ما عنایت کند که پذیرای احسانهایش باشیم و آنها را پاس داریم.نقل ازکتاب קדמוניות היהודים אפיון

نماز درکتاب المقدس

موضوع نماز ابتداء درکتاب پیدایش باب ٤ آیـه ٣٦ مندرج است «آنگاه نماز بدرگاه خداوند شروع شد.»

دانشمندان محقق عقیده دارندکه اجداد مقدس،ابـراهیم واسحق و یعقوب بنیان‌گذاران نماز بوده‌اند. ابراهیم نماز صبحگاه را بنیان گذاشت (پیدایش باب٢٢ آیـه ٣ واسحق نماز نیم‌روزرا (پیدایش باب ٢٤آیه٦٣) یعقوب نماز شامگاه را (پیدایش باب ٢٨ آیه ١١).در کتاب تلمود قسمت براخوات باب ٢٦ تفسیر کلمات «ایستاده» که درباره ابراهیم گفته شده و کلمه«مطالعه» درخصوص‌اسحق وکلمه «برخورد» درنزد یعقوب را نیایش بیان نموده است.

در ادعیه ابراهیم متوجه میشویم که او نه‌فقط برای خود دعا کرده‌است بلکه برای دیگران نیز التماس دعا داشته است مثلا درباره ابیملك وزن و کنیزانش درباره مردمان شهر سدوم و عمورا و غیره و همینطور اسحق و یعقوب نه تنها برای خود بلکه برای نزدیکان و آشنایان و مردمان عصر خود دعاکرده‌اند و نماز خوانده‌اند.همه برکتهائی که اسحق به یعقوب داد ویعقوب به‌فرزندانش،صورت دعا داشته‌اند و همانطور برکتهای که یعقوب برفرزندان یوسف داد.

بنی‌اسرائیل درمصر نیز نماز میگذاشتند ودعا می‌خواندند چنانکه در سفر خروج باب ٢ آیه ٢٣ مندرج است بنی‌اسرائیل از شدت کـار سخت آه از نهادبرآورده و بدرگاه خداوند ناله کردند ودعای‌آنها از میان رنج فراوان ناشی از کار بدرگاه خداوند رسید.

مریم خواهر موسی وهارون نیز دعائی ازخود دارد که درسفر خروج باب ١٥ آیه ٢٠ مندرج است.دراجتماع کوه سینا بهنگام دریافت احکام

توراة به ملت اسرائیل امر شد که بعد از دریافت احکام خیمه برپا کنند ودرآن نماز بگذارند و این مطلب درسفر خروج باب ۲۰ آیه ۲۱ مندرج است .

شمهٔ ازنماز و دعاهای حضرت موسی در تورات بازگو شده است که درسفر خروج باب ۳۲ آیه ۱۱ و۱۲ وهمچنین باب ۳۴ آیه ۹ وسفراعداد باب ۱٤ آیه۱۳ الی۱۹ وسفر اعداد باب۲۷ آیه ۱۵ و۱٦ وسفر تثنیه باب ۳ آیات ۲٤و۲۵ مندرج است.

و انبیاء بعد ازموسی مانند یهوشوع،سامسون،حنا زن القانا،شموئیل‌نبی حضرت داود و حضرت سلیمان و حزقیاهو پادشاه و یا اوشیاهو پادشاه والیه‌نبی،حضرت یونس،ارمیا،حبقوق نبی،دانیال نبی،مردخای واستر وعزرا هرکدام درعصرخود برنماز وادعیه‌های موجود دعاهائی افزودند و به‌مرور زمان بردعاها افزوده میشد.

نماز اصلی

نماز اصلی بنام شمونه عسره معروف‌است‌که‌شامل۱۸دعااست وهرجا درکتاب‌میشنا وتلمود ازنماز اسم‌برده میشود مقصودهمان‌شمونه‌عسره است طبق مندرجات کتاب بریتا (مگیلا۱۷) اعضاء انجمن‌کبیر این نمازراتالیف وتصویب کرده‌اند ودرکتاب تلمود یروشلمی فصل براخوات باب ۲ آیه٤ نوشته‌شده است ربی‌یرمیا میگوید ۱۲۰ مشایخ‌که عدهٔ ازآنان انبیاء بوده‌اند این نماز را جمع‌آوری و تصنیف کرده‌اند و همچنین درکتاب (سفری) تثنیه باب۳۳ آیه۲ نوشته شده است‌که دانشمندان متقدم‌که بعقیده گمارا عبارت از حگای وذخریا وملاخی‌که از اعضاء مجمع‌کبیر می‌باشند این نماز راگردآوری وتصویب کرده‌اند ودرهرصورت بنا به‌عقیده کلیه منابع که با تلمود یروشلمی هم‌عقیده هستند این نماز توسط اعضاء مجمع کبیر بوجود آمده است ربی‌آحا ازطرف ربی یهوشوع بن‌لوی میگوید که این ۱۸ دعا به‌این ترتیب می‌باشند سه‌دعای اولی وسه‌دعای آخری مربوط به تسبیح وستایش وتوحید خداوند است و بین این دو ۱۲ دعا است که مربوط به‌مایحتاج خلایق می‌باشد.

درباره نماز شمونه عسره بعدازمطالعات بسیاری‌به‌این نتیجه میرسیم که

سه دعا ی‌اولی ازازمنه‌بسیار قدیم حتی اززمان حضرت موسی وتمام دوران معبد اول و دوم وجود داشته است.مستفاد میگرددنماز سه‌گانه همانطوریکه قبلا گفته شد توسط ابراهیم و اسحق و یعقوب پایه‌گذاری شد وبنی‌اسرائیل روزی سه مرتبه‌بصورت‌های‌مختلف نماز میگذاشتندبطوریکه درکتاب‌دانیال باب ٦ آیه ١١ مندرج است دانیال روزانه سه‌مرتبه پنجره خانه خودرا روبه بیت‌المقدس باز می‌کرد وبه‌زانو می‌افتاد و با سجده بدرگاه خداوند نماز می‌گذاشت.این نماز با تسبیح شروع میشد وبا شکرگذاری خاتمه می‌یافت ودرطول تاریخ گاهی‌که ملت یهود مقهور امپراطوران قوی چون یونان و روم می‌شدند مدتی ازتاریخ، خواندن‌کتاب مقدس به‌زبان عبری واجراء فریضه نماز به این زبان قدغن گردید.ناچار مطلبی از تورات و دعا ونیایش بصورت گلچینی به زبان ارامی ویا یونانی ترجمه میشد و قوم یهود دراین فصول از تاریخ بازبان ارامی اداء فریضه میکردند ازاین‌رو گاهی درکتاب نیایش به‌مقداری قابل توجه برخورد می‌کنیم‌که به زبان ارامی‌است ازجمله قَدیش می‌باشدکه جانشین شِمَع ایسرائل شده بود.ابتداء کلمات قدیش‌که با یتگدال و یتقداش شروع شده است از گفتار یحزقل الهام گرفته (یحزقل باب ٣٨ آیه ٢٤)

بطوریکه سیرتکامل نماز ازآغاز پیدایش ابراهیم تا ظهور موسی‌بطور بسیار خلاصه شروع میشود در زمان حضرت موسی با نزول تورات ادعیه و نماز خاصی به آنها اضافه میگردد و پس از دوران انبیاء بطور مرتب بنا به مقتضی وضع اجتماعی وسیاسی و اتفاقات تاریخی ادعیه بوجود می‌آید و تصنیف میگردد وبه‌مجموعه دعاهای قبلی اضافه میگردد و در دوران بازگشت پراکندگی اول توسط عزرا ودوستانش درحدود دوهزار و چهارصد سال قبل شکل‌کامل به‌خود میگیرد وبصورت مدون درمیاید و سپس درتمام دوران استقرار معبد مقدس دوم بشکل ثابت‌می‌ماند وتا در زمان تدوین تلمود یروشلمی‌که در ١٨٠٠ سال قبل ختم میگردد. حدود نماز و مطالب آن در ایام مختلف سال تعیین وتدوین میگرددکه به موازات آن نیز مجمع‌کبیر یهودیان بابل مدت ٦٠ سال‌که تحت رهبری راوآشه رهبر دانشگاه عالی (سورا) گنجینه عالی تلمود بابلی تدوین شد مضمون دعاها ونمازکه درتلمود یروشلمی به‌ثبت رسیده بود مورد تایید قرارگرفت.

باید متذکر شدکه دعا و نماز ناشی از احتیاجات واحساس مردم‌است لذا نمیتوان آنرا محدود کرد و درزمانی معین اورا کامل شده و مختوم اعلام نسود.لذا درهرزمانی به موقعیت آن زمان وبمناسبت اتفاقاتی کـه روی میداد وموجب نقطه عطفی درتاریخ یهود میگردید شاعران و حکما و دانشمندان عرفانی دعاهائی بوجود آوردند و به‌کتاب نیایش افزوده میشد و مثلا درزمان تتایم قصیده‌سرائی بنام یوسه‌بن یوسه‌که در شهر مقدس اورشلیم تولد یافته بود قصیده شیوائی بترتیب ابجد و سپس برعکس اب‌ج‌د وبصورت ت‌ش‌رق برای ایام هفته مانند אל ברוך גדול ویا برای شنبه مانند אל אדון ویاתכנתה שבת را تصنیف‌کرد که مورد قبول کلیه یهودیان جهان قرار گرفت که جزء نماز روزانه شنبه گردید.

وهم‌چنین در زمان کئونیم که تقریبا از ۱۱۲۸ ـ ۹۲۸ سال قبل طول کشید بازهم به مناسبتهائی مطالبی به مجموعه نیایش افزوده گردید که برجسته‌ترین آنها ربی‌الیعزرهکالیر از شاگردان یانای‌که اوهم از اهالی ارض مقدس بود برحدود ۱۵۰ قصیده و غزل مختلف بـرای ایـام عید و کیپور و روش هشانا و همچنین مراثی به مناسبت شب و روز نهم آب درخصوص‌خرابی معبد مقدس‌اول ودوم وپراکندگی قوم وکشتاربیرحمانه دشمنان تصنیف‌کرد واین قصیده‌ها و غزلیات و مراثی مورد توجه و قبول عامه واقع شدند (البته باید خاطرنشان‌کردکه این قصیده‌ها وغزلیات و مراثی مستحب هستند ونه فرض واجب) ودرکتاب نیایش که مورد قبول عامه جوامع یهودی ایران و بابل و کشور های اروپائی بود مندرج گردید.

در زمان گئونیم در ۱۰۳۰ سال قبل دانشمند برجسته بنام ربی عمرام گائون تمام این ادعیه و نماز و قصیده‌ها وغزلیات ومراثی راکه تاآن زمان ورد زبانها وقبول عامه مردم وجوامع مختلف یهودی دنیا بود درکتابی جمع‌آوری‌نموده که بنام (سِدِرربی عمرام‌گائون) نام‌گذاری‌شد که‌تاکنون تمام سفارادی های دنیا ازآن استفاده می‌کنند.

از فواصل بین ۹۵۶ ـ ۹۲۰ سال قبل دانشمند و شاعری بی‌مانند بنام ربی‌شلموبن‌گویرول ظهور کرد که اونیز اشعار وقصاید نغزوشیوائی سرود که‌غالب اشعار او جزء نماز شب وروز کیپور گردید مانند סדר עבודה

מוסף کیپور وغیره و سپس از شاعران بنام که تصنیفات او جزء کتاب نیایش شده‌اند ربی‌یهودا هلوی است.
درخاتمه باستحضار خواننده گرامی میرساند همانطوریکه قبلامتذکر شده‌ام دعا ونیایش به‌خاطر موقعیت خاص روحی و اجتماعی افراد بوجود می‌آید. پس کتاب نیایش نمیتواند پایانی داشته باشد و راه تکامل همانطور طی مینمایدچنانکه در۲۹ سال قبل نماز مخصوص عصمائوت توسطراواعظم ریشون‌لصیون هاراوبن صیون مئیرحای عوزی ال تالیف گردید که‌درموقع خود ازآن‌استفاده میگردد ازجمله سیدورهای معروف جهان باید از سیدور راوعمرام گائــون و سیدور راوسعدیا گائــون و سیدور ربی‌منجم‌بن‌شلمو ایتالیایی بنام حیبور براخوات وسیدور ابودرهم که به توسط ربی‌داویدبن یوسف ابودرهم جمع‌آوری شده است نام‌برد . الرنصا
درخاتمه توفیق خوانندگان گرامی وارجمند را درراه جلب رضای حق وتقرب به رحمت‌هایش ازراه دعا ونیایش خواستارم.

با تقدیم احترامات

عزیزاله آذراحیان (یدیدیااذراحی)

این دیباچه رابه‌پدر بزرگوار ودانشمندم هاراو ربی یقوتی‌ال‌اذراحی تقدیم میدارم.
یادش گرامی‌است و زحمات ارزنده‌اش درراه تعلیم نوباوگان ایران بخصوص‌اهالی کردستان پرثمروتوفیق‌یافتن‌این‌حقیر دراین‌راه افتخارآمیز از ثمره زحمات اواست .

در روز پنجشنبه ۲۱ طوت ۵۷۴۰ در سرزمین مقدس اسرائیل در شهر زیخرون یعقوب دعوت حق را لبیک گفته و به‌سرای جاودان شتافت در حالیکه هزاران دانشجو ومحصلین تربیت شده در دانش‌توراه و متدین به دین از خود به جاگذاشت روانش شاد و نام نیکش پایدار

פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב.

פָּתַח אֵלִיָּהוּ וְאָמַר רִבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתְּ הוּא חַד וְלָא בְחֻשְׁבָּן. אַנְתְּ הוּא עִלָּאָה עַל כָּל עִלָּאִין. סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לֵית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָךְ כְּלָל. אַנְתְּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תִּקּוּנִין. וְקָרֵינַן לוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן. לְאַנְהָגָא בְהוֹן עָלְמִין סְתִימִין דְּלָא אִתְגַּלְיָין. וְעָלְמִין דְּאִתְגַּלְיָין. וּבְהוֹן אִתְכְּסִיאַת מִבְּנֵי נָשָׁא. וְאַנְתְּ הוּא דְקָשִׁיר לוֹן וּמְיַחֵד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתְּ מִלְּגָאו. כָּל מַאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרֵהּ מֵאִלֵּין עֶשֶׂר. אִתְחֲשִׁיב לֵיהּ. כְּאִלּוּ אַפְרִישׁ בָּךְ. וְאִלֵּין עֶשֶׂר סְפִירָן. אִינוּן אָזְלִין כְּסִדְרָן. חַד אָרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי וְאַנְתְּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן. וְלֵית מַאן דְּאַנְהִיג לָךְ. לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכָּל סִטְרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינַת לוֹן דְּמִנַּיְיהוּ פָּרְחִין נִשְׁמָתִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְכַמָּה גוּפִין תְּקִינַת לוֹן דְּאִתְקְרִיאוּ גוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דִּמְכַסְיָין עֲלֵיהוֹן. וְאִתְקְרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָא. חֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא. תִּפְאֶרֶת גּוּפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרֵין שׁוֹקִין. וִיסוֹד סִיּוּמָא דְגוּפָא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרֵינַן לֵיהּ. מוֹחָא חָכְמָה אִיהִי מַחֲשָׁבָה מִלְּגָו. בִּינָה. לִבָּא וּבָהּ הַלֵּב מֵבִין. וְעַל אִלֵּין תְּרֵין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לַייָ אֱלֹהֵינוּ. כֶּתֶר עֶלְיוֹן אִיהוּ כֶּתֶר מַלְכוּת. וַעֲלֵיהּ אִתְּמַר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דִּתְפִלִּין מִלְּגָו אִיהוּ יוּ״ד הֵ״א וָ״ו הֵ״א דְּאִיהוּ אֹרַח אֲצִילוּת. אִיהוּ שַׁקְיוּ דְּאִילָנָא בִּדְרוֹעוֹי וְעַנְפּוֹי כְּמַיָּא דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא וְאִתְרַבֵּי בְּהַהוּא שַׁקְיוּ:

א الیاهو نبی شروع نموده گفت : پروردگار هردوجهان تو واحدی ولی نه چون عدد یك که درحساب و شماره می‌آید . «بلکه واحد مطلق که هیچگاه نه‌افزوده میشود ونــه کاهش می‌یابد . » א

توبرتر ازهمه‌عالمیان هستی و پنهان‌تر از همه اسرار و هیچ فکری قادر به درك تونمیباشد خداوندا توهستی که جهان و کائنات را با ده صفت خلق فرمودی و هرکدام از آنها را صادر ازیك‌مصدر عالیترین قراردادی. جهانی که پوشیده ازما است و گیتی که ما بــه آن معرفت داریم بوسیله آنها اداره میشوند. واما‌اصل مرکز صادرکننده برانسان پوشیده است . تو همه اینها را جمع نموده وخود عالیترین قدرت و محیط برآنها هستی بطوریکه واحد مطلق به تو اطلاق میشود .واگرکسی‌برای این قدرتها رب‌النوع جداگانه فرض کند مثل این است که بــه یکتائی توکافر شده است . این نیروها که بفرمان تو هستند بعضی از آنها تابی‌نهایت طویل و بعضی‌ها تا صفر قاصر وبعضی ازآنها فاصله بین این دو میباشند قدرت توهمه این نیروها را اداره میکند ولی هیچ نیروئی نه در عالم بالا ونه درپائین ونه ازهیچ طرف نمیتواند در تو اثری داشته‌باشد. ده صفت مزبور مانند پوششی‌برای‌جان میباشد. وازمیان این پوشش ارواح برای انسانها صادر فرمودی.

برای این نیروها نیز اجسادی خلق فرمودی که هرکدام مانند جسم که جان را در بر میگیرند آنها را دربرگرفته‌اند . واینان عبارتند از : חֶסֶד احسان ، גְּבוּרָה قدرت ، תִּפְאֶרֶת شرافت ، נֶצַח ابدیت ، הוֹד شکوه ، יְסוֹד پایه واساس ، מַלְכוּת سلطنت מוֹחָא عقل ، בִּינָה فهم ، כֶּתֶר עֶלְיוֹן تاج .

(وبرای تفهیم به آدمیان آنها را درقالب تمثیل جسد یك انسان‌به‌ما تعلیم دادی)

חֶסֶד اشاره به دست راست גְּבוּרָה اشاره به دست چپ תִּפְאֶרֶת اشاره به تن נֶצַח וְה اشاره به دوپا יְסוֹד اشاره به ختم بدن یعنی نشانه عهد مقدس מַלְכוּת اشاره بردهان است زیرا دانش توراتاز آن خارج میشود מוֹחָא اشاره بر مغزاست که در داخل جمجمه قرار دارد בִּינָה نیز اشاره بر قلب است که محل عواطف و فهم میباشد. و برای این دونوشته شده است پنهانی ها متعلق به خداوند میباشند .

כֶּתֶר اشاره برتاج سلطنت است ودرباره آن گفته شده است انتهای هرچیز را از ابتدای آن میداند و این כֶּתֶר اشاره بر תְּפִלִּין است .

که در داخل آن چهار حروف اسم اعظم که اشاره به شاهراه خلقت است میباشد . واز این منبع است که درخت حیات با همه شاخه وبرگهایش ازآن سیراب میشود. و به مانند آب که‌درخت را زنده نگه‌میدارد، همه این عالم‌بوسیله این چهار حرف اسم اعظم زندگی‌می‌یابند.

רִבּוֹן עָלְמִין אַנְתְּ הוּא עִלַּת הָעִלּוֹת וְסִבַּת הַסִּבּוֹת דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא בְּהַהוּא נְבִיעוּ. וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמְתָא לְגוּפָא דְּאִיהִי חַיִּים לְגוּפָא. וּבָךְ לֵית דִּמְיוֹן וְלֵית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דִּלְגוֹ וּלְבַר. וּבָרָאתָ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאַפִּיקַת מִנְּהוֹן שִׁמְשָׁא וְסִיהֲרָא וְכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵדֶן וַעֲשָׂבִין וְחֵיוָן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׁא. לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עַלְמִין. וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עִלָּאִין וְתַתָּאִין. וְאֵיךְ אִשְׁתְּמוֹדְעָאן מֵעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְלֵית דְּיָדַע בָּךְ כְּלָל וּבַר מִינָךְ לֵית יְחִידָא בְּעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי. וְאַנְתְּ אִשְׁתְּמוֹדַע אָדוֹן עַל כֹּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אִתְקְרִיאוּ מַלְאָכַיָּא. וְאַנְתְּ לֵית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ. דְּאַנְתְּ הוּא מְמַלֵּא כָּל שְׁמָהָן. וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלְּהוּ וְכַד אַנְתְּ תִּסְתַּלֵּק מִנְּהוֹן אִשְׁתָּאֲרוּ כֻּלְּהוּ שְׁמָהָן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמְתָא. אַנְתְּ חַכִּים וְלָאו בְּחָכְמָה יְדִיעָה. אַנְתְּ הוּא מֵבִין וְלָא מִבִּינָה יְדִיעָה. לֵית לָךְ אֲתַר יְדִיעָא אֶלָּא לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא תּוּקְפָךְ וְחֵילָךְ לִבְנֵי נָשָׁא וּלְאַחֲזָאָה לוֹן אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְּאִינוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפוּם עוֹבָדֵיהוֹן דִּבְנֵי נָשָׁא. דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה. מִשְׁפָּט עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא. מֹאזְנֵי צֶדֶק תְּרֵין סַמְכֵי קְשׁוֹט. הִין צֶדֶק אוֹת בְּרִית. כֹּלָּא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא. אֲבָל לָאו דְּאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלָאו מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלָאו מִכָּל אִלֵּין מִדּוֹת כְּלָל. קוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מִלִּין עַל יְדָךְ דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלָּאָה רָזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ מַה דְּלָא אִתְיְהִיב רְשׁוּ לְגַלָּאָה לְשׁוּם בַּר נַשׁ עַד כְּעָן:

ای پروردگار هردو جهان تو علت‌العلل و مسبب‌الاسبابی که جهان را از آن منبع‌سیراب میکنی . این منبع مثل جان برای جسم است و مانند زندگی برای ماده اما برای تو هیچ‌گونه شبهی‌نمیتوان تصور کرد.هیچ تصوری چه درعالم آشکاروچه نهان برای‌تونمیتوان مقررداشت. خداوندا تو آسمان و زمین را آفریدی و از آسمان آفتاب و ماه و کواکب را صادر کردی‌و درزمین درختان وگیاهان وباغ عدن وسبزه‌زارها،وحوش وپرندگان وماهیان وبهائم وانسان‌را آفریدی ازوجود فرشتگان علیوی که خلق کرده‌ای نیز مارا آگاه نمودی.

طرز اداره عالمیان را به ما اطلاع دادی . اما از وجود تو هیچ‌گونه اطلاعی به‌ما نرسیده است . اما میدانیم جز تو یگانه هیچ معبودی دربالا و پائین وجود ندارد . معلوم است که تو سرور همه میباشی.هریك ازمصادر اسم مشخصی‌دارند وبااین اسامی وکنیه فرشتگان نام‌گذاری شده‌اند. اما تواسم معلوم و مشخصی نداری بلکه نام تو مکمل تمام اسامی است ، و آنچه راکه همه آنها راکامل میکند توهستی.

اگر پرتو ذات‌اقدس تو ازآنها جدا شود اسامی آنها همگی مانند بدنی بدون جان‌خواهند شد. خداوندا تو حکیم هستی امانه مجهز به حکمتی که ماآن‌را میشناسیم . تو فهیمی اما نه به فهمی که مورد شناخت ماست. جاه و مکان مشخصی برای تو متصور نیست . اما قدرت عظمت تو برای انسانها قابل درك‌است . به‌آنها دانش دادی تا تشخیص دهند که چگونه این جهان را رهبری می‌فرمائی ــ ادارهٔ که توام با عدالت و رحمت است انسان را مطابق اعمالش با عدالت و قضاوت‌مکافات و پاداش می‌دهی ، قضاوت نشانه از جبروت تو وداوری ستون‌قائم آن است . عدالت هم رهنمونی به سلطنت ابدی و مقدس تواست. دوکفه ترازوی عدالت تودو کفه برحق هستند.

وپیمانه عدل نشانه وعلامت عهد است . همه اینها برای اینست که معلوم گرداند دنیا را چگونه رهبری میکند اما عدل خداوند نه مانند عدلی‌است که بتصور ما میاید وآن را داوری میگوئیم . و قضاوت خدا مثل قضاوتی که در ذهن ما است نمی‌باشد و آن را رحمت می‌نامیم. و همه صفاتی که‌برای‌خداقائل میشویم اصولا مانند صفاتی که ما تصوری از آنها در ذهن داریم نیستند.קוּם רִבִּי שִׁמְעוֹן برخیز ای ربی‌شیمعون تامطالب بکری توسط تو گفته شود زیرا اکنون بتو اجازه داده میشود تا اسرار نهفته را آشکار کنی زیرا چنین اجازه‌ای تاکنون غیراز تو به هیچ انسانی داده نشده است .

۲

קָם רִבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וכו' עִלָּאִין שִׁמְעוּ אִינּוּן דְּמִיכִין דְּחֶבְרוֹן וְרַעְיָא מְהֵימְנָא אִתְּעָרוּ מִשֵּׁנַתְכוֹן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר אִלֵּין אִינּוּן צַדִּיקַיָּא דְּאִינּוּן מִסִּטְרָא דְּהַהִיא דְּאִתְּמַר בָּהּ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר וְלָאו אִינּוּן מֵתִים וּבְגִין דָּא אִתְּמַר בְּהוֹן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ וכו' רַעְיָא מְהֵימְנָא אַנְתְּ וְאַבְהָן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ לְאִתְּעֲרוּתָא דִּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יְשֵׁנָה בְּגָלוּתָא. דְּעַד כְּעַן צַדִּיקַיָּא כֻּלְּהוּ דְּמִיכִין וְשֵׁנְתָּא בְּחוֹרֵיהוֹן. מִיַּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעְיָא מְהֵימְנָא וְיֵימָא לֵיהּ קוּם רַעְיָא מְהֵימְנָא דְּהָא עָלָךְ אִתְּמַר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק לְגַבָּאִי בְּאַרְבַּע אַתְוָון דִּילֵיהּ. וְיֵימָא בְהוֹן פִּתְחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי דְּהָא תַּם עֲוֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ. שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. מַאי נִמְלָא טָל. אֶלָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְתְּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוֹמָא דְּאִתְחֲרֵב בֵּיהּ מַקְדְּשָׁא דְּעָאֲלָנָא בְּבֵיתָא דִילִי וְעָאֲלָנָא בְּיִשּׁוּבָא. לָאו הָכִי דְּלָא עָאֲלָנָא כָּל זִמְנָא דְּאַנְתְּ בְּגָלוּתָא. הֲרֵי לָךְ סִימָנָא שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. הִיא שְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא. שְׁלִימוּ דִילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ יו"ד הֵ"א וָא"ו. וְהֵ"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלָא מֵחוּשְׁבַּן טַ"ל. אֶלָּא יו"ד הֵ"א וָא"ו דִּסְלִיקוּ אַתְוָון לְחוּשְׁבַּן טַ"ל. דְּאִיהוּ מַלְיָא לִשְׁכִינְתָּא מִנְּבִיעוּ דְּכָל מְקוֹרִין עִלָּאִין מִיַּד יְקוּם רַעְיָא מְהֵימְנָא וְאַבְהָן קַדִּישִׁין עִמֵּיהּ עַד כָּאן רָזָא דְּיִחוּדָא: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

קָם برخاست‌ربی شیمعون شروع نمود گفت: خداوندا بزرگی ــ قدرت ــ شرافت ــ ابدیت‌ــ وشکوه ازآن تواست . ای ساکنین افلاك گوش فرا دهید وای کسانی که درحبرون خوابیده‌اید (ابراهیم ــ اسحق ــیعقوب) وای موسی شبان امین ازخواب بیدار شوید. ای همه خوابیدگان در خاك بیــدار شده ترنم نمائید . این اشخاص صدیق از جمله کسانــی هستند کــه درباره آنها گفته شده : بیدار شده ترنم نمائید ای شبان امین تو واجداد مقدس بیدارشده و تــرنم نمائید تا اینکه فرّه‌ایزدی که در پراکندگی باما مدهوش شده است به هوش آید. تاکنون این اشخاص صدیق همه درآسایش ابدی بودند . دراین هنگام نــدای غیبی سه‌دفعه شبان امین را مخاطب قرار داده میگوید : ای شبان امین برخیز درباره توگفته شده است «صدای محبوبم در چهار جهت به نزد من دق‌الباب می‌کند» و دراین تضرع میگوید ای خواهر من ــ محبوبه من و ای‌کبوتر کامله من دررا برویم بگشا ای قوم صیون گناهان تو تمام شدند و دیگر تورا آواره نمیکنم‌زیراسرم از شبنم پراست. این شبنم چیست ؟ خداوند قدوس ومتبارك میگوید : تو فکر میکنی از روزیکه بیت‌المقدس خراب شده است نور جلالم درآن خانه تجلی یافته ویا آنکه ، نظر لطفی درباره آن سرزمین داشته‌ام خیر .

همهٔ مدتی که تو آواره بودی من به آنجا نظر نیفکنده‌ام و این علامت آنست که گفته میشود سرم از شبنم پراست . «ه» که آخرین حرف از حروف چهارگانه اسم اعظم است باتو آواره بود برای‌اینکه‌به تو امنیت و کاملیت ببخشید برای همین است که سه‌حرف بقیه نام اعظم به حساب (ابجدطل) یعنی شبنم میشودکه عدد ۳۹ است . وآن سه حرف عبارتند از (یودــ۲۰) (ها=٦) (واو=۱۳) که جمعــا ۳۹ میشود و حرف آخری که «ها» باشد به‌حساب نیامده‌است این سه‌حرف که مجموعا عدد ۳۹ را تشکیل میدهند با کلمه (طل) بمعنی شبنم مطابقت‌دارد. و این شبنم منبع تمام وقایع علیوی میباشد.

پس از اشاعه این سر پنهانی ارواح شبان امین واجداد مقدس همه باهم به وجد آمدند وتا اینجا شرح اکتشاف سری از اسرار وحدانیت بود.

نام پرجلال خداوند تا ابدالاباد مبارك‌باد.

آمین ــ آمین

שַׁחֲרִית שֶׁל חוֹל

בִּרְכוֹת הַשַּׁחַר.

כשיעור בבוקר משנתו אומר:

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם. שֶׁהֶחֱזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ:

אחר כך נוטל ידיו ויאמר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה, וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, שֶׁאִם

صبحگاهان چشمان خودرا گشوده و چنین میگوئیم

מוֹדֶה ای پادشاه جاوید و پاینده که در کثرت مرحمت بی‌پایانت‌جانم را به‌من بازگردانیدی بدرگاهت سپاس گزارم. پروردگارا امیدوارم که دلم به اوامر و فرامینت آراسته و سپرده شود . نفس‌اماره من بفرمان عقل بوده هرگز عصیان نکنم و ذات مقدس تورا از اعمال ناروای خود متغیر نسازم .

بعداز شستشوی بدن یا دست وصورت چنین میگوئیم

בָּרוּךְ متبارکی تو خداوند خدای ما پادشاه جهان که انسان را بـه حکمت کاملت آفریدی و در وجودش حفره‌ها و مجراها بوجود آورده‌ای بدرگاهت آشکار ونمایان است.

٤

יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם אֲפִילוּ שָׁעָה אַחַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁאַתָּה הוּא רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת, מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיּוֹת, חַי וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

که هر گاه یکی ازآنها مسدود ویا باز شود حتی ساعتی نمیتوان دراین جهان زیست. خداوند شفادهنده بشر وبوجود آورنده عجایب و شگفتیها متبارکی‌تو.

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה خداوندا روانی که بمن عطا فرمودی پاك است. تو آنرا آفریده و صورتگری فرمودی . تو آن‌را درکالبدم دمیده و ازآن دروجودم محافظت میفرمائی. تودرآینده آن‌را ازمن بازستانده و سپس باردگر به کالبدم بازخواهی گرداند.

بنابراین تا زمانی که روانم در وجودم باقی است ای پروردگار من و پروردگار اجدادم ـ بدرگاهت شکرگـزارم . زیرا کـه توآقای تمام کائناتی و صاحب تمام ارواح،فرمانروای جمیع مخلوقاتی و تابه‌ابد پاینده وجاودانی . متبارکی تو خداوندی که به کالبد مردگان جان‌بازمیگردانی.

בָּרוּךְ אַתָּה متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که به انسان عقل ومعرفت عطا فرمودی تاباحس تشخیص خود بین شب وروز تمیزدهد.

٥

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم . ای گشاینده چشم نابینایان .

متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم رهاننده اسیران

متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم برپاکننده افتادگان

متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم پوشاننده برهنگان

متبارکی تو ای خداوند خدای‌ما پادشاه عالم که به خسته و ذلیل قدرت عطا میفرمائی

متبارکی تو ای خداوند خدای‌ما پادشاه عالم‌که زمین‌را‌بر‌آب استوار کرده‌ای

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم قدم های انسان را آراسته مینمائی

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم نیازمندی های انسان‌را برمیآوری

متبارکی‌توای خداوند خدای ما پادشاه عالم‌بنی‌اسرائیل را به‌احکامت مفتخر وسربلند فرمودی

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

האשה אומרת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹיָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

האשה אומרת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי שִׁפְחָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

האשה אומרת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר חֶבְלֵי שֵׁנָה מֵעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵירָה וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֶר הָרָע, וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב. וּתְנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مرا جزء بت‌پرستان نیافریدی

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مرا اسیر امیال خود نساختی

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مرا بصورت مرد آفریدی تا بتوانم کلیه اوامر ونواهی مندرج درتورات‌را انجام دهم .

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مرا بخواست خود آفریدی (این جمله مخصوص بانوان است)

متبارکی توای خداوند خدای ما پادشاه عالم که خواب را ازچشمانم و بیهوشی را از مژگانم میزدائی

יְהִי רָצוֹן ای پروردگارم و پروردگار اجدادم امیداست که اراده‌ات براین قرارگیرد که ما را به‌فراگرفتن توراتت عادت داده و در انجام فرائضت پایدار گردانی .

مارا درمعرض خطا و گناه و آزمایش قرار ندهی. از خواسته های شیطانی وبد مارا دورگردان و به خواسته های خوب و نیك مارا ملحق گردان . به ما آبرو احسان و مرحمت عنایت فرما تا درنظر تو و درنظر همه بینندگان التفات یابیم

כָּל רוֹאֵינוּ. וְגָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם וָיוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים. מֵאָדָם רָע. מֵאִשָּׁה רָעָה מִיֵּצֶר רָע. מֵחָבֵר רָע. מִשָּׁכֵן רָע. מִפֶּגַע רָע מֵעַיִן הָרָע. מִלָּשׁוֹן הָרָע. מִמַּלְשִׁינוּת. מֵעֵדוּת שֶׁקֶר. מִשִּׂנְאַת הַבְּרִיּוֹת. מֵעֲלִילָה. מִמִּיתָה מְשׁוּנָּה. מֵחֳלָאִים רָעִים. מִמִּקְרִים רָעִים. מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן בְּרִית וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנָּם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

وما را مورد محبت خویش قرارده. متبارکی توای خداوندی که پاداشهای خوب به ملت اسرائیل اعطاء میفرمائی.

וִיהִי רָצוֹן امیداست که اراده‌ات براین قرار گیرد که امروزه وهرروز دیگر مرا از خودخواهی و خودخواهان از انسان بد فکر بد دوست‌بد همسایه بد حادثه بد چشم‌بد سخن‌بد شهادت دروغ امراض بد خصومت قضاوت سخت ومدعی‌سخت اعم‌ازاینکه اسرائیل یاغیراسرائیل باشد محافظت فرما.

בָּרוּךְ אַתָּה متبارکی تو خداوند خدای‌ما پادشاه جهان که مارا به‌اوامرت تقدیس کرده و به فراگرفتن اوامر تورات امرفرمودی. بنابراین استدعا داریم خدایا مطالب تورات را در دهان ما و دهان ملت اسرائیل شیرین گردان. ما و فرزندان ونوادگـان ما همگی از عارفان نام تـو و آموزندگان تورات تو محض دانش تورات باشیم.

متبارکی تو خداوند آموزنده تورات به ملت اسرائیل متبارك هستی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که ما را از میان ملت ها انتخاب کرده و تورات را به ما داده‌ای متبارك هستی تو ای خداوند اعطا کننده تورات

۸

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

خداوند به حضرت موسی (ع) فرمود:

به اهرون (هارون) وفرزندانش بگو تا بنی‌اسرائیل را چنین برکت نماید.خداوند ترا برکت داده و محافظت فرماید. خداوند نور ذوالجلالش رابرتو تابانده و برتو شفقت فرماید.

خداوند نظر لطفش را برتو افکنده وترا سلامتی عنایت فرماید.

موقعیکه وارد کنیسا میشویم این عبارت را میگوئیم

چه زیبا هستند خیمه‌هایت ای‌یعقوب و مسکنهایت ای‌اسرائیل خداوندا از کثرت احسانت بعبادتگاه تو آمده‌ام تابااحترام درخانه مقدست ترا عبادت کنم.

خداوندا بنابراین بدرگاه تو سجده ورکوع کرده زانو خواهم زد. ما وای عبادتگاه تو ومقام سکونت جلالت را دوست دارم.

به کثرت احسانت به نجات حقیقی مرا مستجاب فرما. خداوندا دعایم را دروقت اجابت بدرگاهت قبول فرما.

اینك من سلطنت ابدی خدای متعال را بر خود قبول میکنم و اوامرش که درتورات هست نصب‌العین قرار میدهم . اورا با تمام دل وجان وثروتم دوست بدارم . و هرانسانی را نیز مثل خودم برایم عزیز بوده و دوست خواهم داشت .

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ.	בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא	:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל.	אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא	:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל.	לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא	:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה.	וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה	:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי.	לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה	:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית.	וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה	:
בְּלִי עֵרֶךְ בְּלִי דִמְיוֹן.	בְּלִי שִׁנּוּי וְהַתְמוּרָה	:
בְּלִי חִבּוּר בְּלִי פֵרוּד.	גְּדוֹל כֹּחַ וְהַגְּבוּרָה	:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי.	וְצוּר חֶבְלִי בְּיוֹם צָרָה	:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוּסִי.	מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא	:
וְהוּא רוֹפֵא והוּא מַרְפֵּא.	וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֶזְרָה	:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי.	בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה	:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי.	אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא	:
בְּמִקְדָּשׁוֹ תָּגֵל נַפְשִׁי.	מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה	:
וְאָז נָשִׁיר בְּבֵית קָדְשִׁי.	אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנּוֹרָא	:

سرودسحرگاه

خداوند عالم قبل از آنکه موجودی آفریده شود پادشاهی‌میکرد.
هنگامیکه جهان بنا به‌اراده‌اش ساخته گـردید اسم جلال او سلطان خوانده شد.

بعداز فنای جهان و مافی‌ها او بتنهائی وباهیبت سلطنت خواهدکرد.

او بوده و هست و خواهد بود . و ورای هرتشبیه و تمثیل است .

ذاتش یگانه‌است ابتداء و انتهائی ندارد . قدرت و فرمانروائی فقط برازنده اواست.

در قیاس ووهم نگنجد بدون تغییر و تبدیل است قدرتمند وباشکوه است . او خداوند من و نجات دهنده من‌است درهنگام عذاب ودرماندگی ملجاء من‌است او افتخار و پناهگاه من است و جام زندگـی مرا مالامال میسازد

اوطبیب وشفادهنده است. او مستعان و نگهبان است .

ه چه درخواب وچه دربیداری زندگی خودرا درپناه او میگذارم روان در کالبدم امانت اوست چون خدا با من است از هیچ چیز واهمه نـدارم روحم در عبادتگاهش شادمان است تمنا دارم نجات دهنـده موعود مارا بزودی بفرستی آنـوقت جلال سلطنت وی بوسیله هرموجودی در خانـه مقدسش تسبیح گفته خواهد شد آمین ه

۱۰

וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה, רָמָה קַרְנִי בַּיהוָה, רָחַב פִּי עַל אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: אַל תַּרְבּוּ תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה, יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם, כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה, וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹת: קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים, וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל: שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ, וּרְעֵבִים חָדֵלּוּ, עַד עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה, וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה: יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה, מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר, מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם: מֵקִים מֵעָפָר דָּל, מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן, לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים, וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם, כִּי לַיהוָה מְצֻקֵי אֶרֶץ, וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל: רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר, וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ, כִּי לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר אִישׁ: יְהוָה, יֵחַתּוּ מְרִיבָיו, עָלָיו בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם, יְהוָה יָדִין אַפְסֵי אָרֶץ, וְיִתֶּן עֹז לְמַלְכּוֹ, וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: — אָתוֹהִי כְּמָה רַבְרְבִין, וְתִמְהוֹהִי כְּמָה תַקִּיפִין, מַלְכוּתֵהּ מַלְכוּת עָלַם, וְשָׁלְטָנֵהּ עִם דָּר וְדָר: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ

بعدازآنکه خداوند شموئیل را به حنا عنایت کرد حنا دعای زیر را بدرگاه خداوند خواند :

حنا بدرگاه خداوند دعاکرده گفت :

از خداوند قلبم شادمان است . از جانب خدا پرچم دولتم باهتزاز درآمد.

دهانم برای جواب دادن بدشمنانم گشوده گردید. زیرا درنجات‌تو شادمان شدم .

قدوسی چون ذات پروردگار نیست . زیرا غیراز تو نیست مانند خالق ما هیچ صانعی وجود ندارد . سخنان تکبرآمیز نگوئید سخنان نامعقول از دهانتان جاری نگردد . زیرا خداوند خدای داناست . و همه اعمال بوسیله اوسنجیده میشوند . کمان قدرتمندان شکسته شده ولغزش یافته‌گان صاحب قدرت شدند. کسانیکه سیر بودند برای لقمه نانی اجیر گردیدند آنانیکه گرسنه بودند از گرسنگی خلاصی یافتند .

تاآنجائیکه نازائی صاحب هفت فرزند شد و کثیرالاولادی زبون گردید خداوندمیمیراند وزنده میگرداند به گور فرو میبرد و بالامی‌آورد خداوند فقیر میکند و غنی میگرداند هم پست و هم بلند میفرماید .

וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם. לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה. וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: בְּרָן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים: לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם. אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: וַאֲנִי בַּיָי אֲצַפֶּה. אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי. יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי:

בשבת וביום טוב אין אומרים פסוק זה:

אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי. כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי. כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְיָ אוֹר לִי:

כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר. בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

אחר כך מניח תפילין של יד ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

فقیر را از خاك مذلت بلند کرده و مسکین را از پستی رفیع میکند تا آنان را با بزرگان قرین نماید و کرسی جلال نصیب آنان گرداند. زیرا ارکان جهان متعلق به خداوند است وجهان را بر روی آنان استوار میگرداند قدمهای مومنین خویش را محافظت مینماید. اما شریران در ظلمت خاموش خواهند شد زیرا انسان تنها باتکاء برقدرت جسمانی قادر به کسب پیروزی مطلق نیست مخالفان ذات خداوندیش شکست خواهند خورد.از آسمان بر آنها صاعقه خواهد فرستاد.خداوند اکناف جهان را داوری خواهد کرد. به پادشاه خود قدرت عطا خواهد فرمود . و پرچم ماشیح خودرا برخواهد افراشت .

آیاتش چقدر کثیرند و معجزاتش چقدر عظیم سلطنتش سلطنت ابدی و فرمانروائیش تا ابدالاباد و ما قوم تو و گوسفندان چراگاه معنوی تو تاابد ترا ستایش گفته وتسبیح ترا تا ابدلاباد تعریف خواهیم کرد . هر بامدادان و شامگاه و نهار تمجید تورا گفته و صدایم را میشنوانم.

همراه سحر با ستارگان سحری فرشتگان همه بدرگاه خداوند سرود سر میدهند. از هزاران هزار افراد ملت های دیگر که در اطرافم سبز شده اند نمیترسم : زیرا به درگاه خداوند انتظار میکشم و خداوند مرا مستجاب مینماید. ای دشمن در شکست من شادمان مشو . زیرا بعد از هر سقوطی بلند خواهم شد و اگر در تاریکی بسربرم خداوند روشنائی بخش من است : زیرا بدرگاه خداوند منتظرم . توهستی ای خداوندخالق من که مرا مستجاب میفرمائی پاهایم در سراط مستقیم خواهد ایستاد و درمیان جمع ، خداوند را میستایم .

متبارک باد نام تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا تقدیس نموده وبه اوامرت به ما امر فرمودی تا تفیلین را قرا دهیم .

אחר כך כורך שלשה כריכות על אצבעו האמצעי, וכשהוא כורכן אומר:

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם. וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

וּמֵחָכְמָתְךָ אֵל עֶלְיוֹן תַּאֲצִיל עָלַי וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי: וְחַסְדְּךָ תַּגְדִּיל עָלַי וּבִגְבוּרָתְךָ תַּצְמִית אוֹיְבַי וְקָמַי. וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תָּרִיק עַל שִׁבְעָה קְנֵי מְנוֹרָה, לְהַשְׁפִּיעַ טוּבְךָ לִבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

אחר הנחת תפילין קורא שתי פרשיות אלו:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת

«درموقع بستن تفیلین روی پنجه دست این جمــلات را می‌خوانند:»

ترا تا ابد برای خود برگزیده‌ام. ترا برای خود باعدالت و شریعت و احسان و رحمت انتخاب کرده‌ام. و ترا بااعتبار برای خود انتخاب کرده‌ام، تا بدانی که من خدای تو هستم.

«درموقع گذاشتن تفیلین سر»:

ای پروردگار عالیمقام. از عقل خود برمن نازل فرما و ازفهم خودمرا فهیم گردان. احسانت را برمن عظیم گردان. و باقدرتت دشمنانم را منهدم ساز. مخلوقات خودرا ازنعماتت مستفیض‌فرما، یدقدرت خودرا میگشایدو همهٔ زندگان را بارضایت سیر میگرداند.

«بعد از گذاشتن تفیلین این آیات را از تورات میخوانند»:

خداوند موسی را خطاب کرده فرمود. هرنخست‌زا و گشاینده رحم از بنی‌اسرائیل چه انسان و چه بهائم‌را برای من تقدیس کن. موسی بقوم گفت این روز را که از مصر و از خانهٔ غلامی بیرون آمدید بیاد آورید، زیرا با یدقدرت خداوند شما را از اینجا بیرون آورد. نان برآمده نخورید. امروز دراین ماه بهار از مصر خارج میشوید . باشد وقتی‌که خداوند شما را به‌سرزمین کنعانی‌ها وهایتی و اموری و خیوی و یبوسیان که به‌پدران شما وعده فرموده که بشما بدهد بیاورد به‌سرزمینی که شهدوشیر درآن جاری است. این فرایض را بجا آورید:

هفت‌روز نان فطیر بخورید و روز هفتم بدرگاه خداوند عیدبگیرید.

שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה
לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן
בֵּין־עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ
כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃
וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים
יָמִימָה׃ פ וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ
לָךְ׃ וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־
פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים
לַיהוָה׃ וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־
לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ
תִּפְדֶּה׃ וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר
מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה
פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־
כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים
וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה
וּלְטוֹטָפֹת בֵּין־עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃

دراین هفت‌روز نان‌فطیر بخورید و درتمام مرزهای مسکنت هیچ گونه خمیر ترشی دیده نشود.

درآن روز به‌فرزندانت‌بگو، این اعمال‌برای‌اینست که درهنگام‌خروج از مصر خداوند بامن چنین کرد. این سمبلی‌باشد برروی دست تو ویادگاری بین چشمان تو تااینکه تورات خداوند ورد زبانت باشد زیرا با یدقدرت خداوند ترا از مصر بیرون آورد. این فریضه را نگه‌دار و همواره درموسم خود بیادآور.

هنگامیکه خداوند شمارا بسرزمین‌کنعانیان آورد همانطوریکه به اجدادت وعده‌داد که ترا بیاورد.

همه گشاینده رحم را به‌خدا تخصیص‌ده. و همهٔ اول‌زاد بهائم که ذکور باشند آنها نیز به‌خدا تخصیص‌ده.

هراول زاد ذکور حمار یاگوسفند بازخریدکن واگر تعویض نکردی اورا گردن بزن ولی هراول زاد ذکور انسان را بازخریدکن. اگر فردا فرزند تو از تو سؤال کرده وگفت این برای چیست؟ به‌او بگو برای‌اینکه خداوند ما را با یَد قدرت از مصر و خانهٔ بنده‌گی خلاص‌کرد. و وقتیکه فرعون متمردشدواز فرستادن ماخودداری‌کرد، خداوند تمام‌نخست‌زادگان مصری را اعم از انسان یا حیوان‌کشت بنابراین من همهٔ نخست‌زاد حیوانات پاك را بدرگاه خداوند قربان میبرم و نخست‌زاد فرزندانم را بازخرید می‌کنم. باشد این علامت بردست تو وسمبلی بین چشمان توکه با یدقدرت خداوند مارا از مصر بیرون آورد.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם. וּזְכוֹר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים. אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

خداوند ما خداوند اجداد ما مارا به نیکوئی در حضور خود یادآوری فرما . با رحمت و فرج هایت از ژرفای آسمانها ما را تفقد کن .خدای اجداد ما محبت ودوستی پیشینیان ابراهیم، اسحق،یعقوب را بـرای ما بیادآور. عهد واحسان وسوگندی که برای ابراهیم جد بزرگوار ما درکوه موریا مقرر فرمودی بیادآور.

قربانی که بدرگاهت تقدیم کرد و فرزندش را دست وپابسته به حضور تو تقدیم نمود به خاطر آور چنانکه درتورات تو نوشته شده است (پیدایش فصل ۲۲)

וַיְהִי אַחַר بعـداز این گفتار واقع شد که خداوند ابـراهیم را آزمایش کرد. اورا نداداد ای ابراهیم عرض کرد لبیك ۲ ـ فرمودفرزند یگانه‌ات راکه دوست‌داری یعنی اسحق را بگیر و اورا بسرزمین موریاببر. اورا روی یکی از کوه‌هائـی که به تو نشان خواهم داد بعنوان قـربانی سوختنی قربانی کن ۳ ـ ابراهیم سحرگاه برخاسته الاغش را زین کرده و دو نوکرانش و اسحق پسرش را باخود برداشته و هیزم برای قربانی مهیا نموده برخاسته به جایگاهی که خداوند به او گفته بود رفت. ٤ ـ ابراهیم در روز سوم چشمان خودرا بلندکرده و آن جایگاه را از دور دید.

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה
עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק
בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃
וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת
לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־
תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי ׀ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא
אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־
יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת
בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה ׀

۵ ـ آنگاه ابراهیم به نوکرانش گفت شما اینجا نزد این الاغ بمانید تامن واین پسر بدانجا رفته عبادت نموده و نزدشما برگردیم. ٦ ـ ابراهیم هیزم قربانی سوختنی‌راگرفت و بردوش پسر خود اسحق نهاد و آتش و کارد را بدست خود گرفت و هردوباهم رفتند. ۷ ـ اسحق،ابراهیم پدر خودرا خطاب‌کرده گفت ای‌پدر جواب داد لبیك جوان گفت اینست‌آتش و هیزم لکن بره قربانی کجاست ؟ ۸ ـ ابراهیم گفت ای فرزند،خدا برهٔ قربانی را برای خودمهیا خواهد ساخت هردوباهم رفتند. ۹ ـ بدانجائیکه خداوند فرموده بود رسیدند ابراهیم درآنجا قربانگاه بنا نمود هیزم‌هارا چید و پسر خود اسحق را بسته بالای هیزم روی قربانگاه گذاشت. ۱۰ ـ ابراهیم دست خودرا دراز کرده کاردرا گرفت تا فرزند خودرا ذبح‌کند. ۱۱ ـ فرشته خدا از آسمان اورا نداداده گفت ابراهیم ابراهیم جواب داد لبیك. ۱۲ ـ گفت دست خودرا براین پسر دراز مکن و بدو هیچ آزاری مرسان زیرا ثابت شد که تواز خدا میترسی چونکه پسر یگانه‌ات را از من دریغ نداشتی. ۱۳ ـ ابراهیم چشمان خودرا بلند کرده دید که اینك قوچی در عقب وی در بیشه‌ای به شاخهایش گرفتار شده است . پس ابراهیم رفت وقوچ را گرفت وآن‌را جای فرزندش برای قربانی سوختنی گذرانید . ١٤ ـ ابراهیم آن‌مکان را مکان تجلی خدا نامید زیرا گفت امروز دراین کوه خداوند متجلی است .

יֵרָאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה: וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם: וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ. וְיִגֹּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וְתִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֵּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב. וְאַף

۱۵ ـ فرشته خدا باردگر از آسمان ابراهیم را ندا داد . ۱٦ ـ گفت خداوند میفرماید به جلال خود سوگند چونکه این فرمانبرداری رانمودی و پسریگانهِ خودرا دریغ نداشتی . ۱۷ ـ قطعا ترا برکت داده و ذریت ترا مثل ستارگان آسمان وریگهای کنار دریا کثیر خواهم ساخت و نسل تو دروازه‌های دشمنانش را مالك خواهدشد. ۱۸ ـ و به خاطر ذریه تو تمام اقوام جهان برکت خواهند یافت زیرا فرمان مرا اطاعت کردی. ۱۹ـ پس ابراهیم نزد نوکرانش برگشت همه برخاسته به برشبع رفتند ابراهیم در برشبع ساکن شد.

רבונו של پروردگار عالم همانطوریکه ابراهیم به خاطر به‌انجام رساندن فرامین تو ازصمیم قلب عواطف خودرا نادیده گرفت همانطور هم رحمت‌هایت غضبت را بپوشاند . رحم‌هایت بر عدالت فایق آیند خدایا باما ازطریق احسان و مرحمت رفتار کن وخارج از اعمال ما مارا پاداش ده با نعمتهای بزرگ‌خود از قومت و از شهرت و از کشورت و از مملکتت‌قهر و غضب‌را دورفرما. وعده‌هائی که درتورات بوسیله حضرت‌موسی (ع) مارا به آنها بشارت دادی برما استوار فرما .چنانکه مندرج است عهدی را که با یعقوب وهمچنین با اسحق و هم‌چنین با ابـراهیم بسته‌ام درمد نظر

אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק. וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר. וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

וְנֶאֱמַר. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם. לֹא מְאַסְתִּים. וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם. לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם. כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְנֶאֱמַר. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְיָ: וְנֶאֱמַר. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ. וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים. אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם. מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ. וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ. וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ:

בשבת וביום טוב אין אומרים פסוקים אלו:

וְנֶאֱמַר עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֶאֱמַר וְעֵת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ: וְנֶאֱמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם. וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם:

וְנֶאֱמַר. מִי אֵל כָּמוֹךָ. נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ

خواهم داشت و سرزمین اسرائیل را مطمح نظر قرار خواهم داد (تورات)

خداوند میفرماید : اما باوجودی که در سرزمین اجانب باشند آنها را ترك ننموده و آنها را طرد نمی‌نمایم که مبادا نابود گردند . عهدی که باآنها بسته‌ام فراموش‌ننموده زیرا من خدای خالق آنها هستم. در تورات گفته شده است عهدی که با اجداد اولیه آنها بسته‌ام و آنهارا از سرزمین مصر درنظر همه اقوام باسربلندی بیرون آوردم تا مورد ستایش آنان باشم، من خدا هستم .

گفته شده است خداوند اسرای شما را برمیگرداند و بر تو ترحم خواهد کرد وبار دگر از میان مللی که دربین آنان پراکنده شده بودید جمع‌آوری خواهم‌کرد. اگر در اقصی جهان پراکنده باشید از آنجا خداوند خالق شما را جمع‌آوری خواهد کرد و ازآنجا گرفته بسرزمینی که به اجداد شما داده است خواهد آورد تاآن‌را میراث برید و ازپـدران سلف خود بهتر باشید .

وتوسط انبیاء گفته شده‌است ، ای خداوند شفیق ما بتو امیدواریم تو هر بامداد مددکارما هستی ونجات ما دائما ازجانب تواست . چنانکه وعده داده شده است درهمه تنگنائی‌ها ترا بخاطر آورده و فرشته او ترا نجات خواهد داد ، بامحبت ودوستی ترا فرج‌داده‌وباآغوش پر محبت مثل ایام قدیم حمایت خواهد کرد .

در تورات مندرج اســـت : ای خداوند چه معبودی میتواند مانند تو باشد ، خدای بخشنده مهربان صرف‌نظر کننده ازخطای بقیه قومش . تا ابد خشمش را برنمی‌انگیزد

כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ. יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: וְנֶאֱמַר. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי. וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁיעוּר. הַפֵּאָה. וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם הָעוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפֵּירוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן: כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים. וּבִקּוּר חוֹלִים. וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים: וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַכְּנֶסֶת. וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ

زیرا او خواهان احسان است . برگشته بما مهربانی خواهد کرد گناهان مارامی‌بخشد ، خطاهای آنان را دراعماق دریای فراموشی‌میاندازد. حقیقت را به یعقوب عطا میکند و احسان را به ابراهیم همانطوری که درقدیم به پدران ما قول داده و گفته شده‌است آنها را برکوه قدوس خود برخواهم آورد و درخانه عبادتگاه من شادمان خواهند شد . قربانی های سوختنی و ذبایح آنان را بارضا قبول خواهم کرد زیرا این خانه ، خانه عبادت همه اقوام خوانده خواهد شد .

اوامری که حد واندازه معینی برای آنان در تورات تعیین نشده‌است. اما انجام آنان دارای ثواب فراوان است عبارتند: درونکردن‌محصول اطراف‌کشت وزرع وبجاگذاردن آنان برای فقراء،آوردن میوه های نوبر بعنوان هدیه به بیت‌المقدس،زیارت خانه خداوند،احسان وصدقه ، دانش اندوزی در علم تورات . ولی اوامری‌که اگر انسان آنها را انجام دهد دراین‌جهان از ثمرات انجام‌آنان بهره‌مند شده و سرمایه جاودانی درجهان باقی برای او خواهند بود عبارتند از احترام پدر ومادر و احسان وکرامت عیادت بیماران،مهمان‌نوازی،سحرخیزی کردن برای عبادت وبرقراری صلح بین افراد بشر وبین زن وشوهر . اما فراگرفتن تورات برای انجام فرامین آن‌برابر با تمام این اوامر است . לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם همیشه انسان باید درباطن وتنهائی مانند آشکارخداترس،راست‌گفتار و قلبامعترف به‌حق وحقیقت باشد سحرگاهان برخاسته و چنین بگوید: ای پروردگار جهان به‌خاطرصداقت‌واعمال نیکویمان نیست‌که بدرگاهت تضرع‌والتماس میکنیم .

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִדְקֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂינוּ תֹהוּ. וִימֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל. לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ: וְכָל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ. שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה זֶרַע יִצְחָק עֲקֵדֶךָ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ. קָרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

بلکه به‌خاطر کثرت رحمت‌تواست. خداوندا تمنا داریم‌که نظر لطفت راشامل‌حال‌ما گردانده و بزودی‌مارا به خاطر نام‌اعظمت‌شهرمقدس وملتت‌را به بخشائی . آخر ما کیستیم زندگی ما چیست؟ قدرت وجرات ما چیست ؟ همه اینها هیچ‌اند . خداوندا چه بدرگاهت عرض نمائیم مگرنه اینست که تمام شجاعان دربرابرت هیچ ومغلوب ووجود نامداران عدم محض علم و عقل عقلا ناقص و فهم اهل‌کمال نارس است برای اینکه تمام اعمال ماتهی، ایام زندگی ما پوچ وباطل‌اند وبرتری انسان برحیوان هیچ نیست زیـرا همه‌چیز پوچ وباطل است . مگر آن روان طاهری که در دنیای جاویدان باید در برابر دادگاه عدلت داوری شود . تمام اقوام در مقابل عظمت تو هیچند. چنانکه حضرت یشیعا میفرماید. ملت‌ها مثل قطره دلو و مانند غبار میزان دربرابر عظمت ذاتت شمرده میشوند. جزایر را مثل گردوغبـار برمیدارد. اما ما ملت اسرائیل فرزندان ابراهیم محبوب تو که در کوه موریا برای او سوگند یاد نمودی. فرزندان اسحق که در راهت قربانی‌شد. فرزندان یعقوب فرزند پسندیده است که از کثرت محبوبیت اوورااسرائیل نام نهادی.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְרוֹמִמְךָ וְלִתֵּן שִׁיר שֶׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְחַיָּבִים אֲנַחְנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל־יוֹם תָּמִיד: אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה מְאֹד יְרוּשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִין וּמַעֲרִיבִין בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת. וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם. וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַבָּא. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ. קַדֵּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בָּרַבִּים:

לְפִיכָךְ بنابراین برماست که بدرگاهت شکر گزاریم و نام اعظمت‌را تسبیح و تقدیس گفته و هرروز بگوئیم خوشا به‌حال ما چه نصیب خوبی داریم و چه سرنوشت نیکوئی سنت‌ها و میراث‌های ما چه زیبا و شکوهمند هستند. خوشا بحال ما که صبحگاهان و شامگاهان در کنیساها جمع‌شده و وحدانیت نام ترا با عشق و علاقه چنین بیان میکنیم:

«بشنو ای اسرائیل خداوند ما خدای یکتا است»

متبارك باد نام اعظمش که جلال پادشاهیش ابدی است

אַתָּה הוּא تو واحد بودی قبل‌از اینکه جهان را بیافرینی و بعد از آفرینش جهان تو همان یکتائی. در جهان فانی و باقی تو تنها خدائی . تو هستی که ابتداء و انتهائی برایت متصور نیست . نامت‌را برملتی‌که‌آنرا در این دنیا مقدس مینامند تقدیس‌نما . ای پادشاه ما با قدرت رستگاریت ما را مفتخر و سربلند فرما و بزوی به‌خاطر نام اعظمت مارا نجات ده. متبارك است کسی که نام اعظم اورا درمیان جمع تقدیس مینماید.

אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ נְפוּצוֹת קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ: אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל: אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חַי וְקַיָּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזָךְ כָּאָמוּר בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחוֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחוֹל

אַתָּה הוּא ײ تو تنها خدای آسمان و زمینی تو حقیقت اولین و آخرینی وسوای تو خدائی نیست . ازچهار گوشه جهان‌آنهائی‌که بتو امید دارند جمع‌آوری فرما تا اینکه تمامی ساکنان جهان آگاه شده و بدانند که تو به‌تنهائی برتمام ممالك جهان خدائی و تو آسمانها و زمین و دریا و هرآنچه در اوست آفریدی. چه کسی‌است در بین تمام مصنوعات چه در عالم بالا و چه در عالم سفلی که بتو گوید چه‌میکنی؟ چه‌عملی انجام‌میدهی؟ ای پدرآسمانی ماخدای زنده وجاوید به‌خاطر نام باجلال معظم وباهیبتت بر ما احسان فرما. این نبوتی که بوسیله نبی‌ات صفتیا به‌ما وعده‌دادی ثابت گردان . درآن زمان شمارا خواهم آورد و در آن زمان شمارا جمع‌آوری خواهم کرد. زیرا هنگامیکه شما را در جلو چشمتان از اسارت بازمیگردانم نام شما را درمیان ملتهای جهان معروف خواهم گرداند.

יְהִי רָצוֹן خدایا خداوند ما و خداوند اجداد ما رضایت تو بر این تعلق گیرد که برما رحم فرمائی. همه خطاهای ما را ببخشائی و همه گناهان مارا کفاره کنی.

וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ. וְשֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר:

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהֹוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה:

בשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

از تقصیرات ما درگذری بیت المقدس ما را بزودی در ایام ما آباد فرمائی تا قربانی دائمی را همانطوریکه در توراه توسط حضرت موسی (ع) برای ما نوشته‌ای به حضورت تقدیم کنیم" וַיְדַבֵּר (نقل از سفر اعداد فصل ۲۸)۰

خداوند موسی را خطاب کرده فرموده، به بنی اسرائیل دستور داده بگـــو: قربانیهای مقرر ایشه گوشتی و بخور تعیین شده را با دقت حفظ نموده و به موقـع خود به حضور من تقدیم کنند۰ بـــه آنـــها بگـــو قربـــانی ایشه که بـه حضور خداوند تقدیم میکنید عبارت از دو راس گوسفند یکساله بی عیب میباشد که هرروزه این دو گوسفند مستمرا بشکل قربانی سوختنی اجراء میگردد۰ یك گوسفند را در صبح و دیگری را در هنگام غروب انجام دهند۰ یك دهم ایفه (کیل) آرد نرم آغشته به ربع هین (٦ لیتر) روغن زلال بعنوان قربانی "منحه" انجام دهید این قربانی سوختنی دائمی با هدیه "منحه" مربوط به آن مطابق آنچه که در کـــوه سینای انجام شد انجام دهید، مجموع این قربانیها که ایشه گفته میشود مـــورد رضای خداوند باشد۰ برای هر رأس گوسفند که در قدس قربانی میشود ربع پیمانه هین از شراب مقطر روی آن بریزید۰ دومین رأس گوسفند را غروب مطابق مقررات صبح انجام دهید منحه و شراب مقطر ریخته شده که جزء ملحقات آن است طبق صبـح انجام گیرد تا قربانی مورد رضای خدا باشد۰

נסנת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת در روز شنبه دو رأس گوسفند یکساله کامل بـــدون عیب و دو دهم پیمانه آرد نرم آغشته به روغن و ریختنی آن علاوه بر قربـــانی مستمر همیشگی بعنوان قربانی شنبه انجام دهید۰

במדבר כח וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין

(در اولین روز ماه خوانده میشود) וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם و در اولین روز هر ماه قربانی سوختنی عولا بدرگاه خداوند تقدیم کنید که شامل دو گوساله و یك قوچ و هفت گوسفند یکساله بدون عیب باشد. سه دهم پیمانه آرد آغشته به روغن بعنوان هدیه منحه برای هر رأس گوسفند و دو دهم پیمانه آرد آغشته به روغن برای یك رأس قوچ، یك دهم پیمانه آردنرم آغشته به روغن برای هر رأس گوسفند بعنوان قربانی سوختنی عولا که این مجموعه "ایشه" موجب تسلی خاطر خداوند میباشد. مواد ریختنی روی قربانی نصف پیمانه همین شراب برای هرگاو و سه دهم پیمانه شراب برای هر قوچ وربع پیمانه شراب برای هرگوسفند مقرر میباشد، اینست قربانی عولا که در اول هرماه از ماههای سال باید انجام گیرد. علاوه بر قربانی ایشه دائمی و عولا یك رأس بز بعنوان قربانی خطا نیزبا ملحقات آن تقدیم کن.

אַתָּה הוּא پروردگارا تو آن خدائی هستی که اجداد ما درهنگامیکه بیت المقدس بر پا بود بخور عطریات را به حضورت تقدیم میکردند مطابق هرآنچیزی که توسط موسی پیامبرت به آنها دستور دادی چنانچه در توراه سفر خروج ۳۰ مندرج است:

خداوند به موسی فرمود ادویه نامبرده زیر را برای خود انتخاب کن که عبارتند از ضمغ چکیده خوشبو، میخك، رازیانه، عطریات کندر خالص در بخشهای مساوی و از آنها بخور معطر طبق صنعت عطاری بساز که باهم کاملا مخلوط شده باشند. مقداری از آنها به نرمی بکوب و در خیمه اجتماع جائیکه با تو قرار ملاقات دارم قرار ده و این جزء اشیاء قدس الاقداس باشد چنانچه درهمین فصل نوشته شده است (آیات ۷-۸) هر بامداد هارون بخور معطر بر روی آن بسوزاند وقتیکه چراغ را میآراید آنرا انجام دهد و عصر هنگام هارون چون چراغها را روشن کند

הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה בְּכָל יוֹם מַחֲצִיתוֹ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב וּשְׁלשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה: וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ וְאֵלּוּ הֵן: הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה וְשִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. קִלּוּפָה שְׁלשָׁה. קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּר עַתִּיק מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רִבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר. אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא: אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא. כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא. רִבִּי נָתָן אוֹמֵר. כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים: פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין

آنرا بسوزاند تا بخوردائمی در نسلهای شما به حضور خداوند انجام گردد.

תָּנוּ רַבָּנָן (نقل از میشنا سفر کریتوت صفحه ٦) علمای فقه تعلیم دادند که بخور چگونه بود مقدار آن ٣٦٨ پیمانه بود که ٣٦٥ پیمانه آن مطابق ٣٦٥ روز سال شمسی و در هر روز یك پیمانه که نصف آن صبح و نصف دیگر در غروب همان روز بخور میشد. و سه پیمانه زیادی اختصاص به روز کیپور داشت که کاهن اعظم مشت خودرا از آنها پر میکرد و در عصر روز کیپور آنها را در هاون میریخت که امررا با دقت کامل انجام دهد. این بخور از یازده نوع ادویه ترکیب یافته بود که عبارتند از: ١- بلسان ٢- میخك ٣- رازیانه ٤- کندر هر کدام از اجزاء به وزن هفتاد واحد و هفتاد پیمانه بودند ٥- مر (شك) ٦- سلیخه ٧- خوشه‌های سنبل ٨- زعفران هر کدام به وزن ١٦ واحد ١٦ پیمانه ٩- برگهای زینتی دوازده پیمانه ١٠- پوست درختان خوشبو سه پیمانه ١١- دارچین نه پیمانه گیاه ماشك نه پیمانه (هر پیمانه اندازه دولیتر) شراب قبرسی سه سه‌آ (هر سه‌آ ١٢ لیتر) و سه پیمانه قاو (قاو ٢ لیتر است). اگر شراب قبرسی پیدا نشد از شراب سفید کهنه انتخاب کنید. از نمك سدومی ١/٤ پیمانه ٢ لیتری و از اجسام دودکننده هرچه باشد. ربی ناتان بابلی میگوید از برگ خرمای اردنی هر مقداری و اگر عسل به آن اضافه کنند بخور باطل میشود و اگر یکی از این اجزاء دارو کم شود سازنده واجب القتل است. ربای شمعون پسر گملیئل میگوید بلسان صمغی است که از درخت کاج چکیده باشد. گیاه ماشك چرا انتخاب شده برای اینکه میخك‌ها را به آن میبندند و برای اینکه زیبا باشد. شراب قبرسی چرا انتخاب شده است برای اینکه میخك را در آن آماده کنند و هم چنین برای اینکه رایحه آن قویتر باشد گفته شده است מֵי רַגְלַיִם برای آن بهتر است اما מֵי רַגְלַיִם را نمیتوان از نظر احترام داخل قدس کرد.

תַּנְיָא. تعلیم داده شده است: ربی ناتان میگوید سازنده وقتی اجزاء را میکوبد باید با صدای بلند بگوید خوب بپند محکم بپند برای اینکه ارتعاش صدا برای ترکیب اجزاء خوب است.

כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה. לַחֲצָאִין. וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ. חַיָּב מִיתָה: תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם. לַחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַייָ:

לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אַבַּיֵּי הֲוָה מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה. מִשְּׁמָא דִגְמָרָא. וְאַלִּיבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל: מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת. וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים. וְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֵצִים קוֹדֵם לְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֵם לַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת. וַהֲטָבַת חָמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְדַם הַתָּמִיד. וְדַם הַתָּמִיד קוֹדֵם לַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת. וַהֲטָבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטוֹרֶת. וּקְטוֹרֶת קוֹדֶמֶת לְאֵיבָרִים. וְאֵיבָרִים קוֹדְמִין לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קוֹדֶמֶת לַחֲבִיתִּין. וַחֲבִיתִּין

ترکیب اجزاء مواد اگر نیمه کاره باشد کاشر است. ولی اگر کمتر از نصف ثلث یا ربع باشد از کاشر بودن آن اطلاع نداریم. ربی یهودا میگوید این یك قاعده کلی است اگر همه اجزاء یك اندازه باشد و ترکیب نیمه کاره باشد خوب است ولی اگر یکی از اجزاء کم باشد سازنده واجب القتل است. دانشمندی بنام برقیا را تعلیم داد هر شصت یا هفتاد سال یك بار ترکیب نیمه کاره بوده است. و باز هم برقیا را گفته اگر پیمانه کوچکی عسل به این اجزاء اضافه میشد آدم در مقابل بوی خوش آن نمی توانست مقاومت کند. پس چرا عسل به آن ترکیب نکرده اند؟ برای اینکه در تورات مندرج است از خمیر مایه و عسل بهیچ مقداری (در قربانی ایشه) به پیشگاه خداوند بخور نکنید.

לַיי הַיְשׁוּעָה نجات قوم تو از جانب خداوند است و برکات تو دائما. ای خداوند کهکشانها با ما باش ای خدای یعقوب مددکار ما باش دائما. ای خداوند آسمانها خوشا بحال انسانی که به تو توکل دارد. ای خداوند نجات دهنده ، ای سلطان ، بهنگام دعا ما را اجابت فرما. خدایا ما را بسوی خود برگردان تا توبه کنیم و ایام ما را مثل قدیم تازه گردان ، هدیه و قربانی یهودا در اورشلیم مثل قدیم الایام بدرگاه خدا تقدیم گردد.

אַבַּיֵי (میشنا مخت یوما فصل ۳۳) دانشمندی بنام ابیه ردیف عملیات قربانی را تنظیم میکرد. این نظم از روی تعلیمات اباشائول بود او عقیده دارد که چیدن قربانی بزرگ مقدم است بر ترتیب دوم که بخور است و ترتیب بخور مقدم بر چیدن قطعات هیزم است. ترتیب چیدن قطعات هیزم مقدم بر چرب کردن قربانگاه داخلی و چرب کردن قربانگاه داخلی مقدم بر اصلاح چراغدان پنج شعله و اصلاح چراغدان پنج شعله مقدم بر پاك کردن خون قربانی دائمی و پاك کردن خون قربانی مقدم بر افروختن چراغ دو شعله و افروختن چراغ دو شعله مقدم بر بخور و بخور مقدم بر سوزاندن اعضاء قربانی و اعضاء قربانی مقدم بر هدیه آردی و هدیه آردی مقدم بر نان روغن جوشی

קוֹדְמִין לִנְסָכִין וּנְסָכִין קוֹדְמִין לְמוּסָפִין. וּמוּסָפִין קוֹדְמִין לְבָזִיכִין. וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעוֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְׁלֵם כָּל הַקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צִוִּיתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטֵל הַתָּמִיד. וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ וְלֹא לֵוִי בְּדוּכָנוֹ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אָמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיְּהֵא שִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקֻבָּל וּמְרוּצֶּה לְפָנֶיךָ

نان روغن جوشی مقدم بر ریختن شراب و ریختن شراب مقدم بر اضافات دیـــــگر و اضافات دیگر مقدم برروغن ریختنی وروغن ریختنی مقدم برقربانی دائمی عصرهـــا چنانچه در توراه سفرلاویان فصل ٦ میگوید: قربانی سوختنی را روی آن بچینند و روی آن چربی قربان سلامتی را بخور کند وروی آن بقیه مراسم قربانی را انجام دهد.

אָנָּא خداوندا التماس داریم به قدرت یمینت گره از کار ما بگشا

ای خدای پاك و نگهبان و سهمناك دعای قومت را بپذیر

ای خدا التماس داریم یکتا پرستـــانت را مانند مردمك چشم محافظت فرما

آنها را برکت ده پاك گردان ، رحمت کن ، با احسانهایت به آنها پاداش ده

ای پناهگاه مقدس با کثرت نعماتت قومت را رهبری فرما

ای خدای یگانه به خاطر بارگاه مقدست از قوم خود راضی شو

دعای ما را قبول کن و التماس ما را بپذیر ای دانای راز

متبارك باد نام بر جلال سلطنتش از ازل تا به ابد.

רִבּוֹן پروردگار هر دو جهان توبه ما امر کردی تا قربانی دائمی بـــه هنگام خودش به حضور تو تقدیم کنیم وکاهنان به عبادت مشغول شوند ولاویان در جایگاه خود به سرود بپردازند و بنی اسرائیل درمقام خود دعا کنند. امـــا اکنون بخاطر گناهانمان بیت همقداش ما خراب شده و قربانی دائمی قطع گردیده ودیگر کاهنی در عبادتگاهت نیست ولاوی در جایگاه سرودنمیباشدوبنی‌اسرائیـــل معبدی برای قربانی ندارد، اما تو فرمودی که ما بجای قربانی گوساله ها لبانمان‌را تقدیم کنیم. بنابراین خداوندما و خدای اجدادما رضای توبرآن تعلق گیرد که حرکت لبان ما بهنگام دعا مانند قربان در درگاهت قبول افتد.

כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעָמַדְנוּ עַל מַעֲמָדוֹ:

וְנֶאֱמַר וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה: וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים:

(א) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: (ב) פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: (ג) חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית.

مثل اینکه قربان دائمی را بهنگام خود تقدیم کرده و از خدمت در بیت-همقداش آماده شده باشیم چنانکه در سفر لاویان فصل اول گفته شده است کاهن قربانی را در ضلع شمالی مذبح به حضور خداوند ذبح کند و فرزندان هارون خون این قربانی را در اطراف مذبح بپاشند و در لاویان فصل نه گفته شده این قانون شامل قربانی سوختنی و هدایای آردی و قربانی خطا و قربانی مجرم بودن و قربانی تکمیلی و قربانی دائمی است.

(א) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן (نقل از میشنا معخت ذباحیم فصل ٥)۱کجا است جایگاه قربانی در قدس الاقداس. که ذبح آن در ضلع شمالی است : گاو و بزغاله روز کیپور ذبح آن در ضلع شمالی و دریافت خون آنها در ظروف که در قسمت شمالی مورد استعمال است صورت میگیرد و از این ظرف های پرشده روی پارچه‌ها و پرده‌ها و قربانگاه طلا پاشیده شود. تأخیر در اجراء هرکدام از اینها موجب ابطال قربانی میشود. باقی مانده خون در پای پایه غربی قربانگاه خارجی ریخته میشود. ۲- گاوها که سوخته میشوند و بزغاله‌های سوختنی ذبح آنها در ضلع شمالی صورت میگیرد و دریافت خون آنها در ظروف واقع در قسمت شمالی است نخیره خون برای پاشیدن روی پرده مذبح طلائی و تاخیر در اجراء هر کدام از مراسم موجب ابطال قربانی میشود. باقی مانده خون در پای پایه غربی قربانگاه خارجی ریخته میشود و اگر هم نریخت قربانی باطل نمیگردد. اینها و آنها در بیت هدشن سوخته میشوند ۳- قربانیهای گناه که مربوط به اجتماع و یا فرد میشوند عبارتند از قربانیهای خطا مربوط به جمع، بزغاله‌های روز اول ماه و اعیاد است که ذبح آنها در ضلع شمالی است و دریافت خون آنها با ظروف واقع در ضلع شمالی میباشد و خون آنها نخیره میشود. چهار شقه قربانی روی چهار زاویه قربانگاه قرار میگیرد بدین طریق کاهن از پله ها بالا میرود و دور میزند تا به زاویه جنوب شرقی میرسد و از آنجا به شمال شرقی

צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהוּנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

(ד) הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: (ה) זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת, אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשַׁם נָזִיר, אֲשַׁם מְצוֹרָע, אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

(ו) הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(ז) שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־ הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(ח) הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבִלְבַד

و از شمال غربی به جنوب غربی• باقی مانده خون را روی پایه جنوبی میریزد و مورد خوراك افراد ذکور کاهنان و در داخل حصار و برای مدت یك روز و شب تا نصف شب قرار میگیرد• ٤- قربانی سوختنی جزء قدس الاقداس است و ذبح آن در ضلع شمالی انجام میگیرد و دریافت خون بوسیله ظروف واقع در شمال و خون آنها نخیره میشود روی دوغضو قربانی چهار عمل انجام میگیرد: نخیره خون - پوست کندن تکه کردن و سوزاندن برای قربانی ایعه• ٥- ذبایح تقدیمی اجتماع و قربانیهای مجرم چگونه میباشند: قربانیهای مجرم عبارتند از: جریمه ظلم کردن بدیگران - جرم خیانت - جرم ناسزا گفتن به کنیز - جرم نانیری که نذر خود را شکسته باشد - جرم میراجی که بر خلاف قانون مربوط عمل کرده باشد - جرم متکی به اصنام• ذبح این نوع قربانی در ضلع شمالی انجام میگیرد و دریافت خون بوسیله ظروف واقع در ضلع شمال بوسیله دو داوطلب• چهار عمل فوق الذکر روی آنها انجام میگیرد و در داخل حصار خورده میشود و مورد خوراك افراد ذکور کاهنان بصورت هرنوع خوراکی و درمدت یك روز و شب انجام میپذیرد ٦- قربانی سپاس و قوچ مربوط به شخص نانیر که مدت نذرش تمام شده است، قربانیهای سبك هستند که در هر جای صحن ذبح میشوند و خون آنها در هر ظرفی که باشد نخیره میکنند دو داوطلب چهار عمل روی آن انجام میدهند و در تمام شهر و برای همه کس برای مدت یک روز و شب تا نیمه شب قابل خوردن هستند• اعضاء و احشاء آنها مانند گوشت آنها است اما فقط اعضاء و احشاء باید به مصرف خوراك کاهنان و زنان و فرزندان آنها برسد• ٧- قربانی سلامتی جزء قربانیهای سبك هستند که در همه جای صحن ذبح میشوند و خون آنها درهر ظرفی نخیره میشود دو داوطلب چهل عمل را روی آنها انجام میدهند و در تمام سطح شهر و برای همه کس و هر نوع خوراکی در مدت یك روز و شب قابل مصرف است• ٨- قربانی نخست زاد و عشریه و قربان پسخ جزء قربانیهای سبك هستند که درهمه جای صحن میتوان ذبح کرد و خون آنها در هر ظرفی نخیره میشود یك داوطلب کارهایش را میکند

שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַּאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת (א) מִקַּל וָחוֹמֶר. (ב) וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. (ג) מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב וּשְׁנֵי כְתוּבִים. (ד) מִכְּלָל וּפְרָט (ה) וּמִפְּרָט וּכְלָל. (ו) כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. (ז) מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. (ח) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ בִּלְבַד יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. (ט) וְכָל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טָעוּן אַחֵר שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. (י) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טָעוּן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. (יא) וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ: (יב) וְדָבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. (יג) וּשְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה. עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן תֵּימָא אוֹמֵר הֱוֵי עַז כַּנָּמֵר, וְקַל כַּנֶּשֶׁר, וְרָץ כַּצְּבִי, וְגִבּוֹר כָּאֲרִי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן

و فقط باید در مقابل بایه ریخته شود، مصرف‌خوراکی هر کدام فرق میکنـــد. قربانی مربوط به نخست‌زاد مورد مصرف‌خوراك کاهنان و عشریه مورد مصرف‌همـه افراد و همه سطح شهر و هر نوع خوراکی و بمدت دوروز و یك شب‌خواهد بود اما قربان پسخ فقط در یك شب‌خورده میشود و فقط تا نصف‌شب باید خورده شـــود و فقط برای افرادی که سهیم هستند قابل‌خوردن است و فقط بصورت کباب بـــایـد خورده شود.

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל ربی یشماعیل میگوید: بکمك ۱۲ اصل میتوان توراه را تفسیر کرد ۱- از مطالب‌آسان پی به مطالب‌مشکلتر ببریم. ۲- از دو آیه که دریك‌جملـه شبیه هم هستند مفاد کلی برای‌هر دوآیه مستفاد میشود. ۳- از مفاهیم اصلـی یك‌آیه و جزء اصلی آیه دوم و مقایسه آنها با یکدیگر. ٤- از کبری و صغری. ٥- و از صغرا به کبری. ٦- جزء یك مطلب‌و کل‌آن و جزء بعدی که در یـــك مجموعه قرار گیرد طبق فحوای‌جزء تفسیر میکنیم. ۷- کلی که باید به جزء‌آن توجه کرد و جزئی که باید در چهارچوب‌کل‌آیه تفسیر آنرا جست. ۸- هرگـاه مطلبی که جزء آیه است‌و از آن‌جدا شده باشد نباید مفاهیم این مطلب‌مستقلا تفسیر گردد بلکه در تفسیر آن باید کل مطلبی که از آن‌جدا شده است‌در نظـر گرفت. ۹- هرمطلبی که جزء کل‌یك‌آیه بوده ولی از بطن اصلی خارج شـــده و تفسیری‌عین کل داشته باشد باید بدانیم که علت‌خروج آن برای‌سهل کردن است نه مشکل‌کردن. ۱۰- هر مطلبی که در بطن کل‌آیه است‌اما از معنی اصلی خارج شده و تفسیر دیگری بدست آورده باید توجه کرد این مطلب‌به این منظـــور خارج شده است‌که آنرا سهل‌تر یا مشکل‌تر کند. ۱۱- هر جزئی از یك‌مطلـب که در بطن کل‌بوده و خارج شده تا مفاد تازه بدست‌دهد نمیتوان دوباره‌در کل آیه قرار داد تامگرکل‌مطلب‌مجموعه را مورد تفسیر قرار داد. ۱۲- مطالبی که از مطلع یا خاتمهٔ آن میتوان پی به معنی آن برد. ۱۳- دو آیه که همدیگررا نقض‌میکنند آیه مشابه سومی پیدا میشود که مفاد آن نیز شامل‌آن دو آیـــه دیگر میگردد.

יְהוּדָה یهودا بن تیما میگوید در اجراء فرامین خداوند مانند پلنگ قوی باش‌و مانند عقاب‌چابك‌و قهرمان‌چون شیر تا رضای

אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם: הוּא הָיָה אוֹמֵר עַז פָּנִים לַגֵּיהִנָּם, וּבֹשֶׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם:

ואומר החזן קדיש על ישראל.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן) בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן), בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן).

לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּיָתְבִין דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא דִּי בְּאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָרֵהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

پدر آسمانیت را فراهم کنی. این دانشمند میگوید شخص پررو وارث جهنم و شخص متواضع وارث بهشت خواهد شد.

ای خدای ما خدای اجداد ما رضای تو بر آن تعلق گیرد که بیت همقداش مارا بزودی در ایام ما بنا گردانی و از تورات خودت سهمی به ما عنایت فرمائی تا رضایت تورا با قلب کامل فراهم آوریم.

קדיש על ישראל. قدیش کامل

بزرگوار و مقدس باد نام اعظم خداوند در این جهان که به رضای خود خلق فرموده وسلطنت جاویدش را درآن مستقر گردانیده و نجات و رهائی از جانب اواست. او هنگام ظهور منجی مارا نزدیک گرداند ـ آمین ـ امید است درزمان شما ودرحیات شما ودرحیات همه خاندان اسرائیل بزودی وباعجله اقدام فرماید. آمین.

اسم اعظم او مبارك باد دراین جهان وجهان آینده همواره مورد تبریك وتسبیح وافتخار ومتعال وعالی مرتبه ومجلل برگزیده و قابل ستایش است نام خداوند قدوس ومتبارك وحتی برتر از همه تبریکات و سرود و تسبیحات و تجدیدهای که تاکنون دراین دنیا گفته شده است بگوئید آمین.

برای همه اسرائیل و استادان وشاگردان آنها وهمه تلامید شاگردانشان که مشغول فراگرفتن تورات مقدس هستند وچه دراین مکان وچه در هرمکان دیگری که باشند طلب میکنیم که: برما و برآنها وبرشما لطف الهی و احسان و رحمتهایش از جانب خدای آسمان و زمین شامل باشد. بگوئید آمین.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֵיוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ. שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ. יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ. בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן. חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי. וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי. וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ. בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם

از آسمانها سلامتی کامل و زندگی و سیری و نجات و تسلی خاطر و رهائی از نگاه و شفای عاجل و فرج و بخشایش و عفو توسعه و موفقیت برای ما و برای همه قوم اسرائیل کرامت شود بگوئید آمین

خداوندی که در کائنات هم آهنگی فراهم آورده است او نیز صلح و صفا را بین ما مستقر گرداند و بر همه قوم اسرائیل بگوئید آمین

خداوند را شکر بگوئید. نام اورا بخوانید. اعمالش را در میان ملتها اعلام کنید. برای او بسرائید برای او زمر بخوانید ازتمام عجایبش صحبت کنید. بنام مقدسش فخر کنید قلب طالبان خداوند شادمان باد. خداوند و قدرتش را طلب کنید همواره از درگاهش درخواست رحمت کنید. کارهای شگفتی را که انجام داده است بیاد آورید. عجایب او و قضاوت امرش را. ای نسل اسرائیل بنده او و ای فرزندان یعقوب برگزیده‌اش. اوست خداوند خدای ما داوریهایش درتمام جهان گسترده است. عهد او را تا ابد بیاد آورید. کلامی که برای هزاران نسل فرموده. آن عهدی را که با ابراهیم بست. سوگندش را که برای اسحق یاد فرمود و آنرا برای یعقوب مانند حکمی تائیدکرده وبرای اسرائیل عهد جاودانی ساخت. فرمود: سرزمین کنعان را بتو خواهم داد. تا سهم میراث شما باشد هنگامیکه انگشت‌شمار بودید و درآن سرزمین تعدادی معدود و غریب بودید. از ملتی به‌سوی ملت دیگر روان و از مملکتی بسوی قوم‌دیگر. بکسی اجازه‌نداد که بآنها (اجداد اسرائیل) ستم کند بخاطر آنها پادشاهان را تنبیه کرد. فرمود برگزیدگانم را آزار نرسانید به‌انبیای من بدی نکنید.

אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ. יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר. מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ^{סודו} וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן. וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־

ای تمام ساکنان زمین برای خداوند سرود بخوانید. روز بروز اعمال نجات‌بخش اورا بشارت دهید. جلالش را درمیان ملل تعریف کنید و کارهایش را که شگفت هستند درمیان اقوام. زیرا که خداوند عظیم و بی‌نهایت ممدوح است. بزرگتر از تمام معبودان است. زیرا خدایان غیر بت‌هائی بیش نیستند اما خداوند آسمان‌را خلق کرد. جلال وشوکت‌برازنده اوست قدرت و شادمانی در جایگاه مقدس او. ای خانواده‌های ملل خداوند را توصیف نمائید خداوند را به‌جلال و قدرت توصیف نمائید. خداوند را به‌جلال‌نامش توصیف کنید. هدیه گرفته وبحضورش‌آئید بجلال وقدوسیت بحضور خداوند سجده کنید. ای تمام ساکنان زمین از حضورش بلرزه‌آئید جهان پایدار است و متزلزل نخواهد شد. ای آسمان شادی‌کن ای زمین شادمان باش و درمیان ملل بگوئید خداوند سلطنت میکند. ای دریا و محتوایش بخروشید ای صحرا و هرچه در آن‌است بوجد آئید. آنگاه درختان جنگل درحضور خداوند مترنم خواهند شد زیرا او برای داوری جهان تجلی میکند. خداوند را حمد گوئید زیرا او نیکو و رحمتش ابدی است. گوئید: ای خداوند نجات‌دهنده ما، مارا نجات‌ده. مارا جمع‌آوری فرما و ازمیان ملل رهائی بخش تا نام مقدست را شکر گوئیم و درتسبیحت فخر نمائیم. متبارك‌باد نام خداوند خدای اسرائیل از ازل تا به‌ابد تمام‌مردم گفتند آمین و خداوند را تسبیح‌خواندند. خداوند بزرگ را تجلیل کنید و درمعبد مقدسش سجده کنید زیرا که‌او مقدس است خداوند بزرگ را تجلیل کنید و در کوه مقدسش اورا عبادت کنید زیرا که خداوند بزرگ ما مقدس است. او رحیم است گناه را میبخشد نابود- نمیکند بارها غضب خود را تسکین داده و تمام خشم خود را برنمی‌انگیزد .

חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי.
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ. וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ. וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ. אֵל יִשְׂרָאֵל. הוּא נוֹתֵן
עוֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם. בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

אֵל נְקָמוֹת יְיָ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: לַייָ
הַיְשׁוּעָה. עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ
צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ
וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ. עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ
חַסְדֶּךָ. וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ
וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ. הַמַּעַלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי. יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ.
אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:

خداوندا رحمتت را از من دریغ مدار احسان و حقیقت دائما مـرا محافظت نمایند.

خداوندا رحمت و احسانت را بیادآور. زیرا آنها از ازل بوده‌اندقدرت خداوند را تسبیح نمائید جلالش براسرائیل و قدرت او درافلاك.

خداوندا از تمام مقدسین درگاهت بالاتری او به‌ملت اسرائیل قدرت و عظمت میدهد. متبارك باد خداوند.

مزمور ۹۴ אֵל נְקָמוֹת ای‌خداوند غیور ای‌خداوند جزاءدهنده‌شریران تجلی فرما ای خدائی که برتر ازتمام داوران جهانی متکبران را به‌مکافات خود برسان. ای خدای نجات‌بخش برکتت همیشه شامل حال ملتت باد. خدای صاحب بروج‌آسمان باما است خدای یعقوب ملجأهمیشگی ماست. ای خدای بروج آسمان خوشا بحال انسانی که بتو توکل‌میکند. پروردگارا مارا نجات‌ده . پادشاها هنگامیکه ترا بخوانیم مارامستجاب‌فرما. پروردگارا ملتت را نجات‌ده و اورا برکت‌فرما همیشه به‌آنها روزی عطا فرموده و مفتخر گردان.

جان ما درانتظار خداوند است یار و محافظ ماست زیرا در رحمت او قلب شادمانی خواهد کرد . چونکه بنام مقدسش توکل کرده‌ایم .

پروردگارا احسانت شامل حال ما باد چنانکه بتو امیدوار بوده‌ایم. خداوندا احسانت را برما ظاهرگردان . نجاتت‌را به‌ما اعطافرما . اراده فرموده کمکت‌را شامل‌حال‌ماگردان وبه‌خاطرشفقتت مارا نجات‌ده فرمود: من هستم خداوند پروردگارت که ترا از سرزمین مصر بیرون آوردم‌آرزو کن تا آنرا برآورم.

خوشا به‌حال ملتی که نصیبش چنین است. خوشا به‌حال ملتی که‌خدای بزرگ خدای اوست. من به احسانهایت توکل داشته قلبم درنجاتت شادمان خواهد بود برای خداوند سرود خواهم خواند زیرا پاداش نیکو بمن اعطا فرمود.

(בחנוכה מוסיפים הפסוק הזה): מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי. וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי. חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ. חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ. בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי. וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי. בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז. הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא. וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת. הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי. יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי. פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ב׳ פעמים

וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בשבת אומרים כאן זמירות של שבת כמלא על הסדר לקמן בתפלות שבת.

زبور ۳۰ מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:
پروردگارا ترا میستایم زیرا از پستی مرا رهانیدی.
اجازه ندادی تا دشمنانم برذلتم خوشحالی کنند.
پروردگارا بسویت استغاثه کردم مرا شفا دادی.
خداوندا جانم را از مرگ نجات دادی.
مرا زنده گذاردی و بکام مرگ نفرستادی.
ای پارسایان بدرگاه خداوند بسرائید نام مقدسش را حمد گوئید.
زیرا غضبش لحظهٔ بیش نیست اما رضامندی او زندگی‌بخش است.
شبرا با گریه به‌پایان میرسانم اما صبحگاهان شادی جایگزین آن میشود.
من در هنگام آسایش گفتم هیچچیز امنیت مرا متزلزل نخواهد کرد.
خداوندا به‌رضای خودت مرا مانند کوهی قدرتمند واستوارگردانیدی وچون لطفت‌را ازمن دریغ داشتی مضطرب شدم.
خداوندا ترا میخوانم بدرگاه تو استغاثه‌میکنم .
مرگ من چه فایده دارد؟ فروشدنم درگور چه‌حاصلی؟
آیا اگر خاك شوم (جسدم درگور) حقانیت تورا اعلام خواهد کرد؟
بنابراین پروردگارا بر من ترحم فرما خداوندا مرا یاورباش.
پروردگارا سوگواریم را بشادمانی مبدل نمودی.
سوگواری را از من دور فرموده شادی را جانشین آن فرمودی.
خدای من به‌همین خاطر هرگز سکوت نخواهم‌کرد.
جانم تا ابد جلالت را حمد خواهد گفت.

יְיָ מֶלֶךְ. خداوند سلطان جهان است خداوند سلطان کائنات بوده خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد.
خداوند برتمام گیتی سلطان خواهد بود و درآنروز فقط خداوند و نام‌او باقی خواهدبود.
خداوندا خدای ما مارا نجات ده و ازمیان ملل مارا جمع‌آوری فرما تا بنام مقدس تو سپاس گفته و شوکت تراتسبیح گوئیم.
בָּרוּךְ יְיָ متبارك‌است خداوند خدای اسرائیل از ازل تا به‌ابد. همه قوم گفتند ـ آمن هللویا هر نفسی خدارا تمجید گفته هللویا.

(סז) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ:

יקח בידו הב׳ ציצית שלפניו בידו הימנית ויאמר:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל

زبور ٦٧ (פ) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃

برای رهبر نوازندگان زمر وسرود.

پروردگارا ما را مورد ترحم و برکتت قرارده.

نور جلالت را تا ابد برما بهتابان.

تا مردم جهان از طریقت تو آگاه شده

و تمام ملل نجاتت را دریابند.

پروردگارا ملتها ترا حمد گویند.

همه مردم جهان ترا سپاسگزارند.

ملتها شادی و ترنم خواهند کرد. زیرا اقوام را بصداقت داوری‌میکنی و ملل جهان را تا ابد هدایت میفرمائی.

خداوندا ملتها ترا حمد گویند. همه مردم جهان ترا سپاسگزارند.

زمین محصول خودرا میدهد.

خداوند ما را برکت خواهد داد.

خداوند ما را چنان برکت خواهد داد.

تا اینکه مردم تمام اقصای جهان اورا حرمت کنند.

متبارك است آنکه فرمود و جهان هستی بوجود آمد. متبارك باد. متبارك است آنکه میفرماید و انجام میدهد . متبارك است آنکه‌حکم‌میکند و به‌جا میآورد متبارك است آنکه درابتدای امر جهان را آفرید. متبارك است آنکه جهان را مورد شفقت قرار میدهد. متبارك است آنکه بر تمام مخلوقاتش رحم دارد. متبارك است آنکه اجر نیکو بهحرمت‌گذارانش عطا میفرماید. متبارك است آنکه تا ابد زنده و جاوید است. متبارك است آنکه رهائی‌بخش و نجات‌دهنده است.

אָב הָרַחֲמָן, הַמְּהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ, מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ, נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת, וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ, אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפוֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

שבת ויו"ט ערב וחול המועד של פסח אין אומרים מזמור לתודה.

(ק) מִזְמוֹר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה, בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים, הוּא עָשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה, הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ, וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ:

متبارك باد نام او. متبارك هستی تو خداوند متعال پادشاه جهان پدر رئوف که در دهان ملتش ممدوح و درلسان پارسایان و بندگانش مفتخر و تسبیح گفته میشوی. بنابراین پروردگارا ما با سرودهای داوید بنـده مقربت ترا تسبیح میگوئیم. باحمدوسرود ترا ستوده تسبیح‌میگوئیم.سلطنت ترا پذیرفته بتو مفتخریم. ای شاهنشاهِ ما نام ترا ذکر میکنیم خداوند یکتا که تا ابد پاینده است پادشاهی‌که نام بزرگواری اوهمیشه ممدوح ومفتخر است. متبارکی تو خداوند. پادشاهی که ممدوح در تسبیحاتی.

زبور ۱۰۰ (ق) מִזְמוֹר לְתוֹדָה، سرود تشکر

ای ساکنان زمین خداوند را با شادی توصیف کنید .

پروردگار را با خوشحالی عبادت کنید. باترنم به‌حضورش آئید.

بدانید تنها او خداوند یکتا است. ما ملت او مخلوق خاص او هستیم و گوسفندان چراگاهش با تشکر به‌عبادت او آئید. باحمد به آستان‌قدسش.

زیرا احسان و رحمت خداوند ابدی است. و حقانیت تو جاودانی.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם، جلال خداوند همیشگی است.

خداوند از اعمال خود خوشنود است.

نام خداوند تا ابد متبارك باد.

از مطلع آفتاب تا مغرب آن نام خداوند تسبیح خدانده میشود.

רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד. אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ. וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ. יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

خداوند برتمام ملت‌ها متعال است.
جلال او نامتناهی است.
خداوندا نام تو ابدی است.
پروردگارا ذکر نام تو همیشگی است.
جایگاه مقدسش در همه کائنات است.
سلطنتش برهمه جهان گسترده است.
ای آسمان شادی کن.
و ای زمین وجدنما.
در میان ملتها گوئید . خداوند سلطنت میکند.
خداوند پادشاه است. خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد.
خداوند تا ابد شاهنشاه است.
ملتهای بیگانه از سرزمین مقدسش دور خواهند شد.
خداوند افکار و مشورت ملتها را باطل میکند.
تدابیر ملل را پوچ میگرداند.
تنها مشورت و اراده خداوند همیشه پایدار است.
و خواست او ابدی است.
انسان دارای اندیشه‌های بیشمار است اما آنچه خداوند اراده‌کند همان شود.
زیرا خداوند امر کرد و دنیابوجود آمد.
فرمان داد و برقرار گردید .
زیرا خداوند صیون (اورشلیم) را برگزید.
تا اینکه نور خودرا برآن متجلی سازد.
چونکه خداوند یعقوب را برگزید.
و اسرائیل را بعنوان ملت ویژه خود انتخاب کرد.
زیرا خداوند ملتش را ترك نکرده.
و متوکلان خودرا رها نخواهد کرد.
خداوند رحیم است و گناه را میبخشاید. و نابود نمیکند. بارها غضب خودرا آرامش داده و تمام خشم خودرا برنمی‌انگیزد. پروردگارا نجات‌ده.شاهنشاها، درهنگام استغاثه ما را اجابت فرما.

אַשְׁרֵי خوشا بحال کسانیکه درخانه تو مأوا دارند.
دائما ثناگوی تو میباشند. خوشا بحال ملتی که این‌چنین مورد لطف است خوشا به‌حال ملتی که خداوند خدای اواست.

زبور ۱۴۵ (קמ״ה) **תְּהִלָּה לְדָוִד,** تسبیح داوید.

ای خدای من، پادشاها ترا میستایم. و نام ترا تا ابد متبارك میگویم.

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:

هر روز ترا مدح گفته نام ترا همیشه میستایم .

خداوند عظیم و بی‌نهایت ممدوح است عظمتش قابل‌سنجش نیست.

درتمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهند کرد. کبریائیت را بیان خواهند نمود.

مجد جلیل کبریائیت و کارهای شگفت‌انگیزت‌را تعریف خواهم کرد.

از قدرت سهمناك تو سخن خواهند گفت و من عظمت تورا بیان خواهم نمود.

خاطره خوبی‌های کثیرت را بیان خواهند کرد و حقانیت ترا ترنم خواهند نمود.

خداوند بخشنده و مهربان است دیر غضب و کثیرالاحسان.

خداوند برای همه نیکو است رحمت وی شامل حال همه مخلوقش میباشد.

خداوندا تمام مصنوعات ترا میستایند پارسایانت ترا حمد میگویند.

جلال ملکوتت را بیان خواهندنمود عظمت قدرتت‌را توصیف خواهند کرد.

تا اینکه بشر را ازکارهای عظیمش آگاهی دهند. و حرمت جلال ملکوتش را.

سلطنت تو سلطنت ابدی و حکومتت برای همه ادوار است .

خداوند حامی همه افتادگان است وهمه خمیدگان را برپا میکند.

چشمان همه بسوی تو منتظرند. تو به‌موقع به‌آنها روزی میدهی.

درب‌های رحمتت را میگشائی آرزوی همه زندگان را برمیآوری.

خداوند درهمه طرقش عادل است. و درهمه اعمالش مهربان است.

קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

(קמו) הַלְלוּיָהּ. הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים. נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים. יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים. יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים. יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים. יָתוֹם

خداوند بهمه کسانیکه اورا طلب میکنند نزدیك است کسانیکه اورا به‌حقیقت طلب کنند.

خواسته‌های حرمت‌گذارانش را برمی‌آورد. تضرع آنها را شنیده و آنها را نجات میبخشد.

خداوند دوستانش را محافظت میکند اما همه شریران را نابود میسازد.

دهانم تسبیح خدا را خواهند گفت. و همه بشر نام مقدسش را تا ابد تبریك میگوید.

و ما اکنون و همیشه نام‌خداوند را ستایش وثنا میگوئیم هللویا.

زبور ۱٤٦ (קמו) הַלְלוּיָהּ.

خدا را حمدگوئید، ای جان من پروردگار را تسبیح خوان.

تا زنده هستم خدا را شکر گزارم. تمام ایام زندگیم مدح خدا را میگویم.

به امیران توکل مکنید . و به بشری که قادر به نجات دادن نیست .

روانش از کالبدش خارج‌شده به‌خاك بازخواهد گشت و مرگ پایان نقشه‌ها و افکار اوست.

خوشا بحال کسیکه خدای یعقوب یاور اوست امیدش به‌خداوندمتعال است.

پروردگاری که آفریننده آسمان و زمین و دریا و هرچه در آن است تاابد نگهبان حقیقت است.

مظلومان را داوری میکند گرسنگان را روزی میدهد. اسیران را میرهاند.

خداوند چشمان نابینایان را میگشاید. خمیدگان را برمیافرازد صادقان را دوست دارد.

וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

(קמז) הַלְלוּיָהּ. כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים. הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ. לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו. אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ. בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם. חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ. עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים. לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם. יַשֵּׁב

غربا را محافظت میکند ، یتیمان و بیوه‌زنان را حمایت میکند . اما افکار شریران را باطل میگرداند.
ای صیون (اورشلیم) خداوند برای ابد بر تو سلطنت خواهد کرد.هللویا
مزمور ۱۴۷ (קמז) הַלְלוּיָהּ.
خدا را حمد گوئید زیرا خداوند را سرائیدن سزا است. وشکر گزاری اورا شایسته است.
خداوند اورشلیم را آباد میکند پراکندگان اسرائیل را جمع‌آوری خواهد نمود. شکسته‌دلان را شفا میدهد. و زخمهایشان را التیام میبخشد.
خداوندی که تعداد ستارگان را میداند. و هریك‌را باسم میخواند.
او عظیم و قدرتمند است. حکمت اورا قیاسی نیست.
متواضعان را برمیافرازد و شریران را برزمین میزند.
خداوند را باسپاس بسرائید. باچنگ سرود بدرگاهش بخوانید .
خداوندی که آسمان را با ابرها میپوشاند . باران را برای زمین مهیا میسازد. و گیاه بر کوه‌ها میرویاند.
حیوانات را روزی میدهد جوجه‌های کلاغرا که مادرشان آنها را ترك کرده روزی میرساند.
او خواستار شجاعت جنگجویان نیست و قدرت پهلوانان را مایل‌نی.
خداوند از حرمت‌گذارانش راضی است. وآنانیکه به‌احسان ورحمتش توکل دارند.
ای اورشلیم خداوندرا تسبیح بخوان ای‌صیون خدای‌خودرا مدح‌گو.
زیرا دروازهایت را دربرابر دشمن مستحکم گردانید فرزندانت را درداخل تو برکت داد.
در مرزهایت صلح برقرارکرد. از بهترین گندمها تورا سیر خواهد کرد. اوامرش را به‌زمین میفرستد. فورا امرش انجام میپذیرد.
برف را بسپیدی پشم میباراند. شبنم یخ‌زده را مانند خاکستر پراکنده - قطعات سرد تگرگ را میباراند. کی قادر است دربرابر برودتی که او بوجود میآورد مقاومت کند.
امااوامرمیکند وآنهاآب‌میشوند. باد رامیوزاندوآب‌هاروان‌میگردند.

רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

(קמח) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם, חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ,

به فرزندان یعقوب راه وروشش‌را تعلیم میدهد. قوانین وفرامینش را به اسرائیل.

درمورد هیچ ملتی چنین نکرد. و دیگران فرایض اورا نشناختند. بنابر این خدا را حمد گوئید . هللویا.

مزمور ۱٤۸ (קמח) הַלְלוּיָהּ.

خداوند را حمد گوئید خداوند را از آسمانها حمدگوئید از فراز آسمانها اورا ستایش کنید.

ای ملائك اورا تسبیح بخوانید ای‌همه لشکریان آسمان اورا تسبیح بخوانید.

ای خورشید و ماه ای ستارگان روشنائی‌بخش اورا سپاس گوئید.

ای ماوراء جو و فضا و ای منابع آبهای آسمان همگی نام مقدس خدا را حمد گوئید.

نام خدا را ثنا گوئید زیرا که او فرمود و آفریده شدند.

برای ابد آنها را برپاداشت و پایدار گردانید قانون فناناپذیر برای آنان تعیین فرمود.

ای آنانیکه ساکن زمین میباشید خداوند را حمدگوئید ای حیوانات عظیم دریا و اعماق آبها.

ای آتش و تگرگ برف و بخار طوفان‌های انجام‌دهنده فرامین او.

ای کوه‌ها تپه‌ها ای درختان میوه و همه سروها.

حیوانات وحشی و اهلی خزندگان و پرندگان.

ای پادشاهان روی زمین ملتها و سالاران.

ای جوانان و دوشیزگان پیران و نوجوانان.

همگی نام خداوند را تسبیح گوئید. زیرا نام او تنها متعال استجلالش برزمین و آسمان گسترده است.

כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(קמח) הַלְלוּיָהּ. שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל. בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם. וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם. תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב. הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו. הַלְלוּיָהּ:

(קנ) הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע. הַלְלוּהוּ

او ملت‌خودرا سرافراز میسازد. بنابراین تمام پارسایان و اسرائیل‌ملت مقربش اورا حمد میگویند هللویا.

مزمور ۱٤۹ (קמט) הַלְלוּיָהּ.

خداوند را حمدگوئید برای خداوند سرود تازه بسرائید درجمع پارسایانش اورا تسبیح گوئید.

اسرائیل به‌اعمال آفریننده خود خوشحال است اهالی شهر صیون به پادشاه خود شادمانند.

نام مقدسش را باوجد وسرود ثناگوئید باچنگ وعود برای او سرود بخوانید.

زیرا خداوند از ملت خود راضی است. متواضعان را با نجاتش سربلند میسازد

پارسایان بااحترام شادی میکنند بر بستر خود ترنم مینمایند.

شکرانه خداوند را درحلقوم خود دارند وشمشیرتیز دودم دردست.

تا اینکه اقوامی را که دشمن دارد تنبیه کرده ملتها را مکافات دهد .

پادشاهان آنان را در بند اسیر کرده بزرگانشان را در زنجیر آهنی کشند.

بدین ترتیب داوری الهی را درباره آنان اجراءکند. او جلال تمام پارسایانش میباشد. هللویا.

زبور ۱۵۰ (קנ) הַלְלוּיָהּ.

خداوند را حمدگوئید خداوند را در عبادتگاهش تسبیح بخوانید. اورا درمکان قدسش ثنا گوئید.

اورا بسبب کارهای عظیمش تسبیح بخوانید اورا به‌خاطر عظمت نامتناهی‌اش ثنا گوئید.

اورا با نواختن شوفار تسبیح بخوانید. اورا با چنگ بربط ثناگوئید.

اورا بادف‌وسرور تسبیح بخوانید اورا باآلات موسیقی ونی ثناگوئید.

בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ויעמוד ויאמר:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי

اورا با سنج‌های خوش‌آواز تسبیح بخوانید. اورا با سنج‌های پرطنین ثنا گوئید.

هرذی روحی خداوند را تسبیح میخواند . هللویا .

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם خداوند تا ابد متبارك‌باد آمن‌آمن.

متبارك‌باد خداوند خدای اسرائیل که بتنهائی معجزه می‌نماید و متبارك‌باد دائماً نام او . همهٔ گیتی مملو از جلال اوست آمین آمین

וַיְבָרֶךְ דָּוִד و داوید خداوند را درحضور تمام‌جماعت متبارك خوانده گفت:

پروردگارا ای خداوند،خدای اسرائیل از ازل تا ابد متبارك هستی . عظمت قدرت شکوه ابدیت و جلال از آن تواست. زیرا هرآنچه درآسمان و زمین‌است بتو تعلق دارد. ای پروردگاری که ملکوت و بزرگواریت بالاتر از هر موجود است دولت و احترام باراده تو بوجود میآیند و تو برهمه چیز حاکمی قوت و قدرت باراده تو بستگی دارد. بزرگی بخشیدن و قدرتمند کردن بسته به‌اراده تو است.

اکنون خداوندا ما بدرگاهت حمد گفته و نام باجلالت را تسبیح میگوئیم . ای کسیکه بالاتر از تمام برکات و تسبیحات هستی‌و اسرائیل‌نام جلالت را متبارك میگویند.

הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ.
הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת
כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: ע״כ אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ
אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ. וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית
לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ. וַתָּקֶם אֶת
דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ
בְּמִצְרָיִם. וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם.
וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ
לִפְנֵיהֶם. וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת
רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם
עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהֹוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרָיִם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה בְּמִצְרַיִם. וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־
יְהֹוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהֹוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

جز تو خدائی نیست. تو آسمان افلاك و تمام منضمات آن زمین و هر چه درآن است. دریا و هرچه درآن وجود دارد. آفریدی و تو بههمهٔ آنها حیات میبخشی سیارات و ثوابت ترا سجده میکنند. تو خداوند هستیخدائی که (اَورام) را انتخاب کرده و اورا از شهر کلدانیان بیرون آوردی ونام اورا اَوراهام (ابراهیم) گذاردی. دریافتی که قلبش بهپیشگاهت امین و وفادار است بااو عهد بستی که سرزمین کنعانیها حیتیها اموریها پریزیها یووسیها و گیرگاشیها به اولادانش عطا بفرمائی. و کلام خودرا بثبوت رساندی زیرا تو عادل هستی . به مصائب اجداد.ما در مصر نظر افکندی استغاثه آنانرا درکنار دریای احمر اجابت فرمودی آیات و معجزات بر فرعون و تمام غلامانشان و تمامی سرزمینش بنمودی زیرا آگاه بودی که بهآنها ستم میکنند و شهرتی که امروز بدان معروفی برای خود بوجود آوردی. دریا را در جلو آنان شکافتی تا ازمیان دریا بخشکی عبور کنند. تعاقب کنندگانشان را مثل سنگ به ژرفای دریای خروشان افکندی .

וַיּוֹשַׁע יְהוָה خداوند در آن روز اسرائیلرا از دستمصریان نجاتداد.

اسرائیلمصریان را درکنار دریا مردهدیدند. وهنگامیکه ملتاسرائیل قدرت شگرف خداوند را برعلیه مصریان مشاهده کردند.از خداوندترسیده بهخداوند و بنده او موسی ایمان آوردند.

(خروج باب ١٤ آیات ٣٠ و ٣١)

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם:
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה,
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ:
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף:
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן:
יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ:
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים.
קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל.
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה

خروج فصل ۱۵ אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה

آنگاه موسی و ملت اسرائیل این سرود را برای خدا سرائیده گفتند. بدرگاه خداوند می‌سرائیم. زیرا جلال خداوند پیروزشده است اسب و سوارش را بدریا افکند.

خداوند قوت من و مورد تسبیح من است. او موجب نجات من بود چنین است لطف خدای من پس اورا تمجید میگوئیم. خدای پدر من است اورا متعال میخوانم.

خدا صاحب‌ظفر است اسم او יְהֹוָה است.

عرابه‌های فرعون و لشکرش را غرق دریا کرد. و برگزیده‌ترین افسرانش را در دریای سرخ غرق کرد.

موجها آنها را پوشانیدند. مانند سنگی دراعماق دریا فرورفتند.

خداوندا جلال تو قدرتمند و جلیل است. یمین تو خداوندا دشمن‌شکن است.

درکثرت جلالت دشمنت را منهدم میسازی و غضب خودرا فرستاده‌آنها را مثل خاشاك میسوزانی. بفرمان او آبها جمع شدند. امواج دریا مثل دیواری راست ایستادند. موج‌ها در دل دریا منجمد شدند. دشمن گفت. تعقیب کرده آنها را دستگیر خواهم کرد. غنیمت را تقسیم کرده جان‌خود را از آنها سیر خواهم نمود شمشیر خودرا از غلاف کشیده دستم آنها را زبون خواهد ساخت.

چون به‌باد فرمان وزیدن‌دادی دریا آنها را پوشاند مثل سرب آنها در آبهای عظیم فرو رفتند.

מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃
נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ
נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃
אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד.
נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד
בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן.
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה
עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה
מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃
יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם
וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

پروردگارا درمیان معبودان کیست مانند تو کیست مانند تو جلیل در قدوسیت ای مهیب و قابل‌ستایش و صانع کارهای عجیب.

اراده فرمودی و زمین آنها را بلعید.

این ملتی را که بااحسانت نجات‌دادی و راهنمائی فرمودی آنها را به قدرت خود به مأوای مقدست هدایت کردی.

ملت‌ها شنیدند و مضطرب شدند. برساکنان پلشت لرزه افتاد.

آنگاه سرهنگان ادوم متحیر شدند. سران موآو هراسان گردیده همه ساکنان کنعان نیز وحشت‌زده شدند.

ترس و هراس ایشان را فروگرفت. از عظمت قدرتت مانند سنگ سکو ت‌کردند تا اینکه قوم تو خدایا عبور کنند. تااینکه این قومی را که انتخاب کردی بگذرند.

تو آنان را آورده ودر کوههای اسرائیل‌مستقر خواهی‌کرد.جایگاهی که نور جلال تو برآن افکنده است. یعنی آن معبد مقدسی که به‌اراده‌ات آنرا برپا نمودی.

خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد.

زیرا اسب فرعون و سوارانش و عرابه‌هایش داخل دریا شده و خداوند آب دریا را برآنها برگردانید اما بنی‌اسرائیل از میان دریا بخشکی رفتند.

כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. בּוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים אָמֵן:

כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה زیرا سلطنت ازآن خداوند است. و او برملت‌ها حاکم است. نجات‌دهندگان به‌کوه صیون برخواهند آمد تا اینکه ساکنان کـوه(عیساو) را داوری کنند.

ملکوت از آن خداوند خواهد بود. خداوند شاهنشاه تمام‌زمین‌خواهد بود. در آن‌روز خداوند یکتا و نام او یکتا خواهد بود.

יִשְׁתַּבַּח بنابراین ای سلطان ما ای خدای‌ماسلطان عظیم و مقدس در آسمانها و زمین نام تو تا ابد ممدوح است.

ای خداوند خدای ماو خدای اجدادما فقط به‌تو بـرازنده استسرود. و تسبیح و تهلیل زمر و عظمت حکومت ابدی و بزرگواری و جبروت و افتخار و شرافت و قدوسیت و سلطنت تاابد. برکات وستایش سزاوار اسم بزرگ و مقدس تو است. زیرا از ازل تاابد تو خدائی.

متبارك‌هستی‌تو خداوند سلطان عظیم وسزاوارتسبیح.خدای‌سپاس‌پذیر سروری که اعمالش عجیب است خالق کل ارواح. آفریننده همه مخلوقات کسی که سرود و زمر را برگزیده است. خدای زنده ابدی آمین.

בעשרת ימי תשובה אומרים:

(קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ. אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ. קִוְּתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַייָ מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר. שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ. כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד. וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל־עֲוֹנוֹתָיו:

ואומר החזן קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

החזן שוהה ואומר:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

וקהל אומר בלחש:

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

«در ده روز بین روش هشنا و کیپور میخوانند»

زبور ۱۳۰ - שִׁיר הַמַּעֲלוֹת ای خداوند از تنگنائی بنزد تو فریاد برمی‌آورم، خدایا ناله‌ام‌بشنو. سمع‌مبارك تو به‌آوازتضرع‌من توجه نماید.

خداوندا اگر گناهان را بنظر آوری چه‌کسی میتواند استقامت‌کند.

لاکن بخشایش از طرف تو است برای اینکه از تو بترسند و بدانند غیراز بخشایش تو چاره نیست.

خداوندا منتظر درگاه توام. جانم بتو امیدوار است و به‌کلام تو امیدوارم.

جانم منتظر درگاه خداوند است بیشتر از منتظران صبح، بلی بیشتر از منتظران صبح.

اسرائیل فقط بدرگاه خداوند امیدوار است، زیرا احسان از جانب او است ، نجات فراوان هم نزد او است . اواست‌که اسرائیل‌را ازهمه‌گناهانش نجات می‌بخشد.

قدیش — ואומר החזן קדיש לעילא.

بزرگوار و مقدس است اسم اعظم او در این جهان که با رضایت خود خلق کرده و سلطنت خود را در آن مستقر گردانیده نجات بندگانش را شکوفان و ایام ماشیح خود را نزدیك گرداند در ایام شما و در حیات شما و درحیات همه‌خاندان اسرائیل به زودی و در ایام نزدیك بگوئید آمین .

نام اعظم او در عالم فانی و عالم باقی متبارك و ممدوح و مفتخر و متعال و مجلل و افراشته و تهلیل منداباد برتر ووالاتر از همه‌برکات و سرود و تسبیح و تمجیدی که در این آیات گفته شده

تبریك بگوئید خداوند تبارك را .

בָּרְכוּ אֶת متبارك هستی تو خداوند ما پادشاه عالم خالق روشنائی آفریننده تاریکی بوجودآورنده صلح و آفریدگار همه با رحمت‌های خود برزمین نور میتاباند. بانعمش هرروز آفرینش را تجدید میکند.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ: פִּנּוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. עַל כָּל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ. הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים: יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו. כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם. וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים. כֻּלָּם בְּרוּרִים. כֻּלָּם גִּבּוֹרִים. כֻּלָּם קְדוֹשִׁים. כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם.

خدایا چه‌کثیرند مخلوقاتت همه آنها را با حکمت آفریدی و زمین پراز آیات تو است. شاهنشاهی که از ازل به‌تنهائی خود متعال بوده و از قدیم‌الایام قابل تسبیح و افتخار و رفعت بوده است. ای خدای عالم بـا رحم‌های کثیرت برما ترحم فرما ای خدای قوت‌دهنده ما خالق مددکار ما ای‌نجات‌دهنده محافظ و ای سپرما ای خدای متبارك و عظیم ای بوجود آورنده دانش و آفریننده تشعشعات خورشید خدائی‌که همه چیزرا به‌خاطر نامش به‌وجه احسن خلق کرده است. و بهمه اکناف نور میپاشاند. امیران خاصه و صاحبان لشکرهای قدس فرشتگان متعال و قادر همواره از جلال خدا و قدوسیتش حکایت میکنند.

متبارك‌باد خداوند خدای مادر بلندی‌های آسمان ودر پستی‌های‌زمین برتر از همه تعریفات مخلوقات خود و هم‌چنین ثوابتی که نور می‌افشانند و تو خودت آنهارا خلق‌کرده‌ای وآنها نیز تورا تمجید میگویند .

תִּתְבָּרַךְ متبارك‌باد تاابد خالق ما سلطان‌ما ونجات‌دهنده آفریدگار مقدسان قابل تعریف است نام تو تا ابد ای سلطان ما ای خالق فرشتگان فرشتگان تورا عبادت میکنند. همه آنهائی که درفضای بیکران قرار دارند همه یکصدا فرمانهای خدای جاودان را اعلام مینمایند. همه آنها دوست داشتنی و همه ایشان از برگزیده‌گان و همه قهرمانان و همه از مقدسان هستند .

و همه آنها فرمان ورضایت خالق خودرا باترس ورضا انجام میدهند .

וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַעֲרִיצִים וּמַמְלִיכִים אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה, כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן

همه آنها دهان خودرا باقدوسیت وطهارت با سرود و زمر باز کرده نام خدای قادر وسلطان اعظم جبار را میستایند و تسبیح میگویند و به‌آن فخر مینمایند.

تقدیس نموده و تعریف میکنند و سلطنتش را برخود قبول مینمایند. همه آنها از یکدیگر پیش‌دستی نموده و یوج سلطنتش را بر گردن مینهند. و باهم همداستان شده تا خالقشان را بااخلاص و بالسان واضح و بالحن خوش تقدیس نمایند.

همه باهم باترس جواب‌داده میگویند. مقدس است ـ مقدس است ـ مقدس است خدای خالق ثوابت و سیارگان و جلال او گیتی را مملو نموده است (اشعیا باب ٦).

و دسته‌های دیگر از فرشتگان خاص با رعشه عظیم درمقابل فرشتگان قبلی قدعلم کرده‌تسبیح کنان میگویند متبارك‌باد جلال‌خداوند ازجایگاهش (یحزقل باب ٣)

לָאֵל בָּרוּךְ بدرگاه خداوند متبارك سخنان‌دلپذیر بگوئید.

بدرگاه خداوند سلطان حی و جاوید زمر بخوانید و تسبیح بشنوانید.

زیرا او بتنهائی متعال مقدس است فاعل جبروت است خالق تازه‌گی هاست صاحب جنگ است . زارع عدالت وشکوفاکننده نجات وآفریننده شفاهاست سزاوار تهلیل و صاحب عجایب میباشد.

הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָךְ. וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן תְּחָנֵּנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם. רַחֵם נָא עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין לְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד. מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל־הָאָרֶץ.

هر روز دائما خلقت را تجدید مینماید چنانکه منـدرج است سپاس بدرگاه آفریدگار نیرهای‌اعظم. زیرا احسانهایش ابدی‌است. (زبور ۱۳٦)

متبارك هستی تو ای خدای خالق روشنائی‌ها.

אַהֲבַת עוֹלָם خداوند خدای‌ما بادوستی‌ازلی ما رادوست داشتی. با محبت‌های عظیم‌و بی‌اندازه به‌ما محبت فرمودی پدر ما سلطان ما به‌خاطر اسم اعظمت و به‌پاس خاطر اجداد ما که به‌تو ایمان داشتند و آنها را به طریق حیات هدایت فرمودی تا رضای تورا با قلب سلیم انجام دهند.

پدر ما پدر مهربان همچنان به‌ما لطف داشته‌باش ای خدای مهربان به‌ما رحم‌کن وبه‌قلب ما فهم عطا فرما که باعشق درك‌کنیم بفهمیم و اطاعت کنیم. یاد گرفته و تعلیم دهیم نگهداری کنیم و انجام داده وبرپا داریم همه دستورات و تعلیمات تورات تورا.

خدایا چشم مارا به‌نور توراتت روشن‌گردان و قلب ما را به‌انجـام دستوراتت هدایت‌کن افکار قلب مارا متحدگردان که از نام تو بترسیم و به‌آن عشق بورزیم. به‌خاطر اینکه هیچگاه شرمنده نشده و خجل‌نگردیم و لغزش نیابیم.

زیرا به‌نام مقدس و عظیم وجبار وسهمناك تو تکیه داریم . درفرجهای تو شادمان شده و خوشحالی کنیم. خدایا خداوند ما رحمت و احسانهای کثیرت ما را تا ابد ترك ننمایند. بزودی برکت و صلح‌را از چهار گوشه جهان به‌ما ارزانی دار.

וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ. וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ, לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

ـ یوج ملتها را از گردن ما بردار و به‌زودی مارا با استقلال کامل بـه کشور خودمان برگردان. زیرا تو خدای فاعل نجات هستی و ازمیان همه ملل و زبانها مارا برگزیدی. سلطان ما مارا به‌اسم مقدس خود مقرب گردان تا اینکه باعشق ابدی ترا سپاس گوئیم و تورا به‌یگانگی بستائیم و به‌نام تو عشق ورزیم و از آن بترسیم. متبارك هستی تو خداوند که با دوستی کامل قوم خود اسرائیل را برگزیدی. ـ

بشنو ای اسرائیل خداوند خدای ما خدای واحدی است

متبارك باد نام پرجلال سلطنتش از ازل تا ابد

خداوند خدای خود را با تمامی دل و جان و با همهٔ ثروتت دوست بدار .این مطالبی که اکنون من به تو دستور میدهم بر قلب خود جای بده و آنها را به فرزندانت تعلیم ده . و همواره در بارهٔ آنها صحبت کن

בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ
דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ:
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא

چه هنگامیکه درخانه نشسته‌ای و چه وقتیکه در راه هستی و بهنگام خوابیدن و برخاستنت . آنها را بعنوان علامت بر دست خود ببند و بعنوان سمبلی بین چشمانت بگذار . آنها را بر قائمه درب خانه و دروازه ات بنویس

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ (سفرتثنیه باب ۱۱)

آنگاه اگر اوامری را که من امروز به‌شما امر میکنم شنیده خداوند خدای خویش را دوست بدارید و باتمام دل‌وجانتان عبادت‌کنید.

به‌هنگام خود باران زمستان باران اول فصل و باران آخر فصل به‌شما عطا خواهم کرد . غله شیره‌انگور و روغن خود را جمع‌آوری خواهی کرد.

در صحرایت علف برای چهارپایانت خواهم رویانید. تا اینکه ازنعماتم خورده سیر شوی.

اما برحذرباش مبادا دلتان فریفته شود و منحرف شده خدایان (معبودان) دیگر را عبادت‌کرده سجده کنید.

خشم خدا برشما افروخته خواهد شد و دریچه‌های آسمان بسته تاباران نبارد.

תִתֵּ֖ן אֶת־יְבוּלָ֑הּ וַאֲבַדְתֶּ֣ם מְהֵרָ֗ה מֵעַל֙
הָאָ֣רֶץ הַטֹּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יְהֹוָ֖ה נֹתֵ֥ן לָכֶֽם׃
וְשַׂמְתֶּם֙ אֶת־דְּבָרַ֣י אֵ֔לֶּה עַל־לְבַבְכֶ֖ם
וְעַל־נַפְשְׁכֶ֑ם וּקְשַׁרְתֶּ֨ם אֹתָ֤ם לְאוֹת֙
עַל־יֶדְכֶ֔ם וְהָי֥וּ לְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֥ין עֵינֵיכֶֽם׃
וְלִמַּדְתֶּ֥ם אֹתָ֛ם אֶת־בְּנֵיכֶ֖ם לְדַבֵּ֣ר בָּ֑ם
בְּשִׁבְתְּךָ֤ בְּבֵיתֶ֨ךָ֙ וּבְלֶכְתְּךָ֣ בַדֶּ֔רֶךְ
וּֽבְשָׁכְבְּךָ֖ וּבְקוּמֶֽךָ׃ וּכְתַבְתָּ֛ם עַל־מְזוּז֥וֹת
בֵּיתֶ֖ךָ וּבִשְׁעָרֶֽיךָ׃ לְמַ֨עַן יִרְבּ֤וּ יְמֵיכֶם֙
וִימֵ֣י בְנֵיכֶ֔ם עַ֚ל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֧ע
יְהֹוָ֛ה לַאֲבֹתֵיכֶ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם כִּימֵ֥י
הַשָּׁמַ֖יִם עַל־הָאָֽרֶץ׃

וַיֹּ֥אמֶר יְהֹוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ דַּבֵּ֞ר
אֶל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם וְעָשׂ֨וּ
לָהֶ֥ם צִיצִ֛ת עַל־כַּנְפֵ֥י בִגְדֵיהֶ֖ם לְדֹרֹתָ֑ם
וְנָ֥תְנ֛וּ עַל־צִיצִ֥ת הַכָּנָ֖ף פְּתִ֥יל תְּכֵֽלֶת׃
וְהָיָ֣ה לָכֶם֮ לְצִיצִת֒ וּרְאִיתֶ֣ם אֹת֗וֹ וּזְכַרְתֶּם֙
אֶת־כָּל־מִצְוֺ֣ת יְהֹוָ֔ה וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם וְלֹֽא־

و زمین محصول خودرا ندهد و شما بزودی از سرزمین نیکوئی کـه خداوند عطاء میفرماید آواره خواهید شد.

بنابراین دستورهای مرا در دل‌وجان خود جای دهید و آنها رابعنوان علامت بردست خویش ببندید و برپیشانی خود قرار دهید.

آنها را به‌فرزندان خود بیاموزید. درباره آنها هنگامیکه در خانه هستید و موقعیکه در راه راه میروید دروقت خوابیدن و برخاستنتان‌صحبت کنید.

و آنها را برقائمه درخانه و دروازهای خویش بنویسید.

تا اینکه ایام عمر شما و ایام عمر فرزندانتان در سرزمینی که خداوندبه پدرانتان وعده داد تا به‌آنان بدهد مانند ایام افلاك برکره زمین طولانی شود.

(سفر اعداد ۱۵) וַיֹּאמֶר יְהוָה خداوند به‌موسی چنین گفت:

فرزندان اسرائیل را خطاب‌کرده به‌آنها بگو بر گوشه‌های لباسهای خود در طول قرون صیصیت قرار دهند . و بر صیصیت بر هر گوشه‌اش‌رشته آبی‌رنگ بگذارند.

و آن برای شما صیصیت خواهد بود تا برآن بنگرید و تمام احکام خداوند را بخاطرآورده و به‌جای آورید و از پی دل‌وچشمانتان وشهوات خود منحرف نشوید.

תָתֻורוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

וחוזר החזן יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ. צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדֹר הוּא קַיָּם. וּשְׁמוֹ קַיָּם. וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת. וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים. נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ וְעַל בָּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים. דָּבָר טוֹב וְקַיָּם בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה. חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ

تا اینکه احکام را به‌خاطر داشته باشید و بجای آورید و برای خداوند خویش مقدس باشید.

من خداوند خدای شما هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون‌آوردم. تا خدای شما باشم. منم خداوند خدای شما.

خداوند شما خدای حقیقی است.

אֱמֶת حقیقت و راست آراسته و ثابت. شایسته و امین محبوب‌وحبیب پسندیده و نعیم مهیب‌و مجلل مزین و مقبول، نیکو و زیبا است این **کلام** برای ما تاابدالاباد. حق است که خالق عالم‌سلطان ابدی‌ما است. **پروردگار** یعقوب سپر نجات‌بخش ما است و تا ابد او برپا است و نام او جاودان **است**. و کرسی عدالت او آراسته‌است سلطنت و اعتبارش تاابد استوار است.

و فرامین او حیات‌بخش و استوار و امین و پسندیده هستند مدام تا ابدالاباد. بنابراین برای ما و برای فرزندان ما و همه ادوار ما و هم برای کلیه ادوار زریه اسرائیل بندگان تو برمتقدمین و برای متاخرین فرامین تو نیکو و ثابت محقق و معتبراند قوانینیکه منسوخ نخواهند شد.

גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ. מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ. וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתְךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ. אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ. וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים עָבְרוּ יָם. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם. אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים עֲדֵי אָרֶץ. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עַד מָרוֹם. מוֹצִיא אֲסִירִים. פּוֹדֶה עֲנָוִים. עוֹזֵר דַּלִּים. הָעוֹנֶה

حق است که تو هستی خداوند خالق ما و خالق اجداد ما سلطان ما و سلطان اجداد ما نجات‌دهنده ما ونجات‌دهنده اجداد ماآفریدگار ماخالق نجات‌بخش ما ذکر نام تو همواره خلاص‌کننده و نجات‌دهنده ما است. و غیراز تو معبود دیگری هیچگاه نخواهیم داشت.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ همیشه مددکار پدران ما تو بوده‌ای. برای آنان و فرزندانشان و اعقابشان در همه ادوار مددکار و سپر تو بوده‌ای جلوه‌گاه تو در فوق عالم است. احکام و عدالت تو در تمامی اطراف گیتی است حقا خوشا به‌حال کسیکه دستورات تورا اطاعت‌کند و اوامر و فرامین تو را برقلب خود نهد . حق است‌که تو سرور قوم خود هستی و سلطان‌قدیر که‌با عدویان اعم‌از دشمنان پدران یا پسران آنها میجنگی. حق است که تـو ابتدائی و هم انتهاء و غیراز تو کسی نجات‌دهنده و خلاص‌بخش نداریم. ای خدای خالق این حقیقت است که تو ما را ازدست فراعنه مصر نجات دادی و از خانه بردگی خلاص نمودی همه نخست‌زادگان قبطیان را کُشتی و نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل‌را نجات‌دادی‌دریای سرخ را برای‌آنهاشکافتی و اشرار را درآن غرق فرمودی. و عزیزان از دریا به‌خشکی گذشتند. و آب عدویان ایشان را پوشاند و یکی هم از آنها باقی نماند. بنابراین ای عزیزان تسبیح نمائید ونام خدارا متعال بخوانید ای‌محبان بدرگاه‌خداوند حی و جاوید و سلطان قادر متعال‌عظیم ومهیب زمر بخوانید وسرودسردهید و تسبیح گوئید. تبریك گفته شکرگزاری کنید. خداوندیکه مغروران را پَست مینماید و افتادگان را بلندمیگرداند. خدائی که اسیـران را آزاد میکند. متواضعان را درمییابد.

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם. בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם. מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת. עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעש״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

ضعیفان را مدد میدهد. و اسرائیل را بهنگامیکه بدرگـاهش تضرع مینماید استجاب میفرماید.

سپاس بدرگاه خداوند متعال ونجات‌بخش . آفرین است او و متبارك.
موسی و بنی‌اسرائیل بدرگاه تو سرود سرائیدند و جملگی گفتند خداوندا کیست چون تو درمیان معبودان. کیست مانند تو جلیل در قدوسیت. مهیب درستایش و فاعل عجایب. رستگان بنام تو سرود تازه در لب دریا سرائیده گفتند خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد. (خروج باب ۱۵)

و دیگر میفرماید. نجات‌دهنده ما خداوند رب‌الجنـود لقب دارد و قدوس اسرائیل است (اشعیا ۸۷)

متبارك‌هستی تو ای خداوند نجات‌دهنده اسرائیل.

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید .

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش (در ده روزبین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود)** یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی)**

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן, זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی تو به‌مردگان حیات می‌بخشی.
خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان)	(در زمستان)
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزبین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: בעשרת ימי תשובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה, וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ

---

*) בחזרת העמידה אומרים:

(חזן) נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

تقدیس و تجلیل میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم) .

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دسته دیگری‌ازفرشتگان تسبیح کنان میگویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك‌است. ودر گفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳) .

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

אַתָּה קָדוֹשׁ تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدا قادر مقدس.

אַתָּה חוֹנֵן تو هستی‌که به‌انسان عقل کرامت میکنی و به‌انسان فهم می‌آموزی.

נְקַדֵּישָׁךְ تقدیس و تجلیل می‌کنیم تورا. به‌زیبائی کلام فرشتگان سوزان و مقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده‌است (اشعیاء باب سه) یك‌دیگر را مخاطب نموده میگویند: قدوس. قدوس. قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دستهٔ دیگری از فرشتگان تسبیح کنان می‌گویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك است.

و در گفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳) :

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:*)

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

---

*) ביום התענית אומר הש״ץ כאן עננו.

עֲנֵנוּ אָבִינוּ. עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

הֲשִׁיבֵנוּ پروردگارا ما را بسوی اوامرت برگردان و مارا بـرای عبادت خود مقرب‌گردان و بسوی توبه کامل مارا عودت‌ده. متبارك‌هستی تو ای خداوند توبه‌پذیر.

סְלַח پروردگارا ما را ببخش زیرا که خطا کرده‌ایم. سلطان مـا مارا عفوکن که مقصریم چونکه فقط تو قادر مهربان و بخشنده هستـی. متبارکی تو ای خداوند مهربان و بسیاربخشنده.

רְאֵה رنج‌های‌مارامورد‌توجه‌قرارده و با جنگ‌کنندگان ماستیزه کن وبه‌خاطر نام اعظمت بزودی مارا نجات‌کامل ده زیرا تو خداوند نجات‌بخش نیرومند هستی. متبارك هستی تو ای خداونـد نجـات‌بخش اسرائیل.

רְפָאֵנוּ پروردگارا ما را شفاده تا شفا یابیم فرج‌ده ما را تا فرج‌یابیم زیرا تو فقط مورد پرستش مائی. درمان وشفا بهمه دردهای ما عنایت‌فرما زیرا تو شفابخش و مهربان وامینی متبارك‌هستی تو ای خدای شفابخش مرضای قوم خود اسرائیل.

در روز های روزه

خداوندا دعای مارا مستجاب فرما و دراین‌روز روزه که در تنگنای بزرگ هستیم‌دعای مارا قبول فرما.

به‌شرارت ما توجه‌مکن و از تضرع ما چشم‌مپوش التماس ما را مسموع شو. قبل‌از اینکه ترا بخوانیم مارا جواب ده. نگفته دعای مارا قبول فرما. همانطوری که درکتاب انبیاء گفته شده است:

قبل‌از اینکه مرا بخوانند من جواب میدهم درحالی که هنوز صحبت میکنند من خواهم شنید. تو خداوند نجات‌دهنده و خلاصی‌دهنده و مهربان در همهٔ اوقات تنگی و عذاب هستی.

متبارك‌هستی تو خداوند که بقوم اسرائیل درموقع عذاب پاسخ مثبت میدهی.

בקיץ:

בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

בחורף:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל. וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבָךְ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי פוּרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה. וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ מְהֵרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(دربهار وتابستان خوانده میشود:) בָּרְכֵנוּ ای خداوند خالق ما بهمه اعمال دستان ما برکت‌ده . این‌سال‌را باشبنم‌های مورد رضایت و برکت و عنایت برکت‌فرما وسرانجام‌آن صلح وسیری وزندگانی باشد مثل سنوات خوب و پر برکت . زیرا تو خداوند برکت دهنده سنوات هستی .

(این‌قسمت درایام پائیز و زمستان خوانده میشود:)

בָּרֵךְ ای خداوند خالق ما امسال را بـرما پربرکت گـردان و همه محصولش را به نیکوئی بگردان . باران و شب‌نم‌را برروی زمین همراه برکت نازل فرما. روی گیتی را سیراب‌کن و همه عالم را از نعمات خود سیرفرما. دستان مارا از هدایا و ثروت پربرکت لایزالت مملو گردان . این سال را محافظت‌فرموده از همه اتفاقات بد وازهرگونه تباهی و هرنوع بلیه درامان بدار وسرانجام آن‌را به امیدهای نیکو و صلح بگردان . براین سال و همه محصولش رحم و شفقت فرما وبا هدیه باران پربرکت او را برکت‌ده و عاقبتش به خیر و سیری و صلح وصفا بگردان مثل همه‌سنوات پربرکت زیراتوخدای قادر نیك ونیکی‌رسانی و سالها را تو برکت‌میدهی. متبارك هستی تو ای‌خدای برکت دهنده سنوات.

תְּקַע آزادی ما بـاکرنای بزرگ اعلام فرما. عَلَـم جمع‌آوری پراکندگان مارا برافراز و بزودی ما را از چهار اکناف عالم در سرزمین خود جمع‌نما . متبارك هستی توای خداوندی که قوم خود اسرائیل را جمع مینمائی.

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשרת ימי תשובה) הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

לַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר. וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ מִינִים:

עַל הַצַּדִּיקִים. וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם. וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

הָשִׁיבָה قضات مارا مانند قدیم برمسندهای خود بر گردان ومشاوران ما چون ایام قدیم و غم‌واندوه را از ما دور گردان. وبزودی به تنهائی خود برما وعالم سلطنتت راآشکار گردان سلطنتی‌که بااحسان ورحمت وعدالت وقضاوت همراه است متبارك هستی تو ای خداوند که دوستدار عدالت و قضاوت هستی .

לַמַּלְשִׁינִים امیدی‌برای‌کفارومنکرین‌نیست وآنانکه قصداً فرامین خدارا خوار میشمارند در یك‌لحظه نابودخواهند شد . عدویان و دشمنان توبزودی منقطع خواهندشد. سلطنت ظلم را بزودی ریشه‌کن نموده شکست ونابود ساخته زیردستشان کن. متبارکی تو خداوندی که عدویان را شکست داده و منکرین را زیردست مینمائی.

עַל הַצַּדִּיקִים برصادقان‌وبرفاضلان و برباقی‌ماندگان قوم بنی‌اسرائیل وبر کاتبان وبرکسانیکه ایمان آورده‌اند وبرما ای‌خداوند ما ترحم فرما. و به کسانیکه حقیقتا به‌نام تو توکل دارند اجر نیکو عنایت فرما و مارا جزء آنان محسوب گردان . و چون به تو امید بسته‌ایم هیچگاه خجل‌نخواهیم‌شد زیرا حقیقتا به احسانهای عظیم تو تکیه کرده‌ایم. متبارك هستی تو ای خداوند که ملجاء و پناهگاه صادقانی .

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אָב הָרַחְמָן. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

תִּשְׁכּוֹן درمیان شهر خود اورشلیم همانطوریکه وعده فرمودی تجلی فرما و به زودی تخت داود بنده‌ات را در آن آراسته گردان و به زودی درایام ما آن‌را برای ابد آبادگردان. مبارك هستی توای‌خداوندبناکننده اورشلیم.

אֶת צֶמַח پروردگارا شاخه ازداود بنده‌ات بزودی شکوفان‌کن ومرتبه اورا با فرجهایت بلندمرتبه‌گردان زیرا هرروز نجات تورامنتظریم متبارك هستی توای خداوند که شاخه نجات را شکوفان میکنی.

שְׁמַע ای خداوند خالق‌ما تضرع مارا بپذیر. ای پدر مهربان برما رحم‌کن و دعای مارا با رحمت و رضایت مستجاب فرما زیرا تو خداوند مستجاب کننده دعا وناله‌ما هستی . ای سلطان ما مارا ازحضور خود دست‌خالی برمگردان برما شفقت فرما ودعاهای مارا مستجاب گردان و نماز مارا قبول‌کن.

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان‌را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

בראש חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בפוריטא של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בפוריטא של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

(درشب وروز اول ماه רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ خوانده میشود)

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد ونمایان گردد و مورد قبول واقع شود و مسموع افتد؟ تفقد شودودرباره آن مذاکره گردد این یادبود اجدادماست یادبود اورشلیم شهر مقدس تواست و یادبود ماشیح بن داودبنده تو است . یادبود کلیه قوم تو بنی اسرائیل به نیکوئی وآبرو واحسان ومرحمت بدرگاه تو ذکر شود تا (دراول ماه) دراین روز اول ماه חַג הַמַּצּוֹת دراین عید فطیردراین روز واقعه مقدس . הַסֻּכּוֹת دراین عید سوکوت دراین روز واقعه مقدس. برما رحم شود وفرج داده شود برما ای خداوند خالق ما دراین ایام مارا به نیکوئی یادآوری فرما و یا برکت مارا تفقد فرمائی. و مارا با زندگانی نیکو رهنمون باش با کلمات رحمت و نجات مارا دلخوش گردان . برما رحمت آور وبه ما عنایت فرما ومارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است . چونکـــه تــو سلطان شفیق و مهربان هستی .

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای خداوند که نورتجلی وفره ایزدی خودرا بهصیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בַּזְּמַן הַזֶּה:

(לחנוכה) בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת

(לפורים) בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנַּעַר וְעַד זָקֵן. טַף וְנָשִׁים

לִשְׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز بـه هنگام سحر ونیمروز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستیورحمتهای توپایانی ندارد. ایرحمت مطلق که احسانهایت پایانناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

(این جملات در جشن پوریم وحنوکا خوانده میشود.)

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائـی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگـار بجایآوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات توفراموش کنند وازاوامر ورضای تو سرپیچی نمایند . اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی وبرمظلومیت آنها شفقتآوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی وعده کثیری را بدست عده کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی . و بدینوسیله نام عظیم و مقدس خودت را باردیگر برزبان اهلعالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس

דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. לְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה יְמֵי אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

בְּיוֹם אֶחָד. בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ, וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

فرزندان تو به‌تالارخانه تو وارد شدند وحجرات آن‌را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند واین هشت‌روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که درباره اجدادمان انجام داده‌اید بار دگر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم سلاه .

در ایام پوریم این جملات را میخوانند : این واقعه در ایـام استر و مردخای درشوش پایتخت عیلام اتفاق افتاد. بهنگام استیلای هامان عمالقی مقرر داشت که‌کلیه یهودیان را از طفل تا پیر مرد وزن همگی کشته ونابود سازند . و معین شد که در تاریخ ۱۳ ماه دوازدهم که آدار باشد در یك روز این امر انجام شده و اموال آنها را غارت و مصادره نمایند. اما توبه کثرت رحمتهایت افکارش را برهم زدی و خواسته‌هایش را باطل نمودی و آنچه راکه تصمیم گرفته بود به سرخودش آوردی بطوریکه او و فرزندانش را به‌دار آویختند ودرباره قوم اسرائیل معجزه واعجاب نموده به همین‌خاطر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم . سلاه

וְעַל כֻּלָּם درباره همه این‌وقایع متبارك و متعال ورفیع است همواره اسم توای سلطان ما دائما و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

וּכְתוֹב این جملات در روزهای بین روش‌هشانا وکیپور گفته میشود:

پروردگارا مقرر فرما که همه افرادیکه باتو پیمان بسته‌اند سرنوشت آنها به حیات نیکو رقم زده شود .

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تو را بـــا حقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده و مددکار ما هستی . متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

בחזרת התפלה אומר החזן אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם: *)

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם.

---

*) הרואה חלום ונפשו עגומה אומר בעת נשיאת כפים:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי אֲנִי לְעַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלְמוּ לִי אֲחֵרִים. אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם כַּחֲלוֹמוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ. וּכְחִזְקִיָּהוּ מֵחָלְיוֹ. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ קִלְלַת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מֵרָעָה לְטוֹבָה כֵּן תַּהֲפוֹךְ לִי כָּל חֲלוֹמוֹתַי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

برکات کهنیم : ای‌خالق ما و خالق اجداد ما،مارا به برکات سه‌گانه که در تورات موسی بنده‌ات مرقوم است متبارك گردان. آن برکاتی که از دهان هارون و فرزندانش قوم مقدس تو صادر شدند و مضمون آنها چنین بود :

خداوند ترا برکت داده ومحافظت فرماید . نور جلالش را برتو تابانده وبرتو شفقت فرماید خداوند خشم خودرا از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید . نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنهارا برکت دهم .

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בראש חדש, בחנוכה ובחול המועד אומרים כאן הלל (דף 306).

וּבְסֵפֶר این جملات‌رادرایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی و روزی وافر و فرج وتسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود.

سرنوشت ما وهم‌چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود.

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی. آمین.

יִהְיוּ ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי، خدای من‌زبانم را از بدی باز دار. و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما. جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطریمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند.

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

בעשרת ימי תשובה אומרים בשחרים ומנחה אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

«در فاصله بین روش هشانا و کیپور این مطالب را می‌خوانند»

پدرما سلطان ما بدرگاه تو خطاکرده‌ایم
» » غیراز تو معبودی نداریم
» » به‌خاطر نام اعظم خود به‌ما مددکن
» » سال را به‌نیکوئی برما تازه‌گردان
» » تمام‌سرنوشت سخت وبدمارا باطل‌گردان
» » افکار دشمنان مارا برهم زن
» » مشورت عدویان مارا باطل گردان
» » همه شیطان و شیطان‌صفتان را از دوروبرما دورگردان
» » وبا، جنگ، قحطی، بدی، اسارت، غارت، خرابی،طاعون و شیطان افکار بد، وامراض صعب‌العلاج‌را از بنی‌عهدت دورگردان
» » شفای‌کامل به مریضان قومت عنایت فرما
» » مرگ‌ومیررا از ملك‌ما دورگردان
» » بیادآور که ما ازخاك هستیم.
» » همه گناهان مارا عفوکن و ببخشای
» » ورقه سرنوشت بد مارا پاره‌کن
» » سند دیون مانسبت به خودت بارحمت‌هایت پاره‌کن
» » گناهان ما را از نظر خود محوونابود نما
» » مارا در دفاتر زندگی خوب مکتوب‌فرما
» » مارا در دفاتر روزی و نفقه مکتوب‌فرما
» » مارا دردفاتر بخشوده‌گان وعفوشدگان وکفاره‌یافته‌گان مکتوب فرما
» » مارا دردفتر نجات‌یافته‌گان وفرج‌یافته‌گان مکتوب‌فرما

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

וִידּוּי וּנְפִילַת אַפַּיִם.

אלו הימים שאין נופלין על פניהם שחרית ומנחה ואין בהם תחנה, שבת ראש חדש, חול המועד, כל ימי ניסן, י"ד אייר הוא פסח שני, ל"ג לעומר, מר"ח סיון עד חמשה ימים אחר שבועות, תשעה באב, חמשה עשר באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד סוף תשרי, חנוכה, ט"ו שבט, י"ד וט"ו של אדר ראשון ושני, וכשיש מילה או חתן בבהכ"נ.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ בָּתֵּינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי וְלָשׁוֹן

پدر ما سلطان ما مارا با خاطره خوب درحضور خودیادآوری فرما

» » نجات را به زودی برای ما شکوفا گردان

» » مرتبه قومت اسرائیل.را بلندگردان

» » مرتبه مسیح خودرا بلندگردان.

» » مارا با توبهٔ کامل بسوی خود برگردان

» » نالههای مارا بشنو برما رحم و شفقت کن

» » اگر ما لایق نیستیم بهخاطر خودت بهما رحم کن

» » بارضای خود دعای ما را قبول کن

» » دست خالی مارا از حضور خود برمگردان

اعتراف

دراین روزها וִידּוּי نمیخوانند: شنبه ـ اولهرماه ـ روزهایحول هموعد ـ تمام ماه نیسان ١٤ ایار פסח שני ١٨ ایار (٣٣ عمرا) از اول ماه سیوان تا ٥ روز بعداز شاوعوت، ٩ آو ـ ١٥ آو ـ عرفهٔ روش هشانا ـ از عرفهٔ کیپور تا آخر ماه تیشری ـ حنوکا ١٥ شواط ـ ١٤ و ١٥ آداراول دوم ـ وهرروزیکه درکنیسا مراسم ختنه باشد ویا داماد حضور داشته باشد.

אָנָּא יְיָ خداوند خدای ما خدای پدران ما التماس داریم که دعای ما بحضور تو برسد. از تضرع ما چشم مپوش زیرا ما یاغی نیستیم که به حضورت عرض نمایم که: ای خدای ما و خدای پدران ما ما عادل هستیم و خطا نکردهایم. بلکه معترفیم که هم ما و هم افراد خانواده ما خطاکاریم.

مجرم هستیم ـ تمرد کردهایم ـ ظلم نمودهایم ـ عیبجوئی و نمامی کردهایم.

הֲרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתָּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ: וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה. וְנַקֵּה:

רַחוּם וְחַנּוּן. חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(כה) לְדָוִד. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה. אַל יַעַלְצוּ אוֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ. יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי. אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:

شرارت کرده‌ایم ـ عمداً مرتکب خطا شده‌ایم ـ غضب کرده‌ایم ـ دروغگو را همراه بوده‌ایم ـ مشورت بد برای دیگران نموده‌ایم. دروغ گفته‌ایم ـ هرزه‌گی نموده‌ایم ـ طاغی شده‌ایم ـ یاغی شده‌ایم. دیگران را به‌کجروی تشویق نموده‌ایم. گناه کرده‌ایم. دشمنی با خلق خدا کرده‌ایم. نافرمانی کرده‌ایم. شرارت ورزیده‌ایم راه‌خودرا خراب‌کرده‌ایم.سرگردان شده‌ایم ـ دیگران را سرگردان کرده‌ایم ـ از فرمانت سرپیچی کرده‌ایم و شریعت تو که دوای درد مابود انکار کردیم.تو بهرچه‌که برسرماآورده‌ای عادلی زیرا تو از روی حق انجام‌داده و این ما هستیم که شرارت کرده‌ایم.

אֵל אֶרֶךְ خداوندا تو پر حوصله وصاحب رحمت هستی. عظمت‌رحمت و احسانهایت را از قدیم به‌حضرت موسی آشکار نمودی و چنانکه درتورات مندرج است: نور خداوند بوسیله ابر متجلی شد و بااو در یك مکان قرار گرفت. موسی نام خدارا برزبان آورد. و درهمانجا مندرج است.

וַיַּעֲבֹר יְיָ نور الهی در مقابل موسی تجلی‌کرد ، موسی‌گفت : خداوند، خداوندا، خدای بخشنده و مهربان پرحوصله و کثیرالاحسان و باحقیقت. نگاه دارندهٔ احسان برای هزاران سال رای دوستداران . آمرزنده گناه و تقصیرات وخطا و مبراکننده.

רַחוּם וְחַנּוּן. ای خدای بخشنده و مهربان بدرگاه تو خطاکرده‌ایم برمارحم کن.

לְדָוִד. زبور ۲۵ سرودی از داود: خداوندا بدرگاه تو جانم را نثار می‌کنم. خداوندا بتو توکل دارم بنابراین متمنی است که شرمنده‌ام نکنی و دشمنانم برمن خرم نشوند .

הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ. וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכּוֹר. כְּחַסְדְּךָ זְכָר־־לִי אַתָּה. לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט. וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל־אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת. לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ. יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין. וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: סוֹד יְיָ לִירֵאָיו. וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ. כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי. כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ. מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי. וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי: רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ. וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי. כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל־עֲוֹנוֹתָיו:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

نه فقط برای خود دعا می‌کنم، بلکه همه کسانیکه ترا انتظار می‌کشند شرمنده نشوند، فقط آنانیکه متمردشده‌اند شرمنده‌شوند. خداوندا طریقت‌هایت را به‌من بنمایان. راههائی که باید در آن سالك شوم به‌من تعلیم‌ده.

خدایا به‌حقیقت خود مرا رهنمون باش و به‌من یادبده که تو خدای نجات‌بخش من هستی زیرا هرروز فقط تورا انتظار می‌کشم. خدایا دربارهٔ من رحمت و احسانهایت را بیادآور زیرا همواره طریقت تو اینست. خطاها وگناهان جوانیم‌را درباره‌ام بیادمیاور همانطوریکه سزاوار احسانت است اعمال نیك مرا به‌خاطر آور. خداوند عادل و مهربان است برای اینست که خطاکاران را به‌راه توبه راهنمائی می‌کند. متواضعان را به‌راه تورات رهبری می‌نماید، و آنها را به‌شریعت آن آشنا می‌سازد.

همه‌طریق خداوند احسان و حقیقت است و بااین حقیقت با پاس‌دارندگان عهدش رفتارمی‌کند. خداوندا به‌خاطر نام خودت گناهان‌بیشمار مرا ببخشای. کسیکه خدا ترس‌باشد، خداوند اورا به‌راهی که انتخاب کرده رهبری خواهد کرد. جانش بانعمات همقرین و نسلش وارث زمین خواهد شد. خداوند اسرار نهفته تورات را به ترسندگانش آشکار می‌کند و عمق دستورات تورات را به‌آنها تعلیم میدهد. بنابراین چشمانم همیشه بدرگاه خداوند است زیرا او است که پای مارا ازدام خلاص می‌کند. خداوندا به من توجه فرموده مرا مورد شفقت قرارده زیرا تنها وفقیرم. غصه قلب مرا گشاد کرده است خدایا مرا از این تنگنا خلاص‌ده. خدایا فقارت و اعمال مرا بنگر، خطاهایم را ببخش. ببین که دشمنانم چه بسیارند. و مرا بیهوده دشمن میدارند. جانم را محافظت فرما مرا خلاص کن تا شرمنده نشوم زیرا بتو توکل دارم. این پاکی و راستی من است که مرا محافظت می‌کنند زیرا بتو توکل دارم. خداوند همهٔ افراد بنی‌اسرائیل را از عذابش میرهاند.

خداوندا خدای اسرائیل از غضبت عدول فرما و ازبدی‌قومت صرفنظر کن.

תחנה ליום שני

יְיָ אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשׁוֹנִים. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ: בִּזְמַן כְּבוֹדְךָ שָׁכַן. בְּאֹהֶל לְשִׁבְתּוֹ מוּכָן. וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ: רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ זִיו הַשְּׁכִינָה. וְעַתָּה אָנָּא פְּנֵה. אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ: הֲשִׁיבֵהוּ לְקַדְמוּתוֹ. וְיִגְבְּרוּ בָנֶיךָ. וְאָז יֹאמְרוּ הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ: מַהֵר לְרַפֵּא נִגְעֵנוּ. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: שוב וכו׳

תחנה ליום חמישי

יְיָ, שְׁאֵרִית פְּלֵיטַת אֲרִיאֵל. הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל. אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו: מָאַס דְּבִירוֹ וְסִפּוֹ. וְלֹא זָכַר הֲדוֹם רַגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ. כְּמִנְהַג רַחֲמָיו: וְאַיֵּה נִפְלְאוֹתָיו וַחֲסָדָיו. אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ עֲבָדָיו. אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו: אוֹמֵר בְּרֻבּוֹת יְגוֹנַי. נִפְּלָה נָא בְּיַד יְיָ. כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: לִדְבָרוֹ יִחַלְנוּ וְהִתְנַחֲמָנוּ. חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו: שוב וכו׳

לשני ולחמישי

שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: אַל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מְאֹד. וְאַל לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן: הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חָטָאנוּ. אָדוֹן סְלַח לָנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אָבִינוּ אָתָּה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. רַחֵם עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים: עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד

«دعا و التماس مخصوص روز دوشنبه»

خداوندا احسانهای قبلی که پدران ما برای ما تعریف کرده‌اند که نسبت به‌آنها انجام دادی چه شدند؟ هنگامیکه جلال تو در ماوای مقدس تجلی میکرد تو باما سخن میگفتی. نور جلال خودرا ازما گرفتی حالیا کجا است که ماآنرا نمی‌بینیم؟ خداوندا مارا به‌ایام‌قدیم برگردان فرزندانت قوی شوند، آنگاه ملل عالم بگویند خداوند بیشتر از آنوقت با آنهاه‌هربانی کرده است. خداوندا دردهای ما را بزودی علاج کن ـ لطف تو بسوی ما برگردد، ای خدای نجات‌بخش ما غضبت را ازما برگردان.

«دعا و التماس مخصوص روز پنج‌شنبه»

آیا مگر خداوند باقی‌ماندهٔ نجات‌یافته‌گان از قتل عام دشمن فراموش کرده‌است؟!

آیا خشمش بر رحمتش غالب آمده ، آیا مگر خداوند قصر و بارگاه مقدس را ترك کرده‌است. و آیا در روز خشمش زیر پایش را بارحمت بیاد نیاورده است . بهنگام کثرت غمهایم میگویم : بهتر است خود را به خداوند تسلیم‌کنم زیرا رحمتهایش زیادند. وعده‌اش را انتظار میکشم و تسلی می‌یابم، زیرا احسانهای خداوند تمام‌شدنی نیستند و رحمهایش پایانی ندارند.

«در روز دوشنبه و پنج‌شنبه»

خداوندا از خشمت عدول‌فرما و ازبدی‌های قومت صرفنظر کن، خداوندا تاابد خشم‌مگیر و گناه مارا همواره بیاد میاور. توجه‌کن که همه قوم تو هستیم. خداوندا به‌خاطر نام مقدست گناهان ما را به‌حساب میاور. زیرا عصیان ما زیاد است بدرگاه تو خطاکرده‌ایم ای سرورما، مارا ببخش.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. ای پدر ما سلطان ما تو پدر ما هستی. ای پدر ما سلطان ما غیراز تو ممدوحی نداریم. ای پدر ما سلطان ما برما رحم‌کن، ای پدرما سلطان ما برما شفقت کن و دعای مارا مستجاب گردان زیرا اعمال حسنه درخود سراغ نداریم. باما با احسان و عدالت رفتارکن.

לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאוֹד: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז אַהֲבָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז תְּמִימוּת תִּזְכּוֹר: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

תַּחֲנוּנִים לְיוֹם שֵׁנִי וַחֲמִישִׁי.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לוֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית

به‌خاطر اسم اعظمت مارا نجات ده. ما خود نمیدانیم چه‌کنیم چشمان ما بسوی تو است.

خداوندا رحمت و احسانهایت را به‌خاطر آر زیرا آنها جاودانه‌هستند. خداوندا همانطوریکه ترا انتظار می‌کشیم احسانهایت برما باد. گناهان قبلی را برای‌ما بیاد میاور. رحمتهایت‌بزودی اقدام‌کنند زیرابینهایت‌ذلیل شده‌ایم. کمك ما فقط ازنام خداوند خالق آسمانها وزمین‌است. ای‌خداوند بهما شفقت‌کن زیرا از شرمندگی لبریز شده‌ایم.

درهنگام غضب رحمت را بیادآور. درهنگام‌غضب مهربانی‌های‌ابراهیم را بیادآور، درهنگام غضب قربان شدن اسحق را بیادآور. درهنگام غضب صادقی یعقوب را بیادآور. ای خداوند مارا نجات ده ــ ای سلطان ما وقتی بدرگاه تو دعا میکنیم دعای مارا مستجاب‌کن ــ او افکار دل مارا میداند. بیادآور که ما از خاك هستیم. خدای مددکار ما مارا به‌خاطر نام پرجلالت طردمکن. مارا خلاص‌کن. خطاهای مارا ببخش بخاطر نامت.

«دعا و تضرع روز دوشنبه و پنج‌شنبه»

אֵל מֶלֶךְ سلطانی که روی کرسی رحمت جلوس میفرماید و بااحسان و گذشت رفتار می‌کند.

گناهان قومش را می‌بخشد. ابتداء گناهان قبلی را بخشیده با همه انسانها و ارواح باصداقت رفتار می‌کند. به‌آنها مکافات اعمال بدشان را نمیدهد. خداوندا تو مارا راهنمائی فرمودی که خصلت سیزده‌گانه را بحضورت قرائت‌کنیم. ای خدا امروز عهد سیزده‌گانه را برای ما بیادآور.

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן, וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ, בָּאִים בְּכֹחַ מַעֲשֵׂיהֶם: גִּבּוֹרִים לַעֲמוֹד בַּפֶּרֶץ, דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחוֹמָה, וּלְמַחְסֶה בְּיוֹם זַעַם: זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשָׁם, חֵמָה עָצְרוּ בְּשַׁוְעָם: טֶרֶם קְרָאוּךָ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרַצּוֹת: כְּאָב רִחַמְתָּ לְמַעֲנָם, לֹא הֱשִׁיבוֹתָ פְּנֵיהֶם רֵיקָם: מֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ אֲבַדְנוּם, נֶאֶסְפוּ מֶנּוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה לִמְנוּחוֹת, עָזְבוּ אוֹתָנוּ לַאֲנָחוֹת: פַּסּוּ גוֹדְרֵי גָדֵר, צוֹמְתוּ מְשִׁיבֵי חֵמָה: קָמִים בַּפֶּרֶץ אַיִן, רְאוּיִם לְרַצּוֹתְךָ אָפֵסוּ: שׁוֹטַטְנוּ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת, תְּרוּפָה לֹא מָצָאנוּ: שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנֵינוּ, לְשַׁחֶרְךָ אֵל בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ: אל מלך יושב

תְּמַהְנוּ מֵרָעוֹת, תָּשַׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת: שַׁחְנוּ עַד לִמְאֹד, שָׁפַלְנוּ עַד עָפָר: רַחוּם, כַּךְ הִיא

همانطوریکه به حضرت موسی‌بزرگترین شخص متواضع قبلا اعلام فرمودی و درتورات چنین نوشته شده است : نور خداوند درابری متجلی شد و با او دریکجا مستقر گردید ونام خداوندرا یادکرد ، درآنجا نوشته شده است וַיַּעֲבֹר יְיָ نور الهی درمقابل موسی تجلی کرد، موسی گفت: خداوند ، خداوندا ، خدای بخشنده ومهربان پرحوصله وکثیرالاحسان و باحقیقت نگاه‌دارنده احسان هزاران سال برای دوستدارانش ، آمرزنده گناه وتقصیرات و خطا ومبرا کننده.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה مردمان با ایمان رخت بربستند. آنهائیکه با قدرت اعمال حسنه خود تکیه داشتند . قهرمانانیکه در مقابل بلا ایستاده‌گی میکردند . وسرنوشت‌ها را تعویض می‌نمودند آنها در روز خشم مانند برج و بارو مدافع ما بودند ـ فرشته غضب را برمیگرداندند و از خشم جلوگیری می‌کردند. قبل از اینکه بدرگاهت بخوانند‌دعای‌آنان را مستجاب‌میکردی. میدانستند چگونه دعاکنند و ترا راضی نمایند. مانند پدری درباره آنها رحم میکردی وروی آنهارا خالی برنمیگرداندی . از کسرت خطاهایمان آنهارا ازدست دادیم وباگناهان ماگم شدند .

آنها برای استراحت ابدی‌کوچ کردند ومارا برای آه وناله گذاشتند. آنهائیکه سدهارا می‌بستند گم شدند . وآنانیکه خشم را برمیگرداندند صامت گردیدند. اکنون قیام کنندگان علیه بلا نیستند . و کسانیکه لایق رضای تو بودند گم شدند . ما با شرمندگی بسوی تو برگشته‌ایم، دراین هنگام عذاب ترا جستجو کنیم.

תָּמַהְנוּ از زیادی بلیات تمام شدیم . قدرت ما از شدت عذاب بی‌حد کاهیده شده است. تا سرحد خاك پست گردیده‌ایم. ای خداوندعادت ما چنین است

מְדָתֵנוּ. קְשֵׁי עֹרֶף וּמַמְרִים אֲנָחְנוּ: צָעַקְנוּ בְּפִינוּ חָטָאנוּ. פְּתַלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ: עֶלְיוֹן, רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם. סְלִיחָה עִמְּךָ הִיא: נִחַם עַל הָרָעָה, מַטֵּה כְלַפֵּי חֶסֶד: לֹא תִתְעַלֵּם בְּעִתּוֹת כָּאֵל. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ: יוֹדֵעַ לְעֵינֵי הַכֹּל. טוּבְךָ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ: חֲתוֹם פֶּה שָׂטָן וְאַל יַשְׂטִין עָלֵינוּ. זְעוֹם בּוֹ וְיִדּוֹם: וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ טוֹב לְצַדְּקֵנוּ. הוּא יַגִּיד יָשְׁרֵנוּ: דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן גִּלִּיתָ לְנֶאֱמַן בַּיִת. בְּבַקְּשׁוֹ אָז מִלְּפָנֶיךָ אֱמוּנָתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ: אל מלך יושב

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה, תֹּאחֵז יָדְךָ בַּמִּשְׁפָּט: בְּבֹא תוֹכֵחָה נֶגְדֶּךָ. שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תֶּמַח: גֶּשְׁתְּךָ לַחֲקוֹר מוּסָר. רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזֶךָ: דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ. קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ: הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ. צַו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ: וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם. פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ: זְכוֹר נָאַמְתָּ. עֵדוּת לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ: חוֹתֵם תְּעוּדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶיךָ: טַבּוּר אַגַּן הַסַּהַר. נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג: יָהּ דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ. מַגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר

ما سرسخت و متمرد هستیم ـ بادهان خود فریاد می‌زنیم که خطاکاریم اما قلوب ما کج و گمراه است . ای خدای متعال رحمت توازلـی‌است، بخشایش ازجانب تواست ازبدی کردن اجتناب می‌ورزی و هماره به‌احسان متمایلی . خداوندا در چنین هنگامی ازما چشم مپوش زیرا در عذاب‌الیمی گرفتاریم . درنظر همه ثابت شود که نعمت و احسان تو شامل حال ما است دهان شیاطین را ببند که برما شیطنت نکنند برآنها نهیب‌زن تا ساکت شوند. فرشتگان نیکو مدافع صداقت ما باشند و درستکاریهای مارا تعریف نمایند. طریقت های خودرا ای خدای‌بخشنده و مهربان به امین درگاهت اعلان فرمودی ودر هنگامیکه به حضورت التماس می‌کرد سر ایمانت را به او تعلیم دادی

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי خداوندا خدای پدران ما مارا نابود مگردان . بهنگام محاکمه وقتیکه دلائلی به حضور تو میرسند نام مارا از دفاتر خود محو مکن . وقتیکه میخواهی مارا تنبیه‌کنی رحم‌هایت بر غضب‌ها مقدم گردند. وقتیکه اعمال‌حسنه ما درنظر تو ناچیزآیند با عدالت خود مارا به رستگاری قرین فرما . مارا درموقع تضرع بدرگاهت راهنمائی کن .

نجات ما را دراین برخورد فراهم‌نما. وپراکندگان خاندان یعقوب را به ماوای خود برگردان . توجه نماکه چگونه دروازه‌هایش ویـران شده‌اند . بیادآور که فرمودی ، تورات از نسل او فراموش نخواهد شد. ای خداوند قضات انجمن‌کبیرکه مانند هلال در شهر اورشلیم بودند برمسند خود برگردان . ای خداوند به آنهائیکه تورا میشناسند توجه کن وملتهای که تورا نمیشناسند محوگردان

לֹא יְדָעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל־חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן. רוֹאֶה כְלָיוֹת וָלֵב. אֵין כָּל־דָּבָר נֶעְלָם מִמָּךְ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחוֹל לָנוּ אֶת כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנוּ. בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ויעבור וכו׳

امید است آنهائی را که گرفتار و امیدوار درگاهت هستند به دژ های خود برگردانی .

מַה נֹּאמַר ای ساکن سپهر بدرگاهت چه بگوئیم . وای ساکن افلاك به درگاهت چه تعریف نمائیم . مگر نه‌اینست‌که تو همه آشکارها وپنهانی هارا میدانی . توبه همه اسرار جهان واقفی و اسرار همه ذیحیات رامیدانی. توتمام حجرات واندرون را جستجو می‌کنی ودل و احشای مارا می‌بینی، هیچ‌چیز برای تو نامعلوم نیست و هیچ چیز از نظر تو پوشیده نمیباشد.

יְהִי רָצוֹן ای خداوند خدای ما و خدای اجداد ما رضای تو برآن‌تعلق گیرد که برما رحمت آوری و همهٔ گناهان ما را ببخشائی و همه تقصیرات مارا عفو کنی، گناهان وخطاهای مارا کفاره نمائی . ای پدرما ، مارابیخش زیراکه خطاکرده‌ایم. ای‌سلطان‌ما ، مارا عفو کن چونکه تقصیر نموده‌ایم. زیرا تو خداوند نیك‌و بخشنده‌ای.

هرکس که ترا میخواند به او احسان کثیر می‌نمائی . ای خداوند به‌پاس عدالتت جان مارا از عذاب نجات ده . ای خداوند کهکشانها با ما باش . ای خدای یعقوب دائما ملجاء ما باش . ای خدای افلاك خوشا بحال انسانیکه امیدش بتواست. ای خداوند مارا نجات ده. ای سلطان ما درهنگام دعا کردن به حضورت مارا مستجاب گردان. ای خداوند مارا بسوی خود برگردان تا توبه کنیم . وایام مارا مثل قدیم تازه گردان.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ. וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה. חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ. אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקֹתֶיךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ. מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קָדְשֶׁךָ. כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ. יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ

וְהוּא רַחוּם خداوند مهربان گناهان مارا میبخشد وتباه نمیکند وهمیشه خشمش را بر میگرداند وهمه غضبش را بر نمی‌افروزد. خداوندا رحمتهایت را ازمن دریغ نمیداری . احسان وحقیقت تو همیشه مرا احاطه کرده‌اند. ای خداوند خدای ما مارا نجات ده و ازمیان ملل مارا جمع‌آوری فرما تا نام مقدس تورا ستایش کنیم. و جلال تورا تعریف نمائیم. اگر گناهان مارا نگه‌داری ای خداوند چه کسی میتواند استقامت کند ؟! بخشایش فقط از جانب تو است برای اینکه از تو بترسند زیرا غیر ازبخشایش توراه‌دیگری نیست .باندازه خطاهای ما از ما انتقام نمیگیرد و به اندازه گناهانمان‌مارا مکافات نمیدهد. خداوندا امیدواریم به خاطر نامت گناهان ما علیه ما شهادت ندهند . خداوندا رحمتهایت را درنظر آور واحسانهای جاودانه‌ات.

خداوند دعای ترا بهنگام عذاب مستجاب گرداند نام خدای یعقوب پناه تو باد .

ای خداوند مارانجات‌ده . ای سلطان ما . مارا بهنگام دعا کردن جواب ده. ای‌پدرما سلطان ما به ما شفقت فرما ودعای مارا مستجاب گردان. میدانم‌که اعمال حسنه درمن وجود ندارد. به اندازه رحمتهایت با ما احسان کن وبه‌خاطر نامت مارا نجات ده.

و حال ای خداوند خدای ما که قوم مارا با ید قوی از مصر بیرون آوردی تا در چنین روزی موجب بلندآوازه کردن نام تو شوند . متاسفانه ما خطاکردیم و شرارت ورزیده‌ایم.

ای خداوند طبق‌همهٔ عدالتهایت غضبت را ازشهر اورشلیم وکوه‌مقدس برگردان .

میدانیم به خاطر خطاهای ما و به خاطر گناهان پدران ما اورشلیم و قومت مورد تمسخر اقوام واطرافیان خود شده‌اند. حالیا ای‌خداوند دعا وتضرع بنده‌ات را بشنو.

אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו. וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה. אֲדֹנָי סְלָחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה: אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יֹצְרֵנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְאַל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל־בָּם גּוֹיִם: לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: יָדַעְנוּ יְיָ כִּי חָטָאנוּ. וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ. אֶלָּא שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה. וּכְרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ: חֲמוֹל עַל עַמָּךְ. וְרַחֵם עַל נַחֲלָתָךְ. חוּסָה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. חָנֵּנוּ מַלְכֵּנוּ וַעֲנֵנוּ: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת

وبه خاطر خودت نور ذوالجلال خود را براین قدس خراب‌شده‌بتابان.

הַטֵּה خداوندا سمع مبارك را فراده چشمان بینایت را متوجه‌گردان واین شهری‌که نام توروی آن گذاشته شده است ببین. ما به خاطر صداقت خود نیست‌که دعای خودرا به حضور تو نثار می‌کنیم، بلکه بامیدرحمتهای بی‌پایانت. خداوندا بشنو خداوندا ببخش الها توجه فرما و مارا نجات ده وتاخیر منما . ای خداوند به خاطر خودت زیرا اسمت برقومت و شهرت گذاشته شده است .

ای پدر مهربان ما آیات نیکو به‌ما بنمایان و پراکندگان ما را ازچهار اکناف زمین جمع فرما تا همهٔ ملل بدانند و بشناسند که توخداوندی و پدر ما میباشی . ما ازخاکیم وتو خالق مائی و همه مصنوع قدرت توهستیم. ای پدر و سلطان ما خالق ما و نجات دهندهٔ ما برقومت شفقت فرما وقوم خودرا مورد تمسخر و شرمندگی اقوام قرارمده. چرا ملل عالم بگویند پس خدای آنها کو؟! خداوندا ما میدانیم که خطا کرده‌ایم و کسی نیست که به‌ما کمك کند مگر اینکه نام اعظمت به هنگام عذاب مارا مدد نماید و مانند پدری‌که برفرزندش ترحم می‌نماید برما رحم فرما . برقومت‌شفقت فرما و بر ملکت رحمت‌آور . باندازه کثرت رحمتت برما ترحم‌کن- ای سلطان ما برما شفقت فرما ، زیرا عدالت ازجانب تواست

בְּכָל עֵת וָעֵת: הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן מַרְעִיתֶךָ. אַל יִמְשָׁל בָּנוּ קֶצֶף. כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ: אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. אָנָּא סְלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן. זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵידַת יָחִיד: וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ. וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה בְּגָלוּתֵנוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ. מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ. זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ. שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת. כִּי רַחוּם אָתָּה. כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חִנָּם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא. אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ קִוִּינוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ. לְךָ יְיָ נְיַחֵל. אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ. כִּי

درتمامی اوقات‌معجزاتی به‌وقوع‌میرسانی. توجه فرما واین گوسفنداز مرتع معنوی خودرا نجات‌ده . خشمت برما چیره نشود، زیرا امیدها فقط بتواست ، و نجات ما ازجانب تو ای‌خدای بخشنده التماس داریم که مارا ببخشای زیرا تو خداوند بخشنده و نیکورسانی .

אָנָּא מֶלֶךְ ای خدای بخشنده و مهربان التماس داریم که عهدابراهیم را بیادآوری و قربان شدن اسحق را ، به پاس یعقوب پدرمان مارا ترك ننمائی .

ای سلطان ما ، مارا ترد مکن . ای خالق‌ما ، مارا فراموش نفرما و دراین پراکندگی مارا نابود مگردان. زیرا تـوخداوند، سلطان بخشنده و مهربانی .

אֵין כָּמוֹךָ خداوندا خدای بخشنده و مهربان ، مانند تو کیست؟! کیست مانندتوخداوند پرحوصله وکثیرالاحسان و باحقیقت. مارا نجات‌ده. بندگانت ابراهیم ـ اسحق ـ یعقوب را بیادآور و به سرسختی و شرارت و خطاهای این قوم منگر . از خشم و غضبت عدول فرما و ازبـدی قومت صرفنظر کن ضربات مرگ‌را از ما دور گردان میدانم که تو فقط مهربان هستی. واین طریق تواست که در همه ادوار احسانهای مجانی دربارۀ ما روا داشته‌ای . تمنا اینکه ای خداوند مارا نجات دهی . التماس داریم ای خداوند مارا موفق گردانی. استدعا داریم ای خداوند بهنگام دعا کردن دعای مارا مستجاب فرمائی . خداوندا فقط‌بتوامیدواریم ، فقط انتظار تورا میکشیم، فقط بدرگاه تو چشم براهیم. تاخیـر منما ودعای مارا مستجاب گردان .

נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם. כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְבוֹנֵנוּ. אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח. קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ. כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם. וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטוּמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הֲמֵה יִרְאוּ וְיֵבֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעוֹל. וְאַל תַּשְׁחֵת אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ. כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: וּזְכוֹר עֵדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ואומר החזן קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם

زیرا ملل وصیت کرده می گویند: امیدآنهـا قطع شده است . اما هر زانوئی درمقابل تو خم میشود و هرقدی به‌حضور تو سجده می‌نماید.

הַפּוֹתֵחַ ای‌خداوندی که یَد قدرت تو برای پذیرش توبه خطاکاران گشاده است از شدت غصه جانمان درهراس است. تا ابد مارا فراموش منما. اراده فرموده مارا نجات ده . خشمت را برما مریز زیرا ما ازبنی‌عهدان تو هستیم .

خداوندا به فقارت آبروی ما درمیان ملت‌ها بنگر که مارا مانند نجاست حیض مکروه میدانند . تا به‌کی این قومت دراسارت وافرادی که بتو فخر می‌کنند بدست دشمن گرفتار باشند؟ آنها نجات تورا ببینند وشرمنده‌شوند. دشمن از تکبر خود خجل شود. قدرت خودرا بحرکت آورده‌وبه پاس‌نامت مارا نجات ده. این ایرادهائی کـه برما می گیرند درنظرت حقیـر نیاید. بزودی رحمتهایت بهنگام تنگی برای ما اقدام کنند . نه به‌خاطر ما بلکه به‌خاطر خودت انجام ده. واین یادبود باقیمانده مارا فراموش منما زیرا چشمان مابدرگاه توانتظار می کشند زیرا توخدای بخشنده و مهربان‌هستی وبیادآور شهادتی که هرروز دائما بدرگاه تو ابراز میداریم ومیگوییم:

بشنو اسرائیل خداوند ما خدای واحدی‌است.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ بزرگوار و مقدس است اسم‌اعظم او. دراین جهانیکه رضایت خود خلق کرده و سلطنت خودرا درآن مستقر گردانیده . نجات بندگانش شکوفا و ایام منجی خودرا نزدیك گرداند . درایام شما و حیات شما و درحیات همه خاندان اسرائیل بزودی و درایام نزدیك بگوئید آمین

וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

הוֹצָאַת סֵפֶר תּוֹרָה בְּיוֹם שֵׁנִי וַחֲמִישִׁי וּבִרְכוֹת הַתּוֹרָה

ביום שני וחמישי בשבת מוציאים ספר תורה וקוראים שלשה אנשים, כהן לוי וישראל בפרשת השבוע. קודם הוצאת ספר תורה אם הוא יום שיש בו וידוי ותחנונים אומר החזן:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ. חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל־רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן. סְלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. חוּסָה יְיָ עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל־רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

ואם הוא יום שאין בו וידוי ותחנונים אומר החזן במקום אל ארך אפים:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

וכשמוציאין ספר תורה אומר החזן:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:
בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

نام اعظم او درعالم‌فانی و عالم باقی متبارك باد. نام مقدس خداوند متبارك و ممدوح‌ومفتخر و متعال و رفیع و مجلل‌و افراشته وتهلیل‌مندباد. برتر ووالاتر از همه برکات و سرود وتسبیح وتمجیدی‌که دراین دنیا گفته شده بگوئید آمین

«بیرون آوردن سفر تورا درروز دوشنبه‌وپنج‌شنبه‌وبرکات‌مخصوص آن»

در روز دوشنبه وپنج‌شنبه سفر تورات را بیرون می‌آورند و سه‌نفر به ترتیب کاهن ـ لوی ـ اسرائیل را برای خواندن دعوت می‌نمایند و قسمتی از פרשה هفته را می‌خوانند . قبل از بیرون آوردن سفر تورات پیش‌نماز این‌جملات را می‌خواند :

ای خداوند پرحوصله و کثیرالاحسان و باحقیقت مارا به غضب خود توبیخ منما ، خداوندا برقومت اسرائیل شفقت فرما و مارا از هر بدی نجات ده. ای سرورما ، ما بدرگاه تو خطا کرده‌ایم ای‌خداوند ما را به کسرت رحمتهایت ببخش. ای خداوند پرحوصله و پررحمت لطف خودرا ازما دریغ مدار . خداوندا به بقیه قومت اسرائیل شفقت‌کن و از هربدی حفظ فرما ای سرورما ، ما بدرگاه تو خطا کرده‌ایم ای خداوند مارا با کثرت رحمتت ببخش .

יְהִי יְיָ خداوند خدای ما با ماباد همانطوریکه باپدران ما بود. مارا طرد نه‌نمود و ترك نه‌نماید. قومش رانجات‌دهد وملکش را برکت فرماید. آنهارا تا ابد شبانی واداره نماید . به‌خاطر داود بنده‌ات روی مسیح خودرا خالی برمگردان.

כִּי מִצִּיּוֹן زیرا تورات ازصیون و فرمان خداوند از اورشلیم صادر میشود .

متبارك باد خداوند ما متبارك بادکسیکه تورات را به‌قومش اسرائیل عطاکرد ـ او ونامش متبارك‌باد. خوشا به‌حال‌قومیکه چنین سرنوشتی دارد. و خوشا به‌حال قومیکه خداوند خدای او است .

וכשמוליכים ספר התורה אומר החזן:

גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

והקהל עונים: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ. וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נוֹעַם. וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

והחזן אומר: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה:

ומגביה הספר תורה, ומראה הכתב לעם ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ. אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה. מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקורא כהן ולוי ושלשה מישראל כפי המנהג.

העולה לס״ת יאמר יְיָ עִמָּכֶם: חזן עונה יְבָרֶכְךָ יְיָ: וחוזר העולה בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: החזן עונה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: והעולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

« وقتیکه سفر تورات را ازجای خود حرکت می‌دهند این جملات را می‌خوانند »

بامن خدارا تمجید کنید . ونامش باهم متعال بخوانیم.

خداوند خدای ما را تمجید کنید. به خاك پایش تعظیم نمائید زیرا مقدس است .

خداوند را تمجید کنید وبرکوه مقدسش سجده‌برید زیرا خداوند خدای ما مقدس است.

قدوسی مانند خداوند نیست زیرا غیرازاو نی و خالقی چون خدای ماوجود ندارد .

زیرا چه معبودی میتواند مانند خدای ما باشد و چه کسی میتواند غیراز خدای ما خالق باشد تورات را موسی به ما توصیه‌کرد میراثی برای جماعت یعقوب گذاشت . برای کسانیکه به‌او دست‌آویخته‌اند درخت‌حیات است. متوکلانش سعادتمندند . راههایش طریق رستگاری است. همه‌جاده هایش پر ازصلح است . خداوند قدرت به‌قومش عنایت می‌فرماید. خداوند قومش را با صلح برکت می‌دهد . من اسم خداوند را می‌خوانم بدرگاهش عظمت نثارکنید . همه قدرت خداوند را ستایش‌کنید و به تورات احترام بگذارید .

«وقتیکه نوشته تورات را می‌بینیم این آیه را می‌خوانند:»

اینست توراتی‌که موسی درمقابل بنی‌اسرائیل قرارداد. موسی تورات را به‌ما توصیه کرد ومیراث برای خاندان یعقوب . طریق خداوند کامل است . اوامر خداوند مصفی هستند و سپرنجات برای همه کسانیکه به او پیوسته‌اند می‌باشد.

« کسیکه به زیارت تورات میرود میگوید: خداوند همراه شما باد. جواب : خداوند ترا برکت دهد خداوند متبارك را آفرین گوئید. متبارك‌باد خداوند تبارك ازازل تابد.

בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ולאחר קריאת התורה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

לאחר קריאת התורה גוללין ספר התורה, והחזן אומר קדיש לעילא (דף 82).

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:

متبارکی تــوای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا ازمیان همه اقوام انتخاب کردی وتوراتْ را بەما دادی متبارکی تو ، آفرین بــرتو خداوند عطاکننده توراتِ

بعداز خاتمه

ای‌خداوند خدای‌ما سلطان عالم که تورات برحق را بەما دادی وزندگی جاودانه را درنهاد ما کاشتــی متبارکی . آفرین برتو خداوند عطاکننــده تورات . بعداز خاتمه تورات را جمع می‌کنند و پیشنماز قدیش میگوید: خوشا بەحال ساکنین خانهٔ تو . باردگر تورا تهلیل می‌گویند سلاه. خوشا قومیکه این سرنوشت را دارد خوشا برقومیکه خداوند خدای اواست.

تسبیح داوید: مزمور ۱٤٥

ای خدای من ! پادشاها ! ترامی‌ستایم، ونام ترا تاابد متبارک‌می‌گویم.
هرروز ترا مدح گفته ، نام‌ترا همیشه میستایم .
خداوند عظیم وبی‌نهایت ممدوح است ، عظمتش قابل سنجش نیست.
درتمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهندکرد ، کبریائیت را بیان خواهند نمود
مجد جلیل‌کبریائیت، وکارهای شگفت‌انگیزت را تعریف خواهم نمود
ازقدرت سهمناك تو سخن‌خواهند گفت ، من عظمت تورا بیان خواهم نمود
خاطره خوبی های کثیرت را بیان خواهند کرد ، و حقانیت ترا ترنم خواهند گفت
خداوند بخشنده و مهربان است، دیرغضب و کثیرالاحسان

טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

خداوند برای همه نیکواست ، رحمت وی شامل حال همه مخلوقش میباشد

خداوندا! تمام مصنوعات ترا می‌ستایند، پارسایانت ترا حمدمی‌گویند.

جلال ملکوتت را بیـان خواهند نمود ، عظمت قدرتت را توصیف خواهند کرد

تااینکـه بشر را ازکارهای عظیمش آگاهـی دهند. وحرمت جلال ملکوتش را

سلطنت سلطنت ابدی ، و حکومتت برای همه ادوار است .

خداوند حامی همهٔ افتادگان است ، و همه خمیدگان رابرپا میکند

چشمان همه بسوی تو منتظرند ، تو به موقع به آنها روزی‌میدهی

درب‌های رحمتت را می‌گشائی ، آرزوی همهٔ زندگان رابرمی‌آوری

خداوند در همه طرقش عادل است ، و در همه اعمالش مهربان است .

خداوند بهمه کسانیکه اورا طلب می‌کنند نزدیك است ، کسانیکه اورا به حقیقت طلب کنند

خواسته‌های حرمت گذارانش را برمی‌آورد ، تضرع آنها را شنیده وآنهارا نجات میبخشد .

خداوند دوستـانش رامحافظت می‌کند ، اما همه شریران را نابـود میسازد .

دهانم تسبیح خدارا خواهدگفت ، و همه بشر نام مقدسش را تا ابد تبريك می‌گوید

وما اکنون و همیشه نام خداوند را ستایش وثنا میگوئیم هللویا.»

בימים שאין בהם וידוי ותחנונים מדלגים מזמור הזה ומתחילים ובא לציון.

(כ) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ. וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל. יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ. יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ. בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ. וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בבית האבל מדלגים פסוקים אלו עד מעתה ועד עולם ומתחילים ואתה קדוש.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ. וּמִפִּי זַרְעֲךָ. וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ. אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין: בלחש קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: مزمور ۲۰ سرود پیروزی از طرف داود:
خداوند ترا در روز تنگی استجابت فرماید. نام خدای یعقوب ترا سرافراز نماید.

از مقام مقدس خود برای تو کمك بفرستد. و ترا از صیون تائیدنماید.
جمع هدایای تورا بیادآورد.وقربانی‌های سوختنی تورا قبول‌فرماید.
طبق دلخواهت بتو عطا فرماید. و همه آرزوهایت برآورده فرماید.
به‌نجات تو خواهیم سرائید. و بنام‌خدای خود علم خودرا خواهیم افراشت . خداوند تمام درخواستهای تو را اجابت خواهد کرد .

اکنون دانسته‌ام که خداوند داود مسیح خودرا نجات خواهد داد. و از آسمانهای مقدسش استجابت خواهد فرمود. و بقوت یمین نجات‌بخشش او را نجات خواهد داد.

اینان با عرابه و آنان با اسبان اما ما باذکر نام‌خدای خود.
آنها تسلیم شده شکست خواهند خورد . اما ما برخاسته موفق‌شده‌ایم.
خداوندا مارا نجات ده. ای خداوند روزیکه ترا میطلبیم ما را مستجاب فرما.

וּבָא לְצִיּוֹן (نقل از اشعیای نبی‌باب ۵۹)
برای صیون نجات فرا خواهد رسید و برای توبه‌کنندگان بنی‌یعقوب خداوند میفرماید. اینست عهدی که من با ایشان بسته‌ام خداوند میفرماید روحی که من بتو داده‌ام و کلامی که در دهان تو گذاشته‌ام از دهان تو دهان اولادت و اولاد اولادت از ازل تا ابد فراموش نخواهد شد. تو ای خدای قدوس برتمجید قوم اسرائیل نزول اجلال فرموده‌ای.

(نقل‌از اشعیا ٦ـ٤) هریك‌آن دیگری را مخاطب قرار داده و میگوید:قدوس‌قدوس‌قدوس خداوند لشکریان همه‌گیتی مملو از جلال او است. این یك در تائید دیگری میگویند. خداوند از آسمانهای علیوی فرّه‌ایزدیش قدوس است خداوند از دهان مخلوقاتی‌که جبروت اورانشان میدهند قدوس است.

خداوند دراین جهان و آن جهان و همه کائنات قدوس است.

צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: בקול וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא בלחש וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ שַׂגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: ע״כ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאִים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ. וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם

خداوندیکه جهان مملو از نور جلالش میباشد.

(نقل از یحزقل باب ۳) باد مرا باخود حمل کرد و صدای غرش‌مهیبی پشت‌سر خود شنیدم‌که میگفت مبارك باد جلال خداوند ازعرش برینش.

(نقل از تورات خروج باب ۱۵) خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد.

خداوندا خدای ابراهیم و اسحق و یعقوب افکار قلب قومت تا ابد خود ایجاد و پاسداری فرما و قلوب آنان را بسوی خود آراسته‌گردان.

(زبور ۷۸) خداوند مهربان و بخشنده‌گناه است وانسان‌را تباه‌نمیکند و بسیاری اوقات ازغضبش عدول فرموده وهمه خشمش‌را برنیفروخته‌است.

(زبور ۸٦) زیرا که خداوند خوب و بخشنده و بهمه افرادیکه تـرا میطلبند احسانهای کثیر مینمائی (زبور ۱۱۹) عدالت تو عدالت ابـدی است. و تورات تو حق است.

(میکا قسمت‌آخر) همانطوریکه به‌اجداد ما درایام قدیم وعده‌فرمودی حقیقت‌را به‌یعقوب واحسان‌را به‌ابراهیم عطافرمودی. (زبور٦٥) متبارك باد آنکه هرروز متحمل بارهای ما میشود و خدائیکه نجات‌دهنده ما است سلاه.

(مزمور ٤٦) خدای لشکریان با ما است. خدای یعقوب ما را سرافراز میکند سلاه.

(زبور ٨٤) خدای لشکریـــان خوشابحال کسیکه امیدش بدرگاه تو است.

(زبور ۲۰) خدایا مارا نجات‌ده . ای‌پادشاها بهنگامی‌که تورا میطلبیم مارا استجابت فرما.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ متبارك‌باد خداوندیکه مارا به‌خاطرخودش خلق نموده و ما را از گمراهان جدا کرد. و تورات حقیقت را به‌ما عطاکرده و درخت حیات ابدی را درمیان ما غرس کرده است.

נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַייָ:

ואומר החזן קדיש תתקבל.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן) בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן), בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם

او قلب مارا به‌دستورات خودش بگشاید و محبتش را در قلوب ما جای دهد. تا از او بهراسیم و رضا و عبادت اورا با قلب کامل بجای آوریم. تا اینکه بیهوده خودرا خسته‌نکنیم و براه پوچ قدم نگذاریم. پروردگارا خدای اجداد ما تعلق تو برآن قرار گیرد که اوامر و دستورات تورا در این دنیا بجاآورده و درعالم آینده موفق شویم تا زنده مانده و وارث خوبی و برکت شویم.

(زبور ۳۰) برای اینکه جلال تورا ستایش کنم و سکوت نه‌نمایم. ای خداوند خدای من تا ابد ترا سپاس میگویم.

(اشعیا ٤٢) خداوند به‌خاطر عدلش اراده‌فرموده که تورات‌را بزرگ و مجلل گرداند.

(زبور ۹) دانایان نام تو به‌تو امیدوارند. زیرا طالبان خودرا ای خداوند هیچگاه ترك نه‌فرموده‌ای. (زبور ۸) ای خداوند سرور ما چقدر نام تو درهمه جهان مجلل است.

(زبور ۳۱) ای همه کسانیکه بدرگاه خداوند منتظرید قوی باشید و قلوب خودرا محکم کنید.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ بزرگوار و مقدس است اسم اعظم او. در جهانیکه با رضایت خود خلق کرده. و سلطنت خودرا در آن مستقر گردانید.

نجات بندگانش را شکوفان و ایام مسیح خودرا نزدیك گرداند. در ایام شما و درایام همه‌خاندان اسرائیل بزودی ودرایام نزدیك.بگوئیدآمین.

نام اعظم او در عالم فانی و عالم باقی متبارك‌باد. نام مقدس خداوند متبارك و ممدوح

וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן)
לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֵיוַח וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ומחזירים ספר תורה למקומו ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים יְיָ. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

בימים שאין בהם וידוי ותחנונים מדלגים מזמור הזה ומתחילים בית יעקב.

(פו) תְּפִלָּה לְדָוִד. הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי. כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן

مفتخر و متعال و رفیع و مجلل و افراشته وتهلیل‌مند باد برتر و والاتر از همه برکات و سرود و تسبیح و تمجیدی که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین.

תִּתְקַבַּל دعا و تضرع ما همراه دعا و تضرع همه خاندان اسرائیل در پیشگاه پدر ما که صاحب زمین و آسمان است قبول افتد. بگوئید آمین.

יְהֵא از آسمانهایش صلح عظیم زندگانی و سیری و نجات وتسلی خاطر و خلاصی و شفا موفقیت و بخشش گناه و وسعت و فرج برما و برتمام قوم اسرائیل باد. بگوئیدآمین.

עֹשֶׂה خداوندیکه در آسمانهایش هم‌آهنگی بوجود آورده او نیز بکثرت مرحمتش برما و برجمیع قوم اسرائیل صلح‌وصفا مقرر فرمائید. بگوئید آمین.

در روز های دوشنبه و پنجشنبه در این موقع (سفر تورا)
را که بیرون آورده‌اند به محل خود باز میگردانند

نام خداوند را ستایش کنید زیرا فقط اسم اواست که پناهگاه ماميباشد. در همه زمین و آسمان اورا تهلیل گوئید. او رتبهٔ قومش را بلند می‌کند. مورد ستایش همه فاضلان بنی اسرائیل قوم مقربش می‌باشدهللویا

خداوند فقط او خدا است. خداوند فقط او در آسمان بالا و زمین پائین خداوند است ولاغیر.

خداوندا درمیان همه معبودان اقوام چون تو خدائی نیست. ومانند اعمال تو نیست.

خداوندا ما را بسوی خود برگردان تا توبه‌کنیم. وایام مارا مانند قدیم تازه‌گردان.

(زبور ٨٦) תְּפִלָּה לְדָוִד. دعای از طرف داود:

خداوندا عنایت کرده مرا مستجاب فرما. زیرا من نیازمند و فقیرم.

אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי. הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי יְיָ. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ. כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח. וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי. וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ. כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ. אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ. יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי. וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי. וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: אֱלֹהִים. זֵדִים קָמוּ עָלַי. וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי. וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי: תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ. וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה. וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב, לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו. וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו. וְלִשְׁמוֹר

خداوندا جان مرا نگهدار زیراکه من پرهیزکارم . ای خداوند بنده خودراکه بتو توکل دارد نجات ده.

ای خداوند برمن کرم فرما. زیرا همیشه بدرگاه تو مینالم.

جان بنده‌ات را شادمان گردان. زیرا ای خداوند جان خودرا بدرگاه تو نثار میکنم.

چونکه تو خداوند خوب و بخشنده‌ای وبرکسانیکه ترا میخوانند بسیار رحیم هستی.

پروردگارا دعای مرا اجابت فرما . و به‌آواز تضرع من توجه نما .

در روز تنگی ترا خواهم خواند. زیرا که مرا مستجاب خواهی فرمود.

ای خداوند درمیان معبودان مثل تو نیست و کاری مثل کارهای تونی.

ای خداوند همه ملتهائی‌که آفریده‌ای آمده به‌حضور تو سجده خواهند کرد. و نام تورا تمجید خواهند نمود.

زیرا تو بزرگواری وکارهای عجیب میکنی . تو تنها خدا هستی .

ای خداوند راههای خودرا به‌من بیامرز. تا در راه حقیقت تو قدم بردارم قلب مرا موحدگردان تا از نام تو بهراسم.

خداوندا خدای من باتمام قلبم ترا سپاس میگویم. و تاابد نام ترا تمجید خواهم گفت.

زیرا احسانت برمن عظیم است. و جان مرا از گور اسفل رهانیدی.

خداوندا شریران‌علیه‌من‌برخاسته‌اند. و جماعت ظالمان قصد جان مرا دارند زیرا تورا در مد نظر خود نمی‌آورند.

و اما تو ای‌خداوند خدای بخشنده و مهربانی. دیر غضب و پراز رحمت و راستی.

بسوی من توجه فرموده‌برمن کرم‌فرما. قوت خودرا به بنده‌ات عطاکن.

و کنیز زاده خودرا نجات‌بخش.

آیات نیك به‌من بنما. تا دشمنانم آنرا دیده و خجل شوند. چونکه ای‌خداوند تو مرایاری داده و تسلی بخشیده‌ای.

בית (اشعیا باب ۲) ای خاندان یعقوب بیائید تا درنور خدا سالك باشیم.

(میکا ٤) زیرا اقوام مشرك هرکس بنام معبودش قدم برمیدارد. اما ما تاابد بطریق خداوند خدای خود خواهیم رفت.

خداوند خدای ما چنانکه با پدران ما بود باما خواهد بود . مارا ترك نکرده و طرد نخواهد کرد.

تا اینکه قلوب مرا بسوی خود گرداند. که در طریقه‌هایش سالك بوده و اوامر و دستورات و شریعت‌هائیکه به‌اجداد ما فرموده است نگهبان باشیم.

מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ. קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ. וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

(קכד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ. נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ. שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום ראשון בשבת:

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר. לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ. וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ. וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי. וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה:

باشد ، این دعائیکه به حضورش عرض شد . هرروز وشب بدرگاه خداوند خدای ما تقرب جوید و هر روز در باره بنده‌اش و در باره قومش اسرائیل داوری فرماید. تا همه اقوام زمین بدانند که خداوند خدای واقعی است و جز او نیست.

(زبور ۱۲٤) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. سرودی از داود.

اسرائیل الان بگوئید. اگر خداوند با ما نمیبود.

بهنگامیکه آدمیان علیه ما قیام میکردند. اگر خدا باما نمیبود.

آنگاه زنده مارا فرو میبردند. چونکه خشم آنها برما افروخته بود.

آنگاه آبها ما را غرق میکرد . و نهرها بر جان ما میگذشت .

آنگاه آبهای پرزور ازجان ما میگذشتند .

متبارك باد خداوند. که مارا شکار دندانهای آنها نساخت.

جان ما مانند پرنده از دام صیادان رهاشد. دام گسسته شد و ماخلاصی یافتیم.

مدد ما بنام خداوند است. خدائی که آسمان و زمین را آفرید.

روز یکشنبه زبور ۲٤ לְדָוִד מִזְמוֹר.

امروز روز اول هفته است سرودی را که لاویان در این روز درصحن بیت همقداش میخواندند چنین بود.

زبوری از داود : جهان و هرچه در اوست ازآن‌خداوند است.

گیتی و ساکنانش نیز مال اوست.

زیرا او در هنگام آفرینش اساس آنرا بردریا نهاد .

آنرا بر جریان آبها استوار گردانید.

چه‌کسی شایسته است که به‌کوه خداوند برآید؟

کی قادر است در جایگاه مقدسش بایستد؟

کسی‌که درستکار وپاك‌طینت باشد . کسی‌که براه باطل وبیهوده نرود و قسم دروغ برای فریب دیگران یاد نمیکند.

יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו. מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר. יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: הושיענו

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום שני בשבת:

(מח) שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ. הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן. קִרְיַת מֶלֶךְ רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ. עָבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ. נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ: רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם. חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ. בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ. צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ:

چنین شخصی از جانب خداوند برکت خواهد شد.

مورد احسان خداوند نجات‌دهنده خود قرار خواهد گرفت.

چنین است پاداش خواستگارانش مانند فرزندان یعقوب . سلده‌ای دروازه هـــــــای بیت همقداش سردرهای خودرا برفرازید.

ای درهای بت همقداش باز شوید. تا اینکه پادشاه جلال وارد شود.

این پادشاه جلال کیست ؟ او خداوند قدیر وجبار خداوند پیروزمند است .

ای دروازه‌های بت همقداش سردرهای خودرا برافرازید .

ای درهای بت همقداش باز شوید. تا اینکه پادشاه جلال وارد شود.

این پادشاه جلال کیست؟ خداوند گرداننده کهکشانها که جلالش دائمی است.

(روز دوشنبه) زبور ٤٨

امروز روز دوم هفته است سرودی راکه لاویان دراین روز در صحن بت همقداش سرودند چنین بود: زبوری از فرزندان قورح .

خداوند در شهر یروسلایم و کوه مقدسش بزرگوار و بی‌نهایت ستوده است.

کوهی که زیباترین کوه‌ها و زیبائیش باعث شادمانی جهانیان‌است.

کوه صیون درانتهای اورشلیم قرار دارد شهری که متعلق بهشاه شاهان است.

در قصرهایش نام خداوند با سرافرازی ستایش شده است.

پادشاهانی که قصد نابودیش را داشتند باهم متفق شده بایکدیگر از آن گذشتند آنرادیده درشگفت شدند ترس آنانرا فراگرفت وباشتاب قصد فرارکردند . مانند زن زائو لرزه برآنان مستولی‌شد.

خداوندا با وزاندن باد شرقی کشتی های بزرگ (ترشیش) را میشکنی .

آنچه ر اکه از پدران خود شنیده بودیم اکنون باچشمان خود میبینیم در شهر خداوند گرداننده کهکشانها در شهر خداوندمان (شهری که) خداوند تاابد پایدارش گرداند. سلاه

درمعبد مقدست درباره احسانهایت تفکر میکنیم.

جلالت مانند نا م‌اعظمت در اقصی نقاط جهان معروف است.

زیرا در اعمالت صادق میباشی.

יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן. תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ. סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ. לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד. הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת: הושיענו

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום שלישי בשבת:

(פב) מִזְמוֹר לְאָסָף. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל. בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דָל וְיָתוֹם. עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן. מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ. בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ. יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם. וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן. וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ. כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

הושיענו

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום רביעי בשבת:

(צד) אֵל נְקָמוֹת יְיָ. אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ. עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק. יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן:

کوه صیون بسبب داوری‌های عادلانه است شادمان و شهرهای یهودا خوشحالند.

گرداگرد صیون را بگردید و او را طواف‌کنید . برجهایش را بشمارید . به حصارهایش توجه کنید.

به کاخ‌های مجللش برآئید برا یاینکه از شگفتی‌هایش برای نسل آینده تعریف کنید.زیرا که خداوند تاابد خدای ما است.

او مارا تا دم مرگ رهبری خواهد کرد.

(روز سه‌شنبه) زبور ۸۲ زبوری از آساف

ذات خداوند در میان جماعت پرهیزکاران متجلی است .

او داوران را قضاوت منماید.

تا به‌کی با بی‌عدالتی قضاوت میکنید؟ و از شریران طرفداری مینمائید؟

مسکین و یتیم را باعدالت داوری کنید. فقیر وبی‌نوا را محق بدانید.

مظلوم و فقیر را نجات دهید . وآنان را ازدست ظالمان خلاص‌گردانید .

اما قضات شما صداقت را نمیشناسند و عدالت را نمی‌فهمند.

بلکه آنها درتاریکی‌روانندو باعث لغزش پاهای جهانند.

تصور میکردم که شما داوران سالارانید و همگی مافوق‌بشر.

اما فرقی با سایرین ندارید مانند انسان خواهید مرد و مانند یکی از بزرگان از بزرگی خواهید افتاد. خداوندا جهان را داوری فرما زیرا که برهمه ملت‌ها حکومت میکنی.

(زبور ۹٤ روز چهارشنبه) امروز روز چهارم هفته است.

سرودی را که لاویان دراین روز درصحن بت همقداش میسرودند چنین بود:

ای خداوند داوری‌کننده شریران تجلی فرما.

ای داور جهان متعال شو و متکبران را بسزای خود برسان.

خداوندا تابه‌کی شریران پیروزمندانه شادی‌کنند؟

سخنان تکبرآمیز ازدهان جاری‌کرده وبراعمال نادرست فخرنمایند .

עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ. וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ. וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ. וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם. וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע. אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ. הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם. כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ. וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע. עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט. וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי. כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי. חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי. תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת. יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק. וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ. וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב. וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם. וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם. יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הוס״עמ

خداوندا بر ملت تو ستم کرده قومت را آزار میدهند.
بیوه زن و یتیم را کشته و غریبان را بقتل میرسانند.
با خود میگویند: خداوند متوجه نخواهد شد خدای یعقوب آگاه نخواهد گردید.
ای نادانان قوم تا به‌کی نمیخواهید بفهمید و ای‌احمقان کی دانا خواهید شد؟
آیا کسی که قدرت شنوائی به‌بشر میدهد نمیشنود؟ آیا کسی که چشم را میآفریند نمیبیند؟
آیا کسی که ملتها را تنبیه میکند شما را تادیب نخواهد کرد؟ او که معرفت را به‌انسان میآموزد. خداوند از افکار بشر آگاه است. واقف برپوچ بودن آنها است.
خوشا حال کسی که خداوند او را تادیب کرده و تورات خود را به او میآموزد. چنین شخصی را در روزهای بلاآرامش میبخشی اما برای شریر دام هلاك گسترده است.
خداوند ملت خودرا ترك نفرموده میراث خودرا رها نخواهد کرد.
زیرا قضاوت را دوباره با عدالت برپا خواهد کرد و بدنبال وی پارسایان روان خواهند شد.
چه کسی در برابر شریران بپا خواهد خواست کی در مقابل بدکاران‌قیام خواهد کرد. اگر خداوند یاور من نبود اکنون جانم در قبر بود.
هنگامیکه تصور میکردم درحال افتادنم ای خداوند احسانت مرا مساعدت کرد.
هنگامیکه غمهای درونم زیاد میشوند تسلی‌هایت جانم را شادمان میگرداند.
آیا هرگز داوری که برمسند ظلم نشسته و ستم را قانون خود قرارداده قابل اعتماد است؟
چنین داورانی گرداگرد جان درستکاران جمع خواهند شد. بی‌گناه را محکوم خواهند کرد.
اما خداوند موجب سرافرازی من است خداوند ملجأ و پناه من است.
گناهانشان آنهارا عقوبت خواهد داد به‌خاطر گناهانشان‌نابودخواهند شد.
خداوند خدای ما آنها را نابود خواهد کرد.

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום חמישי בשבת:

(פא) לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית. לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ. הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף. כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר. בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ. בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם. שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ. כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם. אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי. וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם. יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שׁוֹמֵעַ לִי. יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ. וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ. וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה. וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ: קדיש

(روز پنجشنبه زبور ۸۱) לַמְנַצֵּחַ امروز روز پنجم هفته است.

سرودی که لاویان درچنین روزی درصحن بت همقداش می‌سرودند چنین بود :

سرودی که برهبری آساف خوانده وبا گیتیت نواخته میشد.

برای خدائی که قدرت ما از اوست بانك شادی برآورید.

برای خدای یعقوب هلهله و شادی کنید.

سرود خوانده و دف بنوازید با بربط و رباب خوش‌آهنگ.

هنگامیکه ماه درمحاق است و روز عید ما است دراول ماه شوفار بنوازید.

زیرا نواختن شوفار قانونی برای اسرائیل است و حکمی از جانب خدای یعقوب.

و آنانرا بعنوان شهادتی برای یوسف تعیین فرمود.

هنگامیکه در مصر جلال خداوند متجلی شد درجائیکه زبان بیگانه تکلم میکردم.

خداوند فرمود: بردگی را از دوش او برداشتم و دستهای او از سبدها رهاشد.

هنگامیکه در عذاب بودی ترا آزاد کردم از میان رعدوبرق باتو سخن گفتم ترا در (مه مریوا) آزمودم.

ای قوم من گوش‌کن ای اسرائیل بتو اخطار میکنم فرامین مرا نگهدار ترا معبود غیری نباشد بخدای بیگانه سجده مکن.

من‌خداوند خدای تو هستم که ترا از سرزمین مصر برآوردم درخواست کن ترا اجابت خواهم کرد.

اما قوم من اوامر مرا اطاعت‌نکرد. اسرائیل مایل نبود بسخنانم گوش فرادهد بنابراین اورا رها کردم تا بدنبال تمایلات دل سخت خویش برود.

و براه مشورت‌های دل خود روان باشد.

هر آینه اگر قوم من اوامرم را بشنود اگراسرائیل در طریقت من سالك باشد آنوقت در اندك زمانی دشمنانش را شکست‌داده.

و قدرتم را برخصمانش فرود خواهم آورد.

و آنانیکه دشمنان خدا بودند بدو گردن خواهند نهاد.

اما دوران خوشی اسرائیل دائمی است.

خداوند از بهترین نوع گندم باو خواهد خوراند.

و از عسل صخره‌ها اورا سیر خواهد کرد.

שיר שהיו הלוים אומרים על הדוכן ביום ששי בשבת:

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: הושיענו

ואחר המזמור של כל יום ויום אומרים:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ. לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ

روز جمعه زبور ۹۳   امروز روز ششم هفته است سرودی که‌لاویان درصحن بت همقداش میسرودند چنین بود:

خداوند که سلطان ابدی است. برجلال آراسته است. جلال کبریایش باقدرت مجلل است هم او است که گیتی را استوار کرده تا از هم نگسلد.

تخت تو از ازل پایدار شده است. از ازل وجود داری.

خداوندا نهرها قد علم کرده ، ای خداوند نهرها صدابرآوردند . و سیلابها خروشانند.

ما فوق آواز آبهای عظیم و فوق امواج زورآور دریا قدرت خداوند در اعلی اعلین زورآورتر است.

خداوندا شهادت تو بی‌نهایت معتبر است و قدوسیت به خانه‌تو برازنده است تا ابدالاباد.

هرروزه این زبور را میخوانند (زبور ۱۰۶)

خداوندا خداوندا ما را نجات ده و از میان مشرکین ما را جمع‌آوری کن تا اینکه نام مقدس ترا ستایش کنیم و شوکت ترا بستائیم.

متبارك باد خداوند خدای اسرائیل از ازل تا به‌ابد و همه قوم بگویند آمین هللویا.

יְיָ מִצִּיּוֹן. שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים. אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ. אָמֵן וְאָמֵן:

ואומר החזן קדיש יהא שלמא רבא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

קַוֵּה אֶל יְיָ. חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ. וְקַוֵּה אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר

زبور ۱۳۵ متبارك باد خداوند از صیون ساکن یروشلایم هللویا. متبارك باد خداوند خدای ما خدای اسرائیل که معجزات را بتنهائی انجام میدهد و نام باجلالش درجهان متبارك باد و همه گیتی مملو از جلال اوست آمین و آمین.

קד״ש بزرگوار و مقدس است اسم اعظم خداوند. درجهانیکه، رضایت خود خلق و سلطنت خودرا در آن مستقر گردانیده. نجات بندگانش را شکوفان و ایام مسیح خودرا نزدیك گرداند. در ایام شما و درایام همه خاندان اسرائیل بزودی و درایام نزدیك، بگوئید آمین.

نام اعظم او درعالم فانی و عالم باقی متبارك باد. نام مقدس خداوند متبارك و ممدوح و مفتخر و متعال و رفیع و مجلل و افراشته و تهلیل باد، برتر و والاتر از همهٔ برکات و سرود و تسبیح و تمجیدی که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین.

از آسمانها سلامتی کامل و زندگی و سیری و نجات و تسلی خاطـــــر و رهائی از گناه و شفای عاجل و فرج و بخشایش و عفو ـ توسعه و موفقیت برای ما و برای همه قوم اسرائیل کرامت شود بگوئید آمین.

خداوندی که در کائنات هم آهنگی فراهم آورده است او نیز صلح وصفا را بین ما مستقر گرداند و بر همه قوم اسرائیل بگوئید آمین.

קַוֵּה بدرگاه خداوند امیدوار باش قوی شو و قلب خودرا محکم بدار و به او توکل کن.

قدوسی مانند خدا نیست زیرا جز تو نی. و خالقی مانند خدای ماوجود ندارد.

כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵנוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵנוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵנוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן. כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד:

טוב לומר כאן פטום הקטורת (דף 25) והיא סגולה למגפה לכל מינן.

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת בְּכָל יוֹם מֻבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ. אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת אֶלָּא הֲלָכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ

زیرا چه‌معبودی میتواند جز خداوند وجود داشته باشد و غیـر از خداوند ما چه کسی میتواند خالق باشد.

אֵין به مانند خداوند ما و مثل سرور ما و چون سلطان ما و به مانند نجات‌دهنده ما هیچ چیز وجود ندارد. چه کسی مانند خداوند ما است؟ و چه کسی چون سرور ما است و چه کسی میتواند مثل سلطان ما باشد وچه کسی به‌مانند نجات‌دهنده ما است. سپاس بدرگاه خداوند ما شکر بدرگاه سرور ما ستایش بر سلطان ما و سپاس به‌نجات‌دهنده ما.

متبارک باد خداوند و سرور و سلطان و نجات‌دهنده ما.

تو فقط خدای ما هستی تو فقط سرور ما هستی تو فقط سلطان ما هستی تو فقط خدای ما هستی تو اراده فرما وبرصیون رحم کن زیرا وقت آن رسیده است که براو شفقت کنی.

תָּנָא דְּבֵי در محضر الیاهو تعلیم داده میشد:

هرکسی هرروزه تعلیمات دینی را مرور کند مطمئن باشد که جزء افراد جاودان در عالم باقی محسوب خواهد شد. چنانکه گفته شده است. طریقت جهان مال او است بجای طریقت تعلیمات باید گفته شود. ربـی العازار و ربی حنینا میگویند.

دانشمندان موجب ازدیاد صلح درجهان میشوند چنانکه گفته شده‌است. (اشعیا ٥٤)

تمام فرزندانت تعلیمات خداوند را یاد گرفته‌اند و صلح و صفائی که فرزندان تو بوجود میآورند عظیم است. به‌فرزندان باید بناکنندگان گفته شود. صلح در میان تو و آسایش در قصرهای تو باشد.

به خاطر دوستانم صلح برای شما طلب میکنم و به‌خاطر خانه خدای خداوندمان نیکوئی برای شماها درخواست میکنم.

אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ואומר החזן קדיש על ישראל.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. (אָמֵן) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּיָתְבִין דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָרֵהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֵיוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

فرزندان فرزندانت را با چشم می‌بینی و صلح وصفا باد براسرائیل سلامتی عظیم‌باد بر دوستداران توراتت و لغزشی برای آنان مباد. خداوند قدرت بر قومش عنایت فرماید خداوند قومش را با صلح برکت دهد.

קדיש על ישראל. قدیش کامل

اسم اعظم خداوند بزرگوار ومقدس‌باد (آمین) دراین‌دنیائی‌که با رضایت خود خلق‌کرده و سلطنت خویش را در آن مستقر فرموده و نجات را فراهم و موجب ظهور ماشیح میگردد آمین.

درحیات شما و درایام شما و درحیات جمیع خاندان اسرائیل با عجله و درایام قریب بگوئید آمین. آمین اسم اعظم خداوند درجهان‌فانی وجهان باقی متبارك باد.

متبارك و ممدوح و مفتخر و متعال و برگزیده و مجلل و معلی و تهلیل‌مند باد نام مقدس و متبارك او آمین. برتر والاتر از همه برکات و سرودها و تسبیح‌ها و تمجیدهای که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین. آمین.

برای عموم افراد اسرائیل و استادان و شاگردان و شاگردان تلامیذ آنان که در اینجا و یا هرجای دیگر نشسته و مشغول تلاوت تورات مقدس میباشند برما و برآنها و برشما طلب میکنیم که رحمت و شفقت و احسان از جانب صاحب آسمانها و زمین نازل آید . بگوئید آمین . (آمین).

از آسمانها سلامتی اعظم و زندگانی طویل و سیری و نجات وتسلی خاطر و خلاصی و شفا و رهائی و بخشایش و عفو و وسعت و فرحناکی برما و برجمیع قوم اسرائیل باد بگوئید آمین (آمین).

خداوندیکه در آسمانهایش هم‌آهنگی مستقر فرموده او برما صلح مستقر گرداند.

و برهمه قوم اسرائیل بگوئید آمین (آمین) .

חזן אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת

حضار محترم خداوند متبارك را تبريك بگوئيد.

خداوند متبارك از ازل تاابد متبارك باد.

עָלֵינוּ برما است که سرور همه مخلوقات را ستایش کنیم . خالق اولیه را به بزرگواری بستائیم . که مارا در ردیف مشرکان خلق نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد . نصیب ما مانند آنها نکرد وسرنوشت مارا مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به موجودات فانی و پوچ و به معبودانی که قادر به نجات دادن نیستند نماز میبرند. اما ما بـدرگاه سلطانی که سلطنت به سلاطین میبخشد و مقدس ومتبارك است سجده‌میکنیم خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است و ماوای مقدسش درآسمانهای بیکران وفره‌ایزدیش درفضای لایتناهی است .

او خداوند ما است ولاغیر سلطان ما حق است و جز او نیست .

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است. امروز بدان و درقلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجودندارد.

עַל כֵּן بنابراین خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم

מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים
מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן.
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי
בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ
כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־
יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ.
תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ.
וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־
הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד.
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי. הַיְשַׁר לְפָנַי
דַּרְכֶּךָ: וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי

و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. وعالم را به رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی و همه افراد بشر فقط بنام توبخوانند و همه ظالمان‌جهان سوی توبر گردند. همه زانوان بدرگاه تو خم شوند. و هرزبانی بنام مقدس تو سوگندخورد. در حضور توخداوند همه خم شده سجده کنند. وبنام جلال‌تو مفتخر شوند. و همه دنیا یوغ خداپرستی راگردن نهند وتا ابدالاباد سلطنت تو برجهان حکمرانی کند. زیرا حکمرانی ازآن‌تو است وتا ابد با جلال حکومت خواهی‌کرد چنانکه درتورات (سفر خروج باب۱۵) مندرج است روزی فقط خداوند سلطان همه جهان خواهد بود. درآنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه ونام یگانه او پرستش خواهد شد.

خداوندا باعدالت خود مرا رهنمون باش تا مدح تراگویم.

خداوندا طریق خویش را درپیش پایم هموار ساز.

یعقوب به راه خود ادامه داد وبافرشتگان برخوردکرد

אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם׃

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עִקָּרִים.

מסודרים עפ"י רבינו משה בן מיימון ע"ה. נוהגים לאומרם בכל יום אחר התפלה או פעם אחת בחודש:

(א) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמַנְהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים. וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים׃

(ב) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יָחִיד. וְאֵין יְחִידוּת כָּמוֹהוּ בְּשׁוּם פָּנִים. וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ. הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה׃

(ג) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גוּף. וְלֹא יַשִּׂיגוּהוּ מַשִּׂיגֵי הַגּוּף. וְאֵין לוֹ שׁוּם דִּמְיוֹן כְּלָל׃

(ד) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן׃

(ה) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל. וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ׃

(ו) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁכָּל־דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים אֱמֶת׃

(ז) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁנְּבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם הָיְתָה אֲמִתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לַנְּבִיאִים. לַקּוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו׃

وقتیکه یعقوب فرشتگان را دید گفت اینجا اردوگاه فرشتگان است و نام آن محل را «محنایم» گذاشت.

اصول سیزده گانه دین یهود:

۱ ـ اینك من باایمان کامل ایمان دارم : که خداوند تبارك وتعالی او خالق ورهبر جمیع مخلوقات است واو به‌تنهائی همه مخلوقات را به‌وجود آورده وخواهد آورد و همواره حاضر و ناظر است

۲ ـ من با ایمان کامل ایمان دارم که ، که خداوند متعال یگانه است. و هیچ واحدی مانند او یکتا نیست واو بتنهائی خدای ماست . بوده وهست و خواهد بود .

۳ـ من باایمان کامل ایمان دارم‌که : خداوند متبارك جسم نیست . و هیچ نوع جسم‌مادی برای او متصور نیست . و هیچ‌گونه شبه ومانندی برای او نمیتوان تصور کرد .

٤ ـ من با ایمان کامل ایمان دارم که : خداوند تبارك وتعالی اولین و آخرین است. و مقدم بر تمام متقدمین است .

٥ ـ من با ایمان کامل‌ایمان دارم که فقط باید اورا عبادت کرد. وجز او هیچ چیز سزاوار عبادت نیست

٦ـ من باایمان کامل ایمان دارم‌که : همه‌گفتار انبیاء برحق است .

۷ ـ من با ایمان کامل‌ایمان دارم که : نبوت حضرت موسی کلیم‌اله برحق است واوسرور جمیع انبیاء قبل از او وبعدازاو میباشد

(ח) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עַתָּה בְיָדֵינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

(ט) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מֻחְלֶפֶת. וְלֹא תְהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

(י) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל־מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם וְכָל־מַחְשְׁבוֹתָם. שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:

(יא) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו. וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

(יב) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ. וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל־זֶה אֲחַכֶּה־לּוֹ בְּכָל־יוֹם שֶׁיָּבֹא:

(יג) אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁיַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית יְיָ: סַבְרִית יְיָ לְפוּרְקָנָךְ. יְיָ לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית:

۸ ـ من با ایمان کامل ایمان دارم : که تمام مندرجات تورات که هم‌اکنون در دسترس ماست‌آن توراتی است‌که ازجانب اله بوسیله حضرت موسی به‌ما اعطا شده است .

۹ ـ من باایمان‌کامل ایمان دارم‌که : این تورات هیچ‌گاه تغییر نیافته ونمیپذیرد ودیگر قوانینی غیرازآن ازجانب خدا نازل نمیشود

۱۰ ـ من با ایمان کامل ایمان دارم که : خداوند متبارك وتعالی افکار همه انسانها را میداند و اعمال آنها را می‌بینند همانطوریکه گفته شده‌است خداوند خالق قلوب آنهاست و اعمال آنها را از ابتداء میداند .

۱۱ـ من باایمان کامل ایمان دارم‌که : خداوند تبارك و تعالی بـه شریران مکافات عمل بد و به صالحان پاداش‌کار نیك آنان را میدهد .

۱۲ ـ من باایمان کامل ایمان دارم که : ناجی موعود ظهور خواهد کرد وهرچندکه بتاخیر افتد باوجود همه اینها من منتظر او تا هنگام ظهورش خواهم بود .

۱۳ ـ من باایمان‌کامل‌ایمان دارم‌که: به‌هنگامیکه رضای خداوند تعلق گیرد مردگان زنده خواهند شد. نام خداوند ازازل تاابد وهمیشه متبارك‌باد לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ.خداوندا نجات تورا انتظار می‌کشم . خداوند انتظار نجات تورا دارم من منتظر نجات ازجانب خداوند هستم . ۲مرتبه.

מִנְחָה שֶׁל חוֹל.

(פד) לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. יְיָ צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ. לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת. וּדְרוֹר קֵן לָהּ. אֲשֶׁר שָׁתָה. אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת. מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ. מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ. גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל. יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים. וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף. בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ. לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ:

(مزمور ٨٤) לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית.

سرودی که به رهبری بنی‌قورح خوانده وبا گیتت نواخته میشد.

ای خدای افلاك و کهکشانها مسکنهای تو چه دلپذیرند.

جان من مشتاق بل‌کاهیده شده است برای صحنهای خانه خداوند .

دل و جسمم برای خداوند خدای حی ترنم میکنند .

ای خدای افلاك و کهکشانها ای سلطان و خدای من گنجشك نیز برای خود لانه میسازد تا بچه‌های خودرا درآن بگذارد و برمذبح تو تقدیم کند.

خوشا بحال ساکنان خانه تو که تورا دائما تسبیح میخوانند سلاه خوشا بحال انسانهائی که قوت خود را از آن تو میدانند . و طریق های تو در دل‌آنهاست بهنگام عبور از دره ناامیدی و گریه آن را چشمه‌سار میکنند وباران برکت آن را میپوشاند ازکار نیکی به‌کار نیك دیگر میپردازند. و هریك از ایشان بسوی خدای صیون نظاره میکنند .

ای خداوند خدای کهکشانها دعای مرا بشنو خدای یعقوب ناله‌امرا مسموع فرما

ای خدائی که ملجاء ما هستی نظرافکن وبرروی برگزیده خود نظرانداز زیرا یك‌روز درصحن تو زیستن بهتر از هزار است . طواف برآستانه خانه خدای خود برساکن‌شدن در خیمه اشرار ترجیح میدهم.

زیرا که خداوند مانند آفتاب سپر ماست. خداوند فیض وجلال خواهد داد و هیچ چیزنیکورا ازآنانکه به راستی سالك باشند دریغ‌نخواهد کرد .

ای خدای کهکشانها خوشا به‌حال کسیکه برتو توکل دارد.

خداوند موسی را خطاب‌کرده فرمود، به بنی اسرائیل دستور داده بگو : قربانیهای مقرر ایشه گوشتی و بخور تعیین شده را با دقت‌حفظ نموده‌وبه‌موقع خود به حضور من تقدیم کنند.

וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד משֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתָךְ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־משֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה

به آنها بگو قربانی ایشه که به
حضور خداوند تقدیم میکنید عبارت از دو راس گوسفند یکساله بی عیب میباشد که
هرروزه این دو گوسفند مستمرا بشکل قربانی سوختنی اجراء میگردد. یك گوسفند
را در صبح و دیگری را در هنگام غروب انجام دهند. یك دهم ایفه (کیل) آردنرم
آغشته به ربع هین (٦ لیتر) روغن زلال بعنوان قربانی "منحه" انجام دهید این
قربانی سوختنی دائمی با هدیه "منحه" مربوط به آن مطابق آنچه که در کوه
سینای انجام شد انجام دهید. مجموع این قربانیها که ایشه گفته میشود مورد
رضای خداوند باشد. برای هر رأس گوسفند که در قدس قربانی میشود ربع پیمانه
هین از شراب مقطر روی آن بریزید. دومین رأس گوسفند را غروب مطابق مقررات
صبح انجام دهید منحه و شراب مقطر ریخته شده که جزء ملحقات آن است طبق صبح
انجام گیرد تا قربانی مورد رضای خدا باشد.

אַתָּה הוּא پروردگارا تو آن خدائی هستی که اجداد ما درهنگامیکه بیت المقدس
بر پا بود بخور عطریات را به حضورت تقدیم میکردند مطابق هرآنچیزی که توسط
موسی پیامبرت به آنها دستور دادی چنانچه در توراه سفر خروج ٣٠ مندرج است:
خداوند به موسی فرمود ادویه نامبرده زیر را برای خود انتخاب
کن که عبارتند از ضمغ چکیده خوشبو، میخك، رازیانه، عطریات کندر خالص در
بخشهای مساوی و از آنها بخور معطر طبق صنعت عطاری بساز که باهم کاملا مخلوط
شده باشند. مقداری از آنها به نرمی بکوب و در خیمه اجتماع جائیکه با تو
قرار ملاقات دارم قرار ده و این جزء اشیاء قدس الاقداس باشد چنانچه درهمین فصل
نوشته شده است (آیات ٧-٨) هر بامداد هارون بخور معطر بر روی آن بسوزاند

לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה בְּכָל יוֹם מַחֲצִיתוֹ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה: וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ וְאֵלּוּ הֵן: הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר וּקְצִיעָה וְשִׁבֹּלֶת־נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. קִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. קִנָּמוֹן תִּשְׁעָה: בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּר עַתִּיק מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקָּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר. אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא: אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין

وقتیکه چراغ را میـارايد آنرا انجام دهد و عصر هنگام هارون چون چراغها را روشن کند

آنرا بسوزاند تا بخورداٸمی در نسلهای شما به حضور خداوند انجام گردد.
תָּנוּ רַבָּנָן (نقل از میشنا سفر کریتوت صفحه ٦) علمای فقه تعلیم دادنـد که بخور چگونه بود مقدار آن ٣٦٨ پیمانه بود که ٣٦٥ پیمانه آن مطابق ٣٦٥روز سال شمسی و در هر روز یك پیمانه که نصف آن صبح و نصف دیگر در غروب همـان روز بخور میشد. و سه پیمانه زیادی اختصاص به روز کیپور داشت که کاهن اعظم مشت خودرا از آنها پر میکرد و در عصر روز کیپور آنهارا در هاون میریخت که امررا با دقت کامل انجام دهد. این بخور از یازده نوع ادو به ترکیب یافته بود که عبارتندا ز: ١- بلسان ٢- میخك ٣- رازیانه ٤-کندر هر کدام از اجزا٠ به وزن هفتاد واحد و هفتاد پیمانه بودند ٥- مر (شك) ٦- سلیخه ٧- خوشههـای سنبل ٨- زعفران هر کدام به وزن ١٦ واحد ١٦ پیمانه ٩- برگهای زینتی دوازده پیمانه ١٠- پوست درختان خوشبو سه پیمانه ١١- دارچین نه پیمانه گیاه ماشـك نه پیمانه (هر پیمانه اندازه دولیتر) شراب قبرسی سه سه‌آ (هر سه‌آ ١٢ لیتر) و سه پیمانه قاو(قاو ۲لیتر است). اگر شراب قبرسی پیدا نشد از شراب سفیـد کهنه انتخاب کنید. از نمك سدومی ١/٤ پیمانه ٢ لیتری و از اجسام دودکننده هرچه باشد. ربی ناتان بابلی میگوید از برگ خرمای اردنی هر مقداری و اگـر عسل به آن اضافه کنند بخور باطل میشود و اگر یکی از این اجزا٠ دارو کم شود سازنده واجب القتل است. ربای شمعون بسر گملیئل میگوید بلسان صمغی است که از درخت کاج چکیده باشد. گیاه ماشك چرا انتخاب شده برای اینکه میخك ها را به آن میبندند و برای اینکه زیبا باشد. شراب قبرسی چرا انتخاب شده است

קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא. כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר. כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים: פִּטְּמָהּ לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרָבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה. לַחֲצָאִין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ. חַיָּב מִיתָה: תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָאָה שֶׁל שִׁירַיִם. לַחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַייָ:

לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

برای اینکه میخك را در آن آماده کنند و هم چنین برای اینکه رایحه آن قویتر باشد گفته شده است מֵי רַגְלַיִם برای آن بهتر است اما מֵי רַגְלַיִם را نمیتوان از نظر احترام داخل قدس کرد.

תַּנְיָא. تعلیم داده شده است: ربی ناتان میگوید سازنده وقتی اجزاء را میکوبد باید با صدای بلند بگوید خوب بهند محکم بهند برای اینکه ارتعاش صدا برای ترکیب اجزاء خوب است.

ترکیب اجزاء مواد اگر نیمه کاره باشد کاشر است. ولی اگر کمتر از نصف ثلث یا ربع باشد از کاشر بودن آن اطلاع نداریم. ربی یهودا میگوید این یك قاعده کلی است اگر همه اجزاء یك اندازه باشد و ترکیب نیمه کاره باشد خوب است ولی اگر یکی از اجزاء کم باشد سازنده واجب القتل است. دانشمندی بنام برقپا را تعلیم داد هر شصت یا هفتاد سال یك بار ترکیب نیمه کاره بوده است. و باز هم برقپا را گفته اگر پیمانه کوچکی عسل به این اجزاء اضافه میشد آدم در مقابل بوی خوش آن نمی توانست مقاومت کند. پس چرا عسل به آن ترکیب نکرده اند؟ برای اینکه در تورات مندرج است از خمیر مایه و عسل بهیچ مقداری (در قربانی ایشه) به پیشگاه خداوند بخور نکنید.

לַיְיָ הַיְשׁוּעָה نجات قوم تو از جانب خداوند است و برکات تو دائما. ای خداوند کهکشانها با ما باش ای خدای یعقوب مددکار ما باش دائما. ای خداوند آسمانها خوشا بحال انسانی که به تو توکل دارد. ای خداوند نجات دهنده، ای سلطان، بهنگام دعا ما را اجابت فرما. خدایا ما را بسوی خود برگردان تا توبه کنیم و ایام ما را مثل قدیم تازه گردان، هدیه و قربانی یهوداه و اورشلیم مثل قدیم الایام بدرگاه خدا تقدیم گردد.

خوشا به‌حال ساکنان خانه تو باردگر تورا تهلیل میگویند سلاه
خوشا به‌حال قومیکه چنین است برای او خوشا به‌حال قومیکه خداوند خدای اواست .

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:

דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:

הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:

וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:

זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:

חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:

טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:

לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:

סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:

עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:

פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

تسبیح داود

ای خدای من پادشاها تو را میستایم ونام تورا تاابد متبارك می‌گویم .
هرروز تو را مدح‌گفته نام تورا همیشه میستایم .
خداوند عظیم وبی‌نهایت ممدوح است و عظمت او قابل سنجش نیست .
در تمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهندکرد کبریائیت را بیان خواهند نمود .
مجد جلیل کبریائیت وکارهای شگفت‌انگیزت را تعریف خواهم کرد.
از قدرت سهمناك تو سخن خواهند گفت و من عظمت تورا بیان خواهم نمود .
خاطر خوبی‌های بیشمارت را بیان خواهند کرد و حقانیت تو را ترنم خواهند نمود .
خداوند بخشنده و مهربان است دیر غضب وکثیرالاحسان .
خداوند برای همه نیکوست ، رحمتهایش شامل همه مخلوقاتش می‌باشد .
خداوندا همه مخلوقاتت ترا میستایند و پارسایانت ترا حمد میگویند .
جلال ملکوتترا بیان خواهند نمود عظمت قدرتترا توصیف خواهندکرد.
تااینکه بشررا ازکارهای عظیمش آگاهی دهند وحرمت جلال ملکوتش‌را.
سلطنت تو سلطنت ابدی است و حکومت تو برای همه ادوار است .
خداوند حامی‌همه افتادگان است و همه خمیدگان را برپا میکند .
چشمان همه بسوی تو منتظرند تو به‌موقع به‌آنها روزی میدهی .
درب‌های رحمتترا می‌گشائی آرزوی همه زندگان را برمی‌آوری .
خداوند در همه طُرقش عادل است و در همه اعمالش مهربان است .
خداوند بهمه کسانیکه او را می‌طلبند نزدیك است به کسانیکه به حقیقت او را طلب‌کنند .
خواسته‌های حرمت‌گذارانش را برمی‌آورد تضرع آنها را شنیده آنهارا نجات می‌بخشد .

צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

ואומר החזן קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אמן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי

خداوند دوستانش را محافظت می‌کند اما همه شریران‌را نابود میسازد دهانم تسبیح خدارا خواهند گفت و همه شیر نام مقدسش را تا ابد تبریك میگویند .

و ما اکنون و همیشه نام خداوند را ستایش نموده و ثنا می‌گویم هللویا

اسم اعظم خداوند بزرگوار و مقدس‌باد آمین در این دنیائی که با رضایت خود خلق کرده و سلطنت خویش را در آن مستقر فرموده و نجات را فراهم و موجب ظهور ماشیح میگردد آمین.

در حیات شما و درایام شما و درحیات جمیع خاندان اسرائیل باعجله و درایام قریب بگوئید آمین (آمین) . !اسم‌اعظم خداوند درجهان فانی و جهان باقی متبارك‌باد.

متبارك و ممدوح و مفتخر و متعال و برگزیده و مجلل و معلـی و تهلیل منداد نام مقدس و متبارك او . (آمین). برتر والاتر ازهمهٔ برکات‌و سرودها و تسبیح‌ها و تمجیدهای که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین (آمین).

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید .

متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال

יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת

مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش (در ده روزبین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود)** یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی)**

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی تو به‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(درزمستان):
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای

וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: *)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ

---

*) בחזרת העמידה אומרים:

(חזן) נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָֹה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָֹה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزیین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

تقدیس و تجلیل‌میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی‌ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم).

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دسته دیگری‌ازفرشتگان تسبیح‌کنان میگویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك‌است. ودرگفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳).

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

אַתָּה קָדוֹשׁ تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدای قادر مقدس.

גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: בעשרת ימי תשובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:*)

---

*) ביום התענית אומר הש"ץ כאן עננו.

עֲנֵנוּ אָבִינוּ. עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

אַתָּה חוֹנֵן تو هستی که به‌انسان عقل کرامت میکنی و به‌انسان فهم می‌آموزی.

הֲשִׁיבֵנוּ پروردگارا ما را بسوی اوامرت برگردان و مارا برای عبادت خود مقرب گردان و بسوی توبه کامل مارا عودت‌ده. متبارك‌هستی تو ای خداوند توبه‌پذیر.

סְלַח לָנוּ پروردگارا ما را ببخش زیرا که خطا کرده‌ایم. سلطان ما مارا عفوکن که مقصریم چونکه فقط تو قادر مهربان و بخشنده هستی. متبارکی تو ای خداوند مهربان و بسیاربخشنده.

רְאֵה נָא رنج‌های ما مورد توجه قرارده و با جنگ‌کنندگان ماستیزه کن وبه‌خاطر نام اعظمت بزودی مارا نجات‌کامل ده زیرا تو خداوند نجات‌بخش نیرومند هستی. متبارك هستی تو ای خداوند نجات‌بخش اسرائیل.

در روز های روزه

خداوندا دعای مارا مستجاب فرما و دراین‌روز روزه که در تنگنای بزرگ هستیم دعای مارا قبول فرما.

به‌شرارت ما توجه‌مکن و از تضرع ما چشم‌مپوش التماس ما را مسموع شو. قبل‌از اینکه ترا بخوانیم مارا جواب ده. نگفته دعای مارا قبول فرما. همانطوری که درکتاب انبیاء گفته شده است:

قبل‌از اینکه مرا بخوانند من جواب میدهم درحالی که هنوز صحبت میکنند من خواهم شنید. تو خداوند نجات‌دهنده و خلاصی‌دهنده و مهربان در همهٔ اوقات تنگی و عذاب هستی.

متبارك‌هستی تو خداوند که بقوم اسرائیل درموقع عذاب پاسخ مثبت میدهی.

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בקיץ:

בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

בחורף:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל. וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבָךְ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי פוּרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה. וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

רְפָאֵנוּ יְיָ پروردگارا ما را شفاده تا شفا یابیم فرج‌ده ما را تا فرج‌یابیم زیرا تو فقط مورد پرستش مائی. درمان وشفا بهمه دردهای ما عنایت‌فرما زیرا تو شفابخش و مهربان وامینی متبارك‌هستی تو ای خدای شفابخش مرضای قوم خود اسرائیل.

(دربهار وتابستان خوانده میشود:) בָּרְכֵנוּ ای خداوند خالق ما بهمه اعمال دستان ما برکت‌ده . این‌سال‌را باشبنم‌های مورد رضایت و برکت و عنایت برکت‌فرما وسرانجام‌آن صلح وسیری وزندگانی باشد مثل سنوات خوب و پر برکت . زیرا تو خداوند برکت دهنده سنوات هستی .

(این‌قسمت درایام پائیز و زمستان خوانده میشود:)

בָּרֵךְ עָלֵינוּ ای خداوند خالق ما امسال را برما پربرکت گردان و همه محصولش را به نیکوئی بگردان . باران و شب‌نم‌را برروی زمین همراه برکت نازل فرما. روی گیتی را سیراب‌کن و همه عالم را از نعمات خود سیرفرما. دستان مارا از هدایا و ثروت پربرکت لایزالت مملو گردان . این سال را محافظت‌فرموده از همه اتفاقات بد وازهرگونه تباهی و هرنوع بلیه درامان بدار وسرانجام آن‌را به امیدهای نیکو و صلح بگردان . براین سال و همه محصولش رحم و شفقت فرما وبا هدیه باران پربرکت او را برکت‌ده و عاقبتش به خیر و سیری و صلح وصفا بگردان مثل همه‌سنوات پربرکت زیراتوخدای قادر نیك ونیکی‌رسانی و سالها را تو برکت‌میدهی. متبارك هستی تو ای‌خدای برکت دهنده سنوات.

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵנוּ. וְקַבְּצֵנוּ מְהֵרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשרת ימי תשובה) הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

לַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר. וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ מִינִים:

עַל הַצַּדִּיקִים. וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם. וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ

תְּקַע آزادی ما با کرنای بزرگ اعلام فرما عَلَم جمع‌آوری پراکندگان مارا برافراز و بزودی ما را از چهار اکناف عالم در سرزمین خود جمع‌نما . متبارك هستی توای خداوندی که قوم خود اسرائیل را جمع مینمائی.

הָשִׁיבָה قضات مارا مانند قدیم برمسندهای خود برگردان ومشاوران ما چون ایام قدیم و غم‌واندوه را از ما دورگردان. وبزودی به تنهائی خود برما وعالم سلطنتت راآشکارگردان سلطنتی‌که بااحسان ورحمت وعدالت وقضاوت همراه است متبارك هستی تو ای خداوند که دوستدار عدالت و قضاوت هستی .

امیدی برای کفار ومنکرین نیست وآنانکه قصداً فرامین خدارا خوار میشمارند در یك‌لحظه نابودخواهند شد . عدویان و دشمنان توبزودی منقطع خواهندشد. سلطنت ظلم را بزودی ریشه‌کن نموده شکست ونابود ساخته زیردستشان کن. متبارکی تو خداوندی که عدویان را شکست داده و منکرین را زیردست مینمائی.

עַל הַצַּדִּיקִים برصادقان و برفاضلان و برباقی‌ماندگان قوم بنی‌اسرائیل وبر کاتبان وبرکسانیکه ایمان آورده‌اند وبرما ای‌خداوند ما ترحم فرما. و به کسانیکه حقیقتا به‌نام تو توکل دارند اجر نیکو عنایت فرما و مارا جزء آنان محسوب‌گردان . و چون به تو امید بسته‌ایم هیچگاه خجل‌نخواهیم‌شد زیرا حقیقتا به احسانهای عظیم تو تکیه کرده‌ایم. متبارك هستی تــوای خداوند که ملجاء و پناهگاه صادقانی .

הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אָב הָרַחֲמָן. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה*): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

*) ביום התענית אומר היחיד כאן עננו.

עֲנֵנוּ אָבִינוּ. עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מַלְכֵּנוּ מִבַּקָּשָׁתֵנוּ. הֱיֵה נָא קָרוֹב לְשַׁוְעָתֵנוּ. טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע. כִּי אַתָּה יְיָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

תִּשְׁכּוֹן درمیان شهر خود اورشلیم همانطوریکه وعده فرمودی تجلی فرما و به زودی تخت داود بنده‌ات را در آن آراسته گردان و به زودی درایام ما آن‌را برای ابد آباد گردان . مبارك هستی توای‌خداوندبنا کننده اورشلیم.

אֶת צֶמַח پروردگارا شاخه ازداود بنده‌ات بزودی شکوفان کن ومرتبه اورا با فرجهایت بلندمرتبه‌گردان زیرا هرروز نجات تورامنتظریم متبارك هستی توای خداوند که شاخه نجات را شکوفان میکنی.

שְׁמַע ای خداوند خالق‌ما تضرع مارا بپذیر. ای پدر مهربان برما رحم‌کن و دعای مارا با رحمت و رضایت مستجاب فرما زیرا تو خداوند مستجاب کننده دعا ونالـه‌ما هستی . ای سلطان ما مارا ازحضور خـود دست‌خالی برمگردان برما شفقت فرما ودعاهای مارا مستجاب گردان و نماز مارا قبول‌کن.

در روز های تعنیت این قسمت خوانده میشود

خداوندا دعای مارا مستجاب فرما و دراین‌روز روزه که در تنگنای بزرگ هستم دعای مارا قبول فرما.
به‌شرارت ما توجه‌مکن و از تضرع ما چشم‌مپوش التماس ما را مسموع شو. قبل‌از اینکه ترا بخوانیم مارا جواب ده. نگفته دعای مارا قبول فرما. همانطوری که درکتاب انبیاء گفته شده است:
قبل‌از اینکه مرا بخوانند من جواب میدهم درحالی که هنوز صحبت میکنند من خواهم شنید. تو خداوند نجات‌دهنده و خلاصی‌دهنده و مهربان در همهٔ اوقات تنگی و عذاب هستی.
متبارك‌هستی تو خداوند که بقوم اسرائیل درموقع عذاب پاسخ مثبت میدهی.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בר״ח חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בר״ח חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה״מ של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה״מ של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

(درشب وروز اول ماه ראש הַחֹדֶשׁ خوانده میشود)

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد ونمایان گردد و مورد قبول واقع شود و مسموع افتد؟ تفقد شودودرباره آن مذاکره گردد این یادبوداجدادمااست یادبود اورشلیم شهرمقدس تواست ویادبود ماشیخ‌بن‌داودبنده تو است . یادبودکلیه‌قوم‌تو بنی‌اسرائیل‌به‌نیکوئی وآبرو واحسان ومرحمت بدرگاه تو ذکر شود تا (دراول ماه) دراین روز اول ماهחַג הַמַּצּוֹתدراین عید فطیر دراین‌روز واقعه مقدسחַג הַסֻּכּוֹתدراین عید سوکوت دراین روز واقعه مقدس. برما رحم‌شود وفرج داده شود برما ای‌خداوند خالق‌ما دراین ایام مارا به نیکوئی یادآوری فرما و با برکت مارا تفقد فرمائی. و مارا با زندگانی نیکو رهنمون باش با کلمات رحمت و نجات مارا دلخوش گردان . برما رحمت‌آور وبه ما عنایت فرما ومارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است . چونکـــه تـــو سلطان شفیق و مهربان هستی .

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوندکه نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا بصیون برمیگردانی.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בִּזְּמַן הַזֶּה:

(לחנוכה) בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל

(לפורים) בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز بـه هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق‌که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

(این جملات در جشن پوریم وحنوکا خوانده میشود:)

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائـی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگـار بجای‌آوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات توفراموش‌کنند وازاوامر ورضای تو سرپیچی نمایند . اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی وبرمظلومیت‌آنها شفقت‌آوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی وعده کثیری را بدست عده کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی . و

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁכְּחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. לְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנַּעַר וְעַד זָקֵן. טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד. בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת

بدین‌وسیله نام عظیم و مقدس خودت را باردیگر برزبان اهل‌عالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به‌تالارخانه تو وارد شدند وحجرات آن‌را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند واین هشت‌روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که درباره اجدادمان انجام داده‌اید بار دگر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم سلاه .

در ایام پوریم این جملات را میخوانند : این واقعه در ایـام استر و مردخای درشوش پایتخت عیلام اتفاق افتاد. بهنگام استیلای هامان عمالقی مقرر داشت که‌کلیه یهودیان را از طفل تا پیر مرد وزن همگی کشته ونابود سازند . و معین شد که در تاریخ ۱۳ ماه دوازدهم که آدار باشد در یك روز این امر انجام شده و اموال آنها را غارت و مصادره نمایند. اما توبه کثرت رحمتهایت افکارش را برهم زدی و خواسته‌هایش را باطل نمودی و آنچه راکه تصمیم گرفته بود به سرخودش آوردی بطوریکه او و فرزندانش را به‌دار آویختند ودرباره قوم اسرائیل معجزه واعجاب نموده به همین‌خاطر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم . سلاه

וְעַל כֻּלָּם درباره همه این‌وقایع متبارك و متعال ورفیع است همواره اسم توای سلطان ما دائما و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

این جملات در روزهای بین روش‌هشانا وکیپور گفته میشود:

پروردگارا مقرر فرما که همه افرادیکه باتو پیمان بسته‌اند سرنوشت آنها به حیات نیکو رقم زده شود .

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تو را بـــا

לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי

حقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده و مددکار ما هستی . متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبیٔ و برکات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וּבְסֵפֶר این جملات‌رادرایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی و روزی وافر و فرج وتسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود .

سرنوشت ما وهم‌چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود .

בָּרוּךְ אַתָּה متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کامه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי. خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام

לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים בשחרית ומנחה אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ

میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطر یمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند.

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

«در فاصله بین روش هشانا و کیپور این مطالب را می‌خوانند»:

پدرما سلطان ما بدرگاه تو خطا کرده‌ایم
« « غیراز تو معبودی نداریم
« « به‌خاطر نام اعظم خود به‌ما مددکن
« « سال را به‌نیکوئی برما تازه گردان
« « تمام‌سرنوشت سخت وبدمارا باطل‌گردان
« « افکار دشمنان مارا برهم زن
« « مشورت عدویان مارا باطل گردان
« « همه شیطان و شیطان‌صفتان را از دوروبرما دورگردان
« « وبا، جنگ، قحطی، بدی، اسارت، غارت، خرابی،طاعون و شیطان افکار بد، وامراض صعب‌العلاج‌را از بنی‌عهدت دورگردان
« « شفای‌کامل به مریضان قومت عنایت فرما
« « مرگ‌ومیررا از ملك‌ما دورگردان
« « بیادآور که ما ازخاك هستیم.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

נְפִילַת אַפַּיִם לְמִנְחָה.

אלו הימים שאין נופלין על פניהם שחרית ומנחה ואין בהם תחנה, שבת ראש חדש, חול המועד, כל ימי ניסן, י״ד אייר הוא פסח שני, ל״ג לעומר, מר״ח סיון עד חמשה ימים אחר שבועות, תשעה באב, חמשה עשר באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד סוף תשרי, חנוכה, ט״ו שבט, י״ד וט״ו של אדר ראשון ושני, וכשיש מילה או חתן בבהכ״נ.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ.

پدر ما سلطان ما همه گناهان مارا عفو کن و ببخشای
» » ورقه سرنوشت بد مارا پاره کن
» » سند دیون مانسبت به خودت بارحمت‌هایت پاره کن
» » گناهان ما را از نظر خود محوونابود نما
» » مارا در دفاتر زندگی خوب مکتوب‌فرما
» » مارا در دفاتر روزی و نفقه مکتوب‌فرما
» » مارا دردفاتر بخشوده گان وعفوشدگان و کفاره‌یافته گان مکتوب فرما
» » مارا دردفتر نجات‌یافته گان وفرج‌یافته گان مکتوب‌فرما
» » مارا با خاطره خوب درحضور خودیادآوری فرما
» » نجات را به زودی برای ما شکوفا گردان
» » مرتبه قومت اسرائیل را بلندگردان
» » مرتبه مسیح خودرا بلندگردان.
» » مارا با توبهٔ کامل بسوی خود برگردان
» » ناله‌های مارا بشنو برما رحم و شفقت کن
» » اگر ما لایق نیستیم به‌خاطر خودت به‌ما رحم کن
» » بارضای خود دعای ما را قبول کن
» » دست خالی مارا از حضور خود برمگردان

اعتراف

دراین روزها نمیخوانند: شنبه ـ اول‌هرماه ـ روزهای‌حول هموعد ـ تمام ماه نیسان ١٤ ایار ١٨ ایار (٣٣ عمرا) از اول ماه سیوان تا ٥ روز بعداز شاوعوت، ٩ آو ـ ١٥ آو ـ عرفهٔ روش هشانا ـ از عرفهٔ کیپور تا آخر ماه تیشری ـ حنوکا ١٥ شواط ـ ١٤ و ١٥ آداراول دوم ـ وهرروزیکه درکنیسا مراسم ختنه باشد ویا داماد حضور داشته باشد.

שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ בָּתֵּינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי וְלָשׁוֹן הָרָע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתָּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־ הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן. וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה. וְנַקֵּה:

אָנָּא יְיָ خداوند خدای ما خدای پدران ما التماس داریم که دعای ما بحضور تو برسد. از تضرع ما چشم مپوش زیرا ما یاغی نیستیم که به حضورت عرض نمایم که: ای خدای ما و خدای پدران ما ما عادل هستیم و خطا نکرده‌ایم. بلکه معترفیم که هم ما و هم افراد خانواده ما خطاکاریم.

مجرم هستیم ـ تمرد کرده‌ایم ـ ظلم نموده‌ایم ـ عیبجوئی و نمامی کرده‌ایم.

شرارت کرده‌ایم ـ عمدا مرتکب خطا شده‌ایم ـ غضب کرده‌ایم ـ دروغگو را همراه بوده‌ایم ـ مشورت بد برای دیگران نموده‌ایم. دروغ گفته‌ایم ـ هرزه گی نموده‌ایم ـ طاغی شده‌ایم ـ یاغی شده‌ایم. دیگران را به‌کجروی تشویق نموده‌ایم. گناه کرده‌ایم. دشمنی با خلق خدا کرده‌ایم. نافرمانی کرده‌ایم. شرارت ورزیده‌ایم راه‌خودرا خراب کرده‌ایم.سر گردان شده‌ایم ـ دیگران را سر گردان کرده‌ایم ـ از فرمانت سرپیچی کرده‌ایم و شریعت تو که دوای درد مابود انکار کردیم.تو بهرچه‌که برسرماآورده‌ای عادلی زیرا تو از روی حق انجام‌داده و این ما هستیم که شرارت کرده‌ایم.

אֵל אֶרֶךְ خداوندا تو پر حوصله وصاحب رحمت هستی. عظمت‌رحمت و احسانهایت را از قدیم به‌حضرت موسی آشکار نمودی و چنانکه درتورات مندرج است: نور خداوند بوسیله ابر متجلی شد و بااو در یك مکان قرار گرفت. موسی نام خدارا برزبان آورد. و درهمانجا مندرج است.

וַיַּעֲבֹר יְיָ نور الهی در مقابل موسی تجلی کرد ، موسی گفت : خداوند، خداوندا، خدای بخشنده و مهربان پرحوصله و کثیرالاحسان و باحقیقت. نگاه دارندۀ احسان برای هزاران سال برای دوستداران . آمرزنده گناه و تقصیرات وخطا و مبراکننده.

רַחוּם וְחַנּוּן, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(כה) לְדָוִד. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה. אַל יַעַלְצוּ אוֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ. יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי. אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ. וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר. כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה. לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: טוֹב וְיָשָׁר יְיָ. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט. וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל־אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת. לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ. יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין. וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: סוֹד יְיָ לִירֵאָיו. וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ. כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי. כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ. מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי. וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי: רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ. וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: תֹּם וָיֹשֶׁר

רַחוּם וְחַנּוּן. ای خدای بخشنده و مهربان بدرگاه تو خطا کرده‌ایم برمارحم کن.

לְדָוִד. زبور ۲۵ سرودی از داود: خداوندا بدرگاه تو جانم را نثار می‌کنم. خداوندا بتو توکل دارم بنابراین متمنی است که شرمنده‌ام نکنی و دشمنانم برمن خرم نشوند.

نه فقط برای خود دعا می‌کنم، بلکه همه کسانیکه ترا انتظار می‌کشند شرمنده نشوند، فقطآنانیکه متمردشده‌اند شرمنده‌شوند. خداوندا طریقت‌هایت را بمن بنمایان. راههائی که باید در آن سالك شوم بمن تعلیم‌ده.

خدایا به‌حقیقت خود مرا رهنمون باش و بمن یادبده که تو خدای نجات‌بخش من هستی زیرا هرروز فقط تورا انتظار می‌کشم. خدایا دربارهٔ من رحمت و احسانهایت را بیادآور زیرا همواره طریقت تو اینست. خطاها وگناهان جوانیمرا درباره‌ام بیادمیاور همانطوریکه سزاوار احسانت است اعمال نیك مرا به‌خاطرآور. خداوند عادل و مهربان است برای اینست که خطاکاران را به‌راه توبه راهنمائی می‌کند. متواضعان را به‌راه تورات رهبری می‌نماید، و آنها را به‌شریعت آن آشنا می‌سازد.

همه‌طریق خداوند احسان و حقیقت است و بااین حقیقت با پاس‌داردگان عهدش رفتارمی‌کند. خداوندا به‌خاطر نام خودت گناهان‌بیشمار مرا ببخشای. کسیکه خدا ترس‌باشد، خداوند اورا به‌راهی که انتخاب‌کرده رهبری خواهد کرد. جانش بانعمات همقرین و نسلش وارث زمین خواهد شد. خداوند اسرار نهفته تورات را به ترسندگانش آشکار می‌کند و عمق دستورات تورات را به‌آنها تعلیم میدهد. بنابراین چشمانم همیشه بدرگاه خداوند است زیرا او است که پای مارا ازدام خلاص می‌کند. خداوندا به من توجه فرموده مرا مورد شفقت قرارده زیرا تنها وفقیرم. غصه قلب مرا گشاد کرده است خدایا مرا از این تنگنا خلاص‌ده. خدایا فقارت و اعمال مرا بنگر، خطاهایم را ببخش. ببین که دشمنانم چه بسیارند. و مرا بیهوده دشمن میدارند. جانم را محافظت فرما مرا خلاص کن تا شرمنده نشوم زیرا

יִצְּרוּנִי. כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אָבִינוּ אָתָּה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. רַחֵם עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים: עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ. וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאוֹד: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז אַהֲבָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז תְּמִימוּת תִּזְכּוֹר: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

بتو توکل دارم. این پاکی و راستی من است که مرا محافظت می‌کنند زیرا
بتو توکل دارم. خداوند همهٔ افراد بنی‌اسرائیل را از عذابش میرهاند.

خداوندا خدای اسرائیل از غضبت عدول فرما و ازبدی‌قومت صرفنظر
کن.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. ای پدر ما سلطان ما تو پدر ما هستی. ای پدر ما سلطان
ما غیراز تو ممدوحی نداریم. ای پدر ما سلطان ما برما رحم‌کن، ای پدرما
سلطان ما برما شفقت کن و دعای مارا مستجاب گردان زیرا اعمال حسنه
درخود سراغ نداریم. باما با احسان و عدالت رفتارکن.

به‌خاطر اسم اعظمت مارا نجات ده. ما خود نمیدانیم چه‌کنیم چشمان
ما بسوی تو است.

خداوندا رحمت و احسانهایت را به‌خاطرآر زیرا آنها جاودانه‌هستند.
خداوندا همانطوریکه ترا انتظار می‌کشیم احسانهایت برما باد. گناهان
قبلی را برای‌ما بیاد میاور . رحمتهایت‌بزودی اقدام‌کنند زیرا‌بینهایت‌ذلیل
شده‌ایم. کمك ما فقط ازنام خداوند خالق آسمانها وزمین‌است. ای‌خداوند
به‌ما شفقت‌کن زیرا از شرمندگی لبریز شده‌ایم.

درهنگام غضب رحمت را بیادآور. درهنگام‌غضب مهربانی‌های‌ابراهیم
را بیادآور، درهنگام غضب قربان شدن اسحق را بیادآور. درهنگام غضب
صادقی یعقوب را بیادآور. ای خداوند مارا نجات دهـ ای سلطان ما وقتی
بدرگاه تو دعا میکنیم دعای مارا مستجاب‌کن ـ او افکار دل مارا میداند.
بیادآور که ما از خاك هستیم. خدای مددکار ما مارا به‌خاطر نام پرجلالت
طردمکن. مارا خلاص‌کن. خطاهای مارا ببخش بخاطر نامت.

החזן אומר קדיש תתקבל (דף 89), ואחר כך אומרים:

(סז) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ:

ובערב שבת אומרים:

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

החזן אומר קדיש יהא שלמא רבא (דף 98).

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ

زبور ٦٧ לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר:

برای رهبر نوازندگان زمر وسرود.

پروردگارا ما را مورد ترحم و برکتت قرارده.

نور جلالت را تا ابد برما به‌تابان.

تا مردم جهان از طریقت تو آگاه شده.

و تمام ملل نجاتت را دریابند.

پروردگارا ملت‌ها ترا حمد گویند.

همه مردم جهان ترا سپاسگزارند.

ملت‌ها شادی و ترنم خواهند کرد. زیرا اقوام را بصداقت داوری‌میکنی و ملل جهان را تا ابد هدایت میفرمائی.

خداوندا ملت‌ها ترا حمد گویند. همه مردم جهان ترا سپاسگزارند.

زمین محصول خودرا میدهد.

خداوند ما را برکت خواهد داد.

خداوند ما را چنان برکت خواهد داد.

تا اینکه مردم تمام اقصای جهان اورا حرمت کنند.

حضار محترم خداوند متبارك را تبريك بگوئيد.

خداوند متبارك از ازل تاابد متبارك‌باد.

עָלֵינוּ برما است که سرور همه مخلوقات را ستایش کنیم . خالق اولیه را به بزرگواری بستائیم . که مارا در ردیف مشرکان‌خلق نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد . نصیب ما مانند آنها نکرد وسرنوشت مارا مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به موجودات فانی و پوچ و به معبودانی که قادر به نجات دادن نیستند نماز میبرند. اما ما بـدرگاه سلطانی که سلطنت به سلاطین میبخشد و مقدس ومتبارك است سجده‌میکنیم

בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است و ماوای مقدسش درآسمانهای بیکران وفرهایزدیش درفضای لایتناهی است .

او خداوندما است ولاغیر سلطان ما حق است و جز او نیست .

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است. امروز بدان و درقلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجودندارد.

עַל כֵּן بنابراین خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم

לְהַעֲבִיר و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. وعالم را به رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی و همه افراد بشر فقط بنام توبخوانند و همه ظالمان‌جهان سوی توبر گردند. همه زانوان بدرگاه تو خم شوند . و هرزبانی بنام مقدس تو سوگندخورد. در حضور توخداوند همه خم شده سجده کنند . وبنام جلال‌تو مفتخر شوند. و همه دنیا یوج خداپرستی راگردن نهند وتا ابدالاباد سلطنت تو برجهان حکمرانی کند . زیرا حکمرانی ازآن‌تو است وتا ابد با جلال حکومت خواهی‌کرد چنانکه درتورات (سفر خروج باب۱۵) مندرج است روزی فقط خداوند سلطان همه جهان خواهد بود. درآنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه ونام یگانه او پرستش خواهد شد.

خاتمه نماز نیمروز

עַרְבִית שֶׁל חוֹל.

מזמור לראש חדש

(קד) בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד. הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו. הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ. הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת. מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ. בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ. עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן. מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת. אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן. בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי. יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן. מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו. מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ. לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן. וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ. אַרְזֵי לְבָנוֹן

زبور ۱۰٤ درشب اول ماه ראש חדש خوانده میشود.

בָּרְכִי ای جان من خداوند را متبارك خوان.

ای خداوند خدای من تو بی‌نهایت عظیمی بعزت و جلال ملبسی.

نوررا مانند لباس می‌پیچد آسمانها را مثل پرده گسترانیده است.

خداوندیکه غرفه های خویش را برآبها بنا کرده و ابرها را مَرکب خویش نموده و بربالهای باد میخرامد.

بادها فرامینش را انجام میدهند. خادمانش ازآتش مشتعل میباشند.

زمین را برپایه‌اش استوار کرده و تا ابد ازهم نخواهد پاشید.

زمینی‌که موجها مانند رداآن‌را پوشانیده و آبها برکوه ها ایستاده‌اند.

ازنهیب تو میگریزند از آواز رعد تو پراکنده میشوند.

برفرازکوههای بلند برمی‌آیند و به دره‌ها فرومیروند ، به مکانیکه برای آنها مهیا نموده‌ای . اما حدی برای آنها قرار داده‌که ازآن نگذرند تا برنگردند زمین‌را بپوشانند .

خدائی‌که چشمه‌هارا در وادی‌ها جاری میسازد تا در میان کوه‌ها روان شوند .

حیوانات صحرا را سیراب میسازند وگورخران تشنگی خودرا فرو مینشانند .

مرغان هوا برآنها ساکن میشوند . وازمیان شاخه‌ها آواز خود را سرمیدهند .

از غرفه‌های خود کوهها را سیراب میکند . واز ثمره اعمال توزمین سیر میشود .

او علف‌را برای بهائم میرویاند. وسبزه‌را برای خدمت انسان ، اواست که نان را اززمین بیرون می‌آورد. او دل انسان را به‌می شادمان میکند.

و چهره اورا به روغن شاداب میگرداند. و دل انسان را بوسیله نان قوی میسازد .

אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ. חֲסִידָה
בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים.
סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים
שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה.
בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים
לַטָּרֶף. וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
יֵאָסֵפוּן. וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם
לְפָעֳלוֹ. וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם. שָׁם רֶמֶשׂ
וְאֵין מִסְפָּר. חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: שָׁם
אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן. לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ:
כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן. לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן. תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב:
תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן. תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן.
וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן.
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם.
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד.
יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַייָ בְּחַיָּי.
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי.
אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּייָ: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ.

درختان خداوند یعنی سروهای لبانون که خود غرس کرده شادابند.
درختانیکه درآنجا پرندگان لانه ساخته‌اند و برشاخسار صنوبر لك‌لك خانه دارد.
کوههای‌بلند منزلگه بزهای کوهی‌است وصخره‌ها ماوای خرگوشان است.
ماه را برای تعیین اوقات خلق کرده و آفتاب محل غروب خودرا میداند.
تاریکی را مقرر داشتید تا شب شود. که درآن وحوش جنگل براه افتند.
شیربچه‌گان‌برای شکار غرش‌میکنند وخوراك خودرا از خدامیطلبند.
آفتاب که طلوع کرد همه جمع می‌شوند. و درلانه های خودمیخوابند.
آنوقت انسان برای کارهایش خارج میشود. و تا شامگاه مشغول شغل خویش است.
ای خداوند مخلوقات توچه کثیرند. و همه آنها را بادانش مطلق خلق فرمودی و زمین از این مصنوعات تو مملو میباشد.
این دریای بزرگ پهناورکه ساخته‌ای محل حشرات بی‌حد میباشد حیوانات کوچك وبزرگ. درآن کشتیهارفت‌وآمدمیکنند ولویاتان(نهنگ افسانهٔ) را نیز خلق کرده که دراین‌دریای بزرگ به‌بازی مشغول است.
همه بدرگاه تو چشم انتظارند تا اینکه بموقع خود خوراك آنها رامهیا فرمائی.
آنچه را که به آنها میدهی دریافت میدارند. قدرت خودرا میگسترانی تا از نعمتهای تو سیر شوند.
اگر لطف خودرا دریغ‌نمائی مضطرب میشوند روح آنهارا بستانی میمیرند و به همان خاکی که بوده‌اند برمیگردند.
چون روح به آنها بدمی زنده میشوند وروی زمین تجدید میگردانی.
جلال خداوند ابدی است خداوند از آفریدگانش راضی خواهدبود.
برزمین نظاره کرده اورا میلرزاند کوهها را لمس نموده آتش‌فشان میشوند.
تاکه زنده هستم بدرگاه خدا سرود میخوانم وتاوجود دارم برای خدا تسبیح خواهم گفت
گفتگودرباره اولذت‌بخش است. وبا تفکردرباره او شادمان‌خواهم‌شد.

וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ. הַלְלוּיָהּ:

מזמור לחול המועד של פסח.

(קז) הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם. מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב. מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ. עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים. נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם. מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה. לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה. וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת. אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל. וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם. כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם. מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת. וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת. וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם. וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם. וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם. מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם. וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה. וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת. עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ. וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה. וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו: יַעֲלוּ שָׁמַיִם. יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת.

گناهکاران از زمین نابود خواهند شد و ظالمان دیگر یافت نشوند .
ای‌جان من خداوند را تبریك بگو هللویاه.
سپاس بدرگاه خداوندکه نیکوست واحسانهایش ابدی است .
۲ ــ آنانیکه توسط خداوند نجات یافته‌اند هنگامیکه ازدست دشمن رهائی یافتند چنین گفتند :
۳ ــ مارا ازممالك متعدد رهائی دادی از شرق و غرب و شمال وجنوب.
٤ ــ هنگامیکه دربیابان راه را گم‌کردند و شهر مسکونی را نیافتند بازهم سپاس گفتند.
٥ ــ حتی وقتیکه گرسنه و تشنه بودند و جانشان از شدت درد ضعف میکرد.
٦ــ برای این بود وقتی‌که ازعذاب وتنگی بدرگاه خدا فریاد برآوردند خداوند ناله‌آنها را پاسخ داد.
۷ ــ آنها را به شاهراه هدایت کرد تا بدانند چگونه به‌شهر آبادبرسند.
۸ ــ بنابراین سزاوار است که بدرگاه خداوند برای احسانهائی‌که کرده سپاس گوئیم و اعجاب او را برای انسانها تعریف نمائیم .
۹ ــ او جان تشنگان را سیراب کرده وگرسنگان را از نعمت سیر نمود .
۱۰ــ مردمانیکه درزندانهای تنگ وتاریك اسیر بودند و مردمانی‌که درغل وزنجیر. همه‌آنهارا ازگرفتاریها نجات داد .
۱۱ ــ این مردمان تنبیه شدند برای اینکه از فرمان خدا سرپیچی کرده و اندرزهای خدای علیوی را ترك نمودند.
۱۲ــ بنابراین خداوند قلب آنهارا بوسیله شکنجه به خود معطوف نمود درحالیکه هیچ مددکاری نداشتند .
۱۳ ــ آنگاه که در منتهی عذاب بودند بدرگاه خداوند ناله کردند . خداوند آن‌هــــا را از همه گرفتاری‌ها نجات داد .
۱٤ــ آنها را از ظلمت تاریکی رهانید .. وبندهای اسارت آنان را گشود .
۱٥ ــ بنابراین سزاوار است که بدرگاه خداوند سپاس گوئیم و اعجاب اورا برای‌مردم تعریف نمائیم .
۱٦ ــ زیرا که خداوند درهای فلزی زندان را شکست و پشت بندهای فولادی آنهارا تباه کرد.
۱۷ ــ آنهائیکه مطرود شده ودر راه‌گناه قدم برمیداشتند به‌خاطر این تمرد دچارعذاب شدند .
۱۸ ــ از شدت رنج و عذاب اشتهائی به غذا نداشته و تاسرحد مرگ پیش‌رفتند .
۱۹ ــ اما هنگامیکه از شدت رنج و عذاب بدرگاه خدا ناله برآوردند خداوند آنها را رهائی داد .
۲۰ ــ فرمانش را صادر کرد تا شفا یافتند و از فرورفتن به‌دره‌نابودی نجاتشان داد.
۲۱ــ بنابراین سزاوار است‌که احسانهایش را سپاس گفته و اعجابش را برای نسل بشر تعریف کنیم .
۲۲ــ مسافران دریا وملاحان‌که درآبهای فراوان مسافرت میکنند .
تعریف کنیم .
۲۳ــ این اشخاص‌کارهای عجیب خداوند را دراعماق دریا دیده‌اند .
۲٤ــ بفرمان خداوند باد طوفان را موج‌هارا بلند میکند .
۲٥ــ مسافران دریاکه‌کشتی آنها بلند میشد و مثل اینکه به آسمان پرواز میکند وسپس به اعماق دریا فرومیرفت ، ازترس جانشان بلب رسیده بود .

נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג: יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר. וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם. וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה. וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: וַיִּשְׂמְחוּ כִּי יִשְׁתֹּקוּ. וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ. וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם. וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ: יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר. וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה. מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם. וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים. וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים. וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד. וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ. מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן: שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים. וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ: וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי. וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ. וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ: מִי חָכָם וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה. וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְיָ:

מזמורים לחול המועד של סכות.

(מג) לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים. לְאֵל חָי. מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה. בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי. כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים. בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי. הוֹחִילִי לֵאלֹהִים. כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח. עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ

۲۶ـ ازشدت ضربت موج‌ها کشتی‌ها شکسته شدند ومانند مستان به‌جلو وعقب‌میافتادند و هر اقدام نجاتی ، فایده نداشت .

۲۷ـ اما وقتیکه درموقع عذاب بدرگاه خداوند تضرع کردند ازتنگی آنهارا نجات داد.

۲۸ـ طوفان را به نسیمی مبدل کرد و موج‌های دریاساکت شدند .

۲۹ـ مسافران دریا شاد شدند وملاحان به‌محل ماموریت خود رفتند .

۳۰ـ خداوند را درمیان جماعت کثیر متعال بخوانید ودرجمع پیران ومشایخ‌سپاس گوئید.

۳۱ ـ بنابر این واجب است که بدرگاه خداوند سپاس گوئیم برای احسانهای ابدیش .

۳۲ـ به خواست خداوند رودخانه‌ها خشك میشوند وبه‌بیابان تبدیل میگردند سرچشمه‌های آب به خشکی .

۳۳ـ زمین حاصلخیز به شوره‌زار تبدیل میشودکه هیچ نباتی درآن نروید .

۳٤ـ همانطور هم به خواست خداوند بیابان به دریاچه مبدل خواهدشد وزمین‌ویرانه به سرچشمه آب .

۳۵ـ ودرآنجا مردمان گرسنه ساکن خواهند شد تاشهرآبادی بناکنند .

۳٦ـ آنهائیکه باغهارا میکارند وتاکستانهائی غرس میکنند محصولات ومیوه خودرا خواهند چید.

۳۷ـ خداوند به‌آنها برکت خواهد داد تازیاد وبارآور شوند وبهائم آنها هم کم وکسر نخواهد شد .

۳۸ ـ اینها آنهائی خواهند بود که قبلا قلیل وخوار بودند و رنج وعذاب گرسنگی را تحمل کردند.

۳۹ـ عادلان این را خواهند دید وشاد خواهند شد و مردمان کج‌رفتار دهان خودرا از عیب‌جوئی خواهند بست.

٤۰ـ کسی عاقل واقعی است‌که این اعجاب‌را باقلب خود حس‌کند واحسانهای خدارا که جهان را پرکرده است درك کند.

زبور ٤۲ سرود مخصوص عید سوکوت

سرودیکه فرزندان قورح بوسیله مترجمان برای رهبر نوازندگان تالیف کرده‌اند.

۲ ـ بمانند غزالی که از تشنگی برای آب زلال فریاد میزند همانطور هم ملت من برای رسیدن به وصال تو ای‌خداوند فریاد میزنند .

۳ـ جان من ای خداوند حی تشنه تواست. چه وقت میرسدکه‌به زیارت فرّه‌ایزدی تو در اورشلیم موفق شوم.

٤ ـ درمقابل اقوامی که از من سئوال میکردند ومیگفتند پس خدای توکو! روز وشب خوراکم اشك‌بود .

٥ ـ جانم دردرونم به خروش میامد . وقتیکه بیاد میاورم هنگامیکه همراه زائـرین برای زیارت دراعیاد سه‌گانه به اورشلیم میرفتم و همراه رژه روندگان باشادی و جشن قدم برمیداشتم .

٦ـ ای جان من تاکی مچاله شده وناله میکنی وتاکی برای‌من‌عزاداری، به‌خداوندتوکل کن و به او سپاس بگزار ، بازهم نجاتی ازجانب اوفرامیرسد.

מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן. וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ. כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ. וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי. לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי. בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי. הוֹחִילִי לֵאלֹהִים. כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ. יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

(מג) שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד. מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי. לָמָה זְנַחְתָּנִי. לָמָּה קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי. יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים. אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי. וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי. הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

מזמור לחנוכה.

(ל) מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי. וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי. יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי. חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ. חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ. בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי. וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי. בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ. בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז. הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא. וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי, בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת. הֲיוֹדְךָ עָפָר, הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ:

۷- خداوندا اکنون دراین سرگردانی جانم مچاله شده وناله میکند. باوجودیکه بدرگاه تو خطاکرده‌ام لیکن هنوز معجزاتی‌که درسرزمین یردن درکوههای بلند حرمون وهمچنین درکوه کوتاه تور برای ما انجام دادی بیاد میاوریم .

۸ — اکنون دراین‌سرگردانی درد دنبال درد به مانند کانالی برمن جاری است و همه شکست‌ها مثل امواج دریا برما میخروشد .

۹ — خداوندا نور نجات را برما بتابان‌و احسانهایت را به ما عنایت فرما

۱۰— من به خداوندی‌که مانند صخره پشتیبان من است عرضه میدارم: خداوندا چرا مرا ترك کری و چرا همیـشه دراثر فشار دشمن خمیده و سرافکنده قدم بردارم.

۱۱ — وقتیکه دشمنان‌مرا مسخره کرده و هرروز به من میگویند پس خدای تو کجاست مثل اینکه مرا قطعه قطعه میکنند.

۱۲— ای جان من چرا مچاله شده عزاداری وچرا همیشه ناله میکنی باخوشبینی بدرگاه خداوند نجات‌بخش امیدوارباش و بار دگر خدارا شکر گوئی زیرا نور جلال خداوند تنها نجات‌دهنده من‌است .

زبور ٤۳

۱— خداوندا انتقام مرا ازقومی‌که عادل نیست بگیر وازمردی‌که پرازمکر وحیله است مرا خلاصی ده.

۲— زیرا خداوندا پناه منی . چرا مرا ترك‌کردی، چرا به‌خاطر فشار دشمن‌که مرارنج میدهد همواره باقد خمیده راه بروم .

۳ — مسیح نجات‌دهنده و الیاهونبی امین خود را بفرست تا آنها مرا هدایت کنند تامرا به کوه مقدس تو و مسکن‌های خصوصی تو درصیون بیاورند.

٤ — آنگاه به مذبح خداوند خواهم‌آمد بسوی خداوند که مرا شاد کرده‌است.

تورا با سنتورها ستایش خواهم کرد که مرانجات دادی .

٥ — ای جان من چرا تو مچاله شده وعزاداری و چرا با رنج برای من ناله میکنی. با خوش‌بینی بدرگاه خدا منتظر باش بار دگر بدرگاه او شکرگذاری کن زیرا اونجات‌بخش و روشن‌کننده روی من‌است.

سرود مخصوص حنوکا

زبور ۳۰ زبوری که حضرت داود بهنگام افتتاح بیت‌المقدس سرود

خداوندا ترا ستایش می‌کنم چونکه مرا سرافراز کرده و دشمنانم برمن خرسند نه‌نمودی

خداوندا من بدرگاه تو استغاثه کردم ، به کلیه دردهایم شفادادی .

خداوندا جان مرا ازهلاکت رهانیدی ، مرا زنده‌گذاشتی تا به‌اسفل وارد نشوم.

ای فاضلان بدرگاه او زمر بخوانید ، یاد مقدس اورا گرامی بدارید.

زیرا خشم او فقط یك لحظه است ، اما رضایش زندگی ابدی است .

شبانگاه باگریه به‌بستر رفتم ، اما صبحگاهان باترنم برخاستم.

بهنگام آسایش بخود گفتم ، هیچگاه لغزش نمی‌یابم .

اما خداوند همه‌چیز بسته به رضای توا‌ست . توهستی که به کوه‌نشینان قدرت دادی واگر یك‌لحظه لطف خودرا ازمن دریغ نمائی هراس مرا دربر خواهد گرفت.

خداوندا بسوی تو میخوانم و بدرگاه تو مینالم.

از مردن من چه‌فایدهٔ حاصل ، اگر جسمم خاك‌شود آیا قادر است ترا ستایش کند.

שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי. פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

מזמור לפורים.

(כב) לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר. מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי. רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי: אֱלֹהַי. אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה. וְלַיְלָה וְלֹא דוּמִיָּה לִי: וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ. בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ. בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ: וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ. חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם: כָּל־רֹאַי יַלְעִגוּ לִי. יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ: גֹּל אֶל יְיָ יְפַלְּטֵהוּ. יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ: כִּי אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן. מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי: עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם. מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה: אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוֹבָה. כִּי אֵין עוֹזֵר: סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים. אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג: כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי. וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי. הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג. נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי: יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי. וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי. וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי: כִּי סְבָבוּנִי כְּלָבִים. עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי. כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי: אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי. הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי: יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם. וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל: וְאַתָּה יְיָ אַל תִּרְחָק. אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי. מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה. וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי. בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ:

خداوندا به من شفقت کن ودعای مرا مستجاب گردان . خداوندا تو مددکار من‌باش عزایم را به‌شادی مبدل نمودی ، لباس عزا را ازمن دور کرده ومرا به‌شادی ملبس گردانیدی به همین خاطر جلال تورا میستایم و سکوت نمی‌کنـم ای خداوند خدای‌من تاابـد تراسپاس می‌گویم

سرود مخصوص پوریم زبور ۲۲

۱ ــ سرودی‌که داودبرای رهبر نوازندگان درمقداش سروده بود که باسازی مخصوص بنام ستاره شفق اجراء میشد .

۲ ــ خداوندا خدای من چرا مرا ترك کردی ، دور شدی از رهائی من وحتی به ناله‌های من نیز توجهی نداری.

۳ ــ خدای من هرروز فریاد میکشم به من جواب نمیدهی ، تمامی شب سکوت نموده بازهم جواب نمیشنوم .

٤ ــ درحالیکه میدانم توازازل خدای مقدس وشنونده دعای اسرائیل هستی.

٥ ــ پدران ما به‌تو تکیه‌داشتند به تو امیدوار بودند، وتو آنها را خلاصی میدادی .

٦ ــ بهنگام تنگی بدرگاه تو فریاد میزدند و نجات پیدا میکردند ، بتو تکیه داشتند و هیچ‌گاه ازاین تکیه‌گاه شرمنده نمیشدند .

۷ ــ من که مثل کرمی بنظر می‌آیم ونه شخصیتی ، نزد همه انسانها شرمنده و در میان قوم سرافکنده هستم .

۸ ــ تا حدی که هرکس مرا می‌بیند مسخره‌ام میکند ، دهانشان بعلامت استهزا برمن‌کج میکنند و سرشان را میجنبانند .

۹ ــ خوبست که انسان رنجهایش را به پیش خدا ببرد ، تا اورا خلاص کند زیراخداوند کسی را که به‌او تکیه‌دارد مورد لطفش قرارمیدهد .

۱۰ ــ ای خدائی که مرا ازبطن مادرم درآوردی اگر رحم های تونبود نابود میشدم. مایحتاج مرا بوسیله پستانهای مادرم به‌من کرامت کردی .

۱۱ ــ امیدم به‌هنگامیکه در رخم مادربودم تو بودی ، وهم‌چنین بهنگام خروجم توبودی که مرا برپا گردانیدی و زنده گذاشتی .

۱۲ ــ خداوندا استدعا دارم که از من‌دورنشوی،زیراعذاب نزدیك‌است‌ومددکاری نیست

۱۳ ــ زیرا دشمن مانند گاوهای وحشی مرا احاطه کرده است ، ومانند گاومیش فربه و قوی میباشند.

١٤ ــ اینها دهان خودرا برای پاره‌کردن من مانند شیربازکرده‌اند .

۱۵ ــ از شدت ترس مانند آب ذوب شده وریخته شده‌ام ، همه استخوانهایم ازهم پاشیده شده قلبم در درونم مانند شمعی درمقابل آتش ذوب شده است.

١٦ ــ قوت من مثل سفالی خشك شده‌است، و زبانم به کامم‌چسبیده و به حدمرگ‌رسیده‌ام

۱۷ــ سگان مرا احاطه‌کرده‌اند وجماعت ظالمان مرا دوره نموده‌اند ، دست وپاهایم مثل اینکه در دهان شیر افتاده‌اند.

۱۸ ــ من ازدردهای استخوانم حرف میزنم ، اما دشمنانم باخوشحالی به‌نابودیم مینگرند.

۱۹ ــ آنها درافکار خود حتی لباسهای مرا بین خود تقسیم کرده‌اند، درفکر خود بعد از مرگم اموالم را باقرعه بین خود تقسیم کرده‌اند.

۲۰ ــ اما توای خداوند از من دورمشو ، زیرا توقوت منی به کمکم بشتاب .

۲۱ ــ خدایا مرااز شمشیر دشمن برهان ، و از دست عدویانم که مانند سگ هستند جان مرا خلاصی‌ده .

۲۲ــ همانطوریکه از شاخهای گاووحشی مرا نجات دادی ، از دهان شیر نیز مرا برهان

۲۳ ــ به خاطر این نجات نام تورا درمیان برادرانم تمجید میکنم ، و در جمع ملتها تورا میستایم

יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ. כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ. וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי. וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ. וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ: מֵאִתְּךָ תְהִלָּתִי בְּקָהָל רָב. נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו: יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ. יְהַלְלוּ יְיָ דֹּרְשָׁיו. יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד: יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל יְיָ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר. וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה. זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ. יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר: יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

מזמור לחתונה.

(מה) לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח. מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת: רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב. אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ. לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר: יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם. הוּצַק חֵן בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ. עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר. הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ: וַהֲדָרְךָ צְלַח רְכַב עַל דְּבַר־אֱמֶת וְעַנְוָה־צֶדֶק. וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ: חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים. עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ. בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד. שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: אָהַבְתָּ צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע. עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ. שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ: מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדֹתֶיךָ. מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ: בְּנוֹת מְלָכִים בְּיִקְּרוֹתֶיךָ. נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר: שִׁמְעִי בַת. וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ. וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ: וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ. כִּי הוּא

۲٤ ـ به آنها اینطور میگویم . ای خدا ترسان اورا ستایش کنید ای نسل یعقوب اورا احترام نمائید . ای همه فرزندان اسرائیل از او بترسید .
۲۵ـ زیرا اوفریاد فقیررا نادیده نگرفت وخوار نه‌نمود. وروی خودرا ازاو برنگردانید. وهنگامیکه بدرگاه اوناله کرد اورا مستجاب نمود.
۲٦ ـ اگر تورا درمیان جماعت کثیر میستایم خداوندا از فضل توست. همه نذرهائی‌که درموقع تنگی بدرگاه تو نذرکردم درمیان خداترسان اداء خواهم‌کرد .
۲۷ ـ متواضعان بهنگام نجات خورده سیرخواهند شد . ای طالبین خدا اورا ستایش کنید . قلبتان تا ابد زنده باد .
۲۸ ـ آنگاه‌ملتها از اقصی جهان شکست مارا یاد خواهند آورد واکنون که نجات مارا به چشم دیده‌اند بسوی خدا برگشته توبه میکنند.
۲۹ ـ آنهاخواهند دانست که سلطنت ازآن‌خداونداست‌واوست‌که‌برهمه‌ملل‌حکومت‌میکنند
۳۰ ـ آنها خواهند دانست که همه نعمات مال متواضعان است . پس خدارا شکرگزار خواهند بود آنگاه همه گمراهان بسوی خدا سجده خواهند کرد اما این سجده و توبه برای آنها فایده نخواهد بخشید و خدا باردگر جان آنها را زنده نخواهد کرد .
۳۱ ـ همه نعماتی که خداوند به بندگان خود بنی‌اسرائیل اعطا میکند مورد بحث وگفتگو وتعریف جهانیان دردوره آخر خواهند بود وبدینوسیله خدارا تسبیح خواهند کرد
۳۲ ـ پیشینیان آمده برای متولدین بعدی این عدالت را که خداوند برای آنها انجام داده است تعریف خواهند کرد .

سرود مخصوص داماد

زبور ٤٥ ـ ۱ ـ سرود عشق‌که فرزندان قورح برای رهبر نوازندگان درقدس به‌جهت دانشمندان که شبیه گل رز می‌باشند سروده‌اند.
۲ ـ قلب من این سرود را که با بهترین گفتار است تقدیم میکند این هدیه‌است برای دانشمندان که شبیه سلطان می‌باشند ، زبانم مانند قلم کاتبان گفتار فصیح بیان می‌کند.
۳ ـ تواز سایر انسانها بالاتری و ازلبانت تدریس کلام بامحبوبیت جاری‌است و برای همین است تاابد خداوند ترا آفرین کرده‌است .
٤ ـ ای قهرمان تورات شمشیرت رابکمربند وجنگ علیه نادانی را آغاز کن زیرا فقط این مجاهدت موجب افتخار و شکوه تو خواهد بود .
۵ ـ این بهترین شکوه‌است که‌تو برمرکب حقیقت سوارشدی و تواضع و عدل پیشه‌کنی وتورات موجب میشود که تو به نظر جهانیان اعجازنمائی .
٦ـ به خاطر دانش‌جویانی‌که تو تربیت می‌کنی . هرکلامی چون تیر خدنگ برقلوب دشمنان شاه خواهند نشست واقوام دیگر به تو تسلیم خواهند شد .
۷ـ کرسی تو ای استاد و ای معلم تاابد پایدار است . برای اینکه عصای سلطنتی تـو عصای حقیقت وعدل است .
۸ ـ ازاین‌نظر که تو عدالت را انتخاب کرد و ظلم را دشمن داشتی . درعوض خداوند ترا به عطر شادمانی‌تدهین کرد وتورا برهمه مخلوقات افضل نمود
۹ـ رایحه نیك‌نامی تو معطرتر ازهرمشك وعنبر خواهد بود. وشادمانی تو بالاتر ازهر قصر عاج خواهد بود .
۱۰ ـ بزرگان و سلاطین از تو دیدن خواهند کرد . ملکه خانه‌تو درکنارت بابهترین طلاهای اوفیر وزیورآلات مزین خواهدشد.
۱۲ ـ ای جامعه اسرائیل بشنو و گوش به فرامین تورات فراده و طریق گمراهان را فراموش‌کن واصنامی‌که اجداد توآنهارا می‌پرستیدند ترك‌نما .
۱۳ ـ تااینکه سلطان عالم از زیبای کردار تو خرسند شود زیرا او خدای توآست . به او سجده‌نما.

אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וּבַת צֹר בְּמִנְחָה. פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם: כָּל כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה. מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ: לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ. בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ. רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ: תּוּבַלְנָה בִּשְׂמָחֹת וָגִיל. תְּבֹאֶינָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ. תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ: אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר. עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדֻךָ לְעֹלָם וָעֶד:

מזמור בבית האבל.

(מט) לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל־הָעַמִּים. הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ. יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת. וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי. אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע. עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי. הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם. וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ. לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם. וְחָדַל לְעוֹלָם: וִיחִי עוֹד לָנֶצַח. לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ. יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ. וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם: קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם. מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר. קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין. נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ. וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ. מָוֶת יִרְעֵם. וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר. וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל. מִזְּבֻל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל. כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: אַל־תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ. כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד

۱۳ــ به‌این‌وسیله به‌چنان بزرگی‌رسی که‌بزرگان‌صور باهدایاوپیشکش‌به‌حضورتو آیند .
۱٤ــ این دانشمندان که ازچنان احترامی بهره‌دارند اگر باتواضع و فروتنی عمل نمایند آوازهٔ او بالاتر خواهد بود از لباس زردوزی‌که حضرت هارون بتن می‌کرد .
۱۵ــ با لباس جشن و ملیله‌دوزی اقوام دیگر هدایائی به‌حضور خداوند تقدیم خواهند کرد و باقی‌ماندگان قومش که به‌صیون مراجعت می‌نمایند مورد استقبال دیگران خواهند بود و همه اینها از جانب خداوند برای تو خواهد آمد.
۱٦ــ باشادی و شادمانی به‌صیون وارد خواهند شد. همانطور هم موفق به‌زیارت بیت‌المقدس خواهندگردید .
۱۷ ــ خداوندا نام تو در همه دوران بیاد می‌آورم و همین‌طورهم تمام ملل تورا تاابد مدح خواهند گفت و موفق خواهید شد که مانندگذشته فرزندانت‌بزرگان و سالاران‌ملت‌هاشوند.
۱۸ ــ خداوندا نام‌تو در همهٔ دوران بیاد می‌آورم و همین‌طور هم تمام ملل تورا تاابد ستایش خواهند کرد.

زبور ٤۹ از مزامیرداود که در منزل عزاداران قبل‌از نماز شامگاه خوانده میشود.
۱ــ سرودی که فرزندان قورح برای رهبر نوازندگان در بیت‌المقدس سروده‌اند.
۲ــ ای همه اقوام بشنوید و همه ساکنان زمین گوش‌فرادهید.
۳ــ همه شما، هم انسانهای عادی و هم شخصیت‌ها هم فقرا و هم‌ثروتمندان همگی به‌من گوش دهید.
٤ ــ زیرا دهانم کلمات حِکمت را جاری میکنند و افکار دلم فطانت میبخشند .
۵ــ من‌گوش خودرا به‌مَثَل‌های قدماکه درتورات است‌فرامیدهم من‌پند خودرا با ساز شروع میکنم.
٦ــ چرا من از ایام بدی‌که گناهانم را بمن تذکر میدهند میترسم؟ برای اینکه‌گناهانی را که من سبك و بیمقدار پنداشتم همانهائی‌هستند که مرا احاطه کرده و محکومم می‌کنند.
۷ــ آنهائی که به‌کثرت قدرت می‌نازند واز زیادی ثروت فخرمی‌کنند آنهاهم درهراسند.
۸ــ چه فایده میتوان از ثروتی بردکه نتوان باآن ازمرگ نجات یافت ویاجان عزیزی را با پول ازخداوند بازخرید.
۹ــ اگر امکان داشت که انسان بتواند با ثروت جان خودرا پس‌بگیرد آنوقت چقدر باارزش بود اما انسان هیچگاه قادر نیست حتی دراین‌باره فکر کند.
۱۰ــ ثروتمند چه فکرمیکند؟ آیا مگر امکان دارد تا به‌ابد زنده بماند و به‌گورنرود؟
۱۱ــ چونکه انسان میداند که نمیتواند از مرگ نجات یابد، دانشمندان هم مانندجاهلان خواهند مرد واموال خودرا برای دیگران ترك خواهندکرد بناچار تسلیم مرك میشوند .
۱۲ ــ پس چرا فکر انسان همیشه بر این‌است که ساختمانهای‌ابدی بسازد و مسکن هـای جاودانه برپاکند واسامی خودرا برای یادگار برآنها می‌گذارد .
۱۳ــ اینك انسان باتمام افتخار و شرافتی که دارد بهنگام مرگ هیچ‌کدام از این‌وسائل فخر وشرف باٰاو به‌گور نخواهند رفت ووقتی که مرد مانند بهائم وجماد خواهد شدکه نه‌حرف میزنند و نه شعور دارند .
۱٤ــ این‌طریق ظالمان است که همیشه به‌نادانی قدم برمیدارند و حتی کسانیکه به‌دنبال آنها می‌آیند ازاین مقوله سخن می‌گویند بدون اینکه از آن اندرزی بگیرند.
۱۵ــ مانند گوسفندان که درآغل جمع میشوند همانطور هم ظالمان در درجه اسفل السافلین فرو خواهند شد و ملك‌الموت آنها را خرد خواهد کرد و بهنگام طلوع رستاخیز بنی اسرائیل‌که از جمله رستگاران هستند برآنها مسلط خواهند شد . جان‌شریران پوسیده‌خواهد شد و آتش هاویه آنهارا سوزانده ونابود خواهدکرد .
۱٦ــ اما من‌که‌گوشم‌را به‌فرامین تورات فراداده‌ام خداوند جان مرا از رفتن به‌اسفل‌نجات می‌بخشد زیرا بهنگام زنده‌بودنم خداوند مرا به شاهراه طریقت تورات هدایت داده است .
۱۷ــ اگرکسی را دیدی‌که بی‌حد ثروتمند شده است به او حسد مورز وازاونترس.

בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל. לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ. וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו. עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין. נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

מזמורים למוצאי שבת

(עה) לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת. מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר הוֹדִינוּ לְּךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ. סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח מוֹעֵד. אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט: נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ. אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶּלָה: אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל תָּהֹלּוּ. וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן: אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם. תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק: כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב. וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט. זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: כִּי כוֹס בְּיַד יְיָ. וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ. וַיַּגֵּר מִזֶּה: אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: וַאֲנִי אַגִּיד לְעֹלָם. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ. תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק:

۱۸ـ زیرا بهنگام مرگ هیچ‌چیز را با خود نمیبرد و جلالش همراه او به‌قبر نمیرود.

۱۹ـ ظالمان در زنده‌بودنشان فقط آنها خودشان را تمجید می‌کنند. اما تو اگر به‌راه خدا رفتی دیگران ترا ستایش خواهند کرد.

۲۰ـ وقتیکه از این جهان درگذشتی وضع ظالمان را خواهی دید که چگونه در جهنم می‌سوزند و هیچگاه روشنائی نجات را نخواهندديد.

۲۱ـ انسانی که فقط به‌ثروت و افتخارات توجه دارد و نعمت حقیقی را در زندگی واقعی نمی‌فهمد او بهیمه است که نه‌فهم دارد و نه‌شعور.

زبور مخصوص شب یك‌شنبه

زبور ۷۵ زبوری که آصاف برای رهبر نوازندن در قدس سرائید آنرا «آل‌تشحط» نامید خداوندا ترا ستایش می‌کنیم چه درهنگام نعمت‌و چه درهنگام بلا، نام تو همواره ورد زبان ما است‌و اعجاز تورا تعریف می‌نمائیم. ۲ـ وقتیکه جشنی داریم قبل‌از همه به‌مناسبت شأن جشن تو را می‌ستائیم. ٤ـ بهنگام نزول تورات که دنیا داشت ازهم گسیخته می‌شد من که قوم اسرائیل هستم، با پذیرش تورات پایه و اساس جهان‌را برای‌انسانها استوار نمودم.

۵ـ من به‌متکبران گفتم تکبر نه‌نمائید وبه‌ظالمان گفتم که‌قدنیفرازید.

٦ـ گردن‌را بلندنکنید ومنصب تکبر را دربرمگیرید. ۷ـ انسانها از مشرق تا مغرب کره‌زمین را طی‌می‌کنند و بیابانهارا درمی‌نوردند ولی‌اینها هیچ‌کدام نباید وسیلهٔ تکبر وفخرشود. ۸ـ زیرا خداوند قاضی‌القضات است هرکه را میخواهد بلند می‌کند وهرکه را میخواهد پست میسازد ۹ـ سرنوشت بدست خداوند است پیالهٔ لبریز از می مکافات و او از این پیاله زهر به‌اقوام مینوشاند، همه شریران روی‌زمین این زهر تلخ را خواهند نوشید.

۱۰ـ من بزرگواری خداوندرا تعریف‌می‌کنم وبدرگاه‌خدای‌یعقوب میسرایم.

چ۱ و چون شاخ شریران بریده شود رتبه صالحان بلندمرتبه خواهد شد.

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן. כִּי אַתָּה יְיָ לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים. שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל. בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ. יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ. וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם. יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ: אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ. יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ. אֵל יִשְׂרָאֵל. הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם. בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

ואומר החזן קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן).

خدای کهکشانها باماست، خدای یعقوب پناه ماast سلاه. ای خدای کهکشانها خوشا کسانیکه به‌تو تکیه دارند. خداوندا مارا نجات ده، ای پادشاه ما بهنگام نماز، دعای ما را مستجاب فرما. با آسودگی دراز کشیده میخوابم، زیرا تو بتنهائی ای خداوند مرا می‌نشانی. راه رستگاری وحیات را به‌من بنمایان و بانور لقایت مرا شادمان ساز و تاابد با نعمتهای یمینت شادمانم کن. چه کسی است که از کوه صیون نجات‌اسرائیل‌را فراهم‌می‌کند، بهنگامیکه خداوند اراده فرماید که قومش را بسوی خود برگرداند یعقوب شادمان واسرائیل خوشحال خواهد شد . هرروزه خداوند احسانهایش را نشان میدهد و شبانگاه من با سرودها بدرگاه خدا نماز میگذارم.

نجات عادلان از جانب خداوند است و مددکارشان در موقع عذاب. خداوند به‌آنها کمك خواهد کرد آنها را نجات خواهد داد و ازدست ظالمان آنها را خلاص خواهد کرد زیرا به‌او تکیه دارند .

קדיש לעילא. بزرگوار و مقدس است اسم اعظم او. در جهانیکه با رضایت خود خلق کرده، و سلطنت خودرا در آن مستقر گردانیده.

نجات بندگانش را شکوفان و ایام مسیح خودرا نزدیك گرداند.درایام شما و درایام همهٔ خاندان اسرائیل بزودی و درایام نزدیك. بگوئید آمین.

نام اعظم او در عالم فانی و عالم باقی متبارك‌باد. نام مقدس خداوند متبارك و ممدوح مفتخر و متعال و رفیع و مجلل و افراشته و تهلیل‌مندباد.

לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

ש"ץ אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

וקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים. בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים. וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

برتر و والاتر از همهٔ برکات و سرور و تسبیح و تمجیدی که دراین دنیا گفته شده است. بگوئید آمین.

(آیات منتخبه از زبور)

اسم جلال تورا تبریك میگویند و رفیع‌تر از جمیع برکات و ستایش.

בָּרְכוּ خدای متبارك را تبریك‌بگوئید.

خدای متبارك تاابدمبارك‌باد.

בָּרוּךְ אַתָּה متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که به‌فرمان خود غروب را پدیدار میکنی باحکمت دروازه‌های آسمان را میگشائی و باخرد اوقات را تغییر میدهی و فصول را دگرگون میسازی.

ستارگان را در خط سیر خودشان به‌اراده‌ات مقرر میفرمائی تو آفریننده روز و شبی.

روشنائی را از پیش تاریکی و تاریکی را از پیش روشنائی دورمیکنی. روز را غروب کرده و شب را میآوری. روز را از شب جدا میسازی خدای کهکشان‌ها نام تو است. ای خداوند پدیدآورنده شام تو متبارکی.

אַהֲבַת قوم اسرائیل را بامحبت جاودانی دوست میداری .

אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ וְחֶמְלָתְךָ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ

تورات اوامر احکام، قوانین قضائی خویش را به‌ما تعلیم دادی.

بنابراین خداوندا در موقعیکه میخوابیم و در هنگامیکه برمیخیزیم در قوانین تو تفکر میکنیم همیشه از فراگرفتن مطالب تورات و احکام و قوانین تو خوشحال وبانشاط میشویم زیرا آنها موجب حیات و طول‌عمر ما میباشند.

شبانه‌روز به‌آنها میاندیشیم خداوندا هرگز محبت خودرا از ما دریغ مدار متبارکی تو ای خداوند که ملت خود اسرائیل را دوست میداری.

(سفر تثنیه باب ٦).

بشنو ای اسرائیل خداوند خدای ما خدای یکتا است .

متبارك باد نام جلال پادشاهی‌اش تاابد .

וְאָהַבְתָּ אֵת خداوند خدایت را به‌تمامی قلب و تمامی جان و ثروتت دوست بدار.

این سخنانی‌راکه من امروز امر می‌نمایم درقلبت جای داده

وآنهارا به‌فرزندانت خوب تعلیم ده .

בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ
דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ:
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם:

و دربارهٔ آنها هنگامیکه در خانه‌ات نشسته‌ای و وقتیکه در راه هستی، و بهنگام خوابیدن و برخاستنت صحبت کن.

آنهارا به‌عنوان علامت بردستت ببند وبعنوان‌سمبل برپیشانیت قرارده.

آنها را برقائمه در خانه‌ات وبر دروازه‌هایت بنویس.

(سفر تثنیه باب ۱۱)

آنگاه اگر اوامری را که من امروز به شما امر می‌کنم شنیده، خداوند خدای خویش را دوست بدارید و باتمام دل وجانتان عبادت‌کنید.

به‌هنگام خود باران زمستان، باران اول فصل و باران آخر فصل. به‌شما عطا خواهم کرد. غله، شیره‌انگور و روغن خودرا جمع‌آوری‌خواهی کرد.

در صحرایت علف برای چهارپایانت خواهم رویانید. تا اینکه ازنعماتم خورده‌سیرشوی.

اما برحذرباش مبادا دلتان فریفته شود و منحرف شده خدایان (معبودان) دیگر را عبادت کرده سجده کنید.

خشم خدا برشما افروخته خواهد شد و دریچه‌های آسمان بسته تاباران نبارد.

و زمین محصول خودرا ندهد و شما بزودی از سرزمین نیکوئی که خداوند عطا میفرماید آواره خواهید شد.

וְשַׂמְתֶּם֙ אֶת־דְּבָרַ֣י אֵ֔לֶּה עַל־לְבַבְכֶ֖ם
וְעַל־נַפְשְׁכֶ֑ם וּקְשַׁרְתֶּ֨ם אֹתָ֤ם לְאוֹת֙
עַל־יֶדְכֶ֔ם וְהָי֥וּ לְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֥ין עֵינֵיכֶֽם׃
וְלִמַּדְתֶּ֥ם אֹתָ֛ם אֶת־בְּנֵיכֶ֖ם לְדַבֵּ֣ר בָּ֑ם
בְּשִׁבְתְּךָ֤ בְּבֵיתֶ֙ךָ֙ וּבְלֶכְתְּךָ֣ בַדֶּ֔רֶךְ
וּֽבְשָׁכְבְּךָ֖ וּבְקוּמֶֽךָ׃ וּכְתַבְתָּ֛ם עַל־מְזוּז֥וֹת
בֵּיתֶ֖ךָ וּבִשְׁעָרֶֽיךָ׃ לְמַ֨עַן יִרְבּ֤וּ יְמֵיכֶם֙
וִימֵ֣י בְנֵיכֶ֔ם עַ֚ל הָֽאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֧ע
יְהוָ֛ה לַאֲבֹתֵיכֶ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם כִּימֵ֥י
הַשָּׁמַ֖יִם עַל־הָאָֽרֶץ׃

וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ דַּבֵּ֞ר
אֶל־בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֔ם וְעָשׂ֨וּ
לָהֶ֥ם צִיצִ֛ת עַל־כַּנְפֵ֥י בִגְדֵיהֶ֖ם לְדֹרֹתָ֑ם
וְנָ֥תְנ֛וּ עַל־צִיצִ֥ת הַכָּנָ֖ף פְּתִ֥יל תְּכֵֽלֶת׃
וְהָיָ֣ה לָכֶם֮ לְצִיצִת֒ וּרְאִיתֶ֣ם אֹת֗וֹ וּזְכַרְתֶּם֙
אֶת־כָּל־מִצְוֺ֣ת יְהוָ֔ה וַעֲשִׂיתֶ֖ם אֹתָ֑ם וְלֹֽא־
תָת֜וּרוּ אַחֲרֵ֤י לְבַבְכֶם֙ וְאַחֲרֵ֣י עֵֽינֵיכֶ֔ם
אֲשֶׁר־אַתֶּ֥ם זֹנִ֖ים אַחֲרֵיהֶֽם׃ לְמַ֣עַן תִּזְכְּר֔וּ

بنابراین دستورهای مرا در دل و جان خود جای‌دهید و آنها رابعنوان علامت بردست خویش ببندید و برپیشانی خود قرار دهید.

آنها را به‌فرزندان خو بیاموزید. دربارهٔ آنها هنگامیکه در خانه هستید وموقعیکه در راه راه‌میروید دروقت خوابیدن و برخاستنتان صحبت‌کنید.

و آنها را برقائمهٔ درخانه و دروازه‌های خویش بنویسید.

تااینکه ایام عمر شما و ایام عمر فرزندانتان در سرزمینی که خداوند به‌پدرانتان وعده داد تابه‌آنان بدهد مانند ایام افلاك برروی‌زمین طولانی شود.

(سفر اعداد ۱۵):

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה خداوند به‌موسی چنین گفت:

فرزندان اسرائیل را خطاب کرده به‌آنها بگو: برگوشه‌های لباسهای خود درطول قرون صیصیت (منگوله) قراردهند. وبرصیصیت‌برهر گوشه‌اش رشته آبی‌رنگ بگذارند.

وآن برای شما صیصیت خواهد بود تا برآن بنگرید وتمام احکام خداوند را بخاطر آورده و به‌جای آورید و ازپی دل‌وچشمانتان و شهوات خود نروید.

וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וחוזר הש"ץ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ מִכַּף כָּל־עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים נְקָמָה בְּפַרְעֹה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

تااینکه احکام مرا به‌خاطر داشته‌باشید و بجای آورید و برای خداوند خویش مقدس باشید.

من خداوند خدای شما هستم که شمارا از سرزمین مصر بیرون‌آوردم. تا خدای شما باشم. منم خداوند خدای شما .

خداوند شما خدای حقیقی است.

אֱמֶת همه این مطالب بااعتبار مورد قبول ما است.

که او خداوند خدای ما است و بجزاو غیری نیست. ما ملت اسرائیل قوم او هستیم او مارا از دست جباران خلاص میکند. او سلطان ما است وما را ازکف آزمندان نجات میبخشد. او خدائی است که از دشمنان ما انتقام میگیرد. مکافات عمل دشمنانمان را بر آنان خواهد آورد. جان ما را از حیات بهره میدهد و دام را از جلو پای‌ما برمیدارد.

مارا بر عدویانمان مسلط خواهد کرد. آن خدائی که انتقام ما را از فرعون کشید. باآیات و معجزات سرزمین بنی‌حام را متحیر کرد.

باخشم همه نخست‌زادگان قبطیان را کشت و از میان آنان قوم بنی‌اسرائیل بآزادی ابدی بیرون آورد خدائی که قوم اسرائیل را از شقوق دریای احمر گذرانید. متعاقبین ودشمنان آنهارا درمیان موجهای‌آن غرق نمود قوم بنی‌اسرائیل عظمتش را با چشم دیدند اورا ستایش کردند وبنامش سپاس گفتند. سلطنت اورا بارضا و رغبت برخود قبول کردند. آنگاه‌موسی و بنی‌اسرائیل با خوشحالی عظیم سرود سرداده گفتند:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בָנֶיךָ עַל הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דֶּבֶר. חֶרֶב. צָרָה, רָעָה, רָעָב וְיָגוֹן. וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה: שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה מִכָּל־דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לָיְלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל דָּבָר רָע לָעַד. אָמֵן:

החזן אומר קדיש לעילא (דף 134).

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

کیست چون تو درمیان معبودان ای‌خدا کیست که مانند تو مجلل‌است باقدرت سهمناك و قابل ستایش و کننـده عجایب عظمت سلطنت تـو را فرزندانت در لب‌دریا دیدند همه باهم سپاس گفتند و سلطنت تورا پذیرفته و گفتند.

خداوند تا ابدالاباد برما سلطنت خواهد کرد چنانکه یرمیا میگوید.

که خداوند یعقوب‌را نجات داد واز دست قویتر از خودش خلاص نمود.

متبارك هستی تو ای خداوند نجات‌دهنده قوم اسرائیل .

הַשְׁכִּיבֵנוּ ای پدر ما مارا بسلامتی بخوابان و ای سلطان ما مارا بـه زندگی نیکو و سلامتی برخیزان و فره‌ایزدیت را برسرما بگستران ومارا به‌اندرزهای نیکو درحضور خود آماده گردان وباعجله به‌خاطر نام خود مارا فرج‌ده و سپر ما باش ازما مرگ، دشمن، وبا، جنگ، مریضی، عذاب، گرسنگی بدی غصه تباهی طاعون دورگردان. شیطان را بشکن و از اطراف ما دورگردان . و در سایه فره‌ایزدیت مارا بپوشان . دخول و خروج مارا درحیات نیکو و سلامتی از حال تاابد محافظت فرما. زیرا که تو خدای نگهبان و نجات‌دهنده ما هستی و از هرگونه اتفاق بدو ترس شبانه محافظت میفرمائی.

متبارك هستی تو ای خداوندیکه ملت اسرائیل را تاابد نگهبانی.آمین.

وخزان قدیش لـعلا میگوید

خداوندا لبان مرا بگشا تا مدح توراگویم .

متبارکی تو ای خداوند خدای ما وخدای اجدادما خدای

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش (در ده روزبین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود)** یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی)**

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی توبه‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزبین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה*). וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ

---

*) במוצאי שבת ובמוצאי יו״ט אומרים כאן אתה חוננתנו.

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַדָּע וְהַשְׂכֵּל. אַתָּה אָמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כְּשֵׁם שֶׁהִבְדַּלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וּמִמִּשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. כָּךְ פְּדֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִשָּׂטָן רָע. וּמִפֶּגַע רָע. וּמֵעַיִן הָרָע. וּמִכָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בָּעוֹלָם: וחננו מאתך וכו׳

אַתָּה קָדוֹשׁ تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدا قادر مقدس.

אַתָּה חוֹנֵן تو هستی‌که به‌انسان عقل کرامت میکنی و به‌انسان فهم می‌آموزی.

(شب یك‌شنبه این قسمت را میخوانند) : تو هستی ای خداوند خالق‌ما که دانش و بینش را برما کرامت کرده‌ای. و تو هستی که امر کردی بین روزهای مقدس و سایر روزها فرق باشد وهمچنین بین تاریکی وروشنائی و بین بنی‌اسرائیل و بت‌پرستان و بین روز شنبه و ایام هفته فرق گذاشتی. همانطوریکه ای خدای خالق ما مارا از اقوام بت‌پرستان ممتاز نمودی و از طوایف روی زمین جدا ساختی همانطور هم ای خداوند ما را از شیطان و از اتفاقات ناگوار و از هرچه پیش‌آمد بد و سخت خلاصی‌ده واز خزائن پربرکتت عقل فهم و دانش برای ما کرامت فرما متبارك هستی تو ای خداوند عنایت‌کننده فهم و دانش.

הֲשִׁיבֵנוּ پروردگارا ما را بسوی اوامرت برگردان و مارا برای عبادت خود مقرب‌گردان و بسوی توبه کامل مارا عودت‌ده. متبارك‌هستی تو ای خداوند توبه‌پذیر.

סְלַח پروردگارا ما را ببخش زیرا که خطا کرده‌ایم. سلطان ما

מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בקיץ:

בָּרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת

בחורף:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל. וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבָךְ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית. וּמִכָּל מִינֵי פוּרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה. וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל

مارا عفوکن که مقصریم چونکه فقط تو قادر مهربان و بخشنده هستی.
متبارکی تو ای خداوند مهربان و بسیاربخشنده.

רְאֵה נָא رنج‌های ما مورد توجه قرارده و با جنگ‌کنندگان ماستیزه کن وبه‌خاطر نام اعظمت بزودی مارا نجات‌کامل ده زیرا تو خداوند نجات‌بخش نیرومند هستی. متبارك هستی تو ای خداوند نجات‌بخش اسرائیل.

רְפָאֵנוּ יְיָ پروردگارا ما را شفاده تا شفا یابیم فرج‌ده ما را تا فرج‌یابیم زیرا تو فقط مورد پرستش مائی. درمان وشفا بهمه دردهای ما عنایت‌فرما زیرا تو شفابخش و مهربان وامینی متبارك‌هستی تو ای خدای شفابخش مرضای قوم خود اسرائیل.

(دربهار وتابستان خوانده میشود:) בָּרְכֵנוּ ای خداوند خالق ما بهمه اعمال دستان ما برکت‌ده . این‌سال‌را باشبنم‌های مورد رضایت و برکت و عنایت برکت‌فرما وسرانجام‌آن صلح وسیری وزندگانی باشد مثل سنوات خوب و پر برکت . زیرا تو خداوند برکت دهنده سنوات هستی .

(این‌قسمت درایام پائیز و زمستان خوانده میشود:)

בָּרֵךְ עָלֵינוּ ای خداوند خالق ما امسال را برما پربرکت گردان و همه محصولش را به نیکوئی بگردان . باران و شب‌نم‌را برروی زمین همراه برکت نازل فرما. روی گیتی را سیراب‌کن و همه عالم را از نعمات خود سیرفرما. دستان مارا از هدایا و ثروت پربرکت لایزالت مملو گردان .

לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשׂוֹבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ מְהֵרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשרת ימי תשובה) הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

לַמַּלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וְכָל עוֹשֵׂי רִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר. וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ מִינִים:

این سال را محافظت‌فرموده از همه اتفاقات بد وازهر گونه تباهی و هرنوع بلیه درامان بدار وسرانجام آن‌را به امیدهای نیکو و صلح بگردان . براین سال و همه محصولش رحم و شفقت فرما وبا هدیه باران پربرکت او را برکت‌ده و عاقبتش به خیر و سیری و صلح وصفا بگردان مثل همه‌سنوات پربرکت زیراتوخدای قادر نیك ونیکی‌رسانی و سالها را تو برکت‌میدهی. متبارك هستی تو ای‌خدای برکت دهنده سنوات.

תְּקַע آزادی ما بـاکرنای بزرگ اعلام فرما عَلَـم جمع‌آوری پراکندگان مارا برافراز و بزودی ما را از چهار اکناف عالم در سرزمین خود جمع‌نما . متبارك هستی توای خداوندی که قوم خود اسرائیل را جمع مینمائی.

הָשִׁיבָה قضات مارا مانند قدیم برمسندهای خود برگردان ومشاوران ما چون ایام قدیم و غم‌واندوه را از ما دورگردان. وبزودی به تنهائی خود برما وعالم سلطنتت راآشکارگردان سلطنتی‌که بااحسان ورحمت وعدالت وقضاوت همراه است متبارك هستی تو ای خداوند که دوستدار عدالت و قضاوت هستی .

امیدی برای کفار ومنکرین نیست وآنانکه قصداً فرامین خدارا خوار میشمارند در یك‌لحظه نابودخواهند شد. عدویان و دشمنان توبزودی منقطع خواهندشد. سلطنت ظلم را بزودی ریشه‌کن نموده شکست ونابود ساخته زیردستشان کن. متبارکی تو خداوندی که عدویان را شکست داده و منکرین را زیردست مینمائی.

עַל הַצַּדִּיקִים. וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם. וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אָב הָרַחֲמָן. חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

עַל הַצַּדִּיקִים برصادقان و برفاضلان و برباقی‌ماندگان قوم بنی‌اسرائیل وبر کاتبان وبر کسانیکه ایمان آورده‌اند وبرما ای‌خداوند ما ترحم فرما. و به کسانیکه حقیقتا به‌نام تو توکل دارند اجر نیکو عنایت فرما و مارا جزء آنان محسوب گردان. و چون به تو امید بسته‌ایم هیچگاه خجل‌نخواهیم‌شد زیرا حقیقتا به احسانهای عظیم تو تکیه کرده‌ایم. متبارك هستی تــوای خداوند که ملجاء و پناهگاه صادقانی.

תִּשְׁכּוֹן درمیان شهر خود اورشلیم همانطوریکه وعده فرمودی تجلی فرما و به زودی تخت داود بنده‌ات را در آن آراسته گردان و به زودی درایام ما آن‌را برای ابد آبادگردان. مبارك هستی توای‌خداوندبنا کننده اورشلیم.

אֶת צֶמַח پروردگارا شاخه ازداود بنده‌ات بزودی شکوفان کن ومرتبه اورا با فرجهایت بلندمرتبه‌گردان زیرا هرروز نجات تورامنتظریم متبارك هستی توای خداوند که شاخه نجات را شکوفان میکنی.

שְׁמַע ای خداوند خالق‌ما تضرع مارا بپذیر. ای پدر مهربان برما رحم‌کن و دعای مارا با رحمت و رضایت مستجاب فرما زیرا تو خداوند مستجاب کننده دعا ونالــه‌ما هستی. ای سلطان ما مارا ازحضور خــود دست‌خالی برمگردان برما شفقت فرما ودعاهای مارا مستجاب گردان و نماز مارا قبول کن.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בפסח של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בסוכות של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان

قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

(درشب وروز اول ماه ראש החדש خوانده میشود):

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد ونمایان گردد و مورد قبول واقع شود و مسموع افتد؟ تفقد شودودرباره آن مذاکره گردد این یادبوداجدادماست یادبود اورشلیم شهرمقدس تواست ویادبود ماشیح‌بن‌داودبنده تو است . یادبود کلیه‌قوم‌تو بنی‌اسرائیل‌به‌نیکوئی وآبرو واحسان ومرحمت بدرگاه تو ذکر شود تا (دراول ماه) دراین روز اول ماه חַג הַמַּצּוֹת دراین عید فطیردراین‌روزواقعه مقدس‌חַג הַסֻּכּוֹת دراین عید سوکوت دراین روز واقعه مقدس. برما رحم‌شود وفرج داده شود برما ای‌خداوند خالق‌ما دراین ایام مارا به نیکوئی یادآوری فرما و با برکت مارا تفقد فرمائی. و مارا با زندگانی نیکو رهنمون باش با کلمات رحمت و نجات مارا دلخوش گردان . برما رحمت‌آور وبه ما عنایت فرما ومارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است . چونکـــه تـــو سلطان شفیق و مهربان هستی .

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوندکه نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا بەصیون

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בַּזְּמַן הַזֶּה:

(לחנוכה) בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים.

(לפורים) בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנַּעַר וְעַד זָקֵן. טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד. בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز به هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق‌که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

(این جملات در جشن پوریم وحنوکا خوانده.میشود:)

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگار بجای‌آوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات توفراموش‌کنند وازاوامر ورضای تو سرپیچی نمایند . اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی وبرمظلومیت آنها شفقت‌آوری و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی وعده کثیری را بدست عده کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست

וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. לְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ. וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی. و بدین‌وسیله نام عظیم و مقدس خودت را بار دیگر بر زبان اهل عالم انداختی و برای قومت فرج و نجات عظیمی در چنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به تالارخانه تو وارد شدند وحجرات آن را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و در صحن‌مقدس تو چراغها افروختند و این هشت روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که در بارهٔ اجدادمان انجام داده اید بار دگر نام اعظم تو را سپاس میگوئیم سلاه.

در ایام پوریم این جملات را میخوانند: این واقعه در ایام استر و مردخای در شوش پایتخت عیلام اتفاق افتاد. بهنگام استیلای هامان عمالقی مقرر داشت که کلیه یهودیان را از طفل تا پیر مرد و زن همگی کشته و نابود سازند. و معین شد که در تاریخ ۱۳ ماه دوازدهم که آدار باشد در یک روز این امر انجام شده و اموال آنها را غارت و مصادره نمایند. اما تو به کثرت رحمتهایت افکارش را برهم زدی و خواسته‌هایش را باطل نمودی و آنچه را که تصمیم گرفته بود به سر خودش آوردی بطوریکه او و فرزندانش را به‌دار آویختند و در بارهٔ قوم اسرائیل معجزه و اعجاب نموده به همین خاطر نام اعظم تو را سپاس میگوئیم. سلاه.

וְעַל כֻּלָּם در بارهٔ همهٔ این وقایع متبارک و متعال و رفیع است همواره اسم تو ای سلطان ما دائما" و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

וּכְתוֹב این جملات در روزهای بین روش هشانا و کیپور گفته میشود.

پروردگارا مقرر فرما که همهٔ افرادیکه با تو پیمان بسته‌اند، سرنوشت آنها به‌حیات نیکو رقم زده شود.

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریک میگویند نام اعظم تو را با حقیقت زیرا تو خدای نجات دهنده و مددکار ما هستی. متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات. زندگی و احسان و شفقت عدالت‌و رحمت را بر ما و بر جمیع قوم اسرائیل بگستران. و همگی ما را

וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן

پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

این جملات‌رادرایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی و روزی وافر و فرج وتسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود .

سرنوشت ما وهم‌چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود .

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי, خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطریمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואחר העמידה אומרים זה:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: יְיָ אֲדֹנֵנוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

במוצאי שבת החזן אומר קדיש דעילא. ואחר כך אומרים שובה יי, יושב בסתר, ואתה קדוש וכו׳ על הסדר כנמצא כאן. אבל בלילי חול מדלגים כל זה והחזן אומר קדיש תתקבל ואחר כך אומרים שיר המעלות וכו׳ כנמצא לקמן.

(נ) שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ. וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב

این عرایض دهانم مورد خشنودی. و افکار قلبم ای خداوند مورد رضای تو قرار گیرد. خداوندیکه در آسمانها هم‌آهنگی بوجود می‌آورد او برما نیز صلح وصفا مستقر گرداند وبرهمه قوم یهود آمین .

יְהִי שֵׁם «بعد نماز ایستاده این آیات را می‌خوانند»:

نام خداوند از ازل تاابد متبارك باد. از مطلع آفتاب تا غروب آن نام خداوند تهلیل‌مند باد.

ای خدای ما نام تو چقدر بر روی‌زمین مجلل است.

«در شبهای یك‌شنبه بعداز این آیات قدیش لعلا میگویند و سپس شووا و مطالب زیر اما درشبها میان عید این مطالب حذف و قدیش میگویند و سپس زبور ۱۲۱»

שׁוּבָה خداوندا نظر خودرا متوجه ما کن تا کی مورد غضب تو باشیم، به بندگانت شفقت فرما صبحگاهان ما را از احسانهایت سیر فرما، تا تمام عمر شادمان بوده ترنم نمائیم.

اعمال تو بر بندگانت ظاهر گردند و کبریائی تو بر فرزندان ایشان.

نعمات خداوند خدای ما برما باد و ازثمره اعمال نیك دستهایمان بهره‌مند گردیم.

خداوند اعمال دستهایمان را آراسته گردان.

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר کسیکه در سایه خداوند متعال ساکن است، در پناه فرّ ایزدیش منزل خواهدگرفت.

دربارهٔ خداوند میگویم که او ملجأ و پناه من‌است. خداوندیکه امیدم بدرگاه اواست.

زیرا او است که تورا از دام صیاد و وبای مهلك میرهاند. در کنف حمایت خود ترا مستور خواهدکرد ودرزیر بالهایش پناه خواهی گرفت. از خوف شب نخواهید ترسید و نه ازتیری که در روز ناگهان میبرد. نه از وبائی که در پنهانی میخرامد و نه‌از طاعونی که درهنگام ظهر قتل‌عام می کند.

יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף, וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט. וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ. עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין: בלחש קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: בקול וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטָלַתְנִי רוּחָא בלחש וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ שַׂגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית

از طرف چپ تو هزار نفر و از سمت راست تو ده‌هزار نفر خواهند افتاد، لاکن به‌تو نزدیك نخواهند شد. تو این‌را با چشم خود خواهی دید، و مکافات شریران را خواهی نگریست.

چونکه تو به‌خداوند پناه‌بردی و خدای‌متعال را ملجأ خود قراردادی بدی برتو مسلط نخواهد شد و بلا به‌منزلگاه تو نزدیك نخواهدگردید. زیرا فرشتگانش را مأمور تو کرده است تا تورا در همه راهها حفظ کنند. تورا بر دوش حمل خواهند کرد مبادا پای خودرا به‌سنگ بزنی. پایت را جای پای شیر واقعی خواهی گذاشت، شیربچه و اژدها را پایمال خواهی کرد . چونکه عاشق من‌است اورا خواهم رهانید وچونکه عارف نام من است اورا سرافراز خواهم کرد. من در تنگنائی با او خواهم بود اورا نجات داده معزز خواهم ساخت با طول عمر اورا سیر میگردانم و نجات خویش را به او نشان خواهم داد .

וְאַתָּה קָדוֹשׁ تو ای خداوند قدوس که بردعا وتمجید قوم‌اسرائیل نزول اجلال فرمودی هریك آن دیگری را مخاطب قرار داده و میگوید: قدوس‌ـقدوس‌ـقدوس خداوند لشکریان همه گیتی مملو از جلال اوست. (نقل از اشعیا نبی ٦ـ٤) این یك در تائید دیگری میگوید:

خداوند از آسمانهای علیوی فره ایزدیش قدوس است. خداوند از دهان مخلوقاتی که جبروت اورا نشان میدهند قدوس است. خداوند در این جهان و آن جهان و همه کائنات قدوس است خداوندیکه جهان مملو از نور جلالش می‌باشد . «نقل از یحزقل‌باب۳». باد مرا باخود حمل کرد و صدای غرش مهیبی پشت سرخود شنیدم که میگفت: مبارك‌باد جلال خداوند از عرش برینش.

שְׁכִינְתֵּהּ: ע״כ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ. וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ

«نقل از تورات سفر خروج باب ۱۵» خداوند تا بهابد سلطنت خواهد کرد.

خداوندا خدای ابراهیم و اسحق و یعقوب افکار قلب قومت را تاابد خودت ایجاد و پاسداری فرما و قلوب آنان را بسوی خود آراسته گردان.

(زبور ۷۸) خداوند مهربان وبخشندهٔ گناه است وانسان‌را تباه‌نمیکند و بسیاری اوقات از غضبش عدول فرموده و همهٔ خشمش را برنیفروخته است.

(زبور ۸۶) زیرا که تو خداوند خوب و بخشندهٔ و بهمه افرادیکه ترا میطلبند احسانهای کثیر می‌نمائی (زبور ۱۱۹) **عدالت تو عدالت ابدی است . و تورات تو حق است.**

(میکا قسمت‌آخر) همانطوریکه به‌اجداد ما درایام‌قدیم وعده‌فرمودی حقیقت را به‌یعقوب و احسان را به‌ابراهیم عطا فرمودی. (زبـور ۶۵) متبارك باد خداوندکه هرروز متحمل بارهای ما میشود وخدائیکه نجات دهنده ما است سلاه .

(زبور ٤٦) خدای لشکریان با ما است. خدای یعقوب مارا سرافراز می‌کند سلاه.

(زبور ٨٤) خدای لشکریان خوشابحال کسیکه امیدش بدرگاه تو است.

(زبور ۲۰) خدایا مارا نجات ده. ای پادشاها بهنگامیکه تورا میطلبیم ما را استجابت فرما.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ متبارك‌باد خداوندیکه ما را به‌خاطر خودش خلق نموده و مارا از گمراهان جدا نموده. و تورات حقیقت را به‌ما عطا کرده و درخت حیات ابدی را درمیان ما غرس کرده است. او قلب ما را به دستورات خودش بگشاید و محبتش را در قلوب ما جای دهد. تـا از او بهراسیم و رضا و عبادت اورا با قلب کامل بجای آوریم. تااینکه بیهوده خودرا خسته نکنیم و براه پوچ قدم نگذاریم. پروردگارا خدای اجداد ما تعلق تو برآن قرار گیرد که اوامر و دستورات تورا در این دنیا بجاآورده و درعالم آینده موفق شویم.

טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַייָ:

ואומר החזן קדיש תתקבל.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. (אָמֵן) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא. וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם. אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

تا زنده شده و وارث خوبی و برکت شویم.

(زبور ۳۰) برای اینکه جلال تورا ستایش کنم و سکوت‌ننمایم. ای خداوند خدای من تا ابد ترا سپاس میگویم.

(اشعیا ٤٢). خداوند به‌خاطر عدلش اراده فرموده که تورا بزرگ‌و مجلل گرداند.

(زبور ۹) دانایان نام تو به‌تو امیدوارند، زیرا طالبان خودرا ای خداوند هیچگاه ترك نه‌فرموده‌ای. (زبور ۸) ای خداوند سرور ما چقدر نام تو در همهٔ جهان مجلل است. (زبور ۳۱) ای همه کسانیکه بدرگاه خداوند منتظرید قوی باشید و قلوب خودرا محکم کنید.

بزرگوار و مقدس باد اسم اعظم خداوند دراین جهانیکه بارضای خود خلق فرموده سلطنتش‌را درآن مستقرگرداند وفرجش را شکوفان و ایام مسیح خودرا نزدیك‌گرداند. درایام شما ودرحیات شما و درحیات همه خاندان اسرائیل باعجله ورمان نزدیك بگوئید آمین اسم خداوند در جهان فانی وباقی متبارك باد .

متبارك و ممدوح ومفتخر و متعال وبرگزیده و مجلل ومعلی و تهلیل مند باد نام مقدس و متبارك او .

תִּתְקַבַּל دعا و تضرع ما همراه دعا وتضرع همهٔ خاندان اسرائیل در پیشگاه پدر ما که صاحب زمین و آسمان است قبول افتد، بگوئید آمین

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא از آسمانهایش ـ صلح عظیم‌زندگانی وسیری ونجات وتسلی خاطر وخلاصی وشفا موفقیت وبخشش‌گناه ووسعت و فرج برما و برتمام قوم اسرائیل باد. بگوئید آمین.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם خداوندیکه در آسمانهایش هم‌آهنگی بوجود آورده او نیز بکثرت مرحمتش برما وبر جمیع قوم اسرائیل صلح‌وصفا مقرر فرمائید. بگوئید آمین.

מי ששואל את חבירו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה יאמר לו אתמול היה כך וכך. מי ששכח ולא בירך כל הלילה. יספור כל היום בלא ברכה. ושאר הימים בברכה ואם שכח ולא בירך כל היום יספור בשאר הימים בלא ברכה. אבל אם הוא מסופק אם דלג יום אחד ולא ספר יספור בשאר הימים בברכה:

קודם שיספור מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר:

טז ניסן הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר:

יז • הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לָעוֹמֶר:

יח • הַיּוֹם שְׁלשָׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

יט • הַיּוֹם אַרְבָּעָה יָמִים לָעוֹמֶר:

כ • הַיּוֹם חֲמִשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

כא • הַיּוֹם שִׁשָּׁה יָמִים לָעוֹמֶר:

כב • הַיּוֹם שִׁבְעָה יָמִים לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד:

כג • הַיּוֹם שְׁמוֹנָה יָמִים לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד:

כד • הַיּוֹם תִּשְׁעָה יָמִים לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים:

כה • הַיּוֹם עֲשָׂרָה יָמִים לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁלשָׁה יָמִים:

ט • הַיּוֹם אַחַד עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים:

כז • הַיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

در فاصله غروب آفتاب و دیده شدن ستارگان در ایام عومر از کسی بپرسند که امشب چندمین شب عومر است باید جواب بگوید دیروز فلان عدد بود. هرگاه کسی فراموش کرد و در شب براخای عومر نگفت باید روز بعد بدون براخا بشمرد و اگر در روز بعد هم فراموش کرد دیگر حق ندارد روزهای بعدی براخا بگوید و میتواند همین طور بدون براخا بشمرد اما اگر مشکوک بود که براخا گفته یا خیر میتواند با براخا ادامه دهد.

قبل از شمردن باید این براخا را گفت.

متبارک هستی تو خداوند خالق ما سلطان عالم که ما را تقدیس کرده و به اوامرت به ما امر کردی که ایام عومر را بشماریم.

۱۶ نیسان: امروز اول عومر است.

۱۷ نیسان: امروز دوم عومر است.

۱۸ نیسان: امروز سوم عومر است.

۱۹ نیسان: امروز چهارم عومر است.

۲۰ نیسان: امروز پنجم عومر است.

۲۱ نیسان: امروز ششم عومر است.

۲۲ نیسان: امروز هفتم عومر است که عبارت از یک هفته میباشد.

۲۳ نیسان: امروز هشتم عومر است که عبارت از یک هفته و یک روز میباشد.

۲۴ نیسان: امروز نهم عومر است که عبارت از یک هفته و دو روز میباشد.

۲۵ نیسان: امروز دهم عومر است که عبارت از یک هفته و سه روز میباشد.

۲۶ نیسان: امروز یازده روز از عومر میگذرد که عبارت از یک هفته و چهار روز.

۲۷ نیسان: امروز دوازده روز از عومر میگذرد که عبارت از یک هفته و پنج روز

כח ניסן הַיּוֹם שְׁלשָׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ אֶחָד וְשִׁשָּׁה יָמִים:

כט . הַיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת:

ל . הַיּוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

א אייר הַיּוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים

ב . הַיּוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים:

ג . הַיּוֹם שְׁמוֹנָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

ד . הַיּוֹם תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

ה . הַיּוֹם עֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

ו . הַיּוֹם אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת:

ז . הַיּוֹם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

ח . הַיּוֹם שְׁלשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:

ט . הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלשָׁה יָמִים:

۲۸ نیسان: امروز ۱۳ روز از عومر میگذرد که عبارت از یک هفته وشش روز میباشد.

۲۹ نیسان: امروز ۱۴ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته .

۳۰ نیسان:امروز ۱۵ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دوهفته ویک روز.

۱ ایار :امروز ۱۶ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته و دوروز.

۲ ایار :امروز ۱۷ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته وسه روز.

۳ ایار :امروز ۱۸ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته و چهار روز.

۴ ایار :امروز ۱۹ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته و پنج روز .

۵ ایار :امروز ۲۰ روز از عومر میگذرد که عبارت است از دو هفته و شش روز .

۶ ایار :امروز ۲۱ روز از عومر میگذرد که عبارت است از سه هفته .

۷ ایار :امروز ۲۲ روز از عومر میگذرد که عبارت است از سه هفته و یک روز .

۸ ایار :امروز ۲۳ روز از عومر میگذرد که عبارت است از سه هفته و دو روز.

۹ ایار :امروز ۲۴ روز از عومر میگذرد که عبارت است از سه هفته و سه روز .

י אייר הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

יא • הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

יב • הַיּוֹם שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

יג • הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת:

יד • הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

טו • הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:

טז • הַיּוֹם אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

יז • הַיּוֹם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

יח • הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

יט • הַיּוֹם אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

כ • הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת:

כא • הַיּוֹם שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

۱۰ ایار : امروز ۲۵ روز او هومر میگذرد که عبارتند از سه هفته و چهار روز .

۱۱ ایار :امروز ۲۶ روز از عومر میگذرد که عبارتند از سه هفته و پنج روز .

۱۲ ایار :امروز ۲۷ روز از عومر میگذرد که عبارتند از سه هفته و شش روز.

۱۳ ایار :امروز ۲۸ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته .

۱۴ ایار :امروز ۲۹ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته ویک روز.

۱۵ ایار :امروز ۳۰ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته و دو روز.

۱۶ ایار :امروز ۳۱ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته و سه روز.

۱۷ ایار :امروز ۳۲ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته و چهار روز.

۱۸ ایار :امروز ۳۳ روز او عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته و پنج روز (لگ به عومر)

۱۹ ایار :امروز ۳۴ روز از عومر میگذرد که عبارتند از چهار هفته و شش روز.

۲۰ ایار :امروز ۳۵ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته .

۲۱ ایار :امروز ۳۶ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته ویک روز .

כב אייר הַיּוֹם שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:

כג „ הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

כד „ הַיּוֹם תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

כה „ הַיּוֹם אַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

כו „ הַיּוֹם אֶחָד וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

כז „ הַיּוֹם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת:

כח „ הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

כט „ הַיּוֹם אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:

א סיון הַיּוֹם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

ב „ הַיּוֹם שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

ג „ הַיּוֹם שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

ד „ הַיּוֹם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר, שֶׁהֵם שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

۲۲ ا یا ر : امروز ۳۷ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته و دو روز.

۲۳ ا یا ر : امروز ۳۸ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته و سه روز .

۲۴ ا یا ر : امروز ۳۹ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته و چها ر روز.

۲۵ ا یا ر : امروز ۴۰ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته و پنج روز .

۲۶ ا یا ر : امروز ۴۱ روز از عومر میگذرد که عبارتند از پنج هفته و شش روز.

۲۷ ا یا ر : امروز ۴۲ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته .

۲۸ ا یا ر : امروز ۴۳ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته ویک روز .

۲۹ ا یا ر : امروز ۴۴ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته و دو روز.

۱ سیوا ن : امروز ۴۵ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته و سه روز .

۲ سیوا ن : امروز ۴۶ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته و چها ر روز.

۳ سیوا ن : امروز ۴۷ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته و پنج روز .

۴ سیوا ن : امروز ۴۸ روز از عومر میگذرد که عبارتند از شش هفته و شش روز .

ה סיון הַיּוֹם תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם לָעוֹמֶר. שֶׁהֵם שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת:

בכל יום ויום אחר הספירה אומרים:

הָרַחֲמָן יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

(סז) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם:
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם:
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ:
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ:
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת:
בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אַתָּה צִוִּיתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לִסְפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֶר כְּדֵי לְטַהֲרֵנוּ מִקְּלִפּוֹתֵינוּ וּמִטֻּמְאוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתֶךָ: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדֵי שֶׁיִּטָּהֲרוּ נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִזֻּהֲמָתָם. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁבִּזְכוּת סְפִירַת הָעוֹמֶר שֶׁסָּפַרְתִּי יְתֻקַּן מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פלונית ויכוין בספירה השייכה לאותו הלילה) וְאֶטָּהֵר וְאֶתְקַדֵּשׁ בִּקְדֻשָּׁה שֶׁל מַעְלָה. אָמֵן סֶלָה:

۵ سیوان امروز ۴۹ روز ازعومرمیگذردکه عبارت است از هفت هفته کامل .

"هر روز بعدازشمردن مطالب زیررا میخوانند"

(زبور ۶۷) زبوری که داود برای رهبر نوازندگان سرود:
پروردگار مارا مورد ترحم وبرکتت قرارده . نور جلالت را تاابد برما بتابان، تامردم جهان ازطریقت توآگاه شده وتمام ملت نجات تورا دریابند.پروردگارا ملـــل عالم تورا حمد گویند.همه مردمجهان تورا سپاسگزارند. ملتها شادی وترنمخواهندکرد زیراا قوام را بصداقـــت داوری میکنی.وملل جهان را تا ابد هدایت میفرمائی.
خداوندا ملتها تورا حمد گویند. همه مردم جهان تورا سپاسهیگذارند.زمین محصول خودرا میدهد. خداوند مـــا را برکت خواهد داد. خداوند مارا چنان برکت خواهد داد تا اینکه مردم تمام اقصای جهان اورا حرمت کنند.
خداوندا التماس دارم به قدرت سیمینت گره از کار ما بگشا .
ای خداوند پاک وسهمناک ما را طاهر گردان ونگهبانی فرما .
ای خداوند التماس داریم یکتا پرستانت را مانندمردمک چشم حفظ فرما .
آنها را برکت ده پاک گردان ، رحمت کن ، وبااحسانهایت آنها را پاداش ده .
ای پناهگاه مقدس باکثرت نعماتت قومت را رهبری فرما .
ای خدای یگانه به خاطربارگاه مقدست ازقوم خودراضی شو.
دعای ما را قبول کن والتماس مارا بپذیر یادانای اسرار.
متبارک باد نام پر جلال سلطنتش تا ابدالاباد.

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ואומר החזן קדיש יהא שלמא רבא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

زبور ۱۲۱ **سرود درجات**

چشمانم را به کوهساران دوخته‌ام که ازکجا به‌من مدد میرسد. مدد من از جانب خداوند آفریننده آسمان و زمین است. او لغزشی برپای تو نخواهد گذاشت و او که نگهبان تو است چرت نمیزند. خداوند نگهدار اسرائیل هیچگاه نمیخوابد و چرت نمیزند. خداوند ترا محافظت‌میفرماید. خداوند ترازیرسایه فره‌ایزدیش مستورمیگرداند. درروزآفتاب‌ترا اذیت نکند ودرشب‌ماه ترا‌آزارنرساند. خداوندتراازهرگونه‌بدی‌محافظت‌فرماید و جان تورا حفظ‌کند. خداوند دخول و خروج تورا ازحال تاابدمحافظت فرماید.

اسم اعظم خداوند. بزرگوار و مقدس‌باد آمین در این دنیائی که با رضایت خود خلق کرده و سلطنت خویش را در آن مستقر فرموده و نجات را فراهم و موجب ظهور ماشیح میگردد آمین.

در حیات شما و درایام شما و درحیات جمیع خاندان اسرائیل باعجله و درایام قریب بگوئید آمین (آمین). اسم‌اعظم خداوند درجهان فانی و جهان باقی متبارك‌باد.

متبارك و ممدوح و مفتخر و متعال و برگزیده و مجلل و معلـی و تهیل مندباد نام مقدس و متبارك او. (آمین). برتر والاتر ازهمهٔ برکات‌و سرودها و تسبیح‌ها و تمجیدهائی که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین (آمین).

از آسمانها سلامتی اعظم وزندگانی طویل وسیری‌ونجات وتسلی‌خاطر و خلاصی و شفا ورهائی وبخشایش وعفو و وسعت و فرحناکی برما وبر جمیع قوم اسرائیل باد بگوئید آمین (آمین).

خداوندیکه در آسمانهایش هم‌آهنگی مستقر فرموده او برما صلـح مستقر گرداند.

و برهمه قوم اسرائیل بگوئید آمین (آمین).

חזן אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת

حضار محترم خداوند متبارك را تبريك بگوئيد:

خداوند متبارك از ازل تا ابد متبارك باد.

עָלֵינוּ برما است که سرور همهٔ مخلوقات را ستایش کنیم. خالق اولیه را به‌بزرگواری بستائیم. که ما را در ردیف مشرکان خلق نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد. نصیب ما مانند آنها نکرد، و سرنوشت ما را مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به‌موجودات فانی و پوچ و به‌معبودانی که قادر به نجات‌دادن نیستند نماز می‌برند، اما ما:

بدرگاه سلطانی که سلطنت به‌سلاطین می‌بخشد و مقدس و متبارك است سجده می‌کنیم. خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است ، و ماوای مقدسش در آسمانهای بیکران و فره‌ایزدیش در فضای لایتنهی است.

او خداوند ما است ولاغیر، سلطان ما حق است و جز او نیست.

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است: امروز بدان ودر قلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجود ندارد.

מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:

סֵדֶר הַדְלָקַת נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

בערב יום טוב אומר זה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב: (בשבת: שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם טוֹב:)

עַל כֵּן נְקַוֶּה بنابراین، خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم. و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. و عالم را به‌رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی. و همهٔ افراد بشر فقط بنام تو بخوانند. و همه ظالمان جهان بسوی تو برگردند. همه زانوها بدرگاه تو خم شوند. و هر زبانی بنام مقدس توسوگند خورد. در حضور تو خداوند همه‌خم شده‌سجده کنند. وبنام جلال تو مفتخر شوند. و همه دنیا یوج خداپرستی راگردن نهند و تاابدالاباد سلطنت تو برجهان حکمرانی کند. زیرا حکمرانی از آن تواست و تاابد با جلال خکومت خواهی کرد چنانکه در تورات (سفر خروج باب ۱۵) مندرج است

روزی فقط خداوند سلطان همهٔ جهان خواهد بود. در آنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه و نام‌او یگانه پرستش خواهد شد.

«خاتمه نماز شامگاهان»

برای روشن کردن شمع شبات

متبارک باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که ما را تقدیس نموده و به اوامرت به ما امر کردی که چراغ شبات را روشن کنیم.

برای روشن کردن شمع اعیاد

متبارک باد نام توای خداوند ما سلطان عالم که ما را تقدیس نموده وبه اوامرت به ما دستور دادی که چراغ موعید را روشن کنیم.

مقدمه از متـــرجم
درباره کتاب شیر هشیـــــریم

غزل غزلها که حضرت سلیمان نبی آنرا با روح القدس گفته است از جمله کتب مقدسه یهودی است که بعضی از دانشمندان یهودی آنرا قدس القداس میگویند.

(همه کتب مذهبی مقدس هستندو اما شیر هشیریم مقدس ترین است) برگرداندن اشعار از هر زبانی به زبان دیگرا گر از جمله محالات نباشد بسیار مشکل است چه از طرفی ترجمه از زبانی به زبان دیگر ملاحت و شیوائی کلام را از بین میبرد علی الخصوص اگر کلام شعر باشد و حتی تبدیل شعر به نثر در همان زبان نیز از سلاست و زیبائی وشیرینی کلام میکاهد تا چه رسد شعری اززبانی به نثر زبان دیگری ترجمه گردد. سعی شده است که به خواست خداوند امانت و صداقت را در ترجمه کلمات حفظ نموده و تا آنجائیکه ممکن است حالت و خاصیت شعر و ادبیات نیز حفظ شود . غزل و معاشقه بهر زبانی باشد باید مستمعی دل نازک وعاشق پیشه داشته باشد تا از آن حظ ببرد بخصوص اگر این عزلها عرفانی و الهی باشند خواننده و شنونده باید دارای روح عالی عرفان و همچنین دلی سوخته از عشق داشته باشد تا به مفاد واقعی آن پی ببرد. غزلهای سلیمان تنها یک معاشقه و رازونیاز عاشقانه نیست ویک گفتگو عاشقی با معشوقش نی . بلکه دنیائی از عرفان در آن نهفته است او با پروردگارش صحبت میکندعاشق خدا است .و مکالماتی است بین سلیمان که عاشق پاک باخته خالقش است وبین خداوند که سلیمان را از میان بنی بشر انتخاب کرده و با حکمت خود اورا آراسته است .و دنیا او را حکیم الحکما و دانای رازش

میدانند و پدر حکیمان جهان لقب یافته است در حقیقت
این راز و نیاز بین خدا و سلیمان و قوم اسرائیل است
که بصورت یک غزل عشقی بین چند نفر، از طرفی سلیمان
و از طرف دیگر شولمیت و از طرفی دختران اورشلیم
در آمده است. در حقیقت منظور واقعی سلیمان این ترجمه
تحت الفظی نیست بلکه یار او کسی جز خدا نیست عشق
او به صیون و اورشلیم است و معشوقه اش ملت اسرائیل
میباشد.
شیر هشیریم قسمتی از آن از گذشته ملت ایسرائیل صحبت
میکند و بخشی از آن وصف حال یهودیان زمان سلیمان است
و قسمتی از آن نبوت و پیش گوئی برای ایام آینده است
. مثلا" چند سطر اول باب پنجم از زمان قبل از جنگ جهانی
دوم، بقیه فصل پنجم جریان ایام جنگ و بعد از جنگ را
کاملا" روشن و پیش بینی میکند. هنگامیکه سلیمان میگوید
"ای عروس خواهرم، من به باغ خود در آمدم مشک خود را با
عطر هایم چیدم. از عسل نابم خوردم شراب و شیرم را
نوشیدم ای دوستان شما هم بخورید و بنوشید و سرمست شوید".
موقعیت یهودیان اروپائی را در چند سال قبل از جنگ
جهانی دوم را مشخص میکند که یهودیان در ناز و نعمت
فراوان غنوده بودند مدارج اقتصادی را تا پله های آخر
نردبام رفته از هر حیث در رفاه بودند مشخص میکند.
و سطر دوم را حالتی نمایان میکند که رهبران نهضت
ملی یهودی پیش آنها میروند التماس میکنند دق الباب
مینمایند و درخواست میکنند که برای ایجاد خانه ملی
در اسرائیل کمک کنند و خودشان نیز آماده رفتن به این
سرزمین نمایند و خطر آینده را به آنها گوشزد میکنند و
از شب ظلمات صحبت بمیان میاید " من خوابم اما قلبم
بیدار است. ناگهان صدای محبوبم در را میکوبد و میگوید
ای خواهر من محبوبه من کبوتر کاملهٔ من در را برویم
بگشا زیرا سرم از شبنم و زلفانم از رطوبت تر شده است "

کاملا" وضع و جوابی که آنها به این ندای الهی دادند
این بود " رخت های خود را کنده ام چگونه آنها را
بپوشم پا هایم را شسته ام چگونه آنها را آلوده کنم "
جوابی که آنها دادند گفته ما جامه یهودی بودن را از
تن در آورده ایم ما دیگر راه همرنگ شدن با جامعه
اروپائی و مانند آنها شدن را انتخاب کرده ایم چگونه
میتوانیم به عقب برگردیم زحمت کشیدیم تا وضع فعلی را
بوجود آوردیم و خودمانرا مثلا" آلمانی یهودی معرفی
کرده ایم . چگونه میخواهید دوباره جامه کثیف یهودیت
سر خورده و آواره و انسانهای دست دوم را بتن کنیم ما
از آداب کهنه دست شسته ایم پاهایمان را از منجلاب
یهودیت سی قرن پیش شسته ایم نمیخواهیم دیگر به عقب
بر گردیم نمیخواهیم دنبال خرافات برویم ودین به
صورتیکه شما میگویید دمده شده و فرسوده گشته است با
زمان مطابقت ندارد ما میخواهیم با دنیا پیشرفت کنیم
پا های خود را از عقب رفتن باز داشته ایم چگونه
میخواهید دوباره پای خود را در لجن زار مذهب و یهودیت
و ملیت فروبریم .آیه چهارم و پنجم و ششم هرج و مرج
اروپا شب کریستا نلاخ را مشخص میکند فشار های نازیان
را بیاد میاوردکه در اثر آن ناچار یهودیان اروپا
به خود میایند بر میخیزند که دربها را باز کنند اما
دیر شده بود فرصت طلائی را از دست داده بودند و ازهمه
دعوت ها ودرخواستها فقط آواز وطنین صدای فرستادگان
وشلیخیم باقی بود. از طرفی در اروپای شرقی روسها
آنها را میآزردند . اروپای مرکزی دچار هرج و مرج

نا زیها شده بود و اروپای غربی تحت تسلط دژخیمان
ایتالیائی و تبلیغات کلیسای کاتولیک عرصه را به
یهودیان تنگ کرده بود.
آیه هفت میگوید " نگهبانانی که در شهر گردش میکردند
مرا یافتند کتکم زدند مجروحم کردند ودید بانان حصار
ها روپوشم را از تنم برداشته . "
این همان حالت کشتار بیرحمانه یهودیان اروپا است که
بدون رحم و توجه یهودیان را میکشند ، شکنجه میدهند،
به اردوگاههای اجباری میفرستد و این جامه که خود این
یهودیان در تن کرده بودند و به آن افتخار میکردند
جامه رفرم جامه همرنگ شدن با اجتماع جامه ترقی و تغیر
مذهب را نازیها از تن آنان بدر آوردند وحتی به یهودیانی
که چند نسل قبل آباء و اجداد آنها یهودی بوده و تغییر
مذهب داده ویا مذهب خود را از دست داده بودند و با
افتخار میگفتند اول ما آلمانی یا لهستانی یا فرانسوی
هستیم بعدیهو دی رحم نکردند و ترو خشک یهودی اصلی و
یهودی تغییر مذهب داده و یهودی لیبرال و رفرمی را با
هم مشمول شکنجه و آزار و قتل و سوزاندن قرار دادند
ویا هائی را که شسته بودند با خون خودشان غسل دادند.
هر کدام از آیات و اشعار غزل سلیمان معنی دارد و
تشبیهات و استعارات آن دنیائی از معنویت در آن
نهفته است که انشاء الله در صورت حیات به توفیق
الهی و بلی ندر سعی خواهم کرد کتابی جداگانه با
تفاسیر و تعابیری که در کتب عرفانی و تفسیر های
مختلف وجود دارد، اصل منظور سلیمان را برای شما
عزیزانم باز گو کنم .

با تقدیم احترامات
ربای یدیدیا اذراحیان

۲۱ طوت ۵۷۵۱ مطابق با ۷ ژانویه ۱۹۹۱ روز یازدهمین
سال در گذشت شادروان پدرم هارا و یقوتی ال بن رحمیم

שִׁיר הַשִּׁירִים

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִנְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחֲדָא
שֵׁם י״ה בו״ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְשׁוֹרֵר בְּקוֹל
נְעִים שִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן לָשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילָה
וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן וּלְחַבֵּר אֵשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וּרְעוּתָא וְחֶדְוָתָא דְלִבָּא
שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ
אֲמָרוֹ שְׁלֹמֹה בְּעַצְמוֹ וּכְאִלּוּ הִשַּׂגְנוּ כָּל־הַסּוֹדוֹת הַחֲתוּמִים בּוֹ. וִיהִי נֹעַם יְהֹוָה
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי
פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהֹוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־
טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ
עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ: מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי
הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ: שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם
כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת
שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־
הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי: הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה
נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה
כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים
צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת
הָרֹעִים: לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: נָאווּ

غزل غزلها

فصل اول

۱ ـ غزل غزلها از گفته سلیمان . مرا با بوسه ای از دهانت بوسه ای ده زیرا عشق تو از شراب مست کننده تر است . ۳ ـ نام تو از رایحه عطر های نیکو بیشتر معطر است ، به این علت است که همه دختران جوان تو را دوست میدارند . ۴ ـ مرا بدنبال خود بکش تا بدویم ، شاه مرا به بحجره خود آورد تا با بودن تو شاد وخرسند گردم ، تا عشقت را بیاد آورده ، و همه تو را ازخلوص نیت دوست بدارند . ۵ ـ ای دختران اورشلیم من سیه فام اما جمیلم . بمانند خیمه های قیدار و چون سرا پرده سلیمان . ۶ ـ بر سیاهی من نگاه مکنید ، زیرا آفتاب مرا سوزانده است . پسران مادرم برمن خشم نموده ومرا نگهبان تاکستانهای خود ساختند . در حالیکه ازتاکستان خودم نگهبانی ننموده ام . ۷ ـ ای حبیب جان بمن بگو کجا بچرا میروی ، در هنگام ظهر کجا استراحت مینمائی چرا مرا آواره گله های رقیبانت میکنی . ۸ ـ ای محبوب ترین زنان اگر نمیدانی تو چقدر زیبائی بدنبال گوسفندان برو بزغاله هایت را در محیط چراگاه شبانان بچران . ۹ ـ ای محبوبهٔ من تورا به زیبائی اسب کالسکه فرعون تشبیه میکنم .

לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ
עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃
צְרוֹר הַמֹּר ׀ דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר ׀ דּוֹדִי
לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃
הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת בָּתֵּינוּ
אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃

ב

אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן
דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃
הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃ סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת
רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת
לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם
בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ
אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג
עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃ דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ
לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־
הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי

۱۰ ـ رخسارت با زینت جواهر و گردنت با تلولوی گردن بند چه زیباست. ۱۱ ـ زنجیر های طلا با نگین های نقره برای تو خواهم ساخت. ۱۲ ـ چون پادشاه به سفره نشیند سنبل من بوی خود را سر میدهد. ۱۳ ـ وقتیکه محبوبم بر روی سینه من آرام میگیرد، برایم چون مشک خالص است. ۱۴ ـ محبوبم مانند خوشه های انگور با غم در (غین گدی)است. ۱۵ ـ توچه زیبا هستی ای محبوبه من توچه زیبا هستی، چشمانت مثل چشمان کبوترند. ۱۶ ـ اینک تو زیبا وشیرینی ای محبوبه من تختخواب ما با بودن تو سرسبزو خرم است. ۱۷ ـ سقف خانه مان از سرو آزاد است و تختخواب از چوب صنوبر.

فصل دوم

۱ ـ من نرگس شارون و سوسن وادیها هستم. ۲ ـ بمانند سوسن درمیان خارها همچنان مجبوبه من در میان دختران میباشد. ۳ ـ به مانند سیب در میان درختان جنگل، همان طور هم محبوب من در میان پسران است، در سایه اش به شادمانی نشسته ومیوه اش در کامم شیرین است، ۴ ـ او مرا به میکده آورد. پرچم عشق را بر روی سرم بر افراشت ۵ ـ مرا با عصاره کشمش تقویت کنید و با سیب شفایـــــم دهید زیرا که من ازعشـق بیمارم. ۶ ـ دست چپ او زیر سرم میباشد وبا دست راست مرا در آغوش میکشد. ۷ ـ ای دختران اورشلیم شما را به غزالـها و آهوان صحرا قسم میدهم، که محبوب مرا تا خودش نخواهدبیدار نکنیدو عشق او را بر نیانگیزید. ۸ ـ این آواز محبوب من است که بر کوه ها جستان وبر تپه ها خیزان میاید. ۹ ـ محبوب من مثل غزال یا بره آهو است، او در پشت دیوار ما ایستاده و از پنجره نگاه میکند و از روزنه ها خود را نمایان میسازد.

לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם
חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל
הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יוֹנָתִי
בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ
הַשְׁמִיעִנִי אֶת־קוֹלֵךְ כִּי־קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃ אֶחֱזוּ
לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
סְמָדַר׃ דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפוּחַ
הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים עַל־הָרֵי בָתֶר׃

ג

עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו
וְלֹא מְצָאתִיו׃ אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים
וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא
מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד

۱۰ ـ محبوب من مرا خطاب کرده گفت . ای محبوب من وای زیبای من بر خیز وبیا . ۱۱ ـ اینک زمستان گذشتـــه وباران تمام شده و رفته است . ۱۲ ـ گلها بر زمیـــن ظاهر شده و هنگام آوای بلبل فرا رسیده ، آواز فاخته ها در کشور ما شنیده میشود. ۱۳ ـ درخت انجیر میـوه خود را به ثمر رسانیده و تاکستان گل آورده رایحـه خوش میدهد، ای محبوبهٔ من وای زیبای من برخیز وبیا . ۱۴ ـ ای کبوتر من که در شکاف صحره ها و پناهگاه سنگها هستی . چهره خودت را به من بنما و آوازت را به مــن بشنوان . زیرا که آواز تودلپذیر و چهره ات زیبا است. ۱۵ ـ بگیرید این شغالان ، این شغالان کوچک که تاکستان را خراب میکنند. زیرا که تاکستان های ما به گل نشسته اند. ۱۶ ـ محبوبم از آن من است و من از آن اویم ، او در میان باغ گل میخرامد. ۱۷ ـ وقتیکه نسیم روز میوزد وسایه ها میگریزند ، ای محبوب من برگرد. تو مثل غزال یا بره آهو بر روی کوههای (باتر) باش .

فصل سوم

۱ ـ شبانگاه در بستر خود کسی را که جانم‌دوستش میدارد طلبیدم . اورا جستجو کرده اما نیافتم . ۲ ـ گفتم برخاسته در کوچه و خیابانهای شهر بگردم تا کسی را که جانم دوستش میدارد طلب کنم . او را جستجو کردم امـــا نیافتم . ۳ ـ نگهبانانیکه در شهر میگشتند مرا یافتند از آنها پرسیدم آیا محبوب جانم را دیده اید؟

שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־
שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
תָּעִירוּ ׀ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד־שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת
עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל
אַבְקַת רוֹכֵל׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב
לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ
זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃
צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־
לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃

ד

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ
שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה
אֵין בָּהֶם׃ כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי
לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃

از ایشان چندان پیش نرفته بودم . کسی که جانم او را دوست میدارد یافتم . او را رها نکرده تا به خانه مادرم و بحجره والده خویش آوردم . ۵ ـ ای دختران اورشلیم شما را به غزالها و آهوان صحرا قسم میدهم . که محبوب مرا تا خودش نخواهد بیدار نکنید و عشق او را بر نینگیزانید . ۶ ـ این کیست که مثل ستونهای دود از بیابان میاید .رایحه او از بوی بخور مشک وعنبر و همه عطریات تاجران معطر تر است . ۷ ـ این تخت روان سلیمان است که ۶۰ نفر قهرمان از قهرمانان ایسرائیل در اطراف او هستند . ۸ ـ همه گی آنان شمشیر بدست و جنگ آزموده اند ، همه آنان از ترس شب شمشیر را به ران خود بسته اند . ۹ ـ سلیمان پادشاه تخت روانی برای خود از چوب لبنان ساخته است . ۱۰ ـ ستونها یش از نقره و سقفش را از طلا و کرسیش را از ارغوان ساخته اما داخل آن مملو از عشق دختران اورشلیم است . ۱۱ ـ ای دختران صیون بیرون آمده و سلیمان پادشاه را ببینید ، با تاجی که مادرش در روز عروسی وی و در روز شادی دلش بر سر وی نهاد .

فصل چهارم

۱ ـ ای محبوبه من تو زیبائی چشمانت به زیبائی برق کبوتران میباشند ، موهایت مانند گله بزغاله ها که بر دامنه کوه گیلعاد خوابیده اند . ۲ ـ دندانهایت به سفیدی پشم بریده گوسفندان که از شستن آمده است همگی آنها هم آهنگ و نقصی در آنها نیست . ۳ ـ لبانت مثل نوار قرمز و دهانت زیبا است . و شقیقه هایت در صورتت مانند پارهٔ انار است .

۴ ـ گردنت مثل برج داود است که با گردن بند آراسته است . و بر آن هزاران سپر شجاعان آویزان است .

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ אִתִּי
מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי ׀ מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃
לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּינִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק
מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן
וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃ נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה
דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
גַּן ׀ נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל ׀ נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃ שְׁלָחַיִךְ
פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים׃ נֵרְדְּ ׀
וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם
כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃ מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים
מִן־לְבָנוֹן׃ עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃

ה

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי
יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ
וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק

۵ ـ دو پستانت مثل دو بره توام آهو میباشند که در میان سوسن ها میخرامند. ۶ ـ وقتیکه نسیم روز میوزد و سایه ها بگریزند. من به کوه مشک و بر تپه عنبر خواهم رفت. ۷ ـ ای محبوبه من همه اندامت زیبا است و در تو نقصی نیست. ۸ ـ با من از لبنان بیا ای عروس من با من از لبنان بیا. از فراز قله (امانه) و از کوههای (سنیر و حرمون) از غارهای شیران و از کوه های پلنگان برمن بنگر. ۹ ـ ای عروس ای خواهر من با یکی از چشمانت و با چینی از گردنت دلم را ربودی ۱۰ ـ ای عروس ای خواهرم عشقت چه زیبا است. محبت تو از شراب و بوی عطرت از همه عطریات نیکوتر است.
۱۱ـ ای عروس از لبانت عسل میریزد و اززیر زبانت شیر جاری است. و رایحه لبانت سکر آورتر از بوی لبنان است. ۱۲ ـ خواهرم عروس مثل باغی در بسته است و موجی قفل شده و چشمه ای مختوم ۱۳. ـ جویبارهایت باغ انار، با میوه های نفیس وگلهای خوشبو و سنبل را سیراب میکند. ۱۴ ـ (میدانی به چه چیز شبیه هستی) شبیه سنبل و زعفران، نیشکر و دارچین، با انواع درختان کندر، مشک و عود یا جمیع عطر های نفیس.
۱۵ ـ شبیه چشمه باغها و استخر آب حیات ونهرهائیکه از کوههای لبنان جاری هستند. ۱۶ ـ ای صبا برخیز وای باد جنوب بیا بر باغ من بوز تا عطر هایش پراکنده شوند، محبوب من بباغ خود آید ومیوه قشنگ خود را میل کند.

فصل پنجم

۱ ـ ای عروس خواهر من بباغ خود در آمدم، مشک خود را با عطر هایم چیدم. از عسل نابم خوردم و شراب وشیرم را نوشیدم. ای دوستان شما هم بخورید و بنوشید و سر مست شوید.

פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל
קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃ פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־
הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי
נָטְפוּ־מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃ פָּתַחְתִּי
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ
וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃ מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים
הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי מֵעָלַי
שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ אִם־
תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ מַה־
דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה
הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ רֹאשׁוֹ כֶּתֶם
פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־
אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל־מִלֵּאת׃ לְחָיָו
כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים
נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃ יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ
מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃ שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מְיֻסָּדִים עַל־אַדְנֵי־פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָםִ׃

۲ ـ من خوابم اما قلبم بیدار است. ناگهان صدای محبوبم در را میکوبد و میگوید: ای خواهر من محبوبه من کبوتر کامله من در را برایم بگشا زیرا سرم از شبنم و زلفانم از رطوبت شب تر شده است. ۳ ـ (گفتم) رخت های خود را کنده ام چگونه آنها را بپوشم. پاهایم را شسته ام چگونه آنها را آلوده کنم. ۴ ـ محبوب من دست خویش را از سوراخ در داخل کرد. قلبم برای او به طپش افتاد. ۵ ـ برخاستم تا در را برای محبوب خود باز کنم. دستم بوی خوش مشک و انگشتانم مشک خالص را روی قفل احساس کردند. ۶ ـ من در را برای محبوبم با تاخیر باز کردم اما محبوبم رو گردانیده رفته بود. با طنین صدایش جانم از بدنم رفت. او را جستجو کرده نیافتم صدایش کردم اما جوابم نداد. ۷ ـ نهگبانانی که درشهر گردش میکردند مرا یافتند، کتکم زدند مجروحم کردند دیدبانان حصارها روپوشم را از تنم بر داشتند. ۸ ـ ای دختران اورشلیم شما را قسم میدهم. اگر محبوب مرا یافتید به او نگوئید که من مریض عشقم. ۹ ـ ای زیبا ترین زنان، محبوب تو بر سایرین چه برتری دارد، معشوق دیگران چه فضیلتی است که چنین ما را سوگند میدهی؟ ۱۰ ـ معشوق من سفید و سرخ فام است و عالیتر از هزاران. ۱۱ ـ سر او طلای خالص است و زلفهایش مجعد و مانند پر کلاغ سیاه. ۱۲ ـ جشمانش مثل کبوترانی که کنار نهرها با شیر شسته شده باشند، در کاسه جشمش میدرخشند. ۱۳ـ رخسارش چون باغچه بلسان و گلهای معطر است. لبانش چون سوسنها ست که عطر از آنان میچکد ۱۴ـ دستانش چون حلقه های طلا است که با زبرجد منقش باشد و قامت او عاج شُفاف است که به یاقوت مرصع. ۱۵ـ ساق پاهایش چون ستونهای مرمر که بر پایه های زر ناب استوار باشد. چهره اش چون درختان سرو لبنان برگزیده است. ۱۶ ـ دهان او بسیار شیرین وهمه اندامش مرغوبترین است این است محبوب من و حنین است یار من ای دختران اورشلیم

است این است محبوب من و حنین است یار من ای دختران اورشلیم

ו

אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ
עִמָּךְ׃ דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָםִ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן
הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ כְּפֶלַח
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים
פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי
אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת
וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃ מִי־זֹאת הַנִּשְׁקָפָה
כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה
הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת
עַמִּי נָדִיב׃

ז

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־תֶּחֱזוּ
בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים
בַּת־נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃

۱ ـ ای زیبا ترین زنان محبوب تو کجا رفته است . محبوب تو به کجا روی آورده است . تا او را با تو جستجو کنیم ۲ ـ محبوب من بباغ خویش بطرف باغچه های بلسان رفته است . تا در بوستان بخرامد و گلهای قشنگ را بچیند.
۳ـ من متعلق به محبوبم و محبوبم متعلق به من است هر چند گلهای دیگری را بچیند.
۴ ـ ای محبوبه من تو مثل شهر (ترصا) جمیل و مانند اورشلیم زیبائی وچون پرچم داران مهیب ۵ـ چشمانت را از نگاهم بر گردان زیرا مشوشم کرده اند. موهایت به زیبائی گله بزها میباشند که در دامنه گیلعاد آرامیده اند. ۶ ـ دندانهایت مانند گله گوسفندانی که از شستن برگشته اند ، همه گی آنها مرتبند وحتی نقصی در میان آنها نیست . ۷ ـ شقیقه های تو در صورتت چون پاره های انار میباشند. ۸ ـ ارزش تو از شصت ملکه وهشتاد کنیزک و دوشیزگان بیشمار بیشتر است . ۹ ـ این کبوتر کامله من یکتاست . او یگانه مادر خویش است ، و دردانه والده خود. دختران او را دیده تاءیدش کردند. ملکه ها و کنیزگان او را نگریسته و مدحش گفتند. ۱۰ ـ این کیست که مثل شفق میدرخشد، و مانند ماه زیباست و مثل آفتاب درخشان و چون پرچم داران مهیب . ۱۱ ـ به باغ درختان گردو فرود شدم تا سبزه های دشت را بنگرم وببینم که آیا تاکستانها شکوفه آورده وانار گل کرده است ؟ ۱۲ ـ بی آنکه ملتفت شوم که ناگاه جانم در مرکبی بسوی او در پرواز است .

فصل هفتم

۱ ـ برگرد برگرد ای شولمیت ، برگرد برگرد تا تورا بنگرم در شولمیت چه میتوان دید؟ هیبت دولشکر . ۲ ـ ای نجیب زاده پاهایت در نعلین چه زیبا هستند و حلقه رانهایت مثل زیور های دست صنعتگر زیبایند.

שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים
סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃
צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־
רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ רֹאשֵׁךְ
עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃
מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃ זֹאת קוֹמָתֵךְ
דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר
אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ־נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ
אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים
דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃ לְכָה דוֹדִי
נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃ נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה
אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן
אֶת־דֹּדַי לָךְ׃ הַדּוּדָאִים נָתְנוּ־רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים
חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

ח

מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ
גַּם לֹא־יָבֻזוּ לִי׃ אֶנְהָגֲךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי
אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי

۳ ـ ناف تو مانند کاسه مدوری است که شراب در آن گم نباشد. شکم تو مانند خرمن گندم است که باگلهای سوسن احاطه شده است. ۴ ـ دو پستان تو چون دو بره توام غزال است. ۵ ـ گردن تو مثل برج عاج و چشمانت چون حوضچه های (حشبون) دردروازه های (بت ربیم) میباشند بینی تو مثل برج لبنان است که مشرف بر دمشق میباشد.
۵ ـ سرت بر تو مثل کوه کرمل زیبا و موی سرت مانـــند ارغوان و دل پادشاه در طره های مویت اسیر است.
۶ ـ چه زیبا و دلپسندی، و عشق تو چه لذت بخش.
۷ ـ قامت تو چون نخل وپستانهایت چون خوشه های انگورند.
۸ ـ پیش خود گفتم از نخل بالا رفته شاخه هایش را خواهم گرفت و پستانهایت چون خوشه گندم در دستم خواهند بـــود و بوی خوش دماغت چون رایحه آرام سیب ها استنشاق کنم.
۹ ـ دهان تو مانند بهترین شراب است که مستقیما" برلبان عاشق میچکد و آرام لبان خفته گان را بتکلم وا میدارد.
۱۰ ـ من از آن محبوب خود هستم و او نیز علاقه اش به من است. ۱۱ ـ بیا ای محبوب من تا بصحرا رویم و در دهکده ها ساکن شویم ۱۲ ـ تا صبح زود به تاکستانها رفته و ببینیم آیا تاکستانها گل کرده و گلهایش گشوده ودرختان انار گل داده اند، تا در آنجا عشق خود را تقدیم تو کنم. ۱۳ ـ مهر گیاه بوی خود را سرداده و در خانه ما هر نوع میوه های نفیس تازه و کهنه موجود است. که آن ها را برای تو ای محبوب من، جمع کرده ام.

فصـــــــل هشتـــــم

۱ ـ ای کاش تو مثل برادر من که پستانهای مادرم را مکیده، میبودی، تا چون ترا در بیرون میافتم و میبوسیدم مرا رسوا نسازند. ۲ ـ ترا رهبری میکردم و به خانه مادرم میآوردم تا مرا تعلیم دهی، چگونه شراب انگور و عصاره انار خودم را تو بنوشانم.

וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם מַה־תָּעִירוּ ׀
וּמַה־תְּעֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה
מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ
שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃ שִׂימֵנִי כַחוֹתָם
עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה
כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃ מַיִם רַבִּים
לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־
יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ אָחוֹת
לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם
שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃ אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף
וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי
כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הָיָה
לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא
בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים
מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ בְּרַח ׀ דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי
אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁבִּזְכוּת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאתִי וְלָמַדְתִּי שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קָדָשִׁים, וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו. וּבִזְכוּת תֵּיבוֹתָיו. וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו. וּבִזְכוּת נְקֻדּוֹתָיו. וּבִזְכוּת שְׁמוֹתָיו וְצֵירוּפָיו וּרְמָזָיו וְסוֹדוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהֵא שָׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים. שְׁעַת הַקְשָׁבָה. שְׁעַת הַאֲזָנָה. וְנִקְרָאֲךָ וְתַעֲנֵנוּ נַעְתִּירָה לְךָ וְתֵעָתֵר לָנוּ, וְיִהְיֶה עוֹלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ הִשַּׂגְנוּ כָּל־הַסּוֹדוֹת הַנִּפְלָאִים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וּסְתוּמִים בּוֹ בְּכָל־תְּנָאָיו, וְנִזְכֶּה לְמָקוֹם שֶׁהַנְּפָשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת נֶחֱצָבוֹת מִשָּׁם וּכְאִלּוּ עָשִׂינוּ כָּל־מַה שֶּׁמּוּטָל עָלֵינוּ לְהַשִּׂיג בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, לִהְיוֹת מִן הָעוֹלִים וְהַזּוֹכִים לָעוֹלָם הַבָּא עִם שְׁאָר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים, וּמַלֵּא כָּל־מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וּמֵעָפָר עֲנִיֵּינוּ תְּקִימֵנוּ וּמֵאַשְׁפּוֹת דַּלּוּתֵנוּ תְּרוֹמְמֵנוּ, וְתָשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְעִיר קָדְשֶׁךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה.

۳ ـ دست چپ تو زیر سرم و دست راستت مرا در بغل میگرفت
۴ ـ ای دختران اورشلیم شما را سوگند میدهم ، که محبوب
مرا تا خودش نخواهد بیدار نکنید و عشق او را بر نینگیزید
۵ ـ این کیست که از بیابان میآید و بر معشوق خود تکیه
کرده است ، زیر درخت سیب عشق تو را بیدار کردم هما نجائی
که مادرت با تو حامله شد و در همان محلیکه تو را زائید
۶ ـ مرا مثل خاتم برقلبت و مثل بازوبند بر بازویت
ببند. زیرا درد عشق چون مرگ قوی است و فشار حَسَد از فشار
قبر بیشتر شعله های عشق شعله های آتش است و لهیب سوزان
خدا . ۷ ـ آبهای بسیار آتش محبت را خاموش نتوانند کرد.
و سیلها آنرا نتوانند فرونشانند. هرگاه کسی عشق را در
قبال جمیع اموال خانه خود عوض کند البته او را خوار
خواهند شمرد. ۸ ـ ما را خواهری کوچک است که پستان
ندارد.روزیکه او را خواستگار باشد چه بگوئیم ؟
۹ ـ اگر دیوار بود بر او برج نقره بنا میکردیم . اگر
دروازه میبود او را به لوحه های سرو آزاد میپوشاندیم
۱۰ ـ من قلعه ای هستم که پستانهایم بمنزله برجهایش
میباشند. برای اینست که در نظر او مظهر صلح شناخته
شده ام . ۱۱ ـ سلیمان تاکستانی در(بعل همون) داشت
و تاکستان را به نگهبانان سپرد تا هر کس برای میوه
اش هزار نقره بدهد. ۱۲ ـ ای سلیمان تاکستان خودم از
آن خودم باشد و آن هزار نقره برای خودت و دویست نقره
هم به نگهبانان میوه اش خواهم داد. ۱۳ ـ ای ساکن
بوستانها که دوستان آوازت را میشنوند از صدایت مرا
هم محظوظ کن . ۱۴ـ ای محبوب من فرار کن و چون غزال
و برگان آهو در کوه های معطر ساکن شو.

با سپاس از خداوند متعال این ترجمه در تاریخ روز
پانزدهم طوت ۵۷۵۱ مصادف با اول ژانویه ۱۹۹۱ در
نیویورک پایان یافت برای توفیقی که در ترجمه
و انتشار کتب مقدسه نصیبم کرده سر تعظیم در
پیشگاه کبریائیش میسایم .

با سپاس فراوان

ربای یدیدیا اذراحیان
عضو شورای ربانیم امریکا

עַרְבִית שֶׁל שַׁבָּת.

(לח) לְכוּ נְרַנְּנָה לַיָי. נָרִיעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה. בִּזְמִירוֹת
נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי
אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ
הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ:
בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה. נִבְרְכָה לִפְנֵי
יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ. וַאֲנַחְנוּ עַם
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ
תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה.
כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי

نماز شب شنبه

متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا تقدیس کرده اوامرت به ما امر دادی که چراغ شنبه را روشن کنیم .

۱ـ بیائید بدرگاه خداوندبسرائیم
و بدرگاه خالق نجات‌بخش خود بنوازیم .
۲ـ با سپاس فره‌ایزدیش را استقبال کنیم.
و با سرود بدرگاهش آواز شادمانه سردهیم .
۳ـ زیرا او بزرگوار خداوند است
و سلطانی بس عظیم برهمه معبودان.
٤ـ خدائیکه اعماق زمین بدست اوست
و قله‌های رفیع کوهها متعلق به او.
٥ـ خدائیکه دریا ازآن و مصنوع اوست
و خشکی‌ها بفرمان او خلق شده‌اند .
٦ـ بیائید تا بدرگاهش رکوع و سجودکنیم
و به پیشگاه خدای خالق‌مان تبریك بگوئیم .
۷ـ زیرا فقط او خداوند خدای ماست
اگر امروز فرمانش را اطاعت کنیم.
ما قوم او ودرچراگاه معنوی او گوسفندان تحت فرمانش خواهیم‌بود.
۸ـ حال مانند واقعه مریبا وروز (مَسا) دربیابان قلب خودراسخت مکنید.
۹ـ که درآن‌روز پدران شما مرا آزمایش کردند . تجربه‌کرده اعمال مرا دیدند .

אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר. וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם. וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי. אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

(צו) שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ. שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ. בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל־אֱלֹהִים: כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט. יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא. כִּי בָא לִשְׁפֹּט

۱۰ـ چهل سال ازآن قوم دلگیر بودم .
و میگفتم که این قوم گمراه دلند . زیرا طریقت مرا نشناختند .

۱۱ـ پس در غضب خود قسم خوردم.
درآرامشی که برای آنها مهیا کردام داخل نشوند .

שִׁירוּ לַיְיָ ۱ـ بدرگاه خداوند سرود تازه بسرائید .
ای همه خلق جهان بدرگاه خدا سرود بخوانید .

۲ـ بدرگاه خداوند سرود خوانده نامش‌را تبریك گوئید.
۳ـ و در میان همه اقوام معجزاتش را بازگو نمائید .

٤ـ زیرا خداوند عظیم است و بغایت ممدوح .
و از همه معبودان مهیب‌تر است .

٥ـ زیرا خدایان مشرکین بتهایند .
اما خداوند ما خالق آسمانها است .

٦ـ مجد وجلال صادره از حضور اویند
قدرت و جلال از مکان مقدس وی.

۷ـ ای قبایل ملل خداوند را وصف نمائید .
جلال و قدرت خداوند را توصیف کنید .

۸ـ جلال نام خدارا تعریف کرده .
هدایا برداشته به صحنهای او داخل شوید .

۹ـ خداوند را از ماوای مقدسش سجده کنید .
ای همه ساکنان زمین ازحضور او بلرزید .

۱۰ـ بهمه قبایل اعلام کنید که سلطنت ابدی مال خداست .
و ربع مسکون استوار گردیده متزلزل نخواهد شد .
او ملت‌هارا به عدالت داوری خواهد کرد .

۱۱ـ ای آسمانها شادی کنید وای‌زمین مسرور شو .
ای دریا و محتویاتش بخروش‌آئید .

۱۲ـ ای صحرا و هرچه درآن است بوجدآئید .

הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

(צז) יְיָ מָלָךְ. תָּגֵל הָאָרֶץ. יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ. וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל. רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ. מִלִּפְנֵי יְיָ. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ. וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל. הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים. הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן. וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע. שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו. מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק. וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּייָ. וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

(צח) מִזְמוֹר. שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ. כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל אַפְסֵי

پس شما درختان جنگل درپیشگاه خداوندکه نزول اجلال میفرماید مترنم شوید .
۱۲– زیرا برای داوری زمین نزول اجلال فرموده
ربع مسکون را به عدالت وملتهارا به امانت محاکمه خواهدکرد .

יְיָ מָלָךְ. زبور ۹۷

۱– سلطنت ازآن خداوند است .
زمین شادی‌کند وجزایر فراوان شاد شوند .
۲– (بی‌اطلاعی از او) دراطرافش چون ابر و ظلمات قرارگرفته
اما ماوای سریر سلطنتش عدل وانصاف است .
۳– پیشاپیش وی آتش روان است .
تا منکرینش را در اطراف بسوزاند .
٤– برقهایش جهان را منور میگرداند .
زمین این را دیده بلرزد .
٥– در پیشگاه خداوند کوهها چون موم گداخته میشوند .
از هیبت پیشگاه سرور جهان
٦– آسمانها عدالتش را تعریف میکنند .
و کلیه اقوام جلال اورا نظاره مینمایند .
۷– همه بت‌پرستان شرمنده خواهند شد .
و همه آنانیکه ارباب انواع را ستایش‌میکنند.
ای همه معبودان به او سجده کنید .
۸– صیون این را شنید و شادمان شد
ای خداوند جماعت یهود به خاطر عدالت تو مسرورگردید .
۹– زیراکه تو ای خداوند برهمه جهان برتری
و بی‌نهایت از همه معبودان والاتر .
۱۰– ای دوستداران خداوند بدی را دشمن بدارید .
خداوند نگهدار جان زاهدان است .
و آنان را از دست شریران نجات میبخشد .
۱۱– نور رستگاری برای عادلان مهیا شده است
و برای افراد راستدل شادمانی .
۱۲– ای عادلان به خاطر ایمان به خدا شادمان باشید
و ذکر قدوسیت اورا حمدگوئید .

מִזְמוֹר. زبور ۹۸

۱– بدرگاه خداوند سرود تازه بسرائید زیراکارهای عجیب‌کرده است
۲– یمین او وفرمان مقدسش قومش‌را نجات داده است .
۲– خداوند نجات خودرا اعلام نموده
و در نظر ملل عدالت خودرا آشکار فرموده است .
۳– امانت و رحمت خودرا درباره خاندان اسرائیل بیادآورده

אָרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל-הָאָרֶץ. פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר. בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ. תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף. יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ: יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

(צט) יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יוֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל. וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב. אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים. מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו. וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ. קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם. אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם. וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

تمامی اقصای گیتی نجات خداوند مارا مشاهده کردند .

٤ـ ای همه ساکنان زمین بدرگاه خداوند آواز شادمانی سردهید .
بانك زده ترنم نمائید وبسرائید .

٥ـ بدرگاه خداوند بابربط بسرائید .
با بربط و صدا و سرود .

٦ـ باکرناها و صدای شیپور بحضور خداوند سلطان عالم آوای شادی سردهید

٧ـ دریا و هرچه درآن هست به خروش آئید .
ای ربع مسکون و ساکنانش .

٨ـ نهرهاکف زنند وبهمراه کوهها ترنم نمایند .

٩ـ به حضور خداوند زیرا برای داوری جهان نزول اجلال میفرماید .

١٠ ـ ربع مسکون را با عدالت و اقوام را با امانت داوری خواهد کرد .

יְיָ מָלָךְ زبور ٩٩

١ـ سلطنت ازآن خداوند است . پس اقوام بلرزه درآیند .
اوکه برکروبیان جلوس میفرماید زمین بلرزه درمی‌آید .

٢ـ خداوند درصیون به عظمت معروف است .
و او در نزد همه اقوام متعال است .

٣ـ اسم اعظم تورا سپاس خواهندگفت
زیرا او مقدس و سهمناك است .

٤ـ سلطان مقتدری‌که قضاوت را میپسندد .
زیرا تو راستی را پایدارکرده‌ای .

٥ـ تو درمیان خاندان یعقوب داوری وعدالت‌را مقرر فرمودی .

٦ـ موسی وهارون ازکاهنانش و شموئیل ازخوانندگان نام او
بدرگاه خداوند دعاکردند و او ایشان را اجابت فرمود .

٧ـ در تجلی‌گاه ابرمانندی باآنها تکلم فرمود .
آنها دستوراتش‌را اطاعت نموده .
سپس قوانینی برای آنها مقرر فرمود .

٨ـ ای خداوند خدای ما تو ایشان را اجابت فرمودی .
تو خدای بخشنده آنان بودی اما از اعمالشان انتقام‌گرفتی .

٩ـ خداوند خدای مارا متعال بخوانید .
و در کوه مقدسش او را سجده کنید .
زیرا خداوند خدای ما قدوس است

ויש אומרים גם מזמור הזה.

(ק) מִזְמוֹר לְתוֹדָה. הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה. בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים. הוּא עָשָׂנוּ. וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה. הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

(א) בַּמֶּה מַדְלִיקִין וּבַמָּה אֵין מַדְלִיקִין. אֵין מַדְלִיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ. וְלֹא בְחוֹסֶן. וְלֹא בְכַלָּךְ. וְלֹא בִפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִפְתִילַת הַמִּדְבָּר. וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם. לֹא בְזֶפֶת וְלֹא בְשַׁעֲוָה. וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרֵפָה. וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בְחֵלֶב. נָחוּם הַמָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מְבֻשָּׁל. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ מְבֻשָּׁל. אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל־הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שׁוּמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: (ג) כָּל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִּשְׁתָּן וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִשְׁתָּן. פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקּוֹב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה.

زبور ۱۰۰ (ק) מִזְמוֹר לְתוֹדָה.

۱- ای ساکنان زمین خداوند را با شادی توصیف کنید.

۲- پروردگار را با خوشحالی عبادت کنید با ترنم به حضورش آئید.

۳- بدانید او بتنهائی خدا یکتاست ما مخلوق خاص اوئیم و گوسفندان چراگاهش.

٤- با تشکر به عبادتگاه او آئید، باحمد به آستان مقدس.

۵- زیرا خداوند احسان و رحمت ابدی و حقانیت او جاودانی است.

בַּמֶּה מַדְלִיקִין ۱- با چه چیز چراغ شبات را روشن میکنند و با چه چیز نمیشود روشن کرد. چراغ شبات نبـــاید با فتیلـــــه از تارهای چربی یا تارهـــای کنف و یا باقی مانده پیله ابریشم و نه با ریشه های گیاهان صحرائی و نــــه تارهای گیاهان بیابانی و نه جلبك های روی آب باشد. روغن چراغ شبات نباید از قیر یا موم یا روغن کرچك و یا روغن سوخته و نه دنبه و نه پیه حیوانـات باشد. دانشمندی بنام ناهوم از اهل ماد میگوید با پیه آب‌شده میتوان روشن کرد ولی سایر دانشمندان معتقدند پیه چه آب‌شده باشد یا نه نمیشود چراغ شبات را با آن روشن کرد. ۲- روزهای متبرکه نیز نباید با روغن سوخته چراغ روشـن کرد و ربی شماعل میگوید به خاطر احترام شبات چراغ شبات را نباید باروغن قطران روشن کرد. دانشمندان با کلیه روغن های زیر اجازه داده‌اند از قبیل روغـــن کنجید ، روغن گردو ، روغن دانه ترب ، روغن ماهی ، روغن پیاز حضرتی ، روغن قطران و نفت. یکی از دانشمندان بنام ربی طرفون معتقد است چراغ شبـات را فقط باید با روغن زیتون روشن کرد. ۳- از کلیه تارها و الیاف علفی نبایـد برای شبات فتیله درست کرد مگر از کنف. لباس کهنه که تا شده باشد از محـل تاشده میتوان فتیله درست کرد ربی الیعزر آنرا ناپاك میداند و نباید مـورد استعمال قرار گیرد ربی عقیبا میگوید پاك است و میتوان از آن استفـــاده کرد.

וִימַלְאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיָרֵא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לִסְטִים. מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה. אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִּישַׁן פָּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר. כְּחָס עַל הַשֶּׁמֶן. כְּחָס עַל הַפְּתִילָה חַיָּב. וְרַבִּי יוֹסֵי פּוֹטֵר בְּכֻלָּן. חוּץ מִן הַפְּתִילָה. מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשָׂה פֶחָם: (ו) עַל שָׁלֹשׁ עֲבֵירוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בִּשְׁעַת לֵידָתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה וּבְחַלָּה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: (ז) שְׁלֹשָׁה דְבָרִים צָרִיךְ אָדָם לוֹמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֵׁכָה עִשַּׂרְתֶּן עֵרַבְתֶּן הַדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפֵק חֲשֵׁכָה. סָפֵק אֵינָהּ חֲשֵׁכָה אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת הַוַּדַּאי וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מְעַשְּׂרִין אֶת הַדְּמַאי. וּמְעָרְבִין וְטוֹמְנִין אֶת הַחַמִּין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָֹה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנַיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהוָֹה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָֹה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

החזן אומר קדיש על ישראל.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

٤- نمیشود انسان پوست تخم مرغ را سوراخ کرده و پر از روغن نموده ودربالای منبع چراغ قرار داد و از آن روغن در منبع بچکد حتی اگر این ظرف از سفال درست شده باشد. ربی یهودا اجازه میدهد، اما اگر منبع با ظرفی شبیه به پوست تخم مرغ مذکور در ابتدا توسط سفالگر وصل شده باشد مانعی ندارد زیرا حکم یك ظرف واحدی دارد. نباید انسان ظرفی پراز روغن نموده و در کنارچراغ بگذارد و بوسیله فتیله این دو ظرف را بهم مربوط نماید که از ظرف روغن بوسیله فتیله روغن در منبع چراغ کشیده شود اما ربی یهودا در این مورد اجازه داده است. ٥- اگر کسی در شب‌شبات به خاطر اینکه میترسد و یا به خاطر ترس‌از دشمن و یا ترس‌از راهزنها و یا بعلت‌رایحه بد و یا به خاطر مریضی که باید بخواب‌رود چراغ شبات را خاموش‌کند مجاز میباشدکسی که در چراغ روشن کردن و یا در روغن‌چراغ یا فتیله صرفه جوئی میکند مقصر است ربی یوسه همه را تأئید میکند غیراز فتیله چون زیادی‌آن موجب‌دود میشود.

٦- به خاطر سه نوع گناه زنان در هنگام وضع حمل میمیرند و عبارتند از اجراء نکردن دستورات مربوط بدوران قاعدگی - جدا ننمودن حلا - و روشن نکردن چراغ شبات. سه مطلب‌هر کس‌باید در روز جمعه هنگام عصر به خانواده‌اش تذکربدهد و بپرسد عشریه را جدا کرده‌اید - مراسم عیروو (محصور کردن و تعیین حد در منزل) را بجا آورده‌اید- چراغ‌ها را روشن کنید. اگر مشکوك‌باشیم که غروب شده است‌یا نه در این وقت‌نباید دیگر عشریه قطعی را جداجدا نمودو نباید ظرف‌شست‌و نباید چراغ روشن کرد اما میتوانید از موادمشکوك‌ده یك را جدا کرده و مراسم عیروو را بجا آورده و غذای‌گرم را بپوشاند تا سرد نشود.

ربی حننیا فرزند عقشیا میگوید خداوندا راده فرمود که ملت‌اسرائیل را موفق گرداند بهمین‌علت‌اوامر و نواهی را برای‌آنها افزود چنانکه گفته است: خداوند بخاطر عدلش‌اراده فرمود که دستورات‌شرعیه را زیاد و عظیم گرداند.

יְהֹוָה اسم اعظم خداوند بزرگوار و مقدس‌باد آمین در این دنیائی که با رضای‌خود خلق کرده و سلطنت‌خویش‌را در آن مستقر فرموده و نجات‌را فراهم و موجب‌ظهور ماشیخ میگردد. آمین در حیات‌شما و در ایام شما و در حیات جمیع خاندان اسرائیل‌با عجله و ایام نزدیك‌بگوئید آمین

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּיָתְבִין דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּישְׁתָּא דִּי בְּאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם מָרֵה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֵיוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם. אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל

متبارك و ممدوح مفتخر و متعال و برگذیده و مجلل و معلی وتهلیل مند باد نام مقدس و متبارك او (آمین) برتر و والاتر از همه برکات وسرودها و تسبیح ها و تمجیدها که در این دنیا گفته شده است بگوئید آمین.

برای عموم افراد اسرائیل و استادان و شاگردان و شاگردان تلامید آنان که در اینجا و یا هرجای دیگر نشسته و مشغول تلاوت توراه مقدس میباشند برما و بر شما و برآنها طلب میکنیم که رحمت و شفقت و احسان ازجانب صاحب آسمان نازل آید بگوئید آمین .

از آسمانها سلامتی عظیم و زندگی طویل و سیری و نجات و تسلی خاطر و خلاصی و شفا و رهائی و بخشایش و عفو وسعت فرحناکی برما و برجمیع قوم اسرائیل باد بگوئید آمین .

خداوندیکه در آسمانها هماهنگی مستقر فرموده او برما صلح مستقر گرداند وبر همه قوم اسرائیل بگوئید آمین .

زبور ۲۹ מִזְמוֹר לְדָוִד. زبوری از داود

۱ـ ای فرشتگان خداوند را توصیف کنید .
خداوند را به جلال و قدرت توصیف کنید .

۲ـ نام او را با جلال توصیف نمائید .
خداوند را با قدوسیت و زینت سجده کنید .

۳ـ آواز خداوند مافوق غرش آبهااست .
خدای ذوالجلال رعدرا بوجود آورده
خداوند برآبهای عظیم مسلط است .

٤ـ آواز خداوند در هنگام اعطای تورات به ملت اسرائیل قدرت بخشید
آواز خداوند به شنوندگانش شکوه و جلال داد .

٥ـ آواز خداوند سلاطین مشرك را که چون سرو آزاد بودند بشکست
خداوند همه گردن‌کشانیکه
مانند سروهای لبنان بودند شکست داد .

٦ـ بزرگان لبانون و سریون را به رقص درآورده
مانند گوساله وحشی به جست و خیز وامیدارد .

۷ـ آواز خداوند در موقع القاء احکام دهگانه
شعله‌های آتش را میشکافت .

יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת. וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה:

סס המחבר מתוס בראשי החרוזים שלמה הלוי.

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר

۸ـ آواز خداوند بیابان سینارا به لرزه درآورد .
و بیابان قادش را لرزاند .
۹ـ آواز خداوند بیگانگان را مثل غزالها دردره‌ها پراکنده میکند .
و قدرتمندان که مانند جنگل انبوه هستند بی‌برگ ونوا خواهدکرد.
و در مکان مقدسش همگی او را تمجید خواهندکرد .
۱۰ـ خداوند برطوفان تجلی میفرماید .
و تا ابدالآباد برکرسی سلطنت جهانی جلوس خواهد فرمود .
۱۱ـ خداوند به قومش قدرت عنایت میفرماید
خداوند قومش را باصلح برکت خواهد داد .
خداوندا التماس داریم که بایمن عظمت خود گره از کارمابگشائی.
دعای قوم خودرا بپذیر ای خداوند پاك و نگهبان و سهمناك ما .
خداوندا التماس داریم که یکتا پرستندگانت را مانند مردمك چشم محافظت فرمائی .
آنهارا برکت ده به آنها ترحم فرما با احسانهایت.همیشه به آنها پاداش ده .
ای پناه‌گاه مقدس باکسرت نعماتت قومت را رهبری فرما .
ای خدای یگانه به خاطر بارگاه مقدست از قومت راضی شود
دعاهای ما را قبول‌کن ای دانای راز
مبارك باد نام پرجلال سلطنت او از ازل تاابد .

این سرود که بمنظور استقبال از شبات (شنبه) است ازتصنیفات ربی‌یهودا القابص می‌باشدکه هنگام افتتاح نماز شنبه می‌خوانند :

دوستان من بیائید به پیشواز عروس برویم و شبات را استقبال نمائیم

دو امر (نگه‌دار وبیادآور) باهم از طرف خدای یگانه صادر شدند.
خداوند یکتا و نامش یکتا است . صاحب نام وافتخار ومجداست .
دوستان من بیائید به استقبال شبات برویم زیرا سرچشمه برکت است.

הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יי עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

از ابتدا و ازل معین شده است زیرا که شبات آخرین خلقت در ابتداء امر است

دوستان من بیائید ...

ای اورشلیم پایتخت سلطان قدوس از آشفتگی خود بیرون آی و برخیز دیگر ماندن در دره بکاء برای تو بس است خداوند برای تو برحم آمده است .

دوستان من بیائید ...

از خاك مذلت برخیز وبیدارشو ای قوم من به لباس شرافت ملبس شو بتوسط فرزند ییشای بیت‌لحمی بدرگاه من تقرب جوی و خلاص شو

دوستان من بیائید ...

از خواب غفلت بیدار شو (چون) نور خداوند برتو تجلـــی نموده برخیز و پرتو افشانی کن . بیدارشو بیدارشـــو سرود بخوان (زیرا) جلال خداوندی بر تو ظاهر گردیده است .

دوستان من بیائید ...

شرمنده و خجل نخواهی شد چرا خمیده و پریشانی

فقرای قوم من بتو دل بسته‌اند عاقبت شهر برروی خرابه‌هایش بنا خواهد شد

دوستان من بیائید ...

پایمال کنندگانت پایمال خواهند شد نابودکنندگانت مطرود خواهند گردید

خداوندت از تو خرسند خواهد شد مانند خرسندی داماد ازعروس

دوستان من بیائید ...

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד
אִישׁ בֶּן פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּרִנָּה
בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה.
בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה: תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם
סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְכְּתָא:

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם שַׁבַּת קוֹדֶשׁ:

(צג) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
לַיְיָ. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי
נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ
בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא
יֵדָע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ
רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן.
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ:
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ.
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי.
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים

یمین و یسار گسترش بیاب   وخدایت را ستایش کن
بوسیله شخصیتی که از خاندان پرص است شادمان باش وخوشحالی کن
دوستان من بیائید ...
ای تاج سرما بسلامت بیا در میان قوم برگزیده با خوشحالی و ترنم وشادی داخل شو ای عروس بیا ای عروس ای شبات ملکه ما در میان قوم برگزیده وارد شو
متبارك باد خداوندی که در روز شبات مقدس به قوم خود اسرائیل آسایش عطا فرمود

زبور ۹۲   מִזְמוֹר שִׁיר   زبور وسرودی برای روز شبات

۱ـ ستایش بدرگاه خداوند نیکوست .
و تسبیح خواندن به نام متعال تو .
۲ـ سحرگاه احسانهایت را تعریف کردن
و شبها از امانت واعتبار تو گفتن .
۳ـ بوسیله چنگ و بوسیله رباب
و بانغمه‌های هجائی وبابربط
٤ـ زیرا ای خداوند مرا به‌کارهایت شادمان ساختی
برای مخلوقات تو ترنم خواهم نمود .
٥ـ خداوندا اعمال تو چه عظیم‌اند
افکار تو بی‌نهایت عمیق
٦ـ انسان وحشی این را نمیداند
و نادان آنهارا نمی‌فهمد .
۷ـ هنگامیکه شریران مانند علف میرویند وجمیع بدکاران میشکفند
آنهارا تاابد نابود خواهی نمود .
۸ـ اما تو ای خداوند تا ابد براعلی اعلین هستی
۹ـ اینك دشمنان تو ای خداوند دشمنان تو نابود خواهند شد
و همه بدکاران پراکنده خواهندگردید .
۱۰ـ اما رتبه مرا مانند شاخ گاو وحشی برمی‌افرازی
و با روغن تازه مرا تدهین میکنی .
۱۱ـ چشمانم بردشمنانم خواهد نگریست

עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ. צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

(נג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

ואומר החזן קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן) לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

هنگامیکه بدکاران علیه من قیام کنند گوشهایم خواهد شنید .

۱۲ــ شخص عادل مانند درخت خرما خواهد شکفت

و مانند سرو آزاد درلبنان نمودار خواهد شد .

۱۳ــ آنانکه در خانه خداوند غرس شده‌اند .

در صحن خانه خدای ما شکفته خواهند شد .

۱٤ــ در وقت پیری میوه خواهند داد

و تر و تازه و سبز خواهند بود .

۱٥ــ تا عدالت خداوند را تعریف کنند

او خالق من است و هیچ گونه بی‌انصافی دروجود او نیست

زبور ۹۳ יְיָ מָלָךְ

۱ــ خداوند سلطان ابدی است به جلال آراسته است

جلال کبریائیش باقدرت مجلل است

هم او است که گیتی را استوار کرده تا از هم نگسلد .

۲ــ تخت تو از ازل پایدار شده است

از ازل تو وجود داری .

۳ــ خداوندا نهرها قد علم کرده

ای خداوند نهرها صدا برآورده و سیلابها خروشانند .

٤ــ اما فوق آواز آبهای عظیم وفوق امواج زورآور دریا

قدرت خداوند در اعلی‌اعلین زورآورتر است

٥ــ خداوندا شهادت تو بی‌نهایت معتبر است

و قدوسیت به خانه تو می‌زیبد تا ابدالاباد .

קדיש לעילא. رجوع شود به صفحه (١٤٦)

סדין אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

וסקסל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים. בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים. וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ

حضار محترم خداوند متبارك را تبريك بگوئيد.
خداوند متبارك از ازل تاابد متبارك باد.

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند ، خدای ما پادشاه عالم که به‌فرمان خود غروب را پدیدار می‌کنی ، باحکمت دروازه‌های آسمان رامیگشائی و با خرد اوقات را تغییر می‌دهی وفصول را دگرگون می‌سازی .
ستارگان را در خط سیر خودشان به اراده‌ات مقرر میفرمائی . تو آفریننده روز و شبی . روشنائی را از پیش تاریکی و تاریکی را از پیش روشنائی دور می‌کنی ، روز را غروب کرده و شب را می‌آوری . روزرا ازشب جدا می‌سازی خدای کهکشانها نام تو است . ای خداوند پدید آورنده شام تو متبارکی .

אַהֲבַת ملت اسرائیل را با محبت جاودانی دوست میداری. تورات ـ و اوامر ، احکام ، و قوانین قضائی خویش را به ما تعلیم دادی بنابراین خداوندا ! درموقعیکه میخوابیم و درهنگامیکه برمیخیزیم در و قوانین تو خوشحال وبانشاط میشویم .

וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ וְחֶמְלָתְךָ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

زیرا آنها موجب حیات وطول عمر ما میباشند . شبانه روز به آنها می‌اندیشیم. خداوندا! هرگز محبت خودرا ازما دریغ مدار متبارکی تو ای خداوندکه ملت خود اسرائیل‌را دوست میداری.

بشنو ای بنی‌اسرائیل خداوند خدای ما خدای واحدی است

متبارك باد نام پرجلال سلطنتش از ازل تا ابد خداوند خدای خود را با تمامی دل و جان و با همهٔ ثروتت دوست بدار . این مطالبی که اکنون من به تودستور میدهم برقلب خود جـای بده و آنها را به فرزندانت تعلیم ده. . و همواره دربارهٔ آنها صحبت کن چه هنگامیکه در خانه نشسته‌ای و چه وقتیکه در راه هستی و بهنگام خوابیدن و برخاستنت . آنها را بعنوان علامت بر دست خود ببند و بعنوان سمبلی بین چشمانت بگذار . آنها را بر قائمه درب خانه‌ودروازه‌ات بنویس .

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ
דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃
וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ

(سفر تثنیه باب ۱۱)

آنگاه اگر اوامری‌را که‌من‌امروز به‌شماامر میکنم شنیده‌خداوند خدای خویش را دوست بدارید وبا تمام دل و جانتان عبادت کنید.

بهنگام خود باران زمستان باران اول فصل و باران آخر فصل به شما اعطا خواهم کرد . غله شیره‌انگور وروغن خودرا جمع‌آوری خواهی‌کرد.

در صحرایت علفت برای چهار پایانت خواهم رویانید . تا اینکه از نعماتم خورده سیر شوی .

اما برحـــذر باش مبادا دلتان فریفته شود و منحرف شده خـــدایان (معبودان) دیگر را عبادت کرده سجده کنید .

خشم خدا برشماافروخته خواهد شد ودریچه‌های آسمان بسته تا باران نبارد .

و زمین محصول خود را ندهد و شما بزودی از سرزمین نیکوئی کـــه خداوند عطاء میفرماید آواره خواهید شد .

بنابر این دستورهای مرا در دل و جان خود جای دهید و آنها رابعنوان علامت بر دست خویش ببندید وبر پیشانی خود قرار دهید.

آنها را به فرزندان‌خود بیاموزید . درباره آنها هنگامیکه در خانه نیستید و موقعیکه در راه راه میروید دروقت خوابیدن وبرخاستنتان صحبت کنیـــد .

וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ומוזר החזן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:

و آنها را بر قائمه در خانه و دروازهای خویش بنویسید .

تا اینکه ایام عمر شما وایام عمر فرزندانتان در سرزمینی که خداوند به پدرانتان وعده داد تا به آنان بدهد مانند ایام افلاك بر کره زمین طولانی شود .

(سفر اعداد ۱۵) וַיֹּאמֶר خداوند به موسی چنین گفت:

بنی اسرائیل را خطاب کرده به آنها بگو بر گوشه‌های لباسهای خود در طول قرون صیصیت قرار دهند . و بر صیصیت بر هر گوشه‌اش رشته‌آبی رنگ بگذارند.

و آن برای شما صیصیت خواهد بود تا بر آن بنگرید و تمام احکام خداوند را بخاطر آورده‌وبه جای آورید و از پی دل و چشمانتان وشهوات خود منحرف نشوید .

تا اینکه احکام را به خاطر داشته باشید و بجای آورید و برای خداوند خویش مقدس باشید.

من خداوند خدای شما هستم که شما را ازسرزمین مصر بیرون آوردم.

تا خدای شما باشم . منم خداوند خدای شما.

خداوند شما خدای حقیقی است .

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּוֹאֲלֵנוּ מַלְכֵּנוּ
מִכַּף כָּל־עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַשָּׂם
נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים. וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ:
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל כָּל שׂנְאֵינוּ: הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
נְקָמָה בְּפַרְעֹה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת
בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם.
וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם:
הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. אֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: רָאוּ בָנִים
אֶת גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:
מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
רָאוּ בָנֶיךָ עַל הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. כִּי
פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה همه این مطالب با اعتبار مورد قبول ما است . که او خداوند خدای ما است و بجز او غیری نیست . ما ملت اسرائیل قوم او هستیم ، او ما را از دست جباران خلاص میکند ، او سلطان ما است و ما را از کف آزمندان نجات می‌بخشد ، او خدائی است که از دشمنان ما انتقام می‌گیرد . مکافات عمل دشمنانمان را بسرآنان خواهد آورد . جان ما را از حیات بهره میدهد و دام را از جلو پای ما برمیدارد مارا برعدویانمان مسلط خواهد کرد . آن خدائی که انتقام ما را از فرعون کشید . با آیات و معجزات سرزمین بنی‌حام را متحیر کرد با خشم همه نخست‌زادگان قبطیان‌را کشت وازمیان آنان قوم بنی‌اسرائیل‌را به آزادی ابدی بیرون آورد . خدائی‌که قوم اسرائیل را از شقوق دریای احمر گذرانید و متعاقبین و دشمنان آنهارا در میان موجهای آن غرق نمود قوم بنی‌اسرائیل عظمتش را با چشم دیدند او را ستایش کردند و بنامش سپاس گفتند . سلطنت او را با رضا و رغبت برخود قبول کردند . آنگاه موسی و بنی‌اسرائیل با خوشحالی عظیم سرود سرداده گفتند : «کیست چون تو در میان معبودان ای خدا ! کیست که مانند تو مجلل است با قدرت سهمناك و قابل ستایش و کننده عجایب» . (سوره‌خروج‌باب۱۵) عظمت سلطنت تو را فرزندانت در لب دریا دیدند همه با هم سپاس‌گفتند و سلطنت تو را پذیرفتند و گفتند «خداوند تا ابدالاباد برما سلطنت خواهد کرد» چنانکه یرمیا میگوید : که خداوند یعقوب را نجات داد و از دست قویتر از خودش خلاص نمود .

متبارك هستی تو ای خداوند نجات دهندۀ اسرائیل .

-

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

הסזן סומר קדיש לעילא.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ (אָמֵן). בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן). לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

ای‌پدرما مارا به‌سلامتی بخوابان وای‌سلطان‌ما مارا بازندگی خوب وسلامت برخیزان.

و سایه صلح را برما بگستران. و ای پادشاه ما با اندرزهای نیکو مارا درحضور خود آراسته گردان.

و بزودی به‌خاطر نامت مارا نجات ده ـ نگهدار ما باش و سایه رحمت وسلامت برما گستران.

متبارکی تو خداوندگستراننده سلامت برما وقوم اسرائیل و برشهر اورشلیم آمین.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי بنی‌اسرائیل شنبه را نگه‌داشتند تااینکه درهمه‌ادوار مراسم شنبه را بجای آورند.

این عهدی است بین خداوند و بین بنی‌اسرائیل تا ابد. زیرا در شش مرحله خداوند آسمان و زمین را آفرید و در روز هفتم تعطیل واستراحت مقرر فرمود.

יִתְגַּדַּל بزرگوار و مقدس‌باد نام اعظم خداوند در این جهان که به رضای خود خلق فرموده و سلطنت جاویدش را در آن مستقر گردانیده‌و نجات ورهائی ازجانب اواست. اوهنگام ظهور منجی مارا نزدیك گرداند ـ آمین. امید است که درزمان شما و درحیات شما و درحیات همه خاندان اسرائیل بزودی و باعجله اقدام فرمائید آمین.

اسم اعظم او مبارك‌باد در این جهان وجهان آینده. همواره مورد تبریك و تسبیح وافتخار و متعال و عالی‌مرتبه و مجلل و برگزیده و قابل ستایش است نام خداوند قدوس و متبارك‌و حتی بالاتر از همه تبریکات و سرود و تسبیحات و تمجیدهائی که تا کنون در این دنیا گفته شده است بگویید آمین.

خداوندا لبانم را بگشا تادهانم مدح توراگوید .

متبارك هستی تو ای خداوند خدای ما و خدای اجداد ما. خدای

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי"ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי"ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחְמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. **قادر متعال** مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش (در ده روزیین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود**) یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی**)

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی تو به‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزیین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לִשְׁמֶךָ. תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת.

تو مقدس هستی و نام تو مقدس است. و مقدسین هر روزه تو را ستایش می‌کنند زیرا توسلطان عظیم و قدیس هستی . متبارك باد خداوند قدیس .

خدایا تو روز هفتم را به خاطر نامت تقدیس فرمودی آخرین خلقت کائنات و زمین بود .

آنراازهمه‌ایام متبرك‌تر نمودی و از همه ازمنه مقدس ترش گردانیدی چنانکه در تورات مرقوم است) (پیدایش فصل دوم)

آفرینش آسمانها و زمین همه منضماتش خاتمه یافتند خداوند در روز هفتم از همه آفریده‌هائی که خلق کرده بود فارغ شد و در روز هفتم بعد از همه کارهائی که انجام داده بود تعطیل مقرر کرد .

خداوند روز هفتم را برکت داد وآنرا تقدیس نمود زیرا در آن روز از همه کارهای خلقت و همه آفرینش‌های که آفریده بود فارغ گردید.

וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

יִשְׂמְחוּ کسانیکه شنبه را نگه‌میدارند و آن روز را روز لـذت روحی میخوانند در ملکوت تو خوشحالند. قومیکه روزهفتم رانگه‌میدارد همگی از نعمات تو متلذذو سیر خواهند شد. چونکه روز هفتم موردرضای تو بوده و آنرا مقدس گردانیده‌ای.

این روز را محبوب روزها خواندی چون یادگار آخرین روز خلقت است.

אֱלֹהֵינוּ خداوند ما و خداوند اجداد ما تمنا داریم که استراحت‌ما موجب رضای تو باشد مارا به اوامرت مقدس گردان از تورات ما را سهمی ده و ازنعمات خود مارا سیر گردان

جان ما را با نجات‌بخشی خود شادمان گردان، و قلوب ما را برای عبادت حقیقی تو طاهر گردان. خداوندا خدای ما بارضا و محبت از روز شنبه مقدس خود مارا نصیبی ده تا اینکه ملت اسرائیل که تقدیس‌کننده نام تو هستند در آن روز آسایش یابند . ای خداوند تقدیس‌کننده شبات متبارك هستی تو.

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیـل راضی شو و دعای آنان را بپذیر. و انجام فرایض عبادت خاصی را به خانهٔ مقدس خود برگردان.

قربانی‌های سوختن بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را بـامحبت و رضایت قبول‌فرما و عبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا میآورند همواره مورد رضایت تو باشد.

בראש חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה"מ של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה"מ של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ

(در شب و روز اول ماه ראש הַחֹדֶשׁ خوانده میشود)

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد و نمایان‌گردد ومورد قبول واقع شو ومسموع افتد وتفقد شود ودرباره آن مذاکره گردد این یادبود اجداد ما است یادبود اورشلیم شهرمقدس تو است.

و یادبود ما شیح بن‌داود بندهٔ تو است. یادبود کلیهٔ قوم بنی‌اسرائیل‌به نیکوئی و آبرو و احسان و رحمت بدرگاه تو ذکر شود. تا (در اول ماه) دراین روز اول‌ماه (در عید فطر) دراین عید فطیر در این روز واقعهٔ مقدس. (درعید سوکوت)

در این عید سوکوت در این روز واقعهٔ مقدس. برما رحم شود و فرج داده شود برما ای خداوند خالق ما در این ایام مارا به نیکوئی یادآوری فرما. وبا برکت مارا تفقد فرمائی. ومارا بازندگانی نیکورهائی‌ده باکلمات رحمت ونجات مارا دلخوش گردان. برما رحمت‌آور وبه‌ما عنایت فرماو مارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است. چونکه تو هستی سلطان شفیق و مهربان»

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ وتو برحمت‌های کثیرت. به‌ما توجه‌کن و از ما راضی‌شو و چشمان ما موفق به‌دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت در صیون شوند.

متبارك هستی تو ای خداوند که نور تجلی و فرایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که‌توخداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی.

مصورکننده ما وموجب حیات ما وسپر وملجاء ما تو هستی.

שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בַּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

در همه ادوار ترا ستایش می‌کنیم و شکوه ترا تعریف می‌کنیم. سپاس دربارهٔ:

حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تو است. دربارهٔ معجزاتی که هر روز و اعجاب و نیکوئی‌هائی که در هــر روز بهنگام سحر و نیم‌روز و شامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیک‌مطلق هستی ورحمتهای‌تو پایانی‌ندارد. ای رحمت مطلق که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تا ابد امیدهایمان بسوی تو است.

«این جملات در جشن پوریم و حنوکا خوانده میشود»:

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه‌تو درخصوص معجزات ونجات وجبروت و رهائی واعجاب وتسلی که بااجداد ما دراین ایام و درآن روزگار بجای آوردی.

در ایام حنوکا می‌گویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان‌کاهن بزرگ وفرزندانش واقع‌شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقررگردیدکه تورات تورا فراموش‌کنند و از اوامر و رضای تو سرپیچی نمایند. اما تو با کثرت رحمتت در هنگام تنگی آنها ، مددکارشان بودی.

با دشمنانشان جنگیدی و برمظلومیت آنها شفقت آوردی و انتقام‌آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی و عدهٔ کثیری را بدست عــده کمی تسلیم‌نمودی وظالمان‌را تسلیم‌عادلان‌وناپاکان‌رابدست‌طاهران‌واشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی. و بدین وسیله نام‌عظیم ومقدس خودت‌را باردیگر برزبان اهل عالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان توبه تالار خانهٔ تو وارد شدند و حجرات آنرا پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند و این هشت روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجــاب و معجزاتی که دربارهٔ اجداد ما انجام داده‌اید باردگر نام اعظم تو را سپاس می‌گوئیم. سلاه

וְעַל כֻּלָּם دربارهٔ همه این وقایع متبارك و متعال و رفیع است همواره اسم تو ای سلطان ما دائماً و همهٔ ذی‌حیات ترا ستایش خواهنــد کرد. سلاه

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר

וּכְתוֹב «این جملات در روزهای بین روش‌هشنا و کیپور گفته می‌شود:»

« پروردگارا مقرر فرما که همهٔ افرادیکه باتو پیمان بسته‌اند سرنوشت آنها به‌حیات نیکو رقم زده شود».

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تورا باحقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده ومددکار ماهستی. متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات، زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت رابرما و برجمیع قوم اسرائیل بگستران. و همگی مارا پروردگارا به‌نور جلالت برکت‌ده. زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما.

تورات و زندگی، محبت و احسان. عدالت و رحمت، برکت و سلامتی به‌ما عنایت فرمودی و بانظر نیکو مارا برکت‌ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וּבְסֵפֶר הַחַיִּים «این جملات را در ایام بین روش هشانا و کیپور می گویند»

مستدعی است: که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی‌و روزی وافر و فرج و تسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود.

سرنوشت ما و همچنین جمیع افراد قوم اسرائیل به‌خوبی و زندگی‌و سلامتی رقم زده شود.

בָּרוּךְ : متبارك هستی ای خداوندیکه قوم اسرائیل را به‌کلمه صلح برکت فرمودی. آمین

ای خدای خالق ونجات‌دهندهٔما عرایض‌ما وافکار قلب ما مورد رضای تو واقع شوند .

אֱלֹהַי, נְצוֹר خدای من زبانم را از بدی بازدار. و لبانم از گفتار حیله حفظ‌فرما. جانم درمقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا

לְכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואח"כ אומר החזן עם הקהל ויכלו

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברכה מעין שבע אומרים רק כשמתפללים במנין. החזן אומרה בקול רם והקהל אחריו. אך בליל א' של פסח כשחל בשבת, בבית החתן ובבית האבל אין אומרים אותה כלל. אלא אומרים תיכף קדיש תתקבל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

مثل خاك گردانم که هر عابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به‌دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان را باطل و افکارشان را برهم بزن تااینکه افکار بدشان چون خاشاك در مقابل باد باشند و فرشتهٔ خداآنهارا برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به‌خاطر اسمت وبه‌خاطر یمینت و به‌خاطر تورات و به‌خاطر قدوسیتت به‌بخشا. تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند.

فرج ده مارا به‌خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ماو دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

וַיְכֻלּוּ آفرینش آسمانها و زمین و همه منضماتش خاتمه یافتند خداوند در روز هفتم از همه آفریده‌هائی که خلق‌کرده بود فارغ شد در روز هفتم بعد از همه کارهائی که انجام داده بود تعطیل مقرر کرد.خداوند روز هفتم را برکت‌داد و آنرا تقدیس نمود زیرا در آن روز از همه‌کارهای خلقت و همه آفرینش‌هائی‌که آفریده بود فارغ شد .

בָּרוּךְ אַתָּה متبارك هستی تو خداوندا خدای ما و خداوند اجداد ما خدای ابراهیم و اسحق و یعقوب به‌فرمانش اجداد مارا محافظت کرد. و مردگان را به‌اوامرش زنده خواهد نمود.

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ. מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ. הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בשבת תשובה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ) שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּשַׁבַּת קָדְשׁוֹ. כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד. וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת. לַאֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

החזן אומר קדיש תתקבל. דף 153.

(כג) מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רֹעִי, לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי. כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

قادر مقدسی که مانندش نیست قومش را بوسیله شنبه مقدس آسودگی بخشید زیرا راضی بود که به‌آنان آسایش دهد بنابراین به‌حضورش باترس ولرز عبادت نموده و همه روزه بوسیله تبریکات و کثرت سپاس نامش‌را میستائیم خداوندی که سلامتی از جانب او است. شنبه را مقدس فرموده و روز هفتم را برکت‌داده و به‌قومیکه در آن روز متلذذ و متنعم میگردند با قدوسیت آسایش داده زیرا که آخرین روز خلقت است.

زبور ۲۳ מִזְמוֹר לְדָוִד. زبوری از داود

۱ـ خداوند شبان من است محتاج به هیچ‌چیز نخواهم بود.
۲ـ در مزرعه‌های سرسبز مرا خواهد خوابانید.
و نزد آبهای آرام مرا رهبری خواهد کرد.
۳ـ جانم را به‌من برمیگرداند.
و به‌خاطر نامش مرا به‌راههای عدالت رهنمون خواهد شد.
٤ـ اگرچه در دره‌های ظلمات قدم گذارم.
گزندی به‌من نخواهد رسید چونکه تو بامنی
عتاب و تنبیه تو مرا تسلی میدهند.
۵ـ سفره برای من به‌حضور دشمنانم میگسترانی
و سرم را با روغن تدهین میکنی و کاسه‌ام پر و لبریز

همواره نیکی و احسان را تعقیب کنند،
تا ایام طولانی در خانه خدا ساکن شوم

החזן אומר קדיש יהא שלמא רבא דף 159 ואחר כך אומרים:

החזן אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹורָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹורָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזָּךְ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ.

خزان قدیش یهه شلاما میگوید و سپس با رخو

בָּרְכוּ אֶת حضار محترم خداوند متبارك را تبريك بگوئيد.

בָּרוּךְ יְיָ خداوند متبارك از ازل تاابد متبارك باد.

עָלֵינוּ برما است که سرور همه مخلوقات را ستایش کنیم .
خالق اولیه را به بزرگواری بستائیم . که مارا در ردیف مشرکان خلق نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد . نصیب ما مانند آنها نکرد وسرنوشت مارا مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به موجودات فانی و پوچ و به معبودانی که قادر به نجات دادن نیستند نماز میبرند. اما ما بـدرگاه سلطانی که سلطنت به سلاطین میبخشد و مقدس ومتبارك است سجده‌میکنیم خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است و ماوای مقدسش درآسمانهای بیکران وفره‌ایزدیش درفضای لایتناهی است .

او خداو ما است ولاغیر سلطان ما حق است و جز او نیست .

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است. امروز بدان و درقلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجودندارد.

עַל כֵּן بنابراین خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم

و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. وعالم را به رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی و همه افراد بشر فقط بنام توبخوانند و همه ظالمان‌جهان سوی توبر گردند.

לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר. דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ

همه زانوان بدرگاه تو خم شوند و هر زبانی بنام مقدس تو سوگند خورد.
درحضور تو خداوند همه خم‌شده سجده‌کنند و بنام جلال تو مفتخر شوند و همه دنیا یوج خداپرستی را گردن نهند وتاابدالاباد سلطنت تو بر جهان حکمرانی کند زیرا حکمرانی از آن تو است و تاابد با جلال‌حکومت خواهی کرد چنانکه در تورات مندرج است روزی فقط خداوند سلطان همه جهان خواهد بود در آنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه و نام یگانه او پرستش خواهد شد.

יִגְדַּל אֱלֹהִים خداوند حی و بزرگوار شایسته تسبیح است.
خدائی که هست و زمانی برای هستی او نیست.
او یکتاست و هیچ‌یکی به یگانگی او نیست
ناپیدا است و بدایتی برای یکتائی او نیست.
و برای قدوسیتش معیار و اندازه نی.
هیچ گونه ذات و شبیه‌ذاتی برای او متصور نیست
مقدم‌تر بر هر موجودی است که آفریده‌شده
او اول است و ابتدائی برای آغاز او نی
اینك او سرور عالم و هرچه مخلوقات است
بزرگواری و سلطنتش معلوم و هویدا است
از فیض نبوتش به‌افراد برگزیده
وبا شرف عطا کرده است.
در میان قوم بنی‌اسرائیل دیگر مانند موسی برنخواهد خاست.
نبی که لقای مبارك الهی را نظاره میکرد.
خداوند تورات برحق را به‌قومش اعطا کرد بتوسط موسی که امین درگاهش بود.
خداوند تعویض وتحریف نخواهدکرد .
هیچگاه شریعتی را که قبلا داده است.
او به همه راز ما دانا وخبیر است
عاقبت هرچیز را قبلا نظاره میکند.
به اشخاص صالح طبق اعمالشان پاداش میدهد .
و به‌شریران مطابق اعمال بدشان مکافات خواهد داد.
در آخر ایام منجی مارا خواهد فرستاد.
که منتظران فرجش را نجات بخشد.

עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ: אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הֵם לְעִקָּרִים. יְסוֹד תּוֹרַת מֹשֶׁה וּנְבוּאָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

ותכף בכניסתו בבית יאמר כנגד השלחן שהעריכו והמנורה שהדליקו לכבוד שבת מלכתא תפלה זו המהוללת בכוונה וברעותא דלבא בשמחה ובחדוה.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן. מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן. מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם. מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם. מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן. מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם. מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם. מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן. מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ג״פ

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

خداوند بکثرت احسان مردگان را زنده خواهد کرد.

متبارك باد تا ابد نام پرافتخارش.

اینها اصول سیزده گانه بودند که

پایه تورات موسی و نبوتش میباشند.

تورات موسی و نبوتش حق است

متبارك باد تاابد نام پرافتخارش

—— خاتمه نماز شب شبات ——

«بعد از خاتمه نماز به خانه برگشته وقبل ازهرچیز با صدای رسا این جملات را میخوانند»:

שָׁלוֹם سلام بر شما ای فرشتگان صلح آور و ای فرشتگان متعال که از جانب خداوند سلطان سلاطین که مقدس و متبارك باد نام او ماموریت دارید.

בּוֹאֲכֶם خوش آمدید ای فرشتگان صلح آور و ای فرشتگان متعال که از جانب خداوند سلطان سلاطین که مقدس ومتبارك باد نام او ماموریت دارید.

בָּרְכוּנִי مرا بهسلامت برکت دهید: ای فرشتگان صلح آور و ای فرشتگان متعال که از جانب خداوند سلطان سلاطین که مقدس و متبارك باد نام او ماموریت دارید.

בְּצֵאתְכֶם خروج شما بابرکت باد. ای فرشتگان صلح آور و ای فرشتگان متعال که از جانب خداوند سلطان سلاطین که مقدس و متبارك باد نام او ماموریت دارید.

فرشتگانش مأمور نجات تو باشند تا تورا در همه راههایت نگهبان باشند، خداوند دخول و خروج تورا از ازل تا ابد نگهبان باشد.

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא. וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ. וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר: גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים. וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ: הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר. מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ: וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה. וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ. מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם: חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ. וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעוֹתֶיהָ: טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ: יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר. וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ: כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי. וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג. כִּי כָל־בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים: מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ: נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר. וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי: עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ. וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא

۱ـ زن شایسته را چه کسی نصیب میشود. ارزش او از همه جواهرات بالاتر است. دل همسرش نسبت به او آسوده است. او غنیمتی است که هیچگاه از او زیان نمیبیند پاداش او نیکوئی است. و در همه عمرش به کسی بدی نمیرساند. او پشم و کتان را میبافد. با هنرهای دستش هرچه مایل است بوجود میاورد. چنین زنی مانند کشتی بازرگانان است که روزی خود را از راه های دوربدست میاورد. هنوز تاریک است از خواب برمیخیزد. برنامهٔ خانه اش را میچیند وبه کارگرانش دستور روز را میدهد. مانند چمن زاری پر از محصول است. از نیروی دستانش باغهای انگور کاشته میشود. کمرش را با قدرت بسته. بازوانش در انجام کارها توانا میباشند. ثمره دستهایش نیکو است. و هیچگاه در شب چراغش خاموش نمیشود. دستهایش با چابکی بهر طرف دراز میگردد. وکف دستهایش معجزه میآفریند. همواره دلش بکمک افراد فقیر میشتابد. و بطرف بیچارگان دستش دراز است. از آمدن برف نابهنگام نمیترسد. چون قبلاً همه لباسهای زمستانی را فراهم کرده است. او پارچه هایی برای خود بافته است. از پارچه پشمی گرفته تا ارغوان و حریر. همسر چنین زنی معروف دروازه ها است. نامش همواره با بزرگان شهر برده میشود. او ملحفه بافته میفروشد. وشال کمر برای فروش بهکنعانیان عرضه میکند. لباس او لباس آراسته وافتخار آمیز است وبه مد روز میخندد.

همه کارهای خانه اش را پیش بینی میکند. وهیچگاه نان تنبلی نمیخورد.

תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ, בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל, וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי, אִשָּׁה יִרְאַת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ:

מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ, בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב: כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם:

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא, דָא הִיא סְעוּדָתָא דַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וּזְעֵיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיָין לְסַעֲדָא בַּהֲדָהּ:

אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה: יְיָ עֻזִּי וּמָגִנִּי, בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי, וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ:

אֲזַמֵּר בִּשְׁבָחִין, לְמֵיעַל גּוֹ פִּתְחִין, דִּבַחֲקַל תַּפּוּחִין, דְּאִינוּן קַדִּישִׁין:

נְזַמִּין לָךְ הַשְׁתָּא, בְּפָתוֹרָא חַדְתָּא, וּבִמְנַרְתָּא טַבְתָּא, דְּנַהֲרָא עַל רֵישִׁין:

فرزندانش برخاسته اورا سعادتمند میکنند. وهمسرش به او فخر خواهد کرد. خیلی از زنان یهودی دارای چنین خصائلی هستند اما تو برتر ازهمه آنانی. خوشگلی دروغ و زیبائی پوچ است زنیکه از خدا میترسد قابل افتخار است. از اعمال دستش به او بهره میدهند. و در دروازه ها او را میستایند. نام خداوند قلعه محکمی است که افراد صدیق بطرف آن میدوند و نجات پیدا میکنند. بدینوسیله عمرت طولانی خواهد شد وبر سنوات زندگیت افزوده خواهد گردید. توراه درخت حیات است برای کسانیکه بدامنش دست میزنند ومتوکلانش سعادتمند میگردند. راه هایش راه مسالمت است. وهمه جاده هایش پر ازصلح و صفا.

אתקנו سفره شاهانه ای با ایمان کامل و با شادمانی درحضور سلطان مقدس بگسترانید. این سفره به منزلهٔ تجلی نورالهی در باغ سیب همراه با متقدمین و فرشتگان مقرب محسوب خواهد شد.

אהללה : نام خداوند را با سرور تهلیل میگویم و او را با سپاس تمجید مینمایم. خداوند پشتیبان و نگهبان من است قلبم به او امیدوار است واز او مددمیگیرم. و قلبم بدرگاهش شاد است. وبا زبان شعر اورا سپاس میگویم.

אזמר : با شعر او را تسبیح میگویم. این هنگامی است که بدروازه های باغ سیب رسیده و مقدسان را احساس میکنم

נזמן : مقدم شخینا (نور الهی) را با دو عدد نان مخصوص و با چراغ معجزه‌آسائی که عقل را منور میسازد گرامی میدارم

-

יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וּבֵינַיְיהוּ כַּלָּה. בְּקִשּׁוּטִין אַזְלָא. וּמָאנִין וְלְבוּשִׁין:

יְחַבֵּק לָהּ בַּעְלָהּ. וּבִיסוֹדָא דִילָהּ. דְעָבִיד נַיְחָא לָהּ. יְהֵא כָּתִישׁ כְּתִישִׁין:

צְוָחִין אַף עַקְתִין. בְּטֵלִין וּשְׁבִיתִין. בְּרַם אַנְפִּין חַדְתִּין. וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין:

חֲדוּ סַגִּי יֵיתֵי. וְעַל חֲדָא תַּרְתֵּי. נְהוֹרָא לָהּ יִמְטֵי. וּבִרְכָאן דְּנָפִישִׁין:

קְרִיבוּ שׁוֹשְׁבִינִין. עֲבִידוּ תִקּוּנִין. לְאַפָּשָׁא זֵינִין. וְנוּנִין עִם רַחְשִׁין:

לְמֶעְבַּד נִשְׁמָתִין. וְרוּחִין חַדְתִּין. בְּתַרְתֵּי וּבִתְלָתִין. וּבִתְלָתָא שִׁבְשִׁין:

וְעִטּוּרִין שַׁבְעִין לָהּ. וּמַלְכָּא דִלְעֵילָא דְיִתְעַטַּר כַּלָּה. בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין:

רְשִׁימִין וּסְתִימִין. בְּגוֹ כָּל עָלְמִין. בְּרַם עַתִּיק יוֹמִין. הֲלָא בַּטִּישׁ בַּטִּישִׁין:

יְהֵא רַעֲוָא קָמֵיהּ. דְּתִשְׁרֵי עַל עַמֵּיהּ. דְּיִתְעַנַּג לִשְׁמֵיהּ. בִּמְתִיקִין וְדוּבְשִׁין:

אֲסַדֵּר לִדְרוֹמָא. מְנַרְתָּא דִסְתִימָא. וְשֻׁלְחָן עִם נַהֲמָא. וּבִצְפוֹנָא אַרְשִׁין:

בְּחַמְרָא גוֹ כַסָּא. וּמְדָאנֵי אָסָא. לְאָרוּס וַאֲרוּסָא. לְהִתַּקְפָּא חַלָּשִׁין:

ימנא
از راست و چپ (ایسرائیل و شخینا حاضرند) و در وسط عروس (شبات) میخرامد، عروس که با زیور آلات مزین و با کاف و دالت (۲۴ نوع لباس) ملبس است.
יחבק : ملت ایسرائیل که بمنزله داماد است (شبات) عروس را در بغل میگیرد ، و وسائل آرامش خاطر او را فراهم میسازد، و با پیوستن ملت ایسرائل به نور تجلی الهی ، بدخواهان رنج خواهند برد. צווחין : دردها و فریادها فراموش شده نابود میگردند. وملت ایسرائل با پذیرفتن روح و روان تازه چهره تازه ای به خود میگیرند. חדו סגי : شادمانی بزرگ و دو برابر ایام قبل است و چهره ها نورانی است ، از پرتو برکات و انوار مقدسه شبات. קריבו : ای همراهان نزدیک شوید وبرای احترام شبات انواع اطعمه ازقبیل گوشت پرندگان وماهی فراهم سازید. למעבד : برای پذیرفتن جان وروح تازه و رسیدن به ۳۲ طریق نجات که درتوراه و نویئیم و کتوویم نوشته شده است آماده شوید.
ועטורין: با هفتاد حرف که در هنگام قیدوش خوانده و ذکر میشود تاج مرصعی برای شخینا فراهم آورید و با تسبیحات او را تقدیس کنید. רשימין : اسامی شبات با هفتاد زبان مختلف درج شده است تا درباره خالق عالمیان شهادت باشد که وی در نهاد طبیعت قوانین ابدی نهاده است. יהי : رضای خداوند خالق ما بر این تعلق گیرد. که نورتجلی خود را بر ما بگستراند، تا بوسیله لذت بردن ازانواع خوراکی و نوشیدنی های شیرین از ذکر نام اودر روز شبات لذت ببریم .
אסדר ..... : مانند شمعدان مقدس، چراغ را در سمت جنوب روشن میکنم ، و مانند نان تقدمه در سمت شمال سفره را میگسترانم . בחמרא : بوسیله جام شراب و دسته گلهای معطر باستقبال عروس و داماد (ملت) ایسرائل و شبات) میروم تا بر هوی وهوس حیوانی خود چیره شوم .

נַעֲבֵד לְהוֹן כִּתְרִין. בְּמִלִּין יַקִּירִין. בְּשִׁבְעִין עִטּוּרִין. דְּעַל גַּבֵּי חַמְשִׁין:

שְׁכִינְתָּא תִּתְעַטָּר. בְּשִׁית נַהֲמֵי לִסְטַר בְּוָוִין תִּתְקַטַּר. וְזֵינִין דִּכְנִישִׁין:

שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין. מְסָאֲבִין דִּרְחִיקִין. חֲבִילִין דִּמְעִיקִין. וְכָל זֵינֵי חַרְשִׁין:

וִיהֵי רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין סְתִימָא דְּכֹלָּא. דְּיִתְמְשַׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מִנֵּיהּ לְמַלְיָא רֵישֵׁיהּ דִּזְעֵיר אַנְפִּין. וּלְהַטִּיל לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין בִּנְהִירוּ דְּאַנְפִּין. בְּרַעֲוָא וּבְחֶדְוָתָא דְּכֹלָּא. וְיִתְמְשַׁךְ מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין סְתִימָא דְּכֹלָּא רְעוּתָא וְרַחֲמֵי. חִנָּא וְחִסְדָּא. בִּנְהִירוּ עִלָּאָה. בִּרְעוּתָא וְחֶדְוָא. עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל כָּל הַנִּלְוִים אֵלַי. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֵּיהּ. וְיִפְרְקִינָן מִכָּל עַקְתִין בִּישִׁין דְּיֵיתוּן לְעָלְמָא. וְיַזְמִין וְיִתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפַרְנָסָתָא טַבְתָּא בְּלִי צָרָה וַעֲקָתָא מִמַּזָּלָא דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תַּלְיָין. וִישֵׁזְבִינָן מֵעֵינָא בִישָׁא וּמֵחַרְבָּא דְּמַלְאַךְ הַמָּוֶת וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנָּם. וְיֵיתֵי לָנָא וּלְכָל־נַפְשָׁתָנָא חִנָּא וְחִסְדָּא וְחַיֵּי אֲרִיכֵי

נעבד : برای این ذوج مقدس ، تاج افتخاری بسازیم ، هفتاد تاج شرف که به بالاترین مرحلهٔ (پنجا همین) مرحلهٔ خلقت برسیم . שכנתה : نورالهی دراین محل بر روی شش قرص نان مخصوصی که در سفره است تجلی میابد به مانند زمانیکه این نوردر بیت همیقدیداش روی شولخان لخم هپانیم میدرخشید. שביתין : بدخواهان دور میشوند گناهان باطل میگردند و افراد ظالم و گنهکاران که در جنهم هستند در این روز آسایش مییابند.

ויהי רעוא : رضای خداوند بی ابتداء که مقدس ترین مقدسات و محفی ترین پنهانها و خاتم کل مخلوقات است براین تعلق گیرد که به شبنم علیوی از پیشگاهش بر سر سایر مخلوقات و آفریده شدگانش بباردد. وبه بوستان سیب مقدس (اراده اودرزمین) طراوت بخشد. باگشاده روئی ورضا وشادمانی به همه مخلوقاتش نظر افکند.واز جانب خداوند بی ابتداء که مقدس ترین مقدسات وپنهان ترین مخفی ها و تکمیل کننده جمیع موجودات ومصنوعات است رضایت و رحمت و احسان وشفقت اوبا تابش نوررحمتش برما وکلیه افراد خانواده ما وجمیع کسانیکه در تحت تکفل ما هستندو بر کلیه ایسرائیل قومش شادی کرامت کند. وما راازجمیع عذاب و دردهای بد که در این جهان وجود دارند خلاص نماید وبرما وبرجمیع جانهای ما احسان ورحمت و عمر طولانی .

וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קֳדָמֵיהּ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. אָמֵן וְאָמֵן:

(כג) מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רוֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי. כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

קִדּוּשׁ לֵיל שַׁבָּת.

יקח כוס יין מלא בידו ויברך מעומד.

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סַבְרִי מָרָנָן (וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

روزی فراوان و رحمت از پیشگاهش ارزانی دارد.
آمین چنین باشد

زبور ۲۳ زبوری از داود.

خداوند شبان من است محتاج به‌هیچ‌چیز نخواهم شد. در مزرعه‌های سرسبز مرا خواهد خوابانید. و کنار آبهای آرام مرا رهبری خواهد کرد. جانم را به‌من برمیگرداند، وبه‌خاطر نامش‌مرا به‌راههای عدالت رهنمون خواهد شد. اگرچه در دره‌های ظلمات قدم گذارم، گزندی به‌من نخواهد رسید چونکه تو بامنی، عتاب و تنبیه تو مرا تسلی میدهند. سفره برای من به‌حضور دشمنانم میگسترانی و سرم را با روغن تدهین میکنی و کاسه‌ام پر ولبریز، هرآینه احسان و نیکوئی تمام ایام عمرم در پی من خواهد بود وتا ابد در خانه خداوند ساکن خواهم بود

قیدوش شب شنبه

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: آفرینش آسمانها و زمین و همهٔ منضماتش خاتمه یافتند.

خداوند در روز هفتم از همهٔ آفریده‌هائی که خلق کرده بود فارغ شد، در روز هفتم بعداز همه‌کارهائی که انجام داده بود تعطیل مقرر کرد، خداوند روز هفتم را برکت‌داد و آنرا تقدیس‌نمود زیرا در آن روز ازهمه کارهای خلقت و همه آفرینش‌های که آفریده بود فارغ شد.

با اجازه حضار

متبارك‌باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که میوهٔ انگور را آفریده‌ای.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. (כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים). וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ושותה מן הכוס של קידוש כשהוא יושב.

אח"כ נוטל ידיו לסעודה ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: כָּאָמוּר פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

ובוצע ויברך: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

בָּרוּךְ آفرین بر تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا بـه اوامرش تقدیس کرد. و از ما راضی شد و شنبه مقدس را بامحبت و رضا به‌ما نصیب داد. روزی که خاطره خلقت‌را زنده‌می‌کند. در روزهای‌مقدس ابتدای همه آنها است. یادبود خروج مصر است زیرا مارا انتخاب کردی‌و مارا تقدیس نمودی. روز شنبه مقدس را بامحبت و رضا به‌ما عطا کردی متبارک‌باد خداوند تقدیس‌کنندهٔ شنبه.

«بعد از نوشیدن پیاله یاین دستان خودرا شسته واین دعارا میخوانند»

آفرین بر تو خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس نموده و به اوامرش به‌ما دستور داده که دستان خودرا پاکیزه بشوییم.

«سپس دو عدد نان سالم که قبلا در سفر آماده شده است در دست گرفته و این جملات را میخوانند»

چشما ن همه بسوی تو ا نتظا ر میکشند وتو خورا ک
آ نها را به موقع به آ نها عطا میفرما ئی .
چنا نکه در توراه مرقوم ا ست . دستهای خود را
گشوده و همه زندگا ن را طبق ا حتیا جشا ن سیــر
میگردا نی . خدا وند نیک مطلق ا ست و ا حسا نها یش
ا بدی هستند .

בָּרוּךְ آفرین بر تو خداوند خدای ما پادشاه عالم که از دل زمین نان بیرون می‌آورد.

שַׁחֲרִית שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם טוֹב.

אומרים הזמירות כסדר כמו בחול עד כל הנשמה תהלל יה הללויה (דף 35), ואחר כך אומרים מזמורים אלו:

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל. וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים. בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם. וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ. יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ. וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב. מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד. מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב.

روز شنبه از ابتدا نماز سحر گاهی که در هر روز اجراء میشود از اول کتاب تا بعد از כל הנ״ש درصفحه ۲۸ قرائت میگردد سپس این‌مزامیر را قرائت مینمایند:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ زبور ۱۹

زبوری از داود که توسط رهبر نوازندگان خوانده میشد.

۱ـ آسمان جلال خداوند را تعریف میکند.
و فلك از مصنوعات قدرت او سخن میراند .

۲ـ روز برای روز دیگر تعریف میکند و
و شب برای شب آینده اظهارنظر مینماید.

۳ـ (این گفتار و اظهار) نه بصورت کلام است و نه گفتار
صدای آنها شنیده نمیشود.

٤ـ مدارات در همه زمین و بیان آنها از اقصی جهان منتشر است
و آفتاب مانند چادری بر روی آنها خیمه زده است.

۵ـ آفتاب چون داماد از حجله بیرون میآید.
و به مانند قهرمان از دویدن در میدان شادی مینماید.

٦ـ خروجش از کرانه‌آسمان است ومدارش تا کرانه دیگر
و هیچ موجودی از فیض حرارتش محروم نیست.

۷ـ شریعت خداوند کامل است و جان را تسلی میبخشد.
قوانین خدا معتبر و ابلهان را حکیم میگرداند .

۸ـ قوانین خداوند مستقیم بوده ودل را شاد میگردانند.
اوامر خداوند پاك هستند و چشمان را روشن میسازند.

۹ـ ترس واقعی از خداوند همیشه پابرجا است
احکام خداوند حق و تماماً باعدل میباشند .

۱۰ـ ازطلا وجواهر مرغوبترند

וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃ גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין. מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ. אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם. וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ. לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר. בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ. הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ. וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם. נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵייָ כָּל־הָאָרֶץ. מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו. הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ. רָאָה אֶת כָּל־

از شهد و قطرات عسل شیرین‌ترند.
۱۱ـ بنده‌ات هم‌نسبت به‌آنها پرهیزکار است
و در حفظ آنان اجر عظیمی است.
۱۲ـ کیست که اشتباهات خودرا بداند؟!
خدایا مرا از خطاهای مخفی‌ام مبرا کن.
۱۳ـ خدایا بنده‌ات از اعمال شرارت‌بار بازدار تا برمن چیره نشوند.
تا اینکه از خطاهای زیاد مبرا گردم.
۱٤ـ ای خدای خالق و نجات‌دهنده من استدعا دارم که عرایض
دهان و افکار قلبم مورد رضای تو باشند.
زبور ۳۳ רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
۱ـ ای صالحان بدرگاه خداوند شادی کنید.
زیرا تسبیح خواندن سزاوار راستان است.
۲ـ خداوند را با بربط حمد گوئید وباچنگ بدرگاه او سرودبخوانید
۳ـ سرود تازه برای او بسرائید. و با بانك بلند نیکو بنوازید.
٤ـ زیرا فرمان خداوند مستقیم است. و همه افعالش معتبرند.
٥ـ خداوند عدالت و داوری را دوست دارد.
و جهان از رحمت‌های او پر است.
٦ـ به‌فرمان خداوند آسمانها بوجود آمدند.
و همه منضمات آنان بفرمان اویند.
۷ـ آبهای دریا را مانند توده جمع میکند.
و موجهای اقیانوس را در خزائن خود جا میدهد.
۸ـ ای تمام اهل زمین خداترس باشید.
و همه ساکنین جهان از پیشگاه او بهراسید.
۹ـ زیرا او فرمود هستی بوجود آمد
اوامر داد و جهان مستقر گردید.
۱۰ـ خداوند مشورت شریران را برهم میزند
و افکار ملتها را باطل میسازد.
۱۱ـ اما خواست خداوند تا ابد برجا است و افکار او تاابدالدهر
۱۲ـ خوشا بحال ملتی که خداوند معبود اوست.
و قومی که ایشان را برای میراث خود برگزیده است.
۱۳ـ خداوند از آسمانها نظاره میکند.
و همه انسانها را میبیند.

בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל. גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה. וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו. לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם. וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ. עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

(לד) לְדָוִד. בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי. יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנָנִי. וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ. וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ. אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ: יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו. כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־

۱۴ــ و از مأوای ایزدی توجه فرموده
و همه ساکنین زمین را مشاهده مینمایند.
۱۵ــ او دلهای ایشان را جمیعا سرشته است
و اعمال ایشان را درك نموده
۱۶ــ هیچ سلطانی با کثرت لشکر نجات نمییابد
وقهرمان فقط با ازدیاد قدرت مظفر نمیشود.
۱۷ــ اسب برای نجات باطل است
و با کثرت قوت خود نمیتوان خلاص‌شد.
۱۸ــ اینك لطف خداوند بر آنهائیست که از او میترسند و به‌احسانهایش امید دارند
۱۹ــ تا جان آنها را از مرگ رهائی بخشد
و به‌هنگام قحطی آنها را زنده نگه‌دارد.
۲۰ــ جان ما بدرگاه خداوند منتظر است.
چونکه او مستعان و حافظ ما است
۲۱ــ قلب ما بذکر او شادمان است
زیرا به‌نام مقدس او توکل داریم.
۲۲ــ خداوندا احسانهایت شامل ما باد همانطوریکه به‌تو امیدوار بوده‌ایم.

زبور ۳٤ לְדָוִד. בְּשַׁנּוֹתוֹ

۱ــ داود وقتیکه منش خودرا درحضور ابیمِلِخ تغییر داد و بواسطه آن اورا بیرون‌راندند و رفت
۲ــ در هر موقع خداوند را تبریك میگویم
همواره ستایش او ورد زبان من است.
۳ــ جان من باذکر خدا مفتخر است
متواضعان شنیده شادی خواهند کرد.
٤ــ خداوند را با من تکبیر نمائید.
و نام اورا باهم رفیع سازیم.
۵ــ من خداوند را طلب کردم او مرا مستجاب فرمود.
و از همه گرفتاریهایم خلاصی بخشید.
٦ــ آنانیکه بسوی او متوجه بودند موفق شدند
و هیچگاه از این کار شرمنده نگردیدند.
۷ــ هرگاه این فقیر بدرگاه خدا خوانده است
خداوند دعای اورا شنیده است وازهمه تنگیهایش رهائی داد .
۸ــ فرشته‌گان خداوند گرداگرد خداترسان اردو زده
تا اینکه ایشان را خلاصی دهند.
۹ــ توجه کرده ببینید که خداوند نیکوئی مطلق است
خوشا حال کسیکه به‌او پناه میبرد.
۱۰ــ ای مقدسین درگاهش از خدا بترسید زیرا برای خداترسان هیچ خطری نیست .
۱۱ــ بزرگان و ثروتمندان فقیر و گرسنه ماندند
اما از خداترسان هیچ نعمتی دریغ نیست

יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי. יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים. אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע. וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב. בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים. וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיְיָ שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב. וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל עַצְמֹתָיו. אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה. וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ:

(צ) תְּפִלָּה לְמשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים: אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ. וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל. וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ. בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב יְמוֹלֵל

۱۲ــ بیائید فرزندان من گوش فرادهید.
تا راه ترس از خدارا بهشما تعلیم دهم.
۱۳ــ ای کسیکه زندگی میخواهی
و مال و عمر را دوستداری تا بهنیکوئی برسی.
۱٤ــ (باید) زبان را از بدی و لبان را از گفتار حیلهبازداری
۱٥ــ از بدی بپرهیز و خوبیکن صلح را طلبکرده و اورا تعقیبنما
۱٦ــ لطف خداوند بر عادلان است و توجهش بهدعای ایشان
۱۷ــ خشم خداوند بر بدکاران است تا اینکه ذکر آنان را از زمین منقطعکند.
۱۸ــ چون صالحان فریاد برآورند
خداوند مستجاب میگرداند و از همه گرفتاریهایشان نجات میبخشد.
۱۹ــ خداوند قریب شکستهدلان است و روح کوفتگان را نجات میدهد.
۲۰ــ رنجهای مرد صالح زیاد است اما خداوند اورا از همه آنها خواهد رهانید.
۲۱ــ همه اعضای اورا حفظ خواهد کرد یکی از آنها شکسته نخواهد شد.
۲۲ــ شریر را شرارت هلاك خواهد کرد دشمنان شخص صالح شرمنده خواهند شد.
۲۳ــ خداوند جان بندگانش را خلاص خواهد کرد.
و اما کسانیکه بدرگاه او امید دارند شرمنده نخواهند شد.

زبور ۹۰ ازمزامیر داود תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה

۱ــ دعائی که حضرت موسی مرد خدا خواند و گفت: خداوندا تو پناهگاه ما در همه ادوار هستی.

۲ــ هنوز قبل از اینکه کوهها بوجود آیند و قبلاز اینکه زمین سرانجام گیرد و گیتی بوجود آید از ازل تا ابد تو خدا هستی.

۳ــ تو بهانسان تا حد کوفتگی رنج میدهی و اورا تا تمامشدن قوتش میآزمائی وآنگاه میفرمائی که ای انسان از راههای ناصواب خویش برگرد

٤ــ هزار سال زندگی انسان در نظر خداوند چقدر است ؟ مثل دیروزکهگذشت ویاشبی که سپری شد.

٥ــ تمام مدت زندگی انسان مانند خواب مختصری است که در شب فرا میرسد و درسحرگاه پژمرده ومانندگیاه خشك شده است .

٦ــ عمر طولانی انسان مانند اینست که کسی در شب تولد شده باشد و هنگام طلوع آفتاب مرده و درعصر خشکیده و نابود میشود.

וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ. וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ. עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ. כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה. וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה. וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן. כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע. וְנָבִיא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי. וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ. וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ. וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף. וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט.

۷ــ پس ما از غضب تو نابود شده و از خشم تو درهراسیم

۸ــ اگر گناهان مارا در نظر آوری و خطاهای جوانی مارا در مقابل خود قرار دهی و درمد نظر آوری چه‌خواهدشد؟

۹ــ تمام ایام عمر ما از ترس خشم تو سپری شدند و همه سنوات عمر ما چون سرعت صوت تمام شدند.

۱۰ــ اینك ایام عمر ما که باگناه سپری میشود ۷۰ سال و اگر به حداکثر برسند ۸۰ سال است واما هرچه که‌موجب بزرگی و سروری در این ایام بود برای ما فقط رنج و تعب بود و خستگی‌آور

۱۱ــ در این مدت کوتاه زندگی چه‌کسی میتواند قلب خودرا به‌عظمت خشم تو آشنا کند. تا ازآن ترسیده از خطا دوری جوید . میدانم همانطور که تو بزرگ هستی همانطور هم خشم تو برگناهکاران عظیم است.

۱۲ــ خداوندا مارا به‌ایام عمر طولانی‌تری بشارت ده تا بتوانیم عقل و دانش را فراگرفته ترا درك کنیم و از تو بترسیم.

۱۳ــ خداوندا از خشم خود عدول‌فرما تا کی برما جفا میکنی ــ درباره این بندگانت با نظر شفقت نظرفرما

۱٤ــ مارا با طلوع نجات با احسانهایت شادمان کن تا بجای همه عذاب و رنجی که‌دراین مدت کشیده‌ایم شادمان شده و ترا بستائیم.

۱۵ ــ در ایام نجات‌بخشیدنت به‌اندازهٔ سنواتی که سرگردانی و رنج کشیده‌ایم مارا شاد کن و به‌اندازه سالهائی که به‌ما بدی رسیده به‌ما محبت‌نما

۱٦ــ چشمان ما افعال نجات‌بخش ترا ببینند و شکوه فرّوایزدیت را به‌فرزندان ما بنمایان

۱۷ــ نعمات و برکات فرّوایزدی برما باد و اعمال دستان مارا بدون عیب و نقص گردان و اعمال دستان ما برکت تو آراسته شوند.

زبور ۹۱ יֹשֵׁב בְּסֵתֶר

۱ــ کسیکه در سایه خدای متعال ساکن است
در پناه فرّه ایزدیش منزل خواهد گرفت

۲ــ درباره خداوند میگویم که او ملجاء و پناهگاه من است
خداوندیکه امیدم بدرگاه او است .

۳ــ زیرا او است که ترا ازدام صیاد ووبای مهلك خلاصی خواهد داد .

٤ــ در کنف حمایت خود تورا مستور خواهدکرد .
و در زیر بالهایش پناه خواهی‌گرفت .

۵ــ از خوف شب نخواهی ترسید ونه ازتیری که در روز ناگهان میپرد .

٦ــ نه از وبائی که درپنهانی میخرامد .
و نه از طاعونی که در هنگام ظهر قتل‌عام میکند .

۷ــ از طرف چپ تو هزار نفر وازسمت راست تو ده‌هزار نفر خواهند افتاد .
لاکن به تو نزدیك نخواهد شد .

וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ, לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ, פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ, אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ, עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה, אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ, וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

בשבת חול המועד של פסח אומרים כאן מזמור הודו להי׳ (דף 127), בשבת חול המועד של סכות אומרים כאן למנצח משכיל לבני קרח (דף 128).

(צח) מִזְמוֹר, שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ, כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ, לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ, פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

۸ــ فقط این را با چشم خودر خواهی دید .
و مکافات شریران را خواهی نگریست .

۹ــ چونکه تو به خداوند پناه بردی .
و خدای متعال را ملجاء خود قراردادی

۱۰ــ بدی برتو مسلط نخواهد شد .
و بلا به منزلگاه تو نزدیك نخواهد شد .

۱۱ــ زیرا فرشتگانش را مامور توکرده است
تا تورا در همهٔ راه‌هایت حفظ کنند .

۱۲ــ تو را بردوش حمل خواهندکرد مبادا پای خودرا بسنگ بزنی .

۱۳ــ پایت را جای پای شیر واقعی خواهی‌گذاشت
شیر بچه و اژدها را پایمال خواهی‌کرد .

۱٤ــ چونکه عاشق من است اورا خواهم رهانید .
و چونکه عارف نام من است اورا سرافراز خواهم‌کرد .

۱۵ــ چون بدرگاه من بخواند اورا اجابت خواهم‌کرد .
من در تنگنائی با او خواهم بود اورا نجات داده معزز خواهم ساخت

۱٦ــ با طول عمر او را سیر میگردانم و نجات خویش را بدو نشان خواهم داد .

« در ایام اعیاد زبورهای زیر رااضافه می‌خوانند : »
در پسح زبور ۱۰۷ درشاوعوت زبور ۸۳ درسوکوت زبور ٤۳ و٤۲ درهشتم سوکا زبور ۱۲به صفحــات ۱۱۸ تا ۱۲٤مراجعه شود .

زبور ۹۸

۱ــ بدرگاه خداوند سرود تازه بسرائید ، زیراکارهای عجیب‌کرده است
یمین او وفرمان مقدسش قومش را نجات داده است

۲ــ خداوند نجات خودرا اعلام نموده
ودرنظر ملل عدالت خودرا آشکار فرموده است

۳ــ امانت ورحمت خودرا درباره خاندان اسرائیل بیاد آورده ،
تمامی اقصای گیتی نجات خداوند مارا مشاهده کردند .

٤ ــ ای همهٔ ساکنان زمین بدرگاه خداوند آواز شادمانی سردهید .
بانگ زده ترنم نمائید و بسرائید .

۵ ــ بدرگاه خداوند بابربط بسرائید .
بابربط و صدا و سرود

٦ــ باکرناها وصدای شیپور به حضور خداوند ،
سلطان عالم آوای شادی سردهید .

۷ــ دریا وهرچه درآن هست به خروش آئید .
ای ربع مسکون و ساکنانش

۸ــ نهرهاکف‌زنند ، و بهمراه کوهها ترنم نمایند

۹ ــ به حضور خداوند زیرا برای داوری جهان‌نزول اجلال میفرماید

۱۰ــ ربع مسکون را با عدالت و اقوام را باامانت داوری خواهدکرد

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(קכב) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי. בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ. עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט. כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם. יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

(קכג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם: כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ. כֵּן

زبور ۱۲۱ שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. «سرود درجات»

چشمانم را به کوهساران دوخته‌ام که از کجا به من مدد میرسد . مدد من از جانب خداوند آفریننده آسمان و زمین است . او لغزشی برپای تو نخواهد گذاشت و او که نگهبان تواست چرت نمی‌زند . خداوند نگهدار اسرائیل هیچگاه نمی‌خوابد وچرت نمیزند. خداوند ترامحافظت‌میفرماید. خداوند ترا زیر فرّه‌ایزدیش مستور میگرداند . در روز، آفتاب ترا اذیت نکند و در شب ماه ترا آزار نرساند . خداوند ترا از هر گونه بدی‌محافظت فرماید ، و جان تورا حفظ کند . خداوند دخول و خروج تو را از حال تا ابد محافظت فرماید .

زبور ۱۲۲ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. سرود درجات از داود

۱ــ وقتیکه به من بگویند به خانه خدا برویم شادمان خواهم شد .
۲ــ پاهایمان دردروازه‌های تو ای اورشلیم خواهند ایستاد
۳ــ اورشلیم بناشده چون شهری‌که همه قسمتها و بناهایش بهم پیوسته شده باشند .
٤ــ در آنجا اسباط بنی‌اسرائیل‌که اسباط خداگفته میشدند به زیارت می‌آمدند .
تا برای اسرائیل شهادت باشد و نام خدا را سپاس‌گویند .
۵ــ زیرا که در آنجا برمسند قضاوت مینشستند .
مسندهائی که ازآن خاندان داود بود .
٦ــ سلامتی اورشلیم را مسئلت کنید .
دوستدارانت در آسودگی خواهند غنود .
۷ــ صلح در میان تو مستقر باد و آسایش در قصرهای تو
۸ــ به خاطر برادران و دوستانم صلح برای تو آرزو میکنم
۹ــ و به خاطر خانه خدای خالقمان نیکوئی برای تو مسئلت خواهم‌کرد.

زبور ۱۲۳ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

۱ــ چشمانم را بسوی تو بلند میکنم .
ای آنکه در آسمانها جلوس فرموده‌ای
۲ــ به مانند چشمان غلامان به اربابان وچشمان کنیز به سوی خاتونش
همانطور هم چشمان ما بدرگاه خدا، خداوندمان دوخته شده تا برما شفقت کند .

עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה-לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים. הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

(קכד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ. נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר. וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

(קלה) הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ. זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ. יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ. וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל-אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. בַּיַּמִּים וְכָל-תְּהֹמוֹת. מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ. בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה. מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה:

۳ـ کرم فرما برما ای خداوند کرم‌فرما
زیرا بی‌اندازه به ما اهانت شده است
٤ـ جان ما چه بسیار از استهزاء آسوده نشسته‌گان
و اهانت متکبران سیر شده است .

زبور ١٢٤ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. سرود درجات از داود

بنی اسرائیل الان بگوید اگر خداوند با ما نمیبود .
آنگاه زنده مارا فرومیبردند چونکه خشم آنها برما افروخته بود
آنگاه آبها مارا غرق میکرد ونهرها برجان ما میگذشت
آنگاه آبهای پرزور از جان ما میگذشتند .
متبارك باد خداوند که مارا شکار دندانهای آنها نساخت
جان ما مانند پرنده ازدام صیادان رهاشد دام گسسته شدمارهائی یافتیم.
مدد ما بنام خداوند است خدائیکه آسمان وزمین را آفرید .

زبور ١٣٥ הַלְלוּיָהּ.

١ـ تهلیل نمائید خدای ازلی را تهلیل نمائید نام خدارا
ای بندگان خدا تهلیل نمائید .
٢ـ ای کسانیکه درخانه خداوند در صحن‌های خانه خداوندمان ایستاده‌اید.
٣ـ تهلیل نمائید خداوند ازلی‌را چونکه نیکوست
بنام او زمر بگوئید چون پسندیده است
٤ـ زیرا خداوند یعقوب را برای خود انتخاب کرده
اسرائیل را برگزیده است .
٥ـ چونکه من میدانم که خداوند بزرگوار است
سرور ما والاتر از همه معبودان.
٦ـ خداوند آنچه را اراده فرموده در آسمان و زمین ودریا وهمه‌اقیانوسها
انجام میدهد .
٧ـ ابرهارا ازاقصی زمین برمی‌آورد وهمراه باران برق‌آفریده است
و بادهارا ازخزائن آنها بیرون می‌آورد .
٨ـ خدائیکه نخست‌زادگان قبطیان را ازآدم تابهائم کشت .

שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם. בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים. וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי. וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן. וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה. נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדוֹר: כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ. וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ. אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם. כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ. יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם. הַלְלוּיָהּ:

(קלו) הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

۹ـ آیات ومعجزاتی برای فرعون وهمه بندگانش درمیان مصر انجام داد.
۱۰ـ خدائیکه اقوام زیادی‌ازبت‌پرستان‌راضربت‌زدوسلاطین‌عظیمی‌راکشت.
۱۱ـ از جمله سیحون پادشاه اموریان و عوج سلطان باشان
و همه پادشاهان کنعان را
۱۲ـ ای خداوند نام تو ابدی است ویادگار تو نسل اندر نسل .
۱۳ـ چونکه خداوندقومش‌را داوری‌کند به‌بندگانش‌شفقت خواهدفرمود.
۱٤ـ بتهای امتها ازطلا ونقره میباشند مصنوع دست انسانند .
۱۵ـ دهن دارند ولی حرف نمیزنند چشم دارند ولی نمیبینند .
۱٦ـ گوش دارند ولی نمیشنوند اما روحی دردهان آنان نیست .
۱۷ـ تمام کسانیکه برچنین بتها اعتقاد دارند و همچنین سازندگانشان مانند آنها هستند .
۱۸ـ ای خاندان اسرائیل خدارا تبریك بگوئید ای خاندان هارون‌خداوند را تبریك بگوئیم
۱۹ـ ای خاندان لاوی خدارا تبریك بگوئید ای خداترسان خداوند را تبریك بگوئید .
۲۰ـ خداوند ازکوه‌صیون واقع در شهر اورشلیم متبارك باد هللویا

زبور ۱۳٦ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

خدا را سپاس گوئید زیراکه سزا است زیرا رحمت‌های او ابدی‌است
خدای جمیع معبودان را سپاس گوئید " " " "
سرور جمیع سروران را سپا س‌گوئید " " " "
خدائیکه معجزات عظیمی را انجام میدهد " " " "
خدائیکه آسمان را به حکمت آفرید " " " "
خدائیکه زمین را برروی آب گسترانید " " " "
خدائیکه نیّرهای اعظم را آفرید " " " "

אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה.
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

خدائیکه آفتاب را برای سلطنت روز آفرید زیرا رحمت‌های او ابدی است
خدائیکه ماه وستارگان‌را برای حکومت
شب آفرید " " " "
خدائیکه نخست‌زادگان قبطیان را کشت " " " "
خدائیکه اسرائیل را از بردگی مصریان
نجات داد " " " "
بدست قوی و بازوی افراشته " " " "
خدائیکه دریای احمر را دوپاره کرد
اسرائیل را از میان آن عبور داد " " " "
فرعون و لشگریانش را در دریای احمر
غرق کرد " " " "
خدائیکه پادشاهان قوی راکشت " " " "
و سیحون پادشان اموریان را " " " "
و عوج پادشاه باشان را " " " "
و زمین آنهارا به میراث داد " " " "
میراثی برای اسرائیل بندگانش " " " "
خدائیکه بهنگام ذلت مارا بیاد آورد " " " "
و از دشمانمان مارا خلاصی داد " " " "
بهمه افرادش نان میدهد " " " "
سپاس بدرگاه قادر آسمانها " " " "

*) בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל אָב הָרַחֲמָן. הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן

---

*) יש נוהגים לומר נוסחא זו:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ מַעֲבִיר אֲפֵלָה וּמֵבִיא אוֹרָה. בָּרוּךְ אֵל חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עַוְלָה. וְלֹא שִׁכְחָה. וְלֹא מַשּׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד. צַדִּיק הוּא בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.
לשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה.
לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.
לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה.

וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה: בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ. וּבָרוּךְ זִכְרוֹ לְעוֹלְמֵי עַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בָּרוּךְ متبارك است آنكه فرمودجهان هستی بوجود آمد. متبارك باد . متبارك است آنكه میفرماید و انجام میدهد . متبارك است آنكه حكم می‌كند و به جا می‌آورد . متبارك است آنكه در ابتدای امر جهان را آفرید . متبارك است آنكه جهان را مورد شفقت قرار میدهد . متبارك‌است آنكه بر تمام مخلوقاتش رحم دارد . متبارك است آنكه آجر نیكو به‌حرمت گذارانش عطا میفرماید . متبارك است آنكه تا ابد زنده و جاوید است. متبارك است آنكه رهائی‌بخش و نجات‌دهنده است . متبارك باد نام او. متبارك هستی تو خداوند متعال ، پادشاه جهان ، پدر رئوف ، كه در دهان ملتش ممدوح ودرلسان پارسایان وبندگانش مفتخر وتسبیح گفته میشوی.

חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת. וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ. וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפוֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

(נג) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ:

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. אָב הָרַחֲמָן מְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת. נְהוֹדְךָ נְגַדֶּלְךָ. נְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ. נְרוֹמִמְךָ. וְנַמְלִיכְךָ. וְנַקְדִּישְׁךָ. וְנַעֲרִיצְךָ. וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר שְׁמוֹ עֲדֵי עַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

بنابراین پروردگارا! مابا سرودهای داوید بندهٔ مقربت ترا تسبیح‌میگوئیم.
باحَمد و سرود ترا ستوده ، تسبیح میگوئیم ، سلطنت ترا پذیرفته بتـــو
مفتخریم . ای شاهنشاهِ ما نام ترا ذکر میکنیم ، خداوند یکتا که تا ابد
پاینده است ، پادشاهی‌که نام بزرگوارش همیشه ممدوح و مفتخر است .
متبارکی تو خداوند ، پادشاهی‌که ممدوح درتسبیحاتی .

زبور ۹۲ מִזְמוֹר שִׁיר زبور و سرودی برای روز شبات

۱ــ ستایش بدرگاه خداوند نیکوست .
و تسبیح خواندن به نام متعال تو .
۲ــ سحرگاه احسانهایت تعریف کردن.
و شبها از امانت و اعتبار توگفتن .
۳ــ بوسیله چنگ و بوسیله رباب
و با نغمه‌های هجائی و بابربط
٤ــ زیراکه ، ای خداوند مرا به‌کارهایت شادمان ساختی
برای مخلوقات تو ترنم خواهم نمود
٥ــ خداوندا ! اعمال تو چه عظیم اند .
افکار تو بی‌نهایت عمیق .
٦ــ انسان وحشی این را نمیداند ،
و نادان آنهارا نمی‌فهمد .
۷ــ هنگامیکه شریران مانند علف می‌رویند وجمیع بدکاران می‌شکفند ،
آنهارا تاابد نابود خواهی نمود .
۸ــ اما تو ای خداوند تا ابد براعلی‌اعلین هستی .

כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ. כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי. בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ. צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז. מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ. יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם. יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ

۹ ـ اینك دشمنان تو ای خداوند ، دشمنان تو نابود خواهند شد .
و همه بدکاران پراکنده خواهند گردید .
۱۰ ـ اما رتبه مرا مانند شاخ گاو وحشی برمی‌افرازی ،
و با روغن تازه مرا تدهین می‌کنی .
۱۱ ـ چشمانم بر دشمنانم خواهد نگریست ،
هنگامیکه بدکاران علیه من قیام کنند گوشهایم خواهد شنید .
۱۲ ـ شخص عادل مانند درخت خرما خواهد شگفت ،
و مانند سرو آزاد در لبنان نمود خواهد کرد .
۱۳ ـ آنانکه در خانه خداوند غرس شده‌اند ،
در صحن خانه خدای ما شکفته خواهند شد .
۱٤ ـ در وقت پیری میوه خواهند داد ،
وتر و تازه و سبز خواهند بود .
۱۵ ـ تاعدالت‌خداوند را تعریف کنند ،
او خالق من است و هیچگونه بی انصافی در وجود او نیست .

زبور ۹۳ יְיָ מָלָךְ

۱ ـ خداوند سلطان ابدی است ، به جلال آراسته است ،
جلال کبریائیش با قدرت مجلل است .
هم او است که گیتی را استوار کرده تا از هم نگسلد .
۲ ـ تخت تو از ازل پایدار شده است .
از ازل تو وجود داری .
۳ ـ خداوندا ! نهرها قدعلم کرده
ای خداوند نهرها صدا برآورده ، و سیلابها خروشانند .
٤ ـ اما فوق آواز آبهای عظیم و فوق امواج زورآور دریا
قدرت خداوند در اعلی اعلین زورآورتر است .
۵ ـ خداوندا ! شهادت تو بی‌نهایت معتبر است .
و قدوسیت به خانهٔ تو می‌زیبد تا ابدالاباد

יְהִי כְבוֹד יְיָ جلال خداوند همیشگی است ،
خداوند از اعمال خود خوشنود است .
نام خداوند تا ابد متبارك باد ،
از مطلع آفتاب تا مغرب آن ، نام خداوند تسبیح خوانده میشود .
خداوند بر تمام ملت‌ها متعال است ،
جلال او نامتناهی است .
خداوندا ! نام تو ابدی است ،
پروردگارا ! ذکر نام تو همیشگی است .
جایگاه مقدسش در همه کائنات است ،
سلطنتش بر همهٔ جهان گسترده است .

הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד. אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ. וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ. יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:

ای آسمان شادی کن ،
و ای زمین وجدنما
درمیان ملت‌ها گوئید : خداوند سلطنت میکند ،
خداوند پادشاه است ، خداوند تاابد سلطنت خواهدکرد .
خداوند تا ابد شاهنشاه است ،
ملت‌های بیگانه ازسرزمین مقدسش دور خواهند شد .
خداوند افکار و مشورت ملت‌هارا باطل میکند ،
تدابیر ملل را پوچ میگرداند .
تنها مشورت و اراده خداوند همیشه پایدار است
و خواست او ابدی است
انسان دارای اندیشه‌های بیشماراست
اما آنچه خداوند اراده‌کند همان شود
زیرا خداوند امر کرد و دنیا بوجودآمد
فرمان داد و برقرار گردید
زیرا خداوند صیون را بر گزید ،
تااینکه نور خودرا برآن متجلی سازد .
چونکه خداوند یعقوب را بر گزید ،
و اسرائیل را بعنوان ملت ویژه خود انتخاب کرد .
زیرا خداوند ملتش را ترك نکرده ،
و متوکلان خودرا رها نخواهدکرد .

خداوند رحیم است و گناه را می‌بخشاید . و نابود نمیکند ، بارها غضب خودرا آرامش داده وتمام خشم خودرا برنمی‌انگیزد . پرورگارا ! نجات‌ده. شاهنشاها ! در هنگام استغاثه مارا اجابت فرما

אַשְׁרֵי خوشا بحال کسانیکه در خانهٔ تو مأوا دارند ، دائماً ثناگوی تو میباشند . خوشا بحال ملتی که این چنین مورد لطف است . خوشا به حال ملتی که خداوند ، خدای او است .

דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:

تسبیح داود תְּהִלָּה לְדָוִד.

ای خدای من پادشاها تو را میستایم ونام تورا تاابد متبارك می گویم .
هرروز تو را مدح گفته نام تورا همیشه میستایم .
خداوند عظیم وبی‌نهایت ممدوح است و عظمت او قابل سنجش نیست .
در تمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهندکرد کبریائیت را بیان خواهند نمود .
مجد جلیل کبریائیت وکارهای شگفت‌انگیزت را تعریف خواهم کرد.
از قدرت سهمناك تو سخن خواهند گفت و من عظمت تورا بیان خواهم نمود .
خاطر خوبی‌های بیشمارت را بیان خواهند کرد و حقانیت تو را ترنم خواهند نمود .
خداوند بخشنده و مهربان است دیر غضب وکثیرالاحسان .
خداوند برای همه نیکوست ، رحمتهایش شامل همه مخلوقاتش می‌باشد .
خداوندا همه مخلوقاتت ترا میستایند و پارسایانت ترا حَمد میگویند .
جلال ملکوتت‌را بیان خواهند نمود عظمت قدرتت‌را توصیف خواهند کرد.
تااینکه بشررا ازکارهای عظیمش آگاهی دهند وحرمت جلال ملکوتش‌را.
سلطنت تو سلطنت ابدی است و حکومت تو برای همه ادوار است .
خداوند حامی‌همه افتادگان است و همه خمیدگان را برپا میکند .
چشمان همه بسوی تو منتظرند تو به‌موقع به‌آنها روزی میدهی .
درب‌های رحمتت‌را می گشائی آرزوی همه زندگان را برمی‌آوری .
خداوند در همه طُرُقش عادل است و در همه اعمالش مهربان است .
خداوند بهمه کسانیکه او را می‌طلبند نزدیك است به کسانیکه به حقیقت او را طلب کنند .
خواسته‌های حرمت‌گذارانش را برمی‌آورد تضرع آنها را شنیده آنهارا نجات می‌بخشد .

שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

(קמו) הַלְלוּיָהּ. הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ. שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים. נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים. יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים. יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים. יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים. יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד. וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

(קמז) הַלְלוּיָהּ. כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ. נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב. וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם

خداوند دوستانش را محافظت می کند اما همه شریران‌را نابود میسازد
دهانم تسبیح خدارا خواهند گفت و همه بشر نام مقدسش را تا ابد تبریك میگویند .

و ما اکنون و همیشه نام خداوند را ستایش نموده و ثنا می گویم هللویا

۱ــ خدا را حَمد گوئید ، ای جان من ! پروردگار را تسبیح خوان .

۲ــ تا زنده هستم خدا را شکرگزارم ، تمام ایام زندگیم مدح خدا را می گویم .

۳ــ به امیران توکل مکنید ، و به بشری که قادر به نجات دادن نیست.

٤ــ روانش ازکالبدش خارج شده به‌خاك باز خواهدگشت ، و مرگ پایان نقشه‌ها و افکار اوست .

٥ــ خوشا بحال کسیکه خدای یعقوب یاور اوست ، امیدش به خداوند متعال است .

٦ــ پروردگاری که آفریننده آسما ن‌و زمین و دریا و هرچه درآن‌است، تا ابد نگهبان حقیقت است .

۷ــ مظلومان را داوری میکند، گرسنگان را روزی میدهد ، اسیران را میرهاند .

۸ــ خداوند چشمان نابینایان‌رامیگشاید، خمیدگان‌را برمی‌افرازد، صادقان را دوست دارد .

۹ــ غربا را محافظت می کند ، یتیمان و بیوه‌زنان را حمایت میکند ، اما افکار شریران را باطل میگرداند .

۱۰ــ ای صیون ! خداوند برای ابد برتو سلطنت خواهد کرد . هللویا

שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ, מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ׃ עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו, אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ, הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ, בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם, חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר, כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים, לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם, יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

(קמח) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ,

زبور ۱٤۷ هللویا :

خدا را حمد گوئید، زیرا خداوندرا سرائیدن‌سزا است. وشکر گزاری اورا شایسته است.

خداوند اورشلیم را آباد می‌کند، پراکندگان اسرائیل را جمع‌آوری خواهد نمود. شکسته دلان را شفا میدهد، وزخمهایشان را التیام می‌بخشد .

خداوندی که تعداد ستارگان را میداند، وهریك‌را بااسم میخواند .

او عظیم و قدرتمند است، حکمت اورا قیاسی نیست.

متواضعان را برمی‌افرازد و شریران را برزمین میزند.

خداوند را باسپاس بسرائید ، باچنگ وسرود بدرگاهش بخوانید .

خداوندی که آسمان را با ابرها می‌پوشاند، باران را برای زمین مهیا می‌سازد و گیاه بر کوه‌ها می‌رویاند .

حیوانات را روزی میدهد، جوجه‌های کلاغ را که مادرشان آنها را ترك کرده روزی میرساند.

او خواستار شجاعت جنگجویان‌نیست، وقدرت پهلوانان‌را مایل نی.

خداوند از حرمت گذارانش راضی است، وآنانیکه به احسان ورحمتش توکل دارند.

ای‌اورشلیم! خداوند راتسبیح‌بخوان، ای‌صیون خدای‌خودرا مدح گو.

زیرا دروازه‌هایت دربرابر دشمن مستحکم گردانید. فرزندانت را در داخل تو برکت‌داد.

درمرزهایت صلح برقرار کرد. از بهترین گندم‌ها تورا سیر خواهد کرد.

اوامرش را به‌زمین میفرستد، فوراً امرش انجام میپذیرد.

برف را بسپیدی پشم می‌باراند، شبنم یخ‌زده را مانند خاکستر پراکنده میکند. قطعات سرد تگرگ‌را می‌باراند، کی قادراست دربرابر برودتی که او بوجود می‌آورد مقاومت کند.

اما او امرمیکند و آنها آب میشوند، باد را می‌وزاند و آب‌ها روان میگردند. به‌فرزندان یعقوب راه وروشش‌را تعلیم می‌هد. قوانین وفرایض خودرا به‌اسرائیل.

درمورد هیچ ملتی چنین نکرد، ودیگران فرایض اورا نشناختند ، بنابراین خدارا حمد گوئید . هللویا.

خداوند را حمد گوئید: خداوند را از آسمانها حمد گوئید، از فراز آسمانها اورا ستایش کنید.

ای‌ملائك، اوراتسبیح‌بخوانید‌ای‌همه‌لشکریان‌آسمان‌اوراتسبیح‌بخوانید.

הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת. זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ. הַלְלוּיָהּ:

(קמט) הַלְלוּיָהּ. שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ. תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל. בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם. וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם. תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים. וְנִכְבְּדֵיהֶם

۳ــ ای خورشید و ماه ، و ای ستارگان روشنائی‌بخش او را سپاس گوئید .

٤ــ ای‌ماوراء جو و فضا ، و ای منابع آب‌های آسمان ، همگی نام مقدس خدا را حمد گوئید .

٥ــ نام خدا را ثنا گوئید ، زیرا که او فرمود و آفریده شدند .

٦ــ برای ابد آنهارا برپاداشت و پایدار گردانید ، قانون فناناپذیر برای آنان تعیین فرمود .

۷ــ ای آنانیکه ساکن زمین می‌باشید ! خداوند را حَمد گوئید ، ،ای حیوانات عظیم دریا و اعماق آبها .

۸ــ ای آتش تگرگ، برف وبخار، طوفان‌های انجام‌دهنده فرامین او .

۹ــ ای کوه‌ها ، تپه‌ها ، ای درختان میوه و همهٔ سروها

۱۰ــ حیوانات وحشی و اهلی ، خزندگان و پرندگان .

۱۱ــ ای پادشاهان روی زمین ، ملت‌ها و سالاران .

۱۲ــ ای جوانان و دوشیزگان ، پیران و نوجوانان

۱۳ــ همگی نام خدا را تسبیح گوئید ، زیرا نام او تنها ، متعال است جلالش برزمین وآسمان گسترده است .

١٤ــ او ملت خودرا سرافراز می‌سازد ، بنابراین تمام پارسایان و اسرائیل ملت مقربش او را حمد میگویند هللویا

خداوند را حمد گوئید : برای خداوند سرود تازهٔ بسرائید . در جمع پارسایانش او را تسبیح گوئید .

اسرائیل به اعمال آفرینندهٔ خود خوشحال است ، اهالی شهر صیون به پادشاه خود شادمانند .

نام مقدسش را باوجد و سرور ثنا گوئید . باچنگ و عود برای او سرود بخوانید .

زیرا خداوند از ملت خود راضی است . متواضعان را با نجاتش سربلند می‌سازد .

پارسایان بااحترام شادی می‌کنند ، بربستر خود ترنم می‌نمایند .

شکرانه خداوند را در حلقوم خود دارند ، و شمشیر تیز دودم دردست.

تااینکه اقوامی‌راکه دشمن دارد تنبیه‌کرده، ملت‌هارا مکافات‌دهد .

پادشاهان آنان را در بند اسیرکرده بزرگانشان را در زنجیرآهنی کشند .

בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו. הַלְלוּיָהּ:

(קנ) הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ. הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ. הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ויעמוד ויאמר:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה

بدین ترتیب داوری الهی را دربارهٔ آنان اجراء کند . او جلال تمام پارسایانش می‌باشد هللویا .

۱ـ خداوند را حمد گوئید : خداوند را در عبادتگاهش تسبیح بخوانید . او را در مکان قدسش ثنا گوئید .

۲ـ او را بسبب کارهای عظیمش تسببیح بخوانید ، او را به خاطر عظمت نامتناهی‌اش ثنا گوئید .

۳ـ او را با نواختن شوفار تسبیح بخوانید ، او را با چنگ و بربط ثناگوئید .

٤ـ او را با دف و سرود تسبیح بخوانید ، او را با آلات موسیقی و نی ثناگوئید .

٥ـ او را باتسبیح‌های خوش آواز تسبیح بخوانید ، او را باسنج‌های پرطنین ثناگوئید .

٦ـ هر ذی‌روحی خداوند را تسبیح میخواند ـ هللویا .

בָּרוּךְ יְיָ خداوند تا ابد متبارك باد . آمین . آمین .

متبارك باد خدای صیون که سایه لطفش براورشلیم است هللویا

متبارك است خداوند خدای ما خدای اسرائیل‌که به تنهائی معجزه نموده ونام پرجلالش تاابد وگیتی مملو ازجلالش می‌باشد آمین آمین

וַיְבָרֶךְ و داوید خداوند را در حضور تمام جماعت متبارك خوانده گفت :

پروردگارا ! ای خداوند جد ما اسرائیل ، از ازل تاابد متبارك‌هستی. عظمت ، قدرت ، شکوه ، ابدیت و جلال ازآن تو است . زیرا هرآنچه درآسمان و زمین است بتو تعلق دارد . ای پروردگاری‌که حکومت و بزرگواریت بالاتر از هرموجوداست. دولت واحترام بارادهٔ تو بوجود می‌آیند و تو برهمه چیز حاکمی .

מוֹשֵׁל בַּכֹּל. וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: וִיבָרְכוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: ע״כ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ. וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ. וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם. וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

قوت و قدرت باراده‌ٔ تو بستگی دارد . بزرگی بخشیدن و قدرتمند کردن بسته به اراده‌ٔ تواست .

اکنون خداوندا ! ما بدرگاهت حمد گفته و نام با جلالت را تسبیح میگوئیم . ای کسیکه بالاتر از تمام برکات و تسبیحات هستی (اسرائیل) نام جلالت را متبارك میگویند .

جز تو خدائی نیست . تو ، آسمان ، افلاك و تمام منضمات آن ، زمین و هرچه درآن است ، دریاوهرچه درآن وجود دارد ، آفریدی ، و تو بهمه آنها حیات میبخشی ، سیارات و ثوابت ترا سجده میکنند . توخداوند هستی ، خدائی‌که «اَوْرام» را انتخاب کرده و او را از شهر کلدانیان بیرون آوردی و نام او را «اَوْراهام» (ابراهیم) گذاردی . دریافتی‌که قلبش به پیشگاهت امین ووفادار است با او عهد بستی که سرزمین کنعانیها، حیتی‌ها ، اموری‌ها ، پریزی‌ها ، یبوسیها وگیرگاشی‌ها را به اولادانش عطا بفرمائی . وکلام خودرا بثبوت رساندی . زیرا تو عادل هستی . به مصائب اجداد ما در مصر نظر افکندی ، استغاثهٔ آنانرا در کنار دریای احمر اجابت فرمودی . آیات و معجزات برفرعون و تمام غلامانشان و تمامی سرزمینش بنمودی ، زیرا آگاه بودی‌که به آنها ستم می‌کنند و شهرتی که امروز بدان معروفی برای خود بوجود آوردی . دریا را در جلوآنان شکافتی تا ازمیان دریا بخشکی عبورکنند، تعاقب‌کنندگانشان‌را مثل سنگ به ژرفای دریای خروشان افکندی .

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם. וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם:
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה.
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ:
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף:
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן:
יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ:
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם
נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים.

וַיּוֹשַׁע יְהֹוָה خداوند در آن روز اسرائیل را از دست مصریان نجات داد . اسرائیل مصریان را درکنار دریا مرده دیدند . و هنگامیکه ملت اسرائیل قدرت شگرف خداوند را برعلیه مصریان مشاهده کردند ، از خداوند ترسیده به خداوند و بندهٔ او موسی ایمان آوردند .

خروج باب ١٤ آیات ٣٠ و ٣١

١ــ آنگاه موسی و ملت اسرائیل این سرود را برای خدا سرائیده گفتند : بدرگاه خداوند می‌سرائیم . زیرا جلال خداوند پیروز شده است، اسب و سوارش را بدریا افکند .

٢ــ خداوند قوت من و مورد تسبیح من است . او موجب نجات من بود ، چنین است لطف خدای من . پس او را تمجید میگویم . خدای پدر من است او را متعال می‌خوانم .

٣ــ خدا صاحب ظفر است اسم او יְהֹוָה است

٤ــ عرابه‌های فرعون و لشکرش را غرق دریا کرد . و برگزیده‌ترین افسرانش را در دریای سرخ غرق کرد .

٥ــ موجها آنها را پوشانیدند . مانند سنگی در اعماق دریافرورفتند.

٦ــ خداوندا ! جلال تو قدرتمند و جلیل است . یمین تو خداوندا دشمن شکن است .

٧ــ در کثرت جلالت دشمنت را مهندم می‌سازی ، غضب خـود را فرستاده آنهارا مثل خاشاك میسوزانی .

٨ــ بفرمان‌او آبها جمع شدند ، امواج دریا مثل دیواری راست ایستادنـد، موج‌ها دردل دریا منجمد شدند .

קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל.
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ:
נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ
נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ:
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת:
אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד.
נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן:
תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד
בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן.
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה
עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ:
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה

۹ــ دشمن گفت : تعقیب کرده آنهارا دستگیر خواهم کرد . غنیمت‌را تقسیم کرده جان خودرا از آنها سیر خواهم نمود . شمشیر خودرا ازغلاف کشیده دستم آنهارا زبون خواهد ساخت .

۱۰ــ چون به باد فرمان وزیدن دادی ، دریا آنهارا پوشاند . مثل سرب آنها درآبهای عظیم فرورفتند .

۱۱ــ پروردگارا ! در میان معبودان کیست مانند تو !! کیست مانند تو جلیل در قدوسیت ای مهیب و قابل ستایش و صانع کارهای عجیب .

۱۲ــ اراده فرمودی و زمین آنهارا بلعید .

۱۳ــ این ملتی است که بااحسانت نجات دادی وراهنمائی فرمودی،و آنهارا به‌قدرت خود به ماوای مقدست هدایت کردی .

۱٤ــ ملت‌ها شنیدند و مضطرب شدند ، بر ساکنان پلشت لرزه افتاد

۱۵ــ آنگاه سرهنگان اَدوم متحیر شدند . سران موآو هراسان‌شدند، همه ساکنان کنعان نیز وحشت زده گردیدند .

۱٦ــ ترس و هراس ایشان را فراگرفت . از عظمت قدرتت مانند سنگ سکوت کردند تااینکه قوم تو خدایا عبور کنند. تااینکه این قومی‌را که انتخاب کردی بگذرند .

۱۷ــ تو آنان را آورده و در کوههای اسرائیل مستقر خواهی کرد. جایگاهی که نور جلال تو برآن سایه افکنده است .

מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃
יְהוָה ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאִים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃

בשבת בשלח ובשביעי של פסח מוסיפים זה:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ. וַתֵּצֶאןָ כָל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי גָאֹה גָּאָה. סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף. וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר. וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם. עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם. שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו. כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ. כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃

כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו. וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

یعنی آن معبد مقدسی که به اراده‌ات آنرا برپا نمودی .

۱۸ـ خداوند تاابد سلطنت خواهد کرد .

۱۹ـ زیرا اسب فرعون و سوارانش و عرابه‌هایش داخل دریا شده، و خداوند آب دریا را بر آنها برگردانید اما بنی‌اسرائیل از میان دریــا بخشکی رفتند .

«این قسمت در شنبه בשלח و هفتم پسح میخوانند»

مریم نبیه خواهر هارون دفی را بدست گرفت و همه زنان دنبال او بادفها وچغانه‌ها بیرون‌آمدند . مریم به آنها گفت بدرگاه خداوند سرود بخوانیم زیرا آنکسی که تکبر کرد و مغرور شد، اسب و سوارانش بدریا غرق شدند .

موسی بنی‌اسرائیل را از دریای احمر کوچ داد و به بیابان شور وارد شدند . سه روز دربیابان طی طریق کردند و آب برای نوشیدن نیافتند. به ماره آمدند ونتوانستند ازاین‌آب تلخ بنوشند . برای همین هم اسم آن مکان را «ماره» یعنی تلخ‌گذاشتند . ایرادگرفتند این قوم برموسی‌که چه بنوشیم . موسی بدرگاه خداوند تضرع کرد خداوند درختی به او نشان داد و او ازآن درخت به‌آب انداخت وآبها شیرین شدند . در این مکان قوانین و شرع برای آنها تعیین نمود و در اینجا بود که خداوند راآزمایش نمودند .

گفته شد : اگر به فرمان خداگوش فرادهی وبنظر او نیکوکارآئی و فرمانش را اطاعت کنی همه امراضی که به قبطیان دادم بتو نخواهم‌داد زیرا من خداوند شفادهنده تو هستم .

כִּי לַיְיָ زیرا سلطنت ازآن خداونداست. او برملت‌ها، حاکم است. نجات‌دهندگان به‌کوه صیون برخواهندآمد تااینکه ساکنان‌کوه «عیساو» را داوری‌کنند . ملکوت ازآن خداوند خواهد بود . خداوند شاهنشاهِ تمام زمین خواهد بود . در آن روز خداوند یکتا و نام او یکتا خواهد بود .

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל. וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל בְּכָל־הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים: וַיְיָ עֵר לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. מְחַיֵּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עִוְרִים. וְזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים. וּלְךָ לְבַדְּךָ

مناجات مخصوص ایام شنبه و اعیاد

جان هر ذیروحی نام تورا ای خداوند خدای ما تبریك میگویند.
و روح هر بشری سلطان ما یاد ترا دائما باتمجید وتعالی یاد میکند.
ازازل تا به ابد تو خدائی وغیر ازتو نجات‌بخش وفرج‌دهنده نداریم.
خداوند نجات‌بخش و خلاصی دهنده خداوندیکه بهنگام عذاب و تنگی تفقد میکند و رحم مینماید . غیر از تو سلطان مددکار و پشتیبان نداریم .

خداوند متقدمین و متاخرین خالق کل مخلوقات

سرور جمیع موجودات است ممدوح به‌تمام تسبیحات خدائیکه جهان را به‌احسان رهبری میکند وخلایقش‌را به‌رحمت.خداوندیکه‌خدای‌برحق است .

خواب و مدهوشی برای او نیست بلکه او خدائی است که خوابیدگان را بیدار میکند و مدهوشان را هوشیار میسازد . مردگان را زنده‌میگرداند و مریضان را شفا میبخشد کوران را بینا میکند خمیدگان را قد می‌افرازد.
لالان را بتکلم وامیدارد واسرار نهفته را آشکار میکند .
بنابراین ما فقط بتو سجده میکنیم .

אֲנַחְנוּ מוֹדִים: וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. עַל אַחַת מֵאָלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרוֹב רִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ: מִלְּפָנִים מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. מִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ: עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא

וְאִלּוּ و اگر دهان ما چون دریا پراز سرود باشد و زبان ما مانند موجهایش مترنم ولبان ما به پهنای آسمانها تسبیح گو وچشم‌های ما چون آفتاب و مهتاب منور و دستان ما چون بالهای عقاب گسترده گردند و پاهای ما چون غزالها چابك باشند. بازهم ماقادر نخواهیم بود ای‌خداوند خدای ما ترا سپاس گوئیم و نام مبارك تورا ای سلطان ما بستائیم یکی از هزاران هزار ویا شمهٔ از صدها هزار دفعاتی‌که درباره ما ودرباره اجداد ما نیکوئی و معجزات و عجایبی که انجام داده‌ای،ازقدیم ما را از دست قبطیان نجات دادی .

ای خداوند خدای ما، مارا ازاسارت رهائی بخشیدی

در هنگام قحطی وگرسنگی به ما روزی دادی و در هنگام پرنعمتی مارا متنعم ساختی

از شمشیر مارا خلاصی دادی و از وبا رهائی بخشیدی و از امراض لاعلاج فراوان مارا مصون گردانیدی تا این حد رحمت‌های تو به ما مدد کردند و احسانهایت هیچگاه مارا ترك ننمودند .

עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִישׁוֹרְרוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ. וְכָל־עַיִן לְךָ תְצַפֶּה. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ:

בשבת קודם פורים יש אומרים כאן מי כמוך ואין כמוך תמצא לקמן בפורים.

מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ. שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע. צַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ. לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

لذا اعضائیکه در بدن ما قراردادی و روح و جانیکه در نهاد مادمیدی و زبانی‌که در دهان ما خلق فرمودی همه و همه همواره ترا سپاس گفته و به نام مقدس تو تبریك و تسبیح و مدح میگویند و سرود میخوانند.

هردهانی ترا میستاید و هرزبانی مدح تو را میگوید و هر چشمی بدرگاه تو منتظر است و هرزانوئی بتو رکوع میکند و هرقدی در پیشگاه تو سجده مینماید .

قلوب ما همه بتو احترام میگذارند و همه امعاء و احشایم بنام تو زمر میگویند .

چنانکه حضرت داود در زبور ۳۵ میگوید همه استخوانهایم میگویند: ای خداوند کیست مانند تو . شخص فقیر را از قویتر از خودش نجات میدهی و بیچاره و فقیر از دست کسی‌که به او ظلم کرده . ناله فقرا را تو مسموعی و ضجه بیچارگان را توگوش میدهی و نجات میبخشی .

چنانچه در زبور ۳۳ میگوید ای عادلان بدرگاه خداوند ترنم‌کنید و ای راستکاران ستایش برازنده اوست .

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם׃
וּבְשִׂפְתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ׃
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ׃
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל׃

וּבְמִקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר וּלְנַצֵּחַ עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃ וּבְכֵן׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר וּשְׁבָחָה. הַלֵּל וְזִמְרָה. עֹז וּמֶמְשָׁלָה. נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה. תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת. קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת. אֵל

در دهان راستکاران تو متعالی و درلبان عادلان تو مبارکی
و در لسان فاضلان تو مقدسی و در نهاد مقدسان تو ممدوحی

וּבְמַקְהֲלוֹת در میان هزاران جوامع قوم خاندان اسرائیل هرروز سپاس گفته میشود همانطوریکه دِین همه مخلوقات است که در پیشگاه مبارك تو ای خداوند ما و خدای اجداد ما سپاس‌گزاری نمایند هلهله و تسبیح گویند و مشرف شوند و ثنا ومجدگویند و پیروزگردانند درراس همه بوسیله سرودها و تسبیح‌هائی‌که داود بن یشای بنده و پیامبر تو گفته است

יִשְׁתַּבַּח بنابراین تا ابد ای سلطان ما پادشاه قادر و بزرگوار ومقدس درآسمان وزمین بنام تو تسبیح میخوانیم زیرا ای خداوند ما و خدای اجداد ما فقط شایسته تو است تا ابد سرود و تسبیح و تمجید و زمر ، قوّت و ابدی و بزرگواری جبروت ، افتخار شرافت و قدوسیت سلطنت و برکت و ستایش بنام مقدس عظیم تو ای خداوند قادر مطلق از ازل تا به ابد تو خدائی ای خداوند سلطان عظیم و ممدوح درتسبیحات متبارك هستی تو

הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. בּוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים. אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

(קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ. אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי. תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ. אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ. קִוְּתָה נַפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַייָ מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר. שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ. כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד. וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל־עֲוֹנוֹתָיו:

ואומר החזן קדיש לעילא (דף 134).

החזן פותח ואומר:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וקהל אומר בלחש:

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה. יוֹצֵר

قادر ستایش پذیر سرور معجزات خالق همه جانها آفریننده همه مخلوقات برگزیننده سرودهای داودوزمرهای اوسلطان قادر جاویدآمین.

«در ده روز بین روش هشه‌ناوکیپور میخوانند»

زبور ۱۳۰ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת ای خداوند از تنگنائی بنزد تو فریاد برآوردم . خدایا ناله‌ام بشنو . سمع مبارك تو به آواز تضرع من توجه نماید .

خداوندا اگر گناهان را بنظر آوری چه کسی میتواند استقامت کند.

لاکن بخشایش از طرف تو است برای اینکه از تو بترسند و بدانند غیر از بخشایش تو چاره نیست

خداوند! منتظر درگاه توام . جانم بتو امیدوار است و به کلام تو امیدوارم .

جانم منتظر درگاه خداوند است بیشتر از منتظران صبح ، بلی بیشتر از منتظران صبح .

اسرائیل فقط بدرگاه خداوند امیدوار است . زیرا احسان از جانب او است . نجات فراوان هم نزد او است . او است‌که اسرائیل را ازهمه گناهانش نجات می‌بخشد .

בָּרוּךְ متبارك هستی تو خداوند ما پادشاه عالم خالق روشنائی آفریننده تاریکی بوجود آورنده صلح وآفریدگار همه

همه تو را ستایش میکنند همه بدرگاه تو تسبیح میخوانند همه‌میگویند مانند خداوند قدوسی نیست ای خالق همه موجودات همه تو را متعال میخوانند سلاه

הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ. וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ. מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ. צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין עֲרוֹךְ לְךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ. וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין עֲרוֹךְ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים.
בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה:

خداوندی که هرروز دروازه‌های شرق را میگشاید و روزنه‌های افلاك را باز میکند .

آفتاب را از جایگاهش و ماه را در محل غروبش نمایان میسازد .

بهمه گیتی و ساکنانش که با رحمت آفریده است روشنائی میبخشد و هرروز به لطفش آفرینش را تجدید مینماید . ای خداوند چقدر کثیرند مخلوقات تو همه آنهارا به حکمت آفریدی و زمین پر از آیات تو است.

خداوندی که از ازل متعال بوده وازقدیم‌الایام ممدوح و مفتخر و رفیع

ای خدای همه عالم با رحمت‌های کثیرت برما رحم‌کن . ای سرور قوت بخش ما

ای خالق پناه ما و ای سپر نجات ما و ای سرافراز‌کننده ما

هیچ موجودی به ارزش تو نیست و تالی برای تو نی و غیر از تو معبودی وجود ندارد و هیچ چیز شبیه تو نیست هم ارزش تو در این‌دنیای فانی ای خداوند وجود ندارد و جز تو درعالم باقی هم سلطانی نخواهیم داشت در زمان مسیح موعود جز تو نجات دهنده‌ای برای ما نیست وکیست مانند توکه درهنگام احیاء اموات ما را فرج دهد .

אֵל אָדוֹן خدای قادر سرور جمیع مخلوقات

در دهان همه زندگان مبارك است

גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם.
דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ:
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.
וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה:
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ.
יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל:
כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם.
לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל:
מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ.
נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם:
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בְּבוֹאָם.
עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם:
פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ.
צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ:
קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר.
רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה:

جهان مملو از عظمت و نعمتش میباشد .

عقل و دانش گرداگرد جلالش را احاطه کرده است . او برتر و والاتر از همه فرشتگان مقدس است . با جلال و شکوه برهمه کهکشانها محاط است .

راستی و حقیقت در پیشگاه مبارکش موجود و کبریائیش مملو از رحمت و احسان است .

روشنائی‌هائی که خداوند خالق ما آفریده است نیکو هستند زیرا آنهارا با دانش و فهم و عقل آفریده است . قدرت و جبروت به آنها عطا کرده .

تااینکه در میان گیتی حکومت کنند . پراز درخشندگی و هاله درخشانی از آنها ساطع است درخشندگی آنها در همه عالم زیباست .

شادمانند در هنگام خروج و خوشحالند در هنگام دخول در مدار و رضای خالقشان را با احترام انجام میدهند .

و هرکدام نامش را به‌افتخار و جلال میبرند .

ذکر لطفش را با ترنم وشادی یاد میکنند.

به آفتاب فرمان داد منور شود

اراده فرمود و ماه را آفرید

שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם.
תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח וִיקָר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ יִתְפָּאַר מַלְכֵּנוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. עַל כָּל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ. הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים: יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו. כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם. וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי

همه کهکشانها و منضمات آسمان برای او تسبیح میگویند . دستهٔ از فرشتگان سوزان و دستهٔ دیگر از فرشتگان پرنده و دستهٔ از فرشتگان حیات‌بخش همه ترا به بزرگی و شرافت میستایند .

לָאֵל از طرف خداوندیکه همه اعمال خلقت را در روز هفتم تعطیل کرد ودر آن روز برکرسی جلال گیتی مستقر گردید روز استراحت بافتخار تاجْور شد .

و روز شنبه را برای لذت روحی انسانها انتخاب فرمود .

این است آن سرودیکه متعلق به روز هفتم است روزیکه در آن روز خداوند همه اعمال خلقت را به حدکمال رسانید . بنابراین روز هفتم‌را توصیف کرده وفرمود این سرود ومزمور متعلق به روز شنبه است .

بنابراین همه مخلوقاتش بدرگاه قادر مَنان سپاس میگذارند تسبیح و تکریم بزرگواری و عزت به پیشگاه خالق کل عرضه میدارند . آن خدائیکه به قومش ملت اسرائیل در روز شنبه مقدس استراحت نصیب فرمود .

שִׁמְךָ יְיָ نام تو ای خداوند ما تقدیس میشود و یاد تو ای سلطان ما در آسمانهای علیوی و در زمین تحتانی باافتخار برده میشود . بالاتر از همه تسبیحات مخلوقاتت ووالاتر از ثناگوئی روشنائی‌هائی که آفریدی سلاه .

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח متبارك باد تا ابد خالق ما، سلطان‌ما ونجات دهنده . آفریدگار مقدسان ، قابل تعریف است نام تو تا ابد ، ای سلطان ما ای‌خالق فرشتگان ، فرشتگان تو را عبادت می‌کنند . همه آنهائی که در فضای بیکران قرار دارند همه یکصدا فرمانهای خدای جاودان را اعلام‌مینمایند. همه آنها دوست داشتنی همه ایشان از برگزیدگان . و همه قهرمانان وهمه

אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים. כֻּלָּם בְּרוּרִים. כֻּלָּם גִּבּוֹרִים. כֻּלָּם קְדוֹשִׁים. כֻּלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַעֲרִיצִים וּמַמְלִיכִים: אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ. בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה. כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים בְּאֵימָה וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ. וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ

از مقدسان هستند . و همه آنها فرمان و رضایت خالق خودرا با ترس و واهمه انجام میدهند .

همه آنها دهان خودرا با قدوسیت و طهارت با سرور و زمر باز کرده نام خدای قادر و سلطان اعظم جبار را میستایند و تسبیح میگویند وبه‌آن فخر می‌نمایند .

تقدیس نموده و تعریف می‌کنند ، سلطنتش‌را برخود قبول می‌نمایند. همه آنها از یکدیگر پیش‌دستی نموده ویوج سلطنتش را بر گردن می‌نهند. و باهم همداستان شده تا خالقشان را با اخلاص و بالسان واضح و بالحن خوش تقدیس نمایند .

همه با هم با ترس جواب داده می‌گویند :

«مقدس است ، مقدس است،مقدس است خدای خالق ثوابت و سیارگان و جلال او گیتی را مملو نموده است» (اشعیا باب ٦)

و دسته‌های دیگر از فرشتگان خاص بارعشه عظیم درمقابل فرشتگان قبلی قدعلم کرده تسبیح‌کنان می‌گویند :

«متبارك باد جلال خداوند از جایگاهش»
(یحزقل باب ٣)

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת بدرگاه خداوند متبارك سخنان دلپذیر بگوئید . بدرگاه خداوند سلطان حی و جاوید زمر بخوانید و تسبیح بشنوانید.

زیرا او به تنهایی متعال و مقدس است . فاعل جبروت است . خالق تازه گی‌هاست صاحب جنگ است

צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָךְ. וַתְּלַמְּדֵמוֹ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן תְּחָנֵּנוּ: אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם. רַחֵם נָא עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין לְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח סֶלָה וָעֶד. מַהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת כָּל־הָאָרֶץ. וּשְׁבוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵנוּ. וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה. וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ. לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

زارع عدالت و شکوفا کنندهٔ نجات و آفریننده شفاهاست . سزاوار تهلیل و صاحب عجایب می‌باشد . هرروز دائما خلقت را تجدید می‌نماید چنانکه مندرج است : «سپاس بدرگاه آفریدگار نیّرهای اعظم ، زیرا احسانهایش ابدی است» (زبور ۱۳۶)

متبارك هستی تو ای خدای خالق روشنائی‌ها .

אַהֲבַת עוֹלָם خداوند خدای ما ! با دوستی ازلی ما را دوست‌داشتی. با محبت‌های عظیم وبی‌اندازه به ما محبت فرمودی . پدر ما سلطان ما به خاطر اسم اعظمت و به پاس خاطر اجداد ما که به تو ایمان داشتند و آنهارا به طریق حیات هدایت فرمودی تا رضای تو را با قلب سلیم انجام دهند .

پدر ما ، پدر مهربان ! همچنان به ما لطف داشته باش . ای خدای مهربان به ما رحم کن وبه‌قلب ما فهم عطانما که باعشق درك کنیم، بفهمیم و اطاعت کنیم . یادگرفته وتعلیم دهیم . نگهداری کنیم و انجام داده وبرپا داریم همه دستورات وتعلیمات تورات را

خدایا ، چشم ما را به نور توراتت روشن گردان و قلب ما را به‌انجام دستوراتت هدایت کن ، افکار قلب ما را متحدگردان که از نام تو بترسیم و به آن عشق بورزیم . به خاطر اینکه هیچگاه شرمنده نشده و خجل نگردیم و لغزش نیابیم ، زیرا به نام مقدس و عظیم و جبار وسهمناك توتکیه دادیم . در فَرَجهای تو شادمان شده و خوشحالی کنیم . خدایا خداوند ما رحم و احسانهای کثیرت مارا تاابد ترك ننمایند . بزودی برکت و صلح‌را از چهار گوشه جهان به‌ما ارزانی دار . یوج ملت‌هارا ازگردن ما بردار و به زودی ما را برای زیادت به کشور خود برگردان ، زیرا تو خدای فاعل نجات هستی و از میان همه ملل وزبانها ما را برگزیدی . سلطان ما ما را به اسم مقدس خود مقرب گردان تا اینکه با عشق ابدی ترا سپاس گوئیم و تورا به یگانگی بستائیم و به‌نام توعشق ورزیم وازآن بترسیم . متبارك هستی تو خداوند که با دوستی کامل قوم بنی اسرائیل را برگزیدی .

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד׃

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ

بشنو ای بنی‌اسرائیل خداوند خدای ما خدای واحدی است

متبارك باد نام پرجلال سلطنتش از ازل تا ابد.خداوند خدای خود را با تمامی دل و جان و با همهٔ ثروتت دوست بدار . این مطالبی که اکنون من به تودستور میدهم برقلب خود جای بده و آنها را به فرزندانت تعلیم ده. . و همواره دربارهٔ آنها صحبت کن چه هنگامیکه در خانه نشسته‌ای و چه وقتیکه در راه هستی و بهنگام خوابیدن و برخاستنت . آنها را بعنوان علامت بر دست خود ببند و بعنوان سمبلی بین چشمانت بگذار . آنها را بر قائمه درب خانه‌ودروازه‌ات بنویس .

(سفرتثنیه باب ۱۱)

آنگاه اگر اوامری‌را که‌من‌امروز به‌شماامر میکنم شنیده‌خداوند خدای خویش را دوست بدارید وبا تمام دل و جانتان عبادت کنید

דְגָנֶ֔ךָ וְתִירֹשְׁךָ֖ וְיִצְהָרֶֽךָ׃ וְנָתַתִּ֛י עֵ֥שֶׂב
בְּשָׂדְךָ֖ לִבְהֶמְתֶּ֑ךָ וְאָכַלְתָּ֖ וְשָׂבָֽעְתָּ׃
הִשָּֽׁמְר֣וּ לָכֶ֔ם פֶּ֥ן־יִפְתֶּ֖ה לְבַבְכֶ֑ם וְסַרְתֶּ֗ם
וַעֲבַדְתֶּם֙ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶ֖ם
לָהֶֽם׃ וְחָרָ֨ה אַף־יְהֹוָ֜ה בָּכֶ֗ם וְעָצַ֤ר אֶת־
הַשָּׁמַ֙יִם֙ וְלֹא־יִהְיֶ֣ה מָטָ֔ר וְהָ֣אֲדָמָ֔ה לֹ֥א
תִתֵּ֖ן אֶת־יְבוּלָ֑הּ וַאֲבַדְתֶּ֣ם מְהֵרָ֗ה מֵעַל֙
הָאָ֣רֶץ הַטֹּבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יְהֹוָ֖ה נֹתֵ֥ן לָכֶֽם׃
וְשַׂמְתֶּם֙ אֶת־דְּבָרַ֣י אֵ֔לֶּה עַל־לְבַבְכֶ֖ם
וְעַֽל־נַפְשְׁכֶ֑ם וּקְשַׁרְתֶּ֨ם אֹתָ֤ם לְאוֹת֙
עַל־יֶדְכֶ֔ם וְהָי֥וּ לְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֥ין עֵינֵיכֶֽם׃
וְלִמַּדְתֶּ֥ם אֹתָ֛ם אֶת־בְּנֵיכֶ֖ם לְדַבֵּ֣ר בָּ֑ם
בְּשִׁבְתְּךָ֤ בְּבֵיתֶ֙ךָ֙ וּבְלֶכְתְּךָ֣ בַדֶּ֔רֶךְ
וּֽבְשָׁכְבְּךָ֖ וּבְקוּמֶֽךָ׃ וּכְתַבְתָּ֛ם עַל־מְזוּז֥וֹת
בֵּיתֶ֖ךָ וּבִשְׁעָרֶֽיךָ׃ לְמַ֨עַן יִרְבּ֤וּ יְמֵיכֶם֙
וִימֵ֣י בְנֵיכֶ֔ם עַ֚ל הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֧ע
יְהֹוָ֛ה לַאֲבֹתֵיכֶ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֑ם כִּימֵ֥י
הַשָּׁמַ֖יִם עַל־הָאָֽרֶץ׃

بهنگام خود، باران زمستان، باران اول فصل و باران آخر فصل به شما اعطا خواهم کرد. غله شیره انگور وروغن خودرا جمع آوری خواهی کرد.

در صحرایت علفت برای چهار پایانت خواهم رویانید. تا اینکه از نعماتم خورده سیر شوی.

اما برحذر باش مبادا دلتان فریفته شود و منحرف شده خدایان (معبودان) دیگر را عبادت کرده سجده کنید.

خشم خدا برشماافروخته خواهد شد ودریچه‌های آسمان بسته تا باران نبارد.

و زمین محصول خود را ندهد و شما بزودی از سرزمین نیکوئی که خداوند عطاء میفرماید آواره خواهید شد.

بنابر این دستورهای مرا در دل و جان خود جای دهید و آنها رابعنوان علامت بر دست خویش ببندید وبر پیشانی خود قرار دهید.

آنها را به فرزندان‌خود بیاموزید. درباره آنها هنگامیکه در خانه هستید و موقعیکه در راه راه میروید دروقت خوابیدن وبرخاستنتان صحبت کنید.

و آنها را بر قائمه در خانه و دروازهای خویش بنویسید.

تا اینکه ایام عمر شما وایام عمر فرزندانتان در سرزمینی که خداوند به پدرانتان وعده داد تا به آنان بدهد مانند ایام افلاك بر کره زمین طولانی شود.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
אֶת־כָּל־מִצְוֺת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתֻורוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

ומחזר הש״ץ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב
וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר. וּמְתֻקָּן
וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ. צוּר יַעֲקֹב
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם. וּשְׁמוֹ קַיָּם.
וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת.

(سفر اعداد ۱۵) וַיֹּאמֶר יְהוָה خداوند به موسی چنین گفت:
بنی اسرائیل را خطاب کرده به آنها بگو بر گوشه‌های لباسهای خود در طول قرون صیصیت قرار دهند . و بر صیصیت بر هر گوشه‌اش رشته‌آبی رنگ بگذارند.

و آن برای شما صیصیت خواهد بود تا بر آن بنگرید و تمام احکام خداوند را بخاطر آورده‌وبه جای آورید و از پی دل و چشمانتان وشهوات خود منحرف نشوید .

تا اینکه احکام را به خاطر داشته باشید و بجای آورید و برای خداوند خویش مقدس باشید.

من خداوند خدای شما هستم که شما را ازسرزمین مصر بیرون آوردم.
تا خدای شما باشم . منم خداوند خدای شما.
خداوند شما خدای حقیقی است .

حقیقت و راست آراسته و ثابت . شایسته و امین محبوب و حبیب پسندیده و نعیم مهیب و مجلل مزین و مقبول ، نیکو و زیبا است این کلام برای ما تا ابدالاباد. حق است که خالق عالم سلطان ابدی‌ما است . پروردگار یعقوب سپر نجات بخش ما است و تا ابدا او برپا است و نام او جاودان است. و کرسی‌عدالت‌او آراسته‌است سلطنت و اعتبارش تا ابد استوار است .

וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים. נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: עַל אֲבוֹתֵינוּ. עָלֵינוּ וְעַל בָּנֵינוּ. וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ. וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים. דָּבָר טוֹב וְקַיָּם בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה. חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ. מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ. וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ סֶלָה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ. אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ

و فرامین او حیات بخش و استوار و امین و پسندیده هستند مدام تا ابدالآباد .

بنابراین : برای ما و برای فرزندان ما و همه ادوار ما وهم‌برای کلیه ادوار زریه بنی اسرائیل بندگان تو بر متقدمین و برای متاخرین فرامین تو نیکو وثابت ، محقق ومعتبراند قوانینی‌که منسوخ نخواهند شد .

حق است که تو هستی خداوند خالق ما و خالق اجداد ما ، سلطان ما و سلطان اجدادما نجات دهنده ما و نجات دهنده اجداد ما آفریدگار ما خالق نجات بخش ما . نام تو همواره خلاص‌کننده و نجات دهنده مااست. و غیر از تو معبود دیگری هیچگاه نخواهیم داشت سلاه

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ همیشه مددکار پدران ما تو بوده‌ای .

برای آنها و فرزندانشان و اعقابشان در همه ادوار مددکار و سپر تو بوده‌ای جلوه‌گاه تو در فوق عالم است ، احکام و عدالت تو در تمامی اطراف گیتی است حقا خوشا به حال کسیکه دستورات تو را اطاعت کند، و اوامر و فرامین تو را برقلب خود نهد . حق است که تو سرور قوم خود هستی ، و سلطان قدیر که با عدویان اعم از دشمنان پدران یا پسران آنها می‌جنگی . حق است که تو ابتدائی و هم انتهاء و غیر از تو کسی نجات دهنده و خلاصی بخش نداریم .

ای خدای خالق ما این حقیقت است که تو ما را از دست فراعنه مصر نجات دادی و از خانه بردگی خلاص نمودی ، همه نخست‌زادگان قبطیان راکُشتی

יִשְׂרָאֵל גְּאַלְתָּ. וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ. וִידִידִים עָבְרוּ יָם. וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם. אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל. וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא. גָּדוֹל וְנוֹרָא. מַשְׁפִּיל גֵּאִים עֲדֵי אָרֶץ. וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עַד מָרוֹם. מוֹצִיא אֲסִירִים. פּוֹדֶה עֲנָוִים. עוֹזֵר דַּלִּים. הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם. בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כֻלָּם. מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת. עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם. יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

و نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل‌را نجات‌دادی، دریای‌سرخ‌را برای آنها شکافتی و اشرار را در آن غرق فرمودی . و عزیزان از دریا به خشکی گذشتند. وآب عدویان ایشان‌را پوشاند ویکی هم ازآنها باقی نماند .

بنابراین ای عزیزان تسبیح نمائید و نام خدا را متعال بخوانید. و ای محبان: بدرگاه خداوند حی و جاوید و سلطان قادر متعال، عظیم و مهیب. زمر بخوانید و سرود دهید و تسبیح گوئید. تبریك گفته شکر گزاری کنید. خداوندیکه مغروران را پست مینماید و افتادگان را بلندمیگرداند. خدائی که اسیران را آزاد میکند. متواضعان را درمی‌یابد. ضعیفان را مددمی‌دهد. وبنی‌اسرائیل را بهنگامیکه بدرگاهش تضرع می‌نماید استجاب میفرماید .

سپاس بدرگاه خداوند متعال و نجات‌بخش. آفرین است او و متبارك.

موسی و بنی‌اسرائیل بدرگاه تو سرود سرائیدند و جملگی گفتند: خداوندا کیست چون تو درمیان معبودان. کیست مانند تو جلیل در قدوسیت. مهیب در ستایش و فاعل عجایب. رستگان بنام تو سرود تازهٔ در لب‌دریا سرائیده گفتند: خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد (خروج باب ۱۵).

و دیگر میفرماید: نجات‌دهندهٔ ما خداوند رب‌الجنود لقب دارد و قدوس بنی اسرائیل است (اشعیا ۸۷) متبارك هستی توای خداوند نجات دهندهٔ قوم اسرائیل .

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما، خدای ابراهیم خدای اسحق، و خدای یعقوب.

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

قادر عظیم، جبار ومهیب. قادر متعال. مجری‌احسانهای‌نیکو. آفرینندهٔ همه، ویادآورندهٔ فضیلت اجداد. وآورنده منجی‌بامحبت برای‌فرزندانشان به‌خاطر اسمش.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. در ایام بین روش هشانا و کیپور این جمله خوانده میشود: (یادآور نما ما را به‌زندگانی، بنویس مارا در دفتر زندگانی، به‌پاس خاطر خودت، ای خدای حی و قیام و جاودانی)

מֶלֶךְ خداوند مددکار وفرج‌دهنده وسپر ، متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی. تو به‌مردگان حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود می‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود می‌آوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی‌میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیا می‌نمائی. افتاده‌گان را تکیه‌گاهی و بیماران را طبیب. اسیران را آزاد می‌کنی و برای خوابیدگان در خاك به‌عهد خود وفا میکنی

ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟! و چه‌کسی مثل تو است ای سلطانیکه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

در ده روز بین روش هشانا و کیپور این جمله را می‌خوانند: (کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تو ای خداوند احیاءکننده‌مردگان.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ. כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶן שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

---

*) בחזרת העמידה אומרים:

(חזן) נַקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمـام روز تهلیل می‌گویند؛ متبارك هستی تو ای خدا قادر مقدس.

יִשְׂמַח موسی از هدیهٔ که نصیبش شده شادمان است. زیرا اورا بنده امین لقب دادی تاج شرافت کاملی برسر او قراردادی. بهنگامیکه روی‌کوه سینا درپیشگاه تو مشرف شد دولوحه سنك بـا دستان خود فرودآورد ودرآنها حفظ شبات مقرر ومکتوب شده بود .

נְקַדֵּישָׁךְ تقدیس و تجلیل می‌کنیم تورا. به‌زیبائی کلام فرشتگان سوزان و مقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده‌است (اشعیاء باب سه) یك‌دیگر را مخاطب نموده میگویند: قدوس. قدوس. قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دستهٔ دیگری از فرشتگان تسبیح‌کنان می‌گویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك است.

و درگفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳) :

خداوند خالق تو ای‌صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים. גַּם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת. וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא

چنانکه در تورات چنین آمده است (خروج ۳۱) بنی‌اسرائیل شنبه‌را حفظ کردند و شبات را در همه ادوار زندگی شرط ابدی قراردادند. زیرا درشش مرحله خداوند آسمان و زمین را آفرید و در روز هفتم تعطیل‌و استراحت مقرر فرمود.

וְלֹא خداوندا خدای ما آنرا به اقوام مشرك نه دادی وآنرانصیب بت‌پرستان ننمودی و همچنین از این آسایش ظالمان سهمی نخواهد داشت زیرا به‌مهر آنرا به‌قومت اسرائیل دادی به ذریه یعقوب که انتخابش فرمودی.

יִשְׂמְחוּ کسانیکه شنبه را نگه‌میدارند و آن روز را روز لذت میخوانند در ملکوت تو خوشحالند. قومیکه روز هفتم را نگه‌میدارد همگی از نعمات تو متلذذ و سیر خواهند شد. چونکه روز هفتم مورد رضای تو بوده و آنرا مقدس گردانیده‌ای. این روز را محبوب روزها خواندی چون یادگار آخرین روز خلقت است.

אֱלֹהֵינוּ خداوند ما و خداوند اجداد ما تمنا داریم که استراحت‌ما موجب رضای تو باشد.

בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה״מ של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

مارا به اوامرت مقدس گردان، از تورات مارا سهمی ده و از نعمات خود مارا سیر گردان جان مارا با نجات‌بخشی خود شادمان گردان، وقلوب مارا برای عبادت حقیقتی تو طاهر گردان. خداوندا خدای ما بارضا و محبت از روز شنبه مقدس خود ما را نصیبی ده تا اینکه همه قوم اسرائیل که تقدیس کنندهٔ نام تو هستند در آن روز آسایش یابند. ای خداوند تقدیس کننده شبات متبارك هستی تو.

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

(درشب وروز اول ماه ראש החדש خوانده میشود)

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد و نمایان‌گردد ومورد قبول واقع شودومسموع افتد وتفقد شود ودرباره آن مذاکره گردد این یادبود اجداد ما است یادبود اورشلیم شهرمقدس تو است.

و یادبود ما شیح بن‌داود بندهٔ تو است. یادبود کلیهٔ قوم بنی‌اسرائیل‌به نیکوئی و آبرو و احسان و رحمت بدرگاه تو ذکر شود. تا (در اول ماه) دراین روز اول‌ماه (در عید فطر) دراین عید فطیر در این روز واقعهٔ مقدس.

בחוה"מ של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

در این عید سوکوت در این روز واقعهٔ مقدس. برما رحم شود و فرج داده شود برما ای خداوند خالق ما در این ایام مارا به نیکوئی یـادآوری فرما. وبا برکت مارا تفقد فرمائی. ومارا بازندگانی نیکورهائی‌ده باکلمات رحمت ونجات مارا دلخوش گردان. برما رحمت‌آور وبه‌ما عنایت فرماو مارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است. چونکه تو هستی سلطـان شفیق و مهربان»

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوندکه نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی. درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست.

שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפּוּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בַּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל הַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתָךְ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנָךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָךְ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפוּרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה יָמִים אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

در بارهٔ معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی‌هائی که در هر روز به هنگام سحر و نیم روز و شامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیک مطلق هستی ورحمتهای تو پایانی ندارد، ای رحمت مطلق که احسانهایت پایان ناپذیر است تا ابد امیدهایمان بسوی تو است.

(این جملات در جشن حنوکا خوانده میشود):

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو در خصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائی و اعجاب و تسلی که با اجداد ما در این ایام و در آن روزگار بجای آوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. در هنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان بر قوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات تو فراموش کنند و از اوامر و رضای تو سرپیچی نمایند. اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی و بر مظلومیت آنها شفقت آوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی و عدهٔ کثیری را بدست عدهٔ کمی تسلیم نمودی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی. و بدین وسیله نام عظیم و مقدس خودت را بار دیگر بر زبان اهل عالم انداختی و برای قومت فرج و نجات عظیمی در چنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به تالارخانه تو وارد شدند و حجرات آن را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و در صحن مقدس تو چراغها افروختند و این هشت روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که در بارهٔ اجدادمان انجام داده اید بار دگر نام اعظم تو را سپاس میگوئیم سلاه.

וְעַל כֻּלָּם در بارهٔ همهٔ این وقایع متبارک و متعال و رفیع است همواره اسم تو ای سلطان ما دائما" و همهٔ ذی حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת התפלה אומר החזן אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

וּכְתוֹב این جملت در روزهای بین روش هشانا و کیپور گفته میشود:

پروردگارا مقرر فرما که همهٔ افرادیکه با تو پیمان بسته اند سرنوشت آنهار به حیات نیکو رقم زده شود.

וְיהַלְלוּ ای مظهرنیکوئی تهلیل و تبریک می‌گویند. نام اعظم تو را با حقیقت زیرا تو خدای نجات دهنده و مددکار ما هستی. متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

برکات کهنیم. ای خالق ما و خالق اجداد ما ما را به برکات سه‌گانه که درتورات موسی بنده ات مرقوم است متبارک گردان. آن برکاتی که از دهن هارون و فرزندانش قوم مقدس تو صادر شدند و مضمون آنها چنین بود:

خداوند ترا برکت داده و محافظت فرماید. نور جلالش را بر تو تابانده و بر تو شفقت فرماید خداوند خشم خود را از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید. نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنها را برکت دهم.

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات. زندگی و حسان و شفقت عدالت و رحمت را برما و برجمیع قوم اسرائیل بگستران. و همگی ما را پروردگارا به نورجلالت برکت ده. زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان. عدالت و رحمت. برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو ما را برکت ده و قوم اسرائیل را در کمال قدرت و صلح متبارک گردان.

וּבְסֵפֶר این جملات را در ایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی و روزی وافر و فرج و تسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود.

سرنوشت ما و هم چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וּשְׂפָתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בראש חדש, בחנוכה ובחול המועד אומרים כאן הלל תמצא לקמן.

בשבת תשובה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ-עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

יְהֹוָה ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطر یمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

«در فاصله بین روش هشانا و کیپور این مطالب را می‌خوانند»:

پدرما سلطان‌ما بدرگاه تو خطا کرده‌ایم

» » غیر از تو معبودئی نداریم

» » به‌خاطر نام اعظم خود به‌ما مددکن

» » سال را به‌نیکوئی برما تازه گردان

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

پدرما سلطان‌ما تمام سرنوشت سخت و بدرا ازما باطل گردان

» » افکار دشمنان مارا برهم‌زن

» » مشورت عدویان مارا باطل گردان

» » همه شیطان وشیطان‌صفتان را از دوروبرما نابودگردان

» » وبا ـ جنگ ـ قحطی ـ بدی ـ اسارت ـ غارت ـ خرابی ـ طاعون و شیطان افکاربد ـ و امراض صعب‌العلاج را از بنی‌عهدت دور گردان

» » شفای کامل به‌مریضان قومت عنایت فرما

» » مرگ‌ومیر را از ملك ما دور گردان

» » بیادآور که ما از خاك هستیم.

» » همه گناهان مارا عفوکن و ببخشای

» » ورقه سرنوشت بد مارا پاره‌کن

» » سند بدهکاریهای مارا که بتو بدهکار هستیم بارحمتهایت پاره‌کن

» » گناهان مارا ازنظر خود محو ونابودنما

» » ما را در دفاتر زندگی خوب مکتوب فرما

» » مارا در دفاتر روزی و نفقه مکتوب‌فرما

» » مارا در دفاتربخشوده‌گان وعفوشدگان وکفاره یافته‌گان مکتوب‌فرما

» » مارا دردفاتر نجات‌یافته‌گان وفرج‌یافته‌گان مکتوب فرما

پدرما سلطان ما، ما را باخاطره خوب در حضور خود یاد آوری فرما

» » نجات را به زودی برما شکوفاگردان

» » مرتبه قومت بنی اسرائیل را بلندگردان

» » مرتبه مسیح خودرا بلند گردان

» » مارا با توبهٔ کامل بسوی خود برگردان

» » ناله‌های مارا بشنو برما رحم و شفقت‌کن

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

הוֹצָאַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבִרְכוֹת הַתּוֹרָה.

קודם הוצאת ספר תורה אומרים זה:

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים יְיָ. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ. וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ. אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

פותחין ארון הקודש ואומרים:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָארֵי עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם.

پدرما سلطان‌ما اگر ما لایق نیستیم به‌خاطر خودت به‌ما رحم کن

» » با رضای خود دعای مارا قبول کن

» » دست خالی مارا از حضور خود برمگردان

در این موقع تورات را از محل مخصوص درآورده و به تریبون نقل مکان میدهند

در هنگام نقل تورات این مطالب خوانده میشود.

אַתָּה (تثنیه باب ٤)

تو مارا تعلیم دادی که (خدا) او خداوند است و غیر از او نیست .

ای خداوند درمیان معبودان مانند تو نیست و مانند افعال تو وجود ندارد.

خداوند خدای ما با ما باد همانطوریکه باپدران ما بود ما را ترك نخواهد کرد و مارا وا نخواهد گذاشت خدایا قومت را نجات‌ده و مملکت را برکت‌فرما آنها را شبانی کن و رفعت‌ده تا ابد.

بهنگام کوچ کردن صندوق مقدس الواح موسی میگفت (تورات سفر اعداد باب ١٠)

اراده فرما ای خداوند تا دشمنانت متفرق شوند و عدویانت از پیشگاه تو بگریزند. اراده فرما ای خداوند که بهمراه صندوق الواح در جایگاه آسایش فرّه‌ایزدیت قرارگیرد . کاهنان تو باعدالت ملبس شوند وفاضلان تورا ترنم نمایند.

به‌خاطر داود بنده مقربت مسیح خودرا (سلیمان) شرمنده از حضور خود مران.

בָּרוּךְ متبارك‌باد خداوندیکه تورات به‌قوم اسرائیل اعطا کرد.

او متبارك است خوشا حال قومیکه چنین درباره او شده است.

וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ. לְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ. וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּ. וְלֶהֱוֵא אֲנָא עַבְדָּךְ פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי. וְיַת כָּל דִּילִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא. וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ. וּמִן קַמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא דִקְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָךְ. (וְתִיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּעָבְדִין רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם. אָמֵן:

וכשמוליכין הספר תורה אומר החזן:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

این دعا درپیشگاه تورات مقدس بهنگام قراردادن روی منبر خوانده میشود.

متبارك‌باد نام اعظم خالق عالم. جایگاه و تاج تو متبارك‌باد. امیداست که لطف تو همیشه شامل حال قوم اسرائیل‌باد. نجات فرّه‌ایزدیت‌را دربیت المقدس به‌قومت آشکار فرما. مارا از انوار نعمت‌های خود متنعم‌ساز. دعای مارا قبول فرما. اراده تو برآن تعلق گیرد که طول عمر همراه با سعادت به‌ما عنایت فرمائی و این بنده‌ات در زمره عادلان محسوب گردد.

به من رحم فرما و مرا و آنچه که دارم و آنچه که متعلق به بنی‌اسرائیل است محافظت فرما

خدایا تو خودت همه‌را روزی و نفقه کرامت‌فرما. تو مسلط بر همه هستی‌تو برهمه سلاطین مسلطی. زیرا سلطنت جهانی از آن توست.

من بنده خدای تبارك و تعالی هستم. که همواره درمقابل کبریائیش و درمقابل تورات سجده میکنم. به‌انسانها دل نبسته‌ام و به‌فرشتگان توکل ندارم مگر فقط به‌خدای آسمانی زیرا او خدای برحق است و تورات برحق و پیامبرانش برحق و به‌افراد حقیقت‌جو و صالح کرم‌میکند من فقط به‌او دلبسته‌ام و به‌نام گرامی و مقدسش من تسبیح میخوانم.

امیدوارم که قلب مرا به‌نور تورات منور فرمائی و آرزوی دل مرا به‌خوبی برآورده کنی و آرزوی خوب همه افرادبنی اسرائیل رابرآوری‌به سلامت و طول عمر و سعادت آمین.

خوشا به‌حال ملتی که خداوند معبود اوست همراه من خداوند را تمجید کنید و نام اورا متعال بخوانیم.

והקהל עונים: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ. וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם. וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

והחזן אומר: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא. הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַכֹּל תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה:

ומגביה הספר תורה, ומראה הכתב לעם ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ. אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה. מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקורא כהן ולוי ושמשה מישראל.

העולה לס״ת יאמר יְיָ עִמָּכֶם: חזן עונה יְבָרֶכְךָ יְיָ: וחוזר העולה בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: החזן עונה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

והעולה חוזר ואומר בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

خداوند خدای ما رفیع است در پیشگاهش سجده کنید.

زیرا مقدس است خداوند خدای ما رفیع است و در کوه مقدسش سجده کنید زیرا خداوند خدای ما مقدس است قدوسی مانند خداونـد نیست و خالقی چون خالق ما نی زیرا چه معبودی میتواند ما نند خداوند باشدوغیر از خداوند ما چه کسی میتواند خالق کل باشد موسی تورات را به‌ما سفارش کرد این میرات ارزنده خاندان یعقوب است برای کسانیکه بـه‌او دست آویخته‌اند درخت حیات است و کسانیکه توبیخ آنرا بپذیرند سعادتمند. برای دوستداران تورات سلامتی فراوان وجود دارد و هیچگاه لغـزشی نخواهند یافت طریقت‌های او طریق رستگاری است و همه جاده‌هایش مملو از صلح وصفا.

خداوند قدرت به قومش عنایت خواهد کرد. خداوند قومش را به صلح برکت خواهد داد.

نام خـدا را میخوانم همگی او را تمجید گوئید همه خدا را تجلیل کنید و به‌تورات احترام بگذارید.

«بهنگام رویت اولین کلمه از تورات این جمله را میخوانند»:

וְזֹאת اینست توراتی که حضرت موسی به ملت اسرائیل توصیه کرد.

تورات موسی آنرا به ما توصیه نمود و میراثی برای خاندان یعقوب. خداوند طریقهایش کاملند ـ کلام خداوند مصفی است و پناه‌گاه برای کسانیست که به‌او توکل دارند.

قبل از قرائت: **حضار محترم خداوند متبارك را تبريك گوئيد.**

خداوند متبارك تا ابد مبارك باد.

ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا از میان ملل انتخاب فرموده و تورات را به‌ما اعطا فرمودی تو متبارك هستی متبارك هستی تو خداوند عطا کننده تورات.

ולאחר קריאת התורה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר קריאת התורה החזן אומר קדיש לעילא (דף 82) וקורא המפטיר וגוללין ספר התורה ואומרים הפטרה.

בִּרְכַּת הַגּוֹמֵל.

ארבעה הם צריכים להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. והיוצא מבית האסורים. ומי שחלה ונתרפא. ובכלם כתיב יודו לה׳ חסדו וירוממוהו בקהל עם. ומברכין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב: ועונין לו ומוסיפין:

הָאֵל אֲשֶׁר גְּמָלְךָ כָּל־טוֹב וְחֵן וְחֶסֶד וְחֶמְלָה יִתְבָּרַךְ עַל כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה. הוּא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמָרְךָ וְיִגְמָלְךָ לָעַד כָּל־טוֹב סֶלָה:

בִּרְכַּת הַחוֹדֶשׁ

בשבת שלפני ראש חדש אומרים יהי רצון זה. והחזן מכריז את החודש.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ. וּלְהָשִׁיב שְׁכִינָתוֹ לְתוֹכוֹ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עַל פְּלֵיטָתֵנוּ. וְלַעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה וְהַמַּשְׁחִית וְהַחֶרֶב

بعد از قرائت : **ای خداوند خدای ما سلطان عالم که تورات خود را که** تورات برحق است به‌ما عطا فرمودی و زندگی جاودانه در میان ما غرس کردی ای خداوند عطاکننده تورات متبارك هستی.

برکت בִּרְכַּת הַגּוֹמֵל. به شکرانه نجات پس از مسافرت یا شفای ازبیماری یا رفع خطر و گرفتاری

متبارك هستی خدای ما سلطان عالم که نیکوئی مینمائی به هرفردی حتی اگر گناهکار است و لطف و احسان کامل با من نمودی.
در جواب میگویند: خدائی که بتو لطف نیکی، التفات، احسان و مرحمت نموده متبارك است با برکات و تمجید.
او با مراحمش محافظ تو بوده و به تو تا به ابد نیکی نماید.

בִּרְכַּת הַחוֹדֶשׁ

در شنبه ماقبل هرماه دعای مخصوص زیر بعنوان پیشواز ماه نو خوانده میشود.

יְהִי רָצוֹן خدای آسمانها رضای‌تو برآن تعلق گیرد که خانه حیات‌بخش ما را آباد گردانی و فرّه‌ایزدیت را بزودی در ایام مادر آن بازگردانی بگوئید آمین.

יְהִי רָצוֹן رضای خدای آسمانها برآن تعلق گیرد که به باقی‌مانده ما رحمت فرماید. طاعون تباهی و جنگ و قحطی و غارت و اسارت را ازما و از همه قوم اسرائیل دورگرداند بگوئید آمین.

וְהָרָעָב וְהַשְּׁבִי וְהַבִּזָּה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם וּבְנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. בְּשׂוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת. מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשבת שלפני ראש חדש אב אומר החזן במקום יהי רצון.

(מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים. יְקַבֵּץ נְפוּצִים. אֲנָשִׁים וְנָשִׁים. לָעִיר הַבְּנוּיָה. וְזֶה הַחֹדֶשׁ. לְטוֹבָה יְחַדֵּשׁ. וְרָצוֹן יָצוּ אֵל. רַב הָעֲלִילִיָּה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וּמִמִּצְרַיִם גְּאָלָם. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ וְיָשִׁיב בָּנִים לִגְבוּלָם. בְּסִימָן טוֹב יְהֵא לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ פלוני בְּיוֹם פלוני יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִשְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת

יְהִי רָצוֹן رضای خدای آسمانها برآن تعلق گیرد که همه دانشمندان بنی‌اسرائیل و فرزندان و خانواده آنان و تلامید ایشان را درهرجاکه‌هستند برای ما پایدار گرداند بگوئید آمین.

יְהִי רָצוֹן رضای خدای آسمانها برآن تعلق گیرد که مژده‌های نیکو به‌ما مژده داده شود و مژده‌های نجات و تسلی‌بخش را از اکناف عالم بشنویم بگوئید آمین.

درشبات قبل از ماه آو به جای יְהִי רָצוֹן
این قسمت را میخوانند:

خداوندی که ماه را تازه میگرداند. پراکندگان قوم ایسرائیل را جمع آوری کرده مردان و زنان را درشهر آباد یروشلایم بیاورد و این ماه به خوبی برای ما تازه گرداند و رضای خداوند سبب الاسبات بر این تعلق گیرد.

מִי שֶׁעָשָׂה خداوندیکه درباره پدران‌ما معجزاتی فراهم‌آورد و آنها را از مصر نجات‌داد او همه مارا نجات‌دهد و فرزندان را به‌مرزهای خودبر گرداند. وماه.... راکه به‌خوش‌اقبالی درروز.... شروع خواهد شد خداوند تبارك وتعالی این ماه‌رابرما وبر کلیه قوم اسرائیل‌درهرجاکه‌هستند با نیکوئی و برکت و شادی و شادمانی و فرح و آسودگی و رزق و روزی و مژده‌های نیکو و اطلاعات خوب و باران پربرکت به‌موقع و شفای کامل و نجات قریب تازه گرداند. آمین

וְלִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעִתָּם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאֻלָּה קְרוֹבָה וְאִמְרוּ אָמֵן:

שבת קודם צום י״ז בתמוז ועשרה בטבת מכריז הש״ץ ההפטרה ואומר:

אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ.

צוֹם לי״ז בתמוז הָרְבִיעִי. לי׳ בטבת הָעֲשִׂירִי

יִהְיֶה יוֹם (פלוני) יַהֲפוֹךְ אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. כְּדִכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים. וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֱהָבוּ:

תפלה על מושל הארץ.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה לְמַעְלָה לַאֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ שׁוּלְטָן (פלוני) יָרוּם הוֹדוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ. וּמִכָּל־צָרָה וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יָרוּם וְיַגְבִּיהַּ כּוֹכַב מַעֲרַכְתּוֹ. וְיַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו

(روزهای شنبه و اعیاد متبرکه بعد از قرائت قسمت معین شده تورات برای سلامتی پادشاه یا رئیس جمهور وقت دعای زیر خوانده میشود) :

دعای رئیس‌جمهور وقت

خداوند تبارك و تعالی که سلاطین را نجات میبخشد و تسلط به مقتدرین اعطا میفرماید و بر تمام جهان سلطنت میکند که حضرت داودبنده مقربش را از شمشیر مهلك رهانید.

پروردگار قادر که در دریا راه و در آسمانهای اعلی جاده فراهم مینماید او برحمتش

را سالم

بدارد و برکت دهد.

پروردگار از کثرت مرحمت ذات این رهبر ارواحنافدا را از هرگونه آسیب و گزندی محارست نموده مسندش را مصون و محفوظ بدارد آمین

پروردگارا قدرت و رفعت و عظمت این زعیم الشان را روزافزون فرموده خصمانش را بدستش تسلیم و به‌تمام مقصود نیك موفق گردان آمین

רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח. וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

תפלה על הקהל.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּמשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה. וְכָל הַקְּהִלּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת. הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים. הֵם וּבְנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. מַלְכָּא דְעָלְמָא הוּא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן. וְיִזַכֶּה יַתְכוֹן. וְיִשְׁמַע בְּקָל צְלוֹתְכוֹן. תִּתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִכָּל־צָרָה וְעַקְתָא. וִיהִי מֵמְרָא דַיְיָ בְּסַעְדְּכֶם. וְיָגֵן בַּעַדְכֶם. וְיִפְרוֹשׂ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם. וְיִטַּע בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְאַחֲוָה שָׁלוֹם וְרֵעוּת. וִיסַלֵּק שִׂנְאַת חִנָּם מִבֵּינֵיכֶם. וְיִשְׁבּוֹר עוֹל גָּלוּת הַגּוֹיִם מֵעַל צַוְּארֵיכֶם. וִיקַיֵּם בָּכֶם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים. וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. (בעשרת תשובה מוסיף וְיִכְתָּבְכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים) וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ואומרים יהי חסדך ואשרי יושבי וכו׳

יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

خداوندا کوکب اقبالش را باوج رفعت رسانیده و عمرش را طولانی گردان آمین.

خداوندا به‌قلب او به‌قلب کلیه مشیران و امیران و حکام درگاهش الهام‌نما که نظر لطف کماکان برما و جمیع یهودیان برادران ما داشته باشد آمین

ودرعهد معدلت مهد همایونش صلح‌وصفا درجهان برقرار باشد.آمین

«بعد ازخاتمه قرائت تورات و هفطارا فوق»

מִי שֶׁבֵּרַךְ خداوندیکه اجداد ما را ابراهیم و اسحق و یعقوب،موسی هارون داود و سلیمان وجوامع مقدسه را برکت‌داد او تمام این جمعیت‌را از بزرگ و کوچك زنان و مردان و فرزندان و شاگردان آنان و هرچه را که دارند برکت فرماید.

سلطان عالم شما را برکت دهد و شما را موفق گرداند و دعای شمارا مستجاب فرماید.

از همه عذاب و سختی و تنگی خلاصی دهد. لطف خداوند مددکار شما باشد و شما را محافظت فرماید ودرسایه فرّه‌ایزدیش مستور گرداند. دوستی صلح‌وصفا و برادری را درمیان شما مستقر گرداند. دشمنی بی‌جهت را از بین شما دور گرداند یوج ظالمان را از گردن شما بردارد. و این آیه را درباره شما بمصداق‌برساند «خداوند خدای شما برشما بیفزاید هزار چندان» و شمارا همانطوریکه فرموده است برکت دهد. امید است چنان باشد. آمین

יְהִי חַסְדְּךָ احسانهای تو ای خداوند شامل حال ما باد همانطوریکه بتو امیدواریم.

אַשְׁרֵי خوشا به‌حال ساکنین خانه تو باردگر ترا تهلیل می‌گوئیم دائما.

خوشا به‌حال قومیکه چنین است سرنوشت او خوشا به‌حال قومیکه خداوند خدای او است.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

תְּהִלָּה לְדָוִד. تسبیح داود

ای خدای من پادشاها تو را میستایم ونام تورا تاابد متبارك می‌گویم .
هرروز تو را مدح گفته نام تورا همیشه میستایم .
خداوند عظیم وبی‌نهایت ممدوح است و عظمت او قابل سنجش نیست .
در تمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهندکرد کبریائیت را بیان خواهند نمود .
مجد جلیل کبریائیت وکارهای شگفت‌انگیزت را تعریف خواهم کرد.
از قدرت سهمناك تو سخن خواهند گفت و من عظمت تورا بیان خواهم نمود .
خاطر خوبی‌های بیشمارت را بیان خواهند کرد و حقانیت تو را ترنم خواهند نمود .
خداوند بخشنده و مهربان است دیر غضب وکثیرالاحسان .
خداوند برای همه نیکوست ، رحمتهایش شامل همه مخلوقاتش می‌باشد .
خداوندا همه مخلوقاتت ترا میستایند و پارسایانت ترا حَمد میگویند .
جلال ملکوتت‌را بیان خواهند نمود عظمت قدرتت‌را توصیف خواهندکرد.
تااینکه بشررا ازکارهای عظیمش آگاهی دهند وحرمت جلال ملکوتش‌را.
سلطنت تو سلطنت ابدی است و حکومت تو برای همه ادوار است .
خداوند حامی‌همه افتادگان است و همه خمیدگان را برپا میکند .
چشمان همه بسوی تو منتظرند تو به‌موقع به‌آنها روزی میدهی .
درب‌های رحمتت‌را می‌گشائی آرزوی همه زندگان را برمی‌آوری .

צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר. לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ. אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו. לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ.

خداوند در همه طرقش عادل است و در همه اعمالش مهربان است.
خداوند بهمه کسانیکه او را می‌طلبند نزدیك است به کسانیکه به حقیقت او را طلب کنند.
خواسته‌های حرمت‌گذارانش را برمی‌آورد تضرع آنها را شنیده آنهارا نجات می‌بخشد.

בָּרוּךְ יְיָ متبارك‌باد خداوندیکه آسایش و استراحت را به قوم اسرائیل عنایت فرموده چنانکه فرموده حتی یکی از وعده‌های نیکوئی که بوسیله موسی بنده‌اش وعده فرموده بود از قلم نیفتاد.

خداوند با ما باد همانطوریکه با اجداد ما بود مارا ترك نه‌خواهد کرد و مارا واگذار نخواهد نمود. امید است که قلوب ما بسوی او متوجه گردد. تا در طریقت‌های او گام برداریم. اوامرش را انجام دهیم و قوانین و شریعتش را همانطوریکه به‌پدران ما مقرر فرموده است نگهبان باشیم. امید است این عرایضی که در پیشگاهش عرضه‌شد روز و شب بدرگاه او برسند و هر روز این بنده‌اش و همه قومش را مورد استجابت قرار دهد. تااینکه کلیه اقوام روی زمین بدانند که او فقط خدا است و غیراز او هیچ معبودی نیست.

וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכָּתוּב בּוֹ. כִּי אָז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ. אַל תַּעֲרוֹץ וְאַל תֵּחָת. כִּי עִמְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

והחזן אומר ימלוך יי לעולם שני פעמים בקול רם:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

בשעה שמחזירים ספר תורה למקומו אומרים:

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד. הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים. הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם. אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים. יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ. קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר. יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת. וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב. וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

این کتاب تورات از دهان تو فرامــوش نشود و روز و شب در آن مطالعه‌کن تا اینکه پاس داری و هرچه که در آن نوشته شده است انجام دهی‌آنگاه در راه‌هایت موفق خواهی شدوفهیم خواهی گردید .
اکنون تورا دستور میدهم که قوی و باارادە باشی نه بترس و نه‌واهمه کن زیرا که خداوند خدایت هرجا که بروی لطفش شامل تو است.
دو مرتبه (ای اورشلیم خداوند خدایت تاابد در همه ادوار سلطنت خواهد کرد هللویا)

مزمور ۲۹ מִזְמוֹר לְדָוִד. زبوری از داود

۱ــ ای فرشتگان خداوند را توصیف کنید،
خداوند را به‌جلال و قدرت توصیف کنید.
۲ــ نام اورا با جلال توصیف نمائید.
خداوند را با قدوسیت و زینت سجده کنید.
۳ــ آواز خداوند مافوق غرش آبها است،
خدای ذوالجلال رعد را بوجود آورده،
خداوند بر آبهای عظیم مسلط است.
٤ــ آواز خداوند درهنگام اعطای تورات به ملت اسرائیل قدرت‌بخشید
آواز خداوند به شنوندگانش شکوه و جلال داد.
٥ــ آواز خداوند سلاطین مشرك را که چون سرو آزاد بودند بشکست
خداوند همه گردن‌کشانیکه مانند سروهای لبنان بودند شکست‌داد.
٦ــ بزرگان لبانون و سریون به‌رقص درآورده.
مانند گوسالهٔ وحشی به‌جست‌وخیز وامیدارد.
۷ــ آواز خداوند به‌موقع القا احکام دهگانه،
شعله‌های آتش را میشکافت.
۸ــ آواز خداوند بیابان سینارا به‌لرزه درآورد،
و بیابان قادش را لرزاند .
۹ــ آواز خداوند بیگانگان را مثل غزالها در دره‌ها پراکنده می‌کند،
و قدرتمندان که مانند جنگل انبوه هستند بی‌برگ و نوا خواهد کرد،
و در مکان مقدسش همگی اورا تمجید خواهند کرد.
۱۰ــ خداوند بر طوفان تجلی میفرماید.
و تاابد الاباد بر کرسی سلطنت جهانی جلوس خواهد فرمود.
۱۱ــ خداوند به قومش قدرت عنایت میفرماید،
خداوند قومش را باصلح برکت خواهد داد.

כשמכניסין ספר תורה להיכל אומר החזן:

שׁוּבָה לִמְעוֹנְךָ וּשְׁכוֹן בְּבֵית מְאֳוָיֶךָ. כִּי כָל־פֶּה וְכָל־לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתֶךָ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ואומר החזן קדיש לעילא (דף 134).

תְּפִלַּת מוּסָף לְשַׁבָּת וּלְשַׁבָּת רֹאשׁ חֹדֶשׁ.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

سپس تورات را به‌جایگاه خود منتقل میکنند و پس‌از استقرار تورات در جایگاه مخصوص این جملات را میخوانند:

שׁוּבָה به ماوای خود برگرد و در جایگاه مخصوص خود ساکن شو زیرا همه دهان‌ها و زبان‌ها به‌این عظمت و سلطنت تو مجد و جلال نثار میکنند. و به‌هنگام استقرار خواهند گفت ای خداوند فرّ تو در میان صدها هزار بنی‌اسرائیل مستقر گردد. ای‌خداوند مارابسوی خودبرگردان‌تاتوبه کنیم و ایام مارا مانند گذشته‌ها تازه گردان.

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید.

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش (در ده روزبین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود)** یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی)**

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחְמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

---

*) קדושה לש״ץ.

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی تو به‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزبین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

כֶּתֶר ای خداوند خدای ما فرشتگان عالم بالا همراه قوم تو ملت اسرائیل در اجتماع زمین بدرگاهت تاج قدوسیت تقدیم میکنند.

و همه باهم سه‌بار ترا تقدیس میکنند همانطوریکه بتوسط پیامبرت (یحزقل) گفته شده است. این دیگری را ندا داده میگوید: قدوس‌قدوس قدوس است خداوند کهکشانها و منضمات آنان و همه زمین مملـو از جلالش میباشد.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
(בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:)

קדושה לש״ץ

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. וּמְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ. הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שֵׁנִית. וְיַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל־חַי לֵאמֹר: הֵן גָּאַלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֵאשִׁית לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה تو قدوسی و نامت قدوس و مردمان مقدس هر روز تــرا ستایش میکنند زیرا تو سلطان عظیم و مقدس هستی. ای خداوند قادرمطلق و قدوس متبارك هستی تو.

جلال او همه عالم را پر کرده است. فرشتگان خادم میپرسند کجا است مقام جلال کبریائیش در مقابل آنها دسته دیگر از فرشتگان تسبیح‌کنان میگویند:

متبارك است جلال خداوند از جایگاهش

از جایگاه خود، او با رحمت به‌قومش توجه میفرماید زیرا نامش را عصر و صبح هرروز و دائما بیگانگی میستایند و دوبار در روز با علاقه و عشق میگویند:

بشنو ای بنی‌اسرائیل خداوند خدای ما خدای یگانه است

او خداوند ما است او پدر ماست او سلطان ما است او ناجی ما است او باردیگر مارانجات‌داده خلاص خواهدکرد و با رحمتهایش در نظر هر ذی‌حیاتی بگوش ما ندا داده میفرماید: اینك در آخرت مثل اول شما را نجات خواهم داد تا اینکه خدای شما باشم من هستم خداوند خدای شما. و درکتب مقدسه تو مکتوب است ای صیون خداوند تا ابد دوران بدوران سلطنت خواهد کرد هللویا.

*) לְמשֶׁה צִוִּיתָ עַל הַר סִינַי מִצְוַת שַׁבָּת זָכוֹר וְשָׁמוֹר. וּבוֹ צִוִּיתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי:

יש נוהגין לומר תכנת שבת במקום למשה צוית.

תִּכַּנְתָּ שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ פֵּרוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ: מְעַנְּגֶיהָ לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ: טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ צִוּוּיֵי פָּעֳלֶיהָ כָּרָאוּי. וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי: וּבְכֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ.

---

*) בשבת ר״ח סדם אומרים אתה יצרת.

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם. כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל־הָאֻמּוֹת. וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חָרְבָה עִירֵנוּ. וְשָׁמֵם מִקְדָּשֵׁנוּ. וְגָלָה יְקָרֵנוּ. וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן. וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ

לְמשֶׁה فرمان یادآوری و حفظ شنبه را در کوه سینا به موسی امر کردی و در آن فرمان به‌ما دستور دادی ای خداوند خدای ما که اضافه به‌نماز وادعیه هرروزه قربانی‌ها و ادعیه دراین روز شنبه که شایسته‌توباشد عرضه بداریم.

יְהִי רָצוֹן ای خداوند خدای ما خدای اجداد ما رضای تو بر آن تعلق گیرد که به‌شادمانی برای زیارت سرزمین مقدس مارا به‌آنجا ببری و در مرزهایش مارا مستقر گردانی

אַתָּה יָצַרְתָּ «در شنبه اول ماه این قسمت را می‌خوانند»:

ای خداوند تو از قدیم جهان‌راآفریده‌ای. وکلیه مصنوعات خودرا درمرحله هفتم به‌انجام رسانیدی. مارا ازمیان ملل انتخاب فرمودی. واز زبانها ممتاز نمودی. به‌فرمانت مارا مقدس‌کردی. ومارا ای‌سلطان‌مابرای عبادت خود مقرب فرمودی. ونام بزرگوار ومقدس خودرا برما نهادی. خداوندا بامحبت این‌روز شنبه را برای استراحت معنوی به‌ما عطاکردی. وروزه‌های اول هرماه را برای‌کفارهٔ‌گناه تعیین‌کردی وبه‌خاطر گناهی‌که مرتکب شدیم ای‌خداوند خدای‌ما وخدای اجدادما شهرما خراب وقدس ما ویران وعزت مارا به‌هجران مبتلی نمودی. جلال‌را ازخانه زندگی ما گرفتی ودیگر نمیتوانیم قربانی بدرگاهت تقدیم‌کنیم. وکاهنی‌هم نداریم که برای ماکفاره‌کند.

امید است‌که رضای تو ای خداوند خدای ما وخدای اجداد ما به‌این تعلق‌گیردکه مارا

וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן. אֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים. וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֹלֶת מִנְחָה

בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. וְאַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי

قربانی‌ها و ادعیه که بدان مدیون هستیم انجام دهیم قربانی‌های همیشگی مطابق معمول و ادعیه و قربانی‌های اضافی مطابق دستـور و دعاهـای مخصوص این روز شنبه را انجام داده به‌حضورت تقدیم داریم عشق و علاقه مطابق فرمان و رضای تو همانطوریکه در تورات بوسیله موسی بنـده‌ات مرقوم است و میگوید.

וּבְיוֹם و در روز شنبه دو گوسفند یکساله کامل و دودهـم پیمانه مخصوص آرد نرم سرشته با روغن و به ریختنی‌های آن بعنوان هدیه و قربانی سوختنی برای هرروز شنبه غیر از قربانی سوختنی دائمی و هدایای آن.

به شادمانی به‌سرزمین خود ببری وسرحدات خود عزت نمائی تادر آنجا قربانی‌ها و دینی که بگردن داریم تقدیم داریم. قربانی دائمی مطابق معمول واضافی‌ها را طبق دستور . این قربانی اضافی روز شنبه و روز اول ماه را باعلاقه وعشق همانطوریکه رضا وقبول تـواست تقدیم داریم . همانطوریکه دستور آن درتوراة تو که توسط حضرت موسی داده شده‌است مرقوم است در روز شنبه دوبره یکساله سالم، ودودهم پیمانه آرد نـرم سرشته شده باروغن وریختی‌های متعلق به‌آن وقربانی سوختنی شنبه و قربانی‌های دائمی وریختنی‌هـای آن ودرروز اول ماه قربانی سوختنی بدرگاه خدا تقدیم‌کنیم . گوساله دوراس وقوچ یك راس وبره یکساله هفت راس وهدایای آنها وریختنی‌ها طبق گفته شده سه‌دهم پیمانه بـرای گاو ودودهم برای قوچ

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ. עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה: לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן. וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־הָאֻמּוֹת בָּחַרְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ישׂמחו حافظین شنبه و کسانیکه این روز را روز لذت روح‌میدانند درملکوت تو خوشحال خواهند شد این ملتی‌که روزهفتم‌را تقدیس‌میکنند همگی از نعمت‌های تو متلذذ و سیر خواهند شد. زیرا روز هفتم را تو انتخاب فرموده و تقدیس‌کرده‌ای. محبوب‌ترین ایام اورا نام گذاشته‌ای زیرا یادگاری از خلقت‌های اولیه است.

و یك دهم برای بره ویائین برای ریختنی وبزغاله برای‌کفاره و دوقربانی دائمی طبق روش.

خداوندا خدای ما وخدای اجداد ما. این ماه را برای ما باخوبی وبرکت تازه‌گردان.

همراه باشادی وخوشی وفرج وتسلی، رزق وروزی، بخشش‌گناه و کفارهٔ خطا واین ماه آخرین ایام رنج وابتداء نجات جان ما باشد. زیرا قوم اسرائیل‌را ازمیان سایر ملل‌انتخاب‌کردی وقوانین اول ماهها رابرای آنان تعیین نمودی.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים: רצה וכו׳

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי خدای ما و خداوند اجداد ما این آسایش ما موجب رضای تو باشد مارا به اوامرت مقدس‌فرما و از تورات مارا نصیبی ده و از نعمات خود مارا سیر گردان و جان مارا به نجات خود شادمان کن و قلوب مارا به‌عبادت حقیقی خود طاهر گردان

خداوند خدای ما مارا با رضا و رغبت از شنبه مقدس سهمی ده و در این‌روز همه‌افرادبنی‌اسرائیل‌که نام‌تورا تقدیس‌میکنندآسایش داشته‌باشند متبارك هستی تو ای خداوند تقدیس‌کننده شنبه.

خداوندا خدای ما از قومت بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنهارا قبول فرما. وعبادت‌را به‌خانه مقدست برگردان وقربانی‌های بنی‌اسرائیل را ودعاهای آنان‌را بزودی بامحبت قبول فرما. همواره عبادت قوم اسرائیل مورد رضای تو باشد.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי خداوند ما و خداوند اجداد ما تمنا داریم که استراحت‌ما موجب رضای تو باشد مارا به اوامرت مقدس‌گردان از تورات ما را سهمی ده و ازنعمات خود مارا سیرگردان

جان ما را با نجات‌بخشی خود شادمان گردان، و قلوب ما را برای عبادت حقیقی تو طاهر گردان. خداوندا خدای ما بارضا و محبت از روز شنبه مقدس خود مارا نصیبی ده تا اینکه ملت اسرائیل که تقدیس‌کننده نام تو هستند در آن روز آسایش یابند . ای خداوند تقدیس‌کننده شبات متبارك هستی تو.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

---

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوند که نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز بـه هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق‌که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

(این جملات در جشن‌حنوکا خوانده میشود.)

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائـی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگـار بجای‌آوردی.

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בִּזְמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفـاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. در هنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان بر قوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات تو فراموش کنند و از اوامر و رضای تو سرپیچی نمایند. اما تـو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنـها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی و بـر مظلومیت آنـها شفقت آوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی و عدهٔ کثیری را بدست عدهٔ کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان وناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی. و بدین وسیله نام عظیم و مقدس خودت را بار دیگر بر زبان اهل عالم انداختی و برای‌قومت فرج و نجات عظیمی در چنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به تالارخانه تو وارد شدند و حجرات آن را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و در صحن مقدس‌تو چراغـها افروختند و این هشت روز را مقرر داشتند که ترا تـهلیل گفته ستایش گـوئیم و به خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که در بارهٔ اجدادمان انجام داده اید بار دگر نام اعظم تو را سپاس میگوئیم سلاه.

וְעַל כֻּלָּם در بارهٔ همهٔ این وقایع متبارک و متعال و رفیع است همواره اسم تو ای سلطان ما دائما" و همهٔ ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه.

این جملات در روزهای بین روش هشانا و کیپور گفته میشود:

پروردگارا مقرر فرما که همه افرادیکه با تو پیمان بسته اند سرنوشت آنـها به‌حیات نیکو رقم زده شود.

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبـریک میگویند نام اعظم تو را با حقیقت زیرا تـو خدای نجات دهنده و مددکار ما هستی. متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת התפלה אומר החזן אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

بر کات کهنیم . ای‌خالق ما و خالق اجداد ما مارا به بر کات سه گانه که در تورات موسی بنده‌ات مرقوم است متبارك گردان. آن بر کاتی که از دهان هارون و فـرزندانش قوم مقدس تو صادر شدنـد و مضمون آنها چنین بود :

خداوند ترا بر کت داده ومحافظت فرماید . نور جلالش را بر تو تابانده وبرتو شفقت فرماید خداوند خشم خودرا از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید . نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنهارا بر کت دهم .

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و بر کات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت بر کت‌ده . زیرا با بر کت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . بر کت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا بر کت ده و قوم اسرائیل را در کمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וּבְסֵפֶר این جملات‌رادرایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و بر کات و سلامتی و روزی وافر و فرج وتسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود .

سرنوشت ما وهم‌چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود .

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبر کت فرمودی . آمین .

יְהְיוּ ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

והחזן אומר קדיש תתקבל (דף 153) ואחר כך אומרים:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵנוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵנוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵנוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ

אֱלֹהַי، خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضُل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطریمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

زیرا چه‌معبودی میتواند جز خداوند وجود داشته باشد و غیـراز خداوند ما چه‌کسی میتواند خالق باشد.

אֵין به مانند خداوند ما و مثل سرور ما و چون سلطان ما و به مانند نجات‌دهنده ما هیچ چیز وجود ندارد. چه‌کسی مانند خداوند مااست؟ و چه‌کسی چون سرور ما است و چه‌کسی میتواند مثل سلطان ما باشد وچه کسی به‌مانند نجات‌دهنده ما است. سپاس بدرگاه خداوند ما شکر بدرگاه سرور ما ستایش بر سلطان ما و سپاس به‌نجات‌دهنده ما.

متبارك‌باد خداوند و سرور و سلطان و نجات‌دهنده ما.

تو فقط خدای ما هستی تو فقط سرور ما هستی تو فقط سلطان ماهستی تو فقط خدای ما هستی تو اراده فرما وبرصیون رحم‌کن‌زیرا وقت آن رسیده است که براو شفقت‌کنی.

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ, כִּי בָא מוֹעֵד:

יש נוהגים לומר כאן פטום הקטורת (דף 25).

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ, כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת בְּכָל יוֹם מֻבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ. אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת אֶלָּא הֲלָכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ, נֵצֶר מַטָּעַי, מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אַשְׁרֵי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, וְעֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ, גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב, וְנִפְטַר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם, וְעָלָיו אָמַר שְׁלֹמֹה

תָּנָא דְבֵי در محضر الیاهو تعلیم داده میشد:

هر کسی هرروزه تعلیمات دینی را مرور کند مطمئن باشد که جزء افراد جاودان در عالم باقی محسوب خواهد شد. چنانکه گفته شده است. طریقت جهان مال او است بجای طریقت تعلیمات باید گفته شود. ربی العازار و ربی حنینا میگویند.

دانشمندان موجب ازدیاد صلح درجهان میشوند چنانکه گفته شده‌است. (اشعیا ٥٤)

تمام فرزندانت تعلیمات خداوند را یاد گرفته‌اند و صلح و صفائی که فرزندان تو بوجود میآورند عظیم است. به‌فرزندان باید بناکنندگان گفته شود. صلح در میان تو و آسایش در قصرهای تو باشد.

به خاطر دوستانم صلح برای شما طلب میکنم و به‌خاطر خانه خدای خداوندمان نیکوئی برای شماها درخواست میکنم.

כָּל־יִשְׂרָאֵל همه افراد بنی اسرائیل سهمی در عالم آینده دارند چنانکه گفته شده است. قوم تو همگی عادلند و تاابد این سرزمین را بارث خواهند برد اینان نهالهایی از خلقت من هستند. و از مخلوقاتی که موجب افتخارند. ربی یهودا میگوید ـ خوشا به‌حال کسیکه در راه دانش زحمت میکشد و رضای خالقش را فراهم میآورد. با نام نیك بزرگ میشود و با نام نیك از این جهان رحلت میکند. حضرت سلیمان درباره چنین شخصی با

בְּחָכְמָתוֹ. טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב, וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ: לָמוּד תּוֹרָה הַרְבֵּה וְיִתְּנוּ לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה. וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא:

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר. רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל. לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

החזן אומר קדיש על ישראל (דף 167).

החזן אומר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה.

حکمت خود گفته است نام نیکو از عطر پاك بهتر است و روز درگذشت
چنین شخصی از روز تولدش بهتر.دانش زیاد بیاموز تا پاداش فراوانی بتو
داده شود. وبدانکه پاداش عادلان دردنیای‌آتی داده خواهد شد .

רַבִּי ربی حننیا ابن عقشیا میفرماید خداوند اراده فرمود که
ملت اسرائیل را سعادتمند گرداند برای این است قوانین و اوامر بسیاری
به‌آنها اعطا فرموده چنانکه گفته شده است (اشعیا ٤٦) خداوند بپاس
عدالت خود تورات را بزرگ وارجمند خواهدکرد .

قدیش عال ـ اسرائیل

حضار محترم خداوند متبارك را تبریك بگوئید.
خداوند متبارك از ازل تاابد متبارك‌باد.

עָלֵינוּ برما است که سرور همه مخلوقات را ستایش کنیم .
خالق اولیه را به بزرگواری بستائیم . که مارا در ردیف مشرکان‌خلق
نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد . نصیب ما مانند آنها نکرد وسرنوشت
مارا مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به موجودات فانی و پوچ
و به معبودانی که قادر به نجات دادن نیستند نماز میبرند. اما ما بدرگاه
سلطانی که سلطنت به سلاطین میبخشد و مقدس ومتبارك است سجده‌میکنیم
خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است و ماوای
مقدسش درآسمانهای بیکران وفرّه‌ایزدیش درفضای لایتناهی است .
او خدای‌ما است ولاغیر سلطان ما حق است و جز او نیست .

וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה:

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است. امروز بدان و درقلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجودندارد.

עַל כֵּן بنابراین خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم

לְהַעֲבִיר و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. وعالم را به رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی و همه افراد بشر فقط بنام توبخوانند و همه ظالمان‌جهان سوی توبر گردند. همه زانوان بدرگاه تو خم شوند . و هرزبانی بنام مقدس تو سوگندخورد. در حضور توخداوند همه خم شده سجده کنند . وبنام جلال‌تو مفتخر شوند. و همه دنیا یوج خداپرستی راگردن نهند وتا ابدالاباد سلطنت تو برجهان حکمرانی کند . زیرا حکمرانی ازآن‌تو است وتا ابد با جلال حکومت خواهی‌کرد چنانکه درتورات (سفر خروج باب۱۵) مندرج است روزی فقط خداوند سلطان همه جهان خواهد بود. درآنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه ونام یگانه او پرستش خواهد شد.

سرود

خداوند عالم قبل از آنکه موجودی آفریده شود سلطنت میکرد.

هنگامیکه جهان بنا به‌اراده‌اش ساخته گردید. نام با جلال او سلطان عالم خوانده شد.

بعد از فنای جهان و مافی‌ها او به‌تنهائی و باهیبت سلطنت خواهدکرد.

او بوده و هست خواهد بود و ورای هر تشبیه و تمثیل است.

ذات یگانه‌اش ابتدا و انتهائی ندارد. قدرت و فرمانروائی فقطبرازنده او است.

בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
בְּלִי עֵרֶךְ בְּלִי דִמְיוֹן. בְּלִי שִׁנּוּי וְהַתְּמוּרָה:
בְּלִי חִבּוּר בְּלִי פֵּירוּד. גְּדוֹל כֹּחַ וְהַגְּבוּרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּיוֹם צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוּסִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מַרְפֵּא. וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֶזְרָה:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא:
בְּמִקְדָּשׁוֹ תָּגֵל נַפְשִׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה:
וְאָז נָשִׁיר בְּבֵית קָדְשִׁי. אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנּוֹרָא:

(כג) מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי. כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ. עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי. וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד. וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי

در قیاس و وهم نگنجد بدون تغییرو تبدیل قدرتمند و باشکوه است.
او خداوند من و نجات‌دهنده من است. در هنگام درماندگی ملجأ من است.
او افتخار پناه من است. و جام زندگی مرا مالامال میسازد.
او طبیب و شفادهنده است. او مستعان و نگهبان است.
چه در خواب و چه دربیداری. زندگی خودرا در پناه او میگذارم.
روان در کالبدم امانت او است چون خدا با من است از هیچ چیز واهمه ندارم.
روحم در عبادتگاه او شادمان است تمنیٰ اینکه نجات‌دهنده موعود ما را بزودی بفرستی.
آنوقت جلال سلطنت وی بوسیله هر موجودی در خانه مقدسش تسبیح گفته خواهد شد. آمین

زبور ۲۳ מִזְמוֹר לְדָוִד. زبوری از داود

۱ـ خداوند شبان من است محتاج به هیچ‌چیز نخواهم بود.
۲ـ در مزرعه‌های سرسبز مرا خواهد خوابانید،
و نزد آبهای آرام مرا رهبری خواهدکرد .
۳ـ جانم را به‌من برمیگرداند.
و به‌خاطر نامش مرا به‌راههای عدالت رهنمون خواهد شد.
٤ـ اگرچه در دره‌های ظلمات قدم گذارم،
گزندی به‌من نخواهد رسید چونکه تو با منی،
عتاب و تنبیه تو مرا تسلی میدهند.
٥ـ سفرهٔ برای من به‌حضور دشمنانم میگسترانی
و سرم را با روغن تدهین میکنی، و کاسه‌ام پر و لبریز.
٦ـ هرآینه احسان و نیکوئی تمام ایام عمرم درپی من خواهد بود
وتا ابد در خانهٔ خداوند ساکن خداهم بود.

אִם תָּשִׁיב اگر قدمهای خودرا در روز شنبه از رفتن‌بیهوده بازداری و در روز شنبه خواسته‌های مرا بجا آوردی. و روز شنبه را روز لذت روحی بخوانی و خدای عزوجل را تقدیس کنی و از رفتن دنبال کار روزمره‌خودداری و کسب‌وکاررا تعطیل نمائی ودراین‌روز به‌تلاوت کلام خدا بپردازی ،

אָרֶץ. וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ. לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סַבְרִי מָרָנָן (וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

ושותה כדי רביעית ויתן לכל המסובים ויטול ידיו ומברך על נטילת ידים וקודם שיבצע על שתי ככרות יאמר למבצע על רפתא ככתוב לעיל בליל שבת (דף 191) ואח״כ יבצע ויברך ברכת המוציא.

آنگاه از نعمات خدا متلذذ خواهی‌شد . و براسب مراد تو را سوار خواهم کرد .

و میراث یعقوب پدرت را وارث خواهی شد . زیرا این از فرمان خداست (اشعیاء ۵۸)

וְשָׁמְרוּ بنی اسرائیل شنبه را حفظ کردند و شبات را در همه ادوار زندگی شرط ابدی قرار دادند زیرا در شش مرحله خداوند آسمان وزمین را آفرید ودرروزهفتم تعطیل وامر به‌استراحت فرمود (توراة خروج۳۱)

روز شنبه را بیاد آور و آنرا تقدیس‌کن . شش روزکارکن‌وهمه کارهایت را انجام بده وروز هفتم بدرگاه خداوند تعطیل‌کن . هیچکاری درآن‌روز انجام‌نده هم تو ، پسر و دختر وغلام وکنیزت وهم‌چنین‌حیوانی که در خانه تو است و غریبی که در دروازه‌های تو باشد . زیرا درشش مرحله خداوند آسمان وزمین ودریا وهرچه درآنها است آفرید . و در روز هفتم به‌آسایش امر فرمود بنابراین خداوند روز شنبه را برکت داده و آن را تقدیس فرموده است .

سپس پیاله یایین‌را بدست میگیرند ومیگویند :

با اجازه حضار

בָּרוּךְ خداوندا خدای ما سلطان عالم که میوه انگور را آفریدی متبارك هستی تو .

خاتمه نماز قبل ازظهر شبات

מִנְחָה שֶׁל שַׁבָּת.

אומרים למנצח לבני קרח, וידבר, אתה הוא ה' אלהינו ופטום הקטורת, הכל על הסדר כמו במנחה של חול (דף 105) ואח"כ אומרים :

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ. וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:

דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:

הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:

וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:

זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:

חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד:

טוֹב יְיָ לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:

אַשְׁרֵי خوشا به‌حال ساکنین خانهٔ تو . باردگر تو را تهلیل می گویند سلاه. خوشا قومیکه این سرنوشت را دارد خوشا برقومیکه خداوند خدای اواست.

תְּהִלָּה לְדָוִד. تسبیح داوید: مزمور ۱٤٥

ای خدای من ! پادشاها ! ترا می‌ستایم، ونام ترا تاابد متبارك می گویم.
هرروز ترا مدح گفته ، نام‌ترا همیشه میستایم .
خداوند عظیم وبی‌نهایت ممدوح است ، عظمتش قابل سنجش نیست.
درتمام ادوار اعمالت را تجلیل خواهندکرد ، کبریائیت را بیان خواهند نمود
مجد جلیل کبریائیت، و کارهای شگفت‌انگیزت را تعریف خواهم نمود
ازقدرت سهمناك تو سخن خواهند گفت ، من عظمت تورا بیان خواهم نمود
خاطره خوبی های کثیرت را بیان خواهند کرد ، و حقانیت ترا ترنم خواهند گفت
خداوند بخشنده و مهربان است، دیرغضب و کثیرالاحسان
خداوند برای همه نیکواست ، رحمت وی شامل حال همه مخلوقش میباشد
خداوندا! تمام مصنوعات ترا می‌ستایند، پارسایانت ترا حمدمی گویند.
جلال ملکوتت را بیـان خواهند نمود ، عظمت قدرتت را توصیف خواهند کرد

לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ. לֹא

تااینکـه بشر را از کارهای عظیمش آگاهـی دهند. وحرمت جلال ملکوتش را

سلطنتت سلطنت ابدی، وحکومتت برای همه ادوار است .

خداوند حامی همهٔ افتادگان است، و همه خمیدگان رابرپا میکند

چشمان همه بسوی تو منتظرند ، تو به موقع به آنها روزی‌میدهی

درب‌های رحمتت را می‌گشائی، آرزوی همهٔ زندگان رابرمی‌آوری

خداوند در همه طرقش عادل است ، و در همه اعمالش مهربان است .

خداوند بهمه کسانیکه اورا طلب می‌کنند نزدیك است، کسانیکه اورا به حقیقت طلب کنند

خواسته‌های حرمت گذارانش را برمی‌آورد ، تضرع آنها را شنیده وآنهارا نجات میبخشد.

خداوند دوستـانش رامحافظت می‌کند ، اما همه شریران را نابـود میسازد .

دهانم تسبیح خدارا خواهدگفت ، و همه بشر نام مقدسش را تا ابد تبریك می‌گوید

وما اکنون و همیشه نام خداوند را ستایش وثنا میگوئیم هللویا.»

וּבָא לְצִיּוֹן(نقل از اشعیای نبی‌باب ۵۹)

برای صیون نجات فرا خواهد رسید و برای توبه‌کنندگان بنی‌یعقوب خداوند میفرماید: اینست عهدی که من با ایشان بسته‌ام خداوند میفرماید روحی که من بتو داده‌ام و کلامی که در دهان تو گذاشته‌ام از دهان تو

יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין וְאָמְרִין: בלחס קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא, יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ: נקיל וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטַלַתְנִי רוּחָא צלחס וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל זִיעַ שַׂגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ: ע״כ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאִם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:

دهان اولادت و اولاد اولادت از ازل تا ابد فراموش نخواهد شد. تو ای خدای قدوس برتمجید قوم اسرائیل نزول اجلال فرموده‌ای.

(نقل‌از اشعیانبی ٦ـ٤) هریك‌آن دیگری را مخاطب قرار داده و میگوید:قدوس‌قدوس‌قدوس خداوند لشکریان همه‌گیتی مملو از جلال او است. این یك در تائید دیگری میگوید: خداوند از آسمانهای علیوی فرّه‌ایزدیش قدوس است خداوند از دهان مخلوقاتی‌که جبروت اورانشان میدهند قدوس است.

خداوند دراین جهان و آن جهان و همه کائنات قدوس است.

خداوندیکه جهان مملو از نور جلالش میباشد.

(نقل از یحزقل باب ٣) باد مرا باخود حمل کرد و صدای غرش‌مهیبی پشت‌سر خود شنیدم‌که میگفت مبارك باد جلال خداوند ازعرش برینش.

(نقل از تورات: خروج باب ١٥) خداوند تا ابد سلطنت خواهد کرد.

خداوندا خدای ابراهیم و اسحق و یعقوب افکار قلب قومت تا ابد خود ایجاد و پاسداری فرما و قلوب آنان را بسوی خود آراسته‌گردان.

(زبور ٧٨) خداوند مهربان و بخشنده‌گناه است وانسان‌را تباه‌نمیکند و بسیاری اوقات ازغضبش عدول فرموده وهمه خشمش‌را برنیفروخته‌است.

(زبور ٨٦) زیرا که خداوند خوب و بخشنده و بهمه افرادیکه ترا میطلبند احسانهای کثیر مینمائی (زبور ١١٩) عدالت تو عدالت ابدی است. و تورات تو حق است.

תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דּוֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַייָ:

ואומר החזן קדיש לעילא (דף 134).

(میکا قسمت آخر) همانطوریکه به اجداد ما در ایام قدیم وعده فرمودی حقیقت را بــه یعقوب و احسان را به ابراهیم عطا فرمودی. (زبور ۶۵) متبارک باد آنکه هر روز متحمل بارهای ما میشود و خدائیکه نجات دهنـدهٔ مـا است سلاه. (مزمور ۴۶) خدای لشکریان با ما است. خدای یعقـوب مـا را سرافراز میکند. سلاه. (زبور ۸۴) خدای لشکریان خوشا بحـال کسیکه امیدش بـدرگاه تو است. (زور ۲۰) خدایا ما را نجات ده. پادشاها بهنگامی که تو را میطلبیم ما را استجابت فرما.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ متبارک باد خداوندیکه مـا را به خاطر خودش خلق نموده و ما را از گمراهان جدا کرد. و تورات حقیقت را به ما عطا کرده و درخت حیات ابدی رادر میان ما غرس کرده است.

او قلب مـا را به دستورات خودش بگشاید و محبتش را در قلوب ما جای دهد. تا از او بهراسیم و رضا و عبادت اورا با قلب کامل بجای آوریم. تا اینکه بیهوده خود را خسته نکنیم و براه پوچ قدم نگذاریم. پروردگارا خدای اجداد ما تعلق تو بر آن‌قرار گیرد که اوامر و دستورات تو را در این دنیا بجا آورده و در عالم آینده موفق شویم تا زنده مانده و وارث خوبی و برکت شویم.

(زبور ۳۰) بـرای‌اینکه جلال تو را ستایش کنم و سکوت نه نمایم. ای خداوند خدای من تا ابد ترا سپاس میگویم.

(اشعیا ۴۲) خداوند به خاطر عدلش اراده فرموده که تورات را بزرگ و مجلل‌گرداند.

(زبور ۹) عارفـان نام تو به تو امیدوارند. زیـرا طالبان خود را ای خداوند هیچگاه ترک نه‌فرموده‌ای. (زبور ۸) ای خداوند سرور ما چقدر نام تو در همه جهان مجلل است.

(زبور ۳۱) ای همه‌کسانیکه بدرگاه خداوند منتظرید قوی باشید و قلوب خود را محکم کنید.

קודם הוצאת ספר התורה אומר החזן ואני תפלתי ב׳ פעמים.

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן. אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ומוליכין ס״ת ואומר ברוך המקום וגדלו כמו בדף 83. וקורין ג׳ גברי בפ׳ השבוע הבאה. ואין אומרים בו קדיש. ואחר קריאתה גוללים ס״ת ואומרים:

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע. וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיָּצִיצוּ כָּל־פּוֹעֲלֵי אָוֶן. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ. יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי. בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי. בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה. דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ. צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

زبور ۹۲ מִזְמוֹר שִׁיר زبور و سرودی برای روز شبات

۱ ــ ستایش بدرگاه خداوند نیکوست.
و تسبیح خواندن به نام متعال تو.
۲ ــ سحرگاه احسانهایت را تعریف کردن
و شبها از امانت و اعتبار تو گفتن.
۳ ــ بوسیله چنگ و بوسیله رباب
و با نغمه‌های هجائی و با بربط
۴ ــ زیرا ای خداوند مرا به کارهایت شادمان ساختی
برای مخلوقات تو ترنم خواهم نمود.
۵ ــ خداوندا اعمال تو چه عظیم اند
افکار تو بی نهایت عمیق
۶ ــ انسان وحشی این را نمیداند و نادان آنها را نمی‌فهمد.
۷ ــ هنگامیکه شریران مانند علف میرویند و جمیع بدکاران میشکفند
آنها را تا ابد نابود خواهی نمود.
۸ ــ اما تو ای خداوند تا ابد بر اعلی اعلین هستی
۹ ــ اینک دشمنان تو ای خداوند دشمنان تو نابود خواهند شد و همه بدکاران پراکنده خواهند گردید.
۱۰ ــ اما رتبه‌مرا مانند شاخ گاو وحشی برمی‌افرازی و با روغن تازه مرا تدهین‌میکنی.
۱۱ ــ چشمانم بر دشمنانم خواهد نگریست
هنگامیکه بدکاران علیه من قیام کنند گوشهایم خواهد شنید.
۱۲ ــ شخص عادل مانند درخت خرما خواهد شکفت و مانند سرو آزاد در لبنان نمودار خواهد شد.
۱۳ ــ آنانکه در خانه خداوند غرس شده اند.
در صحن خانه خدای ما شکفته خواهند شد.
۱۴ ــ در وقت پیری میوه خواهند داد و تر و تازه و سبز خواهند بود.
۱۵ ــ تا عدالت خداوند را تعریف کنند
او خالق من است و هیچ گونه بی انصافی در وجود او نیست.

ומחזירין ס״ת למקומו. ולאחר שמכניס ס״ת להיכל אומרים:

כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזוֹבוּ: תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב: ואומרים חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשי״ת אומרים זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים.

כִּי לֶקַח من سهم نیکوئی بشما عطا کردم . تورات مرا ترك نکنید.
دعای من در این هنگام عصر به مانند قربان و بخور هدیه و تقدیمی بوسیله برافراشتن دستهایم مورد قبول واقع گردد .

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید .

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدایٔ ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان بهخاطر اسمش (در ده روزبین روش **هشانا وکیپور خوانده میشود)** یادآورنما ما را به زندگانی . ای خدای **خواهان زندگانی بنویس ما را در دفتر زندگانی به پاس خاطر خودت ای خدای حی وقیام وجاودانی)**

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرجدهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی توبهمردگانحیات میبخشی. خدای نجاتدهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود میآوری	بهباد امر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را بهاحسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگانرا تکیهگاهی وبیماران راطبیب. اسیران

וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בעשי״ת: מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן, זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

בעשי״ת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

---

*) כשחזרת השליח צבור אומרים;

(חזן) נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

(در ده روزبین روش هشانا و کیپور):

(کیست مانند تو ای پدر مهربان که مخلوقاتش را برحمتش زندگی می‌بخشد) در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

تقدیس و تجلیل‌میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی‌ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم) .

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دسته دیگری‌ازفرشتگان تسبیح‌کنان میگویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك‌است. ودرگفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳) .

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

אַתָּה تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدای قادر مقدس.

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה, יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ. אַבְרָהָם יָגֵל. יִצְחָק יְרַנֵּן: יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בוֹ. מְנוּחַת אַהֲבָה וּנְדָבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה. מְנוּחַת שָׁלוֹם הַשְׁקֵט וָבֶטַח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה הוּא רוֹצֶה בָּהּ. יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָם כָּל

אַתָּה خداوندا تو یکتا هستی و نام تو یکتاست .

و در میان زمین اولین ملت یکتاپرست مثل قوم اسرائیل کیست؟ شرافت و افتخار و تاج نجات را در این روز استراحت و مقدس به ملت خود عنایت فرمودی . در چنین روزی ابراهیم شادمان است و اسحق مترنم. یعقوب و اولادانش در آن روز به استراحث مشغولند . استراحتی که با عشق هدیه شده است . استراحت توام باایمان حقیقت استراحتی که سلامتی و آسایش و امنیت درآن حکمفرمااست .

استراحتی کامل که مورد رضای تو است . فرزندان تو حق‌شناسند. و میدانند که این آسایش از کرامت تو است لذا در این روز آسایش نام مقدس تورا تقدیس میکنند .

אֱלֹהֵינוּ خداوند ما و خداوند اجداد ما تمنا داریم که استراحت‌ما موجب رضای تو باشد مارا به اوامرت مقدس گردان از تورات ما را سهمی ده و ازنعمات خود مارا سیر گردان

جان ما را با نجات‌بخشی خود شادمان گردان، و قلوب ما را برای عبادت حقیقی تو طاهر گردان. خداوندا خدای ما بارضا و محبت از روز شنبه مقدس خود مارا نصیبی ده تا اینکه ملت اسرائیل که تقدیس‌کننده

יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

בראש חדש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

בחוה״מ של פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה

בחוה״מ של סכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ. וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

نام تو هستند در آن روز آسایش یابند . ای خداوند تقدیس کننده شبات متبارك هستی تو.

רְצֵה יְיָ ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیـل راضی شو و دعای آنان را بپذیر. و انجام فرایض عبادت خاص را به خانهٔ مقدس خود برگردان.

قربانی‌های سوختن بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را بـامحبت و رضایت قبول‌فرما و عبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا میآورند همواره مورد رضایت تو باشد.

(در شب و روز اول ماه ראש הַחֹדֶש خوانده میشود):

خداوندا خداوند اجداد ما یادبود ما بدرگاه تو برشود وبیاید وبرسد و نمایان‌گردد ومورد قبول واقع شودومسموع افتد وتفقد شود ودرباره آن مذاکره گردد این یادبود اجداد ما است یادبود اورشلیم شهرمقدس تو است.

و یادبود ما شیح بن‌داود بندهٔ تو است. یادبود کلیهٔ قوم بنی‌اسرائیل‌به نیکوئی و آبرو و احسان و رحمت بدرگاه تو ذکر شود. تا (در اول ماه): دراین روز اول‌ماه (در عید فطر): دراین عید فطیر در این روز واقعهٔ مقدس. (درعید سوکوت):

در این عید سوکوت در این روز واقعهٔ مقدس. برما رحم شود و فرج داده شود برما ای خداوند خالق ما در این ایام مارا به نیکوئی یـادآوری فرما. وبا برکت مارا تفقد فرمائی. ومارا بازندگانی نیکورهائی‌ده باکلمات رحمت ونجات مارا دلخوش گردان. برما رحمت‌آور وبه‌ما عنایت فرماو مارا رستگار کن زیرا چشمان ما بسوی تو است. چونکه تو هستی سلطـان شفیق و مهربان»

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

---

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ وتو برحمت‌های کثیرت. به‌ما توجه‌کن و از ما راضی‌شو و چشمان ما موفق به‌دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت در صیون شوند.

متبارك هستی تو ای خداوند که نور تجلی و فرایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که‌توخداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی.

مصورکننده ما وموجب حیات ما وسپر وملجاء ما تو هستی .

در همه ادوار ترا ستایش می‌کنیم و شکوه ترا تعریف می‌کنیم. سپاس دربارهٔ:

حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تو است. دربارهٔ معجزاتی که هر روز و اعجاب و نیکوئی‌هائی که در هر روز بهنگام سحر و نیم‌روز و شامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك‌مطلق هستی ورحمتهای‌تو پایانی‌ندارد. ای رحمت مطلق که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تا ابد امیدهایمان بسوی تو است.

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בַּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

בעשרת ימי תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה

«این جملات در جشن حنوکا خوانده میشود»:

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه‌تو درخصوص معجزات ونجات وجبروت و رهائی واعجاب وتسلی که بااجداد ما دراین ایام و درآن روزگار بجای آوردی.

در ایام حنوکا می‌گویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ وفرزندانش واقع‌شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردیدکه تورات تورا فراموش‌کنند و از اوامر و رضای تو سرپیچی نمایند. اما تو با کثرت رحمتت در هنگام تنگی آنها ، مددکارشان بودی.

با دشمنانشان جنگیدی و برمظلومیت آنها شفقت‌آوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی و عدهٔ کثیری را بدست عــده کمی تسلیم‌نمودی وظالمان‌را تسلیم‌عادلان‌وناپاکان‌رابدست‌طاهران‌واشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی. و بدین وسیله نام‌عظیم ومقدس خودت‌را باردیگر برزبان اهل عالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان توبه تالار خانهٔ تو وارد شدند و حجرات آنرا پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند و این هشت روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجــاب و معجزاتی که دربارهٔ اجداد ما انجام داده‌اید باردگر نام اعظم تو را سپاس می‌گوئیم. سلاه

וְעַל כֻּלָּם دربارهٔ همه این وقایع متبارك و متعال و رفیع است همواره اسم تو ای سلطان ما دائماً و همهٔ ذی‌حیات ترا ستایش خواهنــد کرد. سلاه

«این جملات در روزهای بین روش‌هشنا و کیپور گفتــه می‌شود.» :

« پروردگارا مقرر فرما که همهٔ افرادیکه باتو پیمان بسته‌اند سرنوشت آنها به‌حیات نیکو رقم زده شود».

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تورا باحقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده ومددکار ماهستی. متبارکی تو ای

הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וּפַרְנָסָה טוֹבָה. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת. נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה

خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات، زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت رابرما و برجمیع قوم اسرائیل بگستران. و همگی مارا پروردگارا به‌نور جلالت برکت‌ده. زیرا با برکت نـور جلالت ای خداوند خالق ما،

تورات و زندگی، محبت و احسان. عدالت و رحمت، برکت و سلامتی به‌ما عنایت فرمودی و بانظر نیکو مارا برکت‌ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וּבְסֵפֶר این جملات‌رادرایام بین روش هشانا و کیپور میگویند:

مستدعی است که سرنوشت ما در دفاتر حیات و برکات و سلامتی و روزی وافر و فرج وتسلی و وقایع خوب که در حضور تو است یادآور و مکتوب شود .

سرنوشت ما وهم‌چنین جمیع افراد قوم اسرائیل به خوبی و زندگی و سلامتی رقم زده شود .

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

יְהֹוָה ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי، خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام

לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בשבת תשובה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה וְשָׂטָן וְיֵצֶר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹל וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار.این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطر یمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

«در فاصله بین روش هشانا و کیپور این مطالب را می‌خوانند»:

پدرما سلطان ما بدرگاه تو خطاکرده‌ایم
» » غیراز تو معبودی نداریم
» » به‌خاطر نام اعظم خود به‌ما مددکن.
» » سال را به‌نیکوئی برما تازه‌گردان
» » تمام‌سرنوشت سخت وبدمارا باطل‌گردان
» » افکار دشمنان مارا برهم زن
» » مشورت عدویان مارا باطل گردان
» » همه شیطان و شیطان‌صفتان را از دوروبرما دورگردان
» » وبا، جنگ، قحطی، بدی، اسارت، غارت، خرابی،طاعون و شیطان افکار بد، وامراض صعب‌العلاج‌را از بنی‌عهدت دورگردان
» » شفای‌کامل به مریضان قومت عنایت فرما
» » مرگ‌ومیررا از ملك‌ما دورگردان
» » بیادآور که ما ازخاك هستیم.
» » همه گناهان مارا عفوکن و ببخشای

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

שבת שחל בו יום שאלו היה חול לא היו אומרים בו במנחה נפילת אפים אין אומרים צדקתך חוץ משבת שחל בו ראש השנה ויום הכפורים שאומרים אותו:

צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:

ואומר החזן קדיש תתקבל (דף 153).

پدر ما سلطان ما ورقه سرنوشت بد مارا پاره کن
» » سند دیون مانسبت به خودت بارحمت‌هایت پاره کن
» » گناهان ما را از نظر خود محوونابود نما
» » مارا در دفاتر زندگی خوب مکتوب‌فرما
» » مارا در دفاتر روزی و نفقه مکتوب‌فرما
» » مارا دردفاتر بخشوده گان وعفوشدگان و کفاره‌یافته گان مکتوب فرما
» » مارا دردفتر نجات‌یافته گان وفرج‌یافته گان مکتوب‌فرما
» » مارا با خاطره خوب درحضور خودیادآوری فرما
» » نجات را به زودی برای ما شکوفا گردان
» » مرتبه قومت اسرائیل را بلندگردان
» » مرتبه مسیح خودرا بلندگردان
» » مارا با توبهٔ کامل بسوی خود برگردان
» » ناله‌های مارا بشنو برما رحم و شفقت کن
» » اگر ما لایق نیستیم به‌خاطر خودت به‌ما رحم کن
» » بارضای خود دعای ما را قبول کن
» » دست خالی مارا از حضور خود برمگردان

צִדְקָתְךָ عدالت تو ای خداوند مانند سلسله جبال استوار است. و داوری تو مانند اقیانوسها عظیم و انسان و بهائم را تو نجات‌بخشی . عدالت تو ای خداوند تا قعر کهکشانها است . این همه عظمت را تو خلق کردی . ای خداوند چه موجودی میتواند با تو برابری کند ؟ **عدالت تو عدالت ابدی است و تورات تو تورات برحق است .**

(קי״א) הַלְלוּיָהּ. אוֹדֶה יְיָ בְּכָל־לֵבָב. בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ. דְּרוּשִׁים לְכָל־חֶפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ. וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ. לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט. נֶאֱמָנִים כָּל־פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם. עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ. צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ. שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶם. תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד:

החזן אומר קדיש יהא שלמא (דף 159) ואחר כך אומרים:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם. וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ.

بقیه زبور ۱۱۱ הַלְלוּיָהּ. هللویا خدارا باهمه قلوب خود درمیان جوامع درستکاران میستائیم . اعمال خداوند چه عظیمند و طبق درخواست همه موجوداتی است که به‌آنها نیازمنداند .

افعال او با فروشوکتند . و عدالت او تاابد پایدار است .

آیاتش خاطره‌انگیز است . خداوند بخشنده و مهربان است .

به‌ترسنده‌گانش شکارگاهی عطا میکند . عهدش را تا ابد بیادمی‌آورد.

از قدرت اعمالش به ملت خود خبر داده است و آنهارا به میراث طوایف نوید داد .

اعمال قدرتش همه برحق و از روی انصاف است و همه اوامرش‌معتبر تا ابد درجهان برقرارند زیرا باحقیقت ودرستی پی‌ریزی شده‌اند . نجات به قومش عنایت میکند و پیمانش را تاابد حفظ مینماید . نام او مقدس و سهمناك است . سرلوحه عقل ترس از خداوند است . فهم بهترین چیزها برای مخلوقات است ستایش خدا تاابد برجا است .

خزان قدیش یهه شلاما میگوید و سپس بارخو

עָלֵינוּ برما است که سرور همه مخلوقات را ستایش کنیم .

خالق اولیه را به بزرگواری بستائیم . که مارا در ردیف مشرکان‌خلق نکرد و جزء بت‌پرستان قرار نداد . نصیب ما مانند آنها نکرد وسرنوشت مارا مانند افراد آنان نگردانید. زیرا که آنان به موجودات فانی و پوچ و به معبودانی که قادر به نجات دادن نیستند نماز میبرند. اما ما بـدرگاه سلطانی که سلطنت به سلاطین میبخشد و مقدس ومتبارك است سجدیه‌میکنیم خداوندیکه آسمانها را برافراشته و زمین را بنیاد گذاشته است و ماوای

וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ: יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד. וּשְׁמוֹ אֶחָד:

مقدسش درآسمانهای بیکران وفرّهایزدیش درفضای لایتناهی است .

او خداو ما است ولاغیر سلطان ما حق است و جز او نیست .

چنانکه در تورات (سفر تثنیه) مرقوم است. امروز بدان و درقلبت جای‌ده که خداوند ما خدائی است که نه در آسمانهای بلند ونه در زمین پست مانند او دیگر وجودندارد.

עַל כֵּן بنابراین خداوند خدای ما بدرگاه تو امیدواریم که شاهد افتخار و قدرت تو باشیم

و بت‌پرستان را از روی زمین معدوم گردانیده و معبودان آنان نابود شوند. وعالم را به رهبری و قدرتمندی خود رهبری فرمائی و همه افراد بشر فقط بنام توبخوانند و همه ظالمان‌جهان سوی توبر گردند. همه زانوان بدرگاه تو خم شوند . و هرزبانی بنام مقدس تو سوگندخورد. در حضور توخداوند همه خم شده سجده کنند . وبنام جلال‌تو مفتخر شوند. و همه دنیا یوج خداپرستی راگردن نهند وتا ابدالاباد سلطنت تو برجهان حکمرانی کند . زیرا حکمرانی ازآن‌تو است وتا ابد با جلال حکومت خواهی‌کرد چنانکه درتورات (سفر خروج باب۱۵) مندرج است روزی فقط خداوند سلطان همه جهان خواهد بود. درآنروز وحدت جهان عملی و خدای یگانه ونام یگانه او پرستش خواهد شد.

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וזְעִיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיָין לְסַעֲדָא בַּהֲדָהּ:

בְּנֵי הֵיכְלָא דִּכְסִיפִין. לְמֶחֱזֵי זִיו זְעִיר אַנְפִּין:

יְהוֹן הָכָא בְּהַאי תַּכָּא. דְּבֵיהּ מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין:

צְבוּ לַחֲדָא בְּהַאי וַעֲדָא. בְּגוֹ עִירִין וְכָל גַּדְפִּין:

חֲדוּ הַשְׁתָּא בְּהַאי שַׁעְתָּא. דְּבֵיהּ רַעֲוָא וְלֵית זַעֲפִין:

קְרִיבוּ לִי חֲזוּ חֵילִי. דְּלֵית דִּינִין דְּתַקִּיפִין:

לְבַר נַטְלִין וְלָא עָאלִין. הָנֵי כַלְבִּין דַּחֲצִיפִין:

וְהָא אַזְמִין עַתִּיק יוֹמִין. לְמִנְחָה עֲדֵי יְהוֹן חַלְפִין:

רְעוּ דִּילֵיהּ דְּגַלֵּי לֵיהּ. לְבַטָּלָא בְּכָל קְלִיפִּין:

יְשַׁוֵּי לוֹן בְּנוּקְבֵיהוֹן. וְיִטַּמְּרוּן בְּגוֹ כֵפִין:

הֲרֵי הַשְׁתָּא בְּמִנְחָתָא. בְּחֶדְוָתָא דִּזְעֵיר אַנְפִּין:

קִידּוּשׁ לִסְעוּדָה שְׁלִישִׁית

אַתְקִינוּ سفره معتبر و کامل همراه با شادمانی در حضور سلطان مقدس آماده کنید . این سفره را برای نزول اجلال سلطان عظیم آماده سازید. زیرا این مجلس نمونهٔ از تجلی‌گاه نور مقدس‌اواست . و فرّه او دراین مجلس پرتوافشان است .

בְּנֵי ای اهل بیت محجوب برای زیارت زرهٔ از نور خدا آماده شوید . در این موقعیت فرصت داده میشودکه به خانه خدا با گشاده‌روئی داخل شوید. دراین وعده‌گاه درمیان جمع فرشتگان وملائك با شادمانی هم‌آهنگ شوید . اکنون دراین ساعت شادمانی‌کنید زیرا هنگام رضااست وخشمی وجود ندارد .

به پیشگاه من تقرب جوئید و از فیض من بهره برگیرید زیرا مقررات سختی وجود ندارد. زیرا ماموران‌خرابکار (شیاطین) بیرون‌رانده شده‌اند و حق ورود ندارند . زیرا نور خداوند ازلی دراین مجلس نورافشان‌است و در این هنگام او آمر این تغییرات است .

رضای او براین تعلق داردکه افکار همهٔ موجوداتی که برشما شیطنت میکنند باطل سازد .

آنها را در حفره‌های خودشان محبوس و در میان صخره‌ها پنهان نماید . بنابراین در هنگام عصر از فیض تجلی نور الهی بهره‌مند شوید.

(כג) מִזְמוֹר לְדָוִד. יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי. כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. אִכְלֻהוּ הַיּוֹם. כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיְיָ. הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת. עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם. שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו. אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סַבְרִי מָרָנָן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

زبور ۲۳ زبوری از داود מִזְמוֹר לְדָוִד.

خداوند شبان من است محتاج به‌هیچ‌چیز نخواهم شد. در مزرعه‌های سرسبز مرا خواهد خوابانید. و کنار آبهای آرام مرا رهبری خواهد کرد. جانم را به‌من برمیگرداند، وبه‌خاطر نامش‌مرا به‌راههای عدالت رهنمون خواهد شد. اگرچه در دره‌های ظلمات قدم گذارم، گزندی به‌من نخواهد رسید چونکه تو بامنی، عتاب و تنبیه تو مرا تسلی میدهند. سفره برای من به‌حضور دشمنانم میگسترانی و سرم را با روغن تدهین میکنی و کاسه‌ام پر ولبریز، هرآینه احسان و نیکوئی تمام ایام عمرم در پی من خواهد بود وتا ابد در خانه خداوند ساکن خواهم بود

וַיֹּאמֶר موسی گفت : امروز ازاین مائده بخورید . زیرا امروز از جانب خداوند تعطیل است . و آنرا در صحرا نخواهید یافت متوجه باشید که خداوند است این روز شبات را بشما داده است .

برای اینست در روز ششم باندازهٔ دو روز مائده از آسمان بشماداده است .

هر کس در محل خود باقی بماند . و هیچکس از اردوگاه خود در روز هفتم خارج نشود .

قوم در روز هفتم تعطیل کردند بنابراین خداوند روز شنبه را برکت داده و تقدیس نموده است .

با اجازه حضار

ای خداوند خدای ما سلطان عالم که میوه انگور را آفریدی نام تو متبارك باد .

אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ. הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ:
אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו. בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: אַף
לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה. בִּדְרָכָיו הָלָכוּ: אַתָּה צִוִּיתָה
פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמוֹר מְאֹד: אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי. לִשְׁמוֹר
חֻקֶּיךָ: אָז לֹא־אֵבוֹשׁ. בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־
מִצְוֹתֶיךָ: אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב. בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ: אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר. אַל תַּעַזְבֵנִי עַד־
מְאֹד:

בַּמֶּה יְזַכֶּה נַּעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶיךָ:
בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ. אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ:
בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ. לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
כָּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל
כָּל הוֹן: בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה. וְאַבִּיטָה
אֹרְחֹתֶיךָ: בְּחֻקּוֹתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע. לֹא אֶשְׁכַּח
דְּבָרֶךָ:

גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה. וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶיךָ:
גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: גֵּר אָנֹכִי
בָּאָרֶץ. אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: גָּרְסָה
נַפְשִׁי לְתַאֲבָה. אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת: גָּעַרְתָּ
זֵדִים אֲרוּרִים. הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מֵעָלַי

«مزامیری به طریق آلفابت»

الف אַשְׁרֵי

خوشا به حال کاملان طریق که بدستور خداوند قدم برمیدارند .
خوشا به حال آنانکه پیمانهای او را حفظ کرده و به تمامی دل اورا میطلبند .
همچنین کجروی نمی‌کنند بلکه در طریقهای او سالکند .
خداوندا ! تو اوامر خود را صادر کرده‌ای تا ما بحدکمال آنها را نگه‌داریم .
امیدم برآن است که راههایم آراسته باشند تا بتوانم فرایض تورا بجا آورم .
آنگاه از دیدن همه اوامر تو شرمنده نخواهم شد .
به راستی دل تو را ستایش می‌کنم .
چونکه داوریهای عدل تورا آموخته‌ام .
خداوندا ! اوامر تو را نگاه خواهم داشت مرا بالکل ترك منما .

ب בַּמֶּה

به چه چیز یك جوان راه خودرا پاك میسازد؟ به وسیله نگاه‌داری اوامر تو .
به تمامی دل تو را طلب کردم ، خداوندا مگذار که از اوامر تو گمراه شوم .
کلام تورا دردلم مخفی داشتم ، که مبادا بدرگاه تو خطا ورزم .
متبارکی تو ای خداوندگار من ، فرایض خودرا بمن بیاموز .
بوسیله لبان خود همه قضاوتهای صادره از اوامر تورا بیان‌کردم.
بهر قسمی از توانگری ، درطریقت انتخابی تو شادمانم .
همواره در اوامر تو تفکر می‌کنم .
و همه طریقت‌های تورا نظاره می‌کدم .
چون از فرایض تو لذت می‌برم ، کلام تورا فراموش نخواهم کرد.

گ גְּמֹל

به بنده خود کرم فرما تازنده مانده وکلام تورا حفظ نمایم .
چشمان مرا بگشا ، تا از دستورات توراة اعجاب بینم .
خداوندا من در این زمین ساکن موقتم دستورات خودرا از من دریغ مدار .
همواره در اشتیاق دریافت داوریهای تو جان من کاهیده میشود .
متکبران راکه از اوامر تو سرپیچی می‌کنند لعنت‌کرده توبیخ نمودی.

חֶרְפָּה וָבוּז. כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי: גַּם יָשְׁבוּ
שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ. עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: גַּם
עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי. אַנְשֵׁי עֲצָתִי:

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי. חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ: דְּרָכַי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ
הֲבִינֵנִי. וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דָּלְפָה נַפְשִׁי
מִתּוּגָה. קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ: דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר
מִמֶּנִּי. וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי: דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָחָרְתִּי.
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי: דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ. יְיָ אַל
תְּבִישֵׁנִי: דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ. כִּי תַרְחִיב לִבִּי:

הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ. וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב: הֲבִינֵנִי
וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ. וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב: הַדְרִיכֵנִי
בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ. כִּי בוֹ חָפָצְתִּי: הַט לִבִּי אֶל
עֵדְוֹתֶיךָ. וְאַל אֶל בָּצַע: הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת
שָׁוְא. בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי: הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ.
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ: הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי.
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ.
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי:

וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶיךָ יְיָ. תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ:
וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר. כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ: וְאַל
תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד. כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ

ننگ و رسوائی را از من دور گردان ، چونکه دستورات تو را نگهبانم.
حتی بهنگامیکه بزرگان علیه من توطئه می‌کنند ، بنده ات غرق تفکر در دستورات تو است فقط دستورات تو لذت بخش من و هادی و راهنمای من بوده اند.

د דָּבְקָה

جانم بسرحد مرگ رسیده است ، خدایا بفرمان خود مرا زنده گردان
من طریق خود را به حضور تو اقرار کردم ، تو مرا استجابت فرمودی
خدایا فرایض خویش را به من بیاموز تا در کارهای عجیب تو تفکر کنم
جانم از حزن کاهیده شده است ، طبق فرامین خود مرا بر پا گردان
راه دروغ را از من دور گردان ، و از فیض تورات مرا مستفیض فرما
طریق ایمان را انتخاب کرده ام ، و داوری‌های تو را نصب‌العین قرار داده ام
خداوندا مرا خجل مساز ، زیرا به دستورات و اوامر تو چسبیده ام چونکه قلبم را شادمان کردی ، در راه دستورات تو دوان خواهم رفت.

ه הוֹרֵנִי

خداوندا طریق فرایض خود را به من تعلیم ده ، من آنها را تا به آخر نگاه خواهم دشت.
مرا فهم عنایت کن تا تورات تو را پاس دارم ، و اوامرش را از صمیم قلب به جا آورم
مرا در جاده‌های اوامر خود رهنمون باش ، زیرا آنها را مایلم
قلب مرا به دستورات خود مایل گردان ، تا بسوی طمع نرود
چشمان مرا از دیدن باطل حفظ فرما ، تا در طریقت تو زندگی کنم
گفتار خود را در بارهٔ بنده ات استوار گردان ، زیرا از جمله خداترسانم
ننگ را که از آن میترسم از من دور گردان ، زیرا قضاوت تو همیشه نیکو است
اینک مشتاق اوامر توام ، برحسب عدالت خود مرا زنده بدار

و וִיבֹאֻנִי

خداوندا احسانهایت شامل من باشد ، و برحسب اوامرت مرا نجات ده تا بتوانم ملامت کنندگانم را جواب گویم ، زیرا به اوامر تو ، توکل دارم.
خداوندا گفتار درست را هیچگاه از دهان من مگیر ، زیرا امیدم بداوری توست.

יִחַלְתִּי: וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד. לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה. כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: וַאֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ: וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי. וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ:

זְכָר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ. עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי. כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי: זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד. מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְיָ וָאֶתְנֶחָם: זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ: זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי: זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְיָ. וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ: זֹאת הָיְתָה לִּי. כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי:

חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ: חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב. חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ: חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי. וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךָ: חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי. לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ: חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי. תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ. וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ: חַסְדְּךָ יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ. חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:

کمکم کن تا تورات تورا همواره نگاه‌دارم تاابدالآباد

با سرافرازی قدم برمیدارم ، زیرا دستورات تورا طلب کرده‌ام

از احکام تو در حضور شاهان داد سخن خواهم داد ، خجل‌نخواهم‌شد

دستان خودرا با اوامر تو که دوستشان دارم برخواهم افراشت

قوانین تو همیشه ورد زبان من خواهند بود .

ز זְכָר־דָּבָר

کلام خودت راکه مرا بدانها امیدوار ساختی درباره بنده‌ات بیادآور

این بهنگام مصیبت تسلی‌بخش من است، زیرا به‌قول تو من زنده هستم

متکبران مرا زیاد مسخره کرده‌اند اما من از شریعت تو رونگردانیدم

خداوندا ، همیشه داوریهای تورا بیادآورده وخویشتن را تسلی داده‌ام

از شریرانی‌که تورات را ترک کرده‌اند بی‌نهایت بخشم آمده‌ام

دراین وادی غربت قوانین تو سرود من گشته‌اند .

خداوندا شب هنگام نام تورا بیادآورده وشریعت تو را نگاه داشته

چونکه دستورات تو را پاس میدارم این نصیب من گردیده است

ح חֶלְקִי

از فیض خدا سهمکی دارم ، چونکه گفته‌ام کلامت را نگه‌میدارم .

به تمامی دل رضای تورا طلبیدم برحسب کلام خود برمن رحم فرما

درراه‌های خود تفکر کردم وپاهای خودرا به‌طریقت توهدایت نمودم

شتاب کرده درنگ نمودم تا اوامر تورا نگاه‌دارم

ریسمانهای شریران مرااحاطه‌کرده‌اند اما تورات تورا فراموش‌نکردم

هرنیمه‌شب برمیخیزم تابه‌خاطرقضاوتهای عادلانه تو، توراسپاس گویم

من با همه‌کسانیکه خدا ترسند دوست و رفیقم و با همه نگهدارنده دستورات تو

خداوندا زمین از احسانهای تو مملو است فرایض خودرا به‌من‌تعلیم‌ده

טוּב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ. יְיָ כִּדְבָרֶךָ: טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי. כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי: טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג. וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי: טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב. לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים. אֲנִי בְּכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ: טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם. אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי: טוֹב לִי כִי עֻנֵּיתִי. לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ. מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף:

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי. הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ: יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ. כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ. וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי. כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה. כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי. אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ. וְיֹדְעֵי עֵדֹתֶיךָ: יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ. לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ:

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי. לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ. לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי: כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר. חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ. מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט:

ط טוב

ای خداوند موافق کلام خود نسبت به بنده‌ات احسان نمودی
خردمندی ومعرفت نیك را به من بیاموز زیرا به‌فرامینت ایمان دارم
قبل از اینکه به مصیبتی دچار شوم من گمراه شدم لاکن الان نگهبان اوامر تو هستم
تو نیکی و نیکی کردن از صفات توست خدا یا فرایض خودرا به من تعلیم ده
متکبران برمن دروغ بستند اما من از صمیم قلب دستورات تو را نگاه داشتم
قلب آنان مانند پیه فربه شده است اما لذت من از شریعت تواست
مصیبتی راکه دیده‌ام برایم پرفایده است تابتوانم فرایض تو را بیاموزم
تورات صادره ازفرمان تو است وبرای من از هزاران طلا و نقره بهتر است

ی יָדֶיךָ

خداوندا قدرت تو مرا ساخته و آفریده است به من فهم عنایت کن تا اوامر تو رایادگیرم
خدا ترسان چون مرا ببینند شادمان شوند زیرا به‌کلام تو تکیه‌کرده‌ام
خداوندا میدانم که قضاوت تو برحق است وبه‌عدالت مرامصیبت‌دادی
پس همانطوریکه به بنده‌ات فرموده‌ای احسانهایت اکنون مرا تسلی دهد
رحمهایت مرا دریابند وزنده بمانم‌زیرافرامین‌تورات‌برای‌من‌لذت‌بخش‌اند
متکبران خجل شوند زیرا بیهوده مرا رنج داده‌اند اما من فقط دردستورات تو تفکر می‌کنم
آنانیکه عهدهای تورا می‌شناسند وخداترسند به من رجوع می‌نمایند
خداوندا دلم به فرایض تو مملوگردد تا اینکه شرمنده نشوم

ك כָּלְתָה

جانم در راه نجات تو مشتاق است به‌کلام تو امید بسته‌ام
چشمانم‌برای دریافت‌کلام توتارگردیده‌اند میگویم چه وقت مرا تسلی خواهی داد
زیرا مثل مشك بخار شده‌ام لاکن دستورات تورا فراموش نکرده‌ام
خداوندا مگر ایام عمر بنده‌ات چقدر است ؟ پس‌کی تعاقب‌کنندگانم را محاکمه خواهی‌کرد

כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת. אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה. שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי: כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ. וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקֻּדֶיךָ: כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי. וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ:

לְעוֹלָם יְיָ. דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ. כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם. כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי. אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי: לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ. כִּי בָם חִיִּיתָנִי: לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי. כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי. עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן: לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ. רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד:

מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ. כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ. כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי. כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן. כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי: מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי. לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי. כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי: מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי. אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן. עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר:

נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ. וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: נִשְׁבַּעְתִּי

متکبران برای من چاه‌ها کنده‌اند زیراآنها موافق شریعت تو نیستند
تمامی اوامر تو معتبرند برمن ناحق جفاکرده‌اند پس خدایا مرا مدد فرما
نزدیك بود مرا از روی زمین محو سازند اما من دستورات تو را ترك نکردم
بااحسانهای خود مرا زنده بدار تا فرایض صادره از فرمان تو را به‌جاآورم .

ل לְעוֹלָם

ای خداوند کلام تو تاابدالاباد درآسمانها پایدار است .
امانت تو نسل بعد نسل بوده زمین آفریده تست پایدار می‌ماند
درمقام داوری تو امروز همه‌قرارگرفته‌اند زیرا همه بندگان‌تواند
اگر تورات وسیله لذت بردن من نبود امروزه در فقر معنوی نابود شده بودم
هرگز دستورات تو را فراموش نخواهم کرد زیرا بوسیله آنها مرا زنده نگه‌داشته‌ای
خداوندا من به تو تعلق دارم نجاتم ده زیراکه دستورات تورا طلب کرده‌ام
ظالمان انتظار مراکشیدند که نابودم کنند اما من غرق تفکر در فرامین تو هستم
برای هر کمالی پایانی دیدم لاکن امر تو بی‌نهایت و بی‌پایان است

م מָה

شریعت تورا چقدردوست دارم همه عمرم این شریعت مورد گفتگوی من است
اوامر تو مرا از دشمنانم‌حکیمتر ساخته‌اند تا ابد آنها مال من هستند
ازکلیه‌آموزگارانم فهیمتر شده‌ام زیرا دستورات تومورد بحث من‌هستند.
از مشایخ عاقلتر شدم زیراکه دستورات تورا نگاه داشتم
قدم خودرا از همه راه‌های بد دریغ داشتم تاآنکه کلام توراحفظ کنم
از داوری‌های تو رو برنگردانیدم زیراکه تو مرا چنین تعلیم‌دادی
کلام تور به مذاقم چه شیرین است و به دهانم از عسل شیرین‌تر
از دستورات تو فهم کسب کردم بنابراین همه راههای دروغ را مکروه میدارم .

ن נֵר

کلام تو چراغ من است و فروغ‌بخش جاده‌هایم

וַאֲקַיֵּמָה. לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד. יְיָ חַיֵּנִי כִדְבָרֶךָ: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד. וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי. וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם. כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה: נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי. וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה. לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים. וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי: סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה. וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי: סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה. וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד: סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ. כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ. לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶיךָ: סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי. וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי:

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק. בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב. אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ. וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ. וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי: עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי. וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ. הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב

سوگند خوردم وبسوگند خود وفادارم که داوری‌های تورانصب‌العین قرار دهم
جفای بیخد دیده‌ام ای خداوند مرا به فرمانت زنده‌ساز
خداوندا هدایای تقدیمی دهانم را بپذیر و داوریهای خودرا به من بیاموز
درحالیکه همیشه جانم بر کف دارم شریعت تورا فراموش نمیکنم
ظالمان دامی برایم گسترده‌اند اما از دستورات تو سرپیچی نمیکنم
شهادت تورا تاابد میراث خود ساخته‌اند زیرا برحسب شادمانی دل‌من می‌باشد .
تصمیم دارم‌که قوانین تورا تاابد وبه‌غایت به‌جاآورم

س סֵעֲפִים

کتب گمراه‌کننده را دشمن دارم اما تورات را دوست میدارم
ملجاء و پناهگاه من تو هستی و امیدم به‌کلام تواست
ای بدکاران‌از من دور شوید چونکه اوامر خدایم‌را نگاه‌خواهم‌داشت
طبق فرمان خود مرا مدد ده تا زنده بمانم وازامیدی‌که دارم خجل نشوم
مرا تقویت‌کن تا رستگار شوم به قوانین تو همیشه پایبندم
همه کسانیراکه فرایض تو را ترك‌کرده‌اند حقیر شمردی ، زیراکه حیله ایشان دروغ است
جمع شریران را مانند پَرِکاهی باطل ساختی برای اینست‌که شهادت تو را دوست دارم
از ترس تو موی براندامم راست شده و از قضاوتهای تو ترسیدم

ع עָשִׂיתִי

عدل و داد را به جا آورده‌ام خداوندا مرا بدست ظالمان مسپار
سعادت بنده خودرا ضامن باش تا مغروران برمن ظلم نکنند
چشمانم بامید نجات از جانب تو تار شده‌اند وبرای‌کلام پرعدل تو
بابنده خود موافق احسانت عمل نما قوانینت را به من تعلیم ده
من بندهٔ تو هستم مرا فهیم‌گردان تا اوامر تورا شناخته باشم
هنگام مکافات از جانب خدا فرارسیده است زیرا شریعت تورا باطل نموده‌اند
برای اینست که اوامر تورا ازهرگونه طلا وجواهر بیشتر دوست‌دارم

וּמִפָּז: עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי. כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי:

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ. עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי: פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר. מֵבִין פְּתָיִים: פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה. כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי. כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ. וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם. וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ. וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי. עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ:

צַדִּיק אַתָּה יְיָ. וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ. וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי. כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד. וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה. פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי. מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה:

קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְיָ. חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי. וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה. לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת. לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה

نظر براینکه تمام فرامینت مورد توجه قرار داده وهمه طریقت‌های دروغ را دشمن داشتم خداوندا تو مرا مورد عنایت قرار داده و ببخش

ف פְּלָאוֹת

اوامر تو عجیب‌اند برای اینست که جان من در حفظ آنها کوشااست
کشف کلام تو نور بخشند وساده لوحان را عاقل می گردانند
دهان خودرا گشوده نفس کشیدم زیرا مشتاق اوامر تو بودم
برمن نظر افکنده ترحم فرما برحسب قوانینی که درباره دوستداران نامت عمل می‌نمائی
موافق کلامت قدمهای‌مرا آراسته گردان تاهیچ‌بدی‌برمن مسلط نشود
خداوندا مرا از ظلم انسانها محفوظ بدار تا فرامینت را نگاه‌دارم
بربنده‌ات نظر لطف افکن و فرایض خودت را بمن تعلیم ده
اشك چون نهرهای آب از چشمانم جاری کن زیراکه شریعت تو را نگاه میدارد

ص צַדִּיק

ای خداوند تو عادل هستی وداوریهای تو برحق است
اوامرت را از روی عدل صادر کردی وبه‌غایت معتبرند
غیرتم مرا به‌هلاکت رسانیده است ازاینکه می‌بینم که دشمنانت اوامر تورا ترك کرده‌اند
کلام تو بی‌نهایت مصفیٰ است و بنده‌ات آنهارا دوست می‌دارد
من کوچك و حقیرم اما فرامینت را فراموش نکرده‌ام
عدالت تو عدل ابدی است و شریعت تو برحق است
عذاب و تنگی مرا دربر گرفته‌اند اما اوامر تو برای من لذت‌بخش
خدایا از اوامر پرعدل ابدی خود مرا آگاه گردان تا زنده بمانم

ق קְרָאתִי

خداوندا برمذلت من نظر افکن و مرا خلاص ده زیراکه شریعت تورا فراموش نکرده‌ام
در دعوی من دادرسی نموده و مرا نجات ده و برحسب کلام خویش مرا تبرئه کن
ترا می‌خوانم نجاتم ده تابتوانم دستورات تورا حفظ کنم .
قبل از طلوع فجر بدرگاه تو استغاثه کردم و کلام تورا انتظار کشیدم
چشمانم برطلوع سبقت جست تا درگفته تو بگفتگو پردازم

כְּחַסְדֶּךָ. יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה. מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְיָ. וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם:

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי. כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי. לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה. כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ. כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי. מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה. אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי. יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת. וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם. וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ. כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתַעֵבָה. תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ. וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ. וָאֹהֲבֵם מְאֹד: שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ. כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ:

خداوندا نالهام طبق احسانت بشنو خداوندا طبق داورویت مرا زنده نگهدار
آنانکه در پی خیانت می‌روند نزدیك شده‌اند و از تورات تو دور گشته‌اند
خداوندا تو نزدیك به منی وهمه اوامرت برحق می‌باشند
ازقدیم دستورات تو را شناخته زیرا از ازل توآنهارا بنیاد نهاده‌ای

ر רְאֵה

خداوندا برمذلت من نظر افکن و مراخلاص ده زیراکه شریعت تورا فراموش نکرده‌ام
در دعوی من دادرسی نموده و مرا نجات ده و برحسب کلام خویش مرا تبرئه کن
نجات از شریران دور است برای اینکه قوانین تو را طلب نکرده‌اند
ای‌خداوند رحمتهای‌تو بسیارند بحسب داوریهای‌خودمرازنده گردان
تعاقب‌کنندگان ودشمنانم چه بسیارند اما از اوامر تو روبرنگردانده‌ام
خیانتکاران‌را دیده وباآنها جنگیده‌ام زیرا اوامر تورا نگاه نمیدارند
خداوندا توجه فرما : دستوراتت را دوست میدارم خداوندا برحسب احسانت مرا زنده گردان
همه کلام توراست است و همه داوریهای تو در جهان از روی عدل می‌باشد .

ش שָׂרִים

بی‌جهت بزرگان برمن جفا کرده‌اند اما دل من از کلام تو میترسد
من در فرمان تو شادمان هستم بمانند کسیکه غنیمت وافر پیداکرده باشد
دروغ رادشمن‌داشته و مکروه میدانم اما شریعت تو را دوست میدارم
روزانه تورا هفت‌بار سپاس می‌گویم برای داوریهای همراه باعدل‌تو
برای دوستداران شریعت تو سلامتی وافری مهیا است و هیچ چیز موجب لغزش آنان نخواهد شد
خداوندا به نجات تو امیدوارم و اوامرت را انجام داده‌ام
جانم اوامرتورا حفظ‌خواهدکرد وآنهارابی‌حد دوست‌خواهد داشت
دستوراتت و اوامرت را دوست داشته‌ام زیرا همه طریقهایم در مدنظر تو است

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ. כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: תָּבוֹא תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ. כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה. כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ. כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי. כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ. וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעֲזְרֻנִי: תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ. כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:

(קכ) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֶל יְיָ בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ, הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר, מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ, לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ. שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר. הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ

ת תִּקְרַב

خداوندا فریاد من به حضور تو برسد موافق کلام خود مرا فهیم گردان مناجات من به حضور تو رسیده موافق کلام خود مرا نجات ده
لبان من ثنای تو را می‌گوید زیرا قوانینت را به من تعلیم داده ای
زبان من گفته تو را میسراید زیرا همه اوامر تو از روی انصاف است
قدرت تو نجات بخش من باد زیرا فرامین تو را انتخاب کرده ام
خداوندا مشتاق نجات تو هستم شریعت تو برای من لذت بخش است
جان من زنده باشد تا ترا مجد گوید داوری‌های تو مددکار من باد
من مانند گوسفند گم گشته ام، بنده ات را دریاب زیرا اوامرت را فراموش نکرده ام.

زبور ۱۲۰ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.

بدرگاه خداوند بهنگام تنگی خود استغاثه کردم او مرا اجابت فرمود
خداوندا جان مرا از گفتار دروغ و زبان چاپلوس برهان
ای زبان حیله‌گر چه چیز بتو داده شود وچه چیز بتو افزون گردد تیرها تیز قهرمانان و اخگرهای چوب جنگل
وای بر من که در مشیخ ماوا گرفتم و با چادرنشینان قیدار هم مسکن شدم هم مسکن شدن جانم با مردمان دشمن صلح چه‌قدر طول کشید
من طرفدار صلحم ولی وقتیکه با آنان صحبت میکنم، آنان آماده‌ٔ جنگ میباشند.

زبور ۱۲۱ سرود درجات שִׁיר לַמַּעֲלוֹת.

چشمانم را به کوهساران دوخته ام که از کجا به من مدد میرسد. مدد من از جانب خداوند آفریننده آسمان و زمین است. او لغزشی بر پای تو نخواهد گذاشت او نگهبان تو است چرت نمی‌زند. خداوند نگهدار اسرائیل هیچگاه نمی‌خوابد و چرت نمی‌زند خداوند ترا محافظت میفرماید. خداوند ترا زیر سایه فره ایزدیش مستورمیگرداند. در روز آفتاب ترا اذیت نکند و در شب ماه ترا آزار نرساند. خداوند ترا از هر گونه بدی محافظت فرماید و جان تو را حفظ کند. خداوند دخول و خروج تو را از حال تا ابد محافظت فرماید.

לֹא יַכֶּכָּה, וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(קכב) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי. בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עוֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ. עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט. כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם. יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

(קכג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם: כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ. כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים. הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים:

(קכד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ.

زبور ۱۲۲ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת سرود درجات از داود

۱ــ وقتیکه به من بگویند به خانه خدا برویم شادمان خواهم شد

۲ــ پاهایمان در دروازه‌های تو ای اورشلیم خواهند ایستاد

۳ــ اورشلیم بناشده چون شهری که همه قسمتها و بناهایش بهم‌پیوسته شده باشند .

٤ــ در آنجا اسباط بنی‌اسرائیل که اسباط خدا گفته میشدند به‌زیارت می‌آمدند، تابرای بنی‌اسرائیل شهادت باشد ونام خدارا‌سپاس گویند.

٥ــ زیراکه در آنجا برمسند قضاوت می‌نشستند ،
مسندهائی که ازآن خاندان داود بود .

٦ــ سلامتی اورشلیم را مسئلت کنید
دوستدارانت در آسودگی خواهند غنود .

۷ــ صلح در میان تو مستقر باد و آسایش در قصرهای تو .

۸ــ به‌خاطر برادران ودوستانم صلح برای توآرزو می‌کنم

۹ــ و به‌خاطر خانه خدای خالقمان نیکوئی برای تو مسئلت خواهم کرد .

زبور ۱۲۳ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

۱ــ چشمانم را بسوی تو بلند می‌کنم ،
ای آنکه در آسمانها جلوس فرموده‌ای .

۲ــ به مانند چشمان غلامان به اربابان و چشمان کنیز به خاتونش ،
همانطور هم چشمان ما بدرگاه خدا خداوندمان دوخته شده تا برما شفقت کند .

۳ــ کرم فرما برما ای خداوند ! کرم فرما
زیرا بی‌اندازه به ما اهانت‌شده است .

٤ــ جان ما چه بسیار از استهزاء آسوده نشسته‌گان
و اهانت متکبران سیر شده است .

زبور ۱۲٤ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת سرود درجات از داود

بنی‌اسرائیل الان بگوید : اگر خداوند باما نمیبود .

בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ. נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר. וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

(קכה) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הַבֹּטְחִים בַּייָ. כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ. וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים. לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים. וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

(קכו) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ. כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ

آنگاه زنده مارا فرو میبردند ، چونکه خشم آنها برما افروخته بود
آنگاه آبها مارا غرق می‌کرد ، و نهرها برجان ما میگذشت
آنگاه آبهای پرزور ، ازجان ما میگذشتند .
متبارك باد خداوند ، که مارا شکار دندانهای آنها نساخت

جان ما مانند پرنده از دام صیادان رها شد ، دام گسسته شد و ما رهایی یافتیم . مدد ما بنام خداوند است خدائی که آسمان و زمین را آفرید

مدد ما بنام خداوند است ، خدائیکه آسمان و زمین را آفرید .

زبور ۱۲۵ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرودی درمقام درجات

آنانیکه به خدا توکل دارند مانند کوه صیون می‌باشند ، که هیچ‌گاه از هم نمیپاشند و تا ابد استوار است، اورشلیم با کوه‌ها احاطه شده است، اما خداوند ازحال تاابد حافظ قومش می‌باشد . زیرا شلاق شریران نصیب عادلان نخواهد شد ، مبادا عادلان نیز دست خودرا به‌گناه آلوده‌کنند .

خداوندا نسبت به نیکوکاران وآنانیکه راست‌دلند احسان فرما .

و اما آنانیکه بطرف راه‌کج مایلند خداوند آنان‌را بابدکاران‌همطریق خواهد کرد

سلام بربنی‌اسرائیل باد

زبور ۱۲۶ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

هنگامیکه خداونداسیران صیون‌را بازگردانید، مانند خواب‌آلودگان بودیم

آنگاه دهان ما از خنده پرشد .
و زبان ما از ترنم .
آنگاه در میان ملتها گفته شد .
خداوند بااینان کارهای عظیم‌کرده است .
خداوند باماکارهای بزرگی کرده است .
که از آنها شادمانیم .
خداوند اسیران مارا چون سیلابهای صحرای جنوب بازگرداند .
آنانیکه بااشك میکارند،
باترنم درو خواهندکرد .

יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע. בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

(קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה. אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ. אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם. מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת. אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים. כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ בָּנִים. שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם. לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

(קכח) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְיָ. הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ: בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

(קכט) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי. גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים. הֶאֱרִיכוּ

آنانیکه باگریه بیرون رفته وتخم برای زراعت حمل میکردند ،
باشادمانی درو خواهند کرد درحالیکه دسته‌های محصول را با خود حمل می کنند .

۱۲۷ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת سرود درجات از سلیمان

اگر خداوند خانه‌را بنانکند،
بناکنندگانش بیهوده برای‌آن رنج می کشند .
و اگر خداوند شهری را محافظت نکند ،
نگهبانش بیهوده پاسداری می کند .
بیفایده استکه صبح زود برمیخیزید و شب دیر وقت می‌خوابید و نان مشقت را می‌خورید ،
خداوند به دوستارانش خواب راحت عنایت می کند .
اینك فرزندان میراثی برای انسان از جانب خداوند می‌باشند و میوه رحم پاداشی از جانب او،
پسران جوان مثل تیرهائی هستندکه دردست قهرمانی باشند .
خوشا به حال مردیکه ترکش خودرا ازآنها پرکرده باشد ،
خجل نخواهدشد بلکه بادشمنان دردروازه‌هایش مبارزه خواهندکرد.

۱۲۸ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

خوشا به‌حال هر خداترسی که در طریقت وی سالك است.
چون از دسترنج خود نان‌خوری خوش به‌حال تو وسعادت باتوخواهدبود.
زنت مانند درخت مو در اطراف خانه تو بارآور خواهد شد .
فرزندانت دراطرافسفره‌ات مانند شاخه‌های زیتون خواهند بود .
اینست برکتی‌که مردخداترس دریافت می کند. خداوند تراازصیون‌برکت خواهد داد .
همه ایام عمرت از نعمات اورشلیم برخوردار خواهی شد .
فرزندان اولاد خودرا خواهی دید ، سلام برقوم اسرائیل باد .

۱۲۹ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

بنی‌اسرائیل الان میگوید چه بسیاری از طفولیتم مراآزار رسانیدند .
از اوان طفولیتم مرا-آزار رسانیدند اما برمن چیره نشدند .
برپشت من شخم زدند و شیارهای طولانی شیار کردند.
اما خداوند عادل است و بندهای شریران را گسیخت .

לְמַעֲנִיתָם: יְיָ צַדִּיק, קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת, שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר, וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים, בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם, בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

(קל) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי, תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ, אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר, שֹׁמְרִים לַבּוֹקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ, כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

(קלא) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי, וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי, כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ, כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(קלב) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, זְכוֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַייָ, נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב:

همه شریران و دشمنان صیون شرمنده شده عقب‌نشینی خواهند کرد .
مثل گیاهان خودروی بامها باشندکه قبل از آنکه آنهارا بچینند خشك خواهند شد
نه دروگر دست خودرا ازآن پر میکند ونه دسته‌بند آغوش خودرا .
و هیچ رهگذری به‌آنها تبریك نمیگوید وآنهارا بنام خدا مبارك‌نمیخواند.

۱۳۰ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

ای خداوند از تنگنائی بنزد تو فریاد برآوردم ،
خدایانالهام بشنو ،
و سمع مبارك تو به آواز تضرع من توجه نماید ،
خداوندا اگر گناهان را بنظر آوری‌چه کسی میتواند استقامت کند،
لاکن بخشایش از طرف تو است و برای اینکه از تو بترسند ، و بدانند غیر از بخشایش تو چاره نیست
خداوندا منتظر درگاه توام
جانم بتو امیدوار است ،
وبه کلام تو امیدوارم .
جانم منتظر درگاه خداوند استبیشتر از منتظران صبح ،
بلی بیشتر از منتظران صبح .
بنی‌اسرائیل فقط بدرگاه خداوند امیدوار است.
زیرا احسان از جانب او است .
نجات فراوان هم نزد اوست .
او است‌که بنی‌اسرائیل‌را ازهمه‌گناهان نجات می‌بخشد .

۱۳۱ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת سرودی از درجات از داود

خداوندا قلبم مغرور نیست و چشمانم متکبر نمی‌باشند ،
بدنبال کارهای بزرگ نرفتم ونه‌کارهائی‌که از عقل من بعیداست.
بلکه جان خودرا آرام و ساکت ساختم مانند بچه که از شیر گرفته باشند و به مادرش پناه برد ،
جانم مثل این بچه از شیر گرفته است ،
بنی‌اسرائیل ازالان تاابد بدرگاه خداوند امید خواهد داشت .

۱۳۲ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. سرود درجات

ای خداوند برای داود همه مذلتهایش را بیادآورد ،
آنچه‌راکه برای خداوند قسم خورد وبرای قادر مطلق یعقوب نذرکرد .

אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי. אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנָת לְעֵינָי. לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיְיָ. מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה. מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ. אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע יְיָ לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה. מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי. וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם. גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן. אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד. פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ. אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע. וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד. עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת. וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

(קלג) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן. זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי

که به سایبان خانه خود هرگز داخل نخواهم شد و بر بستر تخت‌خواب خود نخواهم آمد ،
و به‌چشمانم خواب راه نخواهم داد و نه استراحتی به مژگان خود،
تا مکانی برای تجلی خداوند پیدا کنم و مسکنی برای قادر یعقوب .
اینك خبر اورا ازافرات شنیدیم وآنرا دردشت وجنگل پیداکردیم.
به مسکنهایش داخل شویم و به قدمگاهش سجده کنیم.
خداوندا در این بنای مقدس تجلی فرما ،
هم فرّه تو وهم صندوق لوحه‌های قدرت تو
کاهنان تو به عدالت ملبس شوند .
و فاضلان تو ترنم نمایند ،
و به خاطر داود بنده‌ات روی مسیح خورا برمگردان.
خداوندا بداود وعده راستین داد و از آن عدول نخواهد کرد.
گفت: از ثمره بطن تو برتخت سلطنت تو قرار خواهم داد.
اگر فرزندانت عهد مرا و این دستوراتی که من امروزه به آنها تعلیم میدهم پاسداری کنند
همچنین فرزندان آنها تاابد برتخت تو جلوس خواهندکرد .
زیرا خداوند صیون را انتخاب کرده و آنرا برای محل تجلی فرّه ایزدیش برگزیده است .
این آرامگاه ابدی من است ودرآن تجلی خواهم کرد زیرا آنرا مایلم .
آذوقه آنرا همواره برکت خواهم داد.
و فقرایش را بانان سیر خواهم کرد .
کاهنانش را باعدل ملبس خواهم نمود
و فاضلانش همیشه مترنم خواهند شد
و در آنجا رتبه داود را بالا خواهم برد و چراغی برای مسیح خودآماده خواهم کرد .
دشمنانم را لباس شرمندگی خواهم پوشانید .
اما بسر او تاجش شکوفان خواهد شد .

۱۳۳ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת سرود درجات

اینك چه خوب و چه دلپسند است که برادران یکدل باهم ساکن شوند .
مانند روغن معطر ریش هارون که بردامن ردایش جاری است .
مانند شب‌نم حرمون که بر کوه صیون فرود می‌آید زیرا درآنجا است .
که خداوند حیات جاودانی را برکت داده است

צִיּוֹן: כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה. חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

(קכ״ד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ. הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַבְדָּלָה לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּסִימָן טוֹב הָחֵל עָלֵינוּ אֶת שֵׁשֶׁת*) יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לִקְרָאתֵינוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכָּל־חֵטְא וָפֶשַׁע. וּמְנוּקִים מִכָּל־עָוֹן וְאַשְׁמָה וָרֶשַׁע. וּמְדֻבָּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וַחֲנוּנִים דֵּעָה וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל מֵאִתְּךָ. וְתַשְׁמִיעֵנוּ בָּהֶם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם. וְלֹא קִנְאַת אָדָם תַּעֲלֶה עַל

---

*) כשבוע שחל להיות יום טוב בתוכה לא יאמר ששת ימי המעשה אלא ימי המעשה.

زبور ۱۳٤ **שִׁיר הַמַּעֲלוֹת.** سرود درجات

ای همه بندگان خداوند که شبانگاه در خانه خداوند جمع میشوید،
هان خدا را تبریك بگوئید.
دستهای خودرا بقدوسیت برافرازید،
و خدا را تبریك بگویید،
خداوندی که آسمان و زمین را آفریده است ترا از صیون برکت خواهد داد.

ערבית مانند شبهای هفته از ابتدا میخوانند در **לחש** **אתה חוננתנו** میگویند و بعداز **לחש** **יהי שם ה׳, קדיש לעילא,** میخوانند، و پس از آن **שובה ה׳, יושב בסתר, ואתה קדוש,** و بعدازآن **קדיש תתקבל, שיר למעלות, קדיש יהא שלמא, ברכו, עלינו לשבח.**

مانند شب‌های هفته بعداز نماز مراسم **הבדלה** بطریق زیر بعمل‌می‌آید

אֱלֹהֵינוּ خداوند ما خداوند اجداد ما این شش روزیکه در پیش داریم با طالع خوب و سلامتی برای ما شروع گردان.

از هر خطا و عصیان مبری باشیم و ازهرچه گناه و محکومیت و ظلم است پاك گردیم.

به اعمال حسنه و تعلیم دانش ملحق گردیم و عقل و دانش و فهم را از پیشگاهت خواستاریم.

خداوند در این شش روز شادی و خوشحالی را به‌ما مژده ده،

دراین مدت کینه هیچ مخلوقی را بدل نگیریم و کینه ما بدل هیچ انسانی نیفتد،

לִבֵּנוּ: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ. שִׂים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵצָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה. אַמְּצוּ בָּרְכוּ גַּדְּלוּ קַיְּמוּ. קַיֵּם עֲצָתוֹ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. יִתֶּן לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: וְנֶאֱמַר. וְתִגְזַר אֹמֶר וְיָקָם לָךְ. וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵצָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה. הָפֵר עֲצָתוֹ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר. עֻצוּ עֵצָה וְתֻפָר. דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם. כִּי עִמָּנוּ אֵל: וּפְתַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל־שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי בְרָכָה. שַׁעֲרֵי גִילָה. שַׁעֲרֵי דִיצָה. שַׁעֲרֵי הוֹד. שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב. שַׁעֲרֵי זִמְרָה. שַׁעֲרֵי חֶדְוָה. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי טוֹבָה. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי כַפָּרָה. שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה. שַׁעֲרֵי לִמּוּד. שַׁעֲרֵי מָזוֹן. שַׁעֲרֵי מְחִילָה. שַׁעֲרֵי נֶחָמָה. שַׁעֲרֵי סְלִיחָה. שַׁעֲרֵי עֶזְרָה. שַׁעֲרֵי פְדוּת. שַׁעֲרֵי פַּרְנָסָה טוֹבָה. שַׁעֲרֵי צְדָקָה. שַׁעֲרֵי צַהֲלָה. שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיּוּת. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה

خداوندما وصاحب‌ما به‌همه اعمال دستهایمان برکت‌موفقیت‌وگشادگی عنایت فرما و هرکس‌که برای ما و همه قوم اسرائیل افکار خوب و نقشه انسانی دارد آنها را مؤید بدار،

برکت ده، بزرگ و پایدار فرما و افکارش را برآورده‌کن چنانکه (درکتاب ایوب باب ۳۲) گفته است

خداوند میفرماید : تو نیت‌کن من برآورده می‌نمایم ، و در راه‌هایت روشنایی خواهد تابید .

وهرکس‌که علیه ما وعلیه افراد بنی‌اسرائیل نقشه‌های‌غیرانسانی‌داردو افکار شیطانی درسر می‌پروراند، افکارش باطل‌گردان چنانکه (در زبور ۳۳) میفرماید:

خداوند افکار شریران را باطل می‌کند و نقشه‌های بدکاران را برهم می‌زند و باز هم در (اشعیا- باب ۸) میگوید: شما مشورت کنید اما باطل خواهد شد بازهم گفتگو کنید اما جامه عمل نخواهد پوشید زیرا خداوند با ما است.

خداوندا در این‌هفته و همه هفته‌های دیگر دروازه‌های روشنایی‌و برکت را بر روی ما بگشا. دروازه‌های شادی، خشنودی، وعده‌های نیکو. ترنم، خوشحالی، زندگی مرفه، نیکوئی، نجات، بخشایش، روزی تعلیم دانش، فراوانی آذوقه، عفو، تسلی، گذشت، کمك، فرج روزهای خوب، عدالت، فرحناکی، استقامت، شفا، سلامتی

שִׂמְחָה. שַׁעֲרֵי שָׁלוֹם. שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה שַׁעֲרֵי תוֹרָה. שַׁעֲרֵי תְפִלָּה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּבָה. שַׁעֲרֵי תְשׁוּעָה. כַּכָּתוּב וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֶאֱמַר חָשַׂף יְיָ אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם. וְרָאוּ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר קוֹל צוֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל. יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְקַיֵּים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב מַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר. מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב. מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. אוֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ:

טוב לו לאדם להיות לו גביע מן של כסף מיוחדת להבדלה:

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר. כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

آسایش و دروازه‌های تقرب به‌تورات، نماز، توبه، رستگاری‌را بر ما بگشا چنانکه (در زبور ۳۷) مذکور است: نجات عادلان از درگاه الهی است و پناهگاه آنان بهنگام عذاب. خداوند آنها را کمك خواهد کرد و آنها را خلاص خواهد نمود. از دست ظالمان رهانیده خلاص خواهند شد، زیرا به‌او تکیه دارند وبازهم در (اشعیا فصل ۵۲) مندرج است: خداوند قدرت خودرا درانظار همه ملتها آشکار نموده و در اقصی جهان نجاتی‌را که خداوند داد مشاهده کردند. انبیاء تو همه باهم ندا درداده گفتند که با چشمان خود رجعت لطف خداوندرا بر کوه صیون مشاهده خواهندکرد .

«خداوندا این آیه را که‌توسط اشعیا فرموده‌اید برای‌ما عملی‌سازچقدر قشنگ هستند برروی کوه‌ها قدم‌های مژده دهنده قدمهائی که صلح را بشارت میدهند و نیکوئی را برای خلق جهان خبر میدهند و نجـات را می‌شنوانند وبه‌کوه‌صیون‌میگویند خدایت دوباره‌بر‌توسلطنت‌خواهدکرد.»

(لازم است که هر شخصی برای خود یك شمع مومی

در منزل برای הַבְדָּלָה داشته باشد)

اینك به‌منجی خود تکیه داشته و ترسی ندارم زیرا قدرت و ذکر من خداوند است و او منجی من خواهد بود. از سرچشمه‌های نجات‌آب‌شادمانی را خواهید نوشید. نجات بخشیدن از آن خداوند است و برکات تو برای قومت دائما.

خداوند کهکشانها پشتیبان ما است، خداوند یعقوب سلاه همانطوریکه برای یهودیان در زمان هامان روشنایی و شادی و خوشحالی و بزرگی شد خدایا برای ما نیز چنین باد.

(پیاله هودالا را بلند می‌کنند)

«پیاله طلب نجات‌را بنام خداوند بلند نموده واین اوراد وا می‌خوانیم»
خداوندا استدعا داریم مارا نجات ده (۲ مرتبه) خداوندا استدعا داریم مارا موفق گردان

סַבְרִי מָרָנָן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא עִשְׂבֵי בְשָׂמִים: *)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

ושותה רביעית הכוס ויברך ברכה אחרונה ואח״כ אומרים ויתן לך.

וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם

---

*) על ריח פירות אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפֵּרוֹת:

על ריח עץ או מין עץ (כמו הדס) מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:

כשמריח מיני בשמים (וכן כשמברכים לאחות על עשב שיש בו מיני בשמים) מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

על מיני בשמים כגון אפרסמון ופליטון מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב:

با اجازه حضار

خداوندا خدای ما سلطان عالم که میوه انگور را آفریدی تو متبارك هستی

گیاه خوشبو: خداوندا خدای ما سلطان عالم که انواع گیاهان معطر را آفریدی تو مبارك هستی.

میوه‌های معطر: خداوندا خدای ما سلطان عالم که انواع میوه‌های معطر را آفریدی تو مبارك هستی

برگهای: خداوندا خدای ما سلطان عالم که درختان معطر را آفریدی تو مبارك هستی

عطریات: خداوندا خدای ما سلطان عالم که عطریات خشبو را آفریدی تو مبارك هستی

شمع: خداوندا خدای ما سلطان عالم که آفریننده روشنایی آتش هستی تو مبارك می‌باشی.

خداوندا خدای ما سلطان عالم که بین قدوس ومعمولی فرق گذاشته‌ای و همچنین تاریکی را از روشنایی جدا نموده‌ای و بین قوم اسرائیل وسایر اقوام فرق گذاشته‌ای و روز هفتم را از شش روز هفته امتیاز داده‌ای متبارك هستی تو ای خداوندیکه بین قدوس و معمولی فرق گذاشته‌ای.

וְיִתֶּן خداوند از شبنم آسمان و از نعمات زمین و کثرت روغن و غله بتو عنایت کند.

וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרֹב דָּגָן וְתִירשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים, הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ, אֹרְרֶיךָ אָרוּר, וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ, וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַּת אַבְרָהָם, לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ, לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ, אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ, וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ, בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל, בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת, בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת הוֹרַי, עַד תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם, תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ, וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ, דְּגָנְךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ, שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ,

اقوام ترا خدمت وملل بتو سجده‌نمایند. تو برتر ازبرادرانت باشی و فرزندان مادرت‌بتوسجده نمایند،لعنت‌کنندگانت ملعون وبرکت‌دهندگانت مبارك باشند.

خدای قادر مطلق ترا برکت داده و بارآور کرده و زیاد کند و در مجمع ملل باشی

خداوند از برکتی که به‌ابراهیم عطا کرده‌است به‌تو و نسل تو اعطا کند تا محل میراث خودرا وارث شوی همان محلی که خداوند به‌ابراهیم داد.

از جانب خدای پدرت بتو کمك شود و خدای قادر مطلق ترا برکت دهد، برکات آسمان از بالا و برکات اقیانوسها از پائین و برکاتی که شامل فرزندان و شیر پستان زنان و میوه رحم آنان باشد.

برکاتی که پدرت درحق تو خواسته است از برکت اجداد من بیشتر است تا برفراز قلل عالم، همه اینها برسر یوسف ببارد و به‌برادرانش تراوش نماید خداوند ترا دوست بدارد. برکت دهد، زیاد کند و میوه بطن تو و محصول زمین تورا برکت دهد. غله و انگور روغن گوساله‌ها و بره‌های گوسفند تورا بر

עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים: לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל־חֹלִי. וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ. וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ. וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה. בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכָל־מִשְׁלַח יָדֶךָ. וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ. וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים. וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל. מִי כָמוֹךָ. עַם נוֹשַׁע בַּייָ מָגֵן עֶזְרֶךָ. וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ. וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ. תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ. וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

روی زمینی که به‌پدران تو قولش را داده است پربرکت نماید. ازهمه ملل تو پربرکت‌تر شوی .

از همه ملل تو پربرکت‌تر باشی، عقیم و عقیمه در میان تو و بهائمت دیده نشود

خداوند همه امراض تورا از تو دور کند و همه بلیاتی را که برسر قبطیان بدکار آورده است و تو از آنها اطلاع داری برتو نازل نکند بلکه برسر دشمنانت بیاورد.

هم در شهر و هم درصحرا تو با برکت باشی آمدن رفتنت هم درایمنی باشد.

انبار و چر خشت تو پربرکت باد.

خداوند بر همه خزائن و دسترنج‌های تو برکت عنایت کند و درزمینی که خداوند بتو میدهد تورا برکت فرماید. خداوند انبارهای پربرکت خودرا از آسمانها بر روی تو بگشاید یعنی در موسم خود باران پربرکت‌در زمینت ببارد و هم دسترنجهایت را برکت دهد، به ملت‌های بسیاری قرض بدهی، و مقروض نشوی.

خوشا به‌حال تو ای‌قوم بنی‌اسرائیل کیست مانندتوقومی که به‌خداوند توکل دارد و خدا هم اورا محافظت نماید. شمشیر غرور پرافتخار توهمان ید قدرت الهی است.

وی حافظ تو است دشمنانت تورا حاشا می‌کنند اما تو برپشت آنها پا خواهی گذاشت بنی‌اسرائیل به‌فرمان‌خدانجات‌میابد،نجات‌ابدی. وهیچگاه تاابد شرمنده و خجل نخواهد شد. بخورید و سیر شوید و نام خدارا تهلیل نمائید.

אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי. וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. וְאֵין עוֹד. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן. וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה. וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ. וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן. הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה. וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא. הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ. הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו. הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה. מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב. אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים. לְךָ דָוִד וְעִמְּךָ בֶּן

نام خداوند را تهلیل گوئید که این همه معجزات را درباره شما انجام داد، قوم من تا ابد شرمنده نخواهند شد.

بدانید که درمیان بنی‌اسرائیل من حکمفرماهستم وفقط من خداوند و معبود شما میباشم ونه‌غیر ازمن. بنابراین قوم من هیچ‌وقت شرمنده‌نخواهند شد نجات‌یافتگان‌خداوندبرخواهند گشت‌وباسرودبه‌کوه‌صیون‌خواهند گفت شادی عالم همراه آنان خواهد بود خوشحال و شادمان درخواهند یافت‌و همه غم و غصه‌ها دور خواهند شد. زیرا با خوشحالی بیرون خواهند رفت و بسلامتی قدم خواهند برداشت. کوه‌ها و تپه‌ها درمقابل شما شادمانی سر میدهند و همه درختان باغ کف خواهند زد.

اینك من به‌منجی خود تکیه‌دادم و نمیترسم زیرا قدرت و زمر من از خداوند است و او نجات‌بخش من میباشد. از سرچشمه‌های نجات آب بنوشید و در آن روز بگوئید: سپاس بدرگاه خداوند نام اورا بخوانید و درمیان ملل اعمالش را اعلان‌کنید و همه کارهایش را تذکر دهید و نام نجات‌بخش اورا بر زبان آورید. بدرگاه خداوند سرود سر دهید که اعجاب‌کرده این‌درهمه جهان معلوم است. ای‌ساکن‌کوه‌صیون شادباش و سرود بخوان زیرا خدای قدوس اسرائیل با بزرگی درمیان تو است.

در آن روز خواهند گفت: اینست خداوند ما، این همانست که بدرگاه او انتظار میکشیم و او ما را نجات داد.

این همان خداوندیست که منتظر او بودیم پس برای نجات عظیمی که او داد شادمانیم.

בּוֹרֵא خداوندیکه کلام را در لبان آفرید به‌کسانیکه به‌اونزدیك و یا از وی دور هستند صلح را بشارت میدهد و شفا میبخشد. عماسای‌رئیس هنگ سوم داود با روح‌القدس ملبس شد و بداوید و همراهان بن‌یشای صلح بشارت داد و گفت: سلام برتو و سلام برهمه کسانیکه بتوکمك کردند.

יִשַׁי. שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ. כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ. וַיְקַבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי. וְאַתָּה שָׁלוֹם. וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם. וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. חַטֹּאתֵינוּ מָחוֹל יִמְחוֹל.
זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַּחוֹל. וְכַכּוֹכָבִים בַּלָּיְלָה:

יוֹם פָּנָה כְּצֵל תּוֹמֶר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר. יוֹם אֲשֶׁר אָמַר שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם לָיְלָה: המבדיל צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עַל חֲטָאַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: המבדיל חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי. אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה: המבדיל קוֹלִי שִׁמְעָה בַּל יֻנְטַל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנֻטָּל. שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה: המבדיל הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוֵּעַ תְּנָה פִדְיוֹם. בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לָיְלָה: המבדיל קְרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי. אֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי. מִדַּלּוּת תְּבַצְּעֵנִי. מִיּוֹם וְעַד לָיְלָה: המבדיל טַהֵר טִנּוּף מַעֲשַׂי. פֶּן יֹאמְרוּ מַכְעִיסַי. אַיֵּה אֱלוֹהַּ עֹשָׂי. נוֹתֵן זְמִרוֹת בַּלָּיְלָה: המבדיל נַחְנוּ בְיָדְךָ כַּחֹמֶר. סְלַח נָא עַל קַל וָחֹמֶר. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה לְּלָיְלָה: המבדיל אֵל פּוֹדֶה מִכָּל־צָר. קְרָאנוּךָ מִן הַמֵּצַר. יָדְךָ לֹא תִקְצָר. לֹא יוֹם וְלֹא לָיְלָה: המבדיל

زیرا بامر خداوند بتو کمك شده است. داود از آنها استقبال نموده و اورا فرمانده قوا کرد همه دراینجا بگویند: سلام بر تو سلام برمنزل تو و هرچه دارید سالم‌باد. خوشا به‌حال مردیکه به خداوند توکل دارد و فقط تکیه‌گاه او خداوند باشد. خداوند قوت به‌قومش کرامت میکند. خداوند قومش را باسلام برکت میدهد.

خداوندیکه بین قدوس و غیرقدوس فرق میگذارد، او خطاهای مارا میبخشاید نسل و اموال مارا مانند ریگهای دریا و ستارگان شب بیفزاید.

יוֹם פָּנָה روز مثل سایه نخل گذشت، من بدرگاه خداوند پایان رسان روز میخوانم، همان روزیکه به نگهبانانش گفت شب آمد و روز سپری شد.

צִדְקָתְךָ خداوندیکه عدالت تو مانند کوه (تابـور) است. از همـه گناهانم صرفنظر کن مانند روزی که گذشت و مانند نیمه شب که بپایان رسید.

חָלְפָה هنگام تقدیم هدیه عوض شد، چه‌کس آسایش‌را به‌من‌برمیگرداند ازبس که آه کشیده‌ام خسته شدم هرشب دراین باره گفتگو میکنم.

קוֹלִי ناله مرا بشنو و آنرا نادیده مگیر دروازه‌های نعمت شبنم را بر روی من بگشا تا اینکه سرم ازاین شبنم تر شود وطره گیسویم که مانند شب‌است.

הֵעָתֵר دعایم را قبول‌کن ای خداوند مهیب و ترسناك . بدرگاه تو مینالم، نجاتم‌ده دراین هنگام عصر و دراین ابتدای شب.

קְרָאתִיךָ خداوندا بدرگاه تو میخوانم مرا نجات‌ده. ره زندگی را به من بنمایان. مرا روز وشب ازفقر نجات‌بخش.

טַהֵר کثافت اعمال مرا پاك گردان تا مبادا دشمنانم بگویند: خدای خالق من از من دور شده است. و خداوندیکه هرشب بدرگاه او زمـر میخوانم.

נַחְנוּ ما در دست تو مانند گل کوزه‌گریم، ای خداوند همه گناهان سبك و سنگین مرا بیامرز تااینکه روز برای روز دیگر تعریف‌کند و شب برای شب آینده.

אֵל פּוֹדֶה ای خدای نجات‌بخش ازهمه عذاب‌ها. ازاین تنگنائی تو را میخوانم. ای‌خداوندیکه‌قدرت‌توهیچگاه‌کم‌نمیشود. نه‌درروز و نه‌درشب.

מִיכָאֵל שַׂר יִשְׂרָאֵל. אֵלִיָּהוּ וְגַבְרִיאֵל. יָבֹאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל. יָקוּמוּ בַּחֲצִי הַלָּיְלָה: המבדיל מִימִינֵנוּ מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלֵנוּ גַבְרִיאֵל. וְעַל רֹאשֵׁנוּ שְׁכִינַת אֵל. בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־לָיְלָה: המבדיל יִתֵּן לָנוּ שָׁבוּעַ טוֹב. רַעֲנָן כְּגַן רָטוֹב. גַּם יְיָ יִתֵּן הַטּוֹב. כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלָּיְלָה: המבדיל תְּבוֹרַךְ הַבַּיִת הַזֶּה. מִפִּי נָבִיא וְגַם חוֹזֶה. כִּי כֵן יְצַוֶּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. לְשׁוֹמְרָם יוֹמָם וָלָיְלָה: המבדיל הַמַּבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמָיִם. יְחַיֵּינוּ מִיּוֹמָיִם. לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם. וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלָּיְלָה:

בִּרְכַּת הַלְּבָנָה.

מנהג לברך על הירח פעם אחת בחודש מיום ז׳ עד יום י״ד אחר המולד וט״ו בכלל. חוץ מחודש אב וחודש תשרי שבהם אינם מברכים עליה אלא עד אחר תשעה באב ואחר יום כפור.

(קמח) הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו. הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ. יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה:

מִיכָאֵל میکائیل که فرشته مخصوص بنی‌اسرائیل است. والیاهو و جبرئیل همراه منجی بیائید و ندا دردهید که در نیمه شب برخیزید.

מִימִינֵנוּ در طرف راست ما میکائیل و در سمت چپ ما جبرئیل و در راس ما فرّه خداوندی همواره چه در روز و چه درشب مستقر باشند.

יִתֵּן לָנוּ هفته نیکو بما داده شود. هفتهٔ که مانند باغِ پرطراوت و پر نعمت باشد و هم‌چنین از جانب خداوند نعمت نازل شود شب‌ها و روزها.

תְּבוֹרַךְ این خانه از دهان انبیاء و پیشگویان مبارک‌باد زیرا خداوند چنین اراده فرموده است که شبانه روز آنرا محافظت کند.

הַמַּבְדִּיל خداوندیکه بین آبهای روی زمین و آبهای فضا جدائی افکنده همواره مارا زنده بدارد. سال آینده در اورشلیم باشیم و در آن‌روز و شب عبادت‌کنیم.

«تقدیس‌ماه» از هفتم تا ۱٤ هرماه

خداوند را سپاس گوئید. خداوند را ازآسمان‌ها سپاس گوئید خداوند را در اعلین سپاس گوئید. ای همه فرشتگان خدا را سپاس گوئید ای همه کهکشانها خدا را سپاس گوئید. ای آفتاب و مهتاب و همه کواکب خدارا بستائید.

ای آسمانهای آسمان و ای آبهائی‌که درفوق آسمانید نام خدا راسپاس گوئید زیرا بدستور او همه خلق شده‌اید. خداوند تاابد آنها را پایدار می‌دارد قانونی است که فنا نمیپذیرد.

زیرا وقتیکه به‌آسمان نگاه می‌کنم اعمال قدرت تورا می‌بینم که ماه و ستارگان را خلق کرده‌ای.

סֵדֶר הַלֵּל.

אלו הם הימים שמדלגים לא לנו ואהבתי, ומברכים **לקרוא את ההלל: ראש חדש,** חוה״מ של פסח וב׳ ימים טובים אחרונים של פסח. — אבל ב׳ ימים ראשונים של פסח, חג השבועות, ט׳ ימים של חג הסכות וח׳ ימים של חנוכה גומרים כל ההלל ומברכים לגמור **את ההלל.** מצות קריאת ההלל מעומד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא (לִגְמוֹר) אֶת הַהַלֵּל:

(קי״ג) הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְיָ. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ. הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל. מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה. הַלְלוּיָהּ:

متبارك هستی تو ای‌خداوند خالق ما سلطان عالم که مارا تقدیس‌نموده و به اوامرت به‌ما دستور دادی که شکرانه کامل بدرگاهت بجا آوریم.

زبور ۱۱۳ הַלְלוּיָהּ. سپاس گوئید خدا را ای بندگان خدا.
خدا را تهلیل گوئید، نام خدا را سپاس گوئید، نام خداوند از ازل تا ابد مبارك‌باد.

از طلوع تا غروب آفتاب نام خداوند تهلیل گفته میشود خداوند برای همه ملل متعال است.

و جلال و شوکتش در فوق آسمانها. چه کسی مثل خداوند که مقام ارجمندش در اعلی اعلین باشد متواضع میشود تا برآسمان و زمین نظر افکند! فقیر را از خاك مذلت برمیدارد. و مسکین را از مزبله‌ها بر می‌افرازد. و آنان را با بزرگان همنشین می‌کند، با بزرگان قوم خود زن خانه‌دار و مادر فرزندان را شادمان می‌کند هللویا.

(קיד) בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם. בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס. הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס. הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים. גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ. מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם. חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

כשמדלגים אין אומרים לא לנו.

(קטו) לֹא לָנוּ | יְיָ, לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד. עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ.

زبور ۱۱٤ בְּצֵאת هنگامیکه بنی‌اسرائیل ازمصر و خاندان یعقوب ازمیان اجنبی‌زبان بیرون‌آمدند. یهوداقدوس اوو قلوب‌بنی‌اسرائیل محل حکمرانی وی بود دریا اینان را دید و گریخت و رود اردن به‌عقب‌برگشت.

ای کوههائی که مانند قوچ به‌جست وخیز آمده‌اید و ای تپه‌ها که چون بره‌گان و ای زمین از حضور خداوند و از حضور خدای یعقـوب بلرزه‌آی، خداوندیکه صخره‌ها را بدریاچه‌و سنگ خارا را به چشمه آب تبدیل میکند.

زبور ۱۱۵ לֹא نه به‌خاطر ما ای خداوند نه به‌خاطر ما بلکه بـه خاطر احسان و راستی خود به‌اسمت جلال‌ده.چرا ملت‌هابگویند پس خدای آنان کو؟

درحالیکه خداوند ما درتمام کائنات است و هرآنچه را که اراده‌کند انجام میدهد. بتهای آنان از طلا و نقره مصنوع دست انسان است.

بتها دهان دارند حرف نمیزنند. چشمان دارند ونمی‌بینند.گوش‌دارند و نه میشنوند.

אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ, לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ, עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ, עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ, עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

יְיָ זְכָרָנוּ, יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ, וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ, וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

כשמדלגים אין אומרים אהבתי.

(קטו) אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי:

بینی دارند ولی نمی‌بویند. دستان آنها قادر به‌لمس کردن نیست.پاهای آنان راه نمیرود.

وباگلوی خود اداءکلمه نمیکنند ، تمام سازندگانشان و هرکسیکه به آنها توکل‌دارد مثل آنان‌شوند. بنی‌اسرائیل به‌خدا توکل‌کن زیرا مددکار و پناهگاه تو او است. ای خاندان اهرون به‌خدا توکل‌کنید زیرا کمک دهنده و پناهگاه تو او است. ای خاندان یعقوب به خدا توکل‌کنید زیرا کمك‌دهنده و پناهگاه تو او است. ای خداترسان به‌خدا توکل کنید زیرا کمك‌دهنده وپناهگاه‌شمااست . ای خداترسان به‌خدا توکل‌کنید زیراکمك و پناهگاه شما است.

יְיָ خداوند ما را بیاد آورده برکت می‌دهد. خاندان اسرائیل را برکت خواهد داد. و خانواده اهرون را نیز برکت میدهد. خداترسان را از خرد وکلان برکت خواهد داد. خداوند برشما وفرزندانتان بیافزاید شما از جانب خداوند خالق آسمان و زمین متبارك هستید. آسمانها متعلق به خداوند است. و زمین برای‌فعالیت به‌انسان اعطا شده‌است نه مردگان قادر به تهلیل خداوند هستند ونه‌تمام آنانیکه به خاموشی میروند. اما ما از ازل تا ابد خداوند را متبارك خواهیم خواند هللویا.

زبور ١١٦ אָהַבְתִּי به خداوند عشق میورزم زیرا آواز تضرع مرا

כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי. וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת. וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי. צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא. אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק. וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי. כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת. אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה. אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם. נֶגְדָה נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ. אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה. וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם.

شنیده است تمام ایام زندگیم اورا خواهم خواند چونکه سمع مبارك خودرا متوجه من کرده‌است.

ریسمانهای مـرگ مرا احاطه کرده‌اند ، تنگناهای قبر را احساس میکنم. و به‌تنگی و غم مبتلا گشته‌ام من نام خدارا میخوانم. ای خداوندتمنا دارم مرا نجات دهی خداوند مهربان و عادل است.

خداوند ما شفیق است. خداوند ساده‌دلان را محافظت می‌کند من ذلیل بودم، مرا نجات داد. ای جان من به‌آرامش خود برگرد، زیرا خداوند بتو احسان نموده است.

ای خداوند جان من از دست موت و چشمانم را از اشك و پاهایم را از لغزش خلاصی دادی.

بحضور خداوند و در سرزمین زندگان سالك خواهم شد. به آنچـه میگویم ایمان دارم، حتی‌هنگامیکه میگفتم بی‌نهایت دردمندشده‌ام. به‌خاطر اضطراب وپریشانی‌که داشتم، گفتم همه انسانها دروغگویند.

מָה من در مقابل همه احسانهائی که به‌من شده به‌خداوند چـه جوابی دهم. پیاله نجات را برمیدارم و بنام خداوند میخوانم نذرهایم را به خاطر نجاتی که یافته‌ام به‌حضور همه افراد قومم پرداخت می‌کنم. خداوند به‌من ثابت کرده‌است که مرگ فاضلانش برای او گران است. اکنون ای خداوند من که بنده تو هستم این بنده که کنیززاده تو است از تو سپاس گذار است. یوج اسارت را از من برداشتی قربانی‌های سپاس را به‌خاطر معجزاتی را که درباره من کردی بدرگاهت تقدیم می‌کنم و بنام خـدا می‌خوانم.

נֶגְדָה נָּא לְכָל־עַמּוֹ. בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם. הַלְלוּיָהּ:

(קי״ז) הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל־גּוֹיִם. שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ. וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם. הַלְלוּיָהּ:

(קי״ח) הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ. עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי. וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ. מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים. דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל. וַייָ

قربانی‌ها وندرهائی که نیت کرده‌ام درمقابل همه قوم بدرگاه خدامیپردازم. درصحن‌های خانه خدا ودرشهر اورشلیم آنهارا تقدیم خواهم کرد هللویا..

۱۱۷ הַלְלוּ ای همه ملل خداوند را تبریك گوئید، و ای همه اقوام اورا تسبیح بخوانید. زیرا احسانهایش ازحد گذشته است. خداوند تاابد بر حق است هللویا.

۱۱۸ הוֹדוּ سپاس گوئید خداوند را، زیرا احسانهایش ابدی‌هستند. اسرائیل این را میگویند زیرا احسانهایش ابدی هستند. خاندان‌هارون نیز این را میگویند زیرا احسانهای او ابدی هستند. خداترسان نیز این را میگویند زیرا احسانهایش ابدی هستند.

در تنگنایی خدا را خواندم او مرا استجاب فرمود و به‌وسعت رساند. چون خداوند مددکار من است نخواهم ترسید. انسان چه میتواند به‌من بکند تا وقتیکه خداوند مددکار من است من‌شکست دشمنانم‌را خواهم دید.

بهتر است به‌خدا پناه برد تا اینکه به‌آدمها پناه ببرم بهتر است به‌خدا پناه ببرم تا اینکه به‌امیران توکل داشته باشم. همه ملتها مرا احاطه کردند که با من بجنگند اما من به‌خدا توکل دارم و میدانم که آنها را شکست خواهم داد دشمنان برای باردگر مرا محاصره میکنند اما عاقبت چون شعله خاشاك بزودی بنام خدانابود خواهند شد. تو ای دشمن مرا به‌جلو راندی تا بیفتم.

עָזְרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים. יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה. יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה. וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ. צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים. הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת. הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: ב׳ פעמים

אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: ב׳ פעמים

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ. בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ. אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ. אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ. וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

اما خداوند به‌من کمك کرد. قدرت و جبروت انتقام الهی مرا نجات داد. در جمع عادلان همواره صدای موفقیت شنیده میشود و ایــن صدا میگوید یمین خداوند باشجاعت عمل میکند. یمین خداوند رفیع است و یمین خداوند با شجاعت عمل میکند.

نخواهم مرد و زنده خواهم ماند تا اینکه اعمال پرقدرت خداوند را تعریف‌کنم. خداوند مرا تنبیه کرد اما بدست مرگ نسپرد. درهای عدالت را برمــن بگشائید تا به آنها داخل شوم و خدا را ستایش کنم . ایــن دروازه از آن خداوند است فقط عادلان از آنها عبور میکنند. و در آنجا ترا ستایش میکنم زیرا دعایم را مستجاب نمودی و موجب نجات من شدی. سنگی که معماران آنرا رد کردند اکنون در راس زاویه افتخار قرار دارد. همه اینها از جانب خداوند بود و درنظر ما بس عجیب. این روز نجات را خداوند فراهم آورد، پس در آن شادی و خوشحالی کنیم.

آه‌ای خداوند نجات‌بخش، آه‌ای خداوند موفقیت‌عطافرما! «۲مرتبه»

به‌کسانیکه وارد بیت‌المقدس خواهند شد خوش‌آمد خواهند گفت ما شمارا از خانه خداوند تبریك میگوئیم. بسوی خداوندی که به ما روشنایی بخشید آمده‌اید. قربانی‌های خودرا با طناب به گوشه‌های مذبح ببندید تــا نوبت قربانی کردن شما فرارسد. خداوندا تو خدای من هستی. ترا سپاس میگویم. ای خداوندا ترا متعال میخوانم. خداوند را حمد گوئید، زیرا نیکوست و احسانهایش ابدی هستند.

יְהַלְלוּךָ ای خداوند خدای ما همه مخلوقات ترا حمد میگوینــد. فاضلان و عادلان که رضای تورا میجویند و همه قوم بنی‌اسرائیل.

כֻּלָּם בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת. וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר. וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

היחיד אינו אומר הברכה, אלא ימתין וישמע מפי הש"ץ הברכה ועונה אמן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת. אָמֵן:

ואומר החזן קדיש תתקבל (דף 89) ומוציאין ספר תורה.

בחו"ל קודם שיוציא ספר תורה אומר יהי ה' אלהינו וכו' הכל כמו בשחרית של חול וקוראים בו ארבעה אנשים בפרשת פנחס, כהן קורא עד עולה תמיד לוי חוזר פסוק ואמרת להם עד רביעית ההין, ישראל עד ונסכה, רביעי עד ונסכו. — בשבת קודם שיוציא ספר תורה אומר החזן אתה הראת וכו' הכל כמו בשחרית של שבת (דף 239) ומוציאים שני ספרים, באחד קוראים שבעה אנשים בפרשת השבוע ואומר החזן קדיש לעילא, ובשני קוראים המפטיר ענין וביום השבת עד ונסכו וזאת היא הקריאה:

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהֹוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: לוי אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: ישראל עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהֹוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהֹוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין

همه باترنم ترا حمد گویند. نام جلال‌تورا تبریك گفته ستایش‌میکنند. زیرا سپاس بدرگاه تو نیکوست. و سزاوار است که بنام تو زمر گفته شود و از ازل تاابد تو خدا هستی. ای خداوند ای سلطانیکه با تسبیحات تهلیل میشود تو متبارك‌هستی.

(بعد از خواندن هلل قدیش گفته میشود) :

و تورات را از جایگاه خود به‌منبر میاورند و این آیات را برای چهار نفر میخوانند.

(نقل از توراة سفر اعداد پیخاس)

خداوند موسی را خطاب نموده فرمود: بنی‌اسرائیل را سفارش کرده و به‌آنها بگو: قربانی‌هـــای شامل نان و قربانی سوختنی ورایحه تسلی‌بخش را بهنگام خود حفظ نموده و تقدیم کنند. به‌آنها بگو: قربانی سوختنی که بدرگاه خداوند تقدیم میکنند عبارت باشند از: دو گوسفند نر یکساله بدون عیب برای قربانی روزانه دائمی و یکی از گوسفندان را صبحگاه ودومی‌را درهنگام غروب بجا آورید. یك‌دهم «ایفه» آرد نرم برای هدیه که با یك چهارم (هین) روغن ممزوج شده باشد.

این قربانی سوخته شده بطور دائم همانطوریکه در کوه سینا انجام پذیرفت همراه با رایحه تسلی بخش بدرگاه خداوند قربان‌کن. و هدایائی که روی آن میریزی یك‌چهارم هین برای هریك از گوسفندان در مقام مقدس از שֵׁכָר بدرگاه خداوند بریزند.

הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ

בשבת מתחילין מכאן.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּהּ׃ פ רביעי

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי
הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

אחר הקריאה אומר החזן קדיש לעילא וגוללים ספר תורה. בחול אומרים אשרי, ובא לציון, ומחזירים ספר תורה למקומו ואומרים יהללו וכו' וחולצין התפילין ואומרים מזמור היום או שיר המעלות מה טוב ומה נעים, הכל כנמצא בשחרית של חול, ואומר החזן קדיש לעילא ומתפללים מוסף. בשבת החזן מברך אחר ההפטרה המלך והקהל, ואומרים אשרי, ברוך ה', יהי ה' אלהינו עמנו וכו ומחזירים הספרים למקומם ואומרים מזמור לדוד והובה למעונך הכל כמו בשחרית של שבת, ואומר החזן קדיש לעילא, ובמקום מוסף שבת מתפללים מוסף של ראש חודש ושבת (דף 249):

و گوسفند دوم را در هنگام غروب مانند هدیه قربانی صبحگاهان انجام بده و مانند هدایای ریختنی مذکور عمل کن. همواره با بوی تسلی‌بخش باشد.

در روز شنبه دو گوسفند نر یکساله بدون عیب و دودهم آرد نرم بعنوان هدیه که باروغن ممزوج شده باشد همراه با هدایای ریختنی این قربانی عولا مخصوص هرروز شنبه علاوه‌بر قربانی‌های همیشگی‌وملحقات آنها باشد.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת و در روزهای شنبه قربانی سوختنی بدرگاه خدا تقدیم کنند.

دو گوساله جوان و یك قوچ و هفت بره یکساله بی‌عیب سه‌دهم پیمانه آرد نرم سرشته شده با روغن ممزوچ شده باشد همراه با هدایای ریختنی‌این قربانی عولا مخصوص هر روز شنبه علاوه بر قربانی‌ها همیشگی و ملحقات آنها باشد.

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם و در روزهای اول هرماه قربانی سوختنی بدرگاه خدا تقدیم کنند

دو گوساله و یك قوچ و هفت‌بره یکساله بی‌عیب سه‌دهم پیمانه آردنرم سرشته شده باروغن بعنوان هدیه برای هریك از گوساله‌ها و دودهم‌پیمانه آرد نرم سرشته‌شده با روغن بعنوان هدیه برای هریك از بره‌ها این قربانی مخصوص سوختنی است که موجب رضای خداوند خواهد بود. و هدایای ریخته‌شده روی این قربانی نصف هین یاین برای هر گوساله و ثلث هین برای هر قوچ و ربع برای هر بره این قربانی مخصوص اول هر ماه از ماه‌های سال است، علاوه براین قربانی یك بزغاله برای کفاره گناه همراه با هدایای متعلقه بآن بدرگاه خدا تقدیم کنید.

بعداز خواندن تورات קדיש לעילא گفته میشود بقیه نماز را مانند روزهای هفته ادامه میدهند و تورات را به‌محل خود برمیگردانند و نماز **מוּסָף** را میخوانند.

מוּסָף לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּחוֹל.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בקיץ	בחורף
מוֹרִיד הַטָּל.	מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی تو به‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی

(در تابستان):	(در زمستان):
شبنم را فرود مـی‌آوری	به‌باد أمر میکنی و باران را فرود میآوری

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

וְנֶאֱמָן در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתָתָּ, זְמַן כַּפָּרָה לְכָל־תּוֹלְדוֹתָם, בִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן, שְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם, זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיֶה, וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא, מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין, וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו, וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן, וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ, וְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ

*) בחזרת העמידה אומרים:

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה, יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

مراسم شروع ماه را به‌قوم خود تعلیم دادی.

این زمان هنگام کفاره گناه هرمخلوقی است. موقعیکه دربیت‌المقدس بودند قربانی‌های برای‌جلب رضایت‌بدرگاهت تقدیم میداشتندوبزغاله‌های برای کفاره گناهانشان. خداوندا این تذکر بجای آن قربانی‌ها قبول‌فرما وجان مارا ازدست اهریمن دشمن‌نجات‌بخش. قربانگاه تازه‌به‌کوه‌صیون بار دیگر برگردان تا قربانی‌های مخصوص اول هرماه را بدرگاهت تقدیم‌کنیم و بزغاله‌ها را برای جلب رضای تو تا اینکه بوسیله عبادت در خانه مقدست همه شاد گردیم.

تقدیس و تجلیل‌میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی‌ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط بنی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم) .

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دسته دیگری‌ازفرشتگان تسبیح‌کنان میگویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك‌است. ودرگفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳) .

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدا قادر مقدس.

נִשְׁמַע בְּעִירֶךָ. הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ. אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם. וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיְיָ. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם. וְאַיִל אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָן:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן.

و سرودهائی از سرودهای داود بنده مقربت را بار دگر در شهر تو که مقابل قربانگاه .گفته میشوند بشنویم. محبت ابدی به‌آنها کرامت‌فرما و عهد اجداد را برای فرزندان بیادآور.

יְהֹוָה خداوندا خدای پدران ما رضای تو برآن تعلق گیرد که ما را با شادمانی به‌ارض موعود رهنمون فرمائی و باردگر مرزهای مارا به ما بازگردانی تا در آنجا قربانی‌های همیشگی طبق رسوم و اضافی‌ها را طبق سنت، و این قربانی اول ماه را نیز بجاآورده و تقدیم حضورت کنیم با عشقی که درانجام فرامین در رضای تو داریم. همانطوریکه در تورات مرقوم است:

در اول هرماه قربانی سوختگی بدرگاه خدا تقدیم کنید گوساله جوان دو راس ویك قوچ و هفت راس بره یکساله بی‌عیب. و هدایای متعلق به آنها و ریختنی‌های مایع همانطوریکه قرارداده‌شده سه‌دهم برای هرگوساله و دودهم برای هرقوچ ویك‌دهم برای هربره ویایـن طبق رسوم و بزغاله برای کفاره و دوبره برای قربانی دائمی طبق سنت.

אֱלֹהֵינוּ خداوندا خداوند پدران ما این ماه را با نیکوئی و برکت برما تازه گردان

این ماه محشون باشد از شادی و خوشحالی و نجات و تسلی خاطر و رزق روزی، بخشودگی گناه و کفاره خطا.

וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֻמּוֹת בָּחָרְתָּ. וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

این ماه آخرین موعد عذاب و تنگی زندگی باشد و اما ابتداء نجات جان ما از غم‌وغصه زیرا خداوندا قوم اسرائیل را ازمیان همه‌ملل انتخاب فرمودی و قوانین اول هرماه را برای آنان مقرر داشتی.

ای خداوند تقدیس کننده بنی‌اسرائیل وروز اول هرماه تو متبارکی.

רְצֵה ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستي تو ای‌خداوند که نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפֻּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם. בִּזְּמַן הַזֶּה:

בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز به هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق‌که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

(این جملات در جشن‌حنوکا خوانده میشود.):

עַל הַנִּסִּים. سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگار بجای‌آوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات توفراموش‌کنند وازاوامر ورضای تو سرپیچی نمایند . اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی وبرمظلومیت‌آنها شفقت‌آوردی و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی وعده کثیری را بدست عده کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی . و بدین‌وسیله نام عظیم و مقدس خودت را باردیگر برزبان اهل‌عالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به‌تالارخانه تو وارد شدند وحجرات آن‌را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند واین

קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת התפלה אומר החזן אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם.

هشت‌روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که درباره اجدادمان انجام داده‌اید بار دگر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم سلاه .

וְעַל כֻּלָּם درباره همه این‌وقایع متبارك و متعال ورفیع است همواره اسم توای سلطان ما دائما و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تو را بـــا حقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده و مددکار ما هستی . متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

برکات کهنیم : ای‌خالق ما و خالق اجداد ما،مارا به برکات سه‌گانه که در تورات موسی بنده‌ات مرقوم است متبارك گردان. آن برکاتی که از دهان هارون و فــرزندانش قوم مقدس تو صادر شدنــد و مضمون آنها چنین بود :

خداوند ترا برکت داده ومحافظت فرماید . نور جلالش را برتو تابانده وبرتو شفقت فرماید خداوند خشم خودرا از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید . نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنهارا برکت دهم .

שִׂים שָׁלוֹם پروردگارا خوبی و برکات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומרים כחול קדיש תתקבל. ברכי נפשי (דף 125) קדיש יהא שלמא רבא. קוה אל ה׳. קדיש דרבנן. עלינו לשבח.

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

יְהָיוּ ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי. خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطریمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

סדר שלש רגלים

ערבית. אם חל בשבת מתחילין מזמור לדוד הבו וכו׳ עד לאורך ימים (דף 168) ואם חל בחול מתחילין המזמור השייך לאותו רגל. לפסח: הודו לה׳ כי טוב (דף 127). לסכות: למנצח משכיל לבני קרח (דף 128). ובשמיני עצרת אומרים מזמור זה:

(יב) לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד. כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ: יַכְרֵת יְיָ כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת: אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ: מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְיָ אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ: אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם: אַתָּה יְיָ תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם:

מזמור לשבועות.

(סח) לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ

«نماز سه‌گانه اعیاد»

(سرود مخصوص عید שמיני עצרת که روز هشتم سوکا باشد)

زبور ۱۲ زبوری که داود برای نوازنده تاری که دارای هشت زه‌بوده سروده است.

۲ـ خداوندا مارا نجات‌ده زیرا که فاضلان از جهان رخت بربستند و مردمان امین از میان آدمیان رفتند.

۳ـ هرکس دوستش را با زبان دوروئی فریب میدهد و بااو گفتگو میکند.

٤ـ بنابراین میطلبم که خداوند همه لبان چاپلوس را قطع‌کند و زبانهائی که گفتار تکبرآمیز میگویند.

٥ـ آنها ادعا دارند که با زبان خود موفق میشویم و لبان ما به‌ما کمك میکند و با گفته اینکه چه‌کسی سرور ما است به‌خدا کفر میگویند.

٦ـ به‌خاطر ظلمی که به‌بیچارگان شده و نالهٔ که فقیران سر میدهند. خداوند میفرماید: اکنون به‌کمك این بینوایان برخواهم خواست و آنهارا نجات خواهم داد.

۷ـ اقوال خداوند و امیدواریهای که به‌مامیدهد مانند نقره‌تصفیه‌شده پاك است و فرمان صاحب عالم هفت برابر این پاکتر است.

۸ـ خداوندا تو این بیچارگان را نجات ده و یکایك آنان را از این دوره بد پناه باش.

۹ـ زیرا اطراف سائلان خانه تورا ظالمان احاطه کرده تا آنان را بدام اندازند. و از اینکه بیچاره از خاك ندامت برخیزد حسادت میورزند.

سرود مخصوص שבועות عید گل‌ریزان

زبور ٦۸ سرودی که داود برای رهبر نوازندگان سرود:

۲ـ خداوند به‌نجات قومش اراده فرماید آنگاه دشمنان پراکنده و عدویانش منهدم گردند.

۳ـ همانطوریکه باد دود را می‌پراکند همانطور هم او عدویان را پراکنده میکند.

٤ـ همانطوریکه موم درمقابل آتش ذوب میشود همانطور هم ظالمان درمقابل عدل الهی نابود میشوند.

לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ: חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֶּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל: אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן: הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן: לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יְיָ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים:

۵ــ اما عادلان شادشده و چابکانه در پیشگاه خداوند خوشی و شادمانی خواهند کرد.

٦ ــ خداوند پدر بنی‌اسرائیل است که مثل یتیم می‌باشد، قیم اورشلیم است که‌مانندبیوه گردیده خداوندی است که در آسمانها درمقام مقدس متجلی است .

۷ــ خداوندا افراد متفرق بنی‌اسرائیل را درمصر جمع کرد و آنها را دریك خانه گرد آورد. اما مصریان برده‌دار در کشور خرابه و ویرانه خود باقی ماندند.

۸ــ خداوندا با توجه خاص خودت به بنی‌اسرائیل بهنگام خروج از مصر و با رهبری اکمل که درمیان آنها رهبری فرمودی نشان دادی که آزاد کردن بردگان ازجمله صفات تو است.

۹ــ زمین لرزید و آسمانها باران دادند و کوه‌سینای نیز از هیبت تجلی نور خداوند خدای اسرائیل بلرزه درآمد.

۱۰ــ خداوندا بایّد قدرتت نعمت‌هائی برای قومت نازل فرمودی و باران پربرکت را به‌سرزمین اسرائیل در موقعیکه تشنه آب بود خسته از فراق فرزندان عنایت فرموده و آنرا بانعمت آراسته گردانیدی.

۱۱ــ در این سرزمین قوم اسرائیل ساکن شدند و تو خداوند با احسانهای بی‌پایانت این سرزمین را برای این قوم فقیر از هرنظر آماده کردی.

۱۲ــ روزی خواهدآمد که خداوند فرمانش را به همه ملل اعلام‌کند وبشارت خودرا به‌همه لشکریان بی‌حد بشارت دهد.

۱۳ ــ سلاطین و لشکریان به ارض موعود آمده ودرآنجا دانش وکمال راتحصیل‌کنند دانشی که برایگان به همه تقسیم میشود .

۱٤ــ هنگامیکه اقوام در مرزهای آرام خود درکمال آسایش غنوده بودند پرهای‌کبوتر من (ملت اسرائیل) با دانش و علم تورات مزین میشدند و بامهای او با اوامر تورات که‌ازطلای ناب هم پاکتر بود پوشانیده میشدند .

۱۵ــ درکجا اتفاق افتاد؟ در جبل‌الله در کوه‌طور که‌نزدیك باشان است‌کوهی‌که‌درمیان همه‌کوههای منطقه باشان مخصوص است .

۱٦ــ هنگامیکه خداوند تورات را به فرشتگان پیشنهادکرد قوم یهود آنرا قبول‌کردند و باکسب نور از تورات مانند برفی که از آفتاب نور میگیرد درجهان جهل وظلمات‌پرتوافشان شدند

۱۷ــ ای ملتهائی که مانند کوه‌های رفیع قوی میباشید چرا میخواهید که این کوه کوچك را نابودکنید این کوهی‌که محل تجلی نور خداوند است . و اراده میکندکه همیشه درآن باقی بماند .

۱۸ــ ببینید که چقدر لطف الهی شامل قومش بود . بهنگام عطای ده فرمان هزاران هزار فرشتگان به زمین نزدیك شدند و نور جلال خداوند در میان ایشان به کوه تور نزول اجلال کرد .

۱۹ــ تو ای موسی به مقام فرشتگان صعودکردی و تورات راکه قسمتی ازآن متعلق به فرشتگان بود به غنیمت و قسمتی که متعلق به انسانها بود به‌عنوان هدیه ازآنهاگرفتی وبرای انسانها آوردی و باوجودیکه میدانستی کفار ، درزمین فراوانند نور خداوند را برزمین منعکس کردی .

בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה׃ הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵיהוִה אֲדֹנָי
לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃ אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו
קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃ אָמַר אֲדֹנָי
מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃ לְמַעַן תִּמְחַץ
רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאוֹיְבִים מִנֵּהוּ׃ רָאוּ
הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃
קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נוֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
תּוֹפֵפוֹת׃ בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי
מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי
יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃ צִוָּה
אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃
מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלָםִ לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׃
גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים
קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ׃ יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם
כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים׃ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃ לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי
שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

۲۰ــ متبارك باد خداوندی که هرروز نجات تازه‌ای برای ما بقدر استطاعت ما فراهم مینماید . زیرا همیشه او خداوند نجات‌بخش است .

۲۱ــ خداوند مهربان باوجودیکه مرگ و فنا برای انسانها به‌طریق مختلف فراهم کرده است، اما او نجات‌دهنده ما است.

۲۲ــ بلیات برسر دشمنان وکفار فرو خواهد ریخت .

۲۳ــ خداوند میفرماید : ازمیان ملتهای قوی وعظیم پراکندگان اسرائیل را جمع خواهم کرد . آنهارا ازجزایر بسیار بعید ودور به سرزمینشان برخواهم‌گردانید .

۲٤ــ بهنگام شکست دشمنت پاهایت را در رودهای خون‌خواهی گذاشت و سگان خون دشمنانت را به عنوان خوراك خواهند لیسید .

۲۵ــ خداوندا سزاوار است‌که این قوم را نجات دهی زیرا پدران ایشان سنت وآئین مقدس تورا دردریای صوف ودربیابان سینا برخود قبول‌کردند .

۲٦ــ آنوقت شاعران اقدام کردند که شعر دریارا بدرگاهت بسرایند . و در دنبال آنها نوازندگان به نواختن پرداختند و مریم خواهر موسی با دوشیزگان جوان دف بدست برای تمجید و تسبیح نام پرقدرت تو به‌جمع نوازندگان داخل شدند.

۲۷ــ با ارکستر کامل خداوند را تبریك‌گفتند حتی جنینی‌که دربطن مادر بودند بدرگاه خدای اسرائیل سرود خواندند .

۲۸ــ آنجا در دریای صوف سبط بنیامین موفق شد که بسلطنت برسد زیرا اولین نفری که وارد دریا شد نحشون نامی ازاین سبط بود اما سران یهود به‌آنها حسد ورزیدند وآنهارا باسنگ سنگباران کردند ، سران زبولون و نفتالی هم چنین‌کردند .

۲۹ــ ای بنیامین به خاطر پریدن اولین بار به دریا خداوند سلطنت پرقدرتی را به‌تو بخشید . تو ای خداوند که این همه معجزات واعجاب را برای ما انجام دادی . اکنون نیز قدرت خشم خودرا به دشمنانت نشان ده .

۳۰ــ وهمینکه سلاطین عالم شوکت قصر تورا در اورشلیم ببینند به تو سر تعظیم فرود آورده و بدرگاهت هدایا تقدیم وقربانی‌ها خواهند گذرانید.

۳۱ــ تمنی اینکه ای خداوند به اقوامیکه شبیه خوکهای درمیان نیزارها هستند نهیب ده و اشخاصیکه مانند گاوهای پروار هستند وملتهای دیگر مثل گوساله در مقابل آنهامیباشند وآنانیکه پرقدرتند وفقط بوسیله رشوه طلا میشود به‌آنها نزدیك شد وآنهائیکه پرقدرتند و ملت تورا باسارت بردند و درمیان جهان پراکنده نمودند و تاکنون هم باما سرجنگ دارند خدایا تو خودت باآنها بجنگ .

۳۳ ــ ای اقوام جهان بدرگاه خداوند زمر بگوئید همواره بدرگاه خداوند به خاطر آورده‌اهالی حبش بادستهای خود بدرگاه خداوند قربانی تقدیم خواهندکرد .

۳۲ــ ای اقوام جهان بدرگاه خداوند زمر بگوئید همراه بدرگاه خداوند به خاطر نجات بنی‌اسرائیل سپاس گزاریم .

۳٤ــ ای فرشتگان که ازازل وابد درآسمانها هستید خداوند را تسبیح‌گوئید به‌خاطر آنکه به دشمنان بنی‌اسرائیل باصدای رسا نهیب میزند .

۳۵ــ بدرگاه خداوندیکه به ملت اسرائیل قدرتش را آشکار نموده همانطوریکه به‌آسمانها و لشکربانش قدرتنمائی کرد سپاس گوئید .

۳٦ ــ خداوندا خشم‌تو از خرابه های بیت‌المقدس سهمناکتر است ، اوخداوندبنی‌اسرائیل است‌که قدرت و نیرو به ملتش عنایت میفرماید . خداوند متبارك باد .

ואח״כ מתפללין תפלת ערבית כמו בשבת (דף 173) עד ועל ירושלים (ואם חל בשבת אומרים ושמרו) ואח״כ אומרים:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם:

החזן אומר קדיש לעילא ואח״כ מתפללין התפילה.

תְּפִלָּה לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים

לְעַרְבִית לְשַׁחֲרִית וּלְמִנְחָה.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטָּל:

(בשמחת תורה וביום א׳ של פסח אומרים: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:)

«بقیه نماز شب عید را مانند شب شبات ادامه میدهد»

اینها هستند اعیادی که خداوند آنهارا مقدس خوانده و شما آنهارا درموعد خود محترم.شمارند .

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید .

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان بهخاطر اسمش

خداوند مددکار و فرجدهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی توبهمردگانحیات میبخشی. خدای نجاتدهنده هستی (در تابستان) شبنم را فرود مـیآوری (در زمستان) بهباد امر میکنی و باران را فرود میآوری.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

---

*) קדושה לש״ץ

(חזן) נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

(קהל) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(חזן) לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

(קהל) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהֹוָה מִמְּקוֹמוֹ:

(חזן) וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר:

(קהל) יִמְלֹךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

تقدیس و تجلیل‌میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی‌ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط نبی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم).

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است. دسته دیگری‌ازفرشتگان تسبیح‌کنان میگویند. جلال خداوند از مکان خود متبارك‌است. ودرگفتار مقدس به‌این مضمون نوشته شده است (یحزقل باب ۳).

خداوند خالق تو ای صیون تا ابد سلطنت خواهد کرد هللویا.

אַתָּה קָדוֹשׁ تو مقدسی و نام تو مقدس است. و مقدسان ترا تمام روز تهلیل میگویند. متبارك هستی تو ای خدا قادر مقدس.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה *) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

(בפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ:)

---

*) כשחל יום טוב במוצאי שבת אומרים ותודיענו.

וַתּוֹדִיעֵנוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן. וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ. וְחַגֵּי נְדָבָה. וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת. וּכְבוֹד מוֹעֵד. וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: עד כאן

אַתָּה   خداوندا تو مارا از بین همه اقوام انتخاب کـردی . مارا دوست داشتی و رضایت خودرا ازما اعلام فرمودی ومارا برهمه‌السنه فضیلت دادی و به اوامرت مارا تقدیس نمودی . ای سلطان ما را به بندگی خود قرین فرمودی ونام بزرگوار و مقدس خودرا برسرما نهادی ، خداوندا خالق ما با عشق و محبت این روز (شنبه استراحت بخش‌را) واین عید شادی‌آور را اعیاد وزمانهای برای شادی و این روز شنبه‌را و این روز عید (فطیر را) واین روز نیکوکه مقدس نامیده شده و زمان آزادی ما است .

اگر شب یکشنبه باشد תוֹדִיעֵנוּ را میخوانند

قوانین پرعدل را به ما تعلیم دادی وبه‌ما یاد دادی‌که چگونه رضای تورا دراجراء این قوانین فراهم نمائیم . خداوندا خدای ما شریعت راست و تورات برحق وقوانین واوامر نیکو به ما عنایت فرموده‌ای . وایام شادی بخش را به ما نصیب دادی واعیاد مقدس و جشن‌های دلخواه به‌ما میراث دادی روزهای هفته را از قدوسیت ایام عید فرق گذاشتی و روزهفتم را از شش روز مقدس‌تر گردانیدی و جداکردی و تقدیس نمودی قـوم اسرائیل را به‌قدوسیت خود.

(בשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ:)

(בסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

(בשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם (בשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)

(לסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.)

(לשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה.)

(לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.)

(לשבועות חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה.)

וּבְיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ

و این عید (هفته‌ها) را که روز نیکو و مقدس خوانده شده و زمان اعطای تورات به ما است واین عید (سایه‌بان‌ها) و این روز نیکو که‌مقدس خوانده شد و زمان خوشحالی ما است . و این عید (هشتم) و این روز نیکو که مقدس خوانده‌شد و زمان شادی ما است و بیادبود خروج از مصر آنرا تقدیس مینمائیم .

خداوند ما خدای پدران ما خاطره‌های ما ارتقاع یابد و برسد و دیده شود و مقبول افتد و شنیده شود مورد تفقد قرارگیرد وهم‌چنین خاطره اجداد ما وخاطره اورشلیم شهر تو ویاد مسیح فرزند داود بنده تو و یاد همه قوم بنی‌اسرائیل درحضور تو تذکر داده شود تا موجب خلاصی شود وبه‌وجه احسن مورد لطف احسان ورحمت قرارگیریم ودراین روز شنبه ودراین روز عید «سایه‌بانها» ودراین عید «هشتم» واین عید «فطر» واین عید «هفته‌ها» ودراین‌روز نیکو که مقدس خوانده شده‌است. دراین روز برما رحم فرمائی ومارا نجات دهی. خداوند خدای ما دراین روزمارا نیکوئی یادآورد وبابرکت ما مرا مورد تفقد قرارده ومارا بازندگی نیکو فرج‌ده وبه‌کلام نجات ورحمت مارا بشارت‌ده.

וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֶלָה. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבְּתוֹת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

به ما شفقت فرما ورحم کن لطف ومهربانی در حق ما مبذول داشته نجاتمان ده چشمان ما بسوی تو است . زیرا تو خداوند و سلطان بخشنده و مهربان هستی .

וְהַשִּׂיאֵנוּ خداوندا خدای ما مارا با برکت اعیادت ، زندگی و سلامتی و خوشحالی و همانطوریکه رضای تو است و فرموده‌ای همواره قرین برکت فرما .

مارا به اوامرت تقدیس کن و از تورات خود مارا نصیب ده و ازنعمات خود مارا مستفیض گردان . جان مارا به‌نجات خود شادگردان . وقلب‌مارا برای عبادت حقیقی تو طاهر گردان. نصیب ده ما را ای خداوند خدای ما به عشق ورضا باشادی و خوشحالی روز (شنبه) واعیاد مقدست را . و به این هدیه تو قوم اسرائیل که تقدیس‌کننده نام تو هستند شادگردند .

ای خدای تقدیس‌کننده شنبه و اسرائیل واعیاد تو متبارك هستی

רְצֵה ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان

قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوندکه نورتجلی وفره‌ایزدی خودرا بصیون برمیگردانی.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی.

درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. بپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز به هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق‌که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

וְעַל כֻּלָּם درباره همه این‌وقایع متبارك و متعال ورفیع است همواره اسم توای سلطان ما دائما و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

این جملات در روزهای بین روش‌هشانا وکیپور گفته میشود.

پروردگارا مقرر فرما که همه افرادیکه باتو پیمان بسته‌اند سرنوشت آنها به حیات نیکو رقم زده شود .

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تو را بـــا حقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده و مددکار ما هستی . متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط ستایش ترا سزا است.

הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת התפלה אומר הש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהוָֹה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָֹה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָֹה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי

برکات کهنیم . ای‌خالق ما و خالق اجداد ما مارا به برکات سه‌گانه که در تورات موسی بنده‌ات مرقوم است متبارك گردان. آن برکاتی که از دهان هارون و فـرزندانش قوم مقدس تو صادر شدنـد و مضمون آنها چنین بود :

خداوند ترا برکت داده ومحافظت فرماید . نور جلالش را برتو تابانده وبرتو شفقت فرماید خداوند خشم خودرا از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید . نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنهارا برکت دهم .

שִׂים پروردگارا خوبی و برکات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك‌گردان.

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

יִהְיוּ ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام

מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

(אם חל בשבת אומרים ויכולו, ברכת מעין שבע) קדיש תתקבל (בשבת מזמור לדוד ה׳ רועי) בפסח בצאת ישראל (דף 307). בשבועות, סוכות ושמיני עצ״ת שיר המעלות לדוד שמחתי (דף 292) קדיש יהא שלמא, ברכו, עלינו לשבח ויגדל.

קִדּוּשׁ לֵיל שָׁלֹשׁ רְגָלִים

אם חל יום טוב בשבת אומרים ויכולו.

יוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואם חל יום טוב בחול מתחילין מכאן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطر یمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند .

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

اگر شنبه باشد از יום ששי میخوانند

יום הַשִּׁשִּׁי : آفرینش آسمانها و زمین و همهٔ منضماتش خاتمه یافتند.

خداوندَ در روز هفتم از همهٔ آفریَده‌هائی که خلق کرده بود فارغ شد، در روز هفتم بعداز همه‌کارهائی که انجام داده بود تعطیل مقرر کرد، خداوند روز هفتم را برکت‌داد وَ آنرا تقدیس نمو زیرا در آن روز ازهمه کارهای خلقت و همه آفرینش‌های که آفریده بودِ فارغ شد.

با اجازه حضار

متبارك‌باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که میوهٔ انگور را آفریده‌ای.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן (אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

(בסכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

(בשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

(בפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ:)

(בשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ:)

(בשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים (וְשַׁבָּתוֹת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים: שהחיינו

متبارك هستی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم‌که مارا از

میان همه اقوام انتخاب فرمودی‌واز همه السنه‌ها افضل نمودی وبه اوامرت

مارا مقدس‌گردانیدی وباعشق این روزشنبه‌واعیادت شادی بخش وجشن‌ها

و زمانهای خوشحال‌کننده به‌ما اعطاکردی . واین (روز شنبه) و این عید

سایه‌بانها واین روز نیکوکه مقدس خوانده شده وزمان شادی ما است .

و این عید (هفته‌ها) واین روز نیکوکه مقدس خوانده شده و زمان اعطای

تورات است و این عید مصاکه بیادبود خروج از مصر مقدس خوانده شده.

زیرا ما را انتخاب کرده‌ای ومارا ازمیان همه ملل تقدیس نموده‌ای

و شنبه (اعیاد مقدست) را باعلاقه ورضای خاطر با شادی و سرور به ما

سهم دادی .

ای خدای تقدیس‌کننده قوم اسرائیل و اعیاد تو متبارکی .

ואם חל יום טוב במוצאי שבת אומרים קודם שהחיינו שתי ברכות אלו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

באחרונים של פסח אין אומרים שהחיינו.

(בליל שני של סכות אומר תחלה ברכת שהחיינו ואח״כ לישב בסוכה):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

שַׁחֲרִית לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים

מסדרים הזמירות בקול נעים כמו בשבת עד גאל ישראל ומתפללים העמידה כמו בדף 324. ואומרים ההלל (דף 306). ואומרים קדיש ומוציאין שני ספרי תורה. ואחר קריאת התורה וההפטרה מברכים למלך ולקהל ואשרי כמו דף 244. ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים קדיש ומתפללים מוסף.

اگر شب یکشنبه باشد این دعارا نیز میخوانند :

ای خداوند خدای ما خالق عالم‌که نورآتش را خلق کرده‌ای تـو متبارك هستی.

متبارك هستی تو ای خداوند خـدای ما سلطان عالم کـه بین قدوس‌وهفته وبین نور وتاریکی وبین قوم اسرائیل وسایر اقوام فرق گذاشتی واین روز هفتم از شش روز هفته مقدس‌تر گردانیدی وجداکردی و قوم اسرائیل را با قدوسیت خود تقدیس‌کردی ای خدائی که بین قدوسیت شنبه و قدوسیت اعیاد فرق‌گذاشته‌ای تو متبارك هستی .

موقع نشستن درسایه‌بان:متبارك هستی تو ای خداوند خدای‌ما سلطان عالم که مارا مقدس گردانیدی و به اوامرت به‌ما امر دادی که در سوکا بنشینیم .

בָּרוּךְ متبارك هستی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا زنده‌گذاشتی واستوارکردی وموفق‌گردانیدی‌که به‌این ایام برسیم .

תְּפִלַּת מוּסַף לִרְגָלִים.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. מוֹרִיד הַטָּל:

(בשמחת תורה וביום א' של פסח אומרים: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:)

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

خداوندا لبانم را بگشا تا دهانم مدح تو را گوید .

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما و خدای پدران ما خدای ابراهیم خدای اسحق و خدای یعقوب قادر عظیم جبار و مهیب. قادر متعال مجری احسانهای نیکو. آفریننده همه ویادآورنده فضیلت اجداد.وآورنده منجی با محبت برای فرزندانشان به‌خاطر اسمش

מֶלֶךְ خداوند مددکار و فرج‌دهنده و محافظ متبارك هستی تو ای خداوند سپر ابراهیم.

אַתָּה ای خداوند تو همیشه قهرمانی توبه‌مردگان‌حیات می‌بخشی. خدای نجات‌دهنده هستی (در تابستان) شبنم را فرود مـی‌آوری (در زمستان) به‌باد امر میکنی و باران را فرود میآوری.

מְכַלְכֵּל زندگان را به‌احسان روزی میدهی. و باکثرت رحمتت مردگان را احیامینمائی. افتادگان‌را تکیه‌گاهی وبیماران راطبیب. اسیران را آزاد میکنی و برای خوابیدگان درخاك به‌عهد خود وفا می‌نمائی. ای صاحب جبروت کیست مانند تو؟ و چه‌کسی مثـل تواست ای سلطانیکـه میمیرانی و هستی می‌بخشی و نجات را می‌رویانی.

וְנֶאֱמָן در زنده نمودن مردگان تو امینی متبارکی تـو ای خداونـد احیاءکننده مردگان.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

*) קדושה לש"ץ.

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. וּמְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ. הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מַלְכֵּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שֵׁנִית. וְיַשְׁמִיעֵנוּ

אַתָּה تو قدوسی و نامت قدوس و مردمان مقدس هر روز تـرا ستایش میکنند زیرا تو سلطان عظیم و مقدس هستی. ای خداوند قادرمطلق و قدوس متبارك هستی تو.

تقدیس و تجلیل‌میکنیم تو را . به زیبائی کلام فرشتگان نورانی‌ومقدس که سه‌بار تورا تقدیس کرده چنانکه توسط بنی تو گفته شده است (اشعیا باب ششم) .

یکدیگر را مخاطب نموده میگویند . قدوس . قدوس . قدوس است خداوند رب‌الجنود و گیتی از جلال او مملو است.

جلال او همه عالم را پر کرده است. فرشتگان خادم میپرسند کجا است مقام جلال کبریائیش. در مقابل آنها دسته دیگر از فرشتگان تسبیح‌کنان میگویند. متبارك است جلال خداوند از جایگاهش.

از جایگاه خود، او با رحمت به‌قومش توجه میفرماید زیرا نامش را عصر و صبح هرروز و دائما بیگانگی میستایند و دوبار در روز با علاقه و عشق میگویند.

بشنو ای بنی‌اسرائیل خداوند خدای ما خدای یگانه است.

او خداوند ما است او پدر ماست او سلطان ما است او ناجی ما است او باردیگر مارانجات‌داده خلاص خواهدکرد و با رحمتهایش در نظر هر ذی‌حیاتی بگوش ما ندا داده میفرماید. اینك در آخرت مثل اول شما را نجات خواهم داد تا اینکه خدای شما باشم من هستم خداوند خدای شما. و در کتب مقدسه تو مکتوب است ای صیون خداوند تا ابد دوران بدوران سلطنت خواهد کرد هللویا.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן. אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

(בפסח) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ:)

(בשבועות) חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ:)

(בסכות) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

קדושה לש״ץ

בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל־חַי לֵאמֹר: הֵן גָּאַלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֵאשִׁית לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה خداوندا تو مارا از بین همه اقوام انتخاب کـردی .

مارا دوست داشتی و رضایت خودرا ازما اعلام فرمودی ومارا برهمه‌السنه فضیلت دادی و به اوامرت مارا تقدیس نمودی . ای سلطان ما را به بندگی خود قرین فرمودی ونام بزرگوار و مقدس خودرا برسرما نهادی ، خداوندا خالق ما با عشق و محبت این روز (شنبه استراحت بخش‌را) واین عید شادی‌آور را اعیاد وزمانهای برای شادی و این روز شنبه‌را و این روز عید (فطیر را) واین روز نیکو که مقدس نامیده شده و زمان آزادی ما است .

و این عید (هفته‌ها) را که روز نیکو و مقدس خوانده شده و زمان اعطای تورات به ما است واین عید (سایه‌بان‌ها) و این روز نیکو که‌مقدس خوانده شد و زمان خوشحالی ما است . و این عید (هشتم) و این روز نیکو که مقدس خوانده‌شد و زمان شادی ما است و بیادبود خروج از مصر آنرا تقدیس مینمایم .

(בשמיני עצרת שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ:)

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בְּנְוֵה הֲדָרֶךָ. בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן. שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי. וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּא אֱלֹהֵינוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסַף (בשבת אֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת)

خدای‌ما خدای پدران‌ما به خاطر خطاهایمان از سرزمین خـود آواره شده‌ایم وازخاك خود دور مانده‌ایم ونمیتوانیم به دیدن و سجده کردن در خانه برگزیده تو وقصر پر جلال تو وازخانه بزرگ و مقدسی که نام تو بر آن گذاشته شده است موفق شویم . زیرا دست اجانب برمقدسات تو دراز است . رضای تو ای خداوند ما و خدای اجداد ما سلطان مهربان بر آن تعلق گیرد که برگشته وبرما رحم‌فرمائی‌وبربیت‌المقدس بارحمت‌های بیشمارت رحم‌آوری . آنرا دوباره بناکن وجلالش‌را روزافزون فرما .

ای پدر ما سلطان ما خداوند ما فرّه ایزدیت را بزودی برما بتابان‌ومارا درنظر همه افراد ذیروح سرافراز و مفتخر گردان . و پراکنده‌شدگان را جمع‌آوری فرما وآوارگان مارا ازچهار اکناف عالم جمع‌کن . ومارا به دیدن شهر صیون باشادمانی بیاور واورشلیم شهر مقدست را با شادی ابدی قرین فرما . استدعا داریم ای خداوند مارا موفق‌گردان تادرآنجا قربانی‌هائی‌که مدیون هستیم بدرگاهت تقدیم‌کنیم قربانی دائمی مطابق رسوم واضافه‌های آن طبق سنت وهم‌چنین این قربانی خاص روز شنبه را

(בסכות יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת).

(בשמיני עצרת יוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת).

(בפסח יוֹם חַג הַמַּצּוֹת).

(בשבועות יוֹם חַג הַשָּׁבֻעוֹת).

אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ. בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. הַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ. שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכוֹ. וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה שָׁלשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ

(عید سایه‌بانها) و عید هشتم و عید (فطیر) وعید (هفته‌ها) را و این‌روز نیکوکه مقدس خوانده شده همه این قربانیها را بدرگاهت تقدیم کنیم. و طبق دستورات و رضای تو بارضامندی همانطوریکه در تورات توسط موسی بنده‌ات مندرج شده است انجام دهیم .

אֱלֹהֵינוּ خداوند ما خدای پدران ما سلطان بخشنده و مهربان برما رحمت‌آور . خوبی و نیکوئی برا ی‌ما بخواه . باکسرت رحمت بسوی ما برگردد . به خاطر اجداد ماکه رضایت تورا فراهم میکردند . خانه‌ات‌را مثل اول بناکن و بیت‌المقدس را در جایگاهش آراسته گردان . مارا به دیدار تجدید بنایش موفق گردان. و به‌برپاشدنش شاد شویم و فرّه ایزدیت درمیان آن مستقر فرما. و کاهنان را به‌عبادت درآن ولاویان را به‌سرود وبنی‌اسرائیل‌را به خواسته‌هایشان برگردان. تابه‌آنجاآمده دیدن کنیم‌وسه دفعه درسال درآنجا سجده نمائیم . همانطوریکه در تورات‌آمده است .

سه دفعة در سال هر فرد ذکور تو در جایگاهی که خداوند انتخاب فرموده به زیارت آئید در عید فطر در عید هفته‌ها و در عید سایه‌بان‌ها، بهنگام زیارت دست خالی نیائید .

כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֶלָה. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבְּתוֹת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

بلکه هر کس مطابق برکتی که خدا به او داده است هدیه بیاورد .

וְהַשִּׂיאֵנוּ خداوندا خدای ما مارا با برکت اعیادت ، زندگی و سلامتی و خوشحالی و همانطوریکه رضای تو است و فرموده‌ای همواره قرین برکت فرما .

مارا به اوامرت تقدیس کن و از تورات خود مارا نصیب ده و ازنعمات خود مارا مستفیض گردان . جان مارا به‌نجات خود شادگردان . وقلب‌مارا برای عبادت حقیقی تو طاهر گردان. نصیب ده ما را ای خداوند خدای ما به عشق ورضا باشادی و خوشحالی روز (شنبه) واعیاد مقدست را . و به این هدیه تو قوم اسرائیل‌که تقدیس‌کننده نام تو هستند شادگردند .

ای خدای تقدیس‌کننده شنبه و اسرائیل واعیاد تو متبارك هستی

רְצֵה ای خداوند خالق ما از قوم خود بنی‌اسرائیل راضی شو ودعای آنان را بپذیر وانجام فرایض عبادت خاص را به خانه‌مقدس خود برگردان

قربانی های سوختنی بنی‌اسرائیل و ثنای آنان را با محبت و رضایت قبول فرما وعبادتی که بندگانت بنی‌اسرائیل بجا می‌آورند همواره مورد رضایت تو باشند.

וְאַתָּה و تو برحمت های کثیرت . به ما توجه کن و از ما راضی شو و چشمان ما موفق به دیدار تجلی ذات اقدس تو همراه رحمت درصیون شوند متبارك هستی تو ای‌خداوندکه نورتجلی وفرءایزدی خودرا به‌صیون برمیگردانی.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ. צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה:

וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה

*) בחזרת העמידה כשהחזן אומר מודים הקהל אומרים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מוֹדִים اقرار داریم که تو خداوند خالق ما و خالق اجداد ما همیشه و مدام هستی مصور کننده ما وموجب حیات ما و سپر وملجاء ماتوهستی. درهمه ادوار ترا ستایش میکنیم و شکوه ترا تعریف میکنیم. سپاس درباره حیات ما که بدست تو سپرده شده است و جان ما که امانت تواست. درباره معجزاتی که همواره و اعجاب و نیکوئی هائی که در هرروز بـه هنگام سحر ونیم‌روز وشامگاهان بخاطر ما انجام میدهی. ای خدائیکه نیك مطلق هستی‌ورحمتهای توپایانی ندارد. ای‌رحمت مطلق که احسانهایت پایان‌ناپذیر است تاابد امیدهایمان بسوی تواست.

וְעַל כֻּלָּם درباره همه این‌وقایع متبارك و متعال ورفیع است همواره اسم توای سلطان ما دائما و همه ذی‌حیات ترا ستایش خواهند کرد. سلاه

וִיהַלְלוּ ای مظهر نیکوئی تهلیل و تبریك میگویند نام اعظم تو را با حقیقت زیرا تو خدای نجات‌دهنده و مددکار ما هستی . متبارکی تو ای خداوندی که نام تو نیکوئی است و فقط‌ستایش ترا سزا است.

הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

בחזרת התפלה אומר הש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו הַכֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חַיִּים חֵן וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי

برکات کهنیم . ای‌خالق ما و خالق اجداد ما مارا به برکات سه‌گانه که در تورات موسی بنده‌ات مرقوم است متبارك گردان. آن برکاتی که از دهان هارون و فرزندانش قوم مقدس تو صادر شدند و مضمون آنها چنین بود :

خداوند ترا برکت داده ومحافظت فرماید . نور جلالش را برتو تابانده وبرتو شفقت فرماید خداوند خشم خودرا از تو برطرف گردانیده و به تو سلامتی عنایت فرماید . نام مرا در بنی‌اسرائیل رواج دهید تا من آنهارا برکت دهم .

שִׂים پروردگارا خوبی و برکات . زندگی و احسان و شفقت عدالت و رحمت را برما وبرجمیع‌قوم اسرائیل بگستران. وهمگی ما را پروردگارا به نور جلالت برکت‌ده . زیرا با برکت نور جلالت ای خداوند خالق ما تورات و زندگی. محبت و احسان . عدالت ورحمت . برکت و سلامتی به ما عنایت فرمودی و با نظر نیکو مارا برکت ده و قوم اسرائیل را درکمال قدرت و صلح متبارك گردان.

בָּרוּךְ متبارك هستی توای خداوندیکه قوم اسرائیل را به کلمه صلح وبرکت فرمودی . آمین .

יִהְיוּ ای‌خدای خالق ونجات دهنده ما عرایض ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند

אֱלֹהַי خدای من‌زبانم را از بدی باز دار . و لبانم ازگفتار حیله حفظ فرما . جانم در مقابل دشنام دهندگانم ساکت باشد بطوریکه خودرا مثل خاك گردانم که هرعابری اورا لگدمال کند. قلب مارا به دستورات خود بگشا تا اینکه جانم اوامر تورا تعقیب کند. و کسانیکه علیه من اقدام

מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ. וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ואומר החזן קדיש תתקבל. אין כאלהינו. פטום הקטורת. כל ישראל. תנא דבי אליהו. וקדיש דרבנן. וברכו. ועלינו לשבח. הכל כמו בשחרית של שבת (דף 259). והולכים לבתיהם שמחים ושמחים לכבוד המועד הקדוש. והקב"ה יהיה בעזרם:

בִּרְכַּת כֹּהֲנִים

בשעה שהכהנים עולים לדוכן אומרים בלחש:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁתְּהֵא בְּרָכָה זוֹ שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְאַל יְהִי בָהּ מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

והחזן קורא בקול רם כהנים, והכהנים אומרים בקול רם:

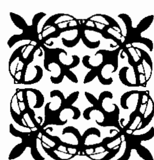
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן. וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

میکنند بزودی مشورت‌های آنان راباطل و افکارشان را برهم‌بزن تا اینکه افکار بدشان چون خاشاك درمقابل باد باشند و فرشته خدا آنها را برطرف کند اگر ما سزاوار این تفضل نیستیم مارا به خاطر اسمت و به خاطریمینت و به خاطر تورات و به خاطر قدوسیتت ببخشا تا اینکه حبیبان تو خلاص شوند.

فرج‌ده مارا به خاطر یمین خود و مارا اجابت فرما. عرایض دهان ما و دعاهای قلب ما مورد رضای تو واقع شوند.

יְהִי רָצוֹן خداوندا خالق ما رضای تو براین تعلق گیرد برکتی را که به ما دستور دادی که بوسیله آن قوم اسرائیل را تبرک کنیم برکت کامل و عاری از نقص باشد بطوریکه هیچ گونه مانع و گناه از ابتداء تا انتهای آن در آن دیده نشود.

متبارک باد نام تو خداوند خالق ما سلطان عالم که ما را به قدوسیت اهرون تقدیس کرده وبه ما امر فرمودی که قوم ایسرائیل را با عشق و دوستی دعا کنیم.

תִּקּוּן חֲנֻכָּה.

ליל כ״ה בכסליו מתחילין ערבית ממזמור הזה:

(ל) מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ
יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי
שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל
נַפְשִׁי. חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים
בִּרְצוֹנוֹ. בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי
אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ
הֶעֱמַדְתָּ לְהַרְרִי עֹז. הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי
נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא. וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: מַה
בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי:
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי. פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי
שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם. יְיָ אֱלֹהַי
לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

ומתפללים תפלת ערבית כמו בחול. ואומרים על הנסים בברכת מודים. ואחר העמידה אומר קדיש תתקבל, ומדליקין נר של חנוכה בבהכ״נ כדי לפרסם הנס. והיחיד ידליק בבית. ואלו הם הברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל
חֲנֻכָּה:

«جشن حنوکا»

زبور ۳۰ زبوری که حضرت داود بهنگام افتتاح بیت‌المقدس سرود

۲ـ خداوندا ترا ستایش می‌کنم که مرا سرافراز کرده و دشمنانم برمن خرسند ننمودی

۳ـ خداوندا من بدرگاه تو استغاثه کردم
به کلیه دردهایم شفا دادی .

٤ـ خداوند جان مرا از هلاکت رهانیدی
مرا زنده گذاشته تا به اسفل وارد نشوم

۵ـ ای فاضلان بدرگاه او زمر بخوانید و یاد مقدس اورا گرامی بدارید.

٦ـ زیرا خشم او فقط یك لحظه است
اما رضایش زندگی ابدی است

۷ـ شبانگاه باگریه به بستر رفتم
اما صبحگاهان با ترنم برخاستم

۸ـ بهنگام آسایش به خود گفتم
هیچگاه لغزش نمی‌یابم .

۹ـ اما خداوند همه چیز بسته به رضای تو است و تو به‌کوه‌نشینان قدرت دادی و اگر یك‌لحظه لطف خودرا ازمن‌دریغ‌نمائی هراس‌مرادربرمیگیرد.

۱۰ـ خداوندا بسوی تو میخوانم و بدرگاه تو مینالم

۱۱ـ چه فایده داردکه جان من بمیرد
اگر جسدم خاك شود آیا میتواند ترا ستایش کند

۱۲ـ خداوندا بمن شفقت فرما و دعای مرا مستجاب‌گردان خداوندا تو مددکار من باش

۱۳ـ عزایم را به شادی مبدل نمودی
لباس عزا را از من دورکرده ومرا به شادی ملبس‌گردانیدی .

۱٤ـ به همین خاطر جلال تورا می‌ستایم و سکوت نمی‌کنم ای خداوند خدای من تا به ابد ترا سپاس می‌گویم .

(درفاصله بین ۲۵کیسلو تا۳ طبت ۸ شبانه‌روز عید حنوکا است‌که به یادبود قیام سلحشوریهای مکابی ها جشن گرفته می‌شود و هرشب ازشب اول به ترتیب دو شمع روشن می‌کنند و هرشب یك شمع اضافه می‌شود تا شب آخر که ۹ شمع روشن میگردد.)

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس نموده و به اوامرت به ما دستور دادی تا چراغ‌های مخصوص حنوکا را روشن کنیم .

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בליל ראשון אומרים גם שהחיינו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפּוּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל־שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵן. וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֶלָּא לִרְאוֹתָן בִּלְבָד. כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ:

ואומרים מזמור שיר חנוכת כדלעיל וקדיש יהא שלמא רבא. וברכו. ועלינו (דף 160).

בשחרית מתפללים כשאר הימים. ואומר על הניסים בברכת מודים ואחר חזרת ש״ץ גומרים ההלל כמו דף 306. ואח״כ אומר קדיש לעילא. ואומר ש״ץ יהי ה׳ אלהינו עמנו וכו׳ כמו בחול. ומוציאין ס״ת וקורין ג׳ גברי בפרשת נשא וקורא כהן מן וידבר עד לפני המשכן, לוי עד לחנוכת המזבח. ישראל עד נחשון בן עמינדב. ביום שני של חנוכה קורא כהן מן ביום השני עד מלאה קטרת. לוי עד בן צוער. וישראל חוזר וקורא ביום השני עד בן צוער וכן בכל יום נשיא של יום וביום השמיני גומרין כל הפרשה ומתחילין פרשת בהעלותך עד כן עשה את המנורה. ויש מקומות שישראל קורא בכל יום נשיא של מחר:

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که معجزاتی درباره پدران ما درآن زمان در چنین روزهائی انجام دادی .

(شب اول این برکت را می‌خوانند)

ای خداوند خدای ما سلطان عالم‌که مارا زنده‌گذاشته و برپاداشتی ومارا به‌این روز رسانیدی نام تو متبارك است .

הַנֵּרוֹת این چراغها که ما آنها را روشن میکنیم سمبلی است از یادآوری معجزات و فرج‌ها و جبروت ونجات معجزات وتسلی‌که درباره پدران ما درآن زمان در چنین روزهائی انجام دادی . این واقعه توسط کاهنان مقدس تو انجام‌گرفت و تمام این هشت شب حنوکا این چراغها مقدس میباشند و ما اجازه استفاده از نور آنهارا نداشته وفقط باید به آنها نگاه کنیم . فقط بعنوان سپاس‌گذاری بنام تو میباشدکه معجزات و نجات و اعجاب درباره ما به منصه ظهور رسانیدی .

درشبهای حنوکا بعد ازاین مراسم قدیش بارخوگفته به عرویت مثل شبهای دیگر ادامه میدهند و در עַרְבִית عال هنسیم می‌خوانند. ودر نماز صبح مثل سایر روزها است و در שחרית عال هنسیم می‌خوانند و هلل‌کامل قرائت می‌کنند سپس قدیش لعلا و توراة را مثل هرروز هفته به منبر میبرند ودرقسمت پراشای ناسو هرروز مطلب آن‌روز را میخوانند .

בשבת. ויזהר להדליק נר של חנוכה קודם נר של שבת. והיחיד מדליק נר של חנוכה בביתו קודם לכתו לבית הכנסת:

שבת של חנוכה

שבת של חנוכה מתפללים כסדר שבתות. ואומר על הנסים בברכת מודים וגומרין את ההלל. ואומר קדיש תתקבל. ומוציאין שני ספרים, בספר ראשון קורין שבעה גברי בפרשת השבוע. והמפטיר קורא בחנוכת הנשיאים בנשיא של יום. ואומר הפטרת רני ושמחי. וגומר כסדר שבתות:

ר״ח טבת שחל בשבת

ר״ח טבת שחל בשבת מתפללים כסדר שבתות ואומר יעלה ויבא בברכת רצה ועל הנסים בברכת מודים וגומרין את ההלל. ואומר קדיש תתקבל. ומוציאין שלשה ספרים בראשון קורין בפרשת השבוע וקורין ששה גברי ואינו אומר קדיש. לשניה קורא בספר שני בר״ח מן וביום השבת עד ונסכו ואומר חצי קדיש. והמפטיר קורא בספר שלישי בחנוכת הנשיאים בקרבן של יום. ואומר חצי קדיש ואומר הפטרת רני ושמחי. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר חצי קדיש. ואומר תפלת מוסף לשבת וראש חודש (דף 249). ואומר על הניסים בברכת מודים. וגומר כסדר שבתות:

תִּקּוּן פּוּרִים.

שבת שלפני פורים מתפללין כל הזמירות. וקודם ברוך שאמר אומרים מי כמוך. ויש שאומרים בשחרית אחר קדיש תתקבל.

מִי כָמוֹךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ. מִי דוֹמֶה לָּךְ. וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ: אָדוֹן חַסְדְּךָ כֹּל יֶחְדָּל. אֲמִתְּךָ מִבְצַר עוֹז וּמִגְדָּל. כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל. וּמַחְסֶה לְאֶבְיוֹן בַּצַּר לוֹ: בִּימֵי חָרְפֵּי מִקַּדְמוֹנַי. בִּי דִּבֶּר רוּחַ יְיָ. וְהַיּוֹם אִם גֵּרְשׁוּנִי עֲוֹנַי. דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ: גְּמָלַנִי מֵאָז טוֹבוֹת. גְּלוּיוֹת יְדוּעוֹת לַלְּבָבוֹת. גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת קְרוֹבוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ: דְּמֵי מִתְקוֹמְמַי אַזֶּה. וְדִגְלֵי אָרִים כִּדְבַר כָּל־חוֹזֶה. הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קִוִּינוּ לוֹ: הַיּוֹם אַבִּיעָה חִדוֹת. הָיוּ מִנִּי קֶדֶם עֲתִידוֹת. נִפְלָא בָם הַמֵּבִין צְפוּנֵי סוֹדוֹת. יוֹצְרִי מִבֶּטֶן עֶבֶד לוֹ: וַיְהִי בִּימֵי

اول ماه طبت که روز شبات باشد مانند سایر شنبه‌ها نماز صبحگاهان‌را اقامه میکنند و قبل از רצה יעלה ויבא میخوانند و بعد از מודים ועל הניסים قرائت میشود و بعد از לחש הלל کامل که در نماز اول ماه نوشته شده قرائت میگردد . سپس قדיש תתקבל میگویند . سه ספר تورات بیرون میآید اولی مخصوص هفته و دومی مخصوص ראש חודש که ביום ה میباشد و در سومی که חנוכה مربوط به קרבן میباشد .

موصاف نیز به‌طریق שבת ור"ח ועל הניסים اضافه میکنند.

روز شنبه قبل از پوریم که روزهای ۱۳ و۱٤ ادار نزدیك به نیسان اتفاق میافتد این قصیده را قبل از بیرون آوردن تورات میخوانند :

מִי כָמוֹךָ ای خداوند کیست مانند تو به‌حقیقت مانندی برای تو نیست.

چه چیز میتواند شبیه تو باشد ، زیرا شبیهی برای تو نی .

ای خداوند احسانهایت هیچگاه از ما دریغ نشده ، حقیقت تو مانند باروهای قوی میباشد زیرا پناه فقرا تو هستی و پشتیبان مسکین هنگامیکه در عذاب است .

בִּימֵי از ایام قدیم و جوانیهایم موقعیکه از جانب‌خداوند مستقیما به ما وحی میرسید وهم‌چنین امروز هم که به‌خاطر گناهانمان ازماوای خود طرد شده‌ایم خداوند محبوب ما است وماهم مورد توجه اوئیم.

נִמְלְנוּ همواره آشکار و نهان هر گاه به عذاب نزدیك شده‌ایم . مارا از نعمت خود مستفیض کرده است خوشا به حال کسانیکه فقط به او توکل دارند

דְּמֵי عَلَم موفقیت را طبق فرمان انبیاء برمی‌افرازم. خون دشمنان‌را میپاشم. زیرا این خدای‌من است که بدرگاه او انتظار میکشیدیم .

הַיּוֹם امروز از داستانهای قدیم که قبلا پیش‌بینی شده بودند و از اعجاب شگرف برای عارفان اسرار صحبت میکنیم . زیرا خالق من مرا از بطن مادر برای بندگی خودانتخاب فرمود .

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. מֶלֶךְ הוּקַם עַל כִּבְרוֹשׁ. נִשָּׂא וָרָם עַל כָּל־קָצִין
וָרֹאשׁ. וַיְיָ הֵנִיחַ לוֹ: זְמַן בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ. לְהַרְאוֹת
לְכָל עֲבָדָיו תְּכוּנָתוֹ. וְאַבְנֵי נֵזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל אַדְמָתוֹ.
וַעֲפָרוֹת זָהָב לוֹ: חֵלֶק לְכָל־בְּנֵי שׁוּשַׁן נָתַן. וְהִקְדִּישׁ
קְרוּאָיו כְּחָתָן. בַּחֲצַר גִּנַּת בִּיתָן. אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ: טַעַם
עֲשׂוֹת רְצוֹן כָּל־אִישׁ וְיִצְרוֹ. וְאֵין אוֹנֵס לְאִישׁ יַיִן עֲבָרוֹ.
וְלָתֵת לְכָל שׁוֹאֵל דֵּי מַחְסוֹרוֹ. אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ: יַחַד אֻסְּפוּ
כָּל־הַנִּדְרָשִׁים. גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים.
וּמִשְׁתֵּה הַנָּשִׁים כַּאֲנָשִׁים. שִׁבְעַת נָשִׁים יְסַפְּרוּ לוֹ: כְּטוֹב
לֵב הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן. אָמַר לְהָבִיא לְפָנָיו אֶת יְפַת הָעַיִן. וַתְּמָאֵן
כִּדְבָרוֹ לֵאמֹר אָיִן. הֵעֵזָּה פָּנֶיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ: לַקְּרוֹבִים
אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֵּן. שָׁאַל וַיְעָצֵהוּ מְמוּכָן. הוּא הָמָן
לַפּוּרְעָנוּת מוּכָן. לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ: מוֹעֲצוֹתָיו כַּדָּת
נְתוּנוֹת. הָיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת. כִּי לוּלֵי אִגְּרוֹת
רִאשׁוֹנוֹת. גַּם פְּלֵיטָה לֹא הָיְתָה לוֹ: נוֹעַץ לִקְרוֹא לְכָל־
הֲמוֹנָיו. לְהָבִיא כָּל־יְפַת תֹּאַר לְפָנָיו. וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב
בְּעֵינָיו. מָהוֹר יְמַהֲרֶנָּה לוֹ: סִגְסֵן לְיָאִיר הֵאִיר וְזָרַח. יָשִׂישׂ
כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: טֶרֶם מַכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח. כִּי הִפְלָה
יְיָ חָסִיד לוֹ: עִמּוֹ נֶאֱמָנָה הֲדַסָּה תַּמָּה. הִיא אֶסְתֵּר בַּת
דֹּדוֹ בָּרָה כַּחַמָּה. וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ. לְקָחָהּ מָרְדְּכַי לוֹ:
פָּגְעָה חֵן וַתֵּלֶךְ וַהֲלוֹם. וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ
גְּזֵרַת יַהֲלוֹם. וּמָרְדְּכַי צִוָּה לָהּ לְכִי לְשָׁלוֹם. כִּי הוּא אֲדוֹנַיִךְ
וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: צֶדֶק לָבְשָׁה בְּמַמְלַכְתָּהּ. לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר

וַיְהִי در ایام خشایارشاه همان شاهی‌که چون صنوبر قد علم‌کرد واز همه امراء و فرمانروایان برتر شد این واقعه رخ داد زیرا خداوند او را مامور این واقعه تاریخی نمود.

זְמַן در سال سوم سلطنتش دعوتی بعمل آورد تااینکه قدرت و خزائن بی‌شمارش‌را به رعیت‌هایش نشان دهد زیرا زمینش مفروش از جواهر بود و خاك قصرش مانند کیمیا.

חֵלֶק هدایا به همه ساکنان شوش عطاکرد . و اراده نمودکه قصر محل سکونت خودرا بدآنان نشان دهد ودرباغ اندرونی (بیتان) مدعوین را باشکوه یك داماد به حضور بپذیرد .

טַעַם دستور داده شدکه طبق میل ورضای هرکس به او خوراك و مشروب داده شود وکسی‌آنچه‌را طلب‌کند دراختیارش بگذارد .

יַחַד همه مدعوین باهم جمع شدند، وَشتی، ملکه نیز برای نسوان مهمانی ترتیب داد این میهمانی هم مطابق میهمانی مردان بود و هفت روز ادامه داشت .

כְּטוֹב هنگامیکه دل شاه به می خوش شد . دستورداد که ملکه نیکوچشم‌را به‌حضورش بیاورند اما وَشتی اباء کرده ازفرمان سرپیچید وازآمدن خودداری کرد .

לִקְרוֹבִים شاه ازنزدیکانی که برمسند نشسته بودند نظر خواست. مموخان که هامان باشد وهمواره برای ایجاد بلا مهیا بود فتوی دادکه هیچگاه نباید این‌تمرد را بخشید.

מוֹעֲצוֹתָיו اما به خواست خداوند فتوائیکه طبق قوانین داده شد داروئی بود که برای درد های آینده قوم من مهیا شده‌بود . زیرا اگر این وقایع اتفاق نمیافتاد خلاصی‌برای قوم ما نبود .

נוֹעַץ فتوا دادکه‌به‌همه اهالی کشور فرمان دهند . هرکسی دختر زیبائی دارد به‌حضور سلطان بیاورد تا ازبین آنهائیکه مورد توجه شاه قرارگیردبرای خود نکاح‌کند .

סַנְסַן ازآنجائی که خداوند قبل از درد درمان را می‌آفریند از خانـواده پائیز جواهری درخشان پدیدار گشت . او مانند قهرمانی بود که همواره به میدان میتازد .

טֶרֶם قبل از درد خداوند درمان را میآفریند زیرا خداوند احسان را برهمه ترجیح‌میدهد

עִמּוֹ همراه این قهرمان دختر عمویش بنام استر که مانند آفتاب درخشان بود زندگی میکرد. اودختری بود امین پاك وکامل که بعداز فوت والدینش مردخای او را پیش خود آورده بود .

פִּנְּעָה استر جلب توجه کرد و اورا به قصر زمرد سلطان بردند مردخای هم به او توصیه کردکه : بسلامت برو سلطان را سجده‌کن زیرا او سرور تو است .

צָדַק استر هنگامیکه به مقام شهبانوئی رسید همواره عدالت را پیشه داشت و هیچگاه از قوم و تولدگاهش سخنی به میان نیاورد سلطان هم او را دوست میداشت و هر روز برافتخاراتش میافزود زیرا همه اینها از جانب خدا بود .

עַמָּהּ וּמוֹלַדְתָּהּ: וְהַמֶּלֶךְ אֲהֵבָהּ וַיֶּרֶב תִּפְאַרְתָּהּ. כִּי מַיִ
הָיְתָה לוֹ: קֶשֶׁב רַב קָשַׁב צְרוֹר הַמּוֹר. מְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּבוּעִים לִשְׁמוֹר. וְהִנָּם חוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. הָבָה
נִתְחַכְּמָה לוֹ: רָחֲשָׁה אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. בְּשֵׁם
מָרְדְּכַי וְנִכְתַּב בַּסֵּפֶר. בֻּקַּשׁ וְנִמְצָא לִפְנֵי צְבִי עוֹפֶר. כִּי
בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ: שְׁנֵיהֶם נִתְלוּ עַל הָעֵץ. כִּי שָׁמַע
מָרְדְּכַי לְשׁוֹנָם בְּהִוָּעֵץ. נַשְׁקֶה לַמֶּלֶךְ סַם הַמָּוֶת רוֹעֵץ.
אוּלַי יְפֻתֶּה וְנוּכְלָה לוֹ: תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אַחֲרוֹן.
נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזִּכָּרוֹן. לִהְיוֹת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ תַּגְמוּל
וְיִתְרוֹן. כִּי פּוֹעַל אָדָם יְשַׁלֶּם לוֹ:

אַחַר כָּל־אֵלֶּה הַדְּבָרִים. אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת הָמָן הֵרִים.
וַיְנַשְּׂאֵהוּ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: נִמְנַע
מָרְדְּכַי מִסְּגוֹד לָרָשָׁע. נִין עֲמָלֵק אֲשֶׁר מִבֶּטֶן פֹּשֵׁעַ. וְזֶה
הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע. לֹא יֹאבֶה יְיָ סְלֹחַ לוֹ: יוֹם
כָּרְעוּ לוֹ כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. וּמָרְדְּכַי בְּתוּמוֹ הוֹלֵךְ. בִּקֵּשׁ
לְחַרְחֵר רִיב עַל עַם דַּל וָהֵלֶךְ. עוֹבֵר וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא
לוֹ: יָעַץ תַּחְבּוּלוֹת כְּשֹׁכְבִים בְּצִדּוֹ. וַיִּבֶז בְּעֵינָיו בִּגְאוֹן חֶמְדּוֹ.
לִשְׁלוֹחַ יָד בְּמָרְדְּכַי לְבַדּוֹ. כִּי לְדָבָר יְחַבֶּל לוֹ: הִרְבָּה
כֶּסֶף וְזָהָב לִבְלִי חוֹק. וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה עֵת לִשְׂחוֹק. וַיָּבֵא
עֵצוֹת מֵרָחוֹק. לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת לֹא לוֹ: וַיַּפֵּל פּוּר וְיָדוֹ
בַּגּוֹרָל הָדָה. וַיַּרְא כִּי בַּאֲדָר מֵת אֲבִי הַתְּעוּדָה. וְלֹא זָכַר
כִּי הִיא עֵת הַלֵּדָה. חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לוֹ: דּוֹב אוֹרֵב
יְעָצוּהוּ רַעְיוֹנָיו. וַיִּשְׁאַל שְׁאֵלָה מֵאֲדוֹנָיו. וְגַם הוּא שְׁנֵי

קָשַׁר مردخای که همواره گوش بزنگ سلامتی شاه بود شنید : دوخواجه‌سرایان باهم نجوا داشتند . وبرای قتل شاه توطئه میچینند .[1]

וְהֶחְשָׁה مردخای مطلب را به استر گزارش داد . او هم از قول مردخای با کلمات نغز و شیرین موضوع را به شاه عرض کرد تحقیق شد حقیقت فاش و صحت آن معلوم گردید . این امر را درونایع ایام ثبت نمودند تا هدایای قابل توجهی به مردخای داده شود .

שְׁנֵיהֶם هردو مجرمین را بدار آویختند زیرا مردخای شنیده بودکه میگفتند مشروب شاه را به زهرآلوده‌کنیم وشاید بتوانیم اورا فریفته به‌او بخورانیم .

תְּשׁוּעָה این اقدام سبب شدکه برای آینده وسیله نجات شود . واقعه را در دفتر ایام ثبت نمودندکه‌خاطره از مردخای درنزد شاه باشد تا وقتیکه پاداش نیکی اورا بدهند زیرا هرکس پاداش اعمال خودرا خواهد یافت .

אַחַר بعد از همه این وقایع خشایارشاه هامان را ترفیع داد و اورا از کلیه مشیران و وزراء بلندمرتبه نمود و اورا برقله رفیع کوهها نشاند.

נִמְנַע مردخای از سجده کردن به هامان معاف شده بود[2] زیرا هامان ازنسل عمالق ظالم بود وهرروز با شرارتش برگناهانش میافزود بطوریکه قابل بخشایش از طرف خدا نبود .

יוֹם هنگامیکه همه بندگان شاه به او رکوع میکردند مردخای به سادگی براهش ادامه میداد هامان تصمیم گرفت که با این قوم فقیر و بیچاره بستیزد هرروز جدی‌تر برای جنگیدن باآنها نقشه میکشید .

יָעַץ توطئه‌ها مانند خار در قلبش میخلیدند با غروری‌که داشت مردخای در نظرش حقیرتر ازآن بودکه به‌تنهائی باتو درآویزد اما نمیدانست هرگاه کسی چیزی را حقیر شمرد روزی در متابله باآن فرو خواهد ماند .

הַרְבֵּה طلا و نقره فراوانی جمع‌کرد با خود گفت حال باید این بازی را شروع کنم برای رسیدن به مراد ازکشورهای اجنبی ودوردست مشورت خواست‌که چگونه میتواند مسکن‌های یعقوب را میراث شود .

וַיַּפֵּל פּוּר قرعه انداخت و دست خودرا به سرنوشت درازکرد ودیدکه در ماه آدار سرور

۱- مردخای به زبانهای مختلف عصر خود آشنابود و دو خواجه‌سرای نامبرده فوق به‌زبان غیرایرانی صحبت میکردند . مردخای گفتگوی آنها را بشنیده فهمید و به استرگزارش داد تا به‌عرض شاه برساند

۲- با توجه به فرمان دوم از ده فرمان در آئین یهود سجده کردن و به‌خاك افتادن بجز در پیشگاه الهی منع شده‌است. سلاطین هخامنشی که به‌آئین همه اقوام احترام میگذاشتند مردخای یهودی را از سجده کردن معاف نموده بودند.

אֲרָיוֹת שִׁנָּיו. וּמְתַלְּעוֹת לָבִיא לוֹ: הֵן עַם אָחוֹר נָזוֹרוּ. וְדָתֵיהֶם שׁוֹנוֹת וְהֲתָךְ בַּל יִנְצוֹרוּ. רוּחַ יִזְרָעוּ וְסוּפָתָה יִקְצוֹרוּ. קָמָה אֵין לוֹ: הֲכִינוֹתִי כֶּסֶף לְגִנְזֶיךָ יַעַל. לְאַבֵּד זֶה הַגּוֹי הַנִּנְעַל. כָּל־הַבִּרְכַּיִם אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל. וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ: לְהָבִיא אֶל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ אָסֵף. עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכְּרֵי כֶסֶף. וְנֶפֶשׁ אַכֶּה לְכָל־בֵּית יוֹסֵף. פַּעַם אַחַת וְלֹא אֶשְׁנֶה לוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנְךָ. וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יַד יְמִינֶךָ. וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. וּבָא עַד קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: יָצָא וְסוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרָאוּ. וַיִּכָּתְבוּ כְּכָל־אֲשֶׁר הוֹרָהוּ. וּבְכָל־עַם וָעָם רָצִים יָצָאוּ. שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ: הָיָה דְבָרוֹ נָחוּץ לֵאמֹר. כֶּרֶם חֶמֶד בְּיוֹם אֶחָד לִזְמוֹר. בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בַּאֲדָר הָחֵל וְגָמוֹר. לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: קָרַע מָרְדְּכַי בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל. וַיִּצְעַק מַר עַל גּוֹלַת אֲרִיאֵל. הֲבָנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל. אִם יוֹרֵשׁ אֵין לוֹ: טָרוֹף טוֹרַף שְׁאַר הֲמוֹנַי. מִי נָתַן לִמְשִׁסָּה יַעֲקֹב לְמוֹנַי. וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזְזִים הֲלֹא יְיָ. זוּ חָטָאנוּ לוֹ: נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר הִגִּידוּהָ דָבָר. שָׁמַעְנוּ צְעָקָה כַּיְעֵנִים בַּמִּדְבָּר. וּמָרְדְּכַי בִּלְבוּשׁ שַׂק עָבַר. לֹא יָדַעְנוּ מָה הָיָה לוֹ: בְּגָדִים שָׁלְחָה לְהַלְבִּישׁוֹ. וְלֹא קִבֵּל מִמְּרִירוּת נַפְשׁוֹ. וַתִּשְׁלַח לַהֲתָךְ לְחָקְרוֹ וּלְדָרְשׁוֹ. לָדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ: רוּחוֹ הוֹצִיא לַהֲתָךְ וְחִוָּה. וּפָרָשַׁת הַכֶּסֶף לְפָנָיו שִׁוָּה. וְהַפַּתְשֶׁגֶן שָׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צִוָּה. לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן לוֹ: בִּתְשׁוּבָתָהּ אָמְרָה לַהֲשִׁיבוֹ. דַּע כִּי בֶן מָוֶת אֲשֶׁר לֹא

ما موسی ع درگذشته است ، اما توجه نداشت‌که حضرتش در همین روز نیز متولد شده است و اگر اقدامی‌کند درد زائیدن اورا خواهدگرفت .

דֹּב افکار پلیدش چون خرس‌کینه‌توز وادارکردند تا از اربابش نابودی آنهارا طلب کند خشمش مانند دندانهای تیز شیر نر و درندگی شیر ماده بود.

הֵן עַם گفت اینك یك قوم بخت برگشته درمیان ماست ، که مذهب جداگانه دارند. و آئین تورا مراعات نمیکنند اینها بادرا زراعت‌کرده وگردباد را میدروند و مدافعی هم ندارند

הֲכִינוֹתִי مقادیر زیادی نقره برای تقدیم به خزانه‌ات حاضر نموده‌ام که خونبهای نابودی ملتی که منفورند و نابودی کلیه زانوانی که درمقابل بت بعل خم نشده‌اند و همه دهانی که‌اورا نبوسیده‌اند باشد .

לְהָבִיא اجازه فرماکه کلیه خاندان یوسف را برای یك مرتبه نابود کنم و در مقابل آن ده‌هزار کنتال نقره به خزانه سلطان تقدیم نمایم .

וַיֹּאמֶר شاه به او گفت که ثروت ازآن خودت و مهر سلطنتی اینك بتو داده میشود واین قوم را هم بتو میسپارم همانطوریکه گفته‌ای وقت نابودی آن‌ها فرارسیده است اگر مددکاری ندارند ؟

יָצָא هامان بیرون رفته منشیان سلطان را احضار کرد تاآنچه‌راکه به‌آنها تعلیم میدهد بنویسند.سواران چابك وپیك‌های ماهر به طرف همه ایالت و اقوام روان شدند تا فرمان را ابلاغ کنند .

הָיָה در فرمان ابلاغ شده بود که این دستور محرمانه و جدی است : وشروع‌آن روز سیزدهم ماه آدار است ودرآن روز قوم یهودکه مانند گلهای باغ هستند قتل عام نمایند و در همان روز کار را خاتمه دهند ومجال فرار نیز به آنها ندهند .

קָרַע مردخای لباس خودرا درید و باتلخی برای سرگردانی قومش گریسته بدرگاه خداناله کرد. چرا فرزند نجات‌بخشی را برای بنی‌اسرائیل نیست ؟ وچرا وارثی برای او نماند .

טָרוֹף خداوندا بتیه قومم شکار ظالمان شدند . چه کسی یعقوب را به غارتگران سپرد بنی‌اسرائیل را به جلادان ! مگر نهاین ازجانب خداوند است که بدرگاهش خطا کردیم ؟

נַעֲרוֹת کنیزان استر به او خبر دادند ، که مردخای را باللباس ژنده دیده و فریاد جگرخراش او-را شنیده‌اند اما نمیدانند چه اتفاقی رخ داده است .

בְּגָדִים استر لباسی برای مردخای فرستاد تا بپوشد اما مردخای از تلخی جان آنها را رد کرد. بناچار استر هاتاخ را فرستاد تا تحقیق کرده بپرسد چه اتفاقی برای او رخ داده است.

יִקְרָא וְיָבֹא. לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט זְהָבוֹ. בְּקֶרֶב־אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ: יַקִּיר כְּשָׁמְעוּ דִּבְרֵי הֲדַסָּה. זָעַק אֲהָהּ כִּי אֵין מְנוּסָה. וַעַף יְיָ אֶשָּׂא. כִּי חָטָאתִי לוֹ: שָׁלַח לָהּ לֵאמֹר. אַל תְּדַמִּי לְהִמָּלֵט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל־לְאֻמִּי. כִּי אַתְּ תֹאבְדִי וְאוּלַי עַמִּי. אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ: מִמָּקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח שְׁלוֹמָיו. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ: וַתַּעֲנֵהוּ. לֵךְ כְּנוֹס כָּל־חוֹכֵי פִּדְיוֹם. וְצוּמוּ עָלַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וָיוֹם. וְרַחֲמִים בַּקְּשׁוּ מֵאֵל נוֹרָא וְאָיוֹם. אַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ: אֵל נִדְרָשׁ בְּכָל־לֵב יִדְרְשֶׁנָּה. כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו לָעָם יִקְרָאֶנּוּ. וַיֹּאמֶר עוֹד זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ. עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ: לָבְשָׁה חֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתֵּלֶךְ. וַתִּיקַר עַד מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ. וַיָּבֶז בְּכָל־אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵךְ. וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ: הַיָּפָה בַּנָּשִׁים נֶטַע נַעֲמָן. מַה שְּׁאֵלָתֵךְ כִּי הַכֹּל מְזוּמָּן וַתֹּאמֶר יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן. אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: לְמָחָר קְרָאתִם לְסוֹד נִכְמָס. וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְנֶעֱלָס. וְהוּא בַּמְּלָכִים יִתְקַלָּס. וְרוֹזְנִים מְשַׂחֵק לוֹ: וַיָּבֵא אוֹהֲבָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ. וַיְסַפֵּר לָהֶם כְּבוֹדוֹ וּמֶמְשַׁלְתּוֹ. וּגְזֵרָה עוֹמֶדֶת לְעֻמָּתוֹ. הוֹי הַמַּרְבֶּה לֹא לוֹ: יְעָצוּהוּ עֲשׂוֹת עֵץ גְּבֹהַּ חֲמִשִּׁים. לִתְלוֹת עָלָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. וּלְהָכִינוֹ כְּחֶפְצוֹ מִכָּל־חָרָשִׁים. חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ לוֹ:

אֱלֹהִים עֵדֶר צֹאנוֹ בִּקֵּר. וַתִּדַּד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ עַד יְהִי חֵקֶר. בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת וְהָיָה בַּקֶּר. וְיוֹדַע יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ: בְּמָצְאוֹ

רוּחוֹ مردخای درد دل خویش را برای هاتاخ تعریف‌کرد وتمام وقایع نقره و خونبهای یهودیان را به‌اوگفت رونوشت نامه‌ها هم برای استحضار استر فرستاده تقاضا کرد نزد سلطان رفته برای بخشیدن آنها التماس‌کند .

בְּתְשׁוּבָתָהּ درجواب استر به مردخای پیغام داده گفت : بدان هرکس بدون اجازه به حضور سلطان آید مستوجب مرگ است مگرکسی‌که ساطان عصای طلائی‌خودرا به طرف او دراز کند ، میتواند به او نزدیك شده و تعظیم نماید .

יַקִּיר مردخای وقتیکه جواب استر را شنید فریاد برآورده‌که آه نجاتبخشی نیست پس خشم خدا را برخود قبول مینمائیم زیرا بدرگاهش خطاکردیم .

שִׁלַּח مردخای باردیگر به استر پیغام داده گفت : برای خلاصی خود در قصر سلطان سکوت منما چونکه اول تو نابود میشوی . شاید بعد ازاینکه ما فروخته شده‌ایم . لطف خدا از جای دیگر شامل حال ما شود ، زیرا رحمتهایش تمام نشده‌اند لذا بدرگاهش انتظار میکشیم.

וַתַּעֲנֵהוּ استر در جواب باو پیغام داده‌گفت : برو همه منتظران نجات را جمع آوری نما سه روز و سه شب برای موفقیت من روزه‌گرفته وبدرگاه خدا دعاکنید .

אַל נִדְרָשׁ هرگاه‌از صمیم قلب خدا را طلب کنید استجابت میفرماید . همواره رحمتهایش برای قومی‌که او را میطلبند میجوشد چنانکه قبلا گفته شده است باردگر آنهارا مورد تفقد قرار میدهم زیرارحمتهایم برای آنها بجوش‌آمده است .

לָבְשָׁה استر در روز سوم لباس فاخر دربر کرده بدربار رفت وبی‌اندازه مورد احترام سلطان واقع‌گشت تاجائیکه تمام آنچه‌راکه تحت سلطه سلطنتش بود بنظرش حقیرآمد .

הַיָּפָה شاه گفت : ای قشنگترین زنان وای غنچه دلبند بخواه که هرچه را اراده کنی آماده است . استر در جواب عرض نمود که استدعای من اینست که : شاه و هامان درمیهمانی که ترتیب داده‌ام شرکت فرمایند .

לְמָחָר آنهارا برای فردا دعوت کرد فردائی که پر از اسرار بود در آن روز هامان باشادمانی و خوشحالی خارج شد ودرحالیکه شاهان زمین را مسخره میکرد و امیران بازیچه او بودند .

וַיָּבֹא دوستان وزنش زنش را دعوت کـرد و همه جلال وشوکتش را برخ آنان کشید و نمیدانست که اجل در سرراه او است . فواره چون بلند شود سرنگون گردد .

יְעָצוּהוּ پیشنهاد کردند که چوبه داری به بلندی ۵۰ ذرع مهیا کنند تا مردخای مقدس‌را برآن مصلوب نمایند واین چوبه‌دار نجار ماهری مطابق دلخواه برپاکند .

אֱלֹהִים خداوند گله بی چوپان را مورد تفقد قرار داده مقرر فرمود تا خواب از چشمان سلطان‌گرفته شود . شاه دستور داد تاسحر دردفاتر وقایع ایام تحقیق شود تاآنچه خواست خداوند است معلوم گردد .

דְּבַר מָרְדְּכַי מְפוֹרָשׁ. מַה נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדֻלָּה דָּרַשׁ. וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא פוֹרָשׁ. מַה יֵּעָשֶׂה לוֹ: גָּדְלָה אֹזֶן הָמָן בְּדַבְּרוֹ. מַה לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ. וַיַּעַן וַיִּתְקַשׁ בְּמַאֲמָרוֹ. כִּי כְּסִיל מְחִתָּה לוֹ: דִּבֵּר לַעֲדוֹתוֹ בְּעֶדְיֵי מְלָכִים. וְלָלֶכֶת לְפָנָיו אֶחָד מֵהַנְּסִיכִים. וְלִבּוֹ בְּמַחְשְׁבָיו הוֹלֵךְ חֲשֵׁכִים. וְאֵין נוֹגַהּ לוֹ: הֵשִׁיבוּ הַמֶּלֶךְ כֵּן דִּבַּרְתָּ. עֲשֵׂה לְמָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי כְּכָל־אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אַתָּה חָרַצְתָּ. כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ: וַיָּשָׁב מָרְדְּכַי אֶל מִשְׁמַרְתּוֹ. וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ. וַיִּוָּעֲדוּ אֹהֲבָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ. לָבֹא לָנוּד לוֹ: זֶרַע יְשֻׁרוּן זָכְרוּ נְבוֹנָיו. אִם יֵשׁ מָרְדְּכַי אֶחָד מִבָּנָיו. אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפּוֹל לְפָנָיו. לֹא תוּכַל לוֹ: חֲכָמָיו עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִבְהִלוּהוּ לַהֲקִימוֹ. וְלֹא רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ. יְיָ יִשְׂחַק לוֹ: טֶרֶם כְּלוֹת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן. אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל יְפַת הָעַיִן. שַׁאֲלִי כִּי הַכֹּל לְנֶגְדֵּךְ כְּאַיִן. וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן לוֹ: יִנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי. וְעַמִּי אֲדֹנִי בְּבַקָּשָׁתִי. כִּי נִמְכַּרְנוּ לְצוֹרֵר וְלֹא מְבִרִיתִי. תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּ לוֹ: כִּי מַה חֶפְצִי אַחַר זֶה הַצַּעַר. וּכְלֵי הַקְּרָב שׁוֹת שָׁתוּ הַשַּׁעַר. הֲיִשְׁאַג אַרְיֵה בַּיַּעַר. וְטֶרֶף אֵין לוֹ: לָהּ אָמַר מִי הוּא זֶה מִכָּל־אֲנָשַׁי. וְאֵי זֶה הוּא מִכָּל־מִגְרָשַׁי. אוֹ מִי מְנוּשַׁי. אֲשֶׁר מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ: מִהֲרָה לַעֲנוֹתוֹ הָמָן זֶה הָרָע. אֲשֶׁר פְּרָעוֹת בְּגוֹי צַדִּיק פָּרַע. אוֹי לְרָשָׁע רָע. כִּי גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ: נִמְלָא חֵמָה וְקָם אֶל גַּנּוֹ. וּבְשׁוּבוֹ רָאָהוּ נוֹפֵל עַל כַּנּוֹ. יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ. וְאֶרֶץ מִתְקוֹמְמָה

בְּמְצֹא׳ وقتیکه به واقعه سرگذشت مردخای رسیدند شاه سئوال کرد چه پاداشی به او داده شده است ؟ گفتند بدرستی معلوم نیست که درباره او چه کرده‌اند .

נִקְהָ شاه بگوش هامان رسانیده پرسید درباره شخصی که شاه‌مایل باشد به او احترام کند چه بایدکرد ؟ جوابی داده که به گفته خود گرفتار شد زیرا دهان نادان همیشه برای خود او دامی گسترده است .

דִּבֵּר گفت او را بالباس سلاطین ملبس کنند و یکی از وزراء در پیشاپیش او حرکت نماید ، قلبش در تاریکی میرفت و نوری برای او نبود .

הֱשִׁיבוֹ شاه جوابش گفت که نیکوگفتی این امر را درباره مردخای یهودی اجراءکن همین فتوائی که داده‌ای درباره او عیناً عمل شود .

וַיֵּשֶׁב مردخای برمسند خود برگشت. اما هامان عزادار به‌خانه‌اش‌روان شد دوستان وزرش را به حضور طلبید تا آمده برایش مویه کنند .

זֶרַע مشیرانش گفتند اگرمردخای کسی‌که تصمیم به‌نابودیش گرفته‌ای از نسل یهودیان است براو فایق نخواهی شد و حال‌که شکست تو شروع شده است مرتب در مقابلش شکست خواهی خورد .

הֱבְמִיו هنوز مشیرانش با او صحبت میکردند کـه خواجه سرایـان سررسیده اورا با عجله به میهمانی دعوت‌کردند اما نمیدانست که اجلش فرارسیده وزمانه به او میخندد .

טֶרֶם قبل از اینکه میهمانی تمام شود سلطان از آن نیکوچهره سئوال کرد بخواه تا هرچه طلب‌کنی در مقابل تو مهیاگردد . استرگریه‌کرده و باتضرع گفت :

יִנָּתֶן شاهنشاها جانم درمقابل خواسته‌هایم و قومم را در مقابل سئوالم به من ببخشای زیرا به دشمنی‌که هموطن ما نیست فروخته شده‌ایم وآنچه آرزوی دیرینش بود فراهم فرمودی .

כִּי מָה بعد از این همه عذاب چه مرادی میتوانم داشته باشم درحالیکه آلت قتاله در دروازه‌ها مهیا میباشند آیا اگر شکاری نباشد شیر میغرد .

לָהּ אָמַר در جوابش گفت چه کسی از رعایای من ویا از طلبکارانـم میتواند باشدکه شماهارا به او فروخته باشم .

לוֹ: סָרִיס אֶחָד גִּלָּה חַטָּאתוֹ. הֵן עֵץ עָשָׂה לְמָרְדְּכַי בְּבֵיתוֹ. וַיְצַו הַמֶּלֶךְ לִתְלוֹתוֹ. עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ: עָמְדָה אֶסְתֵּר לְבַקֵּשׁ עַל עַמָּהּ. לְהָשִׁיב סִפְרֵי הָאַף וְהַחֵמָה. כִּי נִחַם יְיָ עַל מַכָּה עֲצוּמָה. וְשָׁב וְרָפָא לוֹ: פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לִהְיוֹת הַיְּהוּדִים. לַהֲרֹג בְּשׂוֹנְאֵיהֶם עֲתִידִים. כִּי נָפַל פַּחַד מָרְדְּכַי עַל הַמּוֹרְדִים. וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ: צִוָּה מָרְדְּכַי עַל עַם לֹא אַלְמָן. מוֹשִׁיעַ וְרַב נָגִיד וְנֶאֱמָן. וְהָפְקַד עַל בֵּית הָמָן. וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ: קִדַּשְׁתִּי לְצוֹרְרֵי מִזְבֵּחַ. וְאָכִין לְבָנָיו מַטְבֵּחַ. בַּעֲוֹן אֲבִיהֶם הַמְרַצֵּחַ. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלּוֹדִים לוֹ: רִצַּצְתִּי פַּרְשַׁנְדָּתָא דַלְפוֹן אַסְפָּתָא. פּוֹרָתָא אֲדַלְיָא אֲרִידָתָא פַּרְמַשְׁתָּא. אֲרִיסַי אֲרִידַי וַיְזָתָא. גַּם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לוֹ: שִׁלַּלְתִּי שְׁלָלַי וְאָרִיעַ רֵיעַ. כִּי עָלָה מִשְּׁאָל אֶבְיוֹן גֹּוֵעַ. וַיְמַלֵּט עָנִי מְשַׁוֵּעַ. וְיָתוֹם וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן. וְלִבְנֵי בָנִים תִּהְיֶה לְזִכָּרוֹן. וְכָל־הַמַּזְכִּיר אֹתָהּ יָרוֹן. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ:

אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ. וִימֵי הַפּוּרִים בְּשִׂמְחָה שִׁמְרוּ. וְעִם שִׂמְחַתְכֶם הָאֶבְיוֹנִים זִכְרוּ. וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֵין נָכוֹן לוֹ: נִסֵּי אֵל מֵאָז נְשָׂאוּנִי. וּבְנִבְכֵי הַיָּם הֶעֱבִירוּנִי. וְלָכֵן כִּלְיוֹתַי יִסְּרוּנִי. דּוֹם לַייָ וְהִתְחוֹלֵל לוֹ: יוֹם צֵאת פַּרְעֹה אַחֲרַי. לִטְרוֹף כְּאַרְיֵה עֲדָרַי. נִצְּבוּ כְּחוֹמָה מֵימֵי מִשְׁבָּרַי. וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ: יָצָא צָר אַחֲרֵי עַם קְדוֹשׁוֹ. וַיִּשְׁלַח צוּר עֲנָנוֹ לְהַפְרִישׁוֹ. לִהְיוֹת צֵל עַל רֹאשׁוֹ. לְהַצִּיל לוֹ: הֶעֱבִירוֹ בַּיַּבָּשָׁה וְצָרָיו הֶחֱרִיד. בֵּינוֹ וּבֵין רוֹדְפָיו הִפְרִיד.

מְהֵרָה فورا جواب داده گفت : این هامان بدجنس است که برقوم صدیقی تااین حد جفا کرده است . وای برظالم بدکارکه سزای بدی خویش را خواهد یافت .

נִמְלָא شاه غضبناك شده به باغ رفت ووقتیکه برگشت دید که هامان بر دامن استر افتاده است . از جانب خداوند همه گناهانش آشکار شدند و زمین هم از او انتقام گرفت .

סָרִיס یکی از خواجه‌ها خطاهایش را عیان نموده گفت او چوبه‌داری درخانه خود مهیا کرده است که مردخای را برآن مصلوب کند شاه دستورداد که هامان را برداری که آماده کرده است بیاویزند.

עָמְדָה از آنجائیکه خداوند اراده فرموده بود که از تقصیرات قوم اسرائیل درگذرد و برگشته و درد آنها شفا بخشد. استر از شاه درخواست کرد که دستور دهد کلیه نامه‌هائیکه برضد آنان نوشته شده است برگرداند .

פַּתְשֶׁגֶן رونوشت نامه‌هاهم به‌یهودیان داده شودکه‌آنها اجازه داشته باشند تا درآینده بتوانند دشمنان خودرا ازپای درآورند . ترس مردخای بر همه یاغیان مستولی شد و قومش با صلح‌وصفا قرین شدند.

צִוָּה مردخای سرپرست، نجات‌بخش، امیر ونگهبان این قوم مظلوم گردید. خانه‌هامان و هرچه درآن بود به‌او سپرده شد.

קָדְשָׁתִי مذبحی برای دشمنان مهیاکردیم . به‌گناه پدر برای فرزندانش نیزقصاص‌خانه آماده نمودیم . اسامی آنان بدین قرار است: پرشنداتا، دالفون، آسپاتا، پوراتا، ادالیا ، آریداتا، برمشتا، اریسای، اریدای، ویزاتا حتی آنها را دفن نکردند.

שִׁלַּחְתִּי مسکین محتضر از قبر رهائی یافت و فقیر ازدست ظالمش خلاص‌شد یتیمی که مددکاری نداشت آنهائی را که میخواستند اورا تاراج کنند تاراج کرد.

תִּכָּתֵב این واقعه برای ثبت درتاریخ نوشته‌شده که نسل اندر نسل بیادگار بماند تا خوانندگانش شادمان شوند. خوشا به‌حال قومیکه چنین معجزه درباره او شده است.

אִכְלוּ دوستان بخورید و بنوشید وشادی‌کنید ایام پوریم را با خوشحالی نگه‌دارید.و بهنگام شادی فقیران را نیز بیادآرید. برای درماندگان هدایا بفرستید.

נִסֵּי معجزات خداوند همواره مرا سرافرازکرده و از جاده‌های آب مارا عبورداده لذا قلب من مرا تادیب میکند و میگوید همواره بدرگاه خداوند سکوت‌نما و امیدوارباش.

יוֹם روزیکه فرعون بتعاقب من پرداخت تا گله‌ها را مانند شیر پاره‌کند آبهای دریا چون قلعه مدافع ما شدند و درخشم اورا فروبردند.

יָצָא دشمنی به‌دنبال قوم مقدس بیرون آمد، خداوند بوسیله مه غلیظی آنها را ازهم جداکرد تا سایه لطفش برآنها افکنده، آنها را خلاص دهد.

הֶעֱבִירוּ آنها از میان دریا به‌خشکی گذشتند ــ آبهای متحیر به‌لرزه درآمدند بین آنهاو دشمن سدی حائل شدند، خداوند دشمن را دراعماق دریا فروبرد.

וּלְתַחְתִּיּוֹת מְצוּלָה אֹתָם הוֹרִיד. הוֹקְקֵי בַּסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ: וּבְשׁוּב הַיָּם לְאֵיתָנוֹ. נִטְבַּע פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ. כִּי הַיָּם הִכְבִּיד מַרְכְּבוֹת גְּאוֹנוֹ. וַיַּרְא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ: דַּהֲרוֹת אַבִּירִים בְּאַדִּירִים נָפְלוּ. וְכַעוֹפֶרֶת בְּמַיִם רַבִּים צָלֲלוּ. וְדוֹרְשֵׁי יְיָ שְׁמוֹ יְהַלְלוּ. בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: הֶרְאָנוּ יָדוֹ הַנִּפְלָאָה. עַל שְׂפַת הַיָּם נוֹרָאָה. אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה. בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: דְּגָלִים עָבְרוּ בַיַּבָּשָׁה. וְלִפְנֵיהֶם אֵל נַעֲרָץ בִּקְדֻשָּׁה. אָז שׁוֹרְרוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה. מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ:

ואומרים אפי ארים תגילנו בשורות טובות תבשרנו מגיל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו:

בשבת זכור מוליאין שני ספרי תורות בראשון קורין שבעה גברי בפרשת השבוע ואומר קדיש לעילא ובשני קורא המפטיר בפרשת כי תצא זכור את עד לא תשכח:

ליל פּוּרִים.

אומרים למנצח על איילת השחר (דף 130) ומתפללין ערבית כשאר הימים. ומזכירין בעמידה בברכת רצה על הניסים. ואומר קדיש לעילא. וקורין המגילה עם ברכותיה. אם חל פורים במוצאי שבת אומרים הבדלה קודם קריאת המגילה:

יש נוהגין לומר פזמון זה קודם קריאת המגילה.

פּוּרִים פּוּרִים לָנוּ. בָּרוּךְ אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ:

יִתְרוֹמַם שֵׁם אֱלֹהֵינוּ. הַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ. מֵעַמָּלֵק רֹאשׁ צָרֵינוּ. כִּי בִרְפִידִים נִלְחַם בָּנוּ: פורים וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתֵינוּ. גּוֹלִים בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵינוּ. לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ. לְהָפֵר בְּרִיתוֹ אִתָּנוּ: פורים סֵתֶר הָיְתָה לְרֹאשׁ. אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ. בִּימֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. יְיָ הוּא מִשְׂגָּב לָנוּ: פורים

בְּשׁוּב هنگامیکه امواج دریا به‌جای خود برگشتند فرعون و همراهانش در دریا غرق‌شدند زیرا دریا اسب‌سواران متکبر ومغرور را در کام خود فرو بردند تا دنیا بفهمد که کسی برآنها غلبه نخواهد کرد.

דִּהֲרוֹת قهرمان قهرمانان چون سرب بدریا فرورفتند و طالبان حق نام خدا را تهلیل‌گفتند وباساز ده‌تار بدرگاهش سرود خواندند .

הֶרְאָנוּ خداوندی که در لب‌دریا درباره ما معجزات و کرامات‌نمود باردگر معجزاتی درباره ما بظهور رسانید بنابراین بدرگاه او سرود میخوانیم که حق موفق شد. باسرود بدرگاهش سپاس میگوئیم.

דְּגָלִים پرچم‌ها به‌خشکی عبور کردند لطف خداوند با قدوسیتش در پیشاپیش آنها روان بود آنگاه سرود تازه سرائیدند.

«کیست مانند تو در میان معبودان ای‌خدا»

شب پوریم

در شب پوریم ابتدا למנצח על אילת השחר که در صفحه ۱۲۱ است میخوانند.

عَرویت را مانند سایر شبها ادامه می‌دهند بعد از نماز قدیش לעילא گفته دربعضی ازجوامع قبل از خواندن مگیلا این سرود را میخوانند:

عید پوریم متعلق به‌ما است متبارك‌باد خداوندی که مارا انتخاب‌کرده است.نام خداوند را که انتقام مارا از عمالقه بزرگترین دشمن ما که در رفیدیم باما جنگید گرفت متعال میخوانیم.

حتی هنگامیکه در کشور دشمن سرگردان بودیم، خداوند پیمان خود را نسبت به‌ما فراموش نکرد.

در رویداد ایام خشایارشاه سری نهفته بود که موجب شد خداوند سلطان عظیم و قدوس ملجأ ما باشد.

פַּתְשֶׁגֶן הַנִּשְׁתְּוָן. לְהַכְרִית אֶת עַם לֹא אַלְמָן. בַּעֲצַר הַצּוֹרֵר הָמָן. אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ: פורים שָׁלַח רָצִים דְּחוּפִים. אֶל שֶׁבַע מֵאָה וְעֶשְׂרִים. לְהַשְׁמִיד כָּל הַיְּהוּדִים. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ: פורים לָבֵשׁ נָקָם וְלִי חָסָה. עַל יַד יְמִינִי וַהֲדַסָּה. זֶמֶר חָדָשׁ אֵלָיו אֶשָּׂא. עַד הִנֵּה יְיָ עֲזָרָנוּ: פורים וַיּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָחָה. וּמִיָּגוֹן וַאֲנָחָה. לַיְּהוּדִים הָיְתָה שִׂמְחָה. וְאוֹר יְקָר זָרַח לָנוּ: פורים מִלְאוּ גְבִיעֲכֶם יַיִן. וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאַיִן. וְנִרְאָה עַיִן בְּעַיִן. בְּשׁוּב יְיָ אִתָּנוּ: פורים

ברכת מגילה.

חייב כל אדם לקרות המגילה בלילה ולשנותה ביום. ואם אין לו מגילה כשרה חייב לשמוע אותה מפי החזן מתחלה ועד סופה או ממי שהוא כשר להוציא אחרים ידי חובתן ומבטלין תלמוד תורה כדי לשמוע מקרא מגילה. וקודם קריאתה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִילָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ולאחר קריאתה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָרָב אֶת רִיבֵנוּ. וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ. וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ

هر گاه توطئه قتل عام قوم بیچاره که به‌مشورت هامان تهیه شده بود عملی میشد دشمن زنده زنده مارا میبلعید.

وقتیکه به ۱۲۷ ایالت ایران ماموران چابك‌سوار باعجله فرمان قتل‌عام یهودیان را میبردند و به‌موقع میرسید اگر لطف خدا شامل ما نبود چه بر سر ما میامد.

مردخای و استر لباس انتقام را پوشیده و برما رحمت آوردند لذاسرود تازه بدرگاه خدا سرمیدهیم. زیرا تااین‌حد مارا مددکار بود.

از غم وغصه مارا به‌فرحناکی رسانید و برای یهودیان شادمانی آفرید، نور خداوند برما تجلی یافت پیاله‌ها را از یاین پرکنید و برای فقیـران هدایا بفرستید.

بلکه با چشمان خود برگشت لطف الهی بسوی خودمان ببینیم.

هرکس موظف است که در شب ۱٤ آدار و اگر ۱۳ماهه باشد در چهاردهم آدار دوم مقیلا رابخواندو در روز ۱٤ آنرا تکرار نماید و اگر مقیلا کاشر نداشته باشد باید ازدهان پیشنماز کلمه به کلمه بشنود.قبل از خواندن مقیلا این دعا را می‌خوانند .

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که ماراتقدیس کرده وبه‌اوامرت به‌ما دستور دادی که مغیلا را بخوانیم.

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که در آن زمان چون امروز درباره اجداد ما معجزاتی انجام دادی.

شب اول فقط

בָּרוּךְ متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که ما را زنده گذاشته و برپا داشتی‌تا به‌این روز برسیم.

بعداز خواندن مغیلا این جملات را میخوانند.

متبارکی تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که با جنگ‌کنندگان ما جنگیدی و دعوی مارا قضاوت کردی و انتقام مارا گرفته مکافات و اعمال دشمنان را عینا به‌آنها دادی.

וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

ואחר כך אומרים ג׳ פעמים:

אָרוּר הָמָן. בָּרוּךְ מָרְדְּכַי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר. אֲרוּרִים הָרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לְטוֹב:

ואומרים ואתה קדוש, אם חל במוצאי שבת אומרים תחלה שובה ויושב בסתר, ואחר כך ואתה קדוש. ואומר החזן קדיש תתקבל ואחר כך אומרים:

(קכד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ. בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ. בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ. נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים. הַפַּח נִשְׁבָּר. וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ויש נוהגים לומר גם שיר למעלות אשא עיני, ואומר החזן קדיש יהא שלמא רבא וברכו, ואומרים עלינו לשבח, הכל כמו בערבים של חול.

לְיוֹם פּוּרִים.

שחרית מתפללים כשאר ימי חול, ואומרים על הניסים בברכת מודים. אחר חזרת העמידה אומר החזן קדיש לעילא ומוציאים ספר תורה וקוראים שלשה אנשים בפרשת בשלח:

וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם:

مارا از شر دشمنان خلاص نمودی متبارك هستی تو خداوندا که قوم
بنی‌اسرائیل را ازدست‌دشمنانش نجات دادی توخدای نجات‌بخش هستی .
لعنت برهامان ـ آفرین بر مردخای ـ لعنت برزِرِش آفرین بر استر
لعنت برظالمان ـ آفرین بر همه یهودیان و هم بر حربونا که یادش بخیر .
(حربونا یکی از خواجه‌سرایان بود که گزارش برپا کردن چوبه‌دار در
منزل هامان به‌عرض شاه رسانید.)

سپس אתה קדוש را میخوانند و اگر شب یك‌شنبه بود שובה וישב:
בסתר وسپس אתה קדוש را خوانــده קדיש תתקבל را گفتــه و
زبور ۱۲٤ را میخوانند.

زبور ۱۲٤ سرود درجات از داود שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד

بنی‌اسرائیل الان بگوید اگر خداوند باما نبود ، انگاه زنده ما را فــرو
میبردند، چونکه خشم آنها برما افروخته شده بود. آنگاه آبها مارا غرق
میکرد و نهرها برجان‌ما میگذشت.

آنگاه آبهای پرزور از سر ما میگذشت. متبارك باد خداوند که ما را
شکار دندانهای آنها نه ساخت. جان ما مانند پرنده از دام صیادان رهاشده
دام‌گسسته شد ما رهائی یافتیم.

مدد ما بنام خداوند است. خدائیکه آسمان و زمین را آفرید.

שחרית را مثل سایر روزها میخوانند و بعداز מודים על הניסים
میگویند و بعداز עמידה, קדיש לעילא گفته تورات را بیرون می‌آورنــد و
این قسمت را در سفر خروج آخر פרשת בשלח. میخوانند.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים
וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ
הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה
אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ לוי וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ
וְגָבַר עֲמָלֵק׃ וִידֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן
וַיָּשִׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ
בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה
עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק
וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב׃ פ ישראל וַיֹּאמֶר יְהֹוָה
אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי
יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת
הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהֹוָה ׀
נִסִּי׃ וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהֹוָה
בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

ואומר החזן קדיש לעילא. ואח"כ אומרים אשרי יושבי. וקורין המגילה ומברך לפניה בלי שהחיינו. ואחר המגילה אומרים הרב את ריבנו כמו בערבית ואומרים ובא לציון והחזן אומר קדיש תתקבל ואומרים יהללו. ומחזירין ספר תורה למקומו. ואומרים למנצח על אילת השחר. וקדיש יהא שלמא רבא. וקוה אל ה' ותנא דבי אליהו וקדיש דרבנן. וברכו. ועלינו לשבח:

חייב אדם לעשות סעודת פורים בשמחה רבה ולדעת ולהבין הנס הגדול שעשה הקב"ה עמנו. מה שאין הפה יכולה לספר ולהודות לו ית"ש והסעודה יהיה דוקא ביום ולא בלילה. ואם עשאה בלילה לא יצא ידי חובתו. וגם יעשנה בבשר ויין ויזהר הרבה לתת צדקה לעניים כפי כחו ולקבלם בסבר פנים יפות. ויודה לאל ית"ש שזכה להיות מן נותני צדקה ולא מן לוקחי צדקה. ויתפלל לאל להיות כל ימי חייו מן נותני צדקה ויאריך ימיו לעית"ש:

במנחה מתפללים כשאר הימים אלא שמוסיפין על הניסים בהודאה. ובמקום למנצח בנגינות אומרים למנצח על אילת השחר מזמור וגו':

عمالق آمد ودررفیدیم بابنی‌اسرائیل جنگ کرد، موسی به یهوشوع گفت افرادی را برای ما انتخاب کن و فردا به‌جنگ عمالق برو و من نیز روی‌تپه خواهم ایستاد و عصای خدارا در دست خواهم گرفت. یهوشوع‌همانطوریکه خدا فرموده بود با عمالق به‌جنگ پرداخت. موسی و هارون و حور روی تپه رفتند، هنگامیکه موسی دستان خودرا بلند میکرد، اسرائیل فاتح میشد. و هنگامیکه دستان خودرا فرود میاورد عمالق پیروز میگردید. دستان موسی خسته شده بودند سنگی آورده وزیر او گذاشتند موسی برروی آن نشست. هارون و حوربدستان او کمك کردند، دستهای موسی تا غروب آفتاب بلند بود یهوشوع عمالق و قومش را به‌ضرب شمشیر ضعیف کرد.

خداوند به‌موسی فرمود این واقعه را در کتاب بنویس و به‌سمع یهوشوع برسان که من نسل عمالق را از زیر آسمان محو خواهم کرد.موسی قربانگاهی را بنا کرد و این مذبح را معجزه خدا نام نهاد. گفت خداوند به جلال خویش قسم یادکرده که جنگ خدا باعمالق نسل اندر نسل خواهد بود.

پس‌از خاتمه تورات קדיש לעילא. ואשרי را خوانده وسپس مانند شب‌مغیلا را می‌خوانند و قبل‌از آن وبعد از آن برکن‌های مربوطه را قرائت‌می‌کنند سپس קדיש תתקבל ויהללו את שם. را خوانده تورات را به‌جای‌خود برمیگردانند ، سرود مخصوص پوریم را در صفحه ۲۵ می‌خوانند قدیش וקדיש יהא שלמא را گفته קוה אל ה׳ ותנא דבי אליהו وقیدش کامل گفته ברכו ועלינו میخوانند و تمام میشود.

هرکس موظف است که در روز پوریم سفره عید گسترانیده و شادی نماید و هدایائی برای دوستان و اقوام بخصوص فقرا بفرستد.

סדר הסעודה.

קודם שיאכל יטול את ידיו וצריך שישפוך עליהם רביעית מים שהוא ביצה וחצי ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

ואחר שיגנגב מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

אוכל ולא ידבר בין ברכה לאכילה. וכל הדברים הבאים ללפת את הפת בתוך הסעודה אין מברכין לא לפניהם ולא לאחריהם.

סֵדֶר בִּרְכַּת הַמָּזוֹן.

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. כִּי זֶה כָּל־הָאָדָם: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ:

המברך אומר: בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ וּבָרוּךְ זִכְרוֹ לְעוֹלְמֵי עַד:

ביחיד נכון להתחיל כאן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַזָּנֵינוּ וְלֹא מִמַּעֲשֵׂינוּ. הַמְפַרְנְסֵנוּ וְלֹא מִצִּדְקוֹתֵינוּ. הַמַּעֲדִיף טוּבוֹ עָלֵינוּ. הַזָּן

(دعای قبل‌از خوردن غذا)

(قبل‌از هر خوراك دست خودرا شسته و این جمله را میخوانند:)

متبارکی تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که ما را تقدیس کرده و به‌اوامرت به‌ما امر کردی که دستان خودرا پاکیزه بشوییم.

متبارك هستی تو خداوند خدای ما پادشاه عالم که نان را از زمیـن بیرون می‌آوری.

(دعای بعداز خوراك)

אֲבָרְכָה در هر زمان خدارا تبریك میگویم. ستایش او ورد زبان من است. بعد از اینکه همه این مطلب شنیده شد. از خدا بترس و اوامرش را به‌جا آور، دهانم خدارا ستایش میکند. هر بشری اسم خدارا تا ابد تبریك می‌گوید. به‌من گفت این سفره در پیشگاه خداوند گسترده شده است.

נְבָרֵךְ آفرین گوئیم به‌کسی که از نعمت او خورده‌ایم.

«حاضرین جواب میدهند» آفرین بر خدائی کـه مـا از نعمتهایش خورده و بااحسان عظیمش زنده هستیم.

«درهنگام عروسی و شادیها اگر حاضرین ده‌نفـر یـا بیشتـر باشند میگویند:

آفرین گوئیم خداوند را که دراین موقعیت خاص مارا شاد کرد واز نعماتش خورده‌ایم.

جواب میدهند، آفرین برخداوند ماکه دراین‌موقعیت خاص مارا شاد کرده و از نعماتش خورده و بااحسان بیکرانش زنده هستیم.

دعاخوان میگوید: او و اسم مقدسش و یادبودش تاابد مبارك‌باد.

شنوندگان میگویند: او و اسم مقدسش و یادبودش تاابد مبارك‌باد.

آفرین باد خداوند خدای ما سلطان عالم که نه بروفق اعمال ما به‌ما روزی میدهد. و نه‌طبق حقی که داریم به‌ما نفقه میدهد. همواره نعماتش برما افزون است.

אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ. בְּחֵן
בְּחֶסֶד בְּרֵיוַח וּבְרַחֲמִים. נוֹתֵן לֶחֶם
לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וּבְטוּבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד. לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר
לָנוּ מָזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל. וְשֻׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל.
וְהִתְקִין מִחְיָה וּמָזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו. כָּאָמוּר
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה.
בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמָזוֹן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים.
(נשים אינן אומרות וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ

اما مارا و جمیع دنیا را با نعمتهایش روزی میدهد، با لطف و احسان و وسعت و رحمت. نان جمیع بشررا مهیا میسازدزیرا احسانهایش‌ابدی‌است، نعمات عظیمش هیچگاه ازما دریغ ننموده، التماس داریم که هیچوقت تا ابد از ما دریغ ندارد . زیرا او روزی‌رسان و نفقه دهنده همه است. خوانش برای همه گسترده است و به‌جهت همه مخلوقاتش که باکثرت رحمت و احسان آفریده‌است. وسائل ارتزاق و زندگی مهیا فرموده است. چنانکه در زبور داود مندرج است: یدقدرت خودرا گشوده و جمیع ذیحیات را بارضا سیر میفرماید.

ای خداوندیکه روزی‌رسان همه هستی تو متبارکی.

ای خداوند خدای ما به‌خاطر اینکه سرزمین خوب و پهناوریرا بـه اجداد ما کرامت فرموده‌ای وبا ما عهد ومیثاق بسته و دانش و زندگی و رزق و روزی اعطا کرده‌ای ترا سپاس میگوئیم. مارا از اسارت وبندگی قبطیان خلاص فرمود . وعهدی را که دربدن‌ما مختوم نمودی و توراتی‌که به ما تعلیم دادی

בִּבְשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שָׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים.

עַל הַנִּסִּים. וְעַל הַפּוּרְקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנִּפְלָאוֹת. וְעַל הַנֶּחָמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ. בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

(לחנוכה) בִּימֵי מַתִּתְיָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְשַׁכְּחָם מִתּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דַּנְתָּ אֶת דִּינָם. נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים. וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. לְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ. וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וּפִנּוּ אֶת

(לפורים) בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנַּעַר וְעַד זָקֵן. טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד. בִּשְׁלשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ. וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ.

قوانین زندگی را بارضا بما تعلیم دادی و همچنین به‌خاطر زندگی و روزی که تو به‌ما داده‌ای ترا سپاس میگوئیم.

(این جملات در جشن پوریم وحنوکا خوانده میشود.)

עַל הַנִּסִּים سپاس بدرگاه تو درخصوص معجزات و نجات و جبروت و رهائـی واعجاب و تسلی که با اجداد ما دراین ایام و درآن روزگـار بجای‌آوردی.

در ایام حنوکا میگویند: این اتفاق در ایام متتیا فرزند یوحانان کاهن بزرگ و فرزندانش واقع شد. درهنگامیکه سلطنت ظلم یونانیان برقوم تو ملت اسرائیل مسلط بود مقرر گردید که تورات توفراموش‌کنند وازاوامر ورضای تو سرپیچی نمایند . اما تو با کثرت مرحمتت در هنگام تنگی آنها مددکارشان بودی با دشمنانشان جنگیدی وبرمظلومیت آنها شفقت‌آوری و انتقام آنان را گرفتی و جباران را بدست ضعیفان سپردی وعده کثیری را بدست عده کمی سپردی و ظالمان را تسلیم عادلان و ناپاکان را بدست طاهران و اشرار را بدست آنانیکه مجریان تورات تو هستند سپردی . و بدین‌وسیله نام عظیم و مقدس خودت را باردیگر برزبان اهل‌عالم انداختی وبرای قومت فرج و نجات عظیمی درچنین روزی فراهم نمودی. سپس فرزندان تو به‌تالارخانه تو وارد شدند وحجرات آن‌را پاکیزه نمودند و مقام مقدس را طاهر ساختند و درصحن مقدس تو چراغها افروختند واین هشت‌روز را مقرر داشتند که ترا تهلیل گفته ستایش گوئیم و به‌خاطر این همه اعجاب و معجزاتی که درباره اجدادمان انجام داده‌اید بار دگر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم سلاه .

הֵיכָלֶךָ. וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה יְמֵי אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת. וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה:

עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמָךְ. כָּאָמוּר וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. וְעַל הֵיכָלָךְ. וְעַל מְעוֹנָךְ. וְעַל דְּבִירָךְ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו: אָבִינוּ, רְעֵנוּ, זוּנֵנוּ, פַּרְנְסֵנוּ, כַּלְכְּלֵנוּ, הַרְוִיחֵנוּ, הַרְוַח לָנוּ

در ایام پوریم این جملات را میخوانند : این واقعه در ایـام استر و مردخای درشوش پایتخت عیلام اتفاق افتاد. بهنگام استیلای هامان عمالقی مقرر داشت که کلیه یهودیان را از طفل تا پیر مرد وزن همگی کشته ونابود سازند . و معین شد که در تاریخ ۱۳ ماه دوازدهم که آدار باشد در یك روز این امر انجام شده و اموال آنها را غارت و مصادره نمایند. اما تو به‌کثرت رحمتهایت افکارش را برهم زدی و خواسته‌هایش را باطل نمودی و آنچه را که تصمیم گرفته بود به سرخودش آوردی بطوریکه او و فرزندانش را به‌دار آویختند ودرباره قوم اسرائیل معجزه واعجاب نموده به همین‌خاطر نام اعظم تورا سپاس میگوئیم . سلاه

עַל הַכֹּל برای همه این احسان‌ها ما بدرگاه تو سجده کرده و بنام‌تو تسبیح میخوانیم و این آیه‌را بجا میاوریم که در تـورات منـدرج است «بخورید و سیرشوید و خدای خودرا به‌خاطر اعطای این سرزمین خوب و پرنعمت ستایش کنید.» خداوندا به‌خاطر این سرزمین و به‌خاطر ایـن آذوقه ترا ستایش میکنیم.

רַחֵם יְיָ خداوندا خدای ما برما و براسرائیل قومت و اورشلیم شهـر خاص خود و برکوه صیون محل تجلی فره ایزدیت و برخانه مقدست وبر قصرهایش و میعادگاهت و برخانه بزرگ و مقدسی که نام تو برآنها نهاده شده است رحم فرما.

ای پدر ما و ای شبان ما ای‌روزی‌دهنده ما به‌ما روزی ده مارا سیر گردان به‌ما توسعه ده و ازهمه تنگنائی‌ها بزودی مارابه‌وسعت برسان.

מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם. וְלֹא
לִידֵי הַלְוָאָתָם. (שֶׁמַּתְּנָתָם מְעוּטָה
וְחֶרְפָּתָם מְרֻבָּה). אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה
וְהָרְחָבָה. הָעֲשִׁירָה וְהַפְּתוּחָה. שֶׁלֹּא
נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכָּלֵם לָעוֹלָם
הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ
תַּחֲזִירֶנָּה לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

בשבת אומרים כאן רצה.

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ.
נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ כְּמִצְוַת חֻקֵּי רְצוֹנָךְ.
וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהַרְאֵנוּ
בְּנֶחָמַת צִיּוֹן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא
בַּעַל הַנֶּחָמוֹת. וְגַם שֶׁאָכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ. חָרְבַּן
בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אַל
תִּשְׁכָּחֵנוּ לָנֶצַח. וְאַל תִּזְנָחֵנוּ לָעַד. כִּי אֵל

ای خداوند خدای ما مارا به‌هدایای انسانها محتاج‌مگردان وهم‌چنین محتاج به‌گرفتن قرض از آنها نباشیم، زیرا هدایای انسانها کم و منتی که برما مینهند بسیار است. خداوندا فقط با ید قدرت خود که گشاده ومملواز احسان است به‌ما کرامت فرما تا اینکه دراین دنیا شرمنده نشده و در عالم باقی خجل نگردیم. سلطنت خاندان داود برگزیده خودرا بر مسنداولیه بزودی در ایام ما برگردان.

רְצֵה خداوندا مارا به‌فرامین خود مجهزگردان و ازما راضی باش وازاین فرمان روز هفتم که شنبه بزرگ و مقدس است طبق قوانین و درخواست تو در این روز تعطیل مینمایم و در آن استراحت میکنم. تمنی اینکه در روز استراحت ما هیچ غم‌وغصه وارد نشود ومارا به‌شادمانی شهر صیون بزودی موفق گردان زیرافقط تو تسلی‌دهنده ماهستی با وجودیکه خورده و نوشیده اما باز خرابی خانه بزرگ و مقدس تورا فراموش ننموده‌ایم خدایا توهم مارا تا ابد فراموش نفرما مارا تا ابد ترک‌مکن زیرا تو خدای قادر سلطان عظیم و مقدس هستی و اورشلیم را بزودی در ایام ما آبادگردان.

מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

בראש חדש, ביום טוב ובחול המועד אומרים כאן יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא. יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה. יִשָּׁמַע יִפָּקֵד וְיִזָּכֵר. זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדָּךְ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה. לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים.

בראש חודש בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:

בראש השנה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בפסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:*)

בשבועות בְּיוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בסוכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בשמיני עצרת בְּיוֹם שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וַחֲמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

*) בחול המועד של פסח ובחול המועד של סכות אומרים ביום מקרא קודש הזה.

ای خداوند ما خدای پدران ما برآید و برسد و موفق شود و مشهودو مقبول افتد شنیده شود مورد تفقد قرار گیرد. دعای ما و دعای اجداد ما و دعای اورشلیم شهرت و دعای مسیح فرزند داود بنده‌ات و دعای همه اقوام خاندان اسرائیل به‌خوبی و احسان و آبرو به‌حضور تو برسد (دراول ماه) در این ماه ראש החדש (در این روز اول سال و روز یادآوری و روز نیکو).

دراین عید فطر دراین روزیکه مقدس خوانده شده.

دراین عید هفته‌ها دراین روزیکه مقدس خوانده شده.

در این عید سایه‌بانها و در این روزیکه مقدس خوانده شده.

در این روز ختم جشن و در این روزیکه مقدس خوانده‌شده.

برما رحم فرما ومارا نجات‌ده، خداوندا دراین روز مارا بابرکت تفقد کن.

و زندگی مرفه وخوب به‌ما عنایت‌فرما، باکلمات نجات‌بخش‌وبارحمت به‌ما رحم وشفقت‌فرما، مارا ببخش و با ما مهربان باش ومارا نجات‌ده.

زیرا چشمان ما بسوی تو است، چون تو سلطان بخشنده و مهربان هستی.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֶה בְּרַחֲמָיו בִּנְיַן יְרוּשָׁלָיִם, אָמֵן: (אמן זה עונה בלחש אחר ברכתו).

(בְּחַיֵּיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל־קְהַל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבָּנֶה עִיר צִיּוֹן בְּרִנָּה. וְתִכּוֹן עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם. וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב כְּבָרִאשׁוֹנָה).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לָעַד הָאֵל אָבִינוּ. מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל. שֶׁבְּכָל־יוֹם וָיוֹם הוּא מֵטִיב לָנוּ. הוּא הֵטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גוֹמְלֵנוּ הוּא גְמָלָנוּ הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֵיוַח וְהַצָּלָה וְכָל־טוֹב: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים: הָרַחֲמָן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יָרִים: הָרַחֲמָן הוּא יִתְפָּאֵר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִיסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר. בְּרֵיוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ

ای خداوندیکه به رحمتهایت اورشلیم را تجدیدبنا میکنی نام تـو مبارك باد.

درزمان حیات ما وحیات همه جماعت بنی‌اسرائیل شهر صیون باشادمانی بنا گردد.

و عبادت مقدس دوباره در اورشلیم مستقر گردان قصر عدلش مانند اول برپا گردان.

متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم.

تا ابد تو خدائی ای پدر سلطان وقوی‌شوکت وخالق ونجات دهنده ما قدوس ما و قدوس یعقوب.

ای‌شبان‌ما شبان قوم اسرائیل خدای‌نیك وفیض بخش‌زیراهرروزه‌اوبه ما فیض میبخشد.

او به‌ما احسان میکند او به‌ما پاداش‌میدهد، او تاابد به‌ما لطف‌واحسان و رحمت، توسعه و موفقیت همه نعمات پاداش خواهد داد.

خداوند مهربان را سزاوار است‌که بر کرسی رحمتش تسبیح گوئیم.

خداوند مهربان را سزا است که در آسمان و زمین تسبیح گفته‌شود.

خداوند بوسیله ما تا ابدالاباد تسبیح گفته میشود.

خداوند مهربانی‌که مرتبه قومش را بلند میکند. خدائی‌که تا ابد مورد افتخار است.

استدعا داریم‌که خداوند مهربان مارا عزت روزی دهد نه باخواری، حلال نه‌حرام، باآسایش نه‌باعذاب با فراوانی نه باکمی . خدای مهربان به‌اعمال دستهای ما برکت و توسعه و موفقیت عنایت فرماید.

خدای مهربان همه طریق‌های ما را به‌موفقیت بیانجامد.

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל
צַוָּארֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת
לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף: הָרַחֲמָן הוּא
יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה: הָרַחֲמָן הוּא
יְבָרֵךְ כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִּשְׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה
שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הָרַחֲמָן
הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ: הָרַחֲמָן הוּא
יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ
עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נֶחֱטָא:

בשבת — הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת:

ביום טוב — הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב:

בשבת וביום טוב — הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת. עוֹלָם
שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב. עוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ אָרוּךְ. מְנוּחָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים:

בראש חודש — הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה:

בסכות — הָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה שֶׁל לִוְיָתָן:
הָרַחֲמָן הוּא יַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שֶׁפַע קְדֻשָּׁה וְטָהֳרָה
מִשִּׁבְעָה אֻשְׁפִּיזִין עִלָּאִין קַדִּישִׁין, וּזְכוּתָם תְּהֵא

او یوج آواره‌گی را از گردن ما بردارد و با سرافرازی مارا به وطن هدایت کند.

خدای مهربان شفای عاجل برای جسم و جان ما عطا نماید خداوند مهربان خوان گسترده خودرا برای ما بگستراند. خدای‌مهربان‌یکایك مارا به‌خاطر نام مبارك خود برکت دهد چنانکه اجداد مقدس ما ابراهیم و اسحق و یعقوب از هر نظر از او برکت یافتند. همانطور هم هر فرد از ما را با برکات کامله خود برکت نماید. امید است که این دعا مورد رضای او باشد بگوئیم آمین.

خدای مهربان سایه رحمتش را برما بگستراند. خدای مهربان تورات ومحبت‌خودش را در قلب ما جای دهد. و همیشه ترس او در مدنظر ما باشد. تا نزدیك خطا نشویم.

خدای مهربان دنیایی که همیشه آرامش دارد به‌ما نصیب دهد. (درروز شنبه) (اعیاد) خدای مهربان دنیائی که پراز نعمت است به‌ما عنایت‌فرماید.

خدای مهربان از دنیائی که پر از نعمت و فراوانی است و آسایش ابدی درآن‌است مارا نصیب دهد. «درروزهای شنبه همراه بااعیاد»

خدای مهربان این ماه را بابرکت برما تازه گرداند.

خدای مهربان مارا توفیق دهد تادرسایه سایبانی که ازپوست لویاتان درست میشود بنشینیم، خدای مهربان مارا از فیض قدوسیت و طهارت این هفت مهمان عالیقدر مقدس فیض بخشد وحق‌آنان مدافع‌ما باشد، خداوند مهربان سایه‌بان داود که خراب شده است دوباره برای ما برپا گرداند.

מָגֵן וְצִנָּה עָלֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סֻכַּת דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת:

ברכת אורח ובנים:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן הַזֶּה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו. וִיסַדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדַנֵּי עוֹלָם. וְיִהְיֶה כְּשֻׁלְחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. כָּל־רָעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל. וְכָל־צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת (אִמִּי מוֹרָתִי) בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֹּאת. וּבַעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת. הוּא וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ. וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שֶׁלֹּא יָמוּתוּ. וּבִנְכָסִים שֶׁלֹּא יִתַּמּוּ. לֹא יֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא יִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא. וְיִהְיוּ נְכָסָיו מֻצְלָחִים וּקְרוֹבִים לָעִיר. וְלֹא יִשְׁלוֹט שָׂטָן בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. וְאַל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו שׁוּם דְּבַר חֵטְא וְהִרְהוּר עָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בסעודת המילה אומרים:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אֲבִי הַבֵּן. הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלֶדֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַיֶּלֶד הַנּוֹלָד וּכְשֵׁם שֶׁזִּכָּהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַמִּילָה. כַּךְ יִזְכּוּ לִיכָּנֵס לַתּוֹרָה לַחֻפָּה לַמִּצְוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת מַעֲלַת הַסַּנְדָּק וְהַמּוֹהֵל וּשְׁאָר הַמִּשְׁתַּדְּלִים בַּמִּצְוָה. הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם:

בסעודת החתן אומרים:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הֶחָתָן וְהַכַּלָּה בְּבָנִים זְכָרִים

دعای میهمان ـ خدای مهربان این سفره را که ازآن خورده‌ایم برکت دهد ، و همه نعمات دنیارا درآن جمع نماید واین سفره مانند سفره حضرت ابراهیم باشد که هرگرسنه ازآن بخورد و هرتشنه ازآن بنوشد خداوند مهربان صاحب این خانه و صاحب این سفره را خودش و فرزندانش و همسرش و آنچه که دارد برکت دهد . فرزندانش سالم باشد و ثروتش تمام نشود دراین دنیا شرمنده نگردد ودر عالم آینده خجل نشود همه ثروتش باموفقیت قرین باد .

و افکار پلید دراعمالش مشاهده نشود وهیچ گناهی جلو پایش نیاید ازاکنون تاابد .

(درجشن ختنه سوری) خداوند این صاحب خانه که پدر نوزاد است و زنش که مادر نوزاد است ازاکنون تاابد برکت فرماید . خداوند این نوزاد را نیز مشمول عنایت خود نموده وهمانطوریکه موفق به ختنه شده همانطور هم او را موفق گرداندکه بزرگ شود تحصیل دانش کند داماد شود دارای اعمال حسنه باشد آمین .

خداوند همه کسانیکه دراین امر خیر شرکت کرده‌اند و همه متعلقین آنهارا مشمول برکات خود نماید .

خداوند تمام مهمانان این سفره را برکت داده است و همه متعلقین آنهارا مشمول برکات خود نماید .

(در جشن عروسی) : خداوند این عروس وداماد را برکت دهد و آنهارا به عبادت خداوند و فرزندان نیك موفق کند .

خداوند تمام میهمانان این سفره را برکت داده و به آمال خودشان برساند .

לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל־הַמְּסֻבִּין בַּשֻּׁלְחָן הַזֶּה וְיִתֵּן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה:

הָרַחֲמָן הוּא יְחַיֵּינוּ וִיזַכֵּנוּ וִיקָרְבֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מַגְדִּיל (בשבת וביום טוב ובראש חודש אומרים מִגְדּוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ. לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה. וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה: מַה שֶּׁאָכַלְנוּ יִהְיֶה לְשָׂבְעָה. וּמַה שֶּׁשָּׁתִינוּ יִהְיֶה לִרְפוּאָה. וּמַה שֶּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לִבְרָכָה. כְּדִכְתִיב. וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם. וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְיָ: בְּרוּכִים אַתֶּם לַייָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ. וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

סַבְרִי מָרָנָן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

خداوند : او مارا زنده نگه دارد موفق گرداندکه ظهور منجی موعود را و بناء خانه مقدس او را ببینیم وبه‌زندگی جاوید معاد مارا موفق گرداند نجات پادشاه را فراهم نماید . و با مسیح خود به‌احسان رفتار کند و داود و نسل اورا تاابد مشمول عنایت گرداند.

کافران فقیر شده وگرسنه خواهند ماند اما طالبین خدا هیچ‌گاه از نعمات خدا دور نخواهند شد .

از هنگامیکه طفل بودم تاکنون‌که پیر شده‌ام هیچگاه ندیدم که‌شخص صدیقی بمیرد وزریه اوگدائی‌کند . کسی‌که هرروز دعا میخواند و به‌مردم نفقه میدهد نسل او بابرکت خواهد بود هرچه‌که خوردیم موجب سیری ما شود و هرچه‌راکه نوشیده‌ایم موجب شفا وآنچه‌راکه باقی گذاشتیم موجب برکت باشد چنانکه مرقوم است: در پیش آنها سفره گستراند . خوردند و باقی گذاشتند. شما در درگاه خدا که آسمان و زمین را خلق کرده مبارك هستید . خوشا به‌حال مردیکه امیدش به خدا است. و مددکارش او است . خداوند نیرو به قومش عنایت میکند و خداوندقومش را با صلح برکت میدهد. متبارك‌باد نام تو خداوند ما سلطان عالم آفریننده میوه انگور.

ולבסוף מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא נְפָשׁוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנָן. עַל כָּל־מַה שֶּׁבָּרָאתָ. לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חָי: בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָמִים:

על פרי האדמה מברך תחילה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה: ולבסוף מברך בורא נפשות רבות וכו׳.

על פרי העץ מברך תחילה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ: ולבסוף מברך בורא נפשות רבות וכו׳.

השומע קול רעם מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם:

הרואה הקשת אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ:

הרואה מלכי אומות העולם מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

הרואה מלכי ישראל מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ לִירֵאָיו:

הרואה חכמי ישראל מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן מֵחָכְמָתוֹ לִירֵאָיו:

הרואה חכמי אומות העולם מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן מֵחָכְמָתוֹ לְבָשָׂר וָדָם:

قبل از خوردن هرخوراکی باید سپاس خداوند را بجاآوریم.

۱ـ قبل ازخوردن خوراکی‌های که منشاء گیاهی‌ندارند ویااگر داشته باشند مخلوط یا ممزوج از چند نوع باشد . مانند : انواع مشروبات الکلی و غیر الکلی ـ آب ـ تخم مرغ ـ انواع گوشت ـ انواع شکلات وآبنبات این دعارا میخوانند :

(متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که همه چیز بفرمان تو بوجود آمده است).

۲ـ قبل ازخوردن خوراکی‌هائی‌که اززمین روئیده‌شده مانند : سیب زمینی ـ هویج ـ چغندر ـ کاهو ـ خیار و انواع صیفی‌ها :

(متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که محصول زمین را آفریدی)

۳ـ قبل از خوردن میوه‌های درختی :

(متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم‌که میوه درخت‌را آفریدی)

٤ـ بعد از خوردن ویانوشیدن هرنوع خوراکی یانوشیدنی.

(متبارك باد نام تو خدای خدای ماسلطان عالم که جانهای بی‌شماری را خالق فرموده‌ای و کلیه مایحتاج که بوسیله آنها زندگی میکنند فراهم آوردی متبارك باد خداوند حی ابدی)

در هنگام مشاهده قوس و قزح

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم‌که عهد و پیمان را بیاد می‌آورد و برعهدش امین است و فرمانش پابرجا)

הרואה ימים ונהרות ומדברות והרים וגבעות גדולים שנכרת בהם גדולת הבורא וכן כשהגיע החמה לתקופתה (אחת לכ"ח שנה) מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

ועל הים הגדול מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל:

על שמועות טובות מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב:

על שמועות רעות וכן הקורע על מתו מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

הבונה בית חדש וקונה כלים חדשים וכן על פרי חדש מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ועל מלבוש חדש אומר תחלה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים:

כשבא לקבוע מזוזה יקבענה במקומה ומברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְבּוֹעַ מְזוּזָה:

הרואה אילנות כשמוציאין פרחים בימי ניסן מברך ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חִסַּר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם. וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבוֹת לְהַנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:

הרואה מקום שנעשו בו נסים לאבותינו מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה:

אם היה מקום שנעשה לו בעצמו נס מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי נֵס בַּמָּקוֹם הַזֶּה:

در هنگام رویت پادشاه وقت

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که به انسانها از جلال خود سهمی داده است)

در هنگام رویت‌دانشمندان مذهب اسرائیل

(متبارك خداوند خدای ما سلطان عالم که شمهٔ از دانش خودرا به ترسندگانش عطا کرده است)

در موقع دیدن ـ رودهای بزرگ و بیابان‌های وسیع و کوههای رفیع که عظمت خدارا تذکر میدهد این دعارا میخوانند :

(متبارك باد خداوند خدای ما سلطان عالم که این دریای عظیم را خلق‌کرده است)

باشنیدن مژده‌های مسرت‌بخش :

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا زنده نگه‌داشته و برپا نموده وبه‌این ایام رسانیده است).

بعد از پوشیدن لباس :

(متبارك‌باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که برهنگان را می‌پوشاند)

بهنگام نصب مزوزا

(متبارك باد خداوند خدای ما سلطان عالم‌که ما را تقدیس کرده و به اوامرش به ما دستور داده است که در قائمه درب مسکن خود مزوزا نصب کنیم) .

بهنگام بهار هنگامیکه درختان پرشکوفه میبینند :

(متبارك باد خداوند خدای ما سلطان عالم‌که دراین دنیا هیچ چیز کسری نیافریده است و درختان خوب و مخلوقات نیکو برای لذت روح انسانها بوجودآورده است).

וכן יולדי ילדיו מברכין. וכן תלמיד על רבו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נֵס לְאָבִי (או לְרַבִּי) בַּמָּקוֹם הַזֶּה:

הרואה את הכושי ואת הננס והפיסח וכל שמראיהם משונה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת:

העושה מעקה או כל מין שמירה להציל מסכנה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲקֶה:

הרואה הנרפא מחליו אומר:

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהָבָךְ לָן וְלָא יְהָבָךְ לְעַפְרָא:

ברכת הטבילה של כלים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל טְבִילַת כֵּלִים:

ואם הוא כלי אחד אומר עַל טְבִילַת כֶּלִי:

הרואה ירושלים עיר הקודש והר ציון הוא למושב לו. חייב שתי קריעות אחת על ירושלים משיראה אותה מרחוק ואחת על המקדש. ואומר בדאבון נפש זו הברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ צוּר כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק: וְנֶאֱמָן אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן אָתָּה. יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו: צִיּוֹן מִדְבַּר הָיְתָה וִירוּשָׁלַיִם שְׁמָמָה:

הרואה בתי כנסיות בישובן אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַצִּיב גְּבוּל אַלְמָנָה:

بهنگام مشاهده محل‌هائیکه در آنجا برای اجداد ما معجزه شده‌است:

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که در این محل معجزاتی برای اجداد ما ظهور نمودی).

بهنگام مشاهده محل‌هائیکه در آنجا برای پدر و یا استادش معجزه شده است.

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که در این محل برای پدرم (استادم) معجزه‌ای بوجودآوردی).

بهنگام بنای حصار برای بامهای خود:

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا تقدیس کرده و به اوامرش به ما امر کرده است که بردربامهای خود حصار بکشیم)

بهنگام مشاهده مریض شفایافته:

(متبارك باد خدای مهربان که ترا به ما داد ونه‌به‌خاك)

بهنگام شستن وکر دادن ظروف:

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که مارا تقدیس کرده و به اوامرش به ما دستور داده که ظروف را غسل دهیم).

بهنگام رویت شهر اورشلیم و باقی مانده معبد مقدس لازم است یقه لباس خودرا دو مرتبه پاره کنید و یکی برای خرابی اورشلیم و دیگری برای خرابی بیت‌المقدس وسپس این دعارا میخوانند:

(ای خالق عالمیان که در همه ادوار عادل بوده و هستی، ای خدای امین که امر کرده و انجام میدهی گفته و عمل میکنی و همه فرمانهایت از روی حق و انصاف است متبارك هستی تو. تو ای خداوند خدای ما امین هستی و همه گفتارت معتبر و یکی از همه فرامینت خالی برنمیگردند زیرا تو خدا و سلطان امینی هستی ای خداوندی که به همه گفتارت امین هستی بنگر که صیون به بیابان و اورشلیم به خرابه تبدیل شده است).

הרואה בתי כנסיות בחורבנן אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

הרואה בתי ע״ז בישובן אומר: בֵּית גֵּאִים יִסַּח יְיָ:

בחורבנן אומר: אֵל נְקָמוֹת יְיָ:

הרואה מרקולים או שאר עבודת אלילים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן אֶרֶךְ אַפַּיִם לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ:

הרואה מקום שנעקרה עבודת אלילים. אם הוא בארץ ישראל אומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָקַר עֲבוֹדַת אֱלִילִים מֵאַרְצֵנוּ:

ואם הוא בחוצה לארץ אומר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָקַר עֲבוֹדַת אֱלִילִים מֵהַמָּקוֹם הַזֶּה:

ויאמר בשתיהן: כְּשֵׁם שֶׁעָקַרְתָּ אוֹתָהּ מֵהַמָּקוֹם הַזֶּה כֵּן תַּעֲקוֹר אוֹתָהּ מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת. וְהָשֵׁב לֵב עוֹבְדֵיהֶם לְפָנֶיךָ:

קְרִיאַת שְׁמַע עַל הַמִּטָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינַי. וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפָּי. וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עָיִן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי

بهنگام مشاهده مساجد آباد :

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که حدود بیوه‌ها را برپا نگه‌میدارد)

بهنگام مشاهده مساجد مخروبه :

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که قاضی برحق است) .

بهنگام مشاهده بتکده‌ها و جاهائی که معبد بت‌پرستان است :

(خداوند خانه متکبران را نابود گرداند) .

بهنگام مشاهده بقایای بتکده‌ها

(خداوند خدای انتقام است)

بهنگام مشاهده انواع بت‌ها :

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که به بندگان خود پرحوصلگی بخرج میدهد.)

بهنگام مشاهده جا هائی که قبلا محل بت‌پرستی و در سرزمین‌اسرائیل بوده است :

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که بت‌پرستی را ازسرزمین خود ریشه‌کن‌کرده است)

بهنگام مشاهده جا هائی‌که قبلا محل بت‌پرستی بوده است (درخارج از سرزمین اسرائیل)

(متبارك باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که بت‌پرستی را از این‌محل ریشه‌کن‌کرده است)

و دنباله آن برای هردو محل میگویند :

(همانطوریکه بت‌پرستی را از این محل ریشه‌کن کرده همانطورهم از همه‌جاها ریشه‌کن گردان وقلوب پرستندگانش را به سوی خود متوجه گرداند) .

שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְיִשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב. וְאַל יִשְׁלוֹט בִּי יֵצֶר הָרָע. וְתַצִּילֵנִי מִשָּׂטָן וּמִפֶּגַע רָע. וְאַל יְבַהֲלוּנִי חֲלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים. וּתְהִי מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. הֲרֵינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל-מִי שֶׁהִכְעִים וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא כְּנֶגְדִּי. בֵּין בְּגוּפִי. בֵּין בְּמָמוֹנִי. בֵּין בִּכְבוֹדִי. בֵּין בְּכָל־אֲשֶׁר לִי. בֵּין בְּאוֹנֶס. בֵּין בְּרָצוֹן. בֵּין בְּשׁוֹגֵג. בֵּין בְּמֵזִיד. בֵּין בְּדִבּוּר. בֵּין בְּמַעֲשֶׂה. בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה. בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר. לְכָל־בַּר יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יֵעָנֵשׁ שׁוּם אָדָם בְּסִבָּתִי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים

دعای قبل از خواب

ای خداوند خدای ما سلطان عالم که خواب را برچشمانم می‌آوری و سنگینی خواب را برمژگانم و نور روشنائی رابه مردمك‌چشم بخشیده‌ای متبارك هستی تو .

ای خدای من و خدای پدرانم امید است رضای تو براین تعلق گیرد که سلامت بخواب روم و بازندگی و سلامت برخیزم و پندار نیك برمن مسلط باشد وافکار بد از من دورگردان مرا از وسوسه شیطان و از هراتفاق ناگواری حفظ فرما وکابوس‌های وحشتناك آرامش مرا بهم نزنند و رختخواب من طاهر وکامل باشد وچشمانم را دوباره به نور خورشیدروشن کن که مبادا خواب مرگ برمن مستولی شود . ای خدائیکه با جلال خود همه گیتی را منور کرده‌ای متبارك هستی تو .

ای خداوند پروردگار عالم اینك همه کسانیکه موجبات برانگیختن خشم مرا فراهم آورده‌اند . و یا علیه من اقدام نموده‌اند و همه کسانیکه خواه عمدا و خواه سهوا به جسم و جان و اموال و شرافت من توهین کرده باطیب خاطر می‌بخشایم . این بخشایش شامل حال همه کسانی گردد که با خود ویاباعمال خود موجب رنجش من گردیده‌اند . خواه در این ایام ویا درنسخ‌های قبلی درزندگی گذشته (طبق قوانین تناسخ ارواح) باشد و هیچ فرد یهودی به خاطر من مجرم نشود و تنبیه نگردد .

ای پروردگار من و خدای پدرانم رضای تو براین تعلق گیرد که بار دیگر خطا نکنم و هرچه راکه در حضور توگناه کرده‌ام ، بارحمهای بیشمارت عفو فرما اما التماس دارم که این عفو مجانی باشد و نه بوسیله امراض بد و عذاب امید است دعاهای من و افکار قلبم موجب رضای تو باشد ای خدای خالق و نجات‌بخش من .

וְחוֹלָאִים רָעִים: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת

بشنو ای بنی‌اسرائیل خداوند خدای ما خدای واحدی است

متبارک باد نام پرجلال سلطنتش از ازل تا ابد . خداوند خدای خود را

با تمامی دل و جان و با همهٔ ثروتت دوست بدار . این مطالبی که اکنون

من به تودستور میدهم برقلب خود جــای بده و آنها را به فرزندانت تعلیم

ده. . و همواره دربارهٔ آنها صحبت کن چه هنگامیکه در خانه نشسته‌ای و

چه وقتکه در راه هستی و بهنگام خوابیدن و برخاستنت . آنها را بعنوان

علامت بر دست خود ببند و بعنوان سمبلی بین چشمانت بگذار . آنها را بر

قائمه درب خانه‌ودروازه‌ات بنویس .

בֵּין עֵינֶֽיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶֽךָ וּבִשְׁעָרֶֽיךָ:

ואם התפלל ערבית ביום יגמור קריאת שמע כולה:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֺת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם

آنگاه اگر اوامری را که من امروز به شما امر می‌کنم شنیده، خداوند خدای خویش را دوست بدارید و با تمام دل و جانتان عبادت کنید.

بــه هنگام خــود باران زمستان، باران اول فصل و باران آخر فصل به شما عطا خواهم کرد. غله، شیرهٔ انگور و روغن خود را جمع آوری خواهی کرد.

در صحــرایت علف برای چهارپایانت خواهم رویانید. تا اینکه از نعماتم خورده سیر شوی.

اما برحذر باش مبادا دلتان فریفته شود و منحرف شده خدایان (معبودان) دیگر را عبادت کرده سجده کنید.

خشم خدا بر شما افروخته خواهد شد و دریچه‌های آسمان بسته تا باران نبارد. و زمین محصول خود را ندهد و شما به زودی از سرزمین نیکوئی که خداوندعطا میفرماید آواره خواهید شد.

بنابراین دستورهای مرا در دل و جان خود جای دهید و آنها را بعنوان علامت بر دست خویش ببندید و بر پیشانی خود قرار دهید.

آنها را بــه فرزندان خود بیاموزید. در بارهٔ آنها هنگامیکه در خانه هستید و موقعیکه در راه راه میروید در وقت خــوابیدن و برخاستنتان صحبت کنید. و آنها را بر قائمه در خانه و دروازه‌های خویش بنویسید.

تا اینکه‌ایام عمر شما و ایام عمر فرزندانتان در سرزمینی که خداوند به پدرانتان وعده داد تا به آنان بدهد مانند ایام افلاک بر روی زمین طولانی شود.

(سفر اعداد ۱۵)וַיֹּאמֶר יְהוָה خداوند به موسی چنین گفت:

فرزندان اسرائیل را خطاب کرده به آنها بگو: بر گوشه‌های لباسهای خود در طول قرون صیصیت (منگوله) قرار دهند. و بر صیصیت بر هر گوشه‌اش رشته‌آبــی رنــــگ بگذارند.

و آن برای شما صیصیت خواهد بود تــا بر آن بنگرید و تمام احکام خداوند را بخاطر آورده و به جای آورید و از پی دل و چشمانتان و شهوات خود نروید.

קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ. מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ. וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף. וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט. וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דֶּבֶר. חֶרֶב. צָרָה. רָעָה. רָעָב וְיָגוֹן. וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה. שְׁבוֹר וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים

تا اینکه احکام مرا به خاطر داشته باشید و بجای آورید و برای خداوند خویش مقدس باشید.

من خداوند خدای شما هستم که شما را از سرزمین مصر بیرون آوردم. تا خدای شما باشم. منم خداوند خدای شما.

خداوند شما خدای حقیقی است.

زبور ۹۱

۱ ــ کسیکه در سایه خدای متعال ساکن است در پناه فره ایزدیش منزل خواهد گرفت. ۲ ــ در بارهٔ خداوند میگویم که او ملجاء و پناهگاه من است خداوندی که امیدم به درگاه او است. ۳ ــ زیرا او است که ترا از دام صیاد و وبای مهلک خلاصی خواهد داد. ۴ ــ در کنف حمایت خود تو را مستور خواهد کرد. و در زیر بالهایش پناه خواهی گرفت. ۵ ــ از خوف شب نخواهی ترسید و نه از تیری که در روز ناگهان می‌پرد. ۶ ــ نه از وبائی که در پنهانی میخرامد، و نه از طاعونی که در هنگام ظهر قتل عام میکند. ۷ ــ از طرف چپ تو هزارنفر و از سمت راست تو ده هزار نفر خواهند افتاد. لکن به تو نزدیک نخواهد شد. ۸ ــ فقط این را با چشم خود خواهی دید. و مکافات شریران را خواهی نگریست. ۹ ــ چونکه تو به خداوند پناه بردی. و خدای متعال را ملجاء خود قرار دادی. ۱۰ ــ بدی بر تو مسلط نخواهد شد. و بلا به‌منزلگاه تو نزدیک نخواهد شد. ۱۱ ــ زیرا فرشتگانش را مامور تو کرده است تا تو را در همهٔ راه‌هایت حفظ‌کنند. ۱۲ ــ تو را بر دوش حمل خواهند کرد مبادا پای خود را به‌سنگ بزنی. ۱۳ ــ پایت را جای پای شیر واقعی خواهی گذاشت. شیر بچه و اژدها راپایمال خواهی کرد. ۱۴ ــ چون که عاشق من است او را خواهم رهانید. و چونکه عارف نام من‌است او را سرافراز خواهم کرد. ۱۵ ــ چون بدرگاه من بخواند او را اجابت خواهم کرد. من در تنگنائی با او خواهم بود او را نجات داده معزز خواهم ساخت. ۱۶ ــ با طول عمر او را سیر می‌گردانم و نجات خویش را بدو نشان خواهم داد.

הַשְׁכִּיבֵנוּ ای پدر ما ما را بسلامتی بخوابان، و ای سلطان ما ما را به‌زندگی نیکو وسلامتی برخیزان، و فره ایزدیت را بر سر ما بگستران و ما را به اندرزهای نیکو و در حضور خود آماده گردان. و با عجله به خاطر نام خود ما را فرج ده و سپر ما باش. از ما مرگ، دشمن، وبا، جنگ، مریضی، عذاب، گرسنگی، بدی، عصه، تباهی، طاعون‌دور گردان. شیطان را بشکن‌و از اطراف ما دور گردان. و درسایه‌فره‌ایزدیت‌ما‌را‌بپوشان

וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה מִכָּל־דָּבָר רָע וּמִפַּחַד לָיְלָה:

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ בֵּיתֵינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתָּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבוֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ

و دخول و خروج ما را در حیات نیکو و سلامتی از حال تا ابد محافظت فرما . زیرا که تو خدای نگهبان و نجات دهندهٔ ما هستی و از هرگونه اتفاق بد و ترس‌شبانه محافظت میفرمائی متبارک هستی تو ای خداوندی که بنی‌اسرائیل را تا ابد نگهبانی .آمین .

خداوندا خدای ما خدای پدران ما دعای ما به حضور تو مقبول افتد و از تضرع ماچشم مپوش زیرا ما متمرد و جسور نیستیم تا بگویم که خطا نکرده‌ایم و عادل هستیم البته اقرار کرده میگویم که هم ما و هم افراد خانواده ما همه خطا کرده‌ایم . وگناهان ما بدین قرارند:

مجرم هستیم ـ تمرد کرده‌ایم ـ ظلم نموده‌ایم ـ سخن چینی کرده دو گونه صحبت‌نموده‌ایم راه خودرا کج کرده‌ایم ـ ظالم شده‌ایم ـ قصداً مرتکب گناه شده‌ایم . به مال مردم ظلم کرده‌ایم ـ دروغ همیشه ورد زبان ما بوده است ـ راهنمائی بدبه مردم کرده‌ایم ـ دروغگو بوده‌ایم ـ هرزگی کرده‌ایم ـ تمرد نموه‌ایم ـ عصیان ورزیده‌ایم ـ ترك راستی کرده‌ایم ـ گناه کار شده‌ایم ـ خطا کرده‌ایم ـ دشمنی با خلق خدا کرده‌ایم ـ گردن‌کشی کرده‌ایم ـ شرارت کرده‌ایم ـ فاسد شده‌ایم ـ گمراه شده ـ مردم را به‌گمراهی کشیده‌ایم و از اوامر نیك تو سرپیچی کرده‌ایم و همه این‌کارها بیهوده بود .

اقرار داریم که تو عادلی برآنچه که برسرما آمده است تو با حقیقت انجام داده‌اید وماباشرارت .

زبور ۱۲۱ سرور درجات

چشمانم را به کوهساران دوخته‌ام که ازکجا به‌من مدد میرسد. مدد من از جانب خداوند آفریننده آسمان و زمین است. او لغزشی برپای تو نخواهد گذاشت و او که نگهبان تو است چرت نمیزند. خداوند نگهدار اسرائیل هیچگاه نمیخوابد و چرت نمیزند. خداوند ترا محافظت‌میفرماید. خداوند ترازیرسایه فره‌ایزدیش مستورمیگرداند. درروز آفتاب‌ترا اذیت نکند ودرشب‌ماه تراآزارنرساند. خداوندتراازهرگونه‌بدی‌محافظت‌فرماید و جان تورا حفظ‌کند. خداوند دخول و خروج تورا ازحال تاابدمحافظت فرماید.

שֹׁמְרֶךָ. יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה, וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמוֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם ג״פ

בְּטוֹב אָלִין וְאָקִיץ בְּרַחֲמִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ: יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:

אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם:
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם:
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ:
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ:
שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְבָרֶכְךָ خداوند ترا برکت داده و محافظت فرماید. نور جلال خودرا برتو تابانده وترا شفقت‌کند . خداوند خشم خودرا از تو دور کرده و بتو سلامتی عنایت فرماید . (این جمله را سه‌بار میخوانند) :

به نیکی میخوابم وبارحمت بیدار میشوم.

برای نجات تو انتظار میکشم ای خدا .

انتظار میکشم خداوند نجات تورا

ای خداوند نجات تورا منتظرم

خداوند تو ملجاء من هستی مرا از عذاب رهائی ده ، خداوند دعای مرا قبول‌کن و دائما مرا احاطه نما .

روحم را بدست تو میسپارم که بار دیگر مرا نجات دهی ای خداوند خدای حقیقی .

خداوند التماس دارم‌که با قدرت یمینیت‌گره ازکار من بگشائی

ای خداوند سهمناك مارا محافظت‌کن و طاهر گردان و دعای قومت را قبول‌کن .

ای خدای قهرمان التماس دارم یکتاپرستان را مانند مردمك چشم محافظت فرما آنهارا برکت ده طاهر گردان و به آنها رحم‌کن و از عدل خود آنهارا بادانش‌ده ای پناهگاه مقدس باکثرت نعمت قوم خودرارهبری فرما ای خدای یگانه این قومیکه قدوسیت تو همواره ذکر آنهاست مفتخر فرما دعای مارا قبول‌کن وناله‌های مارا مسموع شو ای خداوند دانای راز متبارك باد نام پرجلال سلطنت او از ازل تابه‌ابد .

(נא) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר
בָּא אֶל בַּת שָׁבַע׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה
פְשָׁעָי׃ הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֺנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי פְשָׁעַי
אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע
בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃ הֵן
בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי׃ הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת
וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃ תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי
וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת
דִּכִּיתָ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֺנֹתַי מְחֵה׃ לֵב טָהוֹר
בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ
וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃ הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי
יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃
זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא
תִבְזֶה׃ הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃
אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים׃

יחזור פסוק זה עד שישן מתוך דברי תורה:

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃

زبور ۵۱

سرودی از داود برای رهبر نوازندگان هنگامیکه ناتان نبی درباره (بت شبع) به نـزد او آمد :

خداوند با احسانهایت به من شفقت فرما ، و با کثرت رحمهایت گناهان مرا ببخش گناهان مرا بشوی ، و ازخطاهایم مرا طاهر گردان .

من بدرگاه تو خطا کردم و درنظر تو بدی نمودم بنابراین بخشایش ازجانب تو است وبرای اینکه گناهکاران درمحاکمه تبرئه شوندایشان را تنبیه نموده و وادار مینمائی که توبه کننـد آنگاه آنها را خواهی‌بخشید .

من باخطا ایجاد شده‌ام[1]وبوسیله‌گناه مادرم حامله شده برای اینست که دنبال گناه کشیده شدم واینك مایل به انجام دادن حقیقت درقلوب ودراندرون ما هستی ، واینك من اقرار به حق میکنم که خطاکردم استدعایم اینست که عقل به من عنایت کن تا اقرار کنم‌همانطوریکه گیاه ازو آلودگی را پاك میکند مرا پاك‌کن مرا ازگناهانم بشوی تا پاکیزه‌تر از برف شوم همراه با مژده‌بخشایش خودشادمان‌ساز تا استخوانهایم که از خشم تو خرد شده‌اند خرم شوند .

چشم خود را از خطاهایم بپوشان و همه گناهانم را عفو فرما .

خداوند قلب‌طاهر درنهاد من ایجاد کن که دوباره خطا نکنم و روح تازه درنهاد من‌بدم.

خداوند مرا از حضور خود مران و روح‌القدس خودرا از من مگیر .

خداوندا شادمانی نجات خودرا به‌من برگردان وباروح قوی و بخشنده مرا یاری فرما .

اگر تو مرا ببخشائی من طریقت های تورا به خطاکاران تعلیم میدهم و نشان میدهم که تومرا بخشیده‌ای آنگاه آنها هم توبه کرده . خطاکاران بسوی تو برمیگردند خداوندا خدای نجات‌بخش مرا ازجریمه مرگ برهان تازبانم عدالت تورا تعریف کند خداوندا لبان مرا بگشا تا دهانم مدح تورا گوید .

تومایل نیستی که قربانی های‌خطا برای گناهانم تقدیم کنم . وهم‌چنین مایل به قربانی عولا نیستی قربانیهای مورد رضای خدا دل شکسته‌است، خداوند دل شکسته‌گان‌را خوار نمیدارد. خداوندا برضای خود اراده فرمودی که در زمان سلیمان قدس درکوه صیون بناشود حال نیز قلعه های خراب شده اورشلیم رابناکن .

تا بار دگر روی قربانگاه اورشلیم کاوها قرار گیرند .

سپس این جمله راتااینکه کاملا بخواب رود تکرار میکند .

موسی تورات را به ما توصیه کرد این تورات میراثی است که برای خاندان یعقوب

۱ـ توضیح اینکه یشای پدر داود در هنگام جنگ بودکه بازنش مقاربت‌کرد و جنین‌داود بسته شد وعرفاً در زمان جنگ می‌بایست یشای فقط در فکر دفاع ازوطن باشد.

ספר תולדות אדם.

כולל כל הברכות והתפלות על שם קורותיו ותולדותיו הנקרים לו מיום לידתו עד יום מותו:

סֵדֶר בְּרִית מִילָה.

נוהגים לומר איזה פזמונים קודם המילה.

יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵנוּ. וְשַׁלְוָה בְּיִשְׂרָאֵל.
בְּסִימָן טוֹב כֵּן בָּא לָנוּ. בְּיָמָיו יָבֹא גוֹאֵל:

הַיֶּלֶד יְהִי רַעֲנָן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן. וּבַתּוֹרָה יִתְבּוֹנָן. יְאַלֵּף דָּת לְכָל שׁוֹאֵל: יהי וּמְקוֹרוֹ יְהִי בָּרוּךְ. זְמַן חַיָּיו יְהִי אָרוּךְ. וְשֻׁלְחָנוֹ יְהִי עָרוּךְ. וְזִבְחוֹ עוֹד לֹא יִתְגָּאֵל: יהי שְׁמוֹ יֵצֵא בְּכָל עֵבֶר. אֲשֶׁר נִגְדַּל יְהִי גֶבֶר. לְיִרְאֵי אֵל יְהִי חָבֵר. יְהִי בְּדוֹרוֹ כִּשְׁמוּאֵל: יהי עֲדֵי זִקְנָה וַעַד שֵׂיבָה. יְהִי דָשֵׁן בְּכָל טוֹבָה. וְשָׁלוֹם לוֹ וְרֹב אַהֲבָה. כִּי כֵן יֹאמַר לוֹ גַּם הָאֵל: יהי חַי זַכַּאי קָדוֹשׁ שְׁמָךְ. בְּיַד יְמִינָךְ יְהִי מְסָמָךְ. לְבַקֵּר לַחֲזוֹת בְּנוֹעֲמָךְ. בְּקֶרֶב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יהי

בְּרוּכִים אַתֶּם קְהַל אֱמוּנַי. וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ:
יֶלֶד הַיּוּלָד יִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב. יִגְדַּל וְיִהְיֶה כְּמוֹ גַן רָטוֹב. יַעֲלֶה וְיַצְלִיחַ יִנָּצֵל מִקָּטוֹב. אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְיָ: ברוכים חֵלֶק יִתֵּן לָנוּ בַּנְּעִימִים. וּבְיָמָיו נַעֲלֶה לְשָׁלֹשׁ רְגָלִים. גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים לְבֵית יְיָ. וּבָרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ: ברוכים זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְדַם הַבְּרִית. וּפְקוֹד אֶת צֹאנְךָ צֹאן הַשְּׁאֵרִית. עַל יַד מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וּשְׁלַח אֶת אֵלִיָּהוּ נְבִיא יְיָ: ברוכים הַיֶּלֶד הַזֶּה זָכָה לִבְרִיתוֹ. אָבִיו וְאִמּוֹ יִרְאוּ חֻפָּתוֹ. הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל יְבָרֵךְ אוֹתוֹ. וְיִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ: ברוכים

המוהל מניח את הילד על הכסא ואומר:

זֶה הַכִּסֵּא שֶׁל אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב לִבְרָכָה:

صلح در اردوگاههای ما باد و آرامش در اسرائیل .
با طالع نیک فرزندی برای ما تولد یافت که امید است در ایام اومنجی امین ظاهر شود.
این نوزاد بسلامت باشد ودر زیر سایه خداوندی قرار گیرد. و با دانش تورا مجهز گردد بطوریکه بهمه کسانی که ازاو سوال میکنند بتواند پاسخ دهد.
سرچشمه اش مبارک باشد ایام عمرش طولانی گردد.سفره اش گسترده شود و دعایش مطرود الهی نگردد.
آوازه اش بهر طرف شنیده شود وقتی که بزرگ شود قهرمان گردد.
با خداترسان محشورشود ودرعصرخودمانندشموئیل معروف شود.
درایام پیری وکهولت با همه نعمات قرین باشد_ صلح وعشق بی حدی دارا شود.خداوند هم برایش چنین بخواهد.
ای خدای جاویدکه نام تو مقدس است . با قدرت یمینت او را پا یدارکن تا اینکه از نعمات تومستفیض گردد ودرمیان قوم ایسرائیل پایدار بماند.

ای قوم امین متبارک باشید واین
نورسیده از طرف خداوند تبرک شود

با اقبال نیک فرزندی برای ما تولد شده امید است بزرگ شود ومانند باغ پرطراوت باشد.بلندشود وموفق گردد وازگزند محفوظ بماند.خداوند چنین اراده کند آمین .
نصیب خوبی خداوند بما داده است ، امید است درایام عمر اوموفق به زیارت(سه‌گانه) خانه خدا شویم . صغیروکبیرکه در خانه خدا هستید.
با نوزاد همگی متبارک باشید از جانب خدا .
رحمت توبه خاطر خون وپیمانی که با تو داریم بیادآور.واین گوسفندان باقی مانده ازگله را محافظت فرما . ماشیح بن داوید والیاهو هنابی را برای نجات ما بفرست .
این فرزند که به پیمان الهی وارد شده است . پدرومادرش دامادی او را ببینند. فرشته نجات اورا برکت دهدوبدیدن خانه خدا موفق گردد.
"این صندلی متعلق به الیاهو هناوی است که یادش گرامی باد.

ואח"כ מברך המוהל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

אם האב הוא בעצמו המוהל מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לָמוּל אֶת הַבֵּן:

אבי הבן מברך: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ועונין כְּשֵׁם שֶׁהִכְנַסְתּוֹ לַבְּרִית כֵּן תַּכְנִיסֵהוּ לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ואומרים: יְהִי דַּם הַנִּמּוֹל בִּקְהַל אֱמוּנַי.
לְרֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ:

הַיֶּלֶד הַזֶּה זָכָה לִבְרִיתוֹ. אָבִיו וְאִמּוֹ יִרְאוּ בְּחֻפָּתוֹ. הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל יְבָרֵךְ אוֹתוֹ. וְיִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ: יסי

ואח"כ מוזגין כוס של יין והמוהל מברך:

סַבְרִי מָרָנָן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יְדִיד

مراسم ختنه

کسیکه ختنه را انجام میدهد :

ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس کرده و به اوامرت به ما امر دادی که عمل ختنه را انجام دهیم متبارك هستی تو .

اگر انجام دهنده ختنه پدر باشد میگوید :

ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس کرده و به اوامرت به ما امر کردی که فرزند خودرا ختنه کنیم متبارك هستی .

پدر بچه این دعارا میخواند :

متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدس کرده و به اوامرت به ما امر کردی که این بچه را در عهدی که باابراهیم جد بزرگوار ما بسته‌ای وارد کنیم .

متبارك باد نام تو ای خداوند ما پادشاه عالم که مارا زنده داشتی وبرپا نمودی تا به این زمان برسیم .

حاضرین جواب میدهند :

همانطوریکه موفق شدی که این بچه را به عهد و پیمان ابراهیم داخل کنی امید است همانطور موفق شوی که اورا به اعمال حسنه ویادگرفتن تورات حجله دامادی داخل نمائی

این خون که از انجام ختنه جاری شده است مثل قربانی تسلی‌بخش مورد قبول خداوند قرارگیرد این بچه که موفق به ختنه شده است پدر و مادرش حجله او را ببینند و فرشته نجات‌بخش‌او را محافظت نماید. و موفق شود که از نعمات خداوند بهره گیرد.

سپس شخص که ختنه کرده است یاین را در دست میگیرد و این دعارا میخواند :

بااجازه حضار : متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که میوه مو را آفریدی

מִבֶּטֶן וְחוֹק בִּשְׁאֵרוֹ שָׂם. וְצֶאֱצָאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. עַל כֵּן בִּשְׂכַר זוֹ אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרֵנוּ צַוֵּה לְהַצִּיל יְדִידוּת זֶרַע קֹדֶשׁ שְׁאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת. לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם בִּבְשָׂרֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פלוני) יִשְׂמַח הָאִישׁ בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו. וְתָגֵל הָאִשָּׁה בִּפְרִי בִטְנָהּ.*) כָּאָמוּר יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ: וְנֶאֱמַר וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: וְנֶאֱמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם. וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: (פלוני) זֶה הַקָּטָן אֱלֹהִים יְגַדְּלֵהוּ. כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית. כֵּן יִכָּנֵס לַתּוֹרָה וּלְמִצְוֹת. לַחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

(קכח) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ. הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל. אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ. בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן. וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ. שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: ואומרים קדיש יהא שלמא רבא.

ונודרין נדבה לעניי ארץ ישראל תובב"א ולפדיון שבוים.

*) כשהאב הוא מוהל בעצמו יאמר: יהי רצון שאשמח ביוצא חלצי. יתום מאב הנימול יאמר המוהל: ישמח האב בגן עדן ביוצא חלציו. יתום מאם הנימול יאמר המוהל: ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בגן עדן בפרי בטנה. יתום מאב ומאם יאמר המוהל: ישמח האב בגן עדן ביוצא חלציו ואמו בפרי בטנה.

متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که عزیزی را از بطن مادر تقدیس نموده و قوانین برای او معین کرد وسلاله اورا باعلامت عهد و پیمان در بدنش ختم نمود و بنابراین خداوند حی و خالق بی‌چون ما مارا به‌خاطر این پیمان امر فرمود که عزیزان زریه مقدس اورا از تباهی دور نگه دارد زیرا پیمان او بر گوشت ما مهر زده شده است .

متبارك باد خداوندی که باما عهد بسته است .

خداوندا خدای پدران ما این بچه را برای والدینش نگه‌دار و اسم او درمیان ملت‌بنی‌اسرائیل .... خوانده شود واین مردکسیکه ازصلب او خارج شده شادمان گردد و این زن از ثمره بطن خود تمتع گیرد چنانکه در کتاب مقدس مندرج است والدینش شادمان شوند و گفته شده من از بین تو عبور میکنم وخواهم دیدکه درخون خود غوطه‌ور شده‌ای بتو خواهم‌گفت بوسیله خون خود زندگی خواهی‌کرد خواهم گفت تو بوسیله خون زنده خواهی بود. وگفته شده‌است خداوند تاابد عهدش رابیاد خواهم آورد زیرا فرمانش برای هزاران نسل است عهدی که با ابراهیم بست سوگندی که برای اسحق خورد و آنهارا برای یعقوب بعنوان قانون استوارکرد وبرای فرزندان اسرائیل شرط جاویدان.سپاس بدرگاه خداوند که احسانهایش ابدی‌هستند ..... کوچك خداوند بزرگش کند همانطوریکه داخل عهد شد همانطور هم موفق شودکه به تعلیم تورات و اعمال حسنه و حجله دامادی وارد شود امید است رضای خدا به آن تعلق گیرد . آمین.

زبور ۱۲۸ سرود درجات به صفحه ۲۸۰ مراجعه شود .

סֵדֶר פִּדְיוֹן הַבֵּן.

חייב כל ישראל כשנולד לו בן בכור לפדותו מן הכהן בחמשה סלעים לאחר שלשים יום דכתיב ופדויו מבן חדש תפדה ובלבד שיהיה פטר רחם אבל אם ילדה תחילה מאיש אחר או שהפילה לאחר ארבעים יום אינו חייב בפדיון דכתיב כל פטר רחם וגו׳ וכן מי שיש לו ארבעה או חמשה בנים מארבע או חמש נשים בתולות חייב לפדות את כולם שפדיון הבן הולך אחר האם, ואם היתה אמו כהנת או לויה הבן פטור מחמש סלעים דכתיב קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל. מת הבן קודם שלשים יום פטור מן הפדיון. לאחר שלשים יום חייב בפדיונו וצריך ליתן. והיכי עביד מביא אותו לפני הכהן ומביא עמו שמנה אנשים מאוהביו וקרוביו ובידו חמשה שקלים או כסף או זהב מחומשת שקלים. וכהן שואל לאם הילד ואומר לה שמא הפלת בן או יולדת בן אחר אם אומרת לא אומר הכהן:

זֶה הַבֵּן בְּכוֹר הוּא. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה לִפְדוֹתוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא: כְּשֶׁהָיִיתָ בִּמְעֵי אִמְּךָ הָיִיתָ בִּרְשׁוּת אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבִרְשׁוּת אָבִיךָ וְאִמֶּךָ. עַכְשָׁיו אַתָּה בִּרְשׁוּתִי שֶׁאֲנִי כֹּהֵן. וְאָבִיךָ וְאִמֶּךָ מְבַקְּשִׁים לִפְדּוֹתְךָ שֶׁאַתָּה בְּכוֹר מְקֻדָּשׁ. שֶׁכֵּן כָּתוּב וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר קַדֶּשׁ לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

ומברך אבי הבן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פִּדְיוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ترتیب بازخرید (اول زاد پسر)

هر فرد یهودی که اولین فرزندش پسر باشد موظف است که این فرزند را از کهن بعد از ۳۱روزتولددرمقابل ۵سکه نقره بازخرید کند . چنانکه درتورات مندرج است که بازخرید باید از یکماه به بالا باشد. اما مشروط به اینکه این فرزند پسر، اولین جنینی باشدکه بصورت طبیعی‌ازمادرزایده شده باشد اگر مادرش قبل از او سقط جنین کرد باشد یا قبلا زایده باشد این فرزند ازبازخرید معاف است.

چنانکه نوشته‌شده‌است (هرگشاینده رحم) و هرکس که با چند دختر ازدواج کرده باشد واز همگی آنها اولین فرزند پسر تولد شد همه این پسرها موظف به פדיון هستند زیرا بازخرید فرزند بستگی به‌اول زائیدن ازمادر دارد.

اگر مادر بچه ازنسل کهن یا لوی باشد این بچه از بازخرید معاف میباشد زیرا درتورات مندرج است (هر فرزند نوزاد گشاینده رحم ازبنی‌اسرائیل را برای من تقدس‌کن همانطوریکه بازخرید قبل‌از۳۰ روز معاف است همانطور ازبعداز سی‌روز موظف به‌بازخرید است . بنابراین پدر باید این بچه‌را نزد کهن بیاورد و همراه او هشت‌نفر ازدوستان واقربا بیایند و ۵مثقال‌نقره یا طلادردست بگیرد و کهن ، از مادر بچه سئوال میکند آیا قبل از این بچه نزایده‌یاسقطنکرده است‌اگر جواب مادر نه بودکهن این مراسم را بجا می‌آورد :

این پسر نخست زاد است و خداوند دستور داده که او را بازخرید کنند چنانکه در تورات مندرج است کسانیکه اورا بازخرید میکنند باید از یك ماه به بالا در مقابل ۵ شقل باشقل مقدس که هر شقل ۲۰ گرم باشد بازخریدکنند . تا هنگامیکه تو در شکم مادر بودی در اختیار پدر آسمانی بودی و سپس در اختیار پدر و مادرت قرارگرفتی و حال اکنون دراختیار من هستی که کهن هستم ووالدینت میخواهند توراکه نخست‌زاد مقدس هستی بازخریدکنند زیرا درتورات مکتوب است . خداوند موسی‌را خطاب کرده چنین گفت ، هر نخست‌زاد که گشانیده رحم است از بنی‌اسرائیل چه در میان انسانها چه در میان بهائم برای من تقدس‌کن .

(پدربچه میگوید) متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس کرده و به اوامرت به‌ما دستور دادی که پسر نخست‌زا را بازخرید کنیم .

متبارك باد نام تو ای خدای خداوند ما سلطان عالم‌که ما را زنده نگه‌داری و برپا داشتی وبه‌این زمان رساندی .

ומניח לפני הכהן המעות או הכלים ומקבלם ואומר

קִבַּלְתִּי מִמְּךָ חָמֵשׁ סְלָעִים אֵלּוּ בְּפִדְיוֹן בִּנְךָ זֶה, וַהֲרֵי הוּא פָּדוּי כְּהֵן כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

ואומר הכהן לאבי הבן

זֶה תַּחַת זֶה, זֶה תְּמוּרַת זֶה, זֶה חִילּוּף זֶה, זֶה מְחוּלָּל עַל זֶה, זֶה יֵצֵא לַכֹּהֵן, וְהַבֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

הכהן מניח ידו על ראש הילד ומברך אותו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁזָּכָה הַבֵּן הַזֶּה לַפִּדְיוֹן, כַּךְ יִזְכֵּהוּ הָאֵל לַתּוֹרָה לַחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלִבְנֵי חַיֵּי מְזוֹנֵי רְוִיחֵי וִיקוּיָּים בּוֹ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ, וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: כִּי אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: כֵּן יְהִי רָצוֹן:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמוֹר לָהֶם: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ, וְאַל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים, וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

سپس کهن پول را گرفته و این جمله را اداء میکند :

من این پنج سکه را در مقابل بازخرید فرزندت از تو دریافت نموده واینك او طبق قوانین حضرت موسی و اسرائیل آزاد است.

کهن به پدر بچه خواهد گفت :

این پول به جای این پسر ، این به عوض این ، و در مقابل این پول این‌پسر راآزاد میکند، این پول به اختیار کهن درمیآید و پسر به تورات وحجله واعمال نیك‌داخل شود. «کهن دستهای خودرا روی‌سرپسر گذاشته میگوید» ای‌خداوند خدای‌ما وخدای پدران ما رضای تو براین‌تعلق گیرد که همانطور این پسر به‌بازخرید موفق شد همانطورهم خداوندا او را به‌یاد گرفتن تورات و اعمال حسنه و حجله دامادی و فرزندان نیك و روزی وافر موفق‌گردان واین آیه درباره او مصداق پیداکند از طرف من ایام تو دراز بادوسنوات زندگی تورا طولانی میگردانم زیرا طول عمروسنوات زندگی و سلامتی برتو افزون‌باد امید است رضای خدا براین تعلق‌گیرد.

خداوند موسی را خطاب کرده فرمود که هارون وفرزندانش بگوکه بنی‌اسرائیل را چنین برکت نماید : خداوند ترا برکت داده و محافظت نماید ــ خداوند نور جلالش را برتو افکنده و برتو شفقت کند .

خداوند خشم خودرا از تو دورگردانده و بتو سلامتی عنایت نمایدــ اسم مرا برروی بنی‌اسرائیل بگذارید تامن آنهارا برکت دهم .

ای فرزند من ادب پدرت را بپذیر و دستورات مادرت را فراموش مکن فرشته که مرا از هر بدی نجات داد این کودکان را ا زبدی حفظ‌کند و اسم من و پدرانم ابراهیم واسحق برآنها خوانده شود .

و مانند ماهیان در میان زمین فراوان‌گردند .

לזבד הבת

יונתי בחגוי הסלע. בסתר המדרגה. הראיני את מראיך. השמיעני את קולך. כי קולך ערב ומראך נאוה:

ואם היא בת ראשונה אומר גם פסוק זה:

אחת היא יונתי תמתי. אחת היא לאמה. ברה היא ליולדתה. ראוה בנות ויאשרוה. מלכות ופילגשים ויהללוה: עד כאן

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתינו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שונאיו:

מי שברך אמותינו שרה רבקה רחל ולאה. ומרים הנביאה ואביגיל. ואסתר המלכה בת אביחיל. הוא יברך את הילדה הנעימה הזאת. ויקרא שמה פלונית במזל טוב ובשעת ברכה. ויגדלה בבריאות שלום מנוחה. ויזכה לאביה ולאמה לראות בשמחתה ובחפתה. בבנים זכרים. עשר וכבוד. דשנים ורעננים ינובון בשיבה. וכן יהי רצון. אמן:

סדר חתנים

ברכת קידושין וארוסין

סברי מרנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו

« نام گذاری دختر »

ای کبوتر من که درشکاف صخره‌ها و درپناه پله‌ها پنهانی ـ چهره‌ات را من بنما و صدایت را به‌من بشنوان زیرا صدایت لذت‌بخش و چهره‌ات زیباست .

اگر اولین دختر باشد این جملات اضافه میشود:

این کبوتر کامله من یکتا است برای مادرش یگانه است برای مادرش قشنگترین است .

دختران او را دیده تأییدش خواهند کرد ملکه‌ها و کنیزان او را تمجید خواهند نمود .

ربکا را دعا کردند و گفتند ای خواهر تو منشاء هزاران هزارها باشی زریه تو دروازه‌های اورا وارث شوند .

خداوندی که مادران مقدس ساره ربکا راحل وِله‌آ ومریام واویگایل واستر ملکه دختر ابیحایل را برکت داد او این دختر قشنگ را برکت‌دهد و اسم او .... خوانده‌شود خداوند به او شانس خوب و ساعت نیکو عنایت کند . خداوند او را بزرگ کند و سلامت و آسوده بدارد . خداوند پدر و مادرش را موفق گرداند که خوشی و موفقیت و حجله عروسی او را ببینند و توفیق دهد که به فرزندان لایق ذکور و ثروت و عزت و آسودگی خاطر و پیری خوب برسد امید است این دعا مورد رضای خدا قرارگیرد. آمین .

قوانین نکاح عروسی

قبل از مراسم نکاح عاقد لیوان بزرگ یاین را در دست میگیرد و میگوید بااجازه حضار

ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که میوه مورا آفریدی متبارك هستی تو.

متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما سلطان عالم که مارا تقدیس کردی

אֶת הָאֲרוּסוֹת. וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין:

ונותה המברך והחתן והכלה ואז מקדש את האשה ואומר

הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי בְּטַבַּעַת זוֹ כְּדַת משֶׁה וְיִשְׂרָאֵל:

שבעה ברכות לנשואין

ויקח כוס אחד ואומר סַבְרִי מָרָנָן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בָּרָא לִכְבוֹדוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיַן עֲדֵי עַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם:

שׂוֹשׂ תָּשִׂישׂ וְתָגֵל עֲקָרָה בְּקִבּוּץ בָּנֶיהָ לְתוֹכָהּ בִּמְהֵרָה בְּשִׂמְחָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמֵּחַ תְּשַׂמַּח רֵעִים אֲהוּבִים כְּשַׂמֵּחֲךָ יְצִירְךָ בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה חָתָן וְכַלָּה. גִּילָה. רִנָּה. דִּיצָה. וְחֶדְוָה. אַהֲבָה. וְאַחֲוָה שָׁלוֹם וְרֵעוּת. מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלָיִם. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מִצְהֲלוֹת חֲתָנִים מֵחֻפָּתָם. וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ הֶחָתָן עִם הַכַּלָּה:

و به اوامرش درباره امور جنسی به‌ما دستوراتی داده و محرمات را برما حرام کرده و ازدواج را برای ما بوسیله عقد و نکاح آزاد گذاشته‌ای خداوندی که قوم اسرائیل را توسط عقد ونکاح تقدیس کرده‌ای تومتبارك هستی . «سپس داماد حلقه را درانگشت سبابه عروس نموده ومیگــوید : اینك تو ... بوسیله این حلقه بعقد و ازدواج من .... طبق قانون موسی و بنی اسرائیل در آمدی .

دعای هفت گانه در مراسم عروسی

بااجازه حضار

خداوند خدای ما پادشاه عالم که میوه مو را آفریدی تو متبارك‌هستی.

خداوند خدای ما پادشاه عالم که همه‌را به‌خاطر جلالش آفریدی تو متبارك هستی.

خداوندا خدای ما پادشاه عالم که انسان را خلق کرده‌ای تو متبارك هستی.

خداوند خدای ما پادشاه عالم که انسان را بشکل شریف خلق کرده و بشکل‌ونقشه‌مصور وازاو بنای‌جاودانی بشری‌را بوجود آورده‌ای‌تومتبارك هستی.

متبارك باد نام تو خداوند خالق آدم.

اورشلیم که زن نازاء خوانده شده با جمع‌شدن فرزندان باشادی در میانش خوشحـــال و شادمان گردد متبارك باد خداوندی که کوه‌صیون رابا دیدار فرزندانش شادمان میگرداند.

ای دوستان محبوب خوشحال و شادمان باشید همانطوریکه خالق شما جد شمارا درازل دربهشت شادمان گردانید متبارك‌باد نام تو ای خداوند که داماد را با عروسی خوشحال مینماید.

متبارك‌باد‌نام تو خداوند خدای ما سلطان عالم که شادی و خوشحالی و عروس و داماد خوشی و ترنم فرحناکی ومحبت لطف ودوستی ویگانگی وصلح و برادری را آفریدی امیدوارم که بزودی در شهرهای یهــودا و کوچه های اورشلیم‌صدای‌شادی وآواز خوشحالی صدای‌عروسی‌وصدای داماد و صدای شادمانی حجله داماد ازحجله گاهشان وجوانان ازمیهمانی‌ـ های موزیکالشان شنیده شود متبارك باد نام تو ای خداوند که دامادها را به‌وصال عروسان شادمان میگردانی.

ברכת קריעה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת:

צדוק הדין

צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: בַּאֲשֶׁר דְּבַר מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיָּעַשׂ: הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: דַּיַּן אֱמֶת שֹׁפֵט צֶדֶק וֶאֱמֶת בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו צֶדֶק וֶאֱמֶת:

אחר ההשכבה אומרים פסוקים אלו בפני האבלים:

בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח. וּמָחָה יְיָ אֱלֹהִים דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים. וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ. כִּי יְיָ דִּבֵּר: יִחְיוּ מֵתֶיךָ. נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר. כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן. וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

«مراسم عزاداری»

هنگامیکه به‌شخص خبر درگذشت یکی از اقربا هفت‌گانه داده میشود باید لباس خودرا از جلو و ازبالا به‌پائین تا نمایان شدن قلب پاره کند و این عمل‌را قریعا می‌نامند و عمل قریعا باید ایستاده عمل‌شود وهنگام پاره کردن لباس خود این دعارا می‌خواند: متبارك باد نام تو ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که قاضی برحقی هستی. سپس این‌آیات را برای‌او میخوانند:

خداوندا تو عادل هستی و داوری تو عدل است. خداوند در همه اعمالش عادل است و در همه اعمالش فاضل. عدالت تو عدالت ابدی است و تورات تو برحق‌است.داوری‌های‌خداوند‌حقیقت هستند و توام باعدالت. فرمان او برهمه مسلطاست و چه‌کسی میتواند به‌او بگوید چه‌میکنی؟ او خدای یگانه است چه‌کسی میتواند به‌او دستور دهد.

آنچه او اراده‌کند انجام میشود خداوند خالقی که تمام اعمالش کامل و همه طریق‌هایش از روی انصاف است خداوند عادل است کجرفتاری در اعمال او نیست عادل و امین است. بازپرسی حقیقی و قاضی عادل و برحق. متبارك‌باد آن قاضی که از روی حق قضاوت میکند و همه داوریهایش از روی عدالت و حقیقت است .

خداوند مرگ را تاابد محو گرداند واشك چشمان را ازتمام‌صورت‌ها پاك کند و شرمساری قومش در میان ملل برطرف کند. زیرا که خداوند فرموده است:

اموات تو زنده خواهد شد و اجساد آنها برخواهند خاست. ای خوابیدگان در خاك بیدار شده ترنم نمائید. زیرا با شبنم نجات آنها را منور خواهی کرد.

خدای مهربان و بخشنده گناهان تباه نمیکنند همواره خشمش را بر میگرداند.

خداوندا ما را نجات ده. شاهنشاهـــامارا بهنگام دعا اجابت فرما.

השכבה לאיש

לאדם גדול אומרים קודם ההשכבה פסוקים אלו:

וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה: אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה: מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: עד כאן

לשאר האנשים מתחילים מכאן:

אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְיָ בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ: מְנוּחָה נְכוֹנָה בִּישִׁיבָה עֶלְיוֹנָה תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעֲלַת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים. כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ מְאִירִים וּמַזְהִירִים וְחִלּוּץ עֲצָמִים וְכַפָּרַת אֲשָׁמִים וְהַרְחָקַת פֶּשַׁע וְהַקְרָבַת יֶשַׁע. וְחֶמְלָה וַחֲנִינָה מִלִּפְנֵי צוּר שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחוּלָקָא טָבָא לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שָׁם תְּהֵא מְנַת וּמְחִיצַת וִישִׁיבַת נֶפֶשׁ הַשֵּׁם הַטּוֹב פלוני רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶנּוּ בְּגַן עֵדֶן בִּכְלָל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

هشکاوا برای مرد

برای اشخاص بزرگ قبل‌از خواندن هشکاوا ایـن‌آیات از تنخ را میخوانند: عقل از کجا سرچشمه میگیرد و جایگاه فهم کجاست؟ خوشابه حال کسی که عقل پیدا کرد و انسانی که فهم یافت ـ نعماتی که برای خداترسان مهیا فرموده‌ای چه بسیار کثیرند. و همه اینها درنظر انسانهـا برای کسانیکه به‌تو توکل دارند انجام میدهی. ای خداوند احسانهایت چقدر گرامیند. آدمهائیکه در کنف حمایت تو پناه آورده‌اند از نعمات خانه تو متلذذ و از رود لذت‌بخش تو سیراب میشوند.هشکاوا ـ خوشابه‌حال مردیکه خداترس باشد و اوامر خدارا بی‌حد مشتاق نام نیکو از عطر نیك بهتر است و روز درگذشت از روز تولد نیکوتر.

آسایش کامل در جایگاه علیوی وزیرسایه‌کنف فرّه ایزدی‌و دردرجات مقدسین و پاکان که مانند ستارگان منور آسمان روشنائی‌بخش و منـور می‌باشند با سلامت کامل و بخشودگی گناهان و دوری‌از خطا ونزدیك‌شدن به‌نجات و بخشایش و رحمت از طرف خالق ساکن آسمانها و نصیب نیك در زندگی عالم باقی ودرچنین محلی سهم ونصیب ماوای روح‌نیك‌نام....... مرحوم باشد.

خداوند روح اورا در بهشت برین‌آسایش دهد واورا مشمول‌رحمت‌ها و بخشایش خود قرار دهد امید است رضای خدا براین قرار گیرد آمین.

השכבה לאשה

לאשת חיל קודם ההשכבה יאמר פסוקים אלו:

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחוֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ:

רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִילֵהּ הִיא וּבְמֵימְרֵיהּ יֵאָמַר לְמֵיעַל קֳדָמוֹהִי דוּכְרָן הָאִשָּׁה הַכְּבוּדָה וְהַנִּכְבֶּדֶת מָרַת פלונית רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶנָּה בְּגַן עֵדֶן בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן ונאמר אָמֵן:

השכבה לילד או לילדה.

רַחֲמָנָא דְרַחֵם עַל אַבְהָתָנָא קַדִּישֵׁי אַרְעָא. וְעַל צַדִּיקַיָּא וַחֲסִידַיָּא דַּעֲבְדִין רְעוּתֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הוּא בְּרַחֲמוֹהִי יְרַחֵם עַל נֶפֶשׁ עוּלֵמָא פלוני בן פלונית (לילדה עוּלֵמְתָּא פלונית בת פלונית) רוּחַ יְיָ תְּנִיחֵהוּ (לילדה תְּנִיחֶהָ) בְּגַן עֵדֶן. וְיֵעִיל יָתֵהּ (לילדה יָתָהּ) לְאִשְׁתַּעְשְׁעָא בַּהֲדֵי צַדִּיקַיָּא וַחֲסִידַיָּא. וִיהֵא כַּפָּרָה עַל אֲבוּהִי וְעַל אִמֵּהּ. כְּקָרְבַּן דְּמִתְקַבַּל בְּרַעֲוָא קֳדָם מָרֵא עָלְמָא: וַיִמְרִיק חוֹבֵיהוֹן. וְיִתֵּן לְהוֹן בְּנִין דִּכְרִין דִּי יְהוֹן עָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. וְיָסִיר מֵהֶם יָגוֹן וַאֲנָחָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

هشکاوا برای زن

زن هنرمند را چه‌کسی نصیب میشود؟ قیمت آن از همه جواهر دنیا گران‌تر است از اعمال دستانش اورا نصیب میدهند و در دروازه‌های شهر اعمالش را میستایند خدای مهربانی که رحمت از جانب او است وبه‌امر او دنیای باقی و دنیای فانی خلق شده‌است. در آن جهان نعماتی برای زنان صدیقه با احسان خود که رضایش را فراهم نموده‌اند مهیا نموده است. امر فرماید که یاد خیر این زن محترمه و نیکو نام مرحومه..... را به حضورش بیاورند.خداوند روحش‌را دربهشت برین آسایش‌دهد.ومشمول رحمت‌ها و بخشایش خود قرار دهد. امید است رضای خدا براین قرار گیردآمین.

هشکاوا برای بچه

خداوند مهربانیکه به‌اجداد مقدس ما رحم فرموده و هم‌چنین به‌کلیه عادلان و فاضلان که رضایش را فراهم کرده‌اند. خداوند قدوس و متبارك برحمت خاص خودبه‌روح این بچه...... که فوت شده‌است رحم کند خداوند روحش را در بهشت‌برین جای داده و اورا به‌جایگاهی که صادقان و فاضلان در آنجا سرگرم هستند رهبری کند.

مرگ او کفاره گناهان پدر ومادرش باشدو مانند قربانی‌در درگاهش مقبول افتد خداوند گناهان آنان را بیامرزد و به‌جای این ضایعه به آنها فرزندان خوب دیگر عنایت کند که مشغول فراگرفتن تورات باشند. خداوند از والدین این بچه غم و غصه را دور گرداند امید است که رضای خدا براین تعلق گیرد. آمین.

אחר הקבורה אומר האבל קדיש זה.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן). דְּהוּא עָתִיד לְחַדְתָּא עָלְמָא. וּלְאַחֲיָאָה מֵתַיָּא. וּלְשַׁכְלָלָא הֵיכְלָא. וּלְמִפְרַק חַיַּיָּא. וּלְמִבְנֵי קַרְתָּא דִירוּשְׁלֵם. וּלְמֶעְקַר פּוּלְחָנָא דְאֱלִילַיָּא מֵאַרְעָא וּלְאָתָבָא פּוּלְחָנָא יַקִּירָא דִשְׁמַיָּא לְהַדְרֵהּ וְזִיוֵהּ וִיקָרֵהּ (אָמֵן) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אָמֵן):

לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְכְּלֵי חַרְבָּא וְכַפְנָא וּמוֹתָנָא. וּמַרְעִין בִּישִׁין יַעְדֵי מִנָּנָא וּמִנְּכוֹן וּמֵעַל עַמֵּיהּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע. וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה. וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה. וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

(بعد از دفن کردن میت این قدیش را میخوانند)

بزرگوار و مقدس‌باد اسم اعظم خداوند. آمین. خداوندیکه در آینده وحدت هردو جهان را عملی میسازد و مردگان را زنده میگرداند و خانه مقدس را دوباره آباد می‌کند و زندگان را رهائی میبخشد و شهر اورشلیم را تجدید بنا کرده و بت‌پرستی را از روی زمین محو میسازد و همه را به‌عبادت‌خدای‌آسمانها برمیگرداند جلال فرّه ایزدیش را آشکار کند. آمین.

اسم اعظم خداوند متبارك‌باد در این جهان وجهان آینده همواره مورد تبریك و تسبیح و افتخار و متعال و عالیرتبه و مجلل و برگزیده وقابل ستایش است نام خداوند قدوس و متبارك آمین.

حتی برتر از همه تبریکات و سرود و تسبیحات و تمجیدهائی که در این دنیا گفته شده است آمین.

جنگ و قحطی معدوم شوند. و وقایع بد از ما و از شما و از همه خاندان بنی اسرائیل دور گردد بگوئید آمین .

از آسمانها سلامتی کامل و زندگی و سیری و تسلی‌خاطر و رهائی و شفای عاجل و فرح و بخشایش و عفو توسعه و موفقیت برای ما و برای همه قوم‌اسرائیل کرامت شود بگوئید آمین.

خداوندی که در کائنات هم‌آهنگی فراهم آورده است او نیز با رحمتهایش، صلح وصفادر بین‌ماوبین‌جامعه‌بنی‌اسرائیل مستقر گرداندبگوئید آمین.

סעודת הבראה.

אחר הקבורה באים לבית האבל ועושים ההבראה ומוזגים כוס של יין והאבל מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. דַּיַּן הָאֱמֶת וְדַיַּן הָרַחֲמִים. שׁוֹפֵט אֱמוּנוֹת. שֶׁדָּנָנוּ דִּין לַאֲמִתּוֹ. כַּכָּתוּב הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ. כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל. צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם כָּל־הָאֲבֵלִים:

ברכת המזון לאבלים.

אם הם שלשה מתחיל: נְבָרֵךְ מְנַחֵם אֲבֵלִים שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

ועונין: בָּרוּךְ מְנַחֵם אֲבֵלִים שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

וחוזר המברך ברוך מנחם אבלים וכו'.

ואם הם עשרה מתחיל: נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ מְנַחֵם אֲבֵלִים שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ:

ועונין: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ מְנַחֵם אֲבֵלִים שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ. וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ: וחוזר המברך ברוך אלהינו מנחם אבלים וכו'.

ואומרים ברכת המזון (דף 356) עד תחזירנה למקומה במהרה בימינו ואח"כ אומרים:

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת הָאֲבֵלִים הַמִּתְאַבְּלִים בָּאֵבֶל הַזֶּה. נַחֲמֵם מֵאֶבְלָם וְשַׂמְּחֵם מִיגוֹנָם כָּאָמוּר כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם

بعداز مراسم دفن وقتیکه عزاداران به‌خانه برمیگردند مراسمی بعمل می‌آید که آنرا הבראה میگویند استکان یاین بدست گرفته و عزادار این دعار ا می‌خواند:

ای خداوند خدای ما پادشاه عالم که میوه انگور را آفریدی نام تو متبارك باد.

خداوندا خدای ما پادشاه عالم بازپرس برحق و مهربان، قاضی معتبر که مارا به‌حقیقت داوری کردی نام تو متبارك باد. چنانکه مرقـوم است خالق ما اعمالش کامل است زیرا همه راه‌هایش از روی‌انصاف است. خدای برحقی که کجی درکارش نیست عادل و راست است آه ای خداوند تـو عادل هستی و داوری تو راست است.

ای خداوند که عزاداران را تسلی می‌بخشی نام تو متبارك باد.

دعای بعداز سفره (مخصوص عزاداران)

خداوندیکه عزاداران را تسلی میبخشد و از آنچه متعلق به او است خورده‌ایم سپاس گوئیم.

سپاس خداوندیکه عزاداران را تسلی میدهد و از آنچه متعلق به او است خورده و بانعمت‌هایش‌زنده‌ایم خداوند خدای ما عزاداران صیون و اورشلیم و عزادارانی که دراین مصیبت شرکت کرده‌اند تسلی‌ده آنها را از عزایشان تسلی‌بخش و از اندوهها شادگردان.

וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם אֲבֵלִים וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן: בְּחַיֵּינוּ תִּבָּנֶה עִיר צִיּוֹן וְתִכּוֹן הָעֲבוֹדָה בִּירוּשָׁלַיִם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ גֹּאֲלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב אֵל אֱמֶת. דַּיָּן אֱמֶת שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק לוֹקֵחַ נְפָשׁוֹת שַׁלִּיט בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ וַאֲנַחְנוּ עַמּוֹ וַעֲבָדָיו. וְעַל הַכֹּל אָנוּ חַיָּבִין לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ. גּוֹדֵר פְּרָצוֹת הוּא יִגְדּוֹר אֶת הַפִּרְצָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ביום צאתו מהאבלות אומרים לו:

לֹא יָבֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ. וִירֵחֵךְ לֹא יֵאָסֵף. כִּי יְיָ יִהְיֶה לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ: וּכְתִיב כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְּנַחֲמֶנּוּ. כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם:

ברכות על בית הקברות.

מי שלא היה תוך שלשים יום על הקברים יאמר בבאו שם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בַּדִּין. וְזָן אֶתְכֶם בַּדִּין. וְכִלְכֵּל אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהֶחֱיָה אֶתְכֶם בַּדִּין. וְהֵמִית אֶתְכֶם בַּדִּין. וְיוֹדֵעַ מִסְפַּר כֻּלְּכֶם. וְהוּא עָתִיד לְהַחֲיוֹתְכֶם וּלְהַקִימְכֶם בַּדִּין לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

יִחְיוּ מֵתֶיךָ. נְבֵלָתִי יְקוּמוּן. הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר. כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ. וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:

چنانکه فرموده‌اید همانطوریکه مـادر فرزندانش را تسلی‌میدهـد همانطور هم من بشما دلداری میدهم و در اورشلیم تسلی خواهید یافت.

متبارك باد خداوند تسلی‌دهنده عزاداران و بناکننده‌اورشلیم بزودی درایام ما آمین.

درایام عمر ما شهر صیون تجدید بنا شود وعبادت در اورشلیم دوباره مستقرگردد آمین.

متبارك‌باد خداوند خدای ما پادشاه عالم خداوند، پدر، و سلطان ما خدای قوی شوکت نجات دهنده و مقدس ما قدوس‌نجات یعقوب ـ پادشاه زنده و خیّر خدای برحق بازپرس امین قاضی باعدالت، گیرنده جانهـا، مسلط بر گیتی است که طبق فرمانش انجام وظیفه کنند ما قوم وبنده او هستیم. برای همه این مطالب ما موظف هستیم که اورا سپاس گوئیـم و تبریك نمائیم خدائیکه ضایعات را التیام میبخشی این ضایعه را برای ما و برای قوم بنی اسرائیل با رحمت‌هایت التیام بخشی . خداوندیکه در کائنات هم‌آهنگی فراهم می‌نماید او نیز صلح‌وصفا دربین ما همه قوم اسرائیـل مستقر گرداند. آمین.

در روز هفتم عزاداران این جملات
خوانده میشـــود

دیگر سعادت‌چون آفتاب و ماه برای تو غروب‌نکنـــد زیرا خداوند از پرتو انوار خود بر توتا ابد روشنائی دهد. ایام عزاداری شما تمام شدند چنانکه‌مرقوم است همانطوریکه مادر فرزندش‌را دلداری میدهد همانطورهم من شما را تسلی خواهم داد.

(اگر کسی مدت ۳۰روز از قبرستان دیدن نکرده باشـــد بهنگام دیدن قبر ها باید بهنگام زیارت‌قبور، بگوید:
متبارک باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که شما را از روی حقیقت‌خلق کرد و شما را با عدل زندگی بخشید وبا داوری بدست مرگ‌سپرد و در روز رستاخیز شما ها را یاد آوری و زنده میگرداند. متبارک باد نام تو خداوندزنده کننده اموات

زبور ۱۵ از مزامیر داود

۱. خداوندا مرا محافظت فرما چون فقط مرید تو هستم.

۲ـ قوم بنی‌اسرائیل بدرگاه خداوند عرضه میدارد: خدای من‌تو هستی و نعمات تو همراه من هستند ولی من سزاوار این همه لطف نیستم.

۳ـ اگر لطفی درحق من‌داری‌فقط به‌خاطر مقدساتی هستندکه درخاك خوابیده‌اند.

٤ـ این‌صادقان جلیل هستندکه به‌خاطر آنها همه‌خواسته‌هایم برآورده میشوند.

٥ـ غم و غصه بیحد باد برآنانیکه عجله کرده و معبودان دیگری می‌پرستند . من مانند آنان نخواهم بود وخون به‌پای بتان نخواهم ریخت وحتی اسم پلید آنان را برزبان نخواهم آورد.

٦ـ خداوندا تو نصیب و قسمت من هستی و همه خوبیهائی که به من رسیده از جانب تو است توهستی‌که مرا مددمیدهی تا در راهی که انتخاب کرده‌ام موفق باشیم.

۷ ـ چون ترا معبود خود برگزیده‌ام این بهترین نصیبی بوده و این قسمت که برای خود انتخاب کرده‌ام برای من بهترین است.

۸ ـ (داود اضافه میکند) من نیز آن خدائیکه ترا توفیق داد تا این راه را برگزینم ستایش میکنم و شبانگاه اعماء و احشایم به‌من نهیب می‌زنند که بدرگاه تو تقرب جویم.

۹ـ جلال و ترس خداوند را همواره مدنظر خود قرار داده‌ام زیرا او مستعان است و نمیگذارد از هم پاشیده شوم.

۱۰ـ بنابراین قلبم شادمان است و روحم سرافراز و جسم به‌آسودگی به‌خاك برمیگردد و به‌آسودگی میخوابد.

۱۱ـ مطمئن هستم که جان مرا به درك نمیفرستد و بنده‌اش را به‌جهنم روانه نمیسازد.

۱۱ـ خداوندا مرا به‌جاده‌حیات رهبری کن تا ازشادمانی‌های نور جلالت شادگردانم و از نعمات ابدی فره ایزدیت مرا متنعم گردان.

ربی حنینا فرزند عقشیا میگوید: خداوند اراده فرموده است که قوم اسرائیل را بیشتر موفق به‌گرفتن پاداش کند. برای اینست که دستورات و قوانین فراوانی بجهت آنان معین کرده است.

چنانکه گفته شده است:

خداوند اراده فرموده است که به‌خاطر عدالتش تورات را بزرگ و مجلل گرداند.

بزرگوار و مقدس‌باد نام اعظم خداوند در این جهان که به‌رضای خود خلق فرموده و سلطنت جاویدش را درآن مستقر گردانیده و نجات ورهائی از جانب او است. او هنگام ظهور منجی ما را نزدیك گرداند ـ آمین ـ امید است درزمان شماودرحیات شما و درحیات همه‌خاندان‌اسرائیل بزودی وبا عجله اقدام فرماید. آمین.

اسم اعظم او مبارك‌باد دراین‌جهان و جهان آینده همواره مورد تبریك و تسبیح و افتخار و متعال و عالی‌مرتبه و مجلل برگزیده و قابل ستایش است.

نام خداوند قدوس و متبارك و حتی برتر از همه تبریکات و سرود و تسبیحات و تمجیدهای که تا کنون دراین دنیا گفته شده است بگوئید آمین.

برای‌همه بنی‌اسرائیل واستادان وشاگردان‌آنها وهمه تلامیذشاگردانشان که مشغول فرا گرفتن تورات مقدس هستند وچه دراین مکان وچه در هر مکان دیگری که باشند طلب‌میکنیم که: برما و برآنها و برشما لطف الهی و احسان و رحمتهایش از جانب خدای آسمان و زمین شامل باشد بگوئید آمین.

از آسمانها سلامتی کامل و زندگی و سیری و نجات و تسلی‌خاطر و رهائی از گناه و شفای عاجل و فرج و بخشایش و عفو، توسعه و موفقیت برای ما و برای همه قوم اسرائیل کرامت‌شود بگوئید آمین.

خداوندی که در کائنات هم‌آهنگی فراهم آورده است او نیز صلح و صفا را بین ما مستقر گرداند و برهمه قوم اسرائیل بگوئید آمین.

روزیکه عزاداران را ازعزا درمیاورند

این جملات را میخوانند

ooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

دیگر سعادت چون آفتاب وماه برای تو غروب نکند، زیرا خداوندا ز پرتو انوار خود برتوتا ابدروشنائی دهد. ایام عزاداری تو تمام شدند چنانکه نوشته شده :همچنانکه مادرفرزندش را دلداری میدهد همانطورهم من شما را تسلی خواهم داد.

(اگر کسی مدت سی روز ازقبرستان دیدن نکرده باشدبه هنگام دیدن قبور مردگان این دعا را باید بخواند.)

متبارک باد خداوند خدای ما پادشاه عالم که شما را با حقیقت خلق کرده و با داوری زوزی بشما دادوبا داوری رزق شما را مهیا کردو شما را با عدل زندگی داد وبا داوری بدست مرگ سپرد او شماره همه‌شما را میداند در روز رستاخیز شما را یادآوری وزنده خواهد کرد برای زندگی در دنیای جاوید شما را بر میخیزاند. متبارک باد نام تو ای خداوند احیا کننده اموات . مردگانت زنده خواهند شدو اجساد آنها برخواهند خاست . ای خوابیدگان درخاک بیدارشوید وترنم نمائید زیرا از شبنم انوارت به آنها فیض میبخشی خداوند مهربان وبخشاینده گناه تباه نمیکند وهمواره خشمش را بر میگرداند.

خداوندا مارا نجات ده

ای شهنشاها مارا بهنگام دعا اجابت فرما.

منتخباتی از قوانین عزاداری

۱ـ آب آماده در ظروف که بهنگام احتضار و فوت شخصی در خانه متوفی هست و یا در دو منزل چسبیده به‌آن‌خانه از هر طرف که باشد باید ریخته شود و استفاده از آن‌حتی برای شستشوی دست قدغن است.

۲ـ شخص‌عزادار در روزاول از گذاشتن‌تفیلین وسایراوامر معاف‌است.

۳ـ اولین وعده غذا نباید از اموال صاحب عزا و یا در خانه او تهیه شود بلکه اطرافیان باید دربیرون اولین غذا را تهیه‌نموده و برای‌عزاداران بیاورند.

٤ـ تمام هفت‌روزشخص عزادار نباید سر کار برود ویااستحمام‌نمایدو یا جماع نماید و هم‌چنین از لباس شستن و سلام‌گفتن و براخای تورا گفتن باید خودداری کند و باید سرش پوشیده باشد و روی زمین بنشیند.

٥ ـ تمام سی روز نباید سر و صورت خود را اصلاح‌کند ولباس خودرا اتونماید و درمجالس جشن شرکت کند.

٦ـ در روز شنبه نباید عزاداری کند مگر درخفا و دور از انظار اما روز شنبه جزء هفت‌روز محسوب خواهد شد.

۷ ـ روزهفتم بعداز طلوع آفتاب مقررات مربوط بـه هفت تمـام میشود زیرا قسمتی از روز مثل تمام روز است و هم‌چنین روز سی‌ام هم بعد از طلوع آفتاب مقررات مربوط به سی‌روز ختم میبابد.

۸ در فوت این اشخاص عزاداری‌لازم و ضروری است: پدر ـ مادر ـ برادر ـ خواهر ـ پسر ـ دختری که شوهر نکرده باشد ـ زن ـ این هفت کس که از اقربا هستند که برای آنها قوانین عزاداری باید مراعات شود ولی البته درحق پدر و مادر باید بیشتر از سایرین اقدام کرد.

תפלה לשלום מדינת ישראל

מנהג לומר תפלה זו בשבתות וימים ט"בים אחרי קריאת התורה וביום חג העצמאות (ה' באייר). כשחל ביום שאין בו קריאת התורה, אומרים אותה כפי שנקבע בסדר היום של הרבנות הראשית לישראל:

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בָּרֵךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ. הָגֵן עָלֶיהָ בְּאֶבְרַת חַסְדֶּךָ, וּפְרֹשׂ עָלֶיהָ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ לְרָאשֶׁיהָ, שָׂרֶיהָ וְיוֹעֲצֶיהָ, וְתַקְּנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חַזֵּק אֶת יְדֵי מְגִנֵּי אֶרֶץ קָדְשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה, וַעֲטֶרֶת נִצָּחוֹן תְּעַטְּרֵם, וְנָתַתָּ שָׁלוֹם בָּאָרֶץ, וְשִׂמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ:

וְאֶת אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פְּקָד־נָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֵם מְהֵרָה קוֹמְמִיּוּת לְצִיּוֹן עִירֶךָ, וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם, מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. וֶהֱבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ, וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דִּבְרֵי תוֹרָתֶךָ. וּשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ, לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה, אָמֵן סֶלָה:

תפלה לשלום הוד מעלתו נשיא מדינת ישראל

צוּר יִשְׂרָאֵל, פּוֹדֵהוּ וּמַצִּילֵהוּ, יִשְׁעוֹ וְגוֹאֲלוֹ, הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ, הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמֹר וְיִנְצֹר וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא מַעְלָה מַעְלָה, אֶת נְשִׂיא מְדִינַת־יִשְׂרָאֵל,

دعای مخصوص صلح وپایداری کشور یسرائل

ای پدر آسمانی ماوای ایجاد کننده ایسرائل ونجات بخش او، کشور یسرائل را که شکوفه نجات ما است برکت ده . با احسان بیکرانت او را محافظت فرما وسایه رحمتت را بر آن بگستران نوز جلال و حقیقت خود را برروسا و وزیران ، مشاورین دولتش بتابان وآنها را با راهنمائی خود رهبری فرما . دستان پاسداران سرزمین مقدس ما را قوی بدار . خداوندا نجات خود را میراث آنها گردان وآنها را با تاج موفقیت تاجور گردان صلح و صفا درکشورمستقرگردان وشادی ابدی را برساکنینش نازل فرما . برادران ما را همه‌قوم یسرائل را درهمه گیتی هر کجا که هستند مورد تفقد قرارداده وآنها را بزودی با آزادی به صیون وبه یروشالایم که‌مقرنورجلال تواست برگردان .همانطور که در توراه مندرج است "اگر دراقصی عالم پراکنده باشی از آنجا ترا میگیرم وازآنجاتورا جمع میکنم خداوند خالق شما شما ها را به سرزمینی که‌میراث پدران شما است خواهد آوردو در باره شما بنیکی رفتارخواهد کردوازپدرانت بیشتر خواهی شد". خداوند قلب شما وزریه شما را بسوی خودبرگرداند ویکپارچه ومتحد ازخدای خودترسیده واورا دوست داشته باشیدوهمه‌اوامرش را با تمامی دل اطاعت‌کرده وانجام دهید.

خداوندا بزودی منجی امین ازخانواده داودبرای ما بفرست که منتظران نجات را نجات دهد وعظمت خودرابه همهٔ ساکنین جهان آشکار گردان تا هرجانداری بگوید خداوند خدای‌یسرائل وسلطنت ابدیش برهمه قدرتها مسلط میباشد آمین سلاه

دعای مخصوص رئیس جمهور

ای خالق یسرائل ونجات دهنده و خلاص‌کننده اوکه ازهمه‌قدرت ها بالاتری استدعا داریم که رئیس‌جمهور ما را درکنف حمایت خود قرار دهی او را نگهبان باش بزرگش کن ودرجه اش را بالاو بالاتر ببر آمین .

תְּפִלָּה
לִשְׁלוֹמָם שֶׁל חַיָּלֵי צה״ל

(חוברה על־ידי הרבנות הראשית)

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרֵךְ אֶת חַיָּלֵי צְבָא הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל, הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אַרְצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ, מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְבַּר מִצְרַיִם, וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֲרָבָה, בַּיַּבָּשָׁה, בָּאֲוִיר, וּבַיָּם.

יִתֵּן יְיָ אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגָּפִים לִפְנֵיהֶם. הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם. יַדְבֵּר שׂוֹנְאֵינוּ תַּחְתֵּיהֶם, וִיעַטְּרֵם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבַעֲטֶרֶת נִצָּחוֹן. וִיקֻיַּם בָּהֶם הַכָּתוּב, „כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם״, וְנֹאמַר אָמֵן:

دعای مخصوص برای سلامتی

سربازان یسرائیل

°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°

خداوندیکه اجداد مقدس ما را حضرات ابراهیم و اسحق ویعقوب را برکت داد، او نیز سربازان ارتش دفاعی یسرائیل را که نگهبانان کشور ما وشهرهای خداوند ما ازمرزلبنان تا بیابان مصر وازدریای بزرگ تا وادی وبیابان درخشکی ، هوا ودریا میباشند برکت دهد.

خداوند دشمنان ما را بدست آنان بسپارد وکلیه قیام کنندگان علیه ما را درپیشاپیش آنها منهدم گرداند.

خداوند تبارک وتعالی آنها را محافظت فرماید، آنها را ازهمه عذاب وتنگی و از همه بلا وامراض برهاند وبه اعمال دستشان برکت وموفقیت عنایت کند. دشمنان آنها را زیر پای آنان اندازدو آنانرا با تاج موفقیت تاجور سازد.

این آیه در حق آنان ثابت گردد که میفرماید:

" زیرا خداوند خدای شما در پیشاپیش شما خواهد رفت تا با دشمنان شما بجنگد وشما را نجات دهد.

آمین

ברכת כהנים

Kohanim:	Congregation:
יְבָרֶכְךָ	יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
יְהוָה	יְיָ אֲדֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ.
וְיִשְׁמְרֶךָ.	שָׁמְרֵנִי, אֵל, כִּי חָסִיתִי בָךְ.
יָאֵר	אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ; יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה.
יְהוָה	יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת.
פָּנָיו	פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי.
אֵלֶיךָ	אֵלֶיךָ, יְיָ, נַפְשִׁי אֶשָּׂא.
וִיחֻנֶּךָּ.	הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ.
יִשָּׂא	יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.
יְהוָה	יְיָ, חָנֵּנוּ, לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים, אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה.
פָּנָיו	אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי; הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי.
אֵלֶיךָ	אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם.
וְיָשֵׂם	וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי אֲבָרְכֵם.
לְךָ	לְךָ, יְיָ, הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ; לְךָ, יְיָ, הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.
שָׁלוֹם.	שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו.

כב. בִּרְכַּת הַחֹדֶשׁ

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהָשִׁיב שְׁכִינָתוֹ לְתוֹכוֹ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם עַל פְּלֵיטָתֵנוּ וְלַעֲצוֹר הַמַּגֵּפָה וְהַמַּשְׁחִית וְהַחֶרֶב וְהָרָעָב (וְיֹקֶר הַשְּׂעָרִים) וְהַשְּׁבִי וְהַבִּזָּה, מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְקַיֵּם לָנוּ אֶת־כָּל־חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּשׂוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וְנִצְחוֹ יִשְׂרָאֵל וּשְׁלוֹם אֱמֶת, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְהַרְחִיב אֶת־גְּבוּל עִיר קָדְשֵׁנוּ וּלְהָגֵן עָלֶיהָ בְּחוֹמַת־אֵשׁ, וּבְיָמֵינוּ יְקַיֵּם דְּבָרוֹ "רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן" וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לַעֲמֹד לִימִין צְבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְיִתֵּן חָכְמָה וּבִינָה לַמְפַקְּדִים וְעֹז וְעָצְמָה לַחַיָּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת־כָּל־אוֹיְבֵנוּ וְלַהֲדֹף אֶת־כָּל־הַקָּמִים עָלֵינוּ. יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם וְאִמְרוּ אָמֵן:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לָנוּ וְלַאֲבוֹתֵינוּ וּמִמִּצְרַיִם גְּאָלָם. (וּמִיַּד הָמָן הִצִּילָם) (וּמִידֵי יְוָנִים הוֹשִׁיעָם) הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה וְיָשִׁיב בָּנִים לִגְבוּלָם. בְּסִימָן טוֹב יְהִי לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ פלוני בְּיוֹם פלוני

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מָקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעַת עוֹלָמִים וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה טוֹבָה. לִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. וּלְגִשְׁמֵי (וּלְטַלְלֵי) בְרָכָה בְּעִתָּם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וּלְהַרְחָבַת הַגְּבוּלִין וּלְקִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וְלִשְׁלוֹם אֱמֶת בְּכָל־גְּבוּלוֹת אַרְצֵנוּ. וְלִגְאֻלָּה שְׁלֵמָה. וְאִמְרוּ אָמֵן:

סדר הפרשיות

לשבת במנחה ולשני וחמישי

פרשת בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: לוי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ישראל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

פרשת נח

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר ׀ תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ: לוי וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע: וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ: וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ: ישראל מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה:

פרשת לך לך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ וַאֲבָרְכָה
מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ לוי וַיֵּלֶךְ אַבְרָם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה
בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם
אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה כְּנָעַן׃ וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי
אָז בָּאָרֶץ׃ וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־
אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
יְהוָה׃ וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ ישראל וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם
מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ וְהָיָה
כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ אִמְרִי־נָא
אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃

פרשת וירא

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃ וַיִּשָּׂא
עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח
הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה׃ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר
מֵעַל עַבְדֶּךָ׃ יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ וְאֶקְחָה
פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ
כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ לוי וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת׃ וְאֶל־הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח חֶמְאָה
וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ
וַיֹּאכֵלוּ׃ ישראל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר
שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח
הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃ וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה
אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה־לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי
זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אֻמְנָם
אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה
בֵן׃

פרשת חיי שרה

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ: וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר: גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ: וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת: לוי וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר: וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר: וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ: ישראל וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה: וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ קְבֹר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר:

פרשת תולדות

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה: לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם: ישראל וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים: וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה

לִי בְּכֹרָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃

פרשת ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ לוי וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ וַיִּירָא וַיֹּאמַר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ ישראל וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

פרשת וישלח

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם׃ וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד־עָתָּה׃ וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ לוי וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי

מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה: ישראל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהֹוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ: קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים: וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב:

פרשת וישב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים: לוי וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי: ישראל וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְךָ אָרְצָה: וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר:

פרשת מקץ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר: וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר: וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה: לוי וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם: ישראל וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה: וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם: פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן

אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃ וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה
אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר
הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃

פרשת ויגש

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר
אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃ אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם
אָב אוֹ־אָח׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו
מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃ לוי וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ
אֵלָי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב
אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן
לִרְאוֹת פָּנָי׃ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ ישראל וַיֹּאמֶר
אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן
אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר
עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי
וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי
וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי
וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃

פרשת ויחי

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע
שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם
וּקְבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע
לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ לוי וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־
הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ
אֹתִי׃ ישראל וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים
לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם
יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי׀ בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ

בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃

פרשת שמות

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃ רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃ יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃ וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ לוי וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס׃ וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ישראל וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃ וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃ וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃

פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהֹוָה׃ וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהֹוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃ וְגַם ׀ אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי׃ לוי לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהֹוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהֹוָה׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ ישראל וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהֹוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי

פַּרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרשת בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃ וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ לוי כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל ׀ אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ ישראל וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה׃

פרשת בשלח

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי ׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ וַיַּסֵּב אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃ וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה׃ לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ לוי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן נִכְחוֹ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ וְחִזַּקְתִּי אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ ישראל וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו

אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּֽי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ וַיֶּאְסֹר
אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם
וְשָׁלִשִׁם עַל־כֻּלּוֹ׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃

פרשת יתרו

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּֽי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן
מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃ וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּֽי־
אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ לוי וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו
וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ
הָאֹהֱלָה׃ וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל
אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ ישראל וַיִּחַדְּ
יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר
הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּֽי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים
כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים
וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל ׀ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃

פרשת משפטים

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה
אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ
תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי
אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ
אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ לוי וְכִֽי־
יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ
אֲשֶׁר־לוֹ יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃ וְאִם־לִבְנוֹ
יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ
וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ וְאִם־שְׁלָשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃
ישראל מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ
וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ וְכִֽי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה
מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ

וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃

פרשת תרומה

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי׃ וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ לוי שֶׁמֶן לַמָּאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃ כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אוֹתְךָ אֵת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃ ישראל וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וְיָצַקְתָּ לּוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן בָּהֶם׃ בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרֹן אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃

פרשת תצוה

וְאַתָּה תְּצַוֶּה ׀ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהֹוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן׃ וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־לִי׃ וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי׃ וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ לוי וְעָשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ישראל שִׁשָּׁה מִשְּׁמֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם׃ מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חֹתָם

תְּפַתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃

פרשת כי תשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃ זֶה יִתְּנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה׃ לוי כֹּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה׃ הֶעָשִׁיר לֹא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט מִמַּחֲצִית הַשָּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ ישראל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

פרשת ויקהל

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ לוי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ ישראל אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֵת מָסַךְ שַׁעַר

הֶחָצֵר: אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם: אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ
כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פרשת פקודי

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה
אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהֹוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן
חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ: לוי כָּל־הַזָּהָב
הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי ׀ זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה
מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים: וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת
מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן: ישראל וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת
וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם: וּנְחֹשֶׁת
הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת
כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־
יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אֶת־מֹשֶׁה:

פרשת ויקרא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהֹוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־
הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם: אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהֹוָה: וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: לוי וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהֹוָה וְהִקְרִיבוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד: וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ: וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת
הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
וְקִרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה
רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהֹוָה: ישראל וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים

לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ: וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהֹוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו
וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהֹוָה:

פרשת צו

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ
תּוּקַד בּוֹ: וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: לוי וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־
מָקוֹם טָהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים:
אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ישראל וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב
אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהֹוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת
הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ
נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהֹוָה: וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל
בְּמָקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נָתַתִּי אֹתָהּ
מֵאִשָּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם: כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה
חָק־עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהֹוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

פרשת שמיני

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן
קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהֹוָה: וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
לְעֹלָה: וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהֹוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם
יְהֹוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ
כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהֹוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהֹוָה
תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהֹוָה: לוי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן
הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה: וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט
אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ
בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַחֵלֶב
וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ישראל וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּקְרֵב אֵת קָרְבַּן
הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃
וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃

פרשת תזריע

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה
זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֺתָהּ תִּטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגָּע
וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ׃ לוי וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה
שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי טָהֳרָה׃ וּבִמְלֹאת ׀ יְמֵי
טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה
מִמְּקֹר דָּמֶיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ לַנְּקֵבָה׃ וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שֶׂה
וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ
הַכֹּהֵן וְטָהֵרָה׃ ישראל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אָדָם כִּי־יִהְיֶה
בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ־סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא
אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־
הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ ׀ לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת
הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃ וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק
אֵין־מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָה לֹא־הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע
בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃

פרשת מצורע

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא
אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת
מִן־הַצָּרוּעַ׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז
וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ
עַל־מַיִם חַיִּים׃ לוי אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי
הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת ׀ הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל
הַמַּיִם הַחַיִּים׃ וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח
אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃ וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־
שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ

שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר: ישראל וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן: וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

פרשת אחרי מות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה: כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם: וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: לוי וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת: וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: ישראל וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה ׀ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל:

פרשת קדושים

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־

שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לוי וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֹכְלָיו
עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃
וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ ישראל לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא־
תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ
וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר
לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃

פרשת אמור

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ
לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ
וּלְאָחִיו׃ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא
יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ לֹא־יִקְרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ
וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ לוי אִשָּׁה זֹנָה
וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃
וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ ׀ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃
וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי
יְהוָה׃ ישראל וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־
אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא־יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי
אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃

פרשת בהר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ לוי וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ
לֹא תִזְמֹר׃ אֵת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת

שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ ישראל וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ׃ יוֹבֵל הוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל הוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃

פרשת בחקותי

אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ לוי וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ ישראל וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃

פרשת במדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃ לוי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי

יִשְׂרָאֵל הֵם: ישראל וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי:

פרשת נשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא: לוי וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ ׀ פֶּתַח ׀ שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ: עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: ישראל בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו: וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

פרשת בהעלותך

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה: לוי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם: וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ:

וְלָקְחוּ֙ פַּ֣ר בֶּן־בָּקָ֔ר וּמִנְחָת֔וֹ סֹ֖לֶת בְּלוּלָ֣ה בַשָּׁ֑מֶן וּפַר־שֵׁנִ֥י בֶן־בָּקָ֖ר תִּקַּ֥ח לְחַטָּֽאת׃ וְהִקְרַבְתָּ֙ אֶת־הַלְוִיִּ֔ם לִפְנֵ֖י אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וְהִ֨קְהַלְתָּ֔ אֶֽת־כָּל־עֲדַ֖ת בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ ישראל וְהִקְרַבְתָּ֥ אֶת־הַלְוִיִּ֖ם לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה וְסָמְכ֧וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֛ל אֶת־יְדֵיהֶ֖ם עַל־הַלְוִיִּֽם׃ וְהֵנִיף֩ אַהֲרֹ֨ן אֶת־הַלְוִיִּ֤ם תְּנוּפָה֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה מֵאֵ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְהָי֕וּ לַעֲבֹ֖ד אֶת־עֲבֹדַ֥ת יְהוָֽה׃ וְהַלְוִיִּם֙ יִסְמְכ֣וּ אֶת־יְדֵיהֶ֔ם עַ֖ל רֹ֣אשׁ הַפָּרִ֑ים וַעֲשֵׂ֨ה אֶת־הָאֶחָ֜ד חַטָּ֗את וְאֶת־הָאֶחָ֤ד עֹלָה֙ לַֽיהוָ֔ה לְכַפֵּ֖ר עַל־הַלְוִיִּֽם׃ וְהַֽעֲמַדְתָּ֙ אֶת־הַלְוִיִּ֔ם לִפְנֵ֥י אַהֲרֹ֖ן וְלִפְנֵ֣י בָנָ֑יו וְהֵנַפְתָּ֥ אֹתָ֛ם תְּנוּפָ֖ה לַיהוָֽה׃ וְהִבְדַּלְתָּ֙ אֶת־הַלְוִיִּ֔ם מִתּ֖וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְהָ֥יוּ לִ֖י הַלְוִיִּֽם׃

פרשת שלח

וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ שְׁלַח־לְךָ֣ אֲנָשִׁ֗ים וְיָתֻ֨רוּ֙ אֶת־אֶ֣רֶץ כְּנַ֔עַן אֲשֶׁר־אֲנִ֥י נֹתֵ֖ן לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אִ֣ישׁ אֶחָד֩ אִ֨ישׁ אֶחָ֜ד לְמַטֵּ֤ה אֲבֹתָיו֙ תִּשְׁלָ֔חוּ כֹּ֖ל נָשִׂ֥יא בָהֶֽם׃ וַיִּשְׁלַ֨ח אֹתָ֥ם מֹשֶׁ֛ה מִמִּדְבַּ֥ר פָּארָ֖ן עַל־פִּ֣י יְהוָ֑ה כֻּלָּ֣ם אֲנָשִׁ֔ים רָאשֵׁ֥י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל הֵֽמָּה׃ לוי וְאֵ֖לֶּה שְׁמוֹתָ֑ם לְמַטֵּ֣ה רְאוּבֵ֔ן שַׁמּ֖וּעַ בֶּן־זַכּֽוּר׃ לְמַטֵּ֣ה שִׁמְע֔וֹן שָׁפָ֖ט בֶּן־חוֹרִֽי׃ לְמַטֵּ֣ה יְהוּדָ֔ה כָּלֵ֖ב בֶּן־יְפֻנֶּֽה׃ לְמַטֵּ֣ה יִשָּׂשכָ֔ר יִגְאָ֖ל בֶּן־יוֹסֵֽף׃ לְמַטֵּ֥ה אֶפְרָ֖יִם הוֹשֵׁ֥עַ בִּן־נֽוּן׃ לְמַטֵּ֣ה בִנְיָמִ֔ן פַּלְטִ֖י בֶּן־רָפֽוּא׃ לְמַטֵּ֣ה זְבוּלֻ֔ן גַּדִּיאֵ֖ל בֶּן־סוֹדִֽי׃ לְמַטֵּ֥ה יוֹסֵ֖ף לְמַטֵּ֣ה מְנַשֶּׁ֑ה גַּדִּ֖י בֶּן־סוּסִֽי׃ לְמַטֵּ֣ה דָ֔ן עַמִּיאֵ֖ל בֶּן־גְּמַלִּֽי׃ לְמַטֵּ֣ה אָשֵׁ֔ר סְת֖וּר בֶּן־מִיכָאֵֽל׃ לְמַטֵּ֣ה נַפְתָּלִ֔י נַחְבִּ֖י בֶּן־וָפְסִֽי׃ לְמַטֵּ֣ה גָ֔ד גְּאוּאֵ֖ל בֶּן־מָכִֽי׃ אֵ֚לֶּה שְׁמ֣וֹת הָֽאֲנָשִׁ֔ים אֲשֶׁר־שָׁלַ֥ח מֹשֶׁ֖ה לָת֣וּר אֶת־הָאָ֑רֶץ וַיִּקְרָ֥א מֹשֶׁ֛ה לְהוֹשֵׁ֥עַ בִּן־נ֖וּן יְהוֹשֻֽׁעַ׃ ישראל וַיִּשְׁלַ֤ח אֹתָם֙ מֹשֶׁ֔ה לָת֖וּר אֶת־אֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם עֲל֥וּ זֶה֙ בַּנֶּ֔גֶב וַעֲלִיתֶ֖ם אֶת־הָהָֽר׃ וּרְאִיתֶ֥ם אֶת־הָאָ֖רֶץ מַה־הִ֑וא וְאֶת־הָעָם֙ הַיֹּשֵׁ֣ב עָלֶ֔יהָ הֶחָזָ֥ק הוּא֙ הֲרָפֶ֔ה הַמְעַ֥ט ה֖וּא אִם־רָֽב׃ וּמָ֣ה הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־הוּא֙ יֹשֵׁ֣ב בָּ֔הּ הֲטוֹבָ֥ה הִ֖וא אִם־רָעָ֑ה וּמָ֣ה הֶֽעָרִ֗ים אֲשֶׁר־הוּא֙ יוֹשֵׁ֣ב בָּהֵ֔נָּה הַבְּמַֽחֲנִ֖ים אִ֥ם בְּמִבְצָרִֽים׃ וּמָ֣ה הָ֠אָרֶץ הַשְּׁמֵנָ֨ה הִ֜וא אִם־רָזָ֗ה הֲיֵֽשׁ־בָּ֥הּ עֵץ֙ אִם־אַ֔יִן וְהִ֨תְחַזַּקְתֶּ֔ם וּלְקַחְתֶּ֖ם מִפְּרִ֣י הָאָ֑רֶץ וְהַ֨יָּמִ֔ים יְמֵ֖י בִּכּוּרֵ֥י עֲנָבִֽים׃

פרשת קרח

וַיִּקַּ֣ח קֹ֔רַח בֶּן־יִצְהָ֥ר בֶּן־קְהָ֖ת בֶּן־לֵוִ֑י וְדָתָ֨ן וַאֲבִירָ֜ם בְּנֵ֧י אֱלִיאָ֛ב וְא֥וֹן בֶּן־פֶּ֖לֶת בְּנֵ֥י רְאוּבֵֽן׃ וַיָּקֻ֨מוּ֙ לִפְנֵ֣י מֹשֶׁ֔ה וַאֲנָשִׁ֥ים מִבְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל חֲמִשִּׁ֣ים וּמָאתָ֑יִם נְשִׂיאֵ֥י עֵדָ֛ה קְרִאֵ֥י מוֹעֵ֖ד אַנְשֵׁי־שֵֽׁם׃ וַיִּֽקָּהֲל֞וּ עַל־מֹשֶׁ֣ה וְעַֽל־אַהֲרֹ֗ן וַיֹּאמְר֣וּ אֲלֵהֶם֮ רַב־לָכֶם֒ כִּ֤י כָל־הָֽעֵדָה֙ כֻּלָּ֣ם קְדֹשִׁ֔ים וּבְתוֹכָ֖ם יְהוָ֑ה וּמַדּ֥וּעַ תִּֽתְנַשְּׂא֖וּ עַל־קְהַ֥ל יְהוָֽה׃ לוי וַיִּשְׁמַ֣ע מֹשֶׁ֔ה וַיִּפֹּ֖ל עַל־פָּנָֽיו׃ וַיְדַבֵּ֨ר אֶל־קֹ֜רַח וְאֶֽל־כָּל־עֲדָתוֹ֮ לֵאמֹר֒ בֹּ֠קֶר וְיֹדַ֨ע יְהוָ֧ה אֶת־אֲשֶׁר־ל֛וֹ וְאֶת־הַקָּד֖וֹשׁ וְהִקְרִ֣יב אֵלָ֑יו וְאֵ֛ת אֲשֶׁ֥ר יִבְחַר־בּ֖וֹ יַקְרִ֥יב אֵלָֽיו׃ זֹ֖את עֲשׂ֑וּ קְחוּ־לָכֶ֣ם מַחְתּ֔וֹת קֹ֖רַח וְכָל־עֲדָתֽוֹ׃ וּתְנ֣וּ בָהֵ֣ן ׀ אֵ֡שׁ וְשִׂ֩ימוּ֩ עֲלֵיהֶ֨ן ׀ קְטֹ֜רֶת לִפְנֵ֤י יְהוָה֙ מָחָ֔ר וְהָיָ֗ה הָאִ֛ישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַ֥ר

יְהוָ֖ה הַקָּד֑וֹשׁ רַב־לָכֶ֖ם בְּנֵ֥י לֵוִֽי׃ ישראל וַיֹּ֥אמֶר מֹשֶׁ֖ה אֶל־קֹ֑רַח שִׁמְעוּ־נָ֖א בְּנֵ֥י לֵוִֽי׃ הַמְעַ֣ט מִכֶּ֗ם כִּֽי־הִבְדִּיל֩ אֱלֹהֵ֨י יִשְׂרָאֵ֤ל אֶתְכֶם֙ מֵעֲדַ֣ת יִשְׂרָאֵ֔ל לְהַקְרִ֥יב אֶתְכֶ֖ם אֵלָ֑יו לַעֲבֹ֗ד אֶת־עֲבֹדַת֙ מִשְׁכַּ֣ן יְהוָ֔ה וְלַעֲמֹ֛ד לִפְנֵ֥י הָעֵדָ֖ה לְשָׁרְתָֽם׃ וַיַּקְרֵב֙ אֹֽתְךָ֔ וְאֶת־כָּל־אַחֶ֥יךָ בְנֵֽי־לֵוִ֖י אִתָּ֑ךְ וּבִקַּשְׁתֶּ֖ם גַּם־כְּהֻנָּֽה׃ לָכֵ֗ן אַתָּה֙ וְכָל־עֲדָ֣תְךָ֔ הַנֹּעָדִ֖ים עַל־יְהוָ֑ה וְאַהֲרֹ֣ן מַה־ה֔וּא כִּ֥י תַלִּ֖ינוּ עָלָֽיו׃ וַיִּשְׁלַ֣ח מֹשֶׁ֔ה לִקְרֹ֛א לְדָתָ֥ן וְלַאֲבִירָ֖ם בְּנֵ֣י אֱלִיאָ֑ב וַיֹּאמְר֖וּ לֹ֥א נַעֲלֶֽה׃ הַמְעַ֗ט כִּ֤י הֶֽעֱלִיתָ֙נוּ֙ מֵאֶ֨רֶץ זָבַ֤ת חָלָב֙ וּדְבַ֔שׁ לַהֲמִיתֵ֖נוּ בַּמִּדְבָּ֑ר כִּֽי־תִשְׂתָּרֵ֥ר עָלֵ֖ינוּ גַּם־הִשְׂתָּרֵֽר׃

פרשת חקת

וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה וְאֶֽל־אַהֲרֹ֖ן לֵאמֹֽר׃ זֹ֚את חֻקַּ֣ת הַתּוֹרָ֔ה אֲשֶׁר־צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה לֵאמֹ֑ר דַּבֵּ֣ר ׀ אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְיִקְח֣וּ אֵלֶ֩יךָ֩ פָרָ֨ה אֲדֻמָּ֜ה תְּמִימָ֗ה אֲשֶׁ֤ר אֵֽין־בָּהּ֙ מ֔וּם אֲשֶׁ֛ר לֹא־עָלָ֥ה עָלֶ֖יהָ עֹֽל׃ וּנְתַתֶּ֣ם אֹתָ֔הּ אֶל־אֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן וְהוֹצִ֤יא אֹתָהּ֙ אֶל־מִח֣וּץ לַֽמַּחֲנֶ֔ה וְשָׁחַ֥ט אֹתָ֖הּ לְפָנָֽיו׃ וְלָקַ֞ח אֶלְעָזָ֧ר הַכֹּהֵ֛ן מִדָּמָ֖הּ בְּאֶצְבָּע֑וֹ וְהִזָּ֞ה אֶל־נֹ֨כַח פְּנֵ֧י אֹֽהֶל־מוֹעֵ֛ד מִדָּמָ֖הּ שֶׁ֥בַע פְּעָמִֽים׃ וְשָׂרַ֥ף אֶת־הַפָּרָ֖ה לְעֵינָ֑יו אֶת־עֹרָ֤הּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ֙ וְאֶת־דָּמָ֔הּ עַל־פִּרְשָׁ֖הּ יִשְׂרֹֽף׃ וְלָקַ֣ח הַכֹּהֵ֗ן עֵ֥ץ אֶ֛רֶז וְאֵז֖וֹב וּשְׁנִ֣י תוֹלָ֑עַת וְהִשְׁלִ֕יךְ אֶל־תּ֖וֹךְ שְׂרֵפַ֥ת הַפָּרָֽה׃ לוי וְכִבֶּ֨ס בְּגָדָ֜יו הַכֹּהֵ֗ן וְרָחַ֤ץ בְּשָׂרוֹ֙ בַּמַּ֔יִם וְאַחַ֖ר יָבֹ֣א אֶל־הַֽמַּחֲנֶ֑ה וְטָמֵ֥א הַכֹּהֵ֖ן עַד־הָעָֽרֶב׃ וְהַשֹּׂרֵ֣ף אֹתָ֔הּ יְכַבֵּ֤ס בְּגָדָיו֙ בַּמַּ֔יִם וְרָחַ֥ץ בְּשָׂר֖וֹ בַּמָּ֑יִם וְטָמֵ֖א עַד־הָעָֽרֶב׃ וְאָסַ֣ף ׀ אִ֣ישׁ טָה֗וֹר אֵ֚ת אֵ֣פֶר הַפָּרָ֔ה וְהִנִּ֛יחַ מִח֥וּץ לַֽמַּחֲנֶ֖ה בְּמָק֣וֹם טָה֑וֹר וְֽהָיְתָה֩ לַעֲדַ֨ת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵ֧ל לְמִשְׁמֶ֛רֶת לְמֵ֥י נִדָּ֖ה חַטָּ֥את הִֽוא׃ ישראל וְ֠כִבֶּס הָאֹסֵ֨ף אֶת־אֵ֤פֶר הַפָּרָה֙ אֶת־בְּגָדָ֔יו וְטָמֵ֖א עַד־הָעָ֑רֶב וְהָֽיְתָ֞ה לִבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְלַגֵּ֛ר הַגָּ֥ר בְּתוֹכָ֖ם לְחֻקַּ֥ת עוֹלָֽם׃ הַנֹּגֵ֥עַ בְּמֵ֖ת לְכָל־נֶ֣פֶשׁ אָדָ֑ם וְטָמֵ֖א שִׁבְעַ֥ת יָמִֽים׃ ה֣וּא יִתְחַטָּא־ב֞וֹ בַּיּ֧וֹם הַשְּׁלִישִׁ֛י וּבַיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִ֖י יִטְהָ֑ר וְאִם־לֹ֨א יִתְחַטָּ֜א בַּיּ֧וֹם הַשְּׁלִישִׁ֛י וּבַיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִ֖י לֹ֥א יִטְהָֽר׃ כָּֽל־הַנֹּגֵ֡עַ בְּמֵ֣ת בְּנֶפֶשׁ֩ הָאָדָ֨ם אֲשֶׁר־יָמ֜וּת וְלֹ֣א יִתְחַטָּ֗א אֶת־מִשְׁכַּ֤ן יְהוָה֙ טִמֵּ֔א וְנִכְרְתָ֛ה הַנֶּ֥פֶשׁ הַהִ֖וא מִיִּשְׂרָאֵ֑ל כִּי֩ מֵ֨י נִדָּ֜ה לֹא־זֹרַ֤ק עָלָיו֙ טָמֵ֣א יִהְיֶ֔ה ע֖וֹד טֻמְאָת֥וֹ בֽוֹ׃ זֹ֚את הַתּוֹרָ֔ה אָדָ֖ם כִּֽי־יָמ֣וּת בְּאֹ֑הֶל כָּל־הַבָּ֤א אֶל־הָאֹ֙הֶל֙ וְכָל־אֲשֶׁ֣ר בָּאֹ֔הֶל יִטְמָ֖א שִׁבְעַ֥ת יָמִֽים׃ וְכֹל֙ כְּלִ֣י פָת֔וּחַ אֲשֶׁ֛ר אֵין־צָמִ֥יד פָּתִ֖יל עָלָ֑יו טָמֵ֖א הֽוּא׃ וְכֹ֨ל אֲשֶׁר־יִגַּ֜ע עַל־פְּנֵ֣י הַשָּׂדֶ֗ה בַּֽחֲלַל־חֶ֙רֶב֙ א֣וֹ בְמֵ֔ת אוֹ־בְעֶ֥צֶם אָדָ֖ם א֣וֹ בְקָ֑בֶר יִטְמָ֖א שִׁבְעַ֥ת יָמִֽים׃ וְלָֽקְחוּ֙ לַטָּמֵ֔א מֵעֲפַ֖ר שְׂרֵפַ֣ת הַֽחַטָּ֑את וְנָתַ֥ן עָלָ֛יו מַ֥יִם חַיִּ֖ים אֶל־כֶּֽלִי׃

פרשת בלק

וַיַּ֥רְא בָּלָ֖ק בֶּן־צִפּ֑וֹר אֵ֛ת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂ֥ה יִשְׂרָאֵ֖ל לָֽאֱמֹרִֽי׃ וַיָּ֨גָר מוֹאָ֜ב מִפְּנֵ֥י הָעָ֛ם מְאֹ֖ד כִּ֣י רַב־ה֑וּא וַיָּ֣קָץ מוֹאָ֔ב מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיֹּ֨אמֶר מוֹאָ֜ב אֶל־זִקְנֵ֣י מִדְיָ֗ן עַתָּ֞ה יְלַחֲכ֤וּ הַקָּהָל֙ אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵ֔ינוּ כִּלְחֹ֣ךְ הַשּׁ֔וֹר אֵ֖ת יֶ֣רֶק הַשָּׂדֶ֑ה

וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִוא׃ לוי וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם
בֶּן־בְּעֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עַם
יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמֻּלִי׃ וְעַתָּה לְכָה־נָּא
אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ
מִן־הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃ וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי
מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וּקְסָמִים בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי
בָלָק׃ ישראל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר יְהֹוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי־מוֹאָב עִם־בִּלְעָם׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר
מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח אֵלָי׃ הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ
עַתָּה לְכָה קָבָה־לִּי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֶם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא׃

פרשת פנחס

וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב
אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ לוי וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן־סָלוּא נְשִׂיא
בֵית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית כָּזְבִּי בַת־צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת
בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ ישראל וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צָרוֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים
וְהִכִּיתֶם אוֹתָם׃ כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעוֹר
וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַת־נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְיוֹם־הַמַּגֵּפָה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר׃
וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃
שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ ׀ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אֶת־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרשת מטות

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יְהֹוָה׃ אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהֹוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ
לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ וְאִשָּׁה כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהֹוָה וְאָסְרָה
אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־
נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
יָקוּם׃ וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־

נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ: וְאִם בְּיוֹם שְׁמֹעַ אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ: לוי וְנֵדֶר אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה: וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִשׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם | אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֲפֵרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ: ישראל כָּל־נֵדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ: וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים אֹתָם כִּי־הֶחֱרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ: וְאִם־הָפֵר יָפֵר אֹתָם אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֺנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:

פרשת מסעי

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־מִצְרָיִם: לוי וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת: וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר: ישראל וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה: וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:

פרשת דברים

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין־פָּארָן וּבֵין־תֹּפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב: אַחַד עָשָׂר יוֹם מֵחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר־שֵׂעִיר עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ: וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם: לוי אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר־יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרֹת בְּאֶדְרֶעִי: בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־

לָכֶם שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה׃ פְּנוּ ׀ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ ישראל רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם׃ וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם׃ יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃ יְהֹוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

פרשת ואתחנן

וָאֶתְחַנַּן אֶל־יְהֹוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר׃ אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ׃ אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנֹן׃ לוי וַיִּתְעַבֵּר יְהֹוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ עֲלֵה ׀ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר׃ וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃ לֹא תֹסִפוּ עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהֹוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי בַעַל־פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ ישראל רְאֵה ׀ לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהֹוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם־חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃

פרשת עקב

וְהָיָה ׀ עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־

הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְהֹוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי
וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:
וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא
תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: כִּי תֹאמַר בִּלְבָבְךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם: הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת
וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִאֲךָ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן־יַעֲשֶׂה
יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח
יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ: לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם
כִּי־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: לוי וְנָשַׁל יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:
וּנְתָנָם יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ
וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם:
פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן
תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ
חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ | תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי־חֵרֶם הוּא: כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם: וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ
יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר
בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם־לֹא: וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה
הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יְהֹוָה יִחְיֶה הָאָדָם: ישראל שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ
וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ
אֶת־בְּנוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם
עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר: אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן
אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר
כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת: וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ
וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

פרשת ראה

רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם: וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהֹוָה

אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר
גְּרִזִּים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃ הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃ כִּי
אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ׃ לוי וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת
אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים
הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם
אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־
שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ
וּבָאתָ שָׁמָּה׃ ישראל וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת
תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר
בְּעֵינָיו׃ כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ׃ וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל
אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם־בֶּטַח׃

פרשת שפטים

שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ
וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק׃ לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן
תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לוי לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה
כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה
בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי׃
וְהֻגַּד־לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים

וָמֵתוּ: עַל־פִּי ׀ שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד: יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין־דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ: ישראל עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֶת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן עוֹד:

פרשת כי תצא

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ: וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת־תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ בָהּ וְלָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה: וַהֲבֵאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה אֶת־צִפָּרְנֶיהָ: וְהֵסִירָה אֶת־שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ וּבָכְתָה אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יֶרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכָּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ: לוי כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ־לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְּׂנִיאָה: וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר: כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֶת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה: ישראל כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא: וּרְגָמֻהוּ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ:

פרשת כי תבא

וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ: לוי וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד
מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב: וַיָּרֵעוּ
אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ:
וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
וּבְמֹפְתִים: וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי
יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ
בְכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר
בְּקִרְבֶּךָ: ישראל כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת
הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ: וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם
וְלָאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֺתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי:
לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת
שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

פרשת נצבים

אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב
עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ: לְעָבְרְךָ בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם: לוי לְמַעַן הָקִים־אֹתְךָ הַיּוֹם ׀ לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ
לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:
וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת: כִּי אֶת־
אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ
הַיּוֹם: ישראל כִּי־אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ
בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם: וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן
כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם: פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט
אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם
פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת
וְהִתְבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת
הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה: לֹא־יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ
בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ

מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ וְהִבְדִּילוֹ יְהוָֹה לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָֹה בָּהּ׃ גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא־יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָֹה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃ וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָֹה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָֹה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָֹה בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָֹה מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃ הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָֹה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

פרשת וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָֹה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ הוּא ׀ עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה׃ לוי וְעָשָׂה יְהוָֹה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וּנְתָנָם יְהוָֹה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי ׀ יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ׃ ישראל וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם׃ וַיהוָֹה הוּא ׀ הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא תִירָא וְלֹא תֵחָת׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָֹה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ ׀ שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃ הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ לְיִרְאָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

פרשת האזינו

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל
אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְהֹוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל
לֵאלֹהֵינוּ׃ הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל
צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הַ לְיהֹוָה
תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ לוי זְכֹר
יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל
עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי
חֵלֶק יְהֹוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל
יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזָלָיו
יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־אֶבְרָתוֹ׃ יְהֹוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ
אֵל נֵכָר׃ ישראל יַרְכִּבֵהוּ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ
מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃ חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם־חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִים
בְּנֵי־בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר׃ וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן
וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיִּטֹּשׁ אֱלוֹהַּ עָשָׂהוּ וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃ יַקְנִאֻהוּ
בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסֻהוּ׃ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים
מִקָּרֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃

פרשת ברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
וַיֹּאמַר יְהֹוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ
מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהֹוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ
וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ לוי וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ
בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־אֶחָיו
לֹא הִכִּיר וְאֶת־בָּנָו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ
לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ
יְהֹוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן׃
לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהֹוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו
שָׁכֵן׃ ישראל וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהֹוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם
רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו
בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃

קריאת התורה לתענית ציבור

וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָה יְהֹוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: וַיִּנָּחֶם יְהֹוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: לוי וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא: ישראל וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהֹוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהֹוָה: וַיַּעֲבֹר יְהֹוָה׀ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהֹוָה׀ יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד׀ עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהֹוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: